

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Αθήλουν εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Αἰῶνων πείρημα ἀφυστάμευς ἀπ' ἐμῆο
Γαίειος μύθους γινώθι παλαιγενέας
Μὴδ' εἰς ὀμβρεῖν σελίδ' ἔμβλεπε, μὴδ' ἐλεγεῖν,
Μὴ βραχὺν μουῖαν, μὴδ' ἐμελοτραφίην,
Μὴ κυκλίων ξύττει πολύθρουσι σίχον, εἰς με γὰρ ἄθροον,
Εὐρύσεις εἰς ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

quod B. Ægius sic vertit:at.

Sæclorum seriem licet hic cognoscere paucis.

Si veterem hanc nostram perlegis historiam:

Meonidæ ne uolue uolumina, neue Elegiam,

Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,

Multiſonos Cyclicum uersus ne quære, quod in me

Inuenies, quicquid maximus orbis habet.

Φουλβίου Οὐρσίνου.

Τάνδ' ἐλικωνιάδων δῶρον πολυΐστρα βίβλος,
τὰν, σάλπιγχα διῶν, χ' ἄμειβων ἀρετᾶς.
Τᾶς πρὶν γηραλέας σελίδας ἔχ' ἀλάμπως ὄρεφνα,
τὰν πόλλ' ἐκ γυχνόνων ἔλκεα δεξαμελίαν.
Νῦν παιονίας ἄτε χερσὶν φάρμακα πάσας
ἤπα, πάντα θανάτῳ λήγιος ἠκέστω.
Εἰς δ' ἔτε φθός ἀγαγὼν αὐθις, καὶ νύκτα καθήρασ',
αὐτὰν ἀελίου δείξατο λαμπροτόρην.
Δαιμόνιοι Ἡρώδῃ, ὅτ' ἄλγεα πολλὰ παθοῦσις
μοῖρα τείτην ζωὴν ὕμνῳ ἔδωκεν ἔχεις.

QVARTI PAVLI PONT. OPT. MAX.

A C P.P. PRIVILEGIUM

MOTVSVE PROPRIVS.

Motu proprio etc. Cum, sicut dilectus filius noster Benedictus Agius Spoletinus nobis exponi fecit ad communem studiosorum omnium utilitatem sua impensa Apollodori Athenien. Grāmatici Bibliothecam latinitate donatam hactenus non impressam, imprimi facere uelit, maximumq; sibi damnum foret si postmodum ab alijs imprimatur. Nos motu simili ex certa scientia inhibemus omnibus christifidelibus ubiq; existentibus præsertim bibliopolis, & librorum impressoribus sub excommunicationibus latæ sententiæ, in terris uero S. R. E. mediate, uel immediate subiectis etiam ducentorum ducatorum aureorum Camere Apostolicæ applicandorum, & amissionis librorum pœna toties, quoties contrauentum fuerit, ipso facto, & absq; alia declaratione incurrenda, ne per quinquennium ab impressione dicti auctoris computandum dictum opus græce, latineq; sua ut dictum est impensa excusum sine ipsius Benedicti expressa licentia imprimere, seu imprimi facere, uendere, nec uendi facere, seu uenale habere, aut proponere audcant. Mandantes uniuersis venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopis, Episcopis, eorumq; Vicarijs in spiritualibus generalibus, & in statu temporali S. R. E. etiam Legatis, & Vicelegatis sedis Apostolicæ, & ipsius status Gubernatoribus, ut quoties ipsius Benedicti præfati parte fuerint requisiti eidem Benedicto efficacis defensionis præsidio assistentes ad omnem dicti Benedicti petitionem contra ino-

bedientes , et rebelles per censuras ecclesiasticas etiam sæpius ag=
grauando , & per alia iuris remedia auctoritate Apostolica exe=
quantur , inuocato etiam ad hoc , si opus fuerit , auxilio brachij
secularis . Non obstantibus constitutionib. & ordinationib. qui=
buscunq; . Quia uero difficile admodum esset præsentem Motum
proprium ad quælibet loca deferri , uolumus , & Apostolica au=
thoritate decernimus ipsius transumptis , uel exemplis etiam ipsis
operibus impressi plenam , & eandem prorsus fidem ubiq; tam
in iudicio , quam extra haberi , quæ præsentis originali haberetur.
& quòd præsentis Motus proprii sola signatura sufficiat in ius=
dicio , & extra , ubiq; fidem faciat , regula nostra in contrarium
non obstante .

Placet D.N . Papæ . Io . Mi . Cardinal . Saracén .

BENEDICTVS ÆGIVS SPOLETINVS,
 IANO METELLIO
 SEQVANO S.P.D.

Terrimum animi vitium Iane Metelli uir sapientissime, quod ἄχαρισία Græci uocant, ut omni diritate, & immanitate acerbissimum, damnatum, exterminatumq; semper fuisse inuenio; in quo M. Cicero nihil non mali non esse testatur. quin & Menander Comædiæ nouæ scriptor; ingrato, inquit, homine Terra peius nihil creat, cuius exemplum, omni suppliciorum genere dignum de Popilio Lænatæ Piceno homine, in Ciceronem habetur. Hic enim capite anquisitus, illius eloquentia, causa admodum dubia fluctuans, saluus ad suos remissus, eloquentiæ postea patrem occidere non erubuit: & illud Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingrato factò, plus L. Sullæ uiribus, quàm suæ ipsius indulgit uerecundiæ. Contra uerò insigni animi uirtute, quam gratitudinem uocant recentiores, nihil esse iucundius, nihil salutaris, ac magis frugiferum nihil, optimi cuiusq; sententiæ sancitū esse cōperio. Hinc Minuci in Fabiū Maximū, et Culeonis in Africanū priorē celeberrimas grati animi significationes usq; adeo cōmendari nemo ignorat Proinde ego memoria repetens, cum mihi Apollodori tui Aikenienſis Grammatici græcum exemplar latinitate donandum quamlibentissime concessisti, qualem, quantamq; de Aegi studijs opinionem animo tuo iandudum præcepisses, apertissime indicasti, nec non tuo quasi iudicio, me omnibus tanto labori uelut suffecturum declarasti, omnium quidem ingratiſſimus esse censerer, si cui potius ala

teri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio susceptum laborem, ac demum ad finem Dei Opt. Max. benignitate perductum, nuncupandum existimem. Non desuere, ingenue fateor, & grauissimi quidem uiri, utriusq; nostrum cum amantissimi, tum etiam studiosissimi; qui absolutam hanc, & à te mihi iniunctam olim prouinciam, amplissimorum patrum cuiquam, aut Regulorum nonnulli dedicarem; ut inde mihi, aut gratiam planè immortalem conciliarem, aut pecuniolam certe aliquam æruscarem. Ego uerò, qui ambitionem semper effugi, ac ut ineptissimus æruscator à pecuniæ studio semper abhorruì, iſce Lænatis, ac Pompei ingratissimis explosis, Minuci, & Culeonis gratum, piùmq; opus imitatus, iſce inquam amicis, τῶν ἀχρευστῶν uitium, quod à me alienissimum esse nemo ignorat, uitandum censeo; neq; hac contumelia, iniuriq; Apollodorum nostrum affecturus sum. Is enim ad eum, à quo iam pridem ad me uenit, redire maiorem in modum desiderat; cur igitur, inquam tanto eius desiderio satis ego minime faciam? Veniat igitur ad te; ac iam tandem sub tuo nomine, qui per tot sæcula, delituit, Apollodorus emergat in lucem, At, si per Ægium, serius, quàm uolebas, ad te redit, nibilest, quod illi succenseas, atq; eo secum nomine expostules; quandoquidem in eo uertendo, expoliendo, exornandòq; atq; illustrando, longiore temporis cursu opus fuit. Incredibile est mihi Metelli, quantum ille mihi negotij faceſſerit: erat enim, ut te minime lateat, sic mutilus, sic mancus, sic lacer, sic inuersus erat; ut in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græcorum auctorum uolumina, nocturna, ac diurna manu uersare necesse fuerit. Quam rem ex nostris annotationibus cum Apollodoro editis abs te facillime cognitum iri spero. Illud interim audacter (absit arrogancia uerbis) de me in Apollodoro interprete =

tando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in communem studiosorum utilitatem; ut, quod antea per eius quasi pelagus ne Delius quidem natator enatasset incolumis: nunc sane, quiuis uel mediocriter natandi peritus, citra ullum suffocandi, mergendiq; discrimen, tranabit in tutum. Vale. Meq; illi tuo Antonio Augustinio duodecimuiro flutibus iudicandis et doctrina, et animi Sanctitate eminentissimo commenda. Romæ Kal. Octobris. M. D. LV.

Autorum nomina, quibus et quoties Apollodorus profecerit, suis, folio, pagina, et linea, ubi nani citentur, indicata.

Acusilaus 39.2.15. et 40.1.27. et 40.2.19. et 46.1.1. et 63.2.17. et 93.1.27. et 109.1.8. et 118.1.8. et 123.1.16. et 133.2.12.	Eumelus 110.1.12. et 110.2.17. et 118.1.10.
Alcæonidis scriptor 19.2.23.	Euripides 42.1.9. et 104.2.9. et 112.1.25.
Apollonius 32.1.13.	Herodotus 30.1.25. et 97.2.8.
Aschepiades 40.2.15. et 87.2.21. et 108.2.10.	Hesiodus 19.2.3. et 32.1.4. et 93.2.10. et 40.1.27. et 40.2.9. et 45.2.26. et 47.2.19. et 49.1.11. et 97.2.7. et 103.2.14. et 109.1.9. et 110.1.16. et 112.1.25. et 129.2.3.
Asius 118.1.17.	Homerus 45.2.8. et 47.2.5. et 97.2.10. et 98.2.15.
Castor 40.1.22.	
Cercops 40.2.17. et 45.1.15.	
Demaretes 30.2.27.	
Dionysius 30.2.9.	

Mnesagoras 115.2.3.

Naupacticum scriptor 115.

1.26.et 115.2.1.et 129.

2.4.

Orpheus 115.1.24.

Panyasis 9.1.7.

Pherecides 7.2.3.& 9.1.10.

& 20.1.3.& 30.2.2.et

40.2.16.& 55.2.14.et

91.2.17.& 92.1.13.&

103.1.24.

Philocrates 127.2.25.

Pindarus 49.1.11.

Pisander 19.2.25.

qui reditus scripsit 45.1.13.

Stesichorus 114.2.25.et 115

1.24.

Telephilla 97.2.27.

Thebaidos scriptor 19.1.27.

Tragici 45.1.10.et 45.2.10.

FINIS.

SCIPIONIS TETTII DE APOLLODO-
 RIS COMMENTARIUS
 AD OTHONEM TRVCSIVM CARDI-
 NALEM AMPLISSIMVM, AVGV-
 STANORVM EPISCOPVM.

DECREVERAM OTHO Cardinas
 lis amplissime, quæ de uita, & scriptis Athez-
 niensis Apollodori grammatici, & historici
 simul, & illorum omnium pariter, quos co-
 gnomines hunc nostro, de quo nunc agitur, in
 ueterum lucubrationibus reperissem: silentio potius, quàm memo-
 riæ demandare: quàm uel paucissima prodere, & incerta: nec;
 quæ tu, de sollertia mea posses (ut qui sis literarum, erudi-
 torumq; hominum flagrantissimus) ac & optimus sibi quisq;
 tecum polliceri, siue, quòd tutius; efflagitantibus hoc à me idem,
 quòd Ceus Simonides, respondere, cum quæsuisset ab eo Tyrans-
 nus Hiero, quid, aut qualis esset deus. Rem enim iudicio do-
 ctiorum petitione tua, hortationeq; aggredior: quam ne Sibyllæ
 quidem, aut oracula Nicandri uoluminibus decantata: explicus-
 sent in tantis rerum, quibus uersamur, tenebris. Quando humana
 ignauia factum: siue malignitate est, siue, quòd significantius
 ait Mimnermus Δῶν βλάη: ut & chronicis, & cyclicis, et op-
 timis alijs quibusq; uoluminibus careamus: quæ ante nos plus mil-
 le annos: & à reperto literarum usu, & ante Phoroneum anti-
 quissimum Græciæ regem, uel ab usq; Nimi sæculo suerant, à

DE APOLLODORIS

Græcæ linguæ scriptoribus compositi. Præterea genus librorum ex his, qui cladem profugerant: aut, cum in cetero; sæuitum est, absuerant. hodieq; remanet in paucis, et obscuris rerum tenebris liuore, & nequitia hominum premitur, decertaq; cum blattis; uel si exiure in lucem, qui sunt paucissimi, nequaquam faciunt ad negotium. quibus de causis, atq; difficultatibus nihil certi audeo promittere: sed hæc pluribus aliàs, et ex professo magis, redeo ad propositum. Caue credas ò temporum nostrorum, atq; hominum specimen, tantummodo laborasse auctores, qui ueteres Alexandros, Apollonios, Diodoros, Demetrios, Dionysios, Heraclidas, literis prodidere: proptereaquòd plures in uno quoq; istorum nominum censebantur, sed tanto esse mihi ad præsens ualidius, & magis, quàm pro uiribus enitendum: maxime aduersante doctis librorum inopia selectorum, ut fiat enumerare Apollodoros Didymi, aut Callimachi labor. Quapropter legentes tantum moneo uelle me Athenæi more interdum quambreuissime potero, autorum scripta, quæ lectione, tumultuariaq; obseruatione collegi, suis identidem uerbis in medium ferre, & Hercule id dupla de causa, et quòd maior subinde fides nostris hisce commentationibus suffragatur, & quòd libentius credant homines, oculis commissis fidelibus, quæ sunt à me uigilijs arduis, & studio non minori, toto (ut aiunt) cælo perquisita. Igitur narrabo Apollodoros non tamen ea præfatione, qua Thucydides, Hecataeus, Herodotus, scriptores historiarum: qua Philosophi Alcmaeon, Pælaephatus, Ocellus, initijs librorum suorum præfati sunt. Primorem et quasi antesignanum ex his Tyrannum Casandræum, prædonemq; referam. celebrem utriusq; linguæ monumentis, Platonis, Æliani, Plutarchi, Senecæ, Max. Valerij, ceterorumq; :

COMMENT.

cuius (ni fallor) & mercenariorum Ducis sepulchrum , Pausanias in Atticis memorat . Medicos item duos Citiæum , & Tarentinum ; quorum auctoritate nituntur ad remedia Plinius , Aurelianus Cælius , Galenus , Dioscorides , Alexander , & turba alia medicorum . Dicam & ex eadem professione Apollodorum alium , vel forte è supradictis alterum : quem Ptolemæo Regi uno uolumine suasse , quæ uina biberet Plinius auctor est , qui & artificem quoq; Apollodorum miris utiq; laudibus extulit , quemadmodum & Plutarchus bis in moralibus : & hunc refulsisse nonagesima olympiade certum est . Memoratus item inuenio apud Suidæm , Zopyrionemq; in collectaneis , quatuor Apollodoros , quorum prior fuit Aibenzæus comædiæ scriptor egregius : qui sex numero fabulas composuit & XL. & quinquies uiciti : è quibus Euxenidem Pompeius affert in Urbis etymo . ἐφ' ἧς Ammonius non Lamprius ille , sed alius , in libro τοῦ δὲ ὁμοίων , καὶ διαφόρων λέξεων . Popularis quoq; huius , & ciuis . Secundus Grammaticus , Asclepiadis filius è Philosophi Panætij , & Aristarchi grammatici schola unus : quiq; primus uersuum genere sit usus , quos Tragiambos appellauere . Tertius item Gelous Menandri comici æuo , & ipse comicus : eius septem sint fabulæ bis nominibus , ἀρχαῖα , ἢ φιλάδελφοι , δυνσσοποιοί , ἱερεῖα , γογγυμπαποδοποιός , ψευδίας , σίσυφος , αἰχίω , cuius ab Athenæo adducitur in testimonium primo uolumine , ἀκλείπουρα , φιλάδελφοι , ἢ ἀρχαῖα ἀπὸ Polluce onomasticon ad cōmodum lib. iij. vi. decimòq; γογγυμπαποδοποιός , item ψευδίας , Catyrtij uero ἀπὸ πύργου γένεσις , ἐνείας , διαβάλλων , ἀμωγράφος , & Athenæo rursum γογγυμπαποδοποιός , ἱερεῖα , περικίζομένη , ἱματίπωλις ,

DE APOLLODOR.

σφαττομένον, & Athenæi nomine diffimulato à Sudine in dis-
 citionibus παρδάζω, ταυροπόλαια, φαειοστράτη. quartus au-
 tem Cilix ab urbe Tarso tragicus poeta, cui sex fabulas tribuit
 totidem titulis. ἀκωνιδόωλιξ, τεκνοκτόνος, ἑλληγες, θυέ-
 σης, ἰκέπιδες, ὀδύσεως. in libris Stratonis, uel (ut alij) Stra-
 tonis Amasæi, præsertimq; secundo inuenio Artemiten Apollo-
 dorum, qui Parthica scripserit, uia hac in re Græcis uerbis,
 ἀπὸ γὰρ γαλαταῖς ἡμῖν, καὶ ὑπὸ τῆς τὰ παρθικὰ συγγρα-
 φάτων τῆς ποδὲ ἀρχλοδωρον τὸν ἀρτεμίτην. et libro
 quintodecimo breuius: tamen clarius, ἀρχλοδωρος γοῦν ὁ
 τὰ παρθικὰ ποιήσας, item & Stephan. quæ sunt, ἀρτεμίτα,
 νῆσος, τρεῖς νικη. & μοχ, ἀρχλοδωρος δ' ὁ ἀρτεμίτην ὁς
 δὲ τ. α. & Aristotelis πολιτικῶν primo Lemnium Apollodo-
 rum ἐπεὶ δ', inquit, ἐνίοις γεγραμμένα ποδὲ τούτων,
 οἷον χάριτι δὴ τῷ παρῶν, καὶ ἀρχλοδωρῷ τῷ λευμνίῳ.
 ποδὲ γεωργίας, καὶ φιλῶς, καὶ πεφυτευμένης. et in Var-
 ron de agricultura. qui Græce, inquit, scripserunt alius de alia
 re. sunt plus quinquaginta, et paulo mox item Amphilocho Athe-
 nienfis, Anaxipolis Thasius, Apollonius Pergamenus, Apollo-
 dorus Lemnius, idem & indicibus librorum Plinij xi. & à xiiij.
 ad xx. Tranquillus Suetonius non minima pars Romani stili, in
 uita Augusti, Pergamenum Apollodorum Rhetorem celebrat his
 uerbis. ne Græcarum quidem disciplinarum leuiore studio tene-
 batur: in quibus & ipsis præstabat largiter, magistro dicendi
 usus Apollodoro Pergameno, quem iam grandem natu Apolloniam
 quoq; secum ab urbe iuuenis adhuc eduxerat, & Strabo tanto an-
 tiqrior, uolumine xij. de urbe agens Pergamo, & uiris qui do-
 cetrina ex ea, et literis præcelluerint, καὶ ἀρχλοδωρος ὁ ῥήτωρ

COMMENT.

ὁ τὰς τέχας συγγραφεύς, καὶ τὴν ἀρχαιοφροσύνην αἰσ-
 ρεῖται πρᾶγμα, ἢ τίς ποτ' ἐστὶ. πᾶσα γὰρ ἐπικράτει.
 ἔμοχ, μάλιστα δὲ ἔβηρε τὸν ἀρχαιοφροσύνην καὶ ἑαυ-
 τοῦ αἰσῶς οὐ διδάσκων τῆς λόγων γένεσιν.
 De libris huius quid sentiant scriptores duo eorundem temporum
 in paucis audies, nimirum, Cor. Tacitus in dialogo de oratorib.
 et multarum, inquit, diuisionum ostentatio, et mille argumen-
 tum genera, et quicquid aliud aridissimis Hermagoræ, et Apol-
 lodori libris præcipitur, in honore erat, et Fab. Quintilianus in-
 stituit. secundo de Rhetorica loquens, et quis eius finis, atqui non
 multum ab hoc fine abest Apollodorus dicens iudicialis orationis
 primum, et super omnia esse persuadere iudici, et sententiam
 eius ducere in id, quod uelit. et Lib. iij. cap. i. quo loco de scrip-
 toribus agit artis rhetoricæ, sic, adeo, ut Apollodorus contentus
 solis iudicialibus fuerit, et mox, præcipue tamen in se conuer-
 runt studia Apollodorus Pergamenus, qui præceptor Apollonie
 Cæsaris Augusti fuit. Sed Apollodori præcepta magis ex
 discipulis cognoscas. quij chronica Apollodori, et Casto-
 ris pro suis edidit: olympiadis clxxix. anno iij. Græcè, sed ad
 banc sententiam, Apollodorus (inquit) Pergamenus Græcus ora-
 tor, præceptor Callidij, et Augusti clarus habetur. est et Do-
 ricus Apollodorus semel, quod equidem inuenerim apud Theo-
 criti interpretem in primi edyllij commentario, cum de antherico
 loquitur, qui sit fructus Asphodeli, τὸ αὐτὸ δὲ φησὶ, καὶ
 διόφρατος. ἀρχαιοφροσύνη δὲ ὁ δωδεκάτη φησὶν οὐ λέγεσθαι
 τὸν τῆς ἀσφοδέλης καυλόν. ὁ δὲ νεοπτόλεμος μελοῖας
 αἰσῶς, τὸν αἰσῶς καὶ τῆς σάχους. item et Erychreus Apollodo-
 rus, qui de sibyllis, de quo ex libris rerum diuinarum M. Varro

DE APOLLODOR.

nis quidam sic refert. enumerat enim Sibyllas. quintam, Erythraeam, quam Apollodorus Erythraeus affirmat suam fuisse ciuem, eamq; Graijs Ilium petentibus uaticinatam, & perituram esse Troiam, & Homerum mendacia scripturum, & alibi consimiliter: Sibyllas, inquit, multas fuisse, plurimi, & maximi autores tradiderunt, Græcorum Aristoteles, & Apollodorus Erythraeus: nostrorum Varro, et Fenestella; hi omnes præcipuam, et nobilem præter cæteras Erythraeam fuisse commemorant, Apollodorus quidem, ut de ciue, ac populari sua gloriatur.

Artemidorus ad hæc Ephæsius grauis autor in primis libro ὀνδροκριτικῶν primo, quo loco πρὸς μὲν τὸς differuit Telmifensem alium subneſcit Apollodorum his uerbis: μέμνηται δὲ τῶν τοιούτων, καὶ ἀρχαλόδωρος ὁ πελμοσθεὺς, ἀντὶ ἐλλόγιμος. His additur (ut, nequid, quod inuenerim, præteream) ab Athenæo ἀρχαλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς in primo, & à Diogene in Pythagoræ, & Thaletis uitis. ἀρχαλόδωρος δὲ ὁ λογιστικὸς, & in Zenonis ἀρχαλόδωρος ὁ ἐπιλλος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν. item & ἀρχαλόδωρος ὁ κυζικηνὸς in Democrito. At in Epicurῷ ἀρχαλόδωρος ὁ ἐπικούρεος ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τοῦ ἐπικέρους βίου. item καὶ ἀρχαλόδωρος ὁ κηποτύραντος γέγονεν ἐλλόγιμος, ὃς ὑπὸ τερρακόσια στωέγραφε βιβλία. & à Zoopyrione, & alijs, quorum labores Sudinæ tribuuntur in uocabulis ἀντικίς, βωμολόχος, νάνιον, ter ἀρχαλόδωρος ὁ κυρηνάιος. Iam uero Stobæus, & ipse autor in mutilandis, quàm in adseruandis scriptorum uigilijs diligentior, de comici Apollodori fabulis carmina plurima in medium attulit, uerumtamen comædias non nominauit, idq; ipsius, an temporum fraude euenes

COMMENT.

rit, non laboro: quando non semel, aut iterum id, sed decies amplius opere toto cernitur. atq; adeo subinde semel Megaritem Apollodorum addidit his uerbis. ἀρχαλόδωρος ὁ μεγαλύτερς, ἔλεγε τοὺς πειδέντας, ὅτι ἔτεροί εἰσιν οἱ ἄνθρωποι τῷ σώματι. ἀλυπότετα διαΐειν. Quin et poemati suo cuiuspiam noinen impōsuit Apollodoro, Chalcidensis poeta Euphorion, cuius inhituntur auctoritate scriptiores alij: tum in Amantibus suis Nicæensis Paribenius et non semel Aibeniæus: et tam his Rhodij Apollonij ac Lycophronis enarratores, et Rbetor Isæus orationi, καὶ τὸ δὲ τῷ ἀρχαλόδωρ κληέρου, ut ille ἀποφείδων ἐν ἀρχαλόδωρῳ. Nec deinde seruari potest, ordo: aceruatim ergo dicitur ut quisq; priuatim alius scripserit de alia re. Nanq; Aibeniæus non Latinorum tantum, sed et Græcorum omnium quot sunt; aut unquam fuisse longe doctissimus libro xij. καὶ τὸ δὲ φέρων, inquit, αἰεὶ τοιαυτὴ βιβλία ἀεισφάνους, καὶ ἀρχαλόδωρ, καὶ ἀμμωίου, καὶ ἀντιφάνους, ἔτι δὲ γοργίου τοῦ ἀθηναίου πάντων τούτων συγγεγραφότων τὸ δὲ τῶν ἀθηνῆσιν ἐταρείδων. et eodem libro, τὸ δὲ δεφανοῦς ἀτῆς ἀρχαλόδωρός φησιν ἐν τῷ τὸ δὲ τῷ ἀθηνῆσιν ἐταρείδων. quod Atrocration Valerius Alexandrinus in decem Oratorū Lexico repetit ex Aibeniæo, qui xiiij. libro subdit ἀρχαλόδωρος δὲ ὁ ἀθηνῆσιος. καὶ θεόδωρος ἐν ἀπικαῖς γλώσσας, ei xi. ἀρχαλόδωρος δὲ ἐν τῷ τὸ δὲ ἐν τιμολογιῶν. et xiiij. rursum ὠνομάσθη δὲ ἡ ματῆς ὡς μετὰ ἀθῆναιος ἀρχαλόδωρός φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐν τιμολογούμενων, ἀπὸ τῷ ματῆς. ei rursum xi. ἀρχαλόδωρος δὲ ὁ ἀθηνῆσιος ἐν τῷ τὸ δὲ τοῦ κρητῆρος ἐρῆσιδου. item sexto, ἀρχαλόδωρος ὁ ἀθῆναιος ἐν τῷ τρίτῳ τὸ δὲ σώφρονος,

DE APOLLODOR.

et eodē hoc libro κὺ ἀρχιλόδωρος ἐν τοῖς ποδὲ σὺν φροντος. his
 additur à Diogene in vita Solonis, ἀρχιλόδωρος ἐν δὲ οὐτέρῳ
 ποδὲ νομοθετῶν, καὶ ἐν τῷ ποδὲ φιλοσόφως αἰρέσεων.
 at in Zenonis, ἀρχιλόδωρος ὁ ἑλλας ἐν τῷ πρώτῳ τῆς
 εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν, καὶ ἀρχιλόδωρος item ἐν
 τῇ ἠθικῇ, καὶ ἐν τῇ φυσικῇ κατὰ τὴν ἀρχαίαν, decies nō
 semel hac ipsa vita. Et in Chryssippi ἀρχιλόδωρος ὁ ἀθλων
 οὗ ἐν τῇ σωμαγωγῇ τῶν δόγματων. Et Stephanus eruditiss
 simus auctor in primis, toto opere suo, ἐθνικῶν sine, ut alijs,
 ποδὲ πόλεων, Apollodori volumina Et plurima protulit, Et no
 minibus varijs, nimirum cum scribit, νίκαια πόλις βίβινος
 βοττῆσιων ἀπαικος, Et mox. ἔξ αὐτοῦ ἀρηνότος, καὶ
 ἀσκληπιάδης, καὶ πρὸ θένιος, κὺ ἀρχιλόδωρος, κὺ ἐπιθέρ
 σης γραμματικός. item ὠρεῖκος, πόλις ἐν τῷ ἰονίῳ κόλο
 πῳ, Et mox ραυλο, ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος
 πόλιν αὐτὴν οἶδε. item λαγινία, παλίνχιον καὶ εἰας,
 ἀρχιλόδωρος καὶ κων ἐκκαίδεκάτῳ, in uerbis utiq; ἀρκόν
 νησος, septimum, item ναρχασος, decimum illius operis volumen
 retulit, sicut et de Alexandria, postterius, inquit enim ὁρβίται,
 ἔθνος ἰνδοκὸν ὡς ἀρχιλόδωρος δευτέρῳ ποδὲ ἀλεξανο
 δρίας est, Et apud eundem ποδὲ γῆς opus Apollodori, ubi αἰ
 γανγάμηλα, τόπος περσίδης. ἀρχιλόδωρος ἐν τῷ
 ποδὲ γῆς δευτέρῳ, idem Et in uocibus νοῦβαι, λαός, μαρ
 δοι, παροπάμματος, ὕλλεις. sicut et alijs totidem αἰσι
 αἰσῶν, αἰσῶν, τρέται, ἡμασί. αἰσῶν, ἀρχιλό
 δωρος ἐν δευτέρῳ περὶ γῆς, Et ἀρχιλόδωρος δευτέρῳ
 περὶ γῆς. Memorat idem Et Apollodori γεωγραφούμενα,
 ni habeant exemplaria uitium pro Artemidoro Apollodorum,

COMMENT.

nam libros undecim γλωσσοφουμένων, Ephesium composuisse Artemidorum, in Aucto Porphyrus autor est, et sæpissime Stephanus, et cum alijs, non semel Athenæus, et Strabo, item et Apollonij, et Lycophronis, et Aristophanis commentarij. Ad Stephanum redeo, qui, inquit, ταυρόεις πόλις κελτική μαςσαλίη τῶν ἁ ποικίλος οἱ πολίται, ταυροείπιοι. ἄχλλόδωρος ἐπὶ πρῶτῳ γλωσσοφουμένων. Μεμοται ἐν τῷ Poema Apollodori lib. x Pollux his uerbis: ἐν τῇ τοῦ τῷ ποιήσει ἐν, ἡ φίλων, ἡ ἄχλλόδωρος στωέθηκε, γέγραπται, κιν δαλούς γὰρ ἐχέτω ζυγὸν ἔκαστος. et Interpotes Apollonij atz gō secūdo, Ponticā sic. ἄχλλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρῶτῳ τῶν ποντικῶν, ἡρώων αὐτόθι φησὶν εἶναι ἀμύκη ἐκεῖ. item et Nicandri Θυριακῶν, quos Plutarchum Theonem Phaleareumq; Demetrium, Stephanus arbitrat, semel, atq; iterum ἄχλλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρῶτῳ Θυρίων. et libro omnimodæ hystoriæ animalium. ix. cap. lvi et sexiodesimo, cap. lvij. Aelianus, et cum his Plinius xi. libro, cap. xxv. quo loco de scorpiionibus differit, uenenum, inquit, ab ijs candidum fundi Apollodorus autor est, et mox. Apollodorus idem planè quibusdam inesse penas tradit, et eiusdem uoluminibus auctorum Elencho, Apollodoro inquit, qui de bestijs uenenatis, item elenchis alijs nominat Apollodorum, hunc tamen, an alium, non temere dixerim. item Apollodorum, qui de odoribus, sed falsum coarguunt Athenæi uerba, quæ sunt, ἄχλλώνιος ἐν τῷ πρῶτῳ μυθῶν. citatur item sæpissime ἄχλλόδωρος nomen tantum à scriptoribus neque superaddito usquàm cognomine auctoris, aut operis nomine quemadmodum à Stephano ἐν τῷ ἁκτι, ἀλικαρνασσός, ἀλλόβρυγες, ἀμφιγίνδα, λακεδαίμων. δαμαίοι, μαςόλοι,

DE APOLLODOR.

ὁ δὲ καὶ πέντε, πέντε, ἀρχαία: sicut in patemys λα-
 εῖνοί βόες, & ταυρὸ πόλα ἀρτέμιδος ταχὺ πρὸς Byzan-
 tius Apostoli. Interpret Nicandri quater, Apollonij uero, quin-
 quies, Homeri totidem. Strabo uicies quingules & amplius. Sto-
 bæus & ipse duodecies: Semel Galenus, atq; iterum, semel in mor-
 talibus Plutarchus, qui minimum, semel, & in Lycurgi uita, &
 semel Athenæus iij lib. Sed ne præconiū qdē Lycurgi defuit Apollo-
 doro in scripta aduersus Leocratē oratione, q̄ Thrasymbulo adiuuā-
 te, Phrynichum, ciuem, publicum tamen hostem: reumq; proditiōis
 ē medio sustulisset. Sunt autores ex Apollodori Epidicazo-
 meno, & Phormione Græcis fabulis mutasse sibi Æmilias-
 num, Scipionem comædias Hecyrā, Phormionemq; , & Aphri-
 bodicq; Terentij nomine circumferri: atq; idem hoc ipse autor
 quisquis fuerit in utriusq; prologis abunde pulchre confessus est.
 uerba quoniam sunt iam notissime uulgata ponere supersedi. Iam
 uero audire in paucis alios ne grauare, qui autorem Apollodorum
 τὸν χρονολόγον, & eius τὰ χρονία sunt, per censere so-
 liti: hunc enim significare M. Tullium reor cum scribit ad At-
 tium libro xij. Hæc nunc quæro. quæ causâ fuerit. de Oropo opi-
 nor: sed certum nescio: & si ita est, quæ controuersia præterea,
 qui eo tempore nobilis Epicureus fuerit Athenis, qui præfuerit
 hortis, qui etiam Athenis πολιτικοί fuerint illustres, quæ etiam
 ex Apollodori puto posse inueniri: meminere & præter Tullium,
 Diogenes in Socratis, Chrysippi, Empedoclis, Eudoxi, Demo-
 criti, Xenophontis, Protagoræ, Pyrrhonis, ne dum Anaximand-
 ri, Anaximenis. Epicuri, Anaxagoræ, Cratetis, Arcesilæ,
 Stratonis, Carneadis, Zenonis Eleatæ, Aristotelis, aut Menip-
 pi uitis. in quæ ad quartum usq; interdum nominat ex chronicis

COMMENT.

uoluntatem, quæ ferme tota Iudaicis tantum rebus, & ijs additis:
 quæ sunt Apollodori ætatem subsequuta, chronicis suis Cæsar
 tiensis conferruminauit Eusebius. meminere & Gellius, & Eu-
 statius, & Clemens, et Stephanus in uocibus ἀλλοιοί, ἀμάρ-
 ξιτος, ἀμύρρατος, ἀροῦνοι, ἀσώλειον, ἔλαρος, ἐχίμαι,
 ξάκαιδα, δέρμη, καινοί, λοναῖος, λίγγοι, φαβία,
 μιλίδα, μένδη, μέσμα, μυοῦς, νόαι, πάρεθος, πῦπας-
 ρων, πικτοργάδα, πέφρον, ἱκκαρον, φιλοτέρα, χα-
 ρώνεια, χῆσιον. item Tzetzes uariæ historiæ, chiliade xij. &
 Plutarchus per initia Lycurgi uitæ sic, οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς
 τῶν αὐτοκράτη βασιλευσάντων ἀναλεγόμενοι τὸν χρό-
 νον. ὡς αὖ ἐρατοδίνης, καὶ ἀρχιλόδωρος, οὐκ ὀλίγοις
 ἔτεσιν πρεσβύτερον ἀρχαίνουσι τῆς πρώτης ὀλυμπια-
 δος. & ex Castoris chronicis, Eusebius in hunc ferme sensum
 de Homeri ætate edifferens post multa; Philochorus emigrationis
 Ionicæ tempore sub Archippo Atheniensium magistratu, et post
 captam Troiam annis CXXC. Apollodorus Atheniensis post
 CCXL. annum exersionis Lij. Memoria teneo & Diodori siculi
 uerba posita in proœmio historiarum suarum, quas item βιβλιο-
 δίκην inscripsi, de Apollodoro tamen hoc nostro, an alio dixe-
 rit, non laboro, quando hoc modo inuenio. ἀρχὴ δὲ τῶν ἑω-
 κῶν ἀκολουθῶς ἀρχιλόδωρ τῷ ἀθηναίῳ Ἰδίμειν ὁγ-
 δούκοντ' ἔτη πρὸς τὴν κατὰ τοὺς τῶν ἡρακλείδων. ἀρχὴ
 δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτῃ ὀλυμπιάδῃ δυσὶ λείποντα
 τῶν τετρακοσίων, ἢ τελέκοντα. citatur, & à rerum scrip-
 toribus Apollodorus αὐτῷ κατὰ λόγον. uel πρὸς χρόνον. sicut
 à Nicandri Interpretibus αὐτοῖς ὁμήρου semel Alexipharmacis,
 & Eustatius, qui recentissimus est Græcorum, qui sint Homeri

DE APOLLODOR.

rnm hætenus interpretati, tamen uerbosior, de Porphyrio loquens
 in secunda rhapsodia hæc subnectit. λέγει δὲ, κὺ ὅτι πρὸς
 ἄλλαις, καὶ ἀρχαίοτερος ὁ ἀθηναῖος ἐπὶ παραμυθίᾳ
 τοῦ τὰ πόδι τὴν καταλόγῳ αἰεταὶ δώδεκα βιβλίοις. με-
 νομένης δὲ ἐν τέλει, καὶ εἰκοσὶ. quæ certe duodecim uolu-
 mina sæpissime adducta inuenias à scriptoribus, ubi ad rem cuiusq;
 faciunt, nimirum ab eodem Eustathio multis in locis, à Strabone
 sæpissime, præfertimq; sexto lib. ἀρχαίοτερος δ' ἐν τοῖς πόδι
 νεῶν. item ἐν septimo ἀρχαίοτερος ἐν τῷ δευτέρῳ πόδι
 νεῶν. nec eo secius Athenæus lib. iij. κὺ ἀρχαίοτερος ὁ ἀθη-
 ναῖος ἐν. ἐν πόδι νεῶν. καταλόγου. identidem ἐν Apollon-
 nij ἢ hodiῖ enarratores Tarreus, Lucillus, Theon, Sophocleusq;
 uel Hypatia Theonis filia, libro iij. semel ταῦτα παρατίθε-
 ται ἀρχαίοτερος ἐν νεῶν καταλόγῳ. ἐν Homeri iliad.
 θ'. siue Ægyptius sit is Heracleon, aut Zenodorus, uel Ptolemæus
 Eleates, siue Erythræus Naucrates. Is igitur, quisquis est de
 Teucro loquens, ἡ δὲ ἰσορία, inquit, ἀκριβέστερος εἴρηται
 παρὰ τοῖς ἄλλοις, κὺ παρὰ ἀρχαίοτερον τῷ γραμματι-
 κῷ ἐν καταλόγῳ νεῶν. sed perperam ἀρχαίωνίῳ legitur
 pro ἀρχαίοτερον. Grammaticum hunc Varro ceteris prætulit,
 in libris de latina lingua. cum inquit, huius rei autor satis mihi
 Chrysippus, aut Antipater, ἐν illi. in quibus, ἐν si non tantum
 acuminis, at plus literarum, in quo est Aristophanes, ἐν Apol-
 lodorus, ἐν alibi, de uictu, inquit, antiquissima puls appellata,
 uel quod ita Græci, uel ab eo, uti scribit Apollodorus, quod ita
 sonet, cum aqua feruenti insipitur, ἐν lib. vij. Plinius Grammati-
 ca, inquit, Apollodorus, cui Amphictyones Græciæ honorem ha-
 buerunt. Clemens inter autores Græciæ non spectatus in Stromatum

COMMENT.

primo. Cum æum Grammaticum vocat Apollodorum: utar hæc in
 te suis verbis. ἀρχαῖος δὲ ὁ κυμαῖος πρῶτος ἦ καί-
 πκοῦ εἰσηγάσας τοῦ ὀνόματος, καὶ γραμματικὴς προσεχο-
 μένης. ἔτι οἱ δὲ ἐρατοδίνῃ τὸν κυμαῖον φασίν. ἐπεὶ δὲ
 ἐξέδωκεν οὗτος βιβλία δύο γραμματικὰ ἐπιγράψας
 ὀνομάσθη δὲ γραμματικός, ὡς τῶν ὀνομαζομένων. Inter eos
 mihi non excidit sed cum ueneratione nominandus adeo multus et
 in ore doctissimorum est frequens Apollodorus, qui uolumina scrip-
 sit πρὸς θεῶν, καὶ ἡρώων. Ponticus porro Heraclides in libris
 λύσεων ὁμηρικῶν. post ubi de Apolline multa, et dijs cæteris
 hæc subnectit. ἐκείβωται δὲ ἡ πρὸς τούτων ἀρχαίεις καὶ
 ἀρχαῖος πρὸς πᾶσαν ἰστορίαν αἰσθητέων. et libro
 iiij. Arnobius, quis, inquit, spartanum fuisse Martem, non ne
 Epicharmus auctor uester? quis in Thraciæ finibus procreatum
 non Sophocles Atticus cunctis consentientibus theatris? quis men-
 sibus in Arcadia tribus, et decem uinctum? non Melæ fluminis
 filius? quis ei canes à caribus, quis ab scythis asinos immolari?
 non principaliter cum ceteris Apollodorus? horum librorum Sa-
 turnaliorum primo Macrobius ad quartum usque et decimum ad-
 vocat infidem inquiring. Apollodorus libro xiiij. πρὸς θεῶν, καὶ
 ἡρώων. scribit ἥλιον solem appellari, Apollinemq; ἀρχὴν καί
 τὰ κόσμον ἵεσθαι, καὶ εἶναι, idest quod sol impetu feratur.
 Stephanus decimum, sextumq; de Arcadia agens, ἀπὸ ἀρχαίων
 ἐπὶ τῷ πρὸς θεῶν ἐκκαίδεκάτῳ βιβλίῳ πρὸς δῆμοις
 φησιν. et quæ sequuntur; produciunt utique horum uoluminum
 auctoritatem, Apollonij Scholiastæ, libro primo, tertioq; . item
 Theocriti in secundi, noniq; edyllij commentarijs, necnon libro
 vi. et xiii. Athenæus, et cum his Ephesius Zenodorus, siue Zen-

DE APOLLODOR.

nobius in paræmia μῆλον ἡρακλῆς . Iam uero autores significandi , qui nostri huius Atheniensis Apollodori Grammatici pariter , & historici, horumq; trium uoluminum βιβλιοθήκη , ἡ ποδὲ θεῶν , mutuantur auctoritatem , in quæis principem dixèrim Hephestionem seu alium , quisquis est , qui Sophoclis tragœdias enucleauit . etenim hic autor quæ de Phineo prodidit in Antigona , ex hoc habuisse se profitetur Apollodoro . nam dicit ταύτα δὲ ἰσορεῖ ἀρχαλόδωρος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ . identidem & qui Pindari Nemææ , Palamedes , aut Demetrius , seu quis est alius : de Castore , Polluceq; agens , & Lynceo post multa , καὶ ἀρχαλόδωρος , inquit , κατηκολούθησε τῷ τὰ κύπρια πεποικῶτι . Item & qui Lycophronem enarrauit , cuius & notæ quoq; prodidit Stephanus , Theonem ratus , ἐν κύπρια , alij Duridem , alij Cæcin , nonnulli Isaacium , pleriq; Tzetzen appellare . igitur Interpres Lycophronis , ἦν δ' , inquit , ὁ ἀγκαῖος ὑὸς λυκούργου , ἢ καὶ τὰ πινυὰ ποσειδῶντος , ὡς φησὶν ἀρχαλῶνιος ὁ ῥόδιος ὁ τὰ ἀργοναυτικὰ γράψας , καὶ ἀρχαλόδωρος ἀθηναῖος ἰσορικὸς . neq; sola mutuatur hæc ab Apollodoro , uerum et decem alia sicuti , quæ de Thetidis nuptijs , Achillesq; nomine , quæ de Palladio , & Pessinunte , quæ de Mopso , & Amphilocho , quæ de Nyctimo , & Lycæone , item quæ de Gunei , & sociorum , erroribus , deq; Hippolytæ amazonis morte . Itidem ne progrediar longius , quam institui , quæ de nomine amnis Neethi , ex filiabus Laomedontis , in quibus , ut locis alijs plurimis (quod & alibi diximus) hallucinatur , nam scribit ἐκλήθη δὲ οὐ τὸ κατὰ μὲν ἀρχαλόδωρον , καὶ λοιποῦς , ὅτι μὲν τὸν ἰλίῳ ἄλῳσιν αἱ λαομέδοντος δηγᾶτες , πριάμου δὲ ἀδελφὰς αἰθυλλὰ , ἄσυχον , μνηστῆρας .

COMMENT.

cum libro tertio nomina hæc multo habeat aliter Apollodorus, nimirum θυγατέρας δὲ, inquit, cum loquitur de Laomedonte, ἡσιόνων, καὶ κύλλας καὶ ἀστυόχων. Sūpsit itē et pleraq; alia, quæ lector agnoscat, si exemplaria Apollodori, et Lycophronis conferat Interpretis. atq; idem hoc efficiat uelim in Homēri enarratione. qui non modo, quæ sumit, ad Apollodorum refert, ut exempli gratia, quæ de diluuiō, Pyrrhæ, Deucalionisq; lapidum in homines metamorphosi, de Europæ, de filijs Deucalionis Hellene, Amphycitioneq; , de Nomio Apolline, de quatuor Ephyrijs, de samothrace; uerum & libros nominat huius operis, primum, secundumq;, nempe rhapsodia Iliadis prima de Danais agens post multa ἰσορεῖ, inquit, ἀρχαλόδωρος καὶ δευτέρω. item secunda de Argiphonte Mercurij, cognomine, καὶ δευτέρω πλὰ τὸ πρῶν καὶ τὰ παρὰ ἀρχαλόδωρον καὶ τῇ α. quæ omnia probe nouit Ægius meus doctissimus et humanissimus, et aptissime diuisit in trijs lib. quin & Odysseæ Interpretes Didymus, siue Philoxenus, & Heracleon Glauci, nam hos retulit Stephanus in uocibus ἀλλὰ εὐαρίδα, ἀρχαλῶν, καὶ κρύβαν. is igitur odysseæ commentario ↓ de quatuor Mercurij locutus inuentis, literis, scilicet, Musica, Palæstra, et Geometria, subdit καὶ δευτέρω παρὰ ἀρχαλόδωρον τῷ ἀδυναίω. Postremo & Photio dicendi licentia danda est, qui recentiorum, & xx. amplius Auctorum opera per infinita diffusa uolumina; pessimo publico in arctum collegit: uerbo tamē uno (ut dicitur) quod uolumus, conficit: et epigramma etiam nunc refert uoluminibus Apollodori adponi solitum, dignum non tantum ibi, sed ubiq; legi. audi Photium sic loquentem. Καὶ ἀρχαλόδωρος χειρματικὸν βιβλιδέον ἀνέγραψεν ὅς μοι, βιβλιοθήκῃ αὐτῷ ἐπιγραφὴν περὶ τῶν πρῶτων

DE APOLLODOR.

λαέτατα τῶν ἐλλήνων, ὅτε πὲρ τοῦ θεῶν, καὶ ἡρώων
 ὁ χρόνος αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν ὀνομασίαν ποταμῶν,
 καὶ χωρῶν, καὶ ἰσθμῶν, καὶ πόλεων, ὅτε καὶ τὰ πολλὰ,
 ὅτε εἰς δ' ἀρχαῖον αἰῶνα ἔχει. καὶ κἄττοις μετρί τῆς
 παλαιότητος, καὶ αἰσθητῶν πινῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης, καὶ ὅτε
 ἐπιτρέχει, καὶ τῆς ἀφ' ἑσθίας, παλαιότητος πινῶν, μάλι-
 στα δὲ οὐδὲν ἕως εἰς ὃν αὐτῶν καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλή-
 γει, σύντομος δ' ὅτι τὰ πολλὰ τοῦ βιβλίου, καὶ οὐκ ἄχρη-
 στος τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπιμνήμης ἔχουσιν λόγων μεταποιοῦν
 μένοις, ἔχει δὲ καὶ ἐπιχρηστικὰ τὸ βιβλίο τι οὐκ ἄ-
 κομψον τόδε.

Αἰώνων ἀπειρήμα ἀφυστάμειος ἀπ' ἐμῆς .

Γαλιεῖς μύθους γινώσι παλαιγενέας

Μηδ' εἰς ὁμηρεῖν σελίδ' ἔμβλεπε, μηδ' ἐλεγεῖν,

Μηδ' ἀγκυρὰν μουσῶν, μηδ' ἐμελοτραχίαν,

Μηδ' κυκλίων ξήτει πολύθρονον σίχον, εἰς μετ' ἡρώων,

Εὐρύσειος αἰετοῖς πάνθ' ὅτε κόσμος ἔχει.

Extant hodieq; et expugnatiora urbium Apollodori nomine com-
 mentaria, huius an alterius non planè dixerim, titulo ἀρχαιο-
 δώρεα τὰ πολιολογικὰ, quæ cum Daimachi, Aikenai, Cretis-
 by, Bitonis, Eappi, Philonis, Anthemi, eiusdemq; et similis
 argumenti libris aliorum complurium circumferuntur, aliud ad-
 diderim

C O M M E N T .

diderim diligentiae meae indicium, curare Apollodorum praeter caeteros, quos lectione horum voluminum excerpimus, ac Pliniano statim more commentario huic nostro praeteximus, Castorem δὲ τοῦ Χορὶνγῆ (quae cum suis consarcinavit Eusebius) atq; hunc Castorem floruisse Tyberij Caesaris principatu Sudines, uel Zopyrion autor est, differentiam quodammodo temporis indico, doctiorum in hoc iudicium, & caeteris meis expeso, & de Apollodori quidem brevitatis, & fastidij causa quia occupationibus meis publico bono parcendum erat: nobisq; maiora aggressus, satis esse reulisse, quae dicta sunt, ne fiat operosum coacervare in unum multa, & infinitum species ire per singulas, ergo exequemur reliqua propositi. Ego planè his meis adijci posse multa confiteor, nec dubitamus multa esse, quae & nos praeterierint, homines enim sumus, librorumq; ac necessariorum copia destituti & non uercente fortuna, & urbe Roma (in qua aliud spectatur quàm genus, & uirtus) alijs occupati: succisuiusq; temporibus ista curamus. Iam tandem exit Ordo amplissime princeps, in manus hominum Apollodori opus, Graecae, Latinaeq; simul. quo in autore qd Benedictus Aegius meus edendo, uertendo, restituendo nitenti pristinò, quoad potuit, expolendo, atq; ornando praestiterit: & quem amorem, famam, aeter namq; sit gloriam opere tam egregio pro meritis: praeterquam quòd nunc uita, & posteritas indicabit, Testes, còscijq; nostrum utriusq; laborum, celeberrimi rerum antiquarum conseruatores, ne dum rei literariae acerrimi patroni, ac defensores Achilles Maffeus, Gentiliq; Delphinus. testes amici alij literis, & ingenio praestantissimi, Carus Hannibal, Baptista Sigicellus, Antonius Augustinus, Alexandri duo, Pico: lominus, & Corvinus, Marcus Casalius, testes item alij quos

DE APOLLADOR.

longum esset enumerare . Deniq; & Fulvius Vrsinus , iuuenis im-
 primis honestus , & ornatus ; & supra quam par sit eius ætati ,
 Latine , & Græcæ eruditus . Ceterum quā dicat apte Apollodo-
 rus , quā dilucide , quā doctè , quā nitide , atq; distinctè . lo-
 ca , actus , tempora explicet , Heroum , Deorumq; matrimonia ,
 successiones , natales , patrias , sepulchraq; dinumeret ; tum quā
 admittat excessus libens , sermanesq; , aut casus mirabiles , uel
 euentus uarios : & alia iucunda dictu , aut legentibus blanda , per
 oculū , et per te ipsum nosces , uel si eadē cū Rodupho Pio , Alexandro
 Parnesio Collegis tuis amplissimis , aut Roberto nobiliori cōferas ,
 Deniq; præstat in exhibendo , nunc Apollodoro Ægius , quæ
 præstiterat olim poëta Ennius , Scipionis Africani æuo , in Eu-
 beneri libris uersis , & pari (ni fallor) argumento inscribebantur ,
 siue quemadmodum tradit Athenæus ἱεράς αἰῶνος ἱστορίαι .
 Genealogias Heroum , Deorumq; composuere Lesbius uel Myt-
 lenæus Hellanicus ; Pherecydes , & quidem non Syrius ille , sed
 alter : indigena Attici soli , & Argiæus Acusilaus , Theogo-
 nias , Epimenides , & Hesiodus , atq; horum omnium librorum
 um , materiam , seriem , succum in libris Hygini recognoscas ,
 quos appellauit Fabulas , Euanthem , Silenumq; secutus cū μυθι-
 κῶν , Ponticum uero Heraclidem cū λέγεις , præcipue tamen
 Apollodorum , à quo non quædam interdum Hyginus (ut mos est
 scriptorum) sumpseratur , uerumtamen ad uerbum penè , ordinè in
 multis præpostero , transtulit , neq; nominauit . idq; ego lectione
 sedula animaduerti , ac pluribusui de autoribus etiam reliquis ,
 priuatim , & prægrandi uolumine à nobis conscripto patefeci ,
 hoc titulo de his , quæ Latini , de Græcis . scriptoribus desumpse-
 runt . Neq; porro eo tibi nostra consilio dedicamus , quo scimus

COMMENT.

plerisq; alios posthac facturos, qui tibi studiorum suorum opera nuncupabunt, illi enim id agent, ut te utcunq; promoveantur, alij ut fructum ullquem sentiant iudicij tui de se, alij ut abs te tantū pbeantur, alij ob alias, et quidē diuersas cās. Ego uerō ubi de Apollodoro Aibensi cōmentationē hanc meam, deq; alijs inquam omnibus quorum apud utriusq; linguae uolumina memoria ulla extet, tam uaria obseruatione, fide tamen, & diligentia maxima conquisitam: dedico ut meam uel in te unum Principem, omni laudum, omni uirtutum genere cunctis anteferendum, obseruati-
 tam, fidem, beneuolentiam agnoscas. Vale praesidium & dulce decus meum, atq; ut caepisti, perge, fauere philologiae sectatoribus, & Tertium tibi addictissimum ama. Romae Idibus
 Octobris. M. D. LV.

QVIBVS IN COMMENTARIO

V T I M V R.

Aelianus	Artemidori Ephesi duo.
Alcmaeon.	Aristoteles.
Alex. Trallianus	Arpocraton
Acusilaus.	Ammonius.
Apollonius.	Aibeneus.
Apollodorus.	Arnobius.
Apostolius Byzantius.	Asper Grammaticus.
Anthemius.	Aelius Donatus.

AVCTORES

A. Gellius.

Epictarmus.

Epicurus.

B

Epimenides.

Bition.

Euanthes.

Euhemerus.

C

Eustathius.

Cælius Aurelianus.

Eusebius.

Cæcis.

Eratosthenes.

Callimachus.

Euphorion.

Castor.

Clemens.

F

Cor. Tacitus.

Ctesibus Heron.

Testus Pompeius.

D

G

Daimachas.

Galenus.

Demetrius Phalereus.

Demetrius Triclinius.

M

Diodorus Syracusanus.

Didymus.

Hecateus.

Diogenes Laertius.

Hellanicus.

Dioscorides.

Heracleon Glau ci.

Donatus.

Heracides Ponticus.

Duris Samius.

Hesiodus.

B

Herodotus.

Hephæstion.

Hieronymus.

Ennius.

Homerus.

AVCTORES

Hyginus.

M. Varro.

Mimnermus.

Meletius.

I

Isaacius Tzetzes.

Isæus Orator

Interpretes.

Æschyli.

Apollonij

Aristophanis.

Euripidis.

Homeri.

Hesiodi.

Pindari.

Lycophronis.

Nicandri.

Theocriti.

Sophoclis.

L

Laëtantius.

Lycophron.

Lycurgus.

Lucilius Tarræus.

M

Macrobius.

M. Tullius.

N

Neopolemus.

Naucrates Erythræus.

O

Ocellus Lucanus.

Ostavius Oratianus

Oribasius.

P

Palæphatus.

Pausanias.

Pappus.

Paribeni Nicanus

Philo Byzantius

Paulus Aeginetes.

Plutarchus.

Plinius.

Philoxenus.

Photius.

Philochorus.

AVCTORES.

Plato.
 Porphyrius.
 Ptolemæus Eleutes.
 Pollux.

Sudines, qui & Suidas.
 Sophocleus.

T

Q

Quintilianus.

Theon.
 Theodorus Priscianus.
 Tarræus.
 Theophrastus.
 Terentius.
 Tzetzes.

R

Rufus.

V

S

Seneca.
 Scipio Apbriçanus.
 Silenus Cbius.
 Sophocles.
 Stobæus.
 Strabo.
 Stephanus.

Varrò.
 Valerius Max.

Z

Zenobius.
 Zenodotus Ephesius.
 Zopyrion.

P I N I S.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, α.

APOLLODORI ATHENIENSIS

GRAMMATICI BIBLIOTHECÆ

SIVE DE DEOR. ORIGINE,

LIBER PRIMVS.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ο Ξραῖος πρῶτος πῶς
παιτὸς ἐδιδάσκει
σὲ κόσμου. γήμας δὲ γῆν ἐ-
τίκνωσεν πρῶτους αὐτῶν ἐκα-
τὸν χειρας πρῶτους αὐτῶν ἐκα-
τας. Βριάρεων, Γύλῳ, Κοί-
ον. οἱ μεγάλοι τὸ αὐτῶν πέρ-
βλητοι, καὶ δυνάμει καὶ θύ-
σιν αὐτῶν. χεῖρας μὲν, αἰῶ-
10 ἐκατὸν, καφαλαὶ δὲ, αἰῶ-
πιντῆκοιτα ἔχοντες. μετὰ
τούτοις δὲ, αὐτῶν πεντὸν γῆ,
κύκλωπας Ἀργεῖον, Στόρ-
ων, Βρόντιον, αἱ δὲ ἑκατὸν

C OELVS primus or-
bis vniuersi imperio
praefuit, quique ducta vxo =
re Tellure, priores ex ea filios
fusiulit, quos Centimanosappel-
larunt, Briareum, Gyan, ac Cae-
um: vxi, quod singuli centum
manus, et capita quinquaginta
haberent, corporis cum ma-
gnitudine, tum robore cæteris
mortalibus antecelluerunt.
Post hosce autem è Cælo cel-
lus, Cyclopas, Harpes, Stero-
pet, et Brontem, singulos

APOLLODORI

singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Caelus vinctus deiecit in tartarum, id locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum a terra distat, quantum a caelo terram abesse ferunt.

Caelus item ex eadem coniuge procreavit Oceanum, Cæum, Hyperionem. Crimum, Lapetumq; cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias Tethyn.

Rheam, Themis, Mnemosinem, Phœbemq; ac Thiam, quas Titanidas nominarunt, Mox vero Terra indignissime ferens, filiorum in tartara deicectorum internicionem Titanas, ut patrem dolo aggredierentur, inducit. Saturnoq; Adamantnam falcem suggerit. Tum ij omnes præter Vnum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus præfetta Cæli ge-

εἶχεν καὶ ἄσπερ δαλμὸν ἀδὲ τοῦ μετώπου. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐρανὸς δέσας, εἰς τάρταρον ἔρριψε. τόπος δὲ οὗτος ὀρεβώδης ὅστις καὶ ἄδου, τοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχον διάστημα, ὅσον ἀπὸ οὐρανοῦ γῆ. Τεκνοὶ δὲ αὐτοῦ ἐκ γῆς καὶ οὐρανοῦ μὲν οὖν πάντας προσεγενέσθαι. Ωκεανὸν, Κόϊον, Ὑπερίωνα, Κεῖον, Ἰαπετῶνα, καὶ νεώτατον ἀπ᾽ πάντων, Κρόνον. θυγατέρας τὴν Ῥέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοῖβην, Διώνην, Θείαν. Ἀγανεικῶσιν δὲ γῆ ἀδὲ τῇ ἀπαλείφῃ εἰς τάρταρον ἐρριπείσθαι παῖδων, πένδε οὖν Τιτᾶνας ἐπαΐδουσι τῷ πατρὶ. καὶ διδώσιν Ἀδαμαντίνην ἄρπην κρόνον, οἱ δὲ ὠκεανοῦ χειρὶς αὐτὴν πείδουσι. Καὶ κρόνος ἀπὸ τμητῶν καὶ αἰδοῖα τὰς παφάς, εἰς τὴν θάλασσαν

αἰθυσιν, ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης
 μόνον τοῦ ῥέοντος αἵματος,
 ὀφεινύου ἐχέοντο. ἀλυσκταί-
 Τισιφών, μεγαλύτερα. τῶν δὲ
 5 ἀρχῶν ἐκβαλόντες, τοὺς τε
 καὶ ταρταροδύτας αὐτῶν
 γὰρ ἀδελφοὺς, καὶ τῶν
 ἀρχῶν κείνων πρῶτοντος.

Ὁ δὲ, ἐν τοῖς μὲν τῶν ταρ-
 10 τάρων πάλιν δὴσες, καὶ δεῖρ-
 ξει. τῶν δὲ ἀδελφῶν ῥέον-
 τας, ἐπειδὴ γὰρ, καὶ οὐρα-
 νός ἐστιν αἰσώδων αὐτῶν,
 λέγοντες καὶ πατρὸς ἰδίου
 15 τῶν ἀρχῶν ἀφαιρήσει-
 σθαι, καὶ τὰν τὰ γενέ-
 σθαι. καὶ πρῶτον μὲν γεν-
 νήσονται ἐξ ἑαυτοῦ, καὶ πάλιν.
 ἔτι δὲ δύνανται, καὶ ἑαυτοῦ.

30 μετὰ δὲ πλοῦτον, καὶ πρῶτον
 σῶντα. ὁ γὰρ δεῖξαι δὲ ἰδῶν
 ἐν τοῖς περὶ, περὶ γένεσιν
 μὲν δὲς κεντῶν, ὁ πάλιν
 τὸν Δία ἐκκυμονοῦσα ἐτύγ-
 35 χαν. γενεὰ δὲ εἰς ἑκτὴν τῶν
 οὐρανῶν Δία, καὶ οὐρανὸν μὲν δὲ
 οὐρανὸν γένεσθαι, κούρον τε,

nitalia delecti in pelagus,
 deque Virilium sanguinis pro-
 fluentibus guttis, Erinnyes,
 Aleto, Tisiphone, ac Mega-
 ra enatae sunt. Caelo de-
 mum è Regno expulso, et
 reuocatis ab ima Tartari pro-
 funditate germanis fratribus,
 Saturnum imperio suffece-
 runt. At hic rursus Fitatas
 fratres compeditos demisit in
 tartarum, Rheam inde soro-
 rem sibi in matrimonium co-
 pulauit. Post, ubi Caelus, ac
 Terra illā filij sui viribus im-
 peto deturbatum iri prae-
 xerunt, singulos, ut quisque
 in lucem prodibat, atque nas-
 cebatur, ita deuorabat. Et Ve-
 stem prius, Cererem deinde,
 et Iunonem. Post has Plu-
 tonem, et Neptunum deglu-
 tuit. Quamobrem, Irata con-
 iux Rheam in Cretam, quo
 tempore Iouem in vtero se-
 rebat, proficiscitur, ubi in
 Antro dicto illum parit,
 et Curetus, Adrastraes,

ac Idæ nymphis Melissarum
filijs alendum dedit : Hæ
vero Amalibæ lacte pue-
rum educant . At Curetes
in antro armati infantem as-
seruantes hastilibus scuta, ne
vagientis pueri vocem Sa-
turnus audiret, concutiebant.
Rhea vero imolatum fascijs
lapidem pro nato patri si-
lio deuorandum dedit.

Mox, vbi Iupiter iustæ,
atque integræ fuit ætatis,
Metin Oceani filiam soci-
am capit, quæ Saturno
pharmacum bibendum pro-
pinat : cuius ille vi coa-
ctus lapidem prius, deinde,
quos antea filios, deuorat,
euomit : quorum adiuuen-
to Iupiter aduersus patrem
Saturnum, ac Titanas bel-
lum gessit . Verum desi-
mo post huiusce inter eos
belli, anno Tellus victo-
riam Ioui, si in Tartarum
deiectos sibi in socie-
tatem adsciuerit, vaticina =

π, καὶ ταῖς μελιώται πα-
σὶ νύμφαις ἀσπασίεσσι, καὶ
ἰδὼν . αὐτὰ μὲν οὖν τοὶ πα-
τὴρ ἔφρεφον τῷ τῆς ἀμάλ-
θειας γάλακτι . οἱ δὲ κού-
ρητες, εὐσώλῃσι καὶ τῷ αὐτῷ ῥα,
τὸ βρέφος φυλάσσοντες,
τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας,
σωείκρουσι, ἵνα μὴ τὴν πα-
τὴρ φωνῆς ὁ κρόνος ἀκούσῃ . 10
Ῥεῖα δὲ λίθον ἀπαργανώσα-
σα, δίδωκε κρόνον καταπιεῖν
ὡς τὸν γαληνημίον παῖδα .
ἐπειδὴ δὲ ξοῦς ἐγενήθη τέ-
λειος, λαμβάνει Μῆτιν τῇ 15
Ωκεανοῦ σωφρῶν, ἣ δίδω-
σι κρόνον καταπιεῖν φάρμακον,
ἐφ' οὗ ἐκείνος ἀναγκα-
σθεῖς, πρῶτον μὲν ὀξυμείτῃ
λίθῳ, ἐπειτα τῷ παῖδι, 20
ὡς κατέπε . μεθ' οὗ ξοῦς τὴν
πρὸς κρόνον, καὶ τιτάρκας
ἐσθνεκε πόλεμον . μαχρ-
μύων δὲ αὐτῶν αἰωνοῦ
δίκη, ἡ γὰρ τῇ δι' ἔχουσι τῇ 25
νίκῃ . τῷ καταταρταρῶ-
θέντας αὐτὸν ἐχὼν συμμάχους .

5 ὁ δὲ, τὴν φρουρὸν (ἄν' αὐ-
 ῆς) τὰ δισμὰ Κάμπῳ ἀ-
 ποκτεῖνας ἔλυσε, καὶ κύ-
 κλωπις τότε δι' ἑμὲ διδάσκει
 10 βροτῶν, καὶ ἄστρα πῶν, καὶ
 κεραιῶν, πλούτωνι δὲ,
 κατέλῳ, ποσειδῶνι δὲ βίαι-
 ναι. οἱ δὲ πούτοις ὁ πῶλι-
 θεός τις κρατοῦσι Τιτάνων.
 15 καὶ καθείρξαντες αὐτῶν εἰ-
 πῶν ταρτάρῳ, ὅν' ἐκ τὸ γ-
 χεῖρας καθέστη (ἄν' φύλα-
 κτας· αὐτοὶ δὲ διακλήρου-
 νται πῶν τῆς ἀρχῆς, καὶ
 20 λαγχάνει, ξύλῳ μὲν τῶν εἰ-
 ούρασι Διὶ κατέειπεν. ποσει-
 δῶν δὲ τῶν εἰ Σαλαάσῃ.
 πλούτων δὲ τῶν εἰ Ἄλῃ.
 Εὐλύον δὲ Τιτάνων ἔκγονοι
 25 Ωκεανοῦ μὲν, καὶ Πηδύος,
 Τεισχίλια ὠκεανίδες, Ἀ-
 σία, Στύξ, Ἠλέκτρα, Δα-
 εῖς, Εὐρυνόμη, Ἀμφιτείτη,
 μῦψ· Κοῖον δὲ, καὶ Φοί-
 30 βος, Ἀσδρία, καὶ Ἀητώ.
 Ὑπερίονος δὲ, καὶ Θείας,
 Ὀός, Ἥλιος, Σελήνη· Κέρον

ta est. Tum is, Campe cus-
 tode interfecta, illos e vin-
 culis liberauit. Iam tum etiā
 Cyclopes Iouem comitru, ful-
 getraq; , & fulmine, Plutonem
 autem Galca, & Neptunum
 eridentie condona-
 runt. His illi telis armati
 Titanas subigunt, & coniec-
 erunt in vincula, atque in tartarum
 detrusos, ceterumque cus-
 todiendos dederunt. Quo fa-
 cto idem rerum imperium
 forte inter se partiuntur. ac
 Ioui quidem cæli regnum.
 Neptuno Maris, & Plutoni
 inferorum loca obtigerunt.
 Cæterum titanibus procreā-
 tur, Oceano quidem, & The-
 tye, Oceanidum ternia mil-
 lia. Asia, Styx, Electra,
 Doris, Eurynome, Amphi-
 trite, Metis. Cæro autem
 ex Phæbe, Asteria, & Latona:
 ex Hyperione; ac Thea,
 Aurora, Sol, Luna,
 Crio ad hæc & Eury-
 styæ Plutis filie nati sunt
 a ij

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Astræus, Pallas, Perses . La-
peto aut ex Asia Oceani filia
nascitur Atlas, q̄ suis humeris
cælum substat, Prometheus
item, et Epimetheus, ac Menæ-
tius, quē in titanico bello fulmi-
natum Iupiter in tartarum de-
truxit. Sed è Saturno, ac Phi-
lyra geniti sunt Chiron gen-
minus centaurus : ex Auro-
ra vero, & Astræo nati sūt
Venti, & Astra . Perses ex
Asteria Hecatem genuit. Pal-
lanti, & Stygi ex Oceano pe-
creati sunt Nixæ, Cratus, Zes-
lus, Bia . Iupiter Stygis aquā
de scopulop̄ inferorū loca flu-
entem , iurisiurandi religios-
ne decoravit : quod ipsi cōtra
Titanas, vna cum filiis opem
tulērūt . Ponti vero et Teta-
ræ hi sunt filij, Phorcus,
Thaumas, Nereus, Eury-
bia, Ceto . Ex Thaumate
autem, & Eleetra Oce-
ni filijs natæ sunt , Iris, Har-
pyia, Aëlla, & Ocyrete.
Phorci, & Ceti gignuntur

δὲ καὶ Εὐρυβοῖα καὶ πλεον
την Ἀστραῖος, Πάλλας, Πόρ-
σης, Ιαπίτου δὲ, καὶ Ἀστὺς
τῆς Ωκεανοῦ, Ἀτλας, ὃς
ἔχει τοῖς ἅμοις τὸ οὐρανόν.
καὶ Πρωμηθεύς, καὶ Ἐπιμη-
θεύς, καὶ Μενόϊπρος, ὃν κα-
ραυνώσας ἐν τῇ πετανομα-
χίᾳ ξαῖς, κατεταρτάρασαν.
Ἐλπίον δὲ καὶ Κρόνον, καὶ
Φιλύρα, Χείρων διφύης
καὶ νταυρος . Νόους δὲ, καὶ Ἀ-
στραῖον ἅμμοι, καὶ Ἀστρα-
πίου δὲ, καὶ Ἀσδρίας, ἐ-
κείτη, Πάλλαςτος δὲ, καὶ
Στυγὸς τῆς Ωκεανοῦ, Νί-
κη, Κράτος, Ζήλος, Βία, τὸ
δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκπέτρε-
ει ἄσδου ῥέον, ξαῖς ἐποίη-
σαν ὄρεον παύτῳ αὐτῇ πε-
τῶν διδόν, αἰθῶν αὐτῇ κα-
τὰ πτάνων μετὰ τῆς παί-
δων σωμαχίᾳς . Πόντον
δὲ, καὶ Ζῆς, Φόρκω, Θαύ-
μας, Νηρέως, Εὐρυβοῖα, καὶ
τῶ . Θαύματος μετὰ οὐ, καὶ
Ἑλέκρας τῆς Ωκεανοῦ ἱε-
ς,

καὶ ἀρ' ἔπειτα, ἀέλλω. ἔκυν-
 πύτη. φέρκον δέ', καὶ κη-
 πούς, φερκυάδης χαρζόνου.
 πύτ' ἐν φέρκον, ὅ' ταν. τα
 5 κατὰ πρῶτον λέξαμεν. Νη-
 ρίας δέ', ἢ Δωριέδης τῆς Ω-
 κεινῆς, νηρείδης, ὡς τε ὁ νό-
 ματα Κυμοδῶν, Σπυῶ.
 Γλαυκοδῶν, Νεωσιδῶν, ἔ-
 10 λιν, Ερατῶ, Σαῶ, Ἀμφιτεί-
 τη, Εὐνίκη, Σίπης, Ἀλιμνίῳ,
 Ἐγναυῆ, Εὐδῶρη, Δωτῶ, Φέ-
 ρουβα, Γαλαττεῖα, Ἀκταίῳ,
 Περσόμεδουβα, Ἰπποδῶν, Λυ-
 15 σάνκασα, Κυρῶ, Πίῳ, Ἀ-
 λιμέδῳ, Πλαγύρῳ, Εὐκρά-
 τη, Πρωτῶ, Καλυψῶ, Παρό-
 πῳ, Κρεατῶ, Νεόμυρῳ, Ἰππο-
 κῶν, Δυλαίῳ, Παλασῶν, Λυ-
 20 θῶν. Μελίῳ, Διώνῳ, Ἰσάῳ,
 Δαρῶ, Εὐαγῶρη, Υαμάδῳ,
 Εὐμόλῳ, Ἰόνῳ, Δωαμνίῳ,
 Κετῶ, Λιμνῶρῳ. Ζεὺς δέ'
 χαρμὴν μὲν ὄρεται, καὶ πικρῶν,
 25 Ἡβὴν, εἰλεῖθ' ἵσαι, ἀρ' ἡμῶν.
 μίγνυται δέ' πολλὰς. ἔνθα
 ταῖσ' ἔτι, ἢ ἀθανάτοισι γυναι-

Phorcyades, Gorgones, de
 quibus dicendum erit : ubi
 de Persei rebus conscribere
 possumus. Nerei, & Doridi;
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filiae fuerunt : quae
 hisce nominibus appellantur,
 Cymothoe, Spio, Glauc-
 cothoe, Nausithoe, Halia,
 Erato, Saeo, Amphitrite,
 Eunice, Thetis, Eulimene,
 Agave, Eudora, Doio, Phe-
 rusa, Galatea, Actaea, Pro-
 tomedusa, Hippothoe, Ly-
 sianassa, Cymo, Pione, Ha-
 limede, Pleasure, Eucrate,
 Proto, Calypso, Parope,
 Cratio, Neomeris, Hip-
 ponoe, Deianira, Polynoe,
 Autonoe, Melie, Dione,
 Isae, Deio, Euagora, Psa-
 mathe, Eumolpe, Ione, Dya-
 namene, Ceto, Limnorea.
 Iupiter autem Iunonem sibi
 connubio iunxit, ex eaq. He-
 ben, Ilithyian, et Argem pro-
 creavit. ad haec multis cum mor-
 talibus, quam immortalibus mulier

ribus admiscetur . Ex The-
mide igitur Cœli filia, Hos-
tas creat, Irenen, Eunomiam,
Dicen, Parcas, Clozabò,
Lachessin, Atropon. Ex
Dione Venerem : ex Eurys-
nome, Oceani filia, Grac-
tias, Aglaiam, Euphrosy-
nen, & Thaliām : De Styge
Proserpinam : ò Mnemosy-
ne, Musas, quarum Prin-
ceps omnium est Calliope,
deinde Cliò, Melpomene, Eue-
terpe, Eratò, Terpsichore,
Vrania, Thalia, & Poly-
mnia. Aiqui Calliopes, &
Ocagri Linus, dictus Apolliz-
nis, filius fuit, quem Hercu-
les interemit, & Orpheus,
qui ciitharædicam exercuit :
cuius cantu lapides, arbor-
esq; promouebat. Hic, post
Eurydicen coniugem ser-
pentis morfu è medio subla-
tam, ad Plutonis, reuocatus
rus ipsam descendit, ab eoq;
persuassus, ci reducendæ vxo-
ris potestatem facit, cu les

ξίν . ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς
οὐρανός, ἤνᾳ θυγατέρας
ἦσαν, εἰρήνην, εὐνομίαν,
δίκην, μοῖρας, Κλωθὴν, Λά-
χαιαν, Ἄτροπον, ἐκ Διώνης ἧς
ἄφροδίτῃ . ὅς οὐρανόμνης
δὲ τῆς ὠκεανοῦς, χεῖρας,
ἀγλαίῃν, εὐφροσύνην, δαί-
λειαν, ἐκ δὲ συγῆς, πρῶσι-
φόνῃν, ἐκ δὲ μνημοσύνης
μουσας, πρώτην μὲν καλ-
λιόπην, εἰτα κλειώ, μελπο-
μένην, εὐτέρπην, ἔρατῃν,
τερψιχόρην, οὐρανίαν, δαί-
λειαν, πολύμνιον . Καλ-
λιόπης μὲν οὖν, καὶ οἱ ἄλλοι
κατ' ἐπὶ κλησιν δὲ, ἄλλοι
νοσ, λιτος, ὃν ἡρακλῆς ἀπέ-
κτεινε, καὶ ὁ ῥαβδὸς ὁ ἀσκή-
δης κινδρῶσιν . ὅς ἄδων 20
ἐκινδρῶσιν τὲ, καὶ εἰσὶν ὅρα.
ἄρδαντοῦσθης δὲ οὐρανίαν
τῆς γαυακὸς αὐτῇ, δηχθεί-
σθης ἑπὶ τὸ ὄφρα, κατῆλθεν
εἰς ἄδου δῖλων ἀγαγεῖν αὐ-
τήν . καὶ πολλούτων ἐπει-
σαν ἀνὰ πύλας . ὁ δὲ ὑπὶ

ἔχ' ὅσον παύσασθαι, αὐτὸ μὲν
 πορὺ φάσας Ὀρφέως ἑλπί-
 στας, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν
 αὐτῆς πᾶν λείπει, ὃ δὲ ἀ-
 5 πώτῳ ἐπὶ σταφύλῃς ἐσταύρω-
 τὴν χυαίνει. ἡ δὲ, πάλιν
 ἐπίστρεψεν. ὅρ' εἰ δὲ Ὀρφέως
 καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ
 τίς δα πῆαι πόδ' ἐπὶ τὴν πικρὰν
 10 διασπαράξει, ἅπ' ὅτ' ἔκ' μὲν
 εἰδὼν. Κλειὸ δὲ πᾶν
 τῆς μάγισσας ἡρώδῃ καὶ τὰ
 μῆνιν ἀφροσύνης, ἀνείδουσα
 γὰρ αὐτῇ τὸν τὸν ἀδύτουτος
 15 ἔρωτα. στυγερὰ δὲ ἐ-
 λπίοντο ἐξ αὐτῆς καὶ δα ὑπὸ
 αἰνῶν, ὃ δὲ αἰμυρὸς ὃ φιλέμ-
 πους, καὶ ἀργιόπης τύμους
 ἔχ' ὅτ' εἶπε. πρῶτος ἀργεῖ
 20 μίος ἔρ' αὐτὸν ἀφ' ὧν. ἀλλ' ὅτ'
 κενθὸν μὲν ὅτ' ὅσον ἀφ' ὧν
 ὁρᾷ μίον ὄντα δίσκω βα-
 λὼν, ἄκων ἀπὶ κτείνει.
 Θάμυρις δὲ κάλλιπ' ἐπὶ γῆ.
 25 κῶν, καὶ κενθὸν ἀφ' ὧν, πόδ'
 μοιτῆς ὅτ' εἶπε μόνους. στυ-
 γερὰ δὲ αὐτὸν μὲν κρείττω

ge, ac patto, ut inter re-
 deundum Orpheus coniu-
 gis conspiciendæ gratia ans-
 ita nunquam resisteret, quâ,
 cum iam domum peruenisset
 suam, Ille autem haudqua-
 quam fidens, conuersus Eue-
 rydicen uxorem insequentem
 spectauit, quæ tum ad Plus-
 tonis remeauit. Post hæc Or-
 pheus, Dionysij mysterijs, in-
 uentis, discriptus à Mænadi-
 bus ad pieriam sepultus fuisse
 proditur. Cliò. Pierum
 Magnetis filium, Veneris ira,
 quòd et Adomidis amorẽ ex-
 probraisset, deperit, cuius
 compressu Hyacinthum fi-
 lium concepit. Huius amore
 Thamyris Phylæmonis, et Ar-
 giopes nymphæ filius inflam-
 matus fuit. Hic masculū Ve-
 nerem primus incepsisse dici-
 tur: Sed Hyacinthum Ama-
 sium disco percussum Apollo
 inuitus occidit. Thamyris cū
 forma corporis præstans, tum
 fidibus clarus, de cantu Musas

APOLLONORI

promocant, omniūq; concubi-
tum victor, victus autē illa-
rū arbitratus se multatum iri
pascitur. Musæ itaq; supe-
ratum Thamyris oculorum
luce, & ciubarædica primat.

**Cæterum Rhesus fuit Enter
pes, ac Strymonis amnis fi-
lius, quem in bello Troia-
no Diomedes obtruncavit.:**

Nec desunt, qui hunc Cal-
liothe natum esse scribunt.

Corybantes ex Apolline,
& Thalia geniti sunt.

At Melpomene, & Acheloo, Sirenes: de quibus, ubi de Vlyffe agitur, dicemus.

Iuno citra cuiusquam concubitum peperit Volcanum. Sed Homerici testimonio, & hunc Ione natum esse confirmatur: quem Iupiter matri in vincula coniectæ opem ferentem de cælo præcipitum dedit. Nam coniugem, quod Herculi ad Ilium deuasandum nauiganti tempestatem intulisset,

ὠρεῖσθ' ἀπλυσάσεσθαι πᾶ-
 στας· ἐὰν δὲ κτῆσθῃ, σφραγίσ-
 θῃ, καὶ ἐκείναις δέλωσι· καὶ οὖν
 πᾶν τὸ ἔργον δι' αἰμοῦν σου γα-
 γρήσεται, καὶ τῆς ἐμμελείας
 αὐτὸν, καὶ τῆς κενταυροφίας
 ἐσφραγίσαι· ὡς τὸ ἔργον δὲ καὶ
 πρὸ τῆς ἐξουσίας ἔσται,
 ὅτι ἐν τοιαύτῳ διαμείβεις ἀπύκτει-
 να· ὡς δὲ ἐν τοιαύτῳ, ὅτι οὖν
 καλλίστου ἐπὶ τῆς ἐξουσίας· δια-
 λείας δὲ, καὶ ἀπὸ τῶν
 ἐλπίσιν κορυβαντες· μελ-
 πομένης δὲ, καὶ ἀχλάων,
 σπειρῶντος, καὶ ἐν τοιαύτῳ
 καὶ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὡς οὖν· Ἡρα
 δὲ χεῖρας ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἡ-
 φαισιν· ὡς δὲ Ὀμηρος λέ-
 γει, καὶ ὅσον ἐκείνους ἐλπί-
 ναι· εἰπὶ δὲ αὐτὸν ἐξουσίᾳ
 ἐκείνου ξένος· Ἡρα δὲ δέσμευ-
 βουδουῖται, πᾶν τὸν γὰρ
 ἐξουσίᾳ ἐκείνου ἐξουσίᾳ ὁλύν-
 ται, χεῖρας ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ
 (καὶ ἡρακλῆς, ὅτι ἐκείνους ἐ-
 λπίς ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ· πᾶν τὸν γὰρ
 ἐκείνους ἐκείνους, καὶ πᾶν

παύει ταῖς ἑορταῖς, δι-
 σσαι δέ τις· μέγαντα δὲ
 ξύς δ' ἴππῃ, μετὰ βασιλῆος
 εἰς πολλὰς ἰδέσθαι, ἑστῶ-
 5 τῷ μὲν αὖθις· καὶ αὖ-
 τῷ γλυκύαντον ἔχοντα, κα-
 ταπίνει φθάρσας· ἐπεὶ πῶ-
 ἔλεγε γόνυ σῆναι καὶ δε, με-
 τὰ τῷ μέλαθρον ὅζω τῆς
 10 γλυκύαντον πόρον, ὅς οἱ γὰρ
 δυνάστας γένεσθαι, ἑστῶ-
 τῷ δὲ εἰς κατὰ πῶ αὐτὴν.
 λέγει τινα, ὡς δ' ὁ τῆς γλυ-
 γλυκύαντον χροῖος, πῶ-
 15 ξωδὲς αὐτῷ τῷ κεφαλῶν,
 παλὶκει θεομάρτυς, ἵστα δὲ
 πῶ ἄλλοι λέγουσιν καὶ ἵστα
 πῶ, ἐκ παλαιῶν μὲν πῶτα-
 20 μὲν τείτωντες, ἀδυνά-
 τῳ ὅτῳ οἱ αἰετῶρα· τῶν δὲ
 καὶ δυνάτῶν ἀδύνατον
 ἐμπεδοίκα ὅς τινα ἐκ τῆς
 εἰς δ' ἄλλων ἐρῶντες φέρ-
 25 γοντα τῷ πῶς δὲ, αὐτῶν-
 30 οἶον· καὶ πῶς αὖ ἐκ τῆς
 ἀδύνατον ἀδύνατον κλέβεισιν,
 ὅς οἱ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ

ex Olympo suspenderat, Vol-
 canum vero in Lemno insula
 deiecit, & eo casu claudū
 factum Thebis seruauit inco-
 lamem. Iupiter ad oas The-
 baei varias alternati formas,
 quo illius vitae amplectus,
 immisit: quam, cum grat-
 uiam esse persensisset, ab-
 fortere occupat, quoniam post
 natam ex ea puellam, filium
 se pariturū dicebat, qui caeli
 dominatione positurus esset:
 Id futurū veritus eam absar-
 buit. Vbi vero parienti tem-
 pus aduenit. (hic quaedā de-
 sunt.) Prometheus fuit, ut alij
 tradūt, Volcanus eius caput se-
 curi percussu, deq; illius vici-
 ce secus Tritonē amnē arma-
 ta Pallas exiliuit. Ceterum
 de Coe filiabus Asteria fuit
 gens Iouis complexauit in co-
 iburnicem mutata seipsam de-
 misit in pontum, & ab ea
 quae Asteria vrbs prius ap-
 pellata fuit, postea Delos
 nomen accepit: Siquidem

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Latonam ab Ioue comprehensam per vniuersum terrarum orbem Iuno insectata est, donec Delum peruenit, atq; ibi Dianam prius peperit, qua obstetricae adiuta mater Apollinem demceps edidit. Enim uero Diana venationis studio delectata, virgo permansit, Apollo autem diuinandi facultate edoctus a Pane Iouis et Contumeliae filio Delphos, quo tempore Themis illi oracula dabat, se contulit. Ac cum templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus templum occupauit, neque longo post tempore Tityum quoque Iouis ex Elara Orchomeni filia natum interemit, quam Iupiter ubi impleuit, Iunonis metu sub terram occultauit, conceptumq; filium Tityum inusitatae magnitudinis in lucem edidit; Hic igitur in Pythone contendens,

συνελθούσα δὲ καὶ τὰ τέλει
 γῆν ἄπασαν, ὑφ' ἧρας ἐ-
 λαύνει· μέγας εἰς δὴ λονεῖ
 τοῦτο, γένειά πρῶτ' ἄρ' ἐ-
 μιν. ὑφ' ἧς μακροθεῖα, ὕπε-
 ρον ἀρχάων ἐγλήσσεν. ἄρ-
 πεμς μὲν οὖν τὰ πᾶσι θε-
 ραι ἀσκήσασα, πρὸ θεῶν ἐμ-
 νει. ἀπὸ λον δὲ τὴν μοῖ-
 τικὴν μακρὴν πρὸς τὴν πα-
 νός τ' ἰδὸς καὶ θυμῷ βρεως, ἦ καὶ
 εἰς δελφοῖς. χρυσόμοδύσσης
 τό τε δῆμος. ὥς δὲ ὁ φρου-
 ρὼν τὸ μακτεῖον πύδων ὁ-
 ρεῖς, ἐκώλυεν αὐτὸν πρὸς ἑ-
 θεῖν ὡδὶ τὸ χάσμα, ὅστις
 αἰετῶν, τὸ μακτεῖον παρὰ
 λαμβάνει. κτείνει δὲ μετ'
 οὐ πολὺ καὶ πτυόν. ὁ δὲ ἦν
 ἰδὸς ἡὸς, καὶ τῆς ὀρχομενοῦ θυ-
 γατὸς Ἐλάρης. ἦν ξοῦς, ἐπεὶ
 δὴ στυγρὰ δὲ δέξας ἦεν, ὑ-
 πὸ γῆν ἔκρυψε. καὶ τοὺς
 κυοφορηθέντας καὶ δα πτυ-
 ὄν ὑπὸν μεγάλῃ, εἰς φῶς ἀ-
 νήγαγεν. οὐτος ὁρχόμενος εἰς
 πύδωνά λητὴν διωρήσας,

τὸν κατὰ θεὸς ἐπαυ-
 ται. ἡ δὲ, τὸν παῖδα ἐπι-
 καλεῖται, καὶ κατὰ τοῦ εἰ-
 σιν αὐτόν. καλεῖται δὲ καὶ
 5 μὲν Δαίμον, καὶ πρὸς γὰρ
 αὐτὸν τὴν καρδίαν, καὶ ἄσθον
 ἐδίδουσιν. ἀπὸ κτείνει δὲ ἀ-
 πόλων, καὶ τὸν Ὀλύμπου
 παῖδα Μαρσύαν. οὗτος γὰρ
 10 Ὀρέων αὐλούς, ὅς ἐστιν ἄνθρωποι
 ἀνθρώπων. ὅς τὸ τὴν ὄψιν αὐ-
 τῆς ποιεῖν ἀμορφος, ἡ ληθὲν
 εἰς ἔργον τοῦ μοισικῆς ἀρχή-
 λωνι. σὺν Σιμλίων δὲ αὐτῶν,
 15 ἵνα οὐ κακῶς, ἀδούλει δια-
 σῇ τὸν ἡπὶ Σιμλίον, τὸ κείσεως
 γινόμενης τὴν καὶ Σάραν στε-
 φας, ἡ γωνίαν οὐκ ἀλλων. καὶ
 ποιεῖν ἐκείνου σὺν Μαρσύαν.
 20 τὸ δὲ ἀδύνατον τὸς. Ὀρέ-
 θεὸς κρείσσων ὁ ἀρχαῖος,
 κρεμῶν τὸν Μαρσύαν ἐκ π-
 νος ὑπορπενῆος πίτυος, ἐκ
 τεμνὸν τὸ δέρμα, οὕτως διέ-
 25 φθειρεται. ὡς ὅνα δὲ ἄρτε-
 μιν ἀπὸ κτείνειν ἐν δὴ λω. ὅς
 ὦν γηλὴν λέγουσιν ὑπὸ τῶν

Latonam conspicatus, cuiusq;
 defidario delectus abripit.
 Hæc filiorum opem implo-
 rat, q; Tityum sagittis confis-
 ciunt; qui vel mortuus crucia-
 tur. Vultures enim apud ip-
 feros eius cor depascere præ-
 quam desistunt. Apollo, q; Marsyam Olympi filium occi-
 cidit. Hic enim, cū tibias iun-
 gisset, quas Minerva, quod in-
 formæ vultū efficeret, abiecit,
 Apollinem de musica prouoc-
 care nō dubitauit. Hoc de cō-
 pacto in certamen descēdūt, ut
 victor arbitrato suo deuersum
 afficiat. Inito igitur certa-
 mine conuersa cithara certab-
 bat Apollo, idēq; ut Marsyas
 faceret, imperauit, quod cum
 ille tibijs nequiret, Apollo præ-
 stanior est inuentus. quare
 suspensum Marsyam è præ-
 ximæ, ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.
 Sed, et Diana Orionē in Des-
 lo necauit, hunc terra natum
 vastissima corporis magnitudinis

ANOBLODORI

sine fuisse memorant: cum
 Neptum ex Euryale filium
 Phetecydes esse refert. Hunc
 a Neptuno patre in summo
 mari pedibus itcedendi fu-
 cultus data fuit. Hic Siden-
 tem habuit, quam Iuno
 fecit deformi certare au-
 sam ad inferos detrahit:
 Quique cum remeasset in
 Chium; Meropen Oenopio-
 nis filiam in connubium po-
 stulavit. Hunc Oenopion per
 ebrietatem somno sepultum ex-
 caecavit, et secus littora eie-
 cit. Hic autem officinam eru-
 riam ingressus, puerum atris-
 simum, ac suis numeris imposu-
 it; sedque versus orientem solem
 vi ductaret, imperavit, quod cum
 venisset, solis radijs excalfa-
 ctus prietiam oculorum lac-
 te recuperavit, inde confestim
 et huc suum Oenopionem conat-
 dit. Sed et Neptuno quidam
 Volcani artificio subterraneum
 domicilium fecit. Ad haec Au-
 rora eius amore capta Oriem

μέγιστον τὸ σώμα. Φορέκ-
 δης δὲ αὐτὸν ποσειδῶνος, καὶ
 οὐρυάλης λέγει. ἐδωρήσατο
 δὲ αὐτῷ ποσειδῶν διαβαί-
 νειν πλεῖν θαλάσσης. οὗτος δ'
 μὲν ἔλαμε Σίδω, ἣν ἔρρι-
 ψεν εἰς ἄβυδον ποσειδῶνος
 ὀρίσας ἦρα, αὐτὸς δὲ ἔλ-
 θων εἰς χίον, μερόπην τῷ οἰ-
 νοπίωνος ἐμνηστεύσατο. μεθύ-
 σας δὲ οἰνοπίων αὐτὸν, κοι-
 μώμενον ἐτύφλωσε. καὶ πρὸς
 τοῖς αἰγυαλοῖς ἔρριψεν. ὁ δὲ,
 ἰδὼν τὸ χαλκεῖον ἔλθων, καὶ
 ἀρπάζας καὶ δαΐσα, πρὸς τῶν
 ὧμων ἰδὼν Διέμεινος, ἐκέλευσε
 ποσειδῶνι περὶ τὰς αἰκτο-
 λὰς. ἐκεῖ δὲ πρὸς χελιδόνος,
 αὐτὸς βλεψὺς ἐκκαεῖς ἔπει-
 ῖν ἡλιακῶς ἀκτίνος. καὶ δὴ τα-
 χέων ἰδὼν τὸν οἰνοπίωνα ἐ-
 σπιδεν. ἀλλὰ τῷ μὲν πο-
 σεῖδῶνι, ἡσυχαστὸς οὖκ ὄν ὑπὸ
 γῆν κατεσκεύασεν οἶκον. αἰ-
 εῖωνος δ' ἡὼς ὀρίσας εἶχε, ἦρ-
 πησε, καὶ ἐκόμειν εἰς ὄρε-
 λον: ἐπειδὴ γὰρ αὐτῷ ἀφρο

LIBER PRIMVS,

δῖτῃ στωεχὼς δ' ἄνδρ', ὅππῃ ρεῖ
 στωδυνάδῃ. ὁ δ' ὤρεῖται, ὡς
 μὲν εἴοι λέγουσιν, αὐτῇ δὲ
 δισκοῦν ἄρπετα πρὸς ἑαυ-
 τῇ. Λούμῃος. ὡς δ' ἐπὶ τοῦ βιαζό-
 μῃος ἐστὶν μία αὖτις ἀπὸ
 βορέων πρὸς ἀγριοῦς παρ-
 θένων, ὅππῃ τῇ μεθ' ἑωρῆ-
 δῃ. Ποσειδῶν δ' ἄμειψί-
 ποτῶν τῶν ὠκεανοῦ γαμῇ, καὶ
 αὐτῇ γίνεταί Τείτων, καὶ
 Ρόδῃ. ὅν ἡλῖος ἔλαμψε. Πλού-
 τῶν δ' ἑπὶ σφόνδρος δ' ἄ-
 ρεις, διὸς στωδρῶν τῶν, ὅς
 παρὲν αὐτῷ κρύφα δῖμο-
 ῖα δ' ἐμὲ λαμπρῶν ἐν-
 κτῶν, καὶ ἡμέρας, καὶ τὰ
 πᾶσι τῶν γὰρ ἐστὶν ὅς πα-
 ρεῖται. μαρτυροῦσα δ' ἐπὶ ὅμο-
 ποτῶν, ὅππῃ πλούτων αὐτῶν
 ὅππῃ παρὰ τῶν ἀγριοῦς Διοῖς,
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν. εἰς αὐτῇ
 ὅς δ' ἐλπίσιν, ἔκειν εἰς ἐλπί-
 σιν. καὶ σφόνδρος μὲν ἐπὶ τῶν
 ὅς ἐπὶ ἐλπίσιν κλυθεῖσαν ἀγί-
 λαται ἐπὶ τῶν πᾶσι πρὸς
 τὸ καλλίχρον φρεῖον κα-

nem rapit, ac secum in Delā
 transfudit: Nam Venus, quod
 cum Marte concubuerat, perz
 petuo illam ardor e cruciabat.
 Nec defunt, qui scribāt Orio
 nem, quod Dianam, ut secum
 discq luderet, traxisset, occis
 sum fuisse. Sed alijs proditur,
 inferentem vim Upi vni e vir
 ginibus, quæ ab Hyperboreis
 venerunt, a Diana sagittis cō
 fixum fuisse. Neptunus aus
 tem Amphitritem Oceani fis
 hiam sibi coniugio copulauit:
 ex qua Triton. ac Rhode, quæ
 Soli nupsit, orti sunt. Pluto
 Proserpinæ amore succensus
 incredibili, Iouis adnumento
 furtim rapuit. At Ceres ac
 census facibus, noctes, atque
 dies vniuersū terrarum orbē
 vestigando lustrauit: quæ, vbi
 renunciatur, a Plutone filiam
 fuisse præreptam, dys irata
 cœlū reliquit, mortaliq affi
 milata mulieri Eleusinem cō
 tondit, ac primò quidē Age
 lastum de suo matre op

ΑΠΟΛΕΟΔΟΡΕ

pellatū,nō procul à Callichon
ro puteo lapidē infedit : Inde
ad Celeū iā tum Eleusiniotū
Regē,profecta,ad illius mulie
res introducta est: à quibus,cū,
vi assideret,rogaretur, Anna
quedā,cui Lambe nomē fuit,
Deā scōmatib, laceffuit: eaq̃
ratione, risū illi excussit:qua
de re in Thesimophorijs mulie
ribus scōmatū licētiā enatam
fuisse memoratur. Celeo iū ex
Metanira coniuge filius erat:
hūc in sinu suo assumptū Ce
res alcebat,quē cum immortalē
facere vellet, p noctes in igne
deponebat infantem,ac eum in
modum, quicquid in illo mora
talitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui Deiphonti no
men erat,in dies supra quā
credi posset, adolefcebat: ma
ter,quid nā Dea faceret,obser
uat,eūq; igne coopertū depre
hendisset: filiulū, exclamavit.
Quo circapuer ab igne fuit abe
sumptus, scq; ipsam Dea ac
gnoscedā dedit,ac Triptolemo

Metas

λαύμλιον : ἔπειτα πρὸς Κη
λεὸν ἐλθού(α ἢ βασιλεύον.
τα τὸ πέλθυσινίον, εἶδοι οὐ
στῶν γυναικῶν, καὶ λεγού
σῶν τῶν τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ
Δίξιδου, γυναικῶς ἕως ἰάμβου
σκαί(α) τῶν θεῶν ἐποίησε
μυστήρια. ὅς(α) δὲ οὐκ εἰδὼς
θεομοφορίαις ταῖς γυναι
κας σκαί(α) ἐλπίστοις. ὅν(α) οὖν
δὲ τῇ καλεῶν γυναικὶ μετε
νεί(α) πατρὸς οὗ(α) εἶ(α) εἶ(α)
ἡδμή(α) πατρὸς πᾶ(α) λαβού(α) του
λαύμλιον δὲ αὐτὸ ἀδάν(α) τοῖς
ποιῶ(α)σαι, ταῖς νύκτας εἰς
πῦρ κατέ(α)θει τὸ ἐρέφος, καὶ
πῶ(α) εἶ(α) ταῖς θύ(α)ταις σπέρ
κας αὐ(α) πῦρ. καὶ δὲ ἡμῶ(α)ς δὲ
πατρὸς αὐ(α) λαύμλιον τῷ
δη(α) φωνῶ(α)ς : οὐ(α) γὰρ ἦν ὁ νο(α)
μα τῷ πατρὶ, ἐπὶ τή(α)ρ(α)σαν με
τα(α)νεί(α)ρα πᾶ(α) πρῶ(α)ξει θεά(α), καὶ
κα(α) τα(α) λαβού(α)σαι εἰς πῦρ ἐ(α)γα
κρυμ(α)μεί(α)ον, αἰε(α)λοῦ(α)σε. διό(α)
πῶ(α) τὸ μὲν βρέφος ἔ(α)πο(α) τῷ
πρὸς αἰν(α)λώ(α)θη, ἡ θεά(α) δὲ
αὐ(α) τῷ εἰ(α)φέ(α)ρ(α)νε. ἡ(α) πῶ(α) λεί(α)μ(α)
δὲ τῷ

δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ ᾧ μὲν
 νείρας παίδων δῖφρον κα-
 τασκυβά(α) πῖλυον δρα-
 κόντων· καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 5 ᾧ πικρὸ ἄλλω οἰκουμένῳ δῖου
 βασιτοῦ αἰρούμενος κατέπει-
 ρε· Παύσας δὲ ἔπειτό-
 λεμον ἐλάουσινος λέγει· Φυ-
 σὶ γὰρ δήμευται πρὸς αὐτὸν
 10 ἰλθεῖν· Φοβεύσας δὲ Φυ-
 σὶν αὐτὸν ὑὸν Ωκεανού, καὶ
 γῆς· Διὸς δὲ πλούτῳ τιμὴν
 κόρον ἀνὰ πῖμα καλούσαν
 τος, ὁ πλούτων, ἵνα μὴ πο-
 15 λὴν χρίνον πρᾶ τῇ μυτῇ
 καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδωκεν
 αὐτῇ φαεῖν κόκκον· ἡ δὲ
 οὐ περιδιδυμὸν τὸ συμμασώ-
 μενον, κατηγάλασεν αὐτόν·
 20 καταμορτυρήσαντος δὲ αὐ-
 τῆς ἀσκαλάφου τῆς Ἀχέρου-
 τος, καὶ γοργύρας, πύττω-
 μενὸν δήμευται εἰς ἄβυτον βα-
 ρεῖται ἐπὶ θηκε πῖρας· πῶρ
 25 σφόδρα δὲ καὶ ἔκαστον εἰσαυ-
 τὸν, τὸ μὲν τρεῖς, μετὰ πλῆ-
 τυνος ἡναγκάσθη μὲν· τὸ

Metaneta naturam maxime
 curram ab alatis trahendum
 draconibus comparat, tritis
 cupis concessit, quod per aes-
 rem vetus uniuerso terrarū
 orbi ferendum condonaret.
 Atqui Panyasis, Triptoles
 um, inquit, filium: ad cum
 omni Ceterem peruenisse re-
 fert. Pherecydes autem ips-
 sum Oceano, ex Terra nas-
 tum esse ait. Inter hæc Ius-
 piter Plutoni, vt Proserpinā
 remitteret, imperauit. Ugas-
 re Pluto, ne penes matrem
 ea diu remaneret, punicū ma-
 le granum dedit illi come-
 dendum. Hæc autem, cum
 quid manderet, minime præ-
 uideret, id ipsum confecit.
 Ceres Ascalapho Acherois
 tis, ex Gorgyre filio, quod
 falsum in eam testimonium
 dixisset, graue superimpos-
 fuit saxum apud inferos.
 Sic demum Proserpina suis
 guborum amorum parentis cū
 Plutone manere compellitur.

quod superest illi cum super-
ris degendum erat. Hæc
itaque sunt, quæ de Cerere
traduntur. Opis adhuc Ti-
tanibus irata gigantes e Cæ-
lo non modo corporis magni-
tudine præcellentes, sed viri-
bus etiam invictissimos præ-
creavit: qui terribili planè
vultu, hac promisso e capite
capillo, et proluxa e mento
barba præditi esse videban-
tur, et anguineos pedes ha-
buisse produntur. Sunt, qui
in P'legræis campis, alij ves-
to ad Pellenen eos habitasse
ferunt. In cælum saxo, atq;
accessas arbores iaculabatur:
in quibus Porphyryonem, et
Halcyonem omnium facile prin-
cipes fuisse legimus. Qui, ea,
in qua natus esset, terra dimi-
cans, erat immortalis. Hic
et solis boves ex Erythia ab-
egisse dicitur. Ceterum inter
Deos rumor erat, gigantum
passo occidi nomine: Verum si
mortaliū quispiā in sociatū

δε' λοιπὸν πρὸς τοῖς θεοῖς.
πολλὸν μὲν οὖν δῆμιος, ταῦ-
τα λέγεται. Ἡ δὲ παρὰ
Τιτάνων ἀγασσάμενος τοῦ θεοῦ, γί-
γαντας ἐξ οὐρανοῦ.
μεγίστη μὲν σωματικῶν αἰν-
πύρῳ λήτοις, θωάμεν δὲ
ἀνταγωνίστας. οἱ φοβόμενοι
μὲν ταῖς ὁρμαῖς κατεφύγοντο
καθ' ἑαυτοὺς βαθεῖαν κόμην, ἐκ-
καταλῆς, καὶ γλυκύναν-
τες δὲ τὰς βόας φοβί-
σας ὀρεκόντων. ἐβλίσθη δὲ
ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἐφ' ἑλ-
γας. ὡς δὲ, ἄλλοι ἐπὶ Πελ-
λῆνι. ἡκόντι δὲ εἰς οὐρανόν
τοῖς πύρρῳ, καὶ ὄντες ἡμ-
μύιας. διέφρε δὲ πάντων
Πορφυρίων τε, καὶ Ἀλκυ-
ονος ὧς δὴ καὶ ἀδινάως ἦν. 30
ἐπὶ ἡ πύρ ἐβλήθη γῆ μαχό-
μενος. οὗτος δὲ καὶ τὰς ἡ-
λίου βόας ἐξ ὀρεκῶν ἤλα-
σε. τοῖς δὲ θεοῖς λύμιον ἦν,
ἵνα διδοῖν μὲν μοδίον τῆς γῆς
μηδέων ἀπλήρωσαι δύνα-
σθαι, συμμειζύντως δὲ,

ἴθι τοῦ πρὸς πλεονήσειν.
 Αἰδομένῳ δὲ γῆ ἔχου, ἐξέ-
 τει φάρμακον, ἵνα μηδ' ὑπὸ
 θνητοῦ θυμαθῶσιν ἀχολί-
 5 δου. Ζεὺς δ' αἰπειτῶν φά-
 τει ἡοὶ τὲ καὶ σελήνῃ, καὶ
 ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐ-
 τὸς ἔταμε φθίβας. ἡρα-
 κλέα δὲ σύμμαχον δι' αἰθ-
 10 ἰοῦς ἐπεκλήλεον. καὶ κείνος
 πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλ-
 κυονέα, αὐτὸς δὲ, ἑδίτ' ἡῖς
 μάλοισι αἰετὰ λπτο. αἰθ-
 15 ἴος δὲ ὑποθεμίνης ἐξωτῆς
 σελήνης εἰλκυσεν αὐτόν.
 καὶ καὶ ἱὸς μὲν οὗτος ἐτολόν-
 ηται. Πόρφυριον δὲ ἡρα-
 κλεὶ κατὰ βάλανον ἐφάρ-
 μακε, καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ
 20 αὐτὸν ἀπὸν φρεσὶν ἐτέρω-
 ηται, ἵνα σὺν ἡρακλῆϊ γαῖ-
 ῶντος αὐτοῦ πύσσῃ, καὶ
 βιάρεσθαι δέαιονος, βο-
 ῶντος ἐπεκλήλεον. καὶ δίοφρα-
 25 ραυνὸς αὐτὸν, ἡρα-
 κλῆς τοξόος ἀπέκτεινε.
 τῆς δὲ λαμπρῆς ἀχολῆς μὲν

accesserat, eos interituros esse
 sed quod cum Terra presens
 fisset, ne mortalis conspiciam:
 viribus gigantes occiderem, re-
 medium quæritabat. Tum Im-
 piter Aurora, Luna, ac Soli,
 ne proderent, imperavit. Ipse
 namque remedium ne Terra
 comperiret, anteuertens præ-
 cidit. Siquidem ad se consilia
 Palladis Herculis socium
 accessit. qui primus omnium
 Hæclynæum sagitta cōfissum
 interemit: Hic autem longe
 plus, quàm antea, virium resu-
 mebat à Terra, donec Miner-
 ua impetu facto ipsum extra
 lunæ orbem astraxit: Et sic
 cum obijisse eraditur. Porphy-
 rio autem in Herculem, et
 lunarem pugnantem impetum
 facit. Cui tum Iupiter luno-
 nis desiderium iniecit: quæ,
 cum sibi pepulum discindi, ac-
 vim parari videt, apem, quiri-
 tat. Tum gigas ab Ioue ful-
 minatus, et ab Hercule sagi-
 ta confixus occubuit. Iuxta

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

ceteros Apollo lenā Epheia
 ne oculum, dexterum Hercules
 les sagittarum istā effode-
 runt. Burytum vero quere-
 no telo peremit. Clytium ab
 Hecate, seu potius à Volcano
 candenti ferro occisum fuisse
 scribitur. Minerva Encela-
 do fugienti Siciliam insulam
 obiecit. Pallanti autem pelle
 detracta in pugna suum sibi
 corpus contexit. Polybotes
 item p maris fluctus Neptae
 no insectante in Cò tandem
 pervenit. In hanc Deus in-
 sule partem remissam, pro te
 lo comecit: quae Nisyros in-
 sula facta est. Mercurius Or-
 ci galea tectus pugna confec-
 cit Hippolytum. Gratienem
 Diana, Agrium deinde Par-
 cas, & Thoönem ienets cla-
 nis pugnantes contaderunt.
 Reliquos autem fulmine istos
 Iupiter interfecit. Sed &
 Hercules ita pereuntes fugit
 tis confodit. Post igitur de-
 bellatos à superis Giganteis

ΕΘΙΕΛΑ ΤΟΥ, Τὸν εἰς τὸν ἐπὶ
 ξούσιν ὀφθαλμόν, ἡρκαλῆς
 δὲ, τὸν δεξιόν. Εὐρυτεν δὲ
 θυρῶ σπυρὸς ἔκτεινε. Κλύ-
 πος δὲ φακὶν ἐκείτη. μάλ-
 λον δὲ ὅφαιτος βαλὼν μύ-
 σθοις. Ἀθηνᾶ δὲ ἔγκει-
 λαδὼ φάσσι τι, σικαλίαν
 ἐπὶ ξυλῆς τὴν νῦν. Πά-
 λαντος δὲ τὴν δρεαὶ ἐκτε-
 μύσας, ταύτην κατὰ τὴν μά-
 χην, τὸ ἴδιον ἐπίσκειπε σῶ-
 μα. Ποσειδῶντος δὲ ὄψιν τῆς
 θαλάσσης διαχρὺς ὑπὸ τῷ
 ποσειδῶντος, ἦσαν εἰς καὶ ποῖς
 σείδωται δὲ τῆς γῆσου, μέγας
 διακρήξας, ἐπὶ ξυλῆς αὐτῆς,
 τὸ λεγόμενον Νίσυρον. Ἐ-
 μῆς δὲ τὴν Αἴδος, Κυνέως
 ἔχων κατὰ τὴν μάχην, ἱππῶ
 πύλιντον ἀπὶ κτείνων, ἄρτε-
 μης δὲ Γρατίαν, μοῖραν
 δ' Ἀγρίου, καὶ Θόονα χαλ-
 κῶς ἐκπέλας παρὰ τὴν
 αὐτῆς δὲ ὅλῳ κατὰ τὴν
 γῆς βαλὼν σπέρσας. πάν-
 τας δὲ ἡρκαλῆς ἀνέλαμψε

τοῦ ἐπὶ τῆς αἰσῆς. ὡς δ' ἐκρά-
 τισαν οἱ καὶ τῆς χιτῶνος,
 γὰρ πολλὰν χολαδὲν, μέ-
 γυνται περὶ τῆς, καὶ γὰρ
 5 καὶ τυφάδα· οἱ σικελίᾳ με-
 μιγμένοι ἔχοντα φύσιν,
 αἰσῆς, καὶ θυρίον. οὗτος
 μὲν καὶ μεγάλῃ, καὶ Διωνί-
 ρει πάντων δίνεταί, ὅπως
 10 ὀφείλουσα γὰρ. ὅν ἤ, αὐτῷ τὰ
 μὲν ἄχρη μυστρίν ἄπληθους
 μέγας αἰσῆς μορφῆς, ὡς
 πᾶσι παρέχον μὲν πάντων τῶν
 ὄρεων. ἡ δὲ κεφαλὴ, πολλὰ
 15 κίς τῆς ἄστρων ἔφαυε. χεῖ-
 ρας δὲ εἶχε, πῶς μὲν, ἐδὴ
 πῶς ἰστέρας, ἐκ πτομολίης.
 πῶς δὲ, ἐδὴ τὰς αἰσῆς.
 ἐκ τούτων δὲ ὅτι εἶχον ἐκαστὴν
 20 κεφαλὰς δακνόντων. τὰ δὲ
 ἄχρη μυστρίν, ἀπείρας εἶχεν
 ἄπληθους ἐκαστὴν. ὡς
 ὅλοι πρὸς αὐτῷ ἐκ πτομέ-
 ραι κορυφῶν, συζυγίᾳ πᾶσι
 25 γὰρ ὅτι εἶχον. πᾶσι δὲ αὐτῷ
 τῶν μακρῶν πᾶσι φέροντο· αὐ-
 χεῖς δὲ ἐκ κεφαλῆς, κί γὰρ

Terra longe atrocius indis-
 gnata Tartaro ammi scetur,
 ac Typhonem duplici natus
 ra; humana simul, atque feri-
 na; constantem in Sicilia pas-
 cit. Hic et corporis vassita-
 te; et robore ceteris omnis
 bus, quos Terra genuerat, an-
 tecellebat: Haec etiam crurum
 tenuis immensa humanæ
 formæ magnitudo erat, ut om-
 nium montium cacuminibus
 alior esse videretur: cuius
 etiam caput serpentum a-
 stris pertingebat. Sed et ex
 iisdem manuum altera ad He-
 sperum vsque, et altera ad
 orientem pertinebant. Ex
 his centum draconum capita
 eminebant: in cruribus ma-
 ximas viperarum spiras ille
 continebat: quarum volumina
 aduerticem ipsam vsque
 protendebantur, easq; vipes
 re ingentem sibilum excita-
 bant. Typhonis corpus erat
 totum pennis circumdatum.
 Squalentes autem è capite cri-

nes, & mento barba impe xa,
 prolixāq; ventilabam. Igne
 oculi emicabant. Talis itaq;
 tantūq; Typhoon candentes
 in caelum lapides iaculatus
 cum sibilo simul, aique boatis
 ferebatur. Magna etiam ex
 ipsius ore ignis procella des-
 feruebat. Hunc ubi Diij in
 caelum prospiciunt, irruunt
 pentem, aēti in fugam in Aeg-
 yptum properant, & ubi
 illum insequentem vident, in
 varias animantium formas
 sese quisque transmutabat.
 Iupiter autē procul a se Thy-
 phoonem conspicatus fulmine
 percussit, ubi vero cominus
 fuit, adamantina illum fulce
 deterruit, ac fugientem ad
 Casium usque extremos Syr-
 tiae montem persecutus est;
 ibiq; cum saucium esse cog-
 novisset, manus conseruit.
 Typho autem spirarum vos
 lumine circumplexum Io-
 nem detinuit, atq; Harpe-
 adempta pedum, manuumq;

τείον τείχες θυνεμονῶτο.
 πῦρ δ' ἐδίρκετ τοῖς ὀμμα-
 σι· τοιοῦτος ὦν ὁ τι φῶς,
 καὶ τυλικοῦτος, ἡμμεσίασ-
 φαίλλαν πέφρασ' ἔω' αὐτὸν
 αἰφνωτόν, μετὰ συνειγμῶν ὁ-
 μοῦ, καὶ βούς ἐφόρῳ. πολ-
 λὰ δ' ἐκτὴ σωμαῶσ πυρός
 ὀξείβρασι ξάλη. θεοὶ δ' ὡς
 εἶδον αὐτὸν· εἰς αἰφνωτάτῳ
 μαίμενοι, εἰς αἰγυπῖον φη-
 γάδε εἰφόρον, καὶ διακό-
 μῳσι, τὰς ἰδέασ' μετέβα-
 λον εἰς ξῶα. ξῶς δ' ἐπὶ
 ῥαφελῶντα τυφώτα ἔβα· εἰ
 λεκὸρ αὐναῖς· παλαῖον δ'
 γυμῶμιον, ἀδάμαστος καὶ
 τῶπ' ἔπειτ' ἄρπης, καὶ φῶ-
 τοντα ἄχρι τ' Κασίου ὄρους,
 σπινδιῶφι, τῶν δ' ἐπὶ τῶ
 κεντρῷ συνίασ'. καὶ δ' αὖ
 σὸν τ' κατὰ περὶ αἰῶν ἰδῶν,
 εἰς χεῖρας σπινδιῶδε. τυ-
 φῶν δ' ἐπὶ τῷ σπινδιῶτι
 πλεχθεὶς, κατὰ τὸν αὐτὸν, αἰ-
 καὶ τὴν ἄρπην πῶδε λόμε-
 νος τὰ π' τῆς χειρὸς, καὶ τῆς

ποδῶν διέταμε νότα· ἀρά
 φλος δὲ ὧ τῆς ὁμων, διε-
 κόμειν αὐτὸν ὅχι τῆς νό-
 τάσας, εἰς Κιλικίαν· καὶ
 περιελθὼν εἰς τὸ Κασόνιον
 αὐτὸν κατέβη· ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νότα κρύψας ἄρκτην
 ἔθηκε, καὶ διὰ πέτρῃ· καὶ κατέ-
 σκευε δὲ λαφύνας ἀράματα·
 ὁμοίως δὲ ὅταν τῇ ἡ κόρη·
 ὁμοίως δὲ, καὶ αἰγίπιν ἐκκλῆ-
 ψας περὶ τὰ νότα, ὁμοίως
 τῷ διὰ λαζόντες· ζῶν δὲ
 τὴν ἰδίαν αἰακομοσάμους
 ἐξ ἰχθῶν, ὅθεν φησὶς ὅτι οὐρανοῦ
 ὧ πῆλυνον ὁχρύμους ἵπ-
 πων ἀμαζῶν, ἑλλάνων κόρων
 τοῖς, ἐπὶ ὅρος ἐδίωξε τυφῶν
 καὶ τὸ λεγόμενον νύκτα· ὅπου
 ὁμοίως αὐτὸ διωχόμενα ἡ πᾶ-
 τῆς· περὶ τοῦ γὰρ, ὅτι ἐ-
 ἀθήσεται μᾶλλον, ἐγνήσθη
 τῆς ἐφομῶν καὶ ῥῶν· διό-
 τινι ἐπιδικασμένος αὐτῆς, ὅ-
 τι εἰς θράκην· καὶ μαχό-
 μενος ποδῶν αὐτῶν, ὅταν ἐ-
 βαλεῖ ὅρη· οὐντων διὰ πᾶν

neruos diffecit, imposuq;
humero. in Cithicam vsque
transiit: quo cum perue-
nisset, intra Coryciam an-
trum deposuit, similemq; mo-
dum, & neruos præcisos in
vesti pelle occultatos ibidem
collocavit, ac Delphynen ser-
pentem, (semifera hæc erat
puella) veluti custodem appo-
suit. Interim vero Mercur-
tius, & Aegipan neruos sas-
furati, clanculum Iovis rari-
sus compererunt. Max Iupis-
ter receptis pristinis viribus
alatos equos currui repente
iungit, cumq; altitum con-
scendit, ac Typhonem ad
Nysam vsque montem salu-
mibus impetendo est persequi-
tus, ubi Parca, quem Deus
insecutus est, frustrata fuit:
Nam, cum sibi in animum in-
duocisset, se valentiorē fore,
matura ac mitia poma gusta-
vit. Proinde cum Iovem tur-
sus insequentem videret, cō-
tendit in Thraciam, pugnūq;

ad Hæmum commissa solidos
montes iaculatus est. Hi vero
contra: noua fulminum uide
turbantur, multumq; in ipso
monte sanguinis exundantia
quo Hæmi nomen factum
fuisse ferunt. Hæque cū pete
siculum mare fugere incerpis
senti; Iupiter Aetnam Sicis
luc mōiem super inicit: Hic
myrbæ vastitatis est; à quo
in hanc usque tempestatem
ob frequentem fulminum iac
tum, igniam in eo fieri spe
rantia videntur. De his
autem ab hac hactenus à nobis
dūta sunt: Inacta vero Pro
metheus formatis ex aqua, et
terra hominibus clām. Ioue
ignem in ferula furatus in
misit: quod ubi sensit Iupiter,
Volcano ad mōiem Cau
casum religandum, affigens
dumq; dedit. Scybie Mons
est Caucasus, ubi prome
theus clauis confixus mula
torum annorum curriculo re
ligatus permansit. Ad quē

τὸν ἄπο τῆς κέρωνος πέλει
ἐνδυμνίου, πολὺν ἵπτον ὄρει
ἐξέκλυσαν αἰμακαίφασι,
ἐκ τούτου, τὸ ὄρος κλειδύ
ναι αἰμον. φάσκει δὲ ὄρεος
δείκναι αὐτῷ ὅτι τῆς σικαλι
κῆς διαλάσεως, ξύς ἐπὶ ῥο
ψα αἰτὺν ὄρος εἰσκαλίει
ῥῶν δὲ ἄπο δρμέχιδος ὄσιν.
ἐξ οὗ μέχρι δούρο φασι
ἀπὸ τῆς βληθῆναι κέρων
νῶν γίεσθαι πρὸς αἰαφυ
σήματα. ἀλλὰ ποδὲ μὲν τῶν
των, μέχρι τοῦ δούρο ἡμῶν
λελεχθῶ.

15
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ δὲ ἐξ
ὑδάτος, καὶ γῆς αἰσθῆναι ποιεῖ
πλάσας, ἐδωκεν αὐτοῖς καὶ
πύρ λάθρα διὰς εἰναρέσθαι
κρύψας. ὥς δὲ ἦν ὁ ξύς, 20
ἐπὶ ταξείῃ ἠφάισω τῷ καυ
κῆσθαι ὄρεϊ τὸ σῶμα αὐτῷ προ
σηλώσαι. ῥῶν δὲ σκυδι
κὸν ὄρος ὄσιν. αὐτὸ τούτου
περὶ τῆς πρὸς πρὸς μὲν δὲ, 25
παλαιὰ καὶ πρὸς αἰὶνὰ ἐστὶν
δὲ καὶ πρὸς αἰὶνὰ δὲ μὲν δὲ.

ἀντὶς ἔχοντο αἵματος αἰσίου
 ἧς λαβὼν ἐξέμελλε ἧς ἡ-
 παύων αὐξανομένην ὄψε-
 ρυκτός· καὶ προμηθεὺς μὲν
 5 πρὸς κλαπέντος δὴ δὲ ἐπὶ
 πτωτῶν, μέγχι δὲ Ἡρακλῆος
 αὐτὸν ὕδατον ἐλυσεν, ὡς οἱ
 τοῖς καὶ Ἡρακλῆα δυνάμε-
 νον. Προμηθεὺς δὲ παῖν
 ἰρδανκλῆαν ἐγλίσθη. οὗτος
 βασιλεύων ἦτορ πᾶσι τῶν
 φθίδας τόπων, γαμῶν πῆρ' ἔσαν
 τῶν ἐπιμενείας, καὶ πυν-
 θύρας, ὅν ἐπὶ πλάσαν δυνά-
 15 μεν, πρῶτον γυναικῶν, καὶ ἐπὶ
 δὲ ἀφαιίσσαι ξύς τὸ χαλ-
 κῶν γλῶσ· ἀδύνατον, ἔπει-
 δυνάμεν προμηθεὺς, δυνά-
 μεν τὰς πᾶσι μέγας λαοῦ
 20 πᾶσι, καὶ τὰ ἐπιτίδεια εἰ-
 δύναι, εἰς πᾶσι μὲν
 πῆρ' ἔσαν αἰσίου. ξύς δὲ πᾶ-
 λιν ἐπὶ ἀπ' οὐρανοῦ χέας,
 τὰ πᾶσι μέγας τῆς ἐλλεί-
 αιδος πᾶσι μέγας. ὥς τε δυνά-
 μεν πᾶσι πᾶσι αἰσίου
 πᾶσι, οἱ λίαν χεῖς· οἱ σῶν·

Aquila quotidie donolani tu-
 ius hepatis fibras per noctem
 suae crescentes depascitur.
 Egitur ob ignis futurum hanc
 rationem Prometheus dedisse
 memoratum: domus Hercules
 eum vinculis liberavit, quom-
 admodum in rebus ab Herca-
 le gestis demonstratum.
 Ceterum Deucalion Prom-
 thei filius fuit. Hic imperio
 ionens cum pariem, quae ad
 Phubiam iacet, Pyrrham Epi-
 mebei, et Pandorae filiam
 uxorem ducit; quam mulier
 rem omnium primam Dy-fu-
 xerunt. Post, ubi prolem au-
 neam tollendam Iupiter con-
 sult. Deucalion Prometheus cō-
 filio subrefacta è lignis av-
 ca, in ea mīq; ad vitam trans-
 figendam rebus necessarijs
 impositus, cum Pyrrha in-
 gressus est. Max Iupiter lar-
 gressus de caelo imbribus,
 maxime Graeciae patrie coor-
 petuatis, quaequid in ea max-
 talium foret, iusticie. ii, p. 12

ter admodū paucos, q in altis-
simos circa mōtes cōfugerāt:
Tum vero Thessalicos mōtes
aquarū diluviū imunes fuisse
ferūt. Nec nō, quae sunt lib-
mū extra ei Peloponnesum
loca vndarū ni oīa contesta
fuerūt: quo tēpore Deucalio
nouem dies, totidemq; noctes
pelago circumlatus Parnas-
sum demū appellit, ibiq; post
imbrum pausam egressus Io-
ni Phyxio, qui ad eum confu-
gentibus opem ferre consue-
uit, sacris operatur. Iupiter
interes demisso ad Deucalio-
nem. Mercurio, ut rogaret,
quid ab eo vellet, iniunxit.
quo facto Deucalion huma-
ni generis reparationem des-
poscit, inde Iouis monitu sum-
ptos de Terra lapides trans-
caput iactauit: tum quos misit
Deucalion virořū faciem tra-
xerunt, qui vero, Pyrrha ias-
tu trāsmissi sunt, in feminas
abiere. Hinc itaq; Λαοί, qd
est populi, trāslatione quadā.

φυγον εἰς τὰ πλεονάτα ὑψη-
λά ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ
κατὰ Θερπυλίαν ὄρη διε-
σκη. καὶ τὰ ἐκ τῆς ἰσθμοῦ,
καὶ πλεονόησαν συνεχί-
σθη πάντα. Διὸ καλῶν δὲ
εἰ τῇ λαογένει, ὅθεν τῆς θα-
λάσσης φράγματος, ἐφ' ἡμέ-
ρας εἰρεῖα, καὶ γυνταὶ ἰσθ-
μῷ παρασφῶ περισχέει, καὶ
καὶ τῆς ὀμβρῶν πάλαν
λαβόντων, ἐκ τῆς ἐξουσίας
φυγῆς. ἔστι δὲ πρὸς αὐτὸν ὅ-
τι πρὸς αὐτὸν, ἐπὶ τῇ πε-
ρί τῆς αὐτοῦ, πρὸς αὐτὸν. ὅ-
θεν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐ-
τῷ γένεσθαι. καὶ διὸς εἰ-
πάντος ὑπὸ καὶ φάλλου κα-
ρῶν ἐβαλλετο ἰσθμῷ. καὶ
οὐδὲ μὴ ἐβαλλετο ὁ Διὸς κα-
λίαν, αὐτὸν ἐγένετο. οὐδὲ
δὲ πύρεα, χυμῶν. ὅθεν
καὶ λαοὶ μετὰ φοβῶν ὄν-
μάδου αὐτὸν ὅθεν λαός ὁ λί-
θος. γίνονται δὲ ἐκ τῆς
ῥαῖς Διὸς καλῶν καὶ διὸς.
ἐλλῶν μὲν πρῶτος. ὅν ἐκ

διὸς εἴσι γεγενῆσθαι λέ-
 γοισι, δυντῆρος δ' ἀμικτύ-
 ων ὁ μὲν Κραταίου βασιλεύ-
 ῃς τῆς ἀπικῆς. θυγάτηρ
 5 Πρωτογέφυ, ἔξ ὧς, καὶ δῖς,
 Λεῖδατος. Ἑλληνος δ', καὶ νύμ-
 φης Ορσίδος, Δάδρος, Ξού-
 ῳτος, Λιόλος, αὐτὸς μὲν δὲ
 ἀπ' αὐτῆς τῶν καλοῦμεν
 10 τριφυλῶν, περὶ γόρουσιν ἑλ-
 ληνας. τοῖς δὲ πασι ἐμέ-
 ρει τὴν χώραν. καὶ ξοῦθος
 μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννη-
 σον, ἐκκρεούσης τῆς ἑρεχίδος
 15 Ἀχαιὸν ἐγέννησε, καὶ ἰωνά.
 ἀφ' ὧν, οἵ γε οἱ, καὶ ἰωνὸς κα-
 λοῦνται. δῶρος δὲ τὴν Πί-
 ραν χεῖρας Πελοποννήσου
 λαβὼν, τῶν κατοίκων ἀφ' ἑ-
 20 αὐτῶν, δῶκεῖς ἐκέλευεν. αἰὶ-
 λος δὲ βασιλεύων τῆς ποδῆ
 τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τῶν
 εἰσικοιῶτας αἰολεῖς περὶ
 γόρουσιν. καὶ γήμας. Εἰαρέ
 25 τὴν τὴν δὲ ἡμέραν, καὶ δῖς
 μὲν ἐγέννησεν ἐπ' αἰ. Κεθεά
 δ', Σίσυφον, Ἀδάμαντα,

ditte sūt, quasi lapidei λέαντες
 enim Latinis lapidem signifi-
 cat. Porro ex Deucatione, ac
 Pyrrha nati sunt, Hellen, ana-
 te athenos, quē ab Ioue orū esse
 nonnulli tradunt. Inde Amphi-
 Elyon, q cū Cranao Atticæ
 impauit. Huic insup Procre-
 genca filia fuit: ex qua, et Io-
 ue Aciblius procreatur. Ex
 Hellene vero, et Orseide nym-
 pha Dorus, Xuthus, et Aeolus
 Is quidē de se Hellenas q po-
 stea græci vocati sūt, nomina
 uit, filijs et hic loca pariter
 est. Xuthus adeptus pelopōne
 sū ex creusa Erechthei filia,
 Acōsū genuit, et Ionē, a qbus
 Achivi, et Iones nūcupantur.
 Dorus aut, quæ irās Pelopon-
 nesum est, terrā naelus, incol-
 las suo de nomine Dorienfes
 appellauit. Aeolus vero locis
 Thessaliā proximis iperās, po-
 pulus Aeolēsih. nomē iposuit.
 qui duela Enarete Deima-
 chi filia septē ex ea filios p-
 creauit, Crisheū, Sisyphū, A-
 (ikamā ē,

Salmonem, Deionem, Magnetiem, & Perierem. Sed, et filias quinq; Canachen, Halcyonem, Pisidicem, Calycen, ac Perimedem. Ex Acbelao vero, & Perimede, Hippodamas, & Orestes. Ex Pisidice, & Myrmidone Antiphus, & Aëton nati sunt. Ceterum Halcyonem, Ceyx, Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti sunt. Ille enim Iunonem sibi coniugem esse praedicabat. Haec vero Iouem virum esse sibi iactitabat. Vt utrique Iupiter in ausis, illam in Halcyonem, hunc in mergum transformavit. Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Nereum, Oporcum, Aloëumq; & Triopem genuerunt. Sed Aloëus Iphiz mediam Triopis filiam, quae Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad matrem se conferens, & vastos manibus fluctus intra sinum fere

Σαλμωνία, Δειώνα, Μάγνητα, Περιέραν. θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάχην, Ἀλκυονίδα, Πισιδίην, Καλύνην, Περμίδην. Περμίδης μὲν οὖν, καὶ Ἀχελόου, ἱπποδάμαος, καὶ Ὀρέστis. Πισιδίης δὲ, καὶ Μυρμιδόντος. Ἀντίφους, καὶ Ἀίτων. Ἀλκυονίδην δὲ, κύβηξ ἔγημεν ἰωσφύρου παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερφανείας ἀπώλοντο. ὁ μὲν, γὰρ τὴν γυναικα ἔλεγεν ὕβρις, ὃ δὲ, τὴν αἰδομένην. Ζαῖς δὲ αὐτὴν ἀπωρτίωσε. καὶ τὴν μὲν, Ἀλκυονίδα ἐποίησεν τὸν δὲ, κύβηκα. Κανάχην δὲ ἐποίησεν ἐκ ποσειδῶτος Ὀπλείαν, καὶ Νηρείαν, καὶ Ὀπορείαν, καὶ Ἀλωείαν, καὶ Τειωπία. Ἀλωείας μὲν οὖν, ἔγημεν ἰφιμέδεια τὴν Τειωπόως, ἣ τις ποσειδῶτος ἠγάσθη. καὶ σιωεχῶς φοιτῶσα ὑπὸ τὴν θάλασσαν, χερσὶν αἰρνομένην τὰ κύματα τοῖς κόλποις σιεφείει. σιωελθῶν

Δ' αὐτῇ προσειδῶν, οὐδ' ἐγλή-
 νησε καὶ δας Ωτον, κ' Εφιάλ-
 τῳ, τοῦ ἀλφειῶδας λε-
 γομένου. οὗτοι κατ' εἰαυ-
 5 τὸν ἕνα πλάτος μὲν πη-
 χυαῖον, μῦθος δὲ ὀργυαῖος.
 εἰς δὲ ἐτὶς λεγόμενοι. καὶ
 τὸ μὲν, πλάτος πηχῶν ἔχον-
 τες εἰς εἶς, τὸ δὲ μέγεθος, ὅρ-
 10 γυαῖον εἰς εἶς, πρὸς θεὸν μά-
 χασθαι διανοῦντο. καὶ τὴν
 μὲν ἔσαν ἀδ' τὸν Ὀλύμπου
 ἔθεσαν. ἀδ' δὲ τὴν δασαίαν
 θεῶτες τὸ πᾶν. ὅτε τῶν
 15 ὀρεῶν οὐτῶν, ἠπειλοῦν εἰς
 οὐρανὸν ἀναβῆσθαι. καὶ
 τὴν μὲν δαίκασαν χεῖρας-
 τες τοῖς ὄρεσι, ποιῆσθαι ἑλε-
 γον ἠπειροί, τὴν δὲ γῆν δαί-
 20 κασαν. ἐμμένοντο δὲ ἐφ' ἑλ-
 τῆς μὲν ἔρει, Ωτος δὲ ἄρτε-
 μιν. ἔδωκαν δὲ καὶ ἄρτω.
 ὅσον μὲν οὗν ὁρμῆς ὀρέκλε-
 ψιν. αἰεῖτε δὲ τοῦ ἀλφει-
 25 ῶδας εἰς ἀμάραντον ἄρτεμιν δ' αἰ-
 πύτης. ἀλλάξατο γὰρ τὴν
 ἰδέαν εἰς ἑλαφον, ὅτε μέ-

bai: quæq; à Neptune com-
 pressa geminos peperit, Otū,
 & Ephialtem, quos Aloidas
 appellarunt. Hi quotquot an-
 nis latitudine cubitum, longis-
 tudine vero vlnam increfces-
 bant: qui vbi nonum exple-
 uere annum, latitudinem cu-
 bitum nouum, & vlnarum eo-
 rūdem magnitudinem adēpti
 Ioui bellum inferre non erus-
 buerunt. Proinde Olympo
 Ossam imposuerunt, Pelioq;
 super Ossam imposito, eam
 in modū cælum conscensum
 ire minitari. In gessis ad
 hæc monibus de mari contu-
 nentem, deq; terra rursus ma-
 ria se reddituros distabant.
 quin etiam Ephialtes Iunos
 nem, Ous autem Dianam si-
 bi coniugē deposcebāt. Mar-
 tem insuper in vincula con-
 tūcere: quem denum Mercu-
 rius furto eripuit. Diana in-
 terim Aloidas per dolum de-
 cecit: nam in cer-
 uicē mutata per eorū medium

APOLLΘDORI

exiliuit. Tum hi velut in fer-
ram collimari alter alterū,
telis comectis occiderunt. Ad
hæc Endymion Calyces, &
Aëthly filius, qui eductis Aeo-
lensibus è Thessalia Elidē
transmigrant. Nec defunt,
qui cum Ioue natam esse me-
moratum, hunc ob eximiam
corporis pulchritudinem Lu-
na fragrantissime deperiuit:
Qui data ab Ioue, quæcunq;
vellet, deligendi potestate, cū
fomno pæpetuo immortalē
sibi iuuentutē concedi pos-
sulanit. Ceterum Aetolus
Endymionis, & Seidis Nym-
phæ, aut Næidis, siue, vt quis
dam aiunt, Iphianassæ filius
fuit. Qui cum pærenisset A-
rim Phoronei filiam, atq; in
Curetiadem terram aufugisset,
occisis hospitibus Phœbiæ,
& Apollinis filijs, Doro, &
Laodoco, ac Polypæte, suo de
nomine terram Aetoliā ap-
pellari censuit. Sed ex Acto-
lo, & Pronoë Phorbi filia

σὺν αὐτῇ ἐπίδησαν. οἱ δ' ἄ-
βουλόμηναι αὐτοχθῶσαι τὸ
σημεῖον, ἐφ' ἑαυτοῦ ἠκόντισαν.
καλύνης δὲ, καὶ αἰθλίον,
παῖς εὐδυμίων γίγεται. ὃς
τῆς ἐκ Θεσσαλίας αἰολίας
ἀγαθῶν, ἔλιν ᾤκησε. λέγον-
σι δὲ αὐτὸ πρὸς ἐκδοὺς γένε-
σθαι. οὗτου καὶ λέγει διαιτη-
κόντος, ἡράσθαι σαλῆν. Ζεὺς
δὲ αὐτῷ δίδωσιν, ὃ βούλε-
ται εἰλέσθαι, ὃ δὲ, αἰρεῖται
κοιμᾶσθαι διὰ παντός αἰὶα
νάος, καὶ ἀγῆρας μιλίων. εὐ-
δυμίωνος δὲ, καὶ σπείδος τύμ-
φης, ὃ νηίδος, ὃ ὥς πινὸς ἰοῦ
αἰολίας αἰτωλός. ὃς ἀγα-
κτεῖται Ἀπὶν ἢ φορωνέως.
καὶ φύων εἰς τὴν κυρήτι-
δα χώραν, κτεῖται οὗτο ἄπο
δε βαμλῆος φθίει, καὶ ἀπὸ
λαῖνος ὑδὸς, Δάδρον, καὶ Λαο-
δδρον, καὶ Πολυποῖτῳ, ἀφ' ἑ-
αυτοῦ τὴν χώραν αἰτωλίαν
εἰκάλεσε. αἰτωλὸς δὲ, καὶ
περιόρστῃς φόρβον, Πλαυ-
ρον, καὶ καλυδῶν ἐνέειπε.

ἀφ' αὐτῶν αἱ εἰς αἰτωλίας πό-
 λεις ἀνομάσθησαν. Πλευρώνων
 μὲν οὖν γήμασ' ἔχει δι' ἡπικλυ-
 τὴν Ῥαίον, καὶ δεξιέρην·
 5 σὺν ἀγίνορα. θυγατρίαν δ'
 Στρωπύην, καὶ Στρατονίκην,
 καὶ Λεοφοντίαν. Κκλυδῶ-
 νος δὲ, καὶ αἰολίας τῆς αἰ-
 μυδαίας, ἡδὲ καὶ σὺν καὶ προ-
 10 γυλῆειαν. ὧς δ' ἔσ, καὶ ἄλλος
 ὀξυλῶς ἀγίνορα δὲ ὁ πλεον-
 ραύτος γήμασ' ἐπικαστήν τιαν
 κακλυδῶντος, ἐλύνουσι Πορ-
 15 δάονα, Ὁ Δεμονίκην. ὧς καὶ
 Ἰσάριος, Εὐκτοῦ, Μολῶς, Πύ-
 λος, Θείσιος. Εὐκτοῦ μὲν αὖ
 ἐλύνουσι Μαρπυσίαν, ἣν αἰ-
 πάλλουσι μινυδαίου μίον, Ἰ-
 δας δὲ Ἀφαιρίας, ἥρπασεν δὲ
 20 Ῥαίον πρὸς ποσειδῶνος ἄρμα
 ἡρώδην. δῶκεν δὲ αὖ
 ἰος ἐφ' ὠμῶν, ἡδὲ τὸν Λυ-
 κόρμας ἔλκεν ποταμόν. καὶ
 ταλαβῆν δὲ οὐδ' ἀακίμῶς,
 25 σὺν μὲν ἰπποδῶν ἀπίσταξεν.
 ἑαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμόν
 ἔβαλε, καὶ καλεῖται Εὐκ-

Pleuron, et Calydon nati sunt
 à quibus, quæ sunt illis cogno-
 mines in Actolia vrbes, nomē
 acceperunt. Pleuro ducta vxor
 5 Χαίριππε, Dori filia, Age-
 norem procreauit, et filias Ste-
 ropen, Stratonicenq; et Leo-
 phontem. Calydon autem ex
 Aeolia Amythaonis filia, Epi-
 casten, et Protogeneam, sus-
 cepit, ex qua, et Marte nas-
 citur Oxylus, Agenor Pleu-
 ronius filius, Epicastem Caly-
 done natam coniugem duxit,
 de qua Parikaonem, et Des-
 monicen genuit, quæ de Mari-
 te marito, Eucnē, Molū, Pylū,
 15 Thestīūq; cōceptos peperit. Eu-
 cnus sanē Marpessā, quā cū
 Apollō sibi collocari in mā-
 trimoniū queritaret: Idas A-
 pharci proles, sup̄rio à Neptu-
 no curru p̄naio rapuit illū,
 inde è curru insequēs Euenus
 ad ἀντὶ Lycornā venit, neq;
 20 assequēdi voti campos factus
 equos ingulauit, seq; ip̄m dei
 cerni iussu p̄æcipitē dedit:
 (ciq; Eue-

APOLLODORI

nus nomen inditum fuit. At
Idæ Messenem proficiscenti
obuiam factus Apollo virginem
aufert: qui, cum inter se
de puellæ matrimonio cōter
tarent, Iupiter eorum lite di
rempta, virgini, utri collocari
vellet, optionem dedit. Hæc
verita, ne se anum factam Ap
ollo defereret, Idam sibi viz
rum esse maluit. Thestius ve
ro ex Eurythemide Cleo =
bææ filia feminei sexus quia
dem, Althæam, & Hypermine
stram sustulit: mares autem
Iphiclum, Eubippum, Plexip
pum, Eurypylumq; creauit.
Parthaionis vero, & Eurytes
Hippodamantis filij fuere,
Oeneus, Agrius, Alcatheus,
Melas, & Leucopæus. filia
Sterope, de qua, & Acbeloo
Sirenas ortas esse dicunt. Sed
Oeneus Calydone imperans
vitis plantam à Dionysia
primus accepit, ac ducta vxo
re Alibæa Thestij filia To
xeum gignit, quem ipse quod
fessam

τοῦ ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου
τοῦ δὲ εἰς μέσῳ ὄντι πρῶτα
νεοτα, καὶ αὐτῷ ὁ ἀρχὼν
πειτυχὸν, ἀφαρπεῖται τὸν
κέρων. μαχημένῳ δὲ αὐτῷ
πρὸς τῆς τῆς παιδὸς γάμου,
Ζεὺς διαλύσας ἐπέφρασε
αὐτῇ τῇ πῇ δίνῃ ἐλῆσθαι ὁ
ποτόνῳ βούλεῳ σιωπικίῳ.
ἡ δὲ δίδουσα, ὡς αὐτῇ γὰρ
σκεν αὐτῷ ἀρχὼν νεοτα
λίπη, τὸν ἰδὼν εἰλθα ἀλ
σθα. Θεῖον δὲ ὅς Εὐρυθέμα
δος τῆς κλειβοῖας, ἐχλόν
ὁ θυγατὲς μὲν, Ἀλθαῖας, ἡ
Υπέρμους. Ἀρῆς δὲ,
Ἰφικλός, Εὐίππος, Πλέξι
ππος, Εὐρύπυλος. παρ' Ἰδα
νοῦ δὲ, καὶ αὐρῆτης, ἰσσοθέ
μας τὸς ἐχλόντος καὶ δὲ σὺ
νός, Ἀγρίος, Ἀλκαῖος, Μέ
λας, Λευκοπέως. θυγατὲρ
δὲ Στερόπη. ὅς ἡ, καὶ Ἀχελώη,
σειρῶνας χλόντος λέγου
σιν. Οἰνός δὲ βασιλεύας
ἐχλόντος πρὸς Διόνου φου
τὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλα
66.

βέ. γάμοι δ' Ἀλθαΐκῃ
 τὴν Θείου γυνῆ Τοξία,
 ὃν αὐτὸς ἐκτενέει ποδὶ
 δίσκοντα τὸν τὰ φρον. καὶ
 5 παρὰ τούτῳ Θυρία, καὶ Κλυ-
 μιον, καὶ θυγατὶς γόργην,
 ὃν αἰσθαίμων ἔγαμεν, καὶ δι-
 τάνειρα. ἢν Ἀλθαΐα λέ-
 γουσιν, ἐκδοιούου γυνῆσαι.
 10 αὐτὴ δ' ἡνιόχει, καὶ τὰ κα-
 τὰ πόλεμον ἥσκει. καὶ ποδὶ
 τῆς γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς
 πρὸς ἀχλαδὸν ἐπάλασεν.
 ἐλόντος δ' Ἀλθαΐα, καὶ-
 15 στας ὃς Οἰνείας, Μελίαιρον.
 ὃν ὃς Ἀρείος γελιῶσαι
 φαί. τούτου δ' ὄντος ἡμε-
 ρὸν ἐπ' αὐτῇ πῶα γλιομέλια
 τὰς μοίρας, φασι δὲ εἰπεῖν
 20 ὅτι πε πλὴν τῆς μελίας-
 γρος, ὃ τανὸ καυόμενος αὐτῇ
 τῆς ἐχάρας δαλὸς κατα-
 καῖ. ὅτ' αὐτὸν ἔλασεν, ὃ δα-
 λὸν ἀνείλθο ἀλθαΐα, καὶ κα-
 25 πῆδ' ὅς εἰς Ἀάρνακα. μελίας
 γρος δ' αὐτὸν ἔφωτος, καὶ
 γλιοαῖος γλιόμνος, τὸν πετ'

fossam transfuerit, interfe-
 cit, & post hunc, Thyream
 & Clymenam, filiam quoque
 Gorgen, quae nupsit Andrae-
 moni, ac Deianiram, quam
 nonnulli Altheam ipsam ex
 Dionysio genuisse ferunt.
 Haec autem aurigandi periti-
 tam rem bellicam exercebat: de
 cuius matrimonio Hercules
 cum Acheloo dimicauit. Sed
 Althea ex Oeneo Melea-
 grum conceptum peperit:
 quem Marte satum quidam
 fuisse tradunt. Ad quem ses-
 prem dies natum, ipsam iam
 aduenisse parcas, ac dixisse
 aiunt, Tum Meleagrum ex-
 tinctum iri, cum stipex in
 foco accensus perustus fue-
 rit, quod ubi mater audis-
 uit, stipitem ex igne subla-
 tum, intra arcam asseruans
 di causa condidit. Porro
 Meleager cum natura esset
 invulnerabilis, ac generos-
 us hunc in modum oc-
 cubuisse dicitur. Cum an-

pue in agro fruges redij-
 sent, verum primitias Oe-
 neus dijs omnibus, una tan-
 tum Diana per oblivionem
 prætermissa, dono dedit. Quo-
 circa irata Dea aprum im-
 misit, & magnitudine, &
 robore insignem, qui terram
 coli, ac in ea fata fieri munis-
 me sinebat, pecoraq; om-
 nia, & obuium quemq; tol-
 lebat, è medio. In hunc
 itaque aprum, valentissimum
 quemq; conuocauit, eiq; qui
 feram tam immanem occi-
 disset, pellem pulcherrimi
 facinoris præmium se datu-
 rum pollicetur. Qui vero
 ad apri venationem conue-
 nerunt, hi fuerunt. Meleas
 ger Oenei, Dryas Martis, hi
 Calydonij sunt. Idas, et Lyn-
 ceus Aphareï, Messenij. Ca-
 stor, ac Pollux fratres, Iouis,
 & Ledaë filij, Lacedæmonij.
 Theseus Aegæi Atheniensis.
 Admetus Pheretis domo Phe-
 ris. Ancæus, Cephewq; Ly-

φόπον ἐπελύνουσιν. ἐπι-
 σίων καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γε-
 νομένη, ταῖς ἀπαρχαῖς δι-
 νούσιν θεοῖς πᾶσι δύνων, μύ-
 νος ἀρετῆ μετὰς ἐξελάσθω.
 μινύσας δὲ ἡ θεὸς, κείπρον
 ἐφῆκεν ἔξοχον, μέγας τε,
 καὶ ῥώμη. ὃς πάντε γὰρ ἄ-
 σπορον ἐκίδει. καὶ τὰ βο-
 σκήματα, καὶ τὸν αἰτυγ-
 χήνοντας διέφθηναι. ἀδὴ
 οἱσιν τὸν κείπρον, τὸν αἰ-
 σιὸς ἐκτὺς ἐλλάδος πάντας
 ἐκάλεισεν. καὶ τῷ κτείνοντι
 τὴν θῆραν, τὴν δορὰν δώσειν
 ἀεισεῖαν ἐπηγχείλασθαι. οἱ δὲ
 στυγνὰ ὄντες ἀδὴ τὴν τοῦ
 κείπρου θῆραν, ἦσαν οἱδε.
 μελέαγρος, οἰνέως. θρύαος,
 ἄρεος ἐκκαλυπτόντος οὐ τοι-
 ῖδες, καὶ λυγκοὺς ἀφαρέως,
 ἐκμεσώνης. κείτωρ, καὶ πω-
 λυδύκνης διὸς, καὶ λυδίας,
 ἐκλακκαδαίματος. Θυστὸς
 αἰγίας, ἡ ἀλφειῶν. ἀλφει-
 ὡς φάρμακος, ἐκ φάρων. αἰγ-
 καῖος, καὶ κηφάιος λυκούργου,

APOLLODORI

Sed Pyleus Eurytionem nolens iaculo confodit : et Atalanta omnium prima festam in tergo sagitta percussit, ab illa vero Amphiarus aprum in oculo vulneravit: inde Meleager transverso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalantæ muneri dedit. Tum Thestij filij, quod viris presentibus femine præmia concedantur, improbant, pellem Atalantæ donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obvenite, si Meleager eam capere nolit, affirmabant. Quamobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obrutavit, ac pellem Atalantæ restituit. Interea vero Alibea matre confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum The-

ξεν. Εὐρυτίαν δὲ, πυλῶς ἄκων κατηκόντισε. τὸν δὲ κρέον· πρῶτη μὲν ἀταλάντῃ εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε. Δούτορος δὲ ἀμολέαρος εἰς τὸν ὀφθαλμόν. μελέαρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κανεῶνα πηλῆας, ἀπὸ κτενέ, καὶ λαβὼν τὸ δέρας, ἔδωκεν αὐτῇ λαύτῃ. οἱ δὲ Θέσιον καὶ Δείον ἀδελφοὺς, εἰπρόντων αὐθροὺν γυνὴ τὰ ἀριστεῖα λήσεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο. κατὰ γλῶσσαν αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ μελέαρος λαμβάνῃ μὴ παραίτηται. ὀργισθεὶς δὲ μελέαρος, τὸν μὲν Θέσιον καὶ Δείον ἀπὸ κτενέ. τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ ἀταλάντῃ. ΑΛ-20
Δαία δὲ λυπηθεὶσα ἰδὼν τὴν ἡδὲ ἀδελφὸν ἀπωλεία, ἐδάλυνεν ἑα. καὶ ὁ μελέαρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν. οἱ δὲ φασὶν οὐχ' οὐτὼ μελέαρον τελευτῆσαι. ἀμολέαρος γὰρ τὴν δέρας φασὶ

τῆς Θεσίῳ παύσων ὥς ἰφί-
 κλου πρῶτον βαλύνθος κού-
 ρισι, καὶ καλυδωνίοις πύ-
 λαισι ἐστῆσαν. ὅθεν ἰδόντες
 δὲ μελεάγρου, καί τινας τῶν
 Δισίου παύσαν φρονέοντες,
 ἀλθαίαν ἀρσάσκου καὶ τῆς
 αὐτῆς. τὸν δὲ ὀργαζόμενος
 οἴκοι μύειν. ἥδη δὲ τῆς πο-
 τολεμίων τοῖς τείχεσι περιπε-
 λαζόντων, καὶ τῆς πολιτῆς
 ἀξιούτων μεθ' ἱκετρίας
 βουθέειν, μάλιστα περὶ εἴτα
 ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐβλεθεῖν.
 ἔσκατο δ' οὐλοὶ πούς κτείναντα,
 τῆς Θεσίῳ παύσαν ἀρσά-
 σκου μαχόμενον. μετὰ δὲ τὸν
 μελεάγρου θάνατον, ἀλ-
 θαίαν, καὶ κλεοπάτρα ἐαν-
 ῶσα τὰς αἰὲς παρέσθαι. αἱ δὲ θέρ-
 οῦσαι τὸν νεκρὸν, γυναικὲς
 ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλθαίαν
 δὲ ἀρσάσκου, ἐκ γυναικῶν
 αἰὲς πειρώμεται τὴν ἰσχυ-
 ρότητα. περὶ τὴν δὲ, ὅ μιν, γο-
 ῦσα τὴν Θεσίῳ πολε-
 μεύοντος ἀλέειν λέγει ἡ

sty filij de fetaia conseruat
 rent, quod primus omnium
 Iphicles aptum sanciasset,
 Curetibus, et Calydonijs
 bellum conflatum esse. Inde
 in medium progressis Melea-
 ger nonnullos, etiam e Thestij
 filijs occidit. Tum Alibea
 filium expectatum fuisse ait,
 cum vero ob conceptam irā
 domi mansisset. Deinde ho-
 stibus ad moenia proxime ac-
 cedentibus, et ciuibus ipsum
 suppliciter, ut patriā labor-
 tanti opē ferret, stantibus,
 aegre ab uxore persuasum iā
 dein domo exiisse memorant:
 atq; ubi reliquos Thestij filios
 occidit, pugnando in huma-
 nis esse desuisse. Post autem
 Meleagri interitum, Alibea,
 et Cleopatra sese dilamias-
 runt. Et, quae mortuum des-
 piciuere, mulieres in aeneis
 sunt commutatae. Oeneus, Al-
 ibea ubi e vita discessit, Per-
 riboeā Hipponei filiā duxit
 uxore. Hanc autem, qui The-

buidem conscripsit expugna-
ta, inquit, Oleno cepisse Oe-
nea munus. Sed Hefiodus ex
Oleno Achaiae oppido, deflo-
ratam ab Hippostrato Ama-
ryncci filio, Hipponoum pas-
trem misisse ad Oeneum, qui
tum procul à Græcia age-
bat, ut ipsam longe aliquo az-
mandaret, præcepisse. Sunt
quoque, qui referant, Hippon-
noum, cum filiâ suâ ab Oe-
neo vitiatam fuisse, cognouis-
set, gravidam ipsam ad hunc
ablegasse, quæ demum Oe-
neo Tydeum peperit. Pisan-
der autem ipsam ex Gorge
ortam esse ait, Oeneumq; Io-
uis matu filiâ ardentissime de-
perisse. Tydeus vero, cū iam
vir fortissimus euasisset, inter-
fecto, ut quidā docent, Oenei
fratre Alcatboo, in exiliū fuit
eiectus. Sed is, qui Alcmae-
onidem tragoediâ scripsit, tes-
tatur Melanis filios Oeneo
insidiantes, nempe Phineum,
Euryalum, Hyperlaū, Antio-

βειν Ολνέα γέρας. ἡσιόδοις
δὲ, ὅς αἰχλίου τῆς ἀχαιῆος
ἐφ' ὀδάρμιν ἔσπετο ἰπποστρά-
του τῷ ἀμαρυγκίῳ, ἰππο-
νοῦν τὸν πατέρα πύμφοι
πρὸς αἰνέας πόρρῳ τῆς ἐλλὰ-
δος ὄντα, εἰτε ἰλαρμῖον ἀρ-
σεῖλαι. εἰσὶ δὲ πινδοί λέ-
γοντες ἰππονοῦν ἐπιγόνον
τῷ Ἰφίῳ θυγατέρα ἐφ' ὀδάρμιν
ἐσπετο οἰκίῳ, ἔγκυον
αὐτῷ πρὸς αἰνέαν ἀρπύμ-
φοι. ἐχλινόθι δὲ ἐκταύ-
της Ολνεί Τυδεύς. Πείσαν-
δρος δὲ αὐτῷ ἐκ γόργης γεί-
νεται λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
τρὸς οἰνέα κατὰ τὴν κοινὴν
οἶον διὸς ὀφθαλμοῖσι. Τυδεύς
δὲ αἰνέας χλινόμῃος χλινόμῃος,
ἐφ' ὀδάρμιν. κτείναντες αἰς
ἐφ' ὀδάρμιν λέγοντες, αἰδολοῦν
οἰνέας Ἀλκαῖον. αἰς δὲ ὁ
τὸν ἀλκμαονίδα γοργ-
φῶς τῷ μέλαιος πατρὶος
ἐπ' ὀδάρμιν οἰνέας, Φυ-
νέας, Εὐρύαλον, Ἐπύραον,
Ἀντιόχον, Εὐμύδον, Στόν-

ἰσπα, Ξαίσιππον, Στίνε-
 λον. ὧς δὲ Φόρεκύνδης, φη-
 σιν Ωλεΐτον ἀδελφὸν ἴδιον.
 Ἀγρίου δὲ δῖκας ἐπ' ἄγοντος
 αὐτῷ φυγῶν εἰς ἄργος, ἔκα-
 πρὸς ἄσθρατον. καὶ τὴν τοῦ
 του γάμου θυγατρίαν δὴ-
 πύλλω, ἐγλήνησε Διομήδην.
 Τυδείης μὲν οὖν ἦν Θύραο
 ἰομεδὲ ἀσθράτου στρατιώτα με-
 νος ἑσθρὸν μελαιΐππου ἑρῶ
 δεῖς ἀπέδαναι. οἱ δὲ ἄ-
 γριος παῖδες, Σίρσιππος, ὃς
 χυσιος, πέρσιος, κελούτωρ.
 ἔς λυκωπύδην, μελαιΐππος,
 ἀφελόμνησι τὴν οἰνέως βασι-
 λείαν, τῷ πατρὶ ἔδωκεν.
 καὶ περὶ τι ξέοντα ἔ-
 νηα καθεῖς ξαντες ἠκίζοιτο.
 ὕσθρον δὲ Διομήδης ἐξ ἄρ-
 γου πῶ ἀγλιόμνηος μετ' ἄκ-
 λου κρύφα, ἔνθ' ὑπὲρ ἀγρίου
 παῖδες χρεῖς ὄγχασον, καὶ
 θάροσιν, πάντας ἀπέκ-
 ας τενεῖ. οὗτοι γὰρ φθάσαν
 πρὸς τὴν πελοπόννησον ἔφυ-
 γον. τὴν δὲ βασιλείαν ἐπα-

chen, Eumedē, Sternopē, Xan-
 tibippum, ac Sibenelū, vi vero
 Pherocydes ait, Oleniū fratrem
 ipsum suum : Agrio aut ipsi
 dicam impingente confugisse
 ad Argiuos, Adrastūq; adif-
 se, duellūq; eius filia Deipyle
 in matrimonium, Diomedem
 procreasse. Tydens itaque
 aduersus Thebas cum Adras-
 to in bellum profectus pro
 Menalippo vulneratus occu-
 buit. Sed Agrii filii Thers-
 sippus, Onchestus, Protibous,
 Celcutor, Lycopus, Melanip-
 pus occupatum Oenei regniū
 patri attribuerunt, qui etiā
 viucentem adhuc Oeneum in
 vincula coniectum flagris ca-
 debant. Deinde vērō Diome-
 des ab Argis regressus cum
 alitero clanculum, Agrii qui-
 dem filios praeter Onche-
 stem, Thersippūq; omne-
 nis ē medio substulit, quos
 nīā illi in Peloponnesum ex
 fuga sese antea recepissent.
 Atqui regnum, cum iam ses-

APOLLODORI

nio confectus Oeneus esset, Andraemonis Oenei filia marito concessit habendum, Oeneumq; in Peloponnesum abduxit. Sed, qui periculum enasferant, Agrii filij in insidijs latitantes, circa Telephi vestram in Arcadia senem occiderunt. Verum vita suus Etum Diomedes Argos translatum: hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oeneos, sepeliuit. Et ducta vxore Aegialea Adraasti filia, siue vi alyis placet, Aegialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent. Ceterum ex Aeoli filijs Athamas Boeotiae Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiam vero Hellen. Et is vxore Nephele mortua, Inonem sibi con nubio iungit: de qua Learechum, Et Melicertam filios habuit. Sed insidias, nesciens a Nephele natis Ino, triticum vi torquenti mulieres, persua-

δὲ γραιὸς ἦν ὁ οἶνός, ἀνδραίμονι τῷ τῶ θυγατρὶ αὐτοῦ οἰνίας γάμασι δέδωκε. τὸν δὲ οἰνία εἰς πελοπόννησον ἦλθεν. οἱ δὲ διαφυγόντες Ἰφικρίου πατρὸς αἰετοῦ βαπτιστὸν τῷ τηλεφῶν ἐσίαν τῆς ἀρκασίας τοῦ πρεσβυτέρου ἀπὸ κτείναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς ἄγρος κομίσας, ἐθαψεν, καὶ οὕτως πόλις ἀπὸ καίνου οἶνου καλεῖται. καὶ γάμος αἰγιάλεως τῷ αἰσάστῳ, ὡς αἱ τοὶ φασὶ τῷ αἰγιάλειῳ, ἐπὶ τε θήβας, καὶ τρώα ἐστράτευσε. τῆς δὲ αἰόλου πατρὸς, αἰδάμας διωκασάντων βοιωτίας ἐκνεφέλης πεντοίμην, καὶ δὲ φείον, θυγατρὶ αὐτοῦ δὲ ἄλλῃ, αὐτῆς δὲ ἰνὸ γαμεῖ, ὃς ἦτορ αὐτῇ ἑσπέρης, καὶ μελικέρτης ἐχέοιτο. ἐπὶ βουλούουσα δὲ ἰνὸ πρὸς νεφέλης πένους, ἐπὶ πρὸς ταῖς αἰχμαῖνας τὴν πυρὸν φέρειν λαμβάνουσα δὲ κούρα τῇ.

κισσῶν ἄντρον ἔπρασον . γῆ
 δὲ πεφυγμένους πυρὸς δι-
 χυλίην , καὶ πόντος ἐπὶ σείει
 οὐκαὶ δίδου . διὸ πῖμπων ὁ
 5 αἰδάμας εἰς δελφούς , ἀ-
 παλλαγὴν ἐπὶ ὠδάντρῳ τῆς
 ἀφρείας . Ἰνώ δὲ τὸν πῖμ-
 φθιάτας ἀνέπεισε λέγειν ,
 ὡς εἴη κε χρησμέσιον παύσαι
 10 ὀδοῖαι τὴν ἀκαρπίαν , εἰσὶν ὅφρα
 γῆ δι' ὁ φείξος . ἄντρον ἀκού-
 στας αἰδάμας στυγαλαγα-
 ξόμηνος ἕως τῆς τῆς γῆς
 κατοικούντων , τῷ βωμῷ πα-
 15 ρέεισε φείξον . Νεφέλη δὲ
 μετὰ τῆς θυγατρὸς , αὐτὸς
 ἀτήρ πασε . καὶ πρὸ ὀρμῶν
 λαβούρα χρυσόμκλον κείον
 ἔδωκεν . ἐφ' οὗ φηρόμενοι
 20 δι' οὐρανοῦ , τὴν μετὰ γῆς
 ἕως δὲ ἐβλήθη . καὶ δαλασσαν .
 ὡς δὲ ἐβλήθητο κατὰ τὴν
 μετὰ γῆς κειμένην θαλάσσαν
 σιγίου , καὶ χερωνήου , ὥλι
 25 ὅτε εἰς τὸν βυθὸν ἡ ἑλλη.
 καὶ κεί θαλάσσης αὐτῇ , ἀπὸ
 ἐκείνης ἐλλήωνοντες ἐκλήθη

su . quo sumpto clam viris ,
 imperata faciunt . Terra ,
 quod fruges istas exceperit ,
 amissionem miramine tribuebat .
 ergo circa Delphos Albamas
 de caritate , ac penuria rerū
 vitanda , misit , qui scitaretur
 exaculum . Inò vero , missus
 ad id respondendum induxit ,
 ut , si ficititate liberari ves-
 limi . Apollinem præcepisse
 referant , Ioni Phrixum esse
 se iugulandum . quod ubi ac-
 cepit Albamas , cum ab Ag-
 grorum colonis impelleretur ,
 Phrixum ad aram constituit .
 Nephelè interim ipsum , cum
 filia eripuit , et à Mercurio
 aurei velleris arietem accep-
 tum dedit , quo cum per aerem
 veberentur , quicquid ter-
 re , ac maris interiaceret , super-
 petarunt . Post eum ad id fre-
 ti , quod Sigeū inter , et Cher-
 sonnesum existit , venisset ,
 Helle in profundum decidit ,
 ibique extincta ab ea Helle-
 spōtis appellatur . Phrixus au-

APOLLODORI

tem in Colchos vsque penetra-
uit, huc scilicet, ubi Aeetes
Solis, ac Perseidis filius impe-
ratat: hanc Circes, & Pas-
phaes, quā Minos coniugem
habuit, sororem fuisse perbi-
bent. Aeetes itaq; Phrixum
hospitio suscepit, eiq; Chal-
ciopem filiam nuptias dedit.
Hic autem Loui Phyxio velle
ris aurei arietem sacrificas-
sit, & eius pellem Aeetæ so-
cero dono dedit. Is autem ad-
quercum in Martis luco Clu-
uis confixit. Phrixus ver-
ro ex Chalciopē Aeetæ fi-
lios quatuor extulit, Argum,
Melanem, Phrōtidem, & Cy-
torum. Athamas deinde ob
Iunonis iram, & filiis etiam,
quos ex Inone sustulerat, or-
batus fuit. Ipse enim furore
percutus Learchum sagitta
interemit. Ino aut Melicertā
secum ipsa in mare deiecit.
Is ē Boeotia pulsus Deū roga-
uit, ubi nam gentiū esset habi-
taturus, oraculo monitus est,

τὸ πέλαιος. φείξῃς δὲ ἄλ-
λαι εἰς κόλχιδά, ὧν Αἰήτης
ἐβασίλευε παῖς ἡλίου, καὶ
πρόσηδός, ἀδελφεὺς δὲ ἡέ-
ρης, καὶ πτοστράς. ἐν Μί-
νως ἔγρηται. οὗτος αὐτὸν
ἐξωδίχεται. καὶ μίαν φ-
θυνατῶν χαλκίαν πλω-
σθωσιν. ὁ δὲ, τὸν χρυσόμαλ-
λον κελὸν δι' οὐραίου, τὸ
δὲ τῦτον δῖρασ' αὐτὴν δίδω-
σιν. ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ πῶδ' ἔ-
δρυν εἰ ἄρεος ἄλσει καὶ δι-
λῶσιν, ἐγλίοντο δὲ ἐκχαλ-
κώπης τῆς Αἰήτου πέσσερις 15
φείξω παῖδες Ἀργος, Μέ-
λας, Φρόντις, Κύτωρος.
ἀδάμας δὲ ὕδατον ὄρε μῶ-
νιν ὕδατος, καὶ τῆς ὕδατος
ἐσθρῆναι παύσθω. αὐτὸς μὲν 20
γὰρ μακρὸς, ἐτόξευσε Λέαρ-
χον. ἰνὼ δὲ, μελικέρτῳ
μεθ' αὐτῆς εἰς πέλαιος ἔρ-
ρίσκει. ἐκπῶν δὲ τῆς βοιω-
τίας, ἐπὶ νῆαίον τῆς θεῶν 25
πῶν κατοικήσιν. χρυσὸς
τὸς δὲ αὐτῶν κατοικεῖν εἰ-

ὅπρ' αὐτὸ τὸ πῶς ἔπαυ' ἔσθ' ἔτι
 ἀγρίων ξενιῶν. πολλὸν γὰρ
 ῥαυ διελθὼν, εἰς τὴν χεῖρ
 5 ποῖς περσέων μῆρους νεμὸν
 μίλ' οἰς. οἱ δὲ διωρὶ (ἀντὶς αὐ-
 τῷ, ἃ διωρὶ ἔτο, ἀχλὶ πῶν
 πρὸς ἔφυγον. ἀδὰμας δὲ
 κλέψας τὴν χώραν, ἀδὰμα
 10 πᾶς ἀφ' ἐαυτοῦ περσυχόρῳ
 ἴοσ. καὶ γήμας θεμιστὴν τὴν
 ὑλίας, ἐλάνυσεν Ἀδύκωνα,
 ὀρθρόν, Σχρινέα, Πτόον.
 Σίσυφος δὲ αἰόλου κτίσας
 ἐφύρας τὴν γῆν Λεζυμῶν
 15 κρεῖνδον, χαμῆμδρόπην τὴν
 ἄτλατος. ὃς αὐτῷ παῖς
 γίνεται γλαῦκος, ὃς παῖς
 βελλεροφόντης ὃς εὐρυμέ-
 δης ἐλινῆς. ὃς ἔπεινε
 20 τὴν πυκνὴν χημῆρα.
 καλὰ ξέθ' δὲ σίσυφος εἰς ἄ-
 ρδον. πῆρσεν παῖς χροῖ, καὶ
 τῇ κεφαλῇ κυλῶν, ἢ τοῦ
 ὄντος ἀπὸ δάλλειν δέλω.
 25 οὗτος δὲ ὠδύμλος ὤδ' αὐ-
 τῷ, ὠδεῖται πάλιν εἰς τὸ
 πῶς. τίνδ δὲ ταύτῃ τὴν

eodem loco, ubi ab agrestibus
 animantibus hospitio exce-
 ptus fuerit, sedem poneret.
 καὶ, cum multum terrarū περσ-
 αῖσας, lupis, & ouium femorib.
 pascebantur, sic obuius: quem
 cum illi vidissent, quae dila-
 niabam, relictis, in fugā sese
 dederunt. Post Aibamas, lo-
 co exaedificato à se nomen
 Aibamantium imposuit, De-
 inde Themistonem Hypseifi-
 liam cepit uxorem, ex eaq;
 Leuconem, Erythroem, Schte-
 newm, & Ptoom genuit. Sisy-
 phus autem Aeoli filius con-
 dita Ephyrā, cui nunc Corin-
 tho est nomen, Meropē Adā-
 tis filiā sibi uxore coniungit:
 ex iis Glaucus oritur, qui Bel-
 lerophōtem ex Eurymede su-
 scepit, Hic ignuomā Chimæ-
 rā occidit. Ad haec Sisyphus
 apud inferos faxo manib. &
 capite subuoluendo cruciatur,
 idq; ubi in summa repositus
 30 un: de integro mox ad ima de-
 uoluitur. Sunt, qui hūc περσ-

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

ab Aeginā Asopi illatā fuisse dicant. quod occultā illius rapto- rem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur. Deion autem Phocidis rex Diomedam Xuibi filiam ducit uxorem: quae illi filiam Asteropcam parit, & mares Acnetum, Astorem, Pcy lacū. & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi coniungauit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans, rapuit. at Perieres Messena- potius Gorgopponem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus, et Icarus filij orti sunt. Pleriq; vero Perierem asserunt non Acoli, sed Cynoriae, qui Amyclae filius fuit, natum. Proinde, quae de Perieris nepotibus tra- duntur, ubi de Aslantis gene- re agetur, dicemus. Magnus autem Acoli filius Naidem nympham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polydestem,

δικλυ, δὲ τὴν ἀσπασίν. Συ-
γατῶρα αὖ γίνασθαι. ἀρπάσαν-
τα γὰρ αὐτὴν κρύφα δια, ἀ-
σπασθεὶς μινύσσει. ζήτω δὲ τι-
λέγεται. Δούσαν δὲ βασι-
λεῖαν τῆς φακίδος, Διομή-
δην τὴν ξούδου γαμέει. καὶ
αὐτῇ γίγνεται θυγάτηρ μὲν
ἀστροπία. παῖδες δὲ αἰνε-
τὸς, Ἀκτωρ, φύλακος. Κέ-
φαλος, ὃς γαμέει Πρόκριν
τὴν ὀρεχθείας. αὐτῆς δὲ ἡ-
κίως αὐτὸν ἀρπάξει ὀρεχθεῖ
(α. Περίας δὲ μεσσηνίαν
καταχών, γοργοφόνῳ τὴν
Περσίας ἔγαμεν. ὃς ὅς Αφά-
ρεὺς αὐτῇ, καὶ Λεύκιππος,
καὶ Τυνδαρεὺς. ἔτι τὲ, Ἰκά-
ριος καὶ δὲ ἐγείοντο. ποτα-
λοι δὲ τὸν περιέρην λέγου-
σιν, οὐκ αἰόλα καὶ δα, ἀλλὰ
καυόρτα τῷ ἀμύνλα. δίο-
πῳ τὰ πόδι τῷ περιέρης.
ἐκ γόνων, εἰ τῷ ἀτλάσπι-
κῷ γέει δηλώτομεν. Μά-
γης δὲ αἰόλου γαμέει νύμ-
φην ναΐδα. καὶ γίνονται

αὐτῷ πατρὶς, Πολυδέκτης,
 καὶ Δίκτης. οὗτοι σέειπον
 ῥησάν. Σαλμωνίδης δὲ, τὸ
 μὲν πρῶτον ποδὲ διωτα-
 5 λία κατέκει. πρᾶγνόμε-
 νος δὲ αὐτῷ εἰς ἦλιν, ἐκὶ
 πόλιν ἐκτίσεν, ὅβρις δὲ
 αὖν. καὶ τῷ δὲ ὀβρισιῶσαι
 ἦλιν, ὅθι τιὸ ἀσέβειας
 10 οἰκοδόμη. ἔλεγε γὰρ ἑαυτῷ
 εἶναι δία. καὶ τὰς ἐκαίον
 ἀφελόμενος θυσιάσας, ἑαυτῷ
 προσέτασσε θύειν. καὶ βύρ-
 15 ρας μὲν ὀβρισηλίας ὅθι ἄρ-
 ις, μακρὸς μὲν λεβήτων χαλ-
 κῶν σύρων, ἔλεγε βρον-
 τῶν. βάλλων δὲ εἰς οὐρα-
 νὸν αἰδομένης λαμπρόδας,
 ἔλεγε ἀστράπτειν. ἔδους δὲ
 20 αὐτὸν περαινόμενος, τιὸ κατὰ
 θεῖον ὑπὸ αὐτῷ πόλιν, καὶ
 τῷ οἰκίστορας ἐφάνισεν πέν-
 τας. Τυρὸ δὲ ἡ Σαλμων-
 25 ῖδος θυγάτηρ, καὶ ἀλκιῶ-
 ς ἦν πρὸς κρηθεῖ, τῷ Σαλ-
 μονίδῳ ἀδελφῷ ἑφομένῃ,
 ὅρατε ἴχειν εἰς πῖος τῷ πο

ac Dictyn. Hi Scribunt in
 coluere. Salmoncus autem
 prius quidem circa Thessa-
 liam habitauit, ac reuersus
 ipse in Elidem, urbem iti-
 cōdidit. Qui cū cōtumeliosus
 suapte foret ingenio, seq; Ioui
 adaequaret, suae ipsius inpie-
 tatis pœnas luit, Nam se Los-
 uem esse prædicabat, et quæ
 illi dedicari solebant, ea sibi
 immolari iubebat. Necnon
 pelles detractas in quadriga
 cum lebetibus æneis agitans
 conitua se concitare disititab-
 bat, necnon iaculans in cœ-
 lum ardenteis faeces fulgura
 se imitari iactitabat. Hinc
 ipsam Iupiter fulminat: vra-
 bemq; ab eo conditam, extit-
 itis ciuibus omnibus solo æ-
 quauit, Ceterum Tyrò Sala-
 monci filia ex Alcidece, quæ,
 cum apud Cretheum Salmo-
 nci fratrem aleretur, Enis-
 pei fluminis amore flagra-
 uit, atque ad illas fluentes
 continenter accedens propter

annem conqueri minime do-
sinebat. Neptunus interim
sumpta Enipei forma cū ipsa
concubuit. Hæc autem, cum
geminos clanculum peperis-
set, infantes exponit. Adia-
ceneibus autem pueris, & e-
quariis pastioribus prætereun-
tibus, equarum una, cum in-
fantium alterum mamma, ca-
su quodam tetigisset, facii
partem liuidulam reddidit.
Tum equarius infanteis ama-
hos suscepit alendos, & cui
liuidula reddita ē facie pars,
Peliam nominavit, quasi Li-
uium dixeris: alterum vero
Neleum vocat. qui cum ad
iustam, integramq; ætatem
peruenissent, agnita matre,
pouercam, quod eius ope-
ra parentem male affectam
percepissent, facto in eam
impetu occiderunt: quæ, tam-
etsi intra Iunonis templum
confugere antevertisset, eam
tamen Pelias super aram
ipsam pugulavit. Eamq; ob

τὰ μὲν. καὶ σαρκεῖς ἔδωκε
τὰ τοῦτον ῥεῖθρα φυνώσας,
τούτους ἀπαδύρετο. πο-
σειδῶν δὲ ἐνθαυδίης εἰσιπῆς,
συγκατεκλίθη αὐτῇ. ἡ δὲ,
χρηνίσασα κρύφα, διδύμιας
παῖδας ἐκτίθισιν. ἐγκέμε-
νον δὲ τῆς βρεφῶν, παλαιῶν
τῶν ἱπποφορβῶν ἱππος
μία προσεφαμλίη τῇ θη- 10
λῇ, θατόρου τῆς βρεφῶν,
πέλιόν τι τῆ προσώπου μέ-
ρος ἐποίησεν. ὁ δὲ ἱπποφο-
ρὸς ἀμφω θάροισι τῶν παῖ-
δας αὐτελόμηνος ἔθρεψε. 15
καὶ τὸν μὲν, πελιωθεῖτα,
πάλια ἐκάλειον. τὸν δὲ
ἑτόρον Νηλεῖα. τελευθεῶ-
πες δὲ, ἀνεγνώσθησαν πλὴν μὲν
θάρα, καὶ πλὴν μετρηαῖα ἀπὲ 20
κτείναν σιδήρεω. κακουμέ-
νῳ γὰρ χθόντες ὑπ' αὐτῆς
πλὴν μετῶρα, ὥρμηται ἐπ'
αὐτὴν. ἡ δὲ, φθάσασα εἰς
τὸ τῆς ἡρώς τέμενος, κατέ- 25
φυγεν. πάλια δὲ ἐπ' αὐ-
τῆς τῆς βρεφῶν αὐτὴν κα-

πέπλεξε· καὶ καδύλου διε-
 πλεῖ τὴν ἥραν ἀπμάχων,
 ἑσασίαν δὲ ὕσθρον πρὸς
 ἀλλήλους· καὶ νηλεὺς μὲν
 5 ἐκπαῖν, ἤκων εἰς μεσσηνίω
 καὶ πύλον κτίζει· καὶ γα-
 μὲι χαλκίδα τῶν ἀμφίωνος,
 ὃς ὅς αὐτῷ γίνεταί θυγά-
 τερ μὲν Πυρῶ· ἄρρεσιν δὲ
 10 ταῦτος, καὶ ἄσδριος· πυ-
 λάων, δαίμαχος, δῦρύβιος,
 Εὔπιδος, Ράσιος, Εὐρυμύνης
 Εὐκχόρας, Αἰάτωρ, Νέ-
 στωρ, Περικλύμενος, ὃ δὴ πο-
 15 σειδῶν δίδωσι μὲν βάλλειν
 ταῖς μαρφαῖς, καὶ μαχόμε-
 νος, ὃτε Ἡρακλῆς ὄξε πόρῳ
 πύλον· γινόμενος δὲ τὸ μὲν,
 λείων· ὃ, τὸ δὲ, ὄφις· ὃ, τὸ
 20 δὲ μέλισσα ὑφ' Ἡρακλείου
 μὲν τῆς ἄλλων νηλεὺς παῖ-
 δων, ἀπιδάμ· ἐσώθῃ δὲ
 νέστωρ μόνος· ἐπειδὴ παρὰ
 γαλήνιοις ἐρέφεσσι· ὃς γί-
 25 νησ' ἀναξιβία τὴν κρεατι-
 ῆος, θυγάτηρ αὖ μὲν, πεισι-
 δάμω, καὶ πολυκρίστω ἐ-

rem nullo unquā bonore Pe-
 lias Lunonē affectissē memora-
 tur. Atqui postea inter se dis-
 scordiā exercere non desie-
 rūt. Neleus demū regno pul-
 sus Messenā cōmigravit, et
 Pylo urbē cōdita Chlōridem
 Amphionis filiā sibi copula-
 vit: de qua Peronē puellā ge-
 nuit, sed mares hosce, Taurū,
 Asteriū, Pylaonem, Deimas-
 cū, Eurybiū, Epidaū, Euryz-
 menem, Euagoram, Alastor-
 em, Nestorem, et Pericly-
 menum, cui iam Neptunus in
 varias sese formas transmu-
 tandi potestatem fecit: hinc
 pugnans, quo tempore Pylum
 urbem Hercules vi cepit, mo-
 dō in leonem, modō in serpē-
 tem, nūc in apem, faciem cō-
 uertens ab Hercule tamen cū
 ceteris Nelei filijs occisus est:
 Solus aū Nestor seruatus est
 incolumis, quippe qui apud Ge-
 remios educabatur, et ducta
 vxore Anaxibia Cranieī fi-
 lia feminas Pisidicē, et Poly

APOLLODORI

castē, Marei aut Perseū, Strati-
tichū, Aretum, Echephronē,
Pisistratum, Antilocbum, &
Tibrasymedem suscepit. Ge-
tias insuper Theffaliam in-
colebat ducta Biantis filia
Anaxibia, siue, vt quidam vo-
lunt, Philomache ex Amphio-
ne orta filium Acastum ge-
nuit, & feminei sexus Pisi-
dicen, Pelopean, Hippoboen,
& Alcestin. At Cretheus cō-
dita Iolco Tyronem Salmo-
nei filiam cepit vxorem: ex
qua sibi filij nascuntur Aes-
son, Amythaon, & Pheres,
Amythaon igitur Pylum ha-
bitans Idomenem Pheretis fi-
liam sibi coniugio sociauit,
cui ex ea liberi oriūtur Bias,
& Melampus, qui, cum ruri
ageret, ac pro suis aedibus
quercus existeret, in eāq; ser-
pentium latebra esset, occisus
a ministris serpentibus, cete-
ra quidem reptilia congestis
lignis concremauit, atque ser-
pentium partus educauit. qui

cum

γέγονε. καὶ δὲ δὲ, πῶς
σέα, σῆ ἀπ'χον, ἀρεῖον, ἐχί-
φρονα, πεισι-φρόν, αἰτίλο-
χον, θρασυμύδην. πηλίας
δὲ πόδ'ε θεσσαλίας κατὰ-
κει. καὶ γήμασ' ἀναξιβίας
τὴν βίαντος, ὡς δὲ εἰσι λῆ-
γιστὶ θελομαίχλῳ τὴν ἀμ-
φίονος, ἐγέννησε καὶ δα μὲν
ἀκαστον. θυγατράσ' δὲ, ἡ
πισιδίκην, πελοπίαν, ἡ π-
ποδόν, ἀλκυον. κρηθούς
δὲ κτίσας ἰωλκόν, γαμεῖ
τυρῶ τὴν σαλμωνίδος τὴν
αὐτῆ ἀδελφιδῆν. ὅς τ' αὖ
τῷ γίνονται καὶ δὲ. αἱ-
σων, ἀμυθαῶν, φέρης, ἀμυ-
θαῶν μὲν οὖν οἰκῶν ῥύλον,
εἰδομένην γαμεῖ τὴν φέρην
τοῦ. καὶ γίνονται καὶ δὲ θεο-
αὐτῷ βίας, καὶ μελάμ-
πος. ὅς ἐδὶ τῆς χερσὶς
διαπλῆν, οὗσης περὶ τῆς
οἰκίας αὐτῆ θρύος, αὐτῆ
φωλὸς ὄφρων ὑπῆρχεν. καὶ
ἀρκτεναιῶν τῆς θύρας
πόγων τῶν ὄφεις, τὰ μὲν

ὅτι τὰ, ἐν ἡμέρᾳ συμφορᾶς
 ἔκαψε. τὸ δὲ τῆς ὀφθαλμοῦ
 πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς. οἱ δὲ, καὶ
 τοὺς αὐτοὺς πᾶσι, περιστάντες
 5 αὐτῷ καὶ μετὰ τῆς ὥμης
 ὅς ἐστιν αὐτοῦ, τὰς αἰσάς
 ταῖς ἡρώδης ὅς ἐστιν αὐτοῦ
 ἔσθ. ὁ δὲ, αἰσάς, καὶ γένε-
 σις τοῦ αὐτοῦ, τῆς ἡρώ-
 10 τοῦ αὐτοῦ ὁρῶν τὰς φω-
 τὰς αὐτοῦ. καὶ πρὸς αὐτοῦ
 μετὰ τῶν περὶ αὐτοῦ τοῖς
 αὐτοῦ τοῖς. τὰ μέλλοντα.
 περὶ αὐτοῦ δὲ καὶ τὴν αὐτοῦ
 15 τῆς ἰσχυροῦς μετὰ τῶν. τὸ
 δὲ τὸν ἄλφειον αὐτοῦ τῶν
 ἀλλοτρίων, τὸ λατρεῖν αὐτοῦ
 ὅς ἐστιν αὐτοῦ. Βίος δὲ ὁ αὐ-
 20 τοῦ αὐτοῦ. ὁ δὲ αὐτοῦ
 αὐτοῦ αὐτοῦ τῶν αὐτοῦ
 καὶ τῶν αὐτοῦ τῶν αὐτοῦ
 25 φυλάκη, καὶ κύων ἐφύλα-
 σεν αὐτοῦ, ὅς οὐτε αὐτοῦ
 πρὸς, οὐτε αὐτοῦ πρὸς ἐλ

cum ad iustum corporis mor-
 dum succrevisset, ipsum iam
 dormientem circumfudit, et
 ex utroque humero illius aures
 linguis extergebant, tandem
 expergefactus, excitatusq.
 ac perterritus, superuo-
 lantium auium uoces in-
 telligebat, et quae ab ijs
 futura edocebatur, immortalis
 libus praedicebat, per ha-
 ruspicinam praeterea uati-
 cinari non ignorabat. Ad
 haec Apollini propter Al-
 pheum obuiam factus, de
 cetero uaticinandi peritissi-
 mus euasit. Bias uero As-
 mythaeus filius Peronem
 Nelei filiam uxorem depo-
 poscit. Hic, per multis fili-
 am suam experientibus, eam
 nulli, nisi, qui Phylaci ad se
 boues abegissent, se tradita-
 rum, dicebat. Ea uero ad
 Phylacam urbem custodia ca-
 nis seruabantur, ad quem ne-
 q; mortaliū quisquam, neq;
 ferarum ulla proxime acce-
 d

dere audebat, Quare cum ui-
bues abigi nulla possent, Me-
lampodis fratris opē sibi con-
stituit implorandam: Id illi
germanus se praestiturū pols-
licetur, eiq; abigenum deprē-
bensum iri praedixit; Qui, si
iam annum planē exactum
in uinculis iacuerit, ita des-
mum boues habiturum se ces-
cinit, Post, eiusmodi pols-
licitationē ad Phylacen cons-
tendit, atq; , ut praedixerat,
deprebensus in furto, coniec-
tus in uincula domi custos
diebatur, Deinde uero toto
propē anni circuitu reuolut-
to, teredinum in summo tecti
culmine trabem corrodentis
um sonum audit, & quans-
tum ē trabe dorosum esset,
percōtante, domesticis iū mis-
nimū superesse respondētib.
aliō se extemplo traduci ius-
bet. Quo uix dum factō, do-
miciliū illud corruit, id admi-
ratus Phylacus, ubi uatē illū
optimum, esse animaduertit,

δεῖν ὑδύναν. ταύτας ἀ-
δύνατον βίαις τὰς βόας
κλέψαι, πρὸς χάριν δ' ἀδελ-
φὸν συλλαβεῖν. Μελέμ-
πει δ' ὑπέχθη. καὶ περὶ 5
πενθ' ὅτι φαραδιόσεται κλέ-
πτων. καὶ δεδείς εἰαυτῷ,
οὐτὼ τὰς βόας λήψεται.
μετὰ δ' ἑτὶ ὑποχέσιν, εἰς
φυλάκην ἀπῆλθε. καὶ κα- 10
τάπερ περὶ πει, φαραδιός
ἔστι τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν
οἰκῇ μακρὴ φυλάττειτο. Λει-
πομένῳ δ' ἐτὶ εἰαυτῷ ἔρα-
χίος χρόνον τῷ κατὰ τὸ καί-
ρυφαῖον τῆς σένης σκαλῆ-
κων ἀκούει. τῷ μὲν ὁρῶντων
τοῦ πότον μόρος ἦν τῷ δὲ
καὶ διαβέβρωται. τῶν δ' ἐ-
λκευμένων λειπὸν ἐλάττω
χρὸν εἶναι. καὶ ταχέως ἐ-
κάλουσαν αὐτὸν εἰς ἑτέρου
οἴκημα, μετὰ γὰρ γένε-
σιν δ' ἐτὶ τούτου, μετ' οὐ πο-
λὺ σιωπέσας τὸ οἶκημα. θαυ- 25
μάσκει δ' ἐν φυλάκῃ. καὶ με-
τὰν ὅτι ἐστὶ μακρὴς αἰῶν,

λύας πῖνκέλεισεν εἰπεῖν,
 ὅπως αὐτῷ τῷ πατρὶ ἰοί-
 κλω παῖδες γίνωνται. ὁ δὲ,
 ὑπάρχῃ, ἐφ' ᾧ τὰς ἑσπέραι
 5 ἵεται, καὶ ἔτα θυῖας τὰς
 ραῖς δύο, καὶ μελεῖσας, τῶν
 οἰωνοῦς προσεκαλίσσεται.
 πῖνκελεισεν δὲ αἰγυπιοῖ,
 πῖνκελεισεν τοῦ μαυροῦ, ὅτι
 10 φύλακος ποτὶ κροῖον π-
 μων ἡδὲ τῶν ἀγρῶν, πῖνκε-
 τῶ ἰοίκλω τὴν μάχουρας
 ἡμαρμύνην ἐπὶ καπνῶ.
 δὲ ἰοίκλω δὲ τῷ πατρὶ, καὶ
 15 φυζόνος αὐτοῦ, κατὰ τῆς
 ἰοίκλω οὐνοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πῖ-
 καὶ τῶν αὐτῶν ἀμειβομένων
 ἐκείνου ὁ φλοιός. ἔλε-
 γει αὐτῷ ἀρεθείσης τῆς μα-
 20 χείρας, ἡ, ἐν τῶν τῶν ἰοί-
 ἡμῶν δὲ καὶ ἰοίκλω δὲ
 πῖνκελεισεν τοῦ μαυροῦ. τῶν
 τα μαυρῶν παρ' αἰγυπιοῖ
 μελάμπους, τῶν μὲν μάχου-
 25 ρας αὐτοῦ, τῶν δὲ ἰοίκλω ἡ
 ἰοίκλω, αὐτῶν ἡμῶν δὲ καὶ
 δὲ τῶν πῖνκελεισεν, ἡ πατρὶ αὐτοῦ

solutum uinculis, qui posset
 Iphiclus filius prolem habere,
 re, ut uaticinetur, efflagitat.
 Tum ille, quatenus boues re-
 cipiat, se uaticinaturum pol-
 licetur. Inde matris duos
 bus tauris, eorumq; utsceris
 bus particulatim concisis, ad
 inaugurandū auis euocauit,
 ad quæ cū uultur aduolasset,
 ab eo iā cognoscit, quod olim
 Phylacus aristes in agro se-
 cespita praefecans nē procul
 ab Iphyclo sanguine adhuc
 madentem cultum locauit.
 Quare paer metu percussus
 eum sese in fugam cōieciisset,
 in sacra quercu, secespitā de-
 fixit, eāq; obduētus cortex os-
 puit. Inuento itaq; cultro, si
 decussā, inq̃t, ferri rubiginē,
 denos dies Iphyclo i uino po-
 tandā dederit, filiu de se pro-
 lē esse geniturū. Haec a uultu
 re praedictus Molāpus, seces-
 pitā repit, et Iphyclo decussā
 ex illa rubiginē denos ppē di-
 ei bibendā ppinauit. Tū ille

APOLLODORI

Podarceon filium procreavit,
ac bonos Pylū perduxit, fra-
triq; Peronem Nelei filiam
consecutus in coniugium cols-
locavit. & Messenae aliquan-
diu mansit. Postea uero, quā
Bacchus Argivis mulieribus
furorem iniecit, fractus re-
gni partem, eas uesania libe-
ravit, quo etiam cum Biante
fratre commigravit, Porro
Biantis, & Peronis filius
Talaus fuit, de quo & Lys-
simache Abantis Melampus
dis filij, nati sunt, Adraſtus,
Parthenopaeus, Pronax, Me-
cisteus, Aristomachus, Eri-
phyle, quae nupsit Amphibia-
rao. Parthenopaeus autem
Promachum creavit, qui cum
Epigonis in bello contra The-
banos militavit. Mecisteus Eu-
ryalū genuit. Qui aduersus
Troia navigavit, ex Prona-
xe natus ē Lycurgus. Sed A-
draſtus ex Amphithea Pro-
nai filia, feminei qdē sexus
Argia, Deiryle. Aegialeā su-

Ποδάρεως ἐγένετο. ταῖς δὲ
Γόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ
τῷ ἀδελφῷ τῷ Νηλέως θυ-
γατρὶ Ἀλκων ἔδωκε, καὶ
μέχρι μὲνπιος εἰ μεσσηνίῃ κα-
τῶκει. ὥς δὲ ταῖς εἰ ἄρχει
γυναικῶν ὀβριμνῇ Διόνυ-
σος, ὑπὸ μάρφ τῇ βασιλείᾳ
ἰσχυρὸς αὐταῖς, ἐκεί μὲν
βίαιος κατῶκησε. 10
Βίαιος δὲ, καὶ Πηροῦς Τα-
λαῖος, οὗ καὶ Λισιμάχης τῇ
Ἀλκίπας τῷ μελάμπροδος,
Λοβαστος, Παρθινοπαῖος,
Πρώναξ, Μυκιστῆς, Δεισ- 15
μαχος, Εὐφύλη, ὅτι ἀμφιά-
ρκος γαμῇ. παρθινοπαῖος
δὲ πρῆμαχος ἐγένετο, ὃς με-
τὰ τῇ ἀδελφῇ, ὥς θυῖας
ἐστρατεύθη. Μυκιστῆς δὲ 20
Εὐρύταλος, ὃς ἦκε εἰς Τροίαν.
πρώνακτος δὲ ἐγένετο Λυ-
κοῦργος. ἀσπράτου δὲ, καὶ ἀμ-
φιδίασ τῆς πρώνακως, θυ-
γατρὸς μὲν Ἀργία, θυγατρί 25
δὲ Αἰγιάλεια. καὶ δὲ δὲ
αἰγιάλως, Κυάνιππος. φε-

ρης δὲ ὁ Κρηδεῖας, φορὰς ἐν
 διαταλίᾳ κτίσας, ἐχλόνυσεν
 ἄλφειον, καὶ Λυκούργου.
 Λυκούργος μὲν οὖν παρὲς τε
 5 μέσῳ κατὰ κῆρυ, γάμοσ δὲ
 αἰρυσίην. ὥς δὲ εἴιοι φα-
 σιν, ἀμφιδέας ἐχλόνυσας
 Οφείτῳ κληθεῖτα Λε-
 χέμορον. Ἀδμήτου δὲ ἑτα-
 10 οπιδύοντος τῆς φορᾶς, ἐν
 τῷ σὺν ἀφ᾽ ἁλῶν αὐτῷ μνη-
 σθουμένῳ πῶ Πελίου θυγα-
 τρατὶρα. τῷ καταξέχοντι
 ἄρμα, λεόντων κὶ κῆρυ,

15 ἀφ᾽ ἁλῶν ἐξέλασ' ἔδωκεν.
 ὁ δὲ κομίζας πρὸς Πηλίας,
 ἀλκυσιν λαμβάνει. θυῶν
 δὲ εἰ ταῖς γάμοις, ὅτε λάθῃ
 ὁ ἀρτίμοσι θυῶν. διατοῦ
 20 τοῦ τὸν δαίλαμον ἀνείξατο,
 ὅτε δρᾶκόντων ἀπείραμα.
 παρὰ Πηλίου. ἀφ᾽ ἁλῶν δὲ
 εἰπὼν ὅτι λαοκταδοῦν τιῶν
 25 Διὸς, ἐπὶ τῷ παρὲς μοιρᾶν,
 εἴτα ὅταν ἄσμενος μέλει
 κλαῖται, ἀφ᾽ ἁλῶν οὐδὲ
 νέτου, ἀνὴρ οὐσίῳς τῆς νύκτος

stultia. Mares aut Regaleū, Cy-
 aniprāq; habuit. Pheres Cre-
 abei filius, qui Pheras urbem
 Thessalīae cōdidit. Admetū,
 ac Lyncurgū pcreauit, Lyncur-
 gus circa Nemeā habitauit,
 uagidēta Euridice, uel, ut alij
 narrāt, Amphibea uxore O-
 phelici cognomento Arche-
 mori genuit. Cetero Admeto
 Pheris regnāti, Apollo merce
 decōduētus seruauit, quo tēpo-
 re Peliae filiā uxore deposesce-
 bat. Pelias ab eo currū, a leō-
 ne, et lupo trahendū postulat:
 Admetus Apollinus ope leō-
 nē, et aprū iunctos ad regem
 pduxit: Et Alcestin capiti: q
 cū in nuptijs de more sacra fa-
 ceret, Dianae immolare obli-
 tus, a pto thalamo, magnū dra-
 conū globū inuenit. Cui non
 Apollo numinis irā placandā
 eē monuit: Vbi uero de Ad-
 meti fato quesiūt cēt: respon-
 sum fuit, cum Admetus in hu-
 manis eē desiturus esset, eum
 mortis pculū enajātū esse:

APOLLODORI

figs p eo sine pater, sine ma-
ter, aut uxor mortē ultro sua
bierint. Post, ubi illi morien-
di dies aduenit, patētes p fis-
lio ē uita migrare noluerūt,
Alcestis autē pro marito suo
mori nō dubitauit, et eā Pro-
serpina rursus i uitā remisit:
sed, ut qbusdā placet, berceules
cōmissa cū Pluōe, pugna ad
superas auras reduxit. Iason
aut Aesonē, Crethei, et Por-
lymedes Autolycei, filio natus
Iolcū urbē habitabat. Pelias
Iolci post Cretheū regnauit:
cui de regni successore scis-
canti respondit Apollo, qui
alterū pedē dūtaxat calceas
eū hēat, cauendū esse. primō
cū id genus oraculi minime
intellexisset, paulopost reip-
sa percepit. Nā, cū in litore
Neptuno immolaret, cum p-
mulcos, tum etiam Iasonem
eō accersiuisset. Is uerō, quod
rei rusticæ desiderio teneres-
sur, ruri agens ad eadem
sacra properauit. Et Anax

αὐτῷ θνήσκειν εἴληται πα-
τὴρ, ὃ μὴ τῆρ, ὃ γυνή. ὅς δὲ
ἔλθει ἡ τῷ θνήσκειν ἡ μόρτα,
μὴτε τῷ πατρὸς, μὴτε τῷ μη-
τρὸς ὑπαρῶν αὐτῷ θνήσκειν
θελόντων, ἄλκις ὑπαρῶν
αὐτῷ ἀπίθανε. καὶ αὐτὸν
πάλιν ἀνέπιμψεν ἡ κόρη. ὅς
δὲ εἴποι λέγουσιν, Ἡρακλῆς
μαχεσάμενος ἄδῃ. Αἰῶνος εἰς
δὲ τῷ κρηδίῳ, καὶ Πολυμή-
δης τῆς Αὐτολύκου Ἰάσων.
οὗτος ὡς ἐπὶ ἰωλκῷ. τῆς δὲ
ἰωλκοῦ πείρας ἐβασιλεύ-
σας μετὰ κρηδία, ὃ χρυσίῳ
παρὰ τῆς βασιλείας, ἐδί-
σασιν ὁ θεὸς, τὸν μονοειν-
δαλον φυλάξασθαι. τὸ μὲν
οὕτω πρῶτον, ἡ γὰρ τῷ χρυ-
σῷ, αὐτῆς δὲ ὑπαρῶν αὐτῷ
ἔγωγε. πελὸν γὰρ ἡ τῷ
λάσῃ παρὰ τῶν θυσίαν,
ἄλλοις τὲ πολλοῖς ὑπὸ τῷ
τῇ, καὶ τὸν ἰάσονα μετὰ
ἑαυτῷ. ὁ δὲ πόδας γεγραμ-
μῶς τοῖς χερσὶν διαπλάτ-
νῃ, ἑαυτὸν ἡ τῷ θυσίαν.

θαλασσίῳ δὲ ποταμὸν Ἀ-
 ναυρον, ὅς ἐστι μοι ὁσπῆτα-
 λος τὸ ἔθνος ἀχλὺς ἐσ-
 τὴν ῥέεθρον πίσιλον. Στεασά-
 5 μένος δὲ πηλίας αὐτὸν, καὶ
 τὸν χρυσὸν συμβαλὼν, ἔ-
 ρώτα περσελιδῶν, τίς ἄν
 ἐποίησεν ὄζουσίαι ἔχων. εἰ
 λόγιον ἦν αὐτῷ, πρὸς πῶς
 κοφονὸν θύσεσθαι τῇ πόλει.
 ὅ δὲ, εἴπε πᾶλιν ἄλλως,
 εἴπε δὲ μῦθον ἕρως. Ἰν' ἔλ-
 θοι κακὸν μὲν αὖ πηλίας. τὴν
 γὰρ ἕρως οὐκ ἐτίμα, τὸ χρυσὸν
 15 μαλλοὶ δόρ' αὖ ἐφ' ἑρπύλλῃ
 ταῖσι σὺν ἀφάρειν αὐτῷ.
 ὅτ' αὖ πηλίας ἀκούσας, δὴ τότε
 ὅτ' αὖ τὸ δόρ' αὖ ἐλθεῖν ἐκέλευ-
 σαι αὐτόν. ὅτ' αὖ δὲ ἐκεί-
 20 λ' ἔπειτα Ἄρειος ἄλσει κρι-
 μάμενον ἐκορύσε. ἐφρουρεῖ
 πο δὲ ἔπειτα δράκοντος ἀν-
 τίου. ὅτ' αὖ πρὸς πόμπεος
 ἰδῶν, ἄρ' ὅν περικτάλει
 25 τὸν φρέξον. καὶ κείνος ἀνι-
 γνῶς ἔπειτα μελὸς πεντηκόν-
 τ' ὅν καὶ περικτάλει τὴν

tum amnem traiciens, alces-
 tum in amnis aluco amissit
 calceum. Id ubi Pelias uis-
 dit, oraculum memoria repe-
 iens, propius eum accedit,
 rogatq; : quanam adveniendi
 potestatem, fecisset, quando
 sibi ex oraculo prædictum fue-
 rat, à ciuium aliquo mortem
 sibi illatum iri. Hic autē sive
 ue forte quadam superuenit,
 sive Iunonis ira, ne mali al-
 iquid accideret Pelie, quippe
 pe qui Iunonem nullo digna-
 batur honore: pellem uelles-
 rus aurei, ut ille afferret, im-
 peratum fuisse aiunt, quòd
 ubi Pelias audiuit, Iasonem
 ad pellem eiusmodi ire stat-
 tim præcepit. Hæc autem
 in Colchis suspensa è quæ-
 cu in Martis luo uisebatur :
 ac sub insomnis draconis cu
 stodia asseruabatur. Ad hæc
 igitur missus Iason Argum
 Phrixii inuitauit. At is Mi-
 netuæ consilio nauem remoz-
 tum quinquaginta construit,
 d iij

APOLLODORI

eamq; à fabri nomine Ar-
go appellavit: ad cuius pro-
tam, tabulam vocalem è fa-
go Dodonidis silvæ accotom-
plauit. Nam itaq; confecta,
Iasonem scitantiem oraculum
Deus ad uelaturam facien-
dam cobortatur, qui iam to-
tius Græciæ optimum quæq;
in unum congregat, quo-
rum nomina hæc sunt. Ty-
phus Hagnii filij, cui navis
gubernaculū delegatum fuit.
Orpheus Oeagri. Zetes, &
Calais Boreæ filij. Castor,
& Pollux Iouis. Telamon,
ac Peleus Acaci, Hercules
Iouis, Aegei Theseus.
Idas, & Lynceus Apharei.
Amphiaræus Oiclei. Cæ-
neus Coronæ. Palæmon Vol-
cani: Ætoliæ. Cephæus As-
lei: Laertes Atcesij. Autoly-
cus Mercurij, Atalāta Schæ-
nei, Menæcius Astoris. A-
ëtor Hippasij. Admetus Phe-
rens. Acasius Pelæi. Eue-
rytus Mercurij. Melæger

Προβλεψάμενος αὐτὸν τοῦ
κατασκευάσαντος, αἰετῶ,
καὶ τὰ δὲ πλὴν πρῶτον εὐφρο-
μοσεν Ἀδμήτῃ φωνῇ φησὶν
τῆς Δωδωνίδος ξύλον. ὥς
δὲ ἡ γαῖα κατεσκεύασθη,
καὶ χρυσίῳ, ὃ θεὸς
πλεῖν ἐπέτρεψε σωμαθεοί-
σκοντι τὸν αἰετῶν τῆς ἐλ-
λάδος. οἱ δὲ σωμαθεοί-
θεοί εἰσιν οἳδε, Τίφω Ἀ-
γνίου, ὃς ἐκυβόρια πλὴν
ναῶν. Ορφέως Οἰάγρου,
Ζήτης, καὶ Κάλαις Βορείου.
Κάτωρ, καὶ Πηλεΐδης,
Διὸς. Τελαμών, καὶ Πη-
λὸς Αἰακῶν. Ἡρακλῆς
Διὸς, Δημοῦς Αἰγίως. Ἰδᾶς,
καὶ Λυγκῶς Αφραεῶν.
Ἀμφιάρεος Οἰκλείου, 20
Καινὸς Κορώνου. Παλαί-
μων Ἠφαίστου, ἢ Αἰτωλῶν.
Κυβὼς Αἰλίου. Λαοῦτης
Ἀρκείσιου. Αὐτόλυκος Ὀρ-
μῶν. Ἀταλάτη Χοιρίως. 25
Μελείπιος, Ἀκῶρος, Ἀκτωρ
Ἰππασίου. Ἀδμήτης Φοῖβου.

Ἀγκάος Πελίου. Εὐρυτος ὧ-
 μος. Μελέαγρος οἰνέας.
 Ἀγκάος Λυκούργου. Εὐφρ-
 μος ποσειδῶνος. Ποίαισ' ἑταί-
 ροις. Βούτης Τελειόνας.
 Φάρος, καὶ Σταφύλος, Διο-
 νύσου. Εργίος ποσειδῶνος.
 Περικλῆς Νηλεΐας. Λυ-
 γίαισ' Ἡλίου. Ιφικλῆς Θέ-
 τιδος. Ἄρως Φείξου. Εὐρύ-
 λος Μοικασίας. Πρωτέας
 Ἰππάλμου Λήϊτος Ἀλκί-
 κτορος. Ιερτός Ναυβόλου,
 Ἀσκάλαφος, καὶ Ἀλκίονος
 Ἀλκίονος. Ἀστέρως Κομύτου.
 Πολύφωμος Ελάτου. οὗτοι
 παυσαρχῶντος Ιάσωνος αἰε-
 τελεῖσθαι, περὶ οἷσι δὲ ἄλ-
 γος ἔτι καὶ δι' ἡλόντος αἰ-
 ῶνος. οὗτοι οὖν ἔξωθεν, καὶ
 σιδουρῶντες δι' ἡλόντος ἔξω-
 πύλου τῆς πόλεως, δι' αἰ-
 πίας τῶνδε αἰλῶνται τὴν
 ἀφροδίτῃ οὐκ ἐτίμου. ἡ
 δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δύσσο-
 μίαι. καὶ διακρίνει οἱ γάμοι
 τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν. ἀλλ' οὐκ

Οἰκεί. Aeneas Lyncgi.
 Euphemus Neptuni, Paeas
 Thaumaci. Bates Teleons
 tis. Phanus, & Staphy-
 lus Dionysi. Erginus Neptu-
 ni. Periclymenus Nelei.
 Augeas Helij. Iphyclus Tho-
 sty. Argus Phorixi, Euryas-
 lus Mecelei. Penelus Hipp-
 palmi. Leitus Alcistoris.
 Iritus Nauboli. Ascalas-
 phus, & Almenus Martii.
 Asticrus Comae, Polypho-
 mus Elate. Hic igitur Na-
 narcho Lasone enecti in Lem-
 non appellunt. Haec insu-
 la cum miris omnibus orbata
 Hyrsiphyles Thoantis filiae
 impetio regebatur, cuius rei
 causam hanc fuisse legimus
 Lemniae mulieres Venerem
 nibili faciebant, quae ea de
 causa teleterrimum illis gra-
 ueolentiae virus intecit. Ex vi-
 riis Thracia Lemnoproxi-
 ma abductas carinas anchi-
 las subigebant. Tum lem-
 niae quodam coniugibus spers

APOLLODORI

accerentur non modo patres ipsos, sed & viros, suum quaeque ingularunt, una tamen omnium Hypsipyle Thoanitem patrem absconditum, servavit illasum. Mox Argonautae in Lemnum, quae tunc a mulieribus tenebatur: expulsi, illis admiscerentur. Hypsipyle vero ab Laione comprensa Euneum: ac Nebrophonum liberos gignit, à Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissime excepit. Qui non est illinc aucti: restantium ventorum impetu noctu perscij rursus Doliones appulerunt. Qui, dum finitimorum pelagiorum hostium copias esse arbitrarentur (continen-
ter enim cum finitimis bel-
lum gerebant) pugnam per
noctem confectam ignari ad-
versus ignaros, & Casus itaque
Dolionum plerisque, & rege
Cyzico, Argonautae, ubi

Θράκῃς λαβόντες αἰχμα-
λωτίδας σκωδονέζοντο αὐ-
ταῖς. ἀτιμαζόμενοι δὲ αἱ
λήμνιαι, τοὺς τε πατέρας,
καὶ τὸν αἰσχροῦ φοβούμεναι.
μόνη δὲ ἔσωσεν ὑψιπύλη ἃ
ἑωτῆς πατέρα κρύψασκε
δοῦναι. προσχόντες οὖν τὸ
τε χυμαικοκκατουμένη τῇ
λήμνῳ, μέσονται ταῖς
χυμαίῃν. ὑψιπύλη δὲ ἰά-
σωνι σκωδονέζεται, καὶ γέ-
νη παῖδας, Εὐνεον, καὶ Νε-
βροφόνον. ἀπὸ λήμνου δὲ
προσίχουσι δολίοισιν, ὧν ἑκατὶς
σίλαει κύκικος. οὗτος αὖ-
τὸν ὑπιδέξας φιλοφρόνους.
τυκτὸς αἰσχυρότερος ἐπέμβει
καὶ περιπτόντες αἰτιπνεί-
αις, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς
δολίοσι προσίχουσιν. οἱ δὲ
νομέζοντες πλασμακὸν οὖν
σφατὸν, ἔτυχον γὰρ ἑκπὸς πε-
λάσγων σκωεχῶς πολε-
μούμενοι, μάχῃ τὴν τυκτὸς
σκωάπτοις ἀγνοοῦντες
πρὸς ἀγνοοῦντας. κτείνουσιν

πρὸς δὲ πολλοὺς οἱ αἰρητοῦν-
 ται, μεθ' ὧν καὶ κύνεςιν.
 μεθ' ἡμέρας, ὅς ἐγγραφῆς,
 ἀφ' οὐρόμηνι, τὰς τε κόμας
 5 ἐκείρας, καὶ τὸν κύνεον
 πάλιν πάλιν ἐδάψαι. καὶ
 μετὰ τὴν ταφὴν παύσαν-
 τες, μυσίᾳ προσήκουσιν.
 Ἐνταῦθα, ἡρακλῆα, καὶ πο-
 λύφημον κατέλιπον. ὕλας
 γὰρ ὁ θεοδόμοτος παῖς,
 ἡρακλῆος δὲ ὀφθαλμῶν, ἀφ'
 σταλὲς ὑβρίσκειν, δὴ
 καὶ ἄλλος ἔπειτα συμφορὰν ἡρπά-
 15 γα. Πολύφημος δὲ ἀκούσας
 αὐτῶ βούλονται, ἀποσάμε-
 νος τὸ ξίφος, ἐδίωκεν ἔπειτα
 τῆς αὐτῆς ἀγῶνι τομίζων.
 καὶ διελθὼν στυγερὸν πῆρα-
 ζοκλεῖ. ζυτοῦντων δὲ ἀμφοτέ-
 ρων, ὅτ' ὕλας, ἦν αὐτῶς ἀνίσχον.
 καὶ Πολύφημος μὲν ἐν μυ-
 σίᾳ κτίσας πόλιν, Κίου ἐβί-
 σιλον ἔσεν. ἡρακλῆς δὲ ὑπὲρ
 25 σταλάς εἰς ἄργος. ἡρόδοτος
 δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν
 φασὶ παύσασθαι τότε, ἀλλὰ

per diem rem cognouerunt,
 multis cum lacrimis ac des-
 conso sibi capillo; Cyzicum
 magnifice tumularunt; quo
 facto abiire: nec longo post
 tempore in Mysiam deuenie-
 runt. Hic Herculem cum
 Polyphemo reliquerunt. Quo-
 niam Hylas Thiodamantis fi-
 lius, et Herculis amasi-
 aquatum emissus ob exis-
 tiam ipsius formæ præstan-
 tiam a nymphis raptus est.
 Et Polyphemus, cum illum re-
 clamantem audisset, nado-
 ense à latronibus abduci pue-
 tans, persecutus est. Idem
 Herculi obviam facto indi-
 cat. Interea vero dum Puc-
 cum Hylam inter se requirunt
 navi mēto rapta deserti sunt.
 Mox Polyphemus conditus in
 Mysia ab se urbe Cio regni
 sedem ibi collocavit. Ven-
 tum Hercules Argos re-
 meauit, quem Herodotus ne-
 quiam tum statim nauigasse
 se, sed apud Omphalem

APOLLODORI

servitutem servasse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Theſſalix urbe reſiſſum fuiſſe refert: propterea quod Argo buiſce graſſitudine perferre laud quam poſſe diſſitai: At qui Demaretes ipſum in Colctos uſq; nauigaſſe tradidit Dionyſius Herculem, & Argonautarum ducem fuiſſe recensuit. Inde à Myſia in Bebrycum terram contendiſſe ſcribitur, vbi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, Is Amycus, cum viribus egregijs polleret, qui in ſua regna ueniret: ſecum caſtibus contendere cogebat, & deuictos ita perdebat.

Tum igitur inuectus in nauem Argo, optimū quēq; impugilatus certamē puocabat. Pollux cum eo ſe pugnatum eſſe pollicitus, percuſſo illius cubito bolem interfecit. Inde cū Bebryces in Pollucē impetum feciſſent, abreptis an-

παρ' ὀμφάῃ δουλεύεις. φερκύδης δὲ αὐτὸν εἰ ἀφ' ἑταῖς τῆς θιασαλίας ἀρ- ληφθῆναι λέγει. τῆς ἀρ- γούης φθιγγαμύλης, μὴ δύνα- σθαι φέρειν τὸ εὐθύ βάρος. διμαρτέης δὲ αὐτ' εἰς κόλ- λους πεπλοκότα παρέδω- κε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτ', καὶ ἡγεμῶνα φησὶ τῆς ἀρ- γοναυτῆς λεγέσθαι. ἀπὸ δὲ μυσίου ἀπῆλθεν εἰς τὴν βε- βρύκων γῆν, ὥς ἐβασίλευσαν Ἀμυκος, ποσειδῶνος παῖς, καὶ βιθυνίδος. γληναῖος δὲ ὢν οὗτος, οὗ προσόντας ξείνους, ἠνάγκαζε πυκτὸν εὖ, καὶ ἔδωκ' αὐτὸν φόβον ἀνθρώ- πω. παραγλιόμηνος οὖν καὶ τὸ τε καὶ τὴν αἰσῶν, τὸν αἰσῶν 20 αὐτῆς εἰς πυγμὴν προσέει- λετο. πολυδύκης δὲ ἑταῖ- ος πυκτύνειν πρὸς αὐ- τὸν, πλάξας κατὰ τὸν ἀγ- κῶνα ἀπὸ τειγῆ. τῆς δὲ βε- βρύκων ὀρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάσκοντες οἱ αἰσ-

πῆρες τὰ ὄπλα, πολλοὺς
 φάγοντας φοιδοῦσι τὴν αὐ-
 τῆς. ἐπὶ δὲ αἰαχρεῖτες,
 κατακτῶσι εἰς τὴν θράκην
 5 σκαμνισμένον. εἶ δα ὥκει φε-
 ρὼς μαίτις. τὰς δ' οὐκ οἶσιν
 πικρὸν μῆλον. ἴδοντες οἱ μὲν, τὸν
 ἀγένορος εἶπαι λέγουσιν; οἱ
 δὲ, ποσειδῶνος υἱόν. καὶ πη-
 10 ρωδῆναι φασὶν αὐτόν. οἱ
 μὲν, ἔπειθ' ἰδόντες, ὅτι περὶ
 λεγὰ τοῖς ἀνδράποισι τὰ
 μέλλοντα. οἱ δὲ, ἔπειθ' ἰδόν-
 15 τες, ὅτι πειθεῖς μικρὰ,
 τὸν ἰδὼν ἐτίφλωσε καὶ
 ὄδους. πρὸς δὲ, ἔπειθ' ἰδόν-
 τες, ὅτι ὧς φερέει καὶ
 σὶ τὸν ἐκκόλχων εἰς τὴν ἐλ-
 20 λάδα πλοῦν ἐμύνηται. ἔ-
 πειθ' αὖτε αὐτῷ, καὶ τὰς
 ἀρπυγίας οἱ θεοί. πῆδρωται
 δὲ ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἐπει-
 25 θέν τῷ Διὶ παρὲς τίθει Ζεὺς
 κίβητα, ὅς οὐρανὸν καὶ γῆν ἀ-
 μύσει, τὰ μὲν ὑπερίονα ἀνέρ
 παῖσι. ὁ δὲ Ζεὺς δὲ ὁ δὲ οὐρανὸν

mis viri fortissimi, eorum ple-
 rosque in fugam altos obrun-
 cant. Hinc autem auelli Sal-
 mydessum, quæ Thraciæ
 urbs est, ubi uates Phineus oc-
 culorum luce orbatus, habita-
 bat, deuenit. Huc alij Age-
 noris filium esse ferunt, alij uero
 Neptuni, cumque exæcatus fuis-
 se prædicit: à Dijs, alij, quod futu-
 ra mortalibus prædiceret. Nonnul-
 li uero à Borea, et Argonau-
 tis, quod à nouerca iductus filio-
 os suos oculorum luce priuasset
 Nec desunt, qui à Neptuno id-
 factum dicant, propterea quod Iphi-
 xi filius à Colchis in Græcia
 am, navigationem significasset.
 Ad hæc etiam Dii
 Harpyias in illum immiserunt:
 Eæ uero alatum sunt
 animantium genus. quæ ubi
 Phineo paratam esse mens-
 sam intuebantur, à cælo des-
 uolitantes maiorem ferculorum
 partem abripiebant: ac
 reliqua per pauca, et ea quibus-
 dem tam graui odore sædata

APOLLODORI

remanebant, ut perferri minime possent. Hic igitur Argonautis, quæ ad nauigationem suam spectarent, iam iam proposituris, commodum inquit de nauigatione tum mihi uerba faciatis, simulac me ab Harpyiarum iniuria, liberaueritis. Tum bi Phibis neo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erant: en repente Harpyiæ uastum clangorem fundentes de uolat, et esculenta diripiunt. Id uero ubi uiderunt, Aglaonis filij Zetes, et Calais alati iuuenes nudatis ensib. illas persequuntur. Ceteræ planè Harpyiæ Boreæ filiorum manibus tum moriendum erat: sed et Boreæ filij iam tum quoque, cum issestaretur, et eas minime adpeti fuissent, erat perundum. Cum itaque pueri persequeretur Harpyias, eorum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrin decedidit: quæ nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicos

αἰάπλεα κατέλειπον, ὥς τε μὴ διύκασαι προσενέγκασθαι. βουλομένοις δὲ ὄϊς ἀργοναύταις τὰ πρὸς τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ἔπειθ' ἔδωκε τὸν πλοῦν, ἔφη. τῷ δ' ἀρπυγῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ, παρέθεσαν αὐτῷ ῥάπεξαν ἐδεσμάτων. ἀρπυγὰ δὲ ὀξείφινος σὺν ἰοβόῃ κατὰ πῖσσαν τὴν φροφῶν ἤρπαζον. θεασάμενοι δὲ οἱ βορέου καὶ δεξιήτης, καὶ κλάαις ὄντες πῖσσαν τοὺς ἀσπίδαυτοι τὰ ξίφη, διὰ δ' ἑρὰ ἐδίωκον. ἦν δὲ ταῖς ἀρπυγῶν χρεὼν πεθάναι ὑπὸ τῆς βορέου καὶ δῶν. τοῖς δὲ βορέου πασι, τότε πελοπόννησον, ὅτε αὐτοὶ διώκοντες μὴ καταλάβωσι. διωκομένων δὲ τῆς ἀρπυγῶν, ἡ μὲν κατὰ πηλοπόννησον εἰς τὸν πύργον ποταμὸν ἐμπίπτει. ὃς νῦν ἀπὸ ἐκείνης ἀρπυγῆς καλεῖται. ταύτῃ δὲ, οἱ μὲν νικαῖοντες οἱ δὲ ἀελλόπουν κα

λούσιν· ἡ δὲ ἑτέρᾳ καλου-
 μένῳ ἔκυντίτη, ὡς δὲ εἴοι,
 ἔκυνδόν· Ησίοδος δὲ λέγει
 αὐτὴν ἔκυντόδην· αὐτὴ κα-
 5 τὰ τὴν προποντίδα φύ-
 ζοντα, μέχρις ἐχινάδων ἢ λ-
 δεϊνῶν· αἱ γὰρ ἀπ' ἐκεί-
 νης στροφάδες καλούνται.
 ἰσχυρὰ γὰρ ὡς ἔλθει ἀδ-
 10 ιοταύταις· καὶ χινομένη κα-
 τὰ τὴν ἠϊόνα ὑπὸ καμά-
 ρυ πίπῃει σὺν τῷ δαίμοντι.
 ἀπολλώνιος δὲ ἐὶ τοῖς ἀργε-
 ναύταις εἰς στροφάδων γύ-
 15 ρων φησὶν αὐταῖς διαχρῆ-
 ναι· καὶ μηδὲ παθεῖν
 δοῦσας ὄρεον τὸν φινέα, μὴ
 καὶ παδίκησαι· ἀπαλαγχεῖς
 δὲ τῆς ἀρπυγῶν φινεύς, ἐ-
 20 μόνυσεν τὸν πολὺν τοῖς ἀρ-
 γοναύταις, καὶ πόδιν τῶν
 συμπληγάδων ὑπὲρ πε-
 ρῶν τῆς κατὰ δαίλασαν.
 ἦσαν δὲ ὑπορμεγέθεις αὐ-
 25 ται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλ-
 λήλαις ὑπὸ τῆς τῆς πνέου-
 μάτων βίαις, τὸν ὄρεα δα-

thoen, alii uero, Aethorum
 sunt, qui alteram Ocypetem
 nominant, alii, Ocithoen. At
 Hesiodus eā Ocypodē nūcu-
 pat. Hæc itaq; p Propontidē
 fugiens ad Echinadas infus-
 las usq; peruasit. Eæ nūc ab
 illa strophades appellantur,
 quippe quæ cum ad eas per-
 uenisset, iter conuertit: quæ
 ubi litus attigisset, præ labo-
 re cum persequenti decidit.
 Verum Apollonius in Argo
 nauticis ad Strophadas infus-
 las usq; Boreæ filios, Harpy-
 iarum infectionem tenuisse
 se refert: neq; mali quicq;
 passas fuisse, quod iureius
 tando, nihil post illa in Phi-
 neum iniuriarum amplius se
 illaturas promiserunt. Libe-
 ratus igitur Phineus Harpy-
 iarum pœnis reliquam Argo
 nautis nauigationem explas
 nauit: necnon illos Symple-
 gadum scopulorum discrimi-
 nis admonuit. Eas uero in-
 gentes fuisse memorant, quæ

cū uentōrū impetu agitata ui-
cissim cōcurrebāt, maris trā-
sitiū prae pediebāt. Magna in-
super ab ipsis nebulis, ac
magnus itē strepitus excita-
batur, ut ne uolatilibus quidē
p̄ eas trāsuolare liceret. Co-
lūbam itaq; p̄ Symplegadas
medias ipsis mittendā p̄cepit
quā, si icolumē trāsuolasse ui-
deāt, p̄ eas traicere nō dubi-
tarēt, si uero illa iteriisset, nul-
lis iter petras uiribus trāsire
conaretur. quae cū accepisset
soluta naui discedūt, et cū p̄-
xime Symplegadas puēissent
de pra colūbā dimisit, quae
cū p̄ mediū cōcurrentiū sca-
pulozū ipetiū uolitarēt, sūmā
caudā Symplegades coeuntes
deterferūt. Obseruato igitur
scopulorū recessu, acerrimo
remigationis certamine, Iuno
ne opitulante sūma im̄. puppis
p̄te mutilata icolumes traice-
rūt. Ita, p̄ Symplegades ab eo
ipe imotae p̄māserūt. Nā post
huiusce. nauis trāsmiSSIONem

λάσσης πέρου ἀπέκλινον.
ἐφορῶν δὲ πολλὰ μὲν ὑπὸ
αὐτῆς ὁ μίχλον, πολλὺς δὲ
πᾶταχος. ὅν δὲ ἀδύνατον
καὶ τοῖς πεπνηοῖς δι' αὐτῆς
ἐλθεῖν. εἰπὺν οὖν αὐτοῖς
ἀφῆναι πελάγδα διὰ τῶν
περῶν, ἢ ταύτῃ ἐὰν μὲν
ἴδωσι σωθεῖσιν, διαπλεῖν
καταφρονούντας. ἐὰν δὲ
ἀκλυμλῶν, μὴ πλεῖν βιά-
ξινται. ταῦτα αἰνέοντο
ἀκούοντες, καὶ ὡς πλε-
σίον ἔσαν τῆς περῶν, ἀφί-
σιν ἐκ τῆς περῶνος πλειά-
δα, τῆς δὲ ἱπταμλῆς τα-
ῖς ἀκρὰς τῆς οὐρᾶς ἡ σύμπλα-
σις τῆς περῶν ἀπεδέχοντο.
ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτε-
ράσαντες τὰς πέλας, μετ' ἐ-
ρεσίᾳ εἰτόνον συλλαβομέ-
νης ἕρας, διῶλθον, τὰ ἀκρὰ
τῆς ἀφλάτων τῆς νηὸς πε-
ρυοπέσης. αἱ μὲν οὖν συμ-
πληγάδες ἔκτοτε ἔσθλην.
χρῶν γὰρ ἦν αὐταῖς νηὸς πε-
ρυοπέσης εἶναι παντε-
λῆς.

λῶς . οἱ δὲ ἀργοναῦται πρὸς
 μαζιανοδινούς πῆλιν ἴοντο .
 καὶ καὶ θυλοφρόνας ὁ βασι-
 λεύς ὑπὸ ξυλῶ Λύκος . εἴδων
 5 σὺν ὅπῃ μὲν ἰδμῶν ὁ μάστις
 πλάξαστος αὐτὸν καὶ πρην .
 σπύσκει δὲ καὶ Τίφιδ . καὶ
 πῶς ἰαῦν Ἀγκαῖος ὑπὸ χροῖ
 τακυβόρῳ , πῆρ ἀπὸ λῶν
 10 πρὸς δὲ σὺν ὁρμῶσιν τα, καὶ καὶ
 πρην , σὺ φέρειν ποτὲ μὲν ἔλ-
 λον , οὐ τὸς τῆς καλχηῆς ὅτι
 γῆς . καὶ σὺρ μνησείσης δὲ τῆς
 τοῦ , ἔκκα καὶ πρὸς αἰὲτῳ
 15 ἰάσων . καὶ τὰ ἐπιταγί-
 τα ἔσπερ Πελίου λέγων , πῆρ
 καὶ λειδοῦναι τὸ δόρατ' αὐ-
 τῷ . ὃ δὲ ὥσιν ὑπὸ χροῖ , ἔκκα
 ἔσπερ χαλκὸ ποδὲς ταύρου
 20 μῶτος καὶ ταξιδίῃ . ἔκκα δὲ
 ἔσπερ τοῖς πῆρ αὐτῆς οὐδὲ . ταῦ-
 ροι δύο μεγάλῃ διαφρόν-
 πρὸς , δὲ ὥσιν ἡφαιστῶν . οἱ χαλ-
 κούς μὲν εἶχον ποδὲς . πῆρ
 25 δὲ ἐκ σωματῶν ἐφύσων . τοῦ
 τοῖς αὐτῷ ξυλῶσι ἐπιτα-
 σκεῖσθαι ἀπείρειν σβακῶτος ὁ-

cas fore omnino stabiles na-
 mina decreuerant . Inde ue-
 ro Argonautæ ad Matian-
 dos perueniunt: ubi ab Lys-
 co Rege summa cum beni-
 gnitate excipiuntur. Hic Ias-
 mon uates ab apro percussus
 decessit. Tiphys hic etiam mo-
 ritur, et Ancæus nauim se
 gubernaturum pollicetur .
 Dein præteruelli Thermod-
 otem, Caucasumq, ad Thes-
 sim amnem uenerunt . Hic
 terræ Colchicæ flumen esse
 perhibetur . Naui in portum
 delata, ad Aceten cōtendit Ias-
 son, cui, quæ sibi à Pelia im-
 perata essent, enarrat, illum
 ad uellus aureum reddendum,
 cohortatur, quod se redditu-
 rum Acetes pollicetur, si so-
 lus æripides Tauros sub iugum
 miserit, Hi autem duo
 erant, et feri, ac miræ ma-
 gnitudinis, Volcani manere
 concessi: qui æreis præditi
 pedib. igne ore spirabāt. Ad-
 hæc ipsi, ubi bosce iugo iun-

xisset, ut Draconis dētes se-
reret, imperat, quippe qui à
Minerua dono acceptos dimi-
diam eorum, quos antea The-
bis Cadmus partem seuerat,
secum Iasonem habebat. Ambi-
gentem. itaq; Iasonem, quae-
nam arte tauros subiugaret,
Medea ardentissime deperire
incœpit: Hæc erat Aectæ fi-
lia ex Idyia Oceano genita,
neneficiis, & cantionibus in-
signis. Quæ uerita, ne Iason
à tauris perderetur, clam pa-
tre sociam ipsi se fore ad eos
perdomandos, atq; etiam uel-
lus aureum, si se uxorem
dukturum, & in Græciā si-
mul, nauigantem peruectū-
rum inret, pollicetur. Id ubi
præstiturū se iurauit Iason,
portionem, qua tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; cly-
peum, bastiaq; ac membra
corporis sui inungere præ-
cepit. Hoc enim delibatum
unū dāτοχαι, inquit illa, diē,
nulla neq; ignis, neq; ferri

δοῦντας· εἶχε γὰρ λαβὼν
παρ' Ἀδμήταο τὸν ἡμίσεις,
ὧν καὶ ἴδιμος ἔσπευρεν εἰς τὴν
Θαῖαν· ἀγροῦντος δὲ τοῦ Ἰά-
σονος, πῶς αὖ δύναιτο τὸν
ταύρου κατὰ ξύλαι, μή-
λεια αὖτε ὥσπερ ἴχθυος· ὅν
δὲ αὖτε θυγάτηρ αὐτοῦ·
καὶ ἰδίῃας τ' ὠκυαινοῦ, φερ-
μακίς, διδοικῆα δὲ μὴ πρὸς
τὸ ταύρου διαφθαρεῖν, κρύ-
φα τῷ πατρὶ στυγερῶς
αὐτῷ πρὸς τὴν κατὰ ξύλαι
τὸ ταύρου ἐπιγχείλατο· καὶ
τὸ δόρυ εἰς χεῖρ εἰς, ἐὰν
ὁ μῶσις αὐτῷ ἔξιν γυναι-
κα, καὶ εἰς ἑλλάδα σύμπλοον
ἀγάγεται· ὁ μῶσις δὲ
ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν,
ὃ κατὰ ξύλαι γύναι τὸν μέλα-
λοντα ταύρου, ἐκέλευσε
χρίσαι τήν τε ἀσπίδα, καὶ τὸ
δορυ, καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ
χρισθέντα ἔφθον πρὸς μίαν
ἡμέραν μὴ τ' αὖ ὑπὸ πυρός
ἀδύνειν θήσεσθαι, μὴ π' ὑπὸ
σιδήρῳ· ἐδύλασε δὲ αὐτῷ

ἀπειρομέλιον τῷ ὀδόντων,
 ἐκ γῆς αἰσθασ' μέλλειν αἰεὶ
 ὄνυσθαι ἐπ' αὐτὸν κελαι-
 ωλισμείοις. οὓς ἔλεγει
 5 ἐπειδ' αἰ ἀθρόως διασπνται,
 βάλλεις μέσον λίθους ἅ πο-
 θει. ὅταν δὲ ἕωδ' τούτ' οὐ
 μάχωνται πρὸς ἀλλήλους
 τὸ π κτείνειν αὐτοῦ. ἰάσων
 10 δὲ ὅτ' αἰ ἀκούσας, καὶ χρι-
 σάμειος τῷ φαρμάκῳ, πα-
 ραχελνόμειος εἰς τὸ τοῦ νεώ
 ἄλσος, ἐμάςθαι τὸν ταύ-
 ρον. καὶ σὺν πολλῇ πυρὶ
 15 ὀρμίσκοντας αὐτοῦ κατέζου-
 ξε. ἀπείροτος δὲ αὐτοῦ
 τὸν ὀδόντας, αἰεὶ πλον ἐκ τῆς
 γῆς αἰσθόου εἰσπλοῖ. ὁ δὲ,
 ὅπου πλείονας ἑώρα βάλλ-
 20 ὤων ἀφαιεῖς λίθους πρὸς
 αὐτοῦ, μαχομένοισι πρὸς ἀλ-
 λήλους, περσιῶν ἀνίρει. καὶ
 καταζούγυμλιον τῷ ταύ-
 ρον. οὐκ ἐσθίου τὸ δόρατος
 25 αἰετοῦ. ἐβούλετο δὲ τήν τε
 ἀρῶν καταφλέξει, καὶ κτεί-
 νει τὸν ἐμωλείοντας. φησὶ

violētia laesum iri assererat,
 sed et illi indicauit, ut e sa-
 tis dentibus viri terra orituri
 essent, et armati quidem in ip-
 sum incursuri. Quos statim
 quam frequentes spectaret,
 inter eos eminens lapides con-
 ceret. Postea uero, quod ea de
 re, inter se pugnam commise-
 rint, tum illos interimat. Sic
 itaque instructus Iason, et phar-
 maco instructus in templi lux
 cum penetrat, tauro perquisi-
 rit, quos multa cum flamma-
 rum vi irrumpētes, edomuit.
 Satis deinde dentibus armati
 e terra uiri profiliere. Tum
 Iason, ubi plures esse uidit,
 coniectis inter eos occultis la-
 pidibus pugrantes inter se
 adortus occidit. Porro perdo-
 minis auris, autem abest, ut
 uellus aureum ex patet, et co-
 nenti formula tradat Aectes,
 sed Argō nauim inflamma-
 re uoluerit: necnō cū ea nauis
 ad unum omnes occidi stu-
 duerit. Quod ubi Medea re-

APOLLODORI

sciuit, ad Iasonē ire anteuertit, cumq; per noctem ad pellem deduxit, et draconem cum eodem ueneficijs aggressa scopauit: inde sumpto uellere, cum Iasone in nauim Argō se contulit, eam uero Absyrtus frater consequebatur: Astibi noctu cum hisce auebatur. Ceterum Aetes cognita Medea audacia ad nauim perse quendam accingitur, quē ubi Medea in proxima uemisse uidet, fratrem ingulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aetes autem filij membris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artatus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argō nauim perquirendam emisit, et nisi Medea captam ad se retrabant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus cōmis-

τρασα δὲ μύθεια τὸν Ἰάσονα νυκτὸς, ὥς τὸ δῶρασ' ἔχαγε καὶ ἡ φυλάσσοντα θράκοντα καὶ τακοιμύχοντα θῆς φαρμάκοις, μετὰ ἰάοντος ἔ- 5 χουσα τὸ δέρας, ὥς τὴν αἶρ πὺ περιγλήσῃ. σωείπειτο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἄψυρτος. οἱ δὲ, νυκτὸς μετὰ θύτων αἰὲ χθονί. αἰύτης οὖν ἐπιγνούς τὰ τῇ μηδείᾳ τετολμημέλια, ὥρμησε τὴν ταύτην διώκειν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλανήσιον ὄντα μύθεια, τὸν ἀδελφὸν φονεύει. καὶ με- 15 λίσσας, κατὰ βυζίου εἰπὶ εἰσωσαθροίζων δὲ αἰύτης, τὰ τῷ πατρὸς μέλαν, τὸ δώδεκας ὑστέρησε. διόπερ' ἔσπευξε ἰφασ', καὶ τὰ σωθέειν τῷ πατρὸς μέλαν θάψας, τὸν τὸ ποταμὸν ἰσχυρὰς τὸ μῆκος. πολλοὺς δὲ τῆς κόλχων ὥς τὴν ζήτησιν τῆς ἀργούσης ὄψε- 25 πειψεν. ἀπειλῶσας, εἰ μὴ μύθειαν ἄξουσιν αὐτῶν πείσασθαι τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ,

διαχέουσ' ἄλλος ἄλλας
 χροῦ χύτησιν. ἐπισηῶν, τοῖς
 ἀργοναύταις τὸν ἑρδαιὸν
 ποταμὸν ὅδ' ἤνθα πρῶτον
 5 σι. μινίσας, δὲ ξύς ἔπειθ'
 τῷ φοινύθουτος ἀφύρτου,
 χεμῶνα λάβρον ἑδὲ πύμ-
 φας, ἐμβάλλει πωλάνω.
 καὶ αὐτῇ τὰς ἀφύρτιδας
 10 ἰοῖσσι παραπλεόντως ἡ
 ναῦς φθίγγεται. μὴ λή-
 ξειν τὴν ὀργὴν τῷ Διὶ, εἰ
 μὴ πορβύθει τις εἰς τὴν αὐ-
 τήν, τὸν ἀφύρτου φόνου
 15 καὶ θαρσύνειν ἔπειθ' ἰκέρου-
 σι δὲ, πρῶτον ἀνέχοντες τὰ
 λιβύων, καὶ κελτῇ ἔδου,
 καὶ ὅτ' τῷ ἑρδαιῶν πελά-
 γῳ κομιθεῖ τις, παραμει-
 20 ψάμμοι τυρρηνίαι, ὅλθου
 εἰς αἰαίαι, εἴθ' αὖ κέρου,
 ταχέως ὁμοῖοι καὶ θαίρονται.
 πρῶτον πλεόντων δὲ σερῶνας
 αὐτῇ ὀφθαλμοῖς τὴν εἰσπρία
 25 μούσῃ μελασθῶν, τῷ ἀργῷ
 πάντας κατέχευε. μόνος δὲ
 βούτης ὅς τ' ἔμελλε πρὸς αὐ-

natur. Tum ij alius aliò diffu-
 si in perquirendis Argonautis
 occupantur, Eridanumq;
 amnem demum pratercunt.
 At Iupiter ob Absyrti cadem
 iratus, ingentem immissa tem-
 pestate, Argonautis errores
 injicit: ac dū secus Absyrtidas
 insulas navigant, Argò navis
 eos alloquitur his verbis. Io-
 nis iram nunquam antea desi-
 turam esse, quam in Ausoniā
 profecti Absyrti necis ergò
 à Circe fuerint expiati. Hi
 autem libyæ, Galliæq; littora
 praterneſti, et per Sardinia,
 pelagus delati Hetruriam le-
 gunt: Inde ad Aegeam cons-
 tendunt ubi à Circe expian-
 tur, qui cū circa Sirenas na-
 vigarent, Orpheus, quòd con-
 trariam occineret cātionem,
 argonautas inhibuit. Ver-
 um solum omnium Butes ad
 eas enatauit, quem raptum,
 Venus ad Lilybæum habita-
 tum relegavit. Dehinc à Si-
 rembus namq; Charibdis ex-

APOLLODORI

cepi, Scyllaq; et errantia saxa, è quibus ingens flammis uis, ac fumus eructari uidebatur. Atqui per ea Thetis cum Nereidibus Iunonis monitu, incolumem nauim transuexit. Sicil' am itaq; præterueffi, ubi Solis boues inerant. in Corcyram Phæacum insulam appellant, ubi rex Alcinoos imperabat. Porro cum Colchici Argò nauim nusquam inueniunt. Horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maria delati Absyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac nauim Argò tandem deprehendunt. Medeamq; ab Alcinoos reposcunt. Tum ille, si iam, inquit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum, at si, nondum uirum passa sit, patri remisurum, ait. Verum enim uero Alcinoi coniux Arete anteuertens Iasoni Medeam cons-

τὰς. ὅν ἀρπάξασα ἀφροδίτη ἐν λίλυθαίῳ, κατέκνησε. μετὰ δὲ τὰς στείρωται τὴν ναῶν χάρυβδιν ὄξει δέχεται, καὶ σκύλλα, καὶ πέτρας πολλὰς, καὶ κενὸς αἰατοδρόμος ἐωρεῖτο, ἀλλὰ ὅτε τούτων διέκομμεν τὴν ναῶν σὸν νηρείσι Διπίσι πᾶσιν ἀκλυθεῖσα ὑπὸ ὕρας. παραμειψάμενοι δὲ θείαν κίαν νῆσον, ἡλίου βούς ἐχόμενον, εἰς τὴν φαειάκω νῆσον κέρκυραν ἤκον. ὅς βασιλεύς ἦν ἀλκίνοος. τῷ δὲ κορυκῶν τὴν ναῶν ὀρεῖν, μὴ δὲ ναυμίων, οἱ μὲν τοῖς κέρκυραίῳις ὄρεσι παρώκυσαν. οἱ δὲ, εἰς τὴν ἀλμυρεῖδα κομοδέναν περ, ἔκπιον ἀφ' ὑπερίδας νῆσους. αἱ τοῖ, δὲ περὶ φαειάκας ἐλθόντες, τὴν ἀγῶν κατέλαβον, καὶ τὴν μέλαινα ἀπὸ τῶν παρὰ ἀλκινόου. αἱ δὲ, εἴπιν εἰ μὲν ὕδ' σπινθάλυθον ἰάσονται, οὐδὲ σπινθ

Hanc sanè alij ex Chalcideis generis produnt, Sũt, qui à Volcano Minoi datum esse ferunt. Qui vir Aeneus fuit, idèq; ab alijs Taurus appellatur. Hinc autè neminem à collo ad calcem pertinentem fuisse tradunt, atq; in huiusce uenæ cute clauus Aeneus affixus esse uidebatur. Hic igitur Talus ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. quo circa tantum Argò nāim praetereuntem spectans, lapidibus impetebat. Demum Medæa ueneficijs circumuentus occubuit. siquidem, ut nonnulli memorant Medæa poculis ad insaniam reductus excessu è uita, sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeam extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso sanguine ipsum obijisse narratur. Nec desunt, qui illum à Poëante sagitta in calcem necatum interiisse tradunt.

αἰετὸς, καλῶνται καὶ τῇ προσῆκει ὑπὸ τὰ λαοὶ ὄντων, οἱ μὲν, τῷ χαλκῷ γένει εἶναι λέγουσιν. οἱ δὲ, ὑπὸ ἡφαίστου μίαν δοῖναι. ὅς τ' ἦν χαλκῶς αἰετὸς. οἱ δὲ, ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν. εἶχε δὲ φλέβα μία ἀπὸ αὐχένος κατατείναντα ἄχρι σφυρῶν. κατὰ δὲ τὸ δόρυ ἰομα. τῆς φλεβὸς ὅλος δὴναι το χαλκῶς, οὗτος ὁ τάλως ὥς ἐκείνης ἡμέρας τὴν νῦν πειρωχάζων ἐτίθη. διὸ καὶ τότε τὴν αἰετὴν προσπλέκει (ἐν θεωρῶν, τοῖς λίθοις ἔβαλεν. ὅθεν πάντα θείας δὲ ὑπὸ μὲν δέειο ἀπίδαται. ὡς μὲν εἴσι λέγουσι ὅθεν φοιρμάκων αὐτῷ, μουσία μὲν δέειο αὐτῷ ἐμβαλούσης. ὡς δὲ πινὸς ὑπὸ αὐτοῦ πινέσκει ἀδάνατος αὐτόν. καὶ τ' ἦν λον ἐβελούσης, ἐκρυάτος τοῦ παντός ἰχθύος ἀφ' ἀδάνων. πινὸς δὲ αὐτὸν τοξοῦ δίνεται ὑπὸ ποίαντος εἰς τὸ σφυ

ρόν, πλὴ πῶσαι λείγοι.
 μία δ' ἐς ταῦτα ἔνκτα
 μένους, αἰγίη προσέχου
 σιν, ὄσθ' ἔχθαι δέλοντες.
 5 καὶ γίνεται πῶς τῆς ὕδρεϊ
 αὐτοῖς ἄλλα· ἐκίβη
 δ' ὄσθ' τῆς ὀβείας, καὶ ἢ
 λακρίδος πλάττεις, εἰς
 ἰωλκὸν ἔλθον. τὸν πάντα
 10 πλοῦν ἐκίστασι μοῖ π-
 λείωσταις. πλίας δ' ἀ-
 πογούς πλὴ ἐπιστροφῶν
 αἰριοναυτῆς, τὸν ἀέθνα κτεί-
 νειν ὅδεσιν. ὁ δ' αἰπὸς αἰ-
 15 μλος ἐαυτὸν ἀνελείν θυ-
 σίας ἐπιπλεῖν ἀδελφῶν τοῦ
 ταύρου αἴμα πασσαμύλος
 ἀπιδανει. ἡ δ' ἰάσωνος μὴ
 τῆς ἐπεραχμύλος πλίας ἴν
 20 ποῖν ἐπὶ πλοῦσιν καὶ δε,
 ὥς περὶ πόλεμον πείμα-
 ρον ἐαυτὸν ἀνέρησι. π-
 λίας δ' καὶ τὸν πρὸς ταλ-
 φθῶτα καὶ δε ἀπὶ κτεί-
 25 νει αὐτῆς. ὁ δ' ἰάσωνος πρ-
 κλῶν, τὸ μὴ δῶσιν ἔδω-
 κε. πῶς ἂν δ' ἰσικέθι με-

Notitiam autem unam illic nō
 amplius morati Argonautae
 ad Aeginam aquatum cons-
 tendunt, ubi de aqua pugna
 confertitur inter eos, inde
 uero per Euboeam, Locris-
 demq; navigantes in Iolcum,
 quarto deniq; mense post in-
 itam uelleris aurei expeditio ē
 nē, perueniunt. Verū Pelias,
 quod Argonautarū reditum
 haud equo animo ferret de
 Aesone obtutūcādo cogitauit.
 Huc aut dū sibi ipsi mortem
 consciscere querit, immolati
 iauri sanguinem intrepide
 hausit, et interijt. Atqui Iaso-
 nis mater, Peliam, execrata,
 relicto filio parvulo, uelut ad
 bellū antesignano, uitam suā
 spendio finit. Deinde Pelias
 ē relictum ab ea filium in-
 gulauit. Interea redit Iason,
 ac uellus aureum Peliae des-
 dit. Atq; cum de iniuriis, quib-
 us erat, alienum sibi cu m eo
 exprobandi tempus foret,
 occasionem expectandam ef-

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

se censuit. Proinde sumptis
secum lectissimis heroibus in
Isthmum nauigavit, ac na-
vum Neptuno dedicavit. Inde
Medeam monet, ut rationem
ineat, qua Pelias illi rex inius-
riarum poenas luat. Tum illa
Peliae regiam ingressa: regis
filias Asteropeam nempe, et
Antinoen patrem necādam,
elixandumq; suasu inducit
suo, atque eundem in nitam
tox etate iuvenē suis se ne-
cessariis reuocaturā esse polli-
cetur. Idque, ut facilius credi
posset, Arietem in frustra dis-
sectum, elixatimque agnum
reddidit. Tum illi credulae,
patre occidunt, mēbratimque
concisum elixant. Acastus
autem unā cum Iolciensi =
bus patrem sepelivit: Iaso-
nemque, & Medeam Iol-
co eiecit. Hinc illi Corinthū
commigrant: vbi decennium
totum fortunate transegerūt.
Inde cū Glaucen Creon Co-
rinthiorum rex filiam Iaso-

πλῆθ' ἐν ἰδίῳ, καὶ ῥὸν ὄψε-
δι' ἔχ'· καὶ τὸ τε μὲν εἰς ἰσθ-
μὸν μὲν τῆς αἰεσίῳ πηλὸν
ἔσ, ἀνέδρακε τὴν ταύτην πο-
σειδῶνι. αὐτῷ δὲ μὲν δῖος
πῶτα καὶ ἐξήτειν, ὅπως πε-
λίας αὐτῷ δῖος ἔσθ' ἔσθ'·
ἡ δὲ εἰς τὰς ἑσπείρας τῷ πε-
λίου πατρὶος, πείθει
τὰς θυγατέρας αὐτῆς Ἀστέρο-
παιαν δὲ καὶ Ἀντι-
νόην τὸν πατέρα κρεουργῶ-
σαι. καὶ κατέφασκε, ὅτι
φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγ-
μαλὸν ποιήσειεν νέον. καὶ ἡ
τῆς πιστεύουσα χεῖρ, κείον με-
λίας, καὶ κατέφασκε,
ἐποίησεν ἄρκα. αἱ δὲ πιστεύ-
ουσαι τὸν πατέρα κρεουργῶ-
σαι, καὶ κατέφασκε. Ἀστέρο-
παιαν δὲ μὲν τῆς τὴν ἰαλκὸν
οἰκίαν, τὸν πατέρα δὲ
πῆν. τὸν δὲ ἰαλκὸν μὲν τῆς
μελίας, τῆς ἰαλκῶν ἐκάλ-
λει. οἱ δὲ, ἡ καὶ εἰς κόρινθον. 25
καὶ δῖος μὲν ἔτι διετέλει
ὁ τυχεύων. αὐτῷ δὲ τῷ

τῆς κορίνθου βασιλείας κρέ-
 οντος τῷ θυγατρὶ αὐτῆς
 κλεωιάδῳ ἐγγυηθεὶς, ἥ α-
 πεμφάμενος ἰάσων μὴ δῶκε,
 5 ἐλάμει. ἡ δὲ, οὕς τε ὠμοσεν
 ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσάμε-
 νη. καὶ τῷ ἰάδονος ἀχει-
 ρίσαι μεμφαμένη πολλὰ κίς,
 τῇ μὲν γαμουμένη πύθλοισι
 10 ἰομεμαγμένον φαρμάκῳ ἔ-
 πεμψε. ὃν ἀμωσιασμένη
 μετὰ τῇ Κορίνθῳ τὸς πατρὸς
 πυρὶ λάβρω, καταφλέγει
 τοὺς τε παῖδας, οὓς εἰχεν ὄξ-
 15 ἰάστορος μὲρ μόνον, καὶ φόβη-
 τα, ἀπικτείνε. καὶ λαέου-
 σά παρὰ ἡλίου ἄρμα πῖπ-
 νον δρακόντων, ὡδὶ τούτων
 φλόγουσα τῶν παῖδας νε-
 20 πτίοισι ἐπιόντας, κατέλιπε
 ἰκέτας καδίδουσα ὡδὶ τῶν
 ὧμων τῆς ἡρας τῇ ἀκραίᾳς.
 κορίνθιοι δὲ, αὐτῶν ἀναση-
 σαντες κατακραυγάζουσιν.
 25 μῦθος δὲ, ὅτεν εἰς ἀθήνας.
 κακῇ γαμουμένη αἰετὶ, παῖ-
 δα γλινᾷ μῦθον. ὡδὶ Κορί-

ni despondisset. eam dimissa
 Medea, in matrimonium du-
 xit. Tū illa, quos Iasē Deo:
 iurasset, obtestata, īgrāiūmq;
 illius in ipsam animum, sub-
 inde detestata, uxori quidem
 pepulum ueneris infectum mi-
 sit, quem simulac illa sibi in-
 duit, cum adiutore patre ual-
 lido igne correpta conflagra-
 uit. Medea insuper quos,
 ex Iasone filios habet, ac The-
 retē trucidauit, et sumptuū
 ab īole alectorum draconum
 currum conscendit, in eoq;
 profugit Athenas, qua in Ju-
 ga, ut quidam ferunt, filios
 infantes adhuc, supplices an-
 te Aetnae Iunonis arā cōsti-
 tutos omisit: quos surgere iussit
 Corinthei multis uulnerib;
 bus contrucidatum. At Me-
 dea, quae conuolauit Aiberas,
 max ibi Aegeo nupta filium,
 cui Medo nomen fuit, genuit.
 Postea uero, cum Theseo cō-
 parasset infidias, Aibenis in

f

APOLLODORĒ

nam astra cum Medo filio
eijcitur . qui magnum apud
barbaros imperium consecutus
subiectam sibi provinciam
universam Mediam voca-
ti voluit : & bellum contra
Indos inferens vitam cum
morte commutavit . Sed Me-
dea nulli suorum agnita ad
Colchos remeavit , quae cum
Aetern patrem Persei fra-
tris dolo ab regia sede eie-
ctum inuenisset , illi regnum
recuperavit .

λαμβάνουσα δὲ ὕδρον θησεῖ .
φυγὰς δὲ ἀθλων μὲν τῆς
πατρὸς ἐκβάλλεται . ἀλλ' οὐ
τὰς μὲν πολλὰν κρατὶς
βαρβαρῶν , τὴν ὑφ' ἑαυτὸν ,
χώρῳ ἃ πάσαν μηδία ἐκί-
λεσε . καὶ στρατὸν ὁμιλος δὲ
Ἰνδοὺς ἀπίθαι . μάλιστα δὲ
εἰς κόλχιν ἤλθε ἀγνο-
ος . καὶ κραταλαβοῦσα αἰὲν ἰο-
τήν ὑπὸ τῆς ἀδελφοῦ Πέρ-
σου ἡγεσιλείας ἐσθρήμετον
κτείνασα ἄνθρωπον , τῷ πατρὶ
τὴν βασιλείαν κατέστησε .

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, Βιβλίον, β'.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΙ ΑΘΗΝΙΕΝΣΙΣ
GRAMMATICI BIBLIOTHECÆ
SIVE DE DEOR. ORIGINE.

LIBER II.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ε ΠΕΙΔΗ δ' τὸ τοῦ
Δουκαλίωνος διεξελθὼν
ἀνδοκλήν γένος, ἐχρημίσας
λέγων τὸ ἱνάχου. Ωκακ
5 τοῦ, καὶ τῆς τοῦ γένους καὶ
ἱνάχος. ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐ
ἄρχεται ἱνάχος καλεῖται. τοῦ
τοῦ, καὶ μελίσσης τῆς Ωκακ
τοῦ, φορωνίδης τε, καὶ αἰγια
10 λίδης καὶ δις ἐχρησίου. αἰγια
λίδης μὲν ἔνι ἄπιδος ἀρχεται
τοῦτος, ἡ χέρσα δ' ἀπὸ αἰγια
λίδος ἐκλήθη. φορωνίδης δ'
ἀπὸ τοῦ τ' ὕδατος πελάγον
15 τὸν περὶ τοῦ περὶ τοῦ περὶ τοῦ
τῆς λαοδίκης νυμφῆς διωκε

Q VONIAM uero
Ducalionis genus,
ac sobolem enarraui-
mus, Inachi deinceps explicemus.
Inachus igitur ex Oceano, et Teibye procreatur, à
quo Inachus Arginorū flumen
nominatus est. Huius, et
Melissæ Oceani filiae Phoro-
neus, ac Aegialeus filij fue-
runt. Aegialeus tamen si nul-
la de se ple relieta sit extit-
isset, Aegialeum tamen ab eo,
cui præfuerat regioni, dictā
fuisse terrā legimus. Aiqui
Phoroneus terræ, cui postea

APOLLODORI

nomen fuit Pelopōneso, totius imperio potitus, ex Laodice nympha, Apin, et Nioben procreavit. Apis itaque concubinato in domnandi libidine regno, ui cuncta gerens, ac planè tyrannica manu administrans Peloponnesum Apiā suo de nomine vocari iussit. Is demum Thelxionis, ac Telchinis insidijs proditus sine liberis excessit è vita, et relatus inter Æois Sarapis appellatus est. De Niobe autè, ex Ioue, quā primam mortalium Iupiter iniuit, Argus natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicebatur; à quo Peloponneso Pelasgia nomē fuit: imposi- tum. At Hesiodus Pelasgū fuisse indigenam refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicaturi sumus. Argus itaque simulac à Phoroneo regnū acceperit, Pelopōnesum à se Argos dici imperavit; qui postea ducta uxore Euadne Strymonis, ac Neære filia, Iasum,

δαίωρ, Απιν, καὶ Νιόβην ἐγέννησεν. Απὶς μὲν οὖν αὐτοῖς τυραννίδα τῷ ἑαυτοῦ μετὰ σήκας δύναιμεν. καὶ Γίαιος ὦν τύραννος, ὀνομάσας ἀφ' ἑαυτοῦ τῷ Πελοπόννησος ἀπῆκε. Ἐπὶ θελξίονος, καὶ Τελχῆνος ἐπιβουλεύσει, ἅπασις ἀπὲρ δανε. καὶ τοιμθεὶς θεός, ἐκλήθη Σάραπης. 10 Νιόβης δὲ, καὶ Διὸς, ἡ πρώτη τῇ γυναικὶ ζούσῃ θυγατὴρ ἐμέγα. καὶ ἄρτος ἐγένετο. ὥς δὲ Ἀκουσίλαος φησὶ, καὶ Πηλεσγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι, 15 καὶ τῷ Πελοπόννησον οἰκονύτας Πηλεσγούς. ἡσίοφες δὲ, ἃ Πηλεσγόν αὐτόχθονα φησὶν εἶναι. ἀλλὰ πῶς μὲν τούτου πάλιν ὀρθοῦμεν. 20 ἄρτος δὲ λαβὼν παρὰ Φορωνέως τῷ βασιλείᾳ, ἀφ' ἑαυτοῦ τῷ Πελοπόννησῳ ἐκάλεισεν ἄρτος. καὶ γάμος οὐδὲν τῷ στυμόνος, καὶ Νεαίρας ἐτέκνωσεν ἱάσον, Πείρατον, ἐπίδωρον, Κεία-

σσι· ὃς καὶ τὴν βασιλείαν
 παρέλαβεν· ὃς ἰάσους δὲ,
 ἀγόνως γίνεται· οὗτου δὲ
 ἄεργος ὁ πατὴρ πῆς λεγόμε-
 5 νος· εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλ-
 μούς, μὴ εἰ παύει τῷ σώμα-
 τι· ὑπὸ δ' ἄλλων δὲ, δυνά-
 μει τ' μὴ τῇ ἀρεσθῆαι λυ-
 μασιόμηνον τῶν ῥοι αἰελῶν,
 10 τὴν τῆς τοῦ δορυῖ ἡμολίαν
 τα· Σάτιρον δὲ τῶν ἀρχαί-
 δας αἰδωνῶντα, καὶ ἀφαι-
 ρούμενον τὰ βροσιόματα, ὑ-
 παστάς ἀπὸ κτείνε· λέγεται
 15 δὲ καὶ τὴν τετάρτου, καὶ
 γῆς ἔχοντα, ἢ τῶν παρὲν-
 τας σκυῖν παῖς, ἐπιτηρή-
 σαι καὶ μολύνει ἀπὸ κτείνε·
 ὃς δὲ καὶ τὸν ἄπ-
 20 ὄδου φόντον, τῶν αἰτίων ἀχ-
 κτείνας· ἄρτου δὲ, καὶ ἰσμέ-
 νου τῆς ἀσώτου καὶ σίαντος,
 οὗ φασὶν ἰαλῆσθαι· καὶ
 σαρ δὲ ὁ συγχεῖσθαι τὰ
 25 χρονικά ἀγνοήματα, καὶ
 πολλοὶ τῶν φασικῶν, ἰα-
 λῆν τὴν ἰαλῆσθαι· Ἡσίο-

Pisanibū, Epidaurū, et Cria-
 sum genuit, qui postea regno
 successit. Ex Iaso aut nascia-
 tur Agenor, ex quo Argus
 Ganopries ortus est: hunc toto
 corpore oculatum fuisse legis-
 mus. Hic et uiribus præstans
 sublato, q Arcadiā deuas-
 bat, tauro, eius sese corio cir-
 cumtexi. Adhæc Satyrum:
 qui Arcadibus vim inferen-
 bat, eorumque pecora abige-
 bat, fortiter pugnans interse-
 cit. Quinetiam Echidnam,
 quam Tartari, ac Terræ fis-
 liam dicunt, quæ viatores cor-
 ripiebat, dormientem nactus
 iterimit, idēque sublatis cæ-
 dis auctoribus, Apidis interia-
 tum ultus est. Argi uero, et
 Ismenes Asopi filie Iasus ē
 filius: ex quo Ionem ortam
 esse tradunt. At Castor, qui
 de temporum ignoratione cō-
 scripsit: necnon complures
 tragædiarum scriptores, Ioa-
 nem Inachi filiam esse perhibē-
 bent. Hesiodus, et Acusilaus

APOLLODORI

laus eam Pirenis filiam esse
narrant, quam Iunonis sacer
dotio decoratam Iupiter ni-
tiauuit, à quo cum niolatam
fuisse puellam hanc Iuno cōs-
perisset, in buculam candidā
transformauit, cum qua Iupi-
ter se concubuisse abiurauit.
quare Hesiodus inquit, amā-
nium, iusiurandum irritum es-
se, neq; ad deorum irā quic-
quam pertinere. Iuno inte-
rim vaccam ab Ioue depopos-
scit, acceptāmq; Argo Pano-
ria custodiendam dedit. Hāc
autem Asclepiades Areteo-
ris, Pherecydes uero Inachi,
scilicet Cercops Argi, & Isme-
nes, quæ Asopi fuit, filiā scri-
bunt sed Acusilaus è Pirene,
ut dictum antea fuit, ortam
esse refert. Hic eam ad ole-
am, quæ in Mycenæo luco
erat, alligabat. Cum uero Iu-
piter eam Mercurio, ut fur-
tim abduceret, ipeuasset, idq;
ab Hieraco detectum fuisset,
neq; caelari amplius posset:

δος δὲ, καὶ Ἀκουσίλαος Πί-
ρηνης αὐτὴν φασιν εἶναι. τοῦ
τῶν ἰδρωσύνῳ τῆς ἡρας ἔ-
χουσιν, ξαῖς ἔφθειρε. φε-
ραθεὶς ὑφ' ἡρας τῆς μελὶ κό-
ρης ἀτάμνιος εἰς βοῦν μετε-
μόρφωσε λευκῷ. αὐτὸν δὲ
ἀπαμύξατο μὲν σπελθεῖν.
διόφησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπι-
παύσθαι τὸν ἀπὸ τῆς θεᾶς
ἔργων ἑὸν γινόμενόν, ὁρκοῖς
ὑπὸν ὄρατος. Ἡρα δὲ αἰτὰ
σεμνὴν παράδοις τῶν βοῶν,
φύλακας αὐτῆς κατέστησε
ἄρξον τὸν πενιόπῳ, ὃν ἀ-
σκληπιάδης μὲν, ἀρέτορος
λέγει υἱόν, Φορεκύδης δὲ, Ἰνά-
χου Κέρκω δὲ, ἄρξον, καὶ
ἰσμήνης τῆς ἀσωποῦ θυγα-
τρός. ἀκουσίλαος δὲ ἐκ γένου
περηνῆσαι αὐτὸν λέγει. οὐ-
τος ἐκ τῆς λαΐας ἐδίσμενος
αὐτὴν. ἥ τις ἐν τῷ μυκηναίῳ
ὑπάρχει ἄλσει. διὸς δὲ ἐ-
πιτάξαιτος ὁρμῇ κλέψαι
τὸν βοῦν μενύαντος ἰδρω-
κος, ἐπεὶ δὲ λαθεῖν οὐκ ἔδυν-
ατο,

κατ' αἶψα βάλων ἀπύκτου
 νετὸν ἄρχον. ὃ δ' αἶψα ἀρχει-
 φόντης ἐκλήθη. ἥρα δὲ τῇ
 βοῖ οἱ σπονδὴν ἐμβαλεῖν, ἡ δὲ
 5. πρῶτον ἔκταν εἰς θυάτ' ἐ-
 καίτης ἰόνιον κόλπον κλυθεῖ-
 τα. ἔπειτα δὲ τῆς Ἰλλυ-
 ρίδος πορὺν θεία, καὶ τοῦ
 αἵμον ὑπερβαλοῦσα, διέ-
 10. βη τὸν τόπον μὲν, καλούμε-
 νον Πέρον Θράκιον. νῦν δὲ
 ἀπ' ἐκείνης βόσπορον. ἐπὶ
 θαυ(α δὲ εἰς σκυθία, καὶ
 τὴν καμμορίδα γῆν πολ-
 15. λὴν χέρσον πλάσσει, καὶ
 πολλὰ διαυξάμεν
 δάλασσαν ἀνθρώπου τε, καὶ
 αἰσῆς, πλάσσει οὖν ἔκταν εἰς
 αἶγυπτον. ὅπου τὴν αἶ-
 20. χαιάαν μορφὴν ἀχλαβοῦ-
 (α, γλυκὴν πρὸ τῷ γείλω πο-
 ταμῷ Ἐπάρῳ παύσα. τῇ
 πον δὲ ἥρα διῖται κουρή-
 ται ἀφ' αὐτῇ ποιεῖσαι. οἱ δὲ,
 25. εἰσφάνισαν αὐτὸν, καὶ ξυῖς
 μὲν, αἰδομένως κτείνει καύ-
 ρατος. ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν, ἣ

am abduceret, imperasset,
 idq; ab Hierace detectum
 fuisset, neq; caelari amplius
 posset: lapide percussum Ar-
 gum peremit, Hinc itaq; Mer-
 curius Argiphōtes cognomēs
 tum accepit. Iuno demum bo-
 vem astro concitavit. qua
 facto ea prima in sinū ab Ae-
 lonium appellatum penetra-
 vit, Mox per Illyridem pro-
 gressa Haemum transcendit,
 ac per ea tempora traiecit
 Thracium nominatum, ab il-
 la deinde Bosporum dictum,
 transiit. Inde, cum in Scy-
 thiam penetrasset, & cims
 meriam terrā, cumq; per cō-
 tinentis multum, decrasset,
 multaq; Europæ maria, atq;
 Asie plura transisset, in Ae-
 gyptum tandem peruenit: ubi
 pristina forma recepta ad
 Nili fluentia Epaphum repe-
 rit. Hunc Iuno, Curetes ut
 alicubi puerum occulerent,
 precibus impetravit. Quod fa-
 ctum ubi Iupiter rescivit, Cu-

APOLLODORI

retas occidit. Iō interim ad fi-
 lium, sese uestigandam accin-
 git. Quæ cum Syriam pro-
 pè uniuersam peruagata es-
 set, Quod illic Bybthorum re-
 gis uxor filium educari se-
 gnificabatur, et tandem Era-
 rho inuento in Ægyptum re-
 meauit, ac Telegono, qui tū
 Ægyptiorum imperium ad-
 ministrabat, nupsit. Hic ipsa
 Ceteri, quam Isfin uocarunt
 Ægyptij, statuam collocauit.
 Et Ionem quoq; Isidem ap-
 pellarunt. Erarbus autem
 Ægyptijs imperas Memphim
 Nili filiam sibi coniugauit:
 deq; uxoris nomine condit-
 tam urbem, Memphim nomi-
 natit, ex eaq; Libyam filis-
 am procreauit, à qua et pars
 una terrarum Libya uocitata
 est. Cæterum ex Libya, Nep-
 tunoque genti Agenor,
 ac Delas oriuntur. Agenor
 itaq; in Phœnicem profectus,
 et inibi regni sedē constituit:
 ubi et magne sobolis auctor

παλῶς ἐξ ἀπὸ τοῦ παλαιῶ-
 νι δὲ ἔχεται συνείασι ἔπαιον,
 ἐκαὶ ἡ ἐμνήσθη τῆς βασιλίσσης
 βασιλίσσης γαυὴ ἐπιδίνει τῇ
 ὑπὸ τῇ ἑπάρουσι αἰρούσας,
 εἰς αἰγυπτιὸν ἐλθούσας ἐγα-
 μῆθι Τηλεγόνη τῷ βασι-
 λεύοντι τὸν αἰγυπτίῳ.
 ἰσχυρὰ τοῦ δὲ ἀγαλαμα δέμα-
 ρος, ἂν ἐκάλισαν ἴσιν αἰ-
 γυπτιῶι, καὶ τὴν αἰ, ἴσιν
 ὁμοίως περὶ σκηνοῦσας.
 ἑπάρουσι δὲ βασιλίσσης αἰ-
 γυπτιῶν, γαμειμένην τὴν
 νεῖλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ τῆς
 παύτης κτίζει μέμφιν πό-
 λιν. καὶ περὶ τῆς θυγατρὸς
 λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα λι-
 βύη ἐκλήθη. λιβύης δὲ, ἡ
 ποσειδῶνος, γίνονται παῖ-
 δες δίδυμοι ἀγάνωρ. καὶ βῆ-
 λος. ἀγάνωρ μὲν οὖν εἰς Φοι-
 νίκην ἀπαλλαγείς ἐβασι-
 λῆσα. καὶ καὶ τῆς μεγάλης
 οἴζους ἐχέει γένος γένος.
 ὁ δὲ ἑπάρουσι ἀπὸ τοῦ παλαιῶ
 τούτου. βῆλος δὲ ἑπάρουσι

ναὸς εἰς αἰγύπτου, βασιλεύει
 μὲν αἰγύπτου. γαμῆ δ' αἰγύ-
 γνῶν τὸν νεῖλον θυγατέ-
 ρα, καὶ αὐτῇ γίνονται παῖ-
 5 δες δίδυμοι. αἰγύπτιος, ἡ
 Δαναὸς. ὡς δὲ φησὶν ἄνερπι-
 δης, καὶ κηφῶν, ἡ φινῶν
 προσέτι. Δαναὸν μὲν οὕτω
 βῆλος εἰς λιβύην κατὰ κη-
 10 σον. αἰγύπτιον δ' εἰς ἀρα-
 βίαν. ὃς καὶ κατασκαφά-
 μινος τὸν μελαμπόδιον χώ-
 ρον ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν
 αἰγύπτιον. Γίνονται δ' ἐκ
 15 πολλῶν γυναικῶν, αἰγύ-
 πτι μὲν παῖδες πνυτῆκοι
 τα θυγατράδες δὲ Δαναῶν
 πνυτῆκοι. σατυροκέντων
 δὲ πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν
 20 πατρὶ πρὸς ἀλλήλους, ὅσον δὲ
 ναὸς οὗ αἰγύπτου παῖδες
 παλὴν ἐνὸς ὅσον οὖν, ὅσον τῷ
 αὐτῷ θυγατράδων ἐνέλει, δὲ
 δοικῶς, καὶ ὅτι ἡ ἐκ χρυσ-
 25 μῶν, ὅτι φονὴ θάσσεται ὑπὸ
 εἰδὸς αὐτῶν, καὶ ὑποθελῶνς ἀθῶ-
 νας αὐτῶν, καὶ πρὸς καὶ

exitit: quare de eo in prae-
 sentia dicere supersedebimus.
 At Belus, quod ex Aegypto
 minime discessisset: Aegypti
 regnum cōsequitur: atq; An-
 chinoen Nili filiā duxit uxo-
 rem, de qua sibi filios gemi-
 nos procreavit. Aegypti nēs
 re, ac Danaum, sed et Euri-
 pidis testimonio Cepheum,
 Phineumq; etiā liberos ha-
 buit. Igitur Danaū Belus ad
 Libyam incolendam, Aegyp-
 tumq;, et Arabiam habita-
 tandam misit. Qui, cum deuas-
 stasset Melampodium terram,
 eam Aegypti nomine appella-
 ri de serpsō voluit. Porro et
 Aegypto ē pluribus coniugis
 bus filij mares quinquaginta
 gignuntur. At fratri Danao
 filiae totidem. qui cum de
 regno inter se contenderent;
 Danaus Aegypti filios prae-
 ter unum, aut alterum filiarū
 suarum opera necavit, nam
 ex oraculo eadem sibi ab eo-
 rum uno immunere acceperat

rat, metu percussus Minervæ
cōsilio navim nominatam ab
eo de filiarum suarū numero
πεντηκόντορον quasi dixe-
ris enquagintiremē primus sa-
brefecit, in qua filias ipositis
aufugit. Inde in Rhodū appel-
lens Minervæ Lindiæ statuā
dedicavit. Hinc et Argos se-
contulit: Hunc Helanor, qui
cum Argis regnabat (& ipse
eius regionis potitus suo ipse-
us noīe incolae Dandos appel-
lavit) & ea regio aquarū ca-
ritate laboraret, Argiutorū re-
gulo præfecit. Quā Neptunus
iratus Inacho fontes siccanes-
cat, quāobrem Minervæ ter-
rā eē testatus: ē filias interim
aquatū emisit, harū una As-
nymone aquam disqrēs, telū
in cernuum iacit, ac Satyrum
dormitantē offendit: quare il-
le somno exprogefactus puellæ
incūdae miro desiderio capia-
tur. At Neptuni supuētū Saty-
rus se dedit in fugā. Amy-
mon autem cū illo cōcubuit,

πεσκόδισα, τὴν κλυθεῖσκα
ὡς ἀπὸ τῆς αἰθμοῦ τῆς θυγα-
τρός αὐτῆς πεντηκόντορον,
εἰ δὲ τὰς κόρας εἰδήμιλος ἐ-
φυγε. προσάγων δὲ ῥόδῳ τὴν
τῆς λινδίας αἰθινῆς ἀγαλ-
μα ἱερύσατο. εἰπεὺ δὲ αὐ-
τὴν εἰς ἄργος, καὶ τὴν βα-
σιλείαν αὐτῇ παραδίδωσι
ἐλάτωρ ὁ, τότε βασιλεύωντο
(αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χεί-
ρας ἀφ' αὐτῆς τὴν εἰκοτῶ-
τας δασακούς αἰκόμασιν,)
αἰνύσθων δὲ τῆς χώρας ὑπὲρ
χούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πει-
γὰς ἐθύσανε ποσειδῶν μη-
νίων ἰνάχῳ, διότι τὴν χεί-
ρα αἰθινῆς, ἐμαρτύρουν
εἶπαι, τὰς θυγατέρας ὑ-
φραδουλίαν ἐπέμψατο. μία δὲ
αὐτῆς ἀμυμώνη ξητοῦ
(& ὕδαρ, εἰπεὺ δὲ ἔλεος ἐδῆ
ἐλαφον, καὶ κοιμωμένην
& τύρου τυγχίνει, καὶ κεί-
νος ποσειδάωνος, ἐπιθύμειας
συγγενιάσαι. ποσειδῶνος
δὲ ὑδροφορέτης, & ἄνθρωπος

μὲν ἔφυγεν. ἀμυμώνῃ δὲ,
 τούτῳ σωθινάσσεται. καὶ
 αὐτῇ ποσειδῶν τὰς εἰς λίρ
 νη πηγάς ἐμύνυσεν. οἱ δὲ, κα
 5 γόπῃον παῖδες ἐλθόντες
 εἰς ἄρως, τίς τε ἔχραστο
 παύσασθαι πῖρεκάλοω, καὶ
 τὰς θυγατέρας αὐτῷ χα
 μείν ἡξίοω. δαναὸς δὲ, ἄ
 10 μα μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῆς τοῖς
 ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ
 μνηστηκῶν πᾶσι φυγῆς,
 ἀμολέγει ὅθι γάμοισι, καὶ
 διεκλήρε τὰς κῆρας. ὅπῃ
 15 μῆστρα μὲν οὖν, τὴν πρεσ
 βυτέραν, ὀξείλι Λυγκίῃ,
 καὶ γοργοφονίῳ πρωτεῖ.
 οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναι
 κὸς ἀργυρίας ἐγγόνεισαν
 20 αἰγυγίῃ. τῆς δὲ λοιπῆς
 ἑλάρχον, βούσυνε μὲν, καὶ
 ἐπέλαδος, καὶ λύκος, καὶ
 δαίφρων, τὰς δαναῶν γεν
 νηθεῖσας ὅξιν ὀρώπης. αὐτο
 25 μάτην ἀμυμώνῃν. ἀΓαύην,
 σκαυῆν. αὐτοὶ δὲ ἐκ βασι
 λίδος ἐχθόροντο δαναῶν. ἐκ

ei; Neptunus Lernaos fons
 tes indicavit. Porro Egyp
 ti filij Argos profecti ut ma
 tuam inter se similitudinem com
 pescerent; se se cohortantur,
 ei Danaï filias sibi in matris
 monium dari obsecrant. Tam
 Danaus, simul, quod parum
 crederet eorum sollicitationi
 bus, simul quod fugæ, exilijsq;
 sui reminisceretur iniuriæ,
 nuptias pueris sortito puellas
 distribuere cepit. Hyperme
 stram igitur naturæ maxie
 mam Lynceo, & Gorgopho
 nem Proteo selegit. Hos enim
 coninge Regina Argyphia
 Egyptus extulerat. Inde
 suam quisq; sortiti sunt.
 Busiris quidem, & Encela
 dus. Lycusque, ac Dana
 phron, Automaten, Amy
 monem, Agauen, Scæam
 Danao ex Europa Regia
 matrona satus ducunt. At
 ex Elephantide oris fuer
 unt, Gorgophone, atq; Hy
 permeestra, sed Lynceus Ca

APOLLODORI

Lycem sortitus est. At Ister scripsit Hippodamiam Chalcedon, Rhodiam Agenor. Cleopattam, Asteriam Chætus Hippodamiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmenon Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Iphimedusam Eusebenor, Rhoden Hippolytus, Hi decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puellæ ex Hamadryadibus Nymphis, Aliæ ex Atlantea, aliæ ex Phæbe natae sunt, Agapioleto Pirene, Cercestis Dotioni, Eurydamanti Phæte, Ægio Mnestra, Eubippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo obuenerunt. Hi septem è Phœnissa coniuge orti sunt, at puellæ, quæ Æthiopes erant, quod cognominæ essent Mærbidi band quaquam sortito inter se copulari non uerunt. Nam ex Tyria matre Clitus, Cliten, Sibencius, Sibenelen, Chrysiprus, Chrysippon duxit. Atq.

δὲ ἰλιφαιπύδος, πορροφόντα, καὶ ἑσπερίωνος. Λυγιάδης δὲ καὶ Καλύκην ἑλαχε. Ἴστρος δὲ, Ἰπποδάμειαν, Χαλκιδίων, ῥοδία, ἀγία, Κλειοπάτρα, καὶ τὸς Ἀσδρία, Δισκορυτῆς Ἰπποδάμειαν. Ἀλκίς Γλαῦκην, Ἀλκμήνων Ἰππομέδουσαν, Ἰπποθίου, Γόργυν. Εὐχίολετο, Ἰφιμέδουσαν. Ἰππολύτου, ῥόδην. οὗτοι μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικός. αἱ δὲ παρθένοι, ἐξ Ἀμαθριάδων νυμφαὶ. αἱ μὲν ἀτλασίδης. αἱ δὲ, ἑκφοίδης. ἀγαθόλεμος δὲ, ἑλαχε Πειρίων. Κόρκις δὲ, δώματα. Εὐρυδάμας φέρων. Αἰγίος, μνήστρα. ἄργιος, εὐπίων. Ἀρχέλαος Ἀνεξιβίων. Μείαχος, Νηλεΐος. οἱ ἐπὶ τὰ ἐκφοιδίους γυναικός. αἱ δὲ παρθένοι, αἰδιόπιδος. ἀκλῆρον δὲ ἑλαχον διόρμου. αἱ μὲν τὰς μεμνησθῆς, αἱ ἐκτελείας. κλειτὸς κλειτῶν.

θεοίελος θεοίελλω. χρύσιπ-
 πος χρυσίππῳ. οἱ δὲ ἐκ κα-
 λιαίδης, καὶ νηίδος νύμφος
 παῖδες δώδεκα, ἐκλυρώσαν-
 5 τω, παρὰ τῆς ἐκ πολυφούς
 Ναιίδος. ἔσταν δὲ οἰμεῖ παῖ-
 δες, Εὐρύλοχος, Φαίτης, Γε-
 ραίσις, Ἑρμος, Δρύαος, πο-
 ταμών, Κισσῶς, Λίξος, Ἰμ-
 10 βρος, Βρόμιος, πολύνκτωρ,
 Χθόνιος. αἱ δὲ κόραι νύμ-
 φος. Αὐτοιοῦ, Διαῶ, Ἥλι-
 κτα, Κλεοπάτρα, Δρύαϊκη,
 Γλαυκίππη, αἰθιδίλφη, κλε-
 15 οδώρα, οὐίππη, ὄρατω, Σί-
 γνη, καὶ Ἐρύκη. οἱ δὲ, γορ-
 γόων αἰγυπίω γένεοι,
 ἐκλυρώσαντ' ὡδὲ τῆς ἐκ-
 παφίας. καὶ λαγχάνει,
 20 Περύφασ μῶ, Ἀκταῖον. οἱ-
 νεὺς ποδάρκῳ. αἰγυπίος,
 διαξίππῳ. μενάλκῃς δὲ,
 αἰδύντῳ. Ἀάμπρος ὠκυπέ-
 ταν. πυλαργαν, ἰδμων. ὀκ-
 25 τῶ δὲ εἰσι νεώτατοι ἰδοε,
 Ἰπποδίκῳ. Δαίφρων, αἰ-
 διαόταν. αἰταὶ δὲ ἐκρυ-

ex Caliaide, et Naidē nym-
 pha, præter eos, qui Polyxo-
 nis Naidis erant duodecim
 filij procreati sunt, sortito
 matrimonium contraxerunt.
 Quorum hæc sunt nomina.
 Eurylochus, Phantes Geris-
 sibenes, Hetmus, Dryas. Ger-
 tamo, Cissus, Lixus, Imbrus
 Bromius, Polyctes, Chibonis-
 us. Hæ uero sunt ex Nym-
 pha Naidē Antiope. Theano,
 Elestra, Cleopatra, Eurydi-
 ce, Glaukippe, Antheleia
 Cleodora, Enippe, Erato,
 Sygne, Bryce. ægē de Gorgo-
 nibus, Ægypto nati sunt, eas,
 quæ de Pterio genitæ fuerunt,
 sortiti duxerunt. Nā Pteriphan-
 ti originē Adia, Oeneo Geo-
 darce, Ægypto. Dioxippe.
 Megaceli, Adye, Oxyptē Lā-
 rō, Pylarge Idmoni. Oðeo au-
 tē nouissimi sunt, Idai, qui
 Hippodicen Daiphron, qui
 Adianten duxit. en Hērse-
 pante natus, Dandion, qui
 Callidion, Adadon, qui

Oemen, Hyperbius, qui Cela-
no, Hippocoryfies, qui Hyper-
ripten sibi coniugarunt. Hi
ex Hephæstine oriuntur: ac
Puella matre Crinone suc-
runt. Post, ubi suâ quisq; sor-
titus, coniugē duxerūt, accep-
tos in cōiūgiū tūctos Danaï fi-
lie datis à patre pugionib. sō-
no sepultos, suâ quæq; spōsōs
occidunt, una cūmō excerpta
Hymnestra, hæc. n. sola Lyn-
ceum, quod dñs virginitatem
abstinuisset, incolamem affers
navit. Quod obrem hæc Danaus
coniectā in nuntiis custodiri
iuber. Reliquæ Danaï filie
præfetta sponforū capitis in
Lerna defoderūt; corpora ne-
ro añ urib. deplorata sepelien-
da curaverūt. Hæc autē Miner-
as, Mercuriusq; Iouis in pio
crepitu. Deniq; postea Da-
naus Hymnestrā Lynceō in
nuptimoniali copulavit, ceteras
vix in gremio cernitū pñ-
ctas visceribus bñditi dedit.
Autymone dixerunt fōmine.

φὸς ἐγλίοντο. Ερση, Παι-
διαν, γαλλιδικῶν. ἄρβυλος,
ὕμην. ὑπερβίος, κελευ-
νός. ἱπποκόρυψης, ὑπερ-
ρίπην. οὗτοι δὲ Ἡφαίστιος.
αὐτὸ δὲ ἐκ κεινούς. ὡς δὲ ἐ-
κλευρώσαντο τὸν γάμον, ἐ-
σιάσας ἐγχειρίδια διαδίδω-
σι ταῖς θυγατράσιν. αἱ δὲ
κοιρανιολοῖσιν τὸν θυμῶν.
ἀπέκτειναι, πάλιν ὑπερ-
μῶν ὄρα. αὐτὴ δὲ λυγ-
κία δὲ σίωσεν πρὸ θένον αὐ-
τὴν φυλάξαι τα. διὸ κα-
τέρχασιν αὐτὴν δαναός, ἐ-
φρουρεῖ. αἱ δὲ ἄλλαι τῆς
μὲν δαναοῦ θυγατράσιν τὰς
μὲν καφαλαῖς τῆς θυμῶν
ἐν τῇ λάρτῃ κατὰρξαται, τὰ
δὲ σώματα, περὶ τῆς πρὸ-
λεως ἐκάλουσαν. καὶ αὐ-
τὰς ἐκείθι θύρας ἀθλῶν τε,
καὶ ὅρων διὸς κελύσκον-
τες. δαναός δὲ ὕδατον ὑπερ-
μῶν ὄρα λυγκίᾳ σιωφικῶς
σεῖ τὰς δὲ λαιπὰς θυγα-
τράσιν εἰς γάμον αὐτῶν

5 Δις πεπῶσιν ἔδωκεν· ἄμυ
 μάνη δὲ ἐκ ποσειδῶνος ἐ-
 χλόνου Ναυπλίου, οὗτος
 μακρόβιος χλόμελος, πλε-
 5 ων πῶν δαλασσάν, πρὶς ἐμὴν
 πῆοισιν ἃς Δανάτφ ἐδυσσά-
 ρει. σπυῖβη δ' αὖ καὶ αὐτὸν
 πλὴν τῆσαι ἐκλίνφ τῷ Δα-
 νάτῳ, ὃ πρὶ ἄλλων πλὴν-
 10 οὔ ποσιντων ἐδυσσάφ· πρὶν
 δὲ πλὴν τῆσαι ἐγαμῖ, ὡς
 μὲν οἱ φραγκυλῆγοισι, Κλυ-
 μέιν· πῶν καὶ σφ' ἑως. ὡς δὲ ὁ
 τῶν τόσων χρογίφας, Φιλύ-
 15 ρας. ὡς δὲ κέρκων ἡσάντω.
 καὶ ἐχλόνου παλαμῶδιν,
 ἡ κτα, τανσιμῆδοντα. Λυγ-
 κῶς δὲ μὲν δαταῖν ἀργού-
 δαυαδῶν, ὡς ἔκτορ μὲν-
 20 οὔ ρας πικρῶ καὶ δὲ ἄβαν-
 τα. τούτου δὲ ἡ ἀνταλῆσας
 τῆς μαιπτεας, δίδυμοι καὶ
 Δις ἐχλόντο, ακρίσος, καὶ
 πρῶτης· οὗτοι καὶ ἡγ' ταῖ
 25 ρας ρῶς μὲν ἔπ' ὅτις ἐτασία
 ζοι πρὸς ἡδονάδων. ὡς δὲ
 ἀνταλῆσας, πρὸς τῆς

pregnantis Nauplium peperit
 Hic quod longævus efficit, mar-
 re navigans morientium cas-
 sum permolestè ferebat. Sed
 et ipsi tandem aliquando obs-
 isse contingit, vel eo mortis ge-
 nere, quo alios dosungi ma-
 sistissime conspiciebat. Verum
 antequam è vitâ decessit, ut
 Tragicorum auctoritatis com-
 probatur, Clymenem Cræci
 filiam sibi uxorem coniugari
 placuit. Qui vero reditus con-
 scripsit, Philyram dixisse ait.
 Cercopis autè testimonio He-
 fionem cepit. De qua Pabla-
 medem, Oeacem, Naufan-
 dosque gignit, Lyceus autè, qui
 post Danaum Argis domina-
 tas est, ex Hyperantestra q-
 dem, Abantem filium genuit
 ex quo ἐν Οὐδῶν coniuge
 Μαντινὴ filia, gemini pro-
 creantur Acrisius, ac Pele-
 us, qui cum in utero matris
 adhuc essent, inter se diffide-
 re ceperant. Vbi acro per
 anas potuit de regno cetera-

re non dubitarunt. Hiq; belliz-
gerates primi Clypeos innex-
perunt. Inde victor Acrisius
Proctum Argis exegit: qui
ad Iobatem in Lyciam perue-
nit, sed, ut alij produnt, ad
Amphianaëtem confugit, Cu-
ius etiam filiam ducit. Home-
rus autem Anteam dicit.
At si tragediarum scripto-
ribus fidem habemus, Stheno-
beam. Hunc demum Socer
eum Lyciorum copijs redu-
xit, ac Tirynibem occupavit.
quam ipsius gratia Cyclopes
manibus cinxerunt, atq; in
partem assumpti Argivam
terram propè universam co-
luerunt. Sic Acrisius Argis
imperat: & Proctus Tiryn-
ibe. Adhuc Acrisius ex Eury-
dice Lacedæmonis filia Das-
nactem gignit. Proctus vero
Lysippē, Irbinoenq; et Iphia-
stassam, quæ cū adultæ iā æta-
tis eēnt, in insaniam cōciderūt.
quod, ut Hesiodus inq; Diony-
sū serias minime receperūt.

βασιλείας ἐπαίμων. καὶ
πολεμοῦντες, οἵ τοι ἀντι-
δὸς πρῶτον. καὶ κρατὶς
ἀκέρως, πρῶτον ἄρξαις ἐξ
ἐλαύνει, ὃ δ' ἔπειτα εἰς λυκίαν
πρὸς ἰοβάτην. ὡς δ' ἐπειρῶ
φασί, πρὸς ἀμφικτακτα. καὶ
γαμῆ πῶ τούτου θυγατέ-
ρα. ὡς μὲν Ὀμηρὸς ἀντειμα-
ῶς δ' οἱ φραγκοὶ ἀντίβοιαι 10
καταγεί δι' αὐτὸν ὁ κλέστης
μὲν στρατὸν λυκίαν, καὶ κα-
ταλαμβάνει τήρωδα.
ταύτῃ αὐτῷ κυκλάσας
τειλεσκύντων. μετὰ μάλιστα
δ' ἐπὶ ἀργείας ἀπαίρει, καὶ
τῷ κοῦν. καὶ ἀκέρως μὲν
ἄρξαις βασιλείας. περὶ τὰς
δ' ἐπὶ τήρωδος. καὶ γένετα
ἀκέρως μὲν ἐξ ἀντιδότης 20
ἀκκαδαίμονος, ἀμφικτακτα.
πρὸς δ' ἐκ ἀντιδότης, ἀμφικτακτα,
καὶ ἰωβόαν. καὶ ἰωβόαν-
τακτα. αὐτὰς δ' ὡς ἐκ τῆς
ἐπὶ τῆς, ἐκ τῆς. ὡς μὲν ἡ- 30
ἀντιδότης φασί, ὃ πρὸς ἀντι-
δοῦ καὶ τῆς οὐκ ἀντιδότης.

ὥς δὲ ἄκουσίλαος λέγει, διό-
 τι τὸ τῆς ἡρώσεως οὐδ' οὐ
 πέλισαν. χροόμενοι δὲ ἐμ-
 μαυεῖς, ἐπὶ λαλῶν δὲ αἰὲς τῶν
 5 ἀργεῖαι ἄπασι. αὐτοὶ δὲ
 τῶν ἀργεῖαι, καὶ τῶν πε-
 λοπόννησον διελθόντων με-
 τὰ ἀκοσμία ἄπασις, ὅτι
 τῆς ὀρμίας ἐκρόχον. Μα-
 10 λ' ἄμποιος δὲ ὁ Ἀμυδαῖος.
 καὶ εἰδομένης τῆς ἄβαιτος.
 μαῖοτις ὦν, καὶ τῶν ὅτι φαρ-
 μάκων, καὶ καὶ θαρμῶν δι-
 ραπείαι πρὸς τοὺς οὐρανούς,
 15 ὑποχρεῖται διραπείαν τὰς
 παρθένοισι, εἰ λάβοιτο τὸ
 τρίτον μέρος τῆς δαυα-
 σείας. οὐκ ἐπιτρέποντες δὲ
 παρθεῖν θοράπυειν ἢ με-
 20 θοῖς παλικοῦντις, ἐπὶ μάλ-
 λοι ἐμαίνοντο αἱ παρθένοι.
 καὶ προσέειπεν αὐτῶν αἱ
 λοιπαὶ γυναῖκες. καὶ ἦ
 αὖται τὰς οἰκίας ἀφ' ὧν
 25 πῶσαι, τὸν ἰσθμὸν ἀπὸ λ-
 λυοῦ καὶ δακ, καὶ εἰς τὴν ὄψιν
 μίαν ἐφοίτων. περὶ αὐτῶν-

At Acusilai sententia; quod
 Iunonis simulacrum nibili
 fecerunt. Sic itaq. furere peti-
 citae per omnem argiuorum
 terram decurrabant. Inde iterum
 in Arcadiā, ac Pelopon-
 nesum reuersae nullonon de-
 decore labefactae per deser-
 ta discurrerant. Melampus
 autem Amythaonis filius, et
 Idomenes, quae sunt Abantis,
 uaticinandi cognitione insig-
 gnis, et qui potionadi, expurgan-
 diq. rationem primis inue-
 nuerat, se uirginibus sanita-
 tem restitutum pollicetur: si
 etiam regni partem accipie-
 at. Proetus tanta mercede de-
 territus, filiarum curae minime
 assentitur. Quocirca uir-
 gines longè maiori uesania cō-
 citantur, immo uero etiam
 illarum ueluti contagione, as-
 fectae reliquae mulieres cum
 uirginibus simul furere, et es-
 nim desertis proprii adibus
 in suos ipsarū filios de sae-
 uicibus, aut in deserta sese sus-

gientes abdebāt. Cum uero id calamitatis genus in dies magis increfceres : postulatum mercedem Proetus Melampo di vltro cōcessit. Tam ille eas se curatarum esse promittit, si regi tantundem fratri suo Biani attribuat. Inter haec Proetus ueritus, ne, si filiarū cura lōgius protrahatur, mercedē ille peteret ampliorem. Postulatis assensus filias Melampodi curandas commisit. quare Melāpus, adhibitis nas lidiffimis adulescentibus eubolacū simul, & eubolā quādā choream inuitatus de montibus virgines ipsas in Sicyonē est usq; insecutus. Has dān persequeretur, Iphinoe nata in axima uilā cū morte cōtinuauit. Reliquae uero repurgatae uesania respuerūt; Harum dēnq; Melāpodi uiam, & Biani alteram Proetus in uias erimontū collocauit: post lōgō post tpe Megarenibz filii genuit. Ceterū Belitrophiti

σης δι' ἀδελφῶν τῆς συμφορᾶς, τὸν αἰτησάμενος ὁ πρότερος εἰδέναι. ὁ δ' ὑπὸ χεῖρας θάλασσαν, ὅταν εἴη τὸν ποσὺν τοῦ, τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ λάβειν βίαν. πρότερος δ' εὐλαβηθεὶς, μὴ βραδυνούσης τῆς θορᾶς πείσας αἰτηθεὶν καὶ πωλεῖν, θοραπέυειν σιωπῶν σιωπῶν τοῖς. Μελάμπος δ' ὑπεραλαβὼν τὸν δακτύλῳ τοῦ τῆς νεαλίων. μετ' ἀλλὰ λαγμοῦ, καί πινος αἰδέσθαι χερείας ἐκ τῆς ὁρᾶς αὐτὰς, εἰς σικυῶνα σιωπῶν. κατὰ δ' ἐπὶ τὸν διαγμὸν, ἡ πρεσβυτάτη τῆς θυγατρὸς, Ἰφινόη μετήλαξε. ταῦς δ' ἄλοιπαῖς τυχεύουσαι καὶ θάρμου σωφρονῆσαι σιωπῶν. καὶ ταύτας μετ' ἐξέδοτο πρότερος μελάμπος, ἡ βίαν. καὶ δαδ' ὅσον εἴη γέννησε Μεγαπίνδην. ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ δ' ὁ γλαῦκον τὸ σισύφον, κατὰ

APOLLODORI

ῥέεbat, pecoraq; inficiebat.
 Hæc. n. trium belluarum uiri
 bus sub una duntaxat natura
 communita erat. Aiunt hanc
 ipsam Chimæra ex Homeri
 testimonio Amisodari cura
 enutritam fuisse, natamq; ex
 Typhone, & Echidna, id, qđ
 Hesiodi carminibus cōprob a
 ri legitur. Gōscēso igitur Pe
 gaso, quē ex Medusa, ac Nep
 tuno satum, & aligerum bas
 bebat Bellerophōtes, sublatus
 in aliū, ex eo Chimæra sagit
 tis impetebat. qua demū pers
 astra pugna Iobates eundē in
 Solymos pugnaturū misit, ubi
 ei id feliciter exegit, ad Ama
 zonas expugnandas pficisci
 impauit, quibus item deuictis
 collectā Lyciorū iuuentutem,
 quæ cæteris pcellere uide=

γὼ φύσις τελευτῶν θυγῶν εἶχε
 δύναμιν. λέγεται δὲ καὶ τελευ
 χίμαιρας ταύτην παρῆναι
 μὲν, ὑπὸ ἀμισσοδάρου, κα
 παρὰ εἰρηκε καὶ ὁμυρος.
 γλυκερῶναι δὲ ἐκ τυφώδος
 καὶ ἐχιδνῆς, καὶ οὕτως ἠπίοδος
 ἴσθρεϊ. ἀναβιβάζεις ἦ ἴαυ
 τὸν ὁ βελλεροφόντης ὅτι τὸν
 πῆγασον εἶχεν ἴππον ἐκμε
 δούσης πῆλυνον γλυκερῶν
 νοι, καὶ ποσειδῶνος ἀρθεῖς
 εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κατετό
 ξευσεν τὴν χίμαιραν. μετὰ
 δὲ τὸν αἰῶνα ὄϊον, ἐπὶ τα
 ξαὶ αὐτῷ πολύμοις μαχεσθῆ
 ναι. ὥς δὲ ἐπελύθησε καὶ
 ὄϊον, ἀμαχόσιν ἐπὶ ταξεί
 αἰωνίζεσθαι αὐτὸν, ὥς δὲ καὶ
 ταύτης ἀπὶ κτείνει, ζεύς τε
 νεότῃτι λυκίων διαφείκει
 δοκονῶτας ἐπιλέξας, ἐπὶ
 ταξεί ἀπὸ κτείνει λαχόντα
 τας. ὥς δὲ καὶ τοῦτα ἀπὶ
 κτείνει πάντας, θαυμάσας
 τὴν δύναμιν αὐτῆς ὁ ἰοβὰ
 της, τὰ τε γράμματα εἶδε.

puerum educavit. Ceterum, Polydectes uirginis Dictyis frater, Scripsi rex, Danaes amore correptus, eū ea, Perseus in uirilē aetate puenerat, potiri nequiret, amicis quibus cum et Perseum etiā conuocat, ijsq; ob Hippodamiae Oenomai filiae nuptias etiam se celebraturum ediceret. Cui tū Perseus quā nāma inquit in re cōficiēs etiam equo Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis, ego inquit, capite. Tum rex, contra nihil subiecit. Mox uero, ad alijs equos, exposcit, sed, quod equum a Perseo habere nō posset, pro symbola Gorgonis capite illi, ut afferret, imperauit. Tam Perseus Mercurij, ac Minervae ductu Phorci filias adiit, Enio, Tembrodō, et Dino. Hae fuerē cetisq; et Phorci natae. Gorgonum satates ab ortu ipso statim et nascentes, praeter tres oculos, et dentes una praedia, quis

σείφα, Δίκτυς ἄρα, αἰετέρεσσιν. βασιλεύαν δὲ τῆς σείφου πολυδέκτας, ἀδελφὸς ὁμομήτειος Δί, κτυος, Δακτύς ὄρασις, καὶ ἡσφαλίῳ. πρόσας, μὲν δὲ νεμελιος αὐτῇ στυλιδῶν, στυλιδῶν αὐτῇ στυλιδῶν. μετὰ δὲ καὶ πρόσας, λέγων ἔρανον στυλιδῶν ἡδὲ αὐτῇ ἰπποδαιμείας τῆς οἰνομάου γαμῶν. τῷ δὲ πρόσας εἰπόντος ἐπίπνι ὁ ὄρασις ἀναχέτης; τῷ δὲ φάσαντος ἡδὲ ἰπποδαιμῶν πρόσας δὲ εἰπὼν τῇ καφαλίῳ τῆς γοργόνης. οὐκ αὐτὸρ πολυδέκτας. παρὰ μὲν οὖν τῇ λατῶν ἦ τισις ἰπποδαιμῶν. πρὸ δὲ ἢ πρόσας οὐ λαβὼν αὐτῇ ἰπποδαιμῶν, ἐπὶ ταφῇ τῆς γοργόνης κομίσθη τῷ καφαλίῳ ὁ δὲ ὄρασις, καὶ ἀδῆνας τετραδουζον μῶν, ἡδὲ τὰς φέρεται γινεταί θυγατῶν. ἐν τῷ καὶ πεμφεσθῶν καὶ αἰετῶν ἢ ἀνατῶν καὶ κῆρυγος, καὶ φέρ

κεν χορζόγων ἀδελφαί,
 γραῖαι ἐκλοετῆς· εἴα τὴ
 ὀφθαλμῶν αἱ φρεῖς, καὶ εἴα
 ὁδόντα εἶχον· καὶ τοῦ τα
 5 πῶ ἀμφοῖς ὕμεινον ἀλλή-
 λαις· ὡς κεν ἀνδρῶν ὁ πόρ-
 σεύς, ὡς ἀπὶ ἡτοῦ, ἔφην ἀπο-
 θύσσειν, αἶψα ὑφ' ἡμέρας τὴν
 ὁδὸν τῶν ὑπὸ τὰς νύμφας
 10 φόρου (αἶν· τοῦ δὲ αἰνύμ-
 φαι πῆλυνά εἶχον πίδακα,
 καὶ τὴν κίβισιν ἦν φασί-
 πνον εἶναι πῆλυνον, πῆλυνον
 15 δὲ, καὶ ἡσιόδοτος αἰσάσθαι
 δὲ, ὑπὸ τῷ πόρσεω.

Παῖδ' ἔμεταφρασε· εἶχε
 κάραι δὲ νύμφῃ πλάτρου.

Γοργῶνς, ἀμφὶ δὲ μιν κίβι-
 σις δὲ· Εἶπον τοῖς δὲ πα-
 20 ραὶ τὸ καθεῖσθαι ἐκ τῆς ὁδοῦ·
 καὶ τὴν φρεῖν, εἶχε δὲ καὶ
 τὴν αἰσθῆσιν καὶ τὴν ὑφ' ἡμέρας
 σκευὴν δὲ τῆς φρενὸς
 ἀποδοῦν τὸν, πῶς ὁδόντα, καὶ
 25 τὸν ὀφθαλμῶν αὐτοῖς, καὶ
 παρακλῆσθαι πρὸς τὰς
 νύμφας, καὶ τυχόν, ὡς ἐ-

bus, et vicissim interseuer-
 bantur. Hæc, ubi potius
 est Perseus, reposcentibus
 illis, se reddituram polli-
 cetur, si, quæ ad Nym-
 phas, ipsa duceret, viam
 demonstrarent. Erat autem
 hisce Nymphis talaria, et
 cibis, quam peram quis-
 dam esse putant. Id Pini-
 darus, et Hesiodus in Clys-
 peo, ubi de Perseo, sic
 ait.

Horrendæ totas scapulas car-
 pi occupat ingens.

Gorgonis, idq; intra cubum
 latet.

Nam cibis, quod inibi con-
 dantur indumentum, et cin-
 baria, dista esse videtur. Ad-
 hæc Orci galeam, adhibuit,
 Restituit itaq; Thorcidibus
 ei dente, et oculo, quod ut-
 am demonstrassent, ad Nym-
 phas pervenire: Adeptus in-
 de, quæ cupiebat, bu-
 meris ante omnia peram
 induxit, ac pedibus talaria

APOLLODORI

accommodavit, postremo gas-
leam capiti imposuit. Hac
igitur lectus, quoscumq; no-
luisse, ipse innixus alijs,
peruidebat. Is, ubi a Mer-
curio Adamantinam Har-
pen accepit, ad oceanum
denotavit, hic Gorgonas
dormientes deprehendit.
His autem Euryale uni.
Stheno alteri. tertiaq; Me-
duse nomen fuit. In quib-
us, solum Medusam mors-
ualem fuisse perhibent. Ad
huiusce itaq; caput repors-
undum Perseus emissus fuit.
Erant Gorgonibus cas-
pita, squamosarum anguam
spiritus obsita, dentes præterea
tame, magnitudinis, quante
suum esse videntur. Adhuc
manus æneæ, & alæ aureæ,
quibus consolabantur, quæ, quis
cūq; obtinerentur, eos in saxa
omnes commutabant. Hæc de-
um Perseus somno sæpientis
adortus, cuius manus Pal-
las dirigebat, aversus oca-

σπούδασε, τὴν μὲν κίβισιν
πεμβάλει. τὰ δὲ πέντε
τοῖς σφυροῖς προσήρμασε.
τὴν δὲ κενὴν τῇ κεφαλῇ
ἐπέθρε. ταύτῃν ἔχων,
ἀπὸ τῶν μετ' οὐδ' ἔθελον, ἔβλε-
πεν. ἅπασαν ἄλλαν δὲ οὐχ' ἐ-
βλῆτο. λαβὼν δὲ καὶ πρὸ
ὧ μούσδ' αἰμαίνετο, τὴν ἄρ' ἔκ-
πιτόμηνος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἰ-
δὲν. καὶ κατέλαβε τὰς
γοργόνων κοιμημένας, ἔ-
σταν δὲ αὐταί, Σθενὸν, Εὐρυ-
άλην, μέδουσαν. μόνῃ δὲ ὕπ-
νου τὴν μέδουσαν. ὅτε ἤντη ὧς
τὴν ταύτης κεφαλὴν πρὸς
οὐς ἐπέμψεν. ἔχον δὲ αἰ-
γοργόνου κεφαλῆς μὲν π-
ελασσεύρα μὲν αὖ φολίσι
σβακόντων. ὁ δὲ ὄντας δὲ μετ' οὐ-
γάλας ὡς συνῶν, καὶ χεῖ-
ρας χαλκίαις, καὶ πρὸς ὄντας
χρυσαῖς, δ' ὦν ἐπίπρητο. τὴν
δὲ ἰδόντας, λίθοισι ποτίσας,
ἐπιστὰς αὐτὰς αὐταῖς ὁ πρὸς
οὐς κοιμημένας, κατὰ
θυνοῦσας τὰς χεῖρας αἰδῶ

νῆς, ἀπὸ σφαιμυμίου, καὶ
 ἐλὲπαι εἰς ἀσπίδα χαλ-
 κῷ, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς
 γοργόνης ἐβλεπὶν, ἐκαρατὸ
 5 μυσταυτὴν. ἀχρὶ μιν δει-
 σης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς
 γοργόνης ἐβέβηκε πύλας
 πύλων ἱππῶς. καὶ χρυ-
 σῶς ὁ γαρυόου πατήρ.
 10 τοῦτο δὲ ἐγλίνυσαι ἐκ πο-
 σείδωνος. ὁ μὲν οὖν πέρ-
 σεύς ἐδίδυμος εἰς τὴν κί-
 σισιν τὴν κεφαλῇ τῆς με-
 δούσης ὁπίσω πάλιν ἐχέ-
 15 σθαι. αἱ δὲ γοργόνες ἐκ τῆς
 κοίτης ἀέσανται, τὸν πέρ-
 σεα ἐδίδωκεν. καὶ σιωπῇ
 αὐτὸν οὐκ ἐδύνατο δεῖν τὴν
 κυδῶν, ἀπὸ κρύπτειν ὅσον
 20 αὐτῆς. παρὰ γλινόμενος δὲ
 εἰς αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασιλεύει
 κροφῶς δῦρε τὴν τοῦτου θυ-
 γατῆρα αἰσθόμεναι πᾶ-
 κελῶν βορᾶν θαλασσίῳ
 25 κῆτεϊ. κλαδίει περὶ γὰρ ἡ κη-
 φέως γαυνὴ, νηυσὶν ἤρισ-
 τῶν καὶ ἀλλοῶν. καὶ πασιῶν

lis in aerem Clypeum des-
 fixis, per quem ipsam Gor-
 gonis imaginem respicie-
 bat, Medusæ caput am-
 putavit. Quo refectis Per-
 gasus alatus equas repen-
 te profuit, & Chrysa-
 or Gerionæ pater. Hos-
 sce autem è Neptuno pro-
 creavit. Igitur Perseus repo-
 sito suam intra peram Me-
 dusæ capite, recessu. Ver-
 um Gorgones ipsæ somno
 excite Perseum insectaban-
 tur, quem intueri ob orci Ga-
 leam minime poterant, quod
 ea Perseus contegebatur: Qui
 cum in Æthiopiam per-
 volasset Cephei, Regis fi-
 liam Andromedam Maris
 Ceto iam iam deuorandam
 offendit: quoniam Cas-
 siopea Cephei coniux de-
 corporis formæ præstanz-
 tia, quod se omnium formo-
 sissimam iactitabat, Ne-
 reidas in certamen pro-
 uocauit. Quamobrem ea

APOLLODORI

fili Nereidas iratus fecit.
 Tum etiam Neptunus ira
 percitus Cephei regnum, et
 aquarum multitudine, ac Cete
 immisso perussit.
 Cepheus autem Ammonis or-
 raculo monitus est, tum de-
 mum tantae calamitati mo-
 dum fore accepit, cum Cassio-
 pea filiam Andromedam Ce-
 to deuorandam proposuerit.
 Id igitur Cepheus Aethiopum
 ui compulsus, effecit, scos-
 puloque filiam alligauit, quam
 conspiciens Perseus, et illi-
 us amore succensus, Cepheo
 sese Cetus ipsum interemptu-
 rum pollicetur; si filiam ab
 imminenti periculo ereptam si-
 bi in matrimonium colloce-
 rit. Et ita iureiurando confir-
 matis Perseus monstrum ag-
 gressus occidit, atque Androme-
 dam soluit. Huic non ita mul-
 to post Phineus Cephei fra-
 ter insidias parat, cum pri-
 mum ille Andromedae coniu-
 gi coiret, e medio tolleret, ne-

εἶναι κρείσσον ἄνθρωπος. ὁ-
 δὲ αἰνεσιδὴς ἐμνήσκειτο,
 καὶ ποσειδῶν αὐταῖς συ-
 νορχοῦν, πλημμύρας τε
 ἀδὶ τῷ χώρῳ ἐπέμψεν, καὶ
 κῆτος. ἅμματος δὲ χρό-
 νους τῷ ἀπαλλαγῇ τῇ
 συμφορᾷ, καὶ ἡ κροσι-
 πείας θυγατρὸς αἰδομένη-
 δα προειπὺ τῷ κῆτι βο-
 ρά. αὐτὸν αἰσχυρῶς ὁ
 κυφὸς ὑπὸ τῆς αἰδομένης
 ἔπραξε, καὶ προσέειπε
 τῷ θυγατρὶ πέραι-
 ταν θιασάμενος ὁ πῆρσος, καὶ
 ὄραδεις, αἰαιρῶσαι
 ὑπὸ χεῖρ κηφῆ τὸ κῆτος, εἰ
 μέλλει σωθῆσαι αὐτὴν
 αὐτῷ δόσιν γυναικα. ὁ
 τούτοις λεομύδιον ὄρκατο,
 ὑπὸ σῆς κῆτος ἔκτεινε,
 καὶ τῷ αἰδομένῳ ἔλυ-
 σεν. ἐπιβουλότατος δὲ αὐ-
 τῷ φινίας, ὅς τιν' ἀδελφὸς
 τοῦ κυφίως ἐγγυμένους,
 πρῶτος τῷ αἰδομένῳ
 μακρὸν τῷ ἐπιβουλῷ τῷ

ποργόντα δι' ἴξασ', ἡμῖν τῶν
 σκωπεύοντων, αὐτῶν
 ἐλίδωσι παραχρῆμα. πῶς
 γοργόντιος δ' εἰς σέει φασ,
 5 καὶ κατακλῶν περὶ φά
 γῆας οἷς λαμοῖς μετ' αὐτῶν
 δίντους πλὴν μετὰ τὰς οὐ
 τῶν παλινδρόμου βίαν, εἰ
 σελθὼν εἰς τὸν βασιλῆα
 10 οὐκ ἀλέξανδρος τῶν πολυ
 δέκτων αὐτῶν. ὅλως δ' ἀπερ
 χεῖς τῶν καφελῶν τῶν
 ποργόντιος εἰδὶ. ὅ δ' ἰδὼν
 τῶν, ὁπποῖον ἔκαστος ἔτυχ
 15 χῆμα ἔχων ἀπὸ λαοῦ.
 κατασπῶν δ' τῆς νεύου
 δίκτου βασιλῆα, ἀπὸ τῶν
 τὰ μὲν πῶς, καὶ τῶν κί
 βισι, καὶ τῶν κινῶν ὅμῃ,
 20 τῶν δ' κεφαλῶν τῆς πορ
 γόντιος ἀπὸ τῶν. Ἐρμῆς μὲν
 οὐκ ἀπὸ τῶν ποργόντιος πᾶσι
 ἀπὸ τῶν ταῖς νύμφαις.
 25 ἀπὸ τῶν δ' εἰ μὲν τῶν
 δ' ἀπὸ τῶν ποργόντιος πᾶσι
 λαοῖς ἀπὸ τῶν. Ἀπὸ τῶν δ'
 καὶ τῶν εἰς τῶν δ' πᾶσι

tum id ubi resāne Perse
 as cum comuratis omnibus
 Phineam Medusæ capite as
 flentato in saxa repente cons
 nerat. Itaq; Perseus res
 nerfus in Seripham matrem
 ad aras cum Dithyæ, ob
 Polydectis uolentiam confus
 gisse, deprehendit. Inde
 impetu facto aggressus re
 gem conuentionem amica
 rum auxilio fretum auer
 fus Gorgonis caput ostendit,
 idq; quotquot aspercutit, qua
 licumq; quisq; forma esset,
 in saxa commutatus est. Mox
 ubi Dithyn Seriphi regem
 constituit, Mercurio salaria,
 pecuniam, et gateam reddidit,
 et Gorgonis caput Min
 erue dono dedit. Ea uero
 Mercurius omnia Dyman
 phi restituit. Ceterum Pala
 las in medio clypeo Me
 duse caput apposuit. Nec
 desunt, qui Gorgonis ca
 put a Minerva precifum
 fuisse dicant. Alii enī

eam sese pulchritudine Tals-
ladi comparare non erubui-
se: Atqui Perseus, cum Da-
nae, & Andromeda Argos
Acrisium usurus propera-
uit, Is autem oraculi monitu
Argos deseruit, atq; in Pa-
lasiā terram commigra-
uit: interea Tentania La-
rissiorum rege patri iam ui-
am facto gymnicum certas-
men eduturo, ad id etiam Per-
seus decertaturus aduenit:
ac etiam quinquertium lus-
dens, disci iactu Acrisii pes
de percusso, altutum cum in-
terfecit. Post, ubi Perseus Or-
taculum iam expletum esse
animaduertit, Acrisium qui-
dem extra urbem sepeliuit.
Verum, quod Argos ad il-
lius hereditatem aduendam,
qui eius opera occubuisse,
tentare iussu quodam pu-
dore teneretur, profectus
Tirynthem ad Megaren-
them Praeti filium, cum
regno micissin, conuocauit,

καὶ ἡ μέθυσα ἐκτρατήνη
αὐτὴν φασὶ δὲ ὅτι καὶ πολλοὶ
ἀλλοιοὶ ἠδὲ λαοὶ ἡ γαστήρ
αὐτῇ συγκεκμημένη. τῶν αὖτε
δὲ μετὰ δαναῖς, καὶ αὐτοῖς
μέδους ἑσπύδα ἐπέεργος,
ἵνα αἰκίστον θείσῃσιν. ὁ
δὲ διδοικὼς τὸν χρυσμαῖον
ἀχλιδπὼν ἄετος, εἰς τὴν πε-
λαγονίαν ἐχέεντο γῆρας.
τοῦτα μὲν δὲ τῷ λαοῦ αἰ-
ὼν βασιλέως ἀδὲ καποιο-
μήν τῷ πετρεῖ διακρίνομεν
γυμνικὸν αὐτῶν, πρὸ γένε-
σός, καὶ ὁ πῆρσις αἰωνοῖσιν αἰ-
δέλας ἀπανιξόμενος δὲ, πέν-
ταθλον ἢ δίσκον ἢ ἑλάνθρον
σίου πόδε βαλὼν, πῆρσις
μακρὸν πέντε αὐτὸν, αἰ-
δόμενος δὲ τὸν χρυσμαῖον
πεπλεγμένον, τὸν μετὰ κέρ-
σιον ἔξω τῆς πόλεως ἔδει-
ψεν. ἀχλιδπῶν δὲ εἰς
ἄετος ἐπακροῖσιν ἑλάνθρον
κλῆρον τῷ δαίμονι πεπλεγ-
μένον, πῆρσις αἰδόμενος εἰς
πῆρσις πρὸς τὴν ἀσπίδα

παῖδα μεγαπίνθην, ἡλλά-
 ξατο, τούτῳ τὸ ἄρτος εἶ-
 χήσαι. καὶ μεγαπίνθης
 μὲν ἐβασίλευσεν ἀργείων.
 5 πύρρῳ δὲ πύρρῳ, πρὸς
 περὶ τοὺς μίθους, καὶ μυ-
 κύνῃ. ἐλπίον δὲ ὅς αὖ-
 σθρομέδους παῖδες αὐτῶν.
 πρὶν μὲν ἐλπίον εἰς τὴν ἐλ-
 10 ολάδα Πύρρον ὃν περὶ κα-
 φεί κατέλιπον. ἀπὸ δὲ τοῦ
 δὲ τοῦ πύρρων βασιλείᾳ
 λέγεται γενέσθαι. εἰ μυ-
 κύνῃ δὲ ἀλκαῖος, ἢ δὲ
 15 τελεος, καὶ ἔλαος, μύστωρ τὸ
 καὶ ἡλεκτύνων, καὶ θυγά-
 τρις γοργόφονος, ἢν περὶ τοῦ
 ἔλαος. πάλιν ὅς ἀλκαῖος
 ἰπποτόμης τὸ μύστωρος ἀμ-
 20 αὐτοῦ ἐλπίον, καὶ θυγά-
 τρις αἰαξίᾳ. ἐκ δὲ μύστωρος,
 ἢ ἀλκαῖος τῆς πύρρωνος,
 ἰπποτόμης. ταύτην ἀρπύ-
 ρους ποσειδῶν, καὶ κομῆς
 25 αὐτῇ τὰς ἐλπίονος ἰππο-
 τῶν, καὶ ἔλαος τῶν
 αὐτῶν, ὅς αὖ καὶ τῶν, καὶ

Nam illi Perseus Argos tris
 didit, ac Megapenthes argiu-
 rum regno praeficitur. Perseus
 us uero Tithyribem adeptus,
 Mideamq; et Mycenae adma-
 nit. Porro ex Andromeda
 Perseus filios habuit ante,
 quam in Graeciam uenisset,
 Persem scilicet, quem apud
 Cepheum reliquerat; Ab hoc
 Persarum reges originem duc-
 xisse feruntur. Asmycenis
 procreauit Anceum, Sibes-
 melum, Helam, ac Mastorem,
 et Elefryonem, filiam infa-
 per Gorgopbonem, quam Per-
 tieres uxorem duxit. Item ex
 Alceo, atque Hipponome Mo-
 neces filia nascitur Amphia-
 nyo, et Anaxo filia. De Mes-
 store, ac Lyfidice Pelopis fi-
 lia Hippothoe gignitur, quā,
 cum rapuisset Neoptolus, atq;
 in Echinadas insulas intus-
 sisset, comprimie: ex ea
 Tarpium creat, qui Tar-
 piam solum colonas indu-
 nit habitantes, quae Tis-

boas quod procul à patria iue-
rit, appellavit. Sed ex Ta-
phio Tereleus natus est. Hūc
Neptunus aureo cruce illius
capiti imposito, fecit immor-
talem. Ceterum Terelei sep-
te filij fuerunt, femina qui-
dem Comaibo, ac matres,
Chromius, Tyrannus, Antio-
chus, Chersidamas, Mastor,
Eueres. Atq. Electryon duāta
matrimonij Amaxone. Alcei
filia, suscepit feminei quē ser-
uus Alcmenā, matres aut. Stra-
tobaiē, Gorgopbonā, Philono-
mā, Celencū, Amphimachū,
Eysenomā, Chersimachū, Ana-
stotē, Archelaū: scōpost hoc
fecit spurium ex phrygia mulie-
re Midea Licymniū. E sthene-
lo nero, et Nicippe, quae Pclon-
gis fuit, Alcinoe, et Medusa
procreantur, mox etiam eidē
Eurystheus natus est, qui My-
ceris imperavit. Nam quo
tempore Hercules gignendus
esset, tum iuxta iussu Deos
dixisse fertur, quāvis Peta-

ρὸν λαοὺς Τηλεβόας ἐκα-
λεσεν. ὃ πὶ τηλοῦ τῆς πα-
τρίδος ἔβη. ἐκ ταφίου δὲ,
παῖς πῖδρέλαος ἐγένετο.
τῶτον ἀδανάτοιν ἐπαῖσε
πασιδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ,
χρυσὴν ἐν δὲ τῇ τείχε, πῖδρε-
λάω δὲ ἐγένοντο θυγα-
τὴρ κομαιδῶ, καὶ ἄρρεσθ
παῖδες, χρόμιος, τυραννίδης,
αἰπίδης, χερσιδάμας. καὶ
τοὺς, αὐτοὺς. Ἡλεκτρυόνας
δὲ γάμας τῷ ἀλκμήων θυ-
γατὸρα μὲν ἀλκμήων, καὶ
δίας δὲ στρατοβάτην, γοργό-
νον, φελονόμον, κελαι-
νίδα, ἀμφίμαχον, αἰσινό-
μον, χερσίμαχον, αἰσάντορα,
ἀρχέλαον. μῦθε δὲ εὐκταῖς,
καὶ ἰοδότῃ ἐκ φρυγίας γυναικο-
κὸς μιδέασιν ἀικύμειον. οὗ
τέλου δὲ, καὶ νικίππης. τῆς
πέλοπος, ἀλκιδόνος, καὶ μέ-
δουσας, ὕδρας δὲ, καὶ αἰρε-
σθίδος ἐγένετο, ὅς καὶ μὲν κυ-
νῶν ἐκασιλόων. ἃ πὶ γῆ
ἡρακλῆος ἐμελλε γενεῖσθαι.

ὅσων, Ζεὺς εἰ θεοῖς ἔφθ,
 τὸν ἀπ' ὑπὸ σέως γένεσθαι
 σόμηνος τῆ τε βασιλείῃ μὴ
 κινῶν. ἔφα δὲ ὅς τὴν ζῆ-
 5 λον, εἰλφθῆναι ἔπειτα τὴν
 μὴ ἀλκμήνης τόκον ἰδῆ-
 χεῖν. Ὀφθαλμὸς δὲ τὸν διτ-
 λου παρεσκεύασε γένεσθαι.
 ἐπὶ ἀμφιπύλαισι ὄντα.
 10 ἡλεκτρυόνης δὲ βασιλεύον-
 τος μὴ κινῶν μὲν ταυτίου,
 αἱ τῆ φρελάου παῖδες ἐλ-
 γόντες τὴν μητέρα ἀρχὴν,
 15 τῷ μητρὶ πατρὶ ἀπὸ τοῦ
 καὶ μὴ προσέχοντος ἡλε-
 κτρυόνης, ἀπὸ λαῶναι τὰς
 βόας. ἀμεινομένην δὲ τῇ
 ἡλεκτρυόνης παῖδων, ἐκπε-
 ς λήσας ἀλλήλους ἀπὸ τῆ
 20 νου. ἐπὶ δὲ τῇ ἡλεκτρυό-
 νος παῖδων ἀκύνεος ἔπι-
 νός ὑπάρχον. τῷ δὲ πῶ-
 ρελάου, ὁ ὅς καὶ τὰς
 παῖδας ἐφύλασσε. τῷ δὲ τα-
 25 φῶν αἰ διαφωγόντες, ἀπὸ
 πλάσκει τὰς ἐλαθείσας
 βόας ἐλόντες καὶ ὑπὸ τῶν

sei prole oriturus est, Myce-
 nis regnabit. Hinc Iuno per-
 suasit ob invidiam, Ilithyie,
 ut Alcmenes partum cohibes-
 ret; camq; ut Eurystheus
 Sthenelai filius in lucem, iam
 septimestris, proderet, sub-
 ornavit. Ad Eleetryonem au-
 tem Mycenis cum Taphio im-
 perantem Pterelai filij pro-
 feci, ab eodem Mastoris re-
 gnum duo materno repetunt,
 qui, quod ab eorum postula-
 tis maxime abborreret Ele-
 etryo, ipsius boues abegerunt;
 Tum Eleetryonis filij uim ui-
 repellentes mutuo concursu
 perimuntur, et ex Eleetryo-
 nis liberis Licymnius, quod
 puer admodum esset adhuc,
 seruatur incolumis. Atqui
 ex Pterelai natis Eucrea, qui
 nauis afferuabat, super-
 stes fuit. Tum, qui de Ta-
 phijs euasissent, uela uento
 dederunt, et abactas se cum
 boues Polyxeno Eliensium
 regi commendauerunt. Geo

terū Amphitryo redēptas de
Polyxeno boues Mycenae ab-
duxit. Interea vero Electryo
filiotum cadem ulturus rex
gno simul cum Alcmenae filia
in Amphitryonis potestas-
tem tradito iurisiurandi relis-
gione illum prius adegit, ut
ad reditum usq; filiam uirgis
nem seruaret intactam. Bellū
enim contra Teleboas confla-
re cogitabat. Is autem cum bo-
ues reduceret, earūq; una aus-
fugeret, in ipsam Amphitryo-
tum, quam manibus forte cla-
uam gestabat, immisit. Quae
de bouis cornibus repulsa in
Electryonis caput insiliens ip-
sum uita priuauit. Sibenelus
itaq; hanc naetus occasionem
ē tota Argiuorum terra Am-
phitryonem exegit. Inde
non modo Mycenarum, sed
etiam Tirynibis ditione pos-
situs est; mox autem Per-
sippi ad se filijs Atreo,
Thyestaeq; accessit Midea-
am commendauit. Amphit-

το τῷ βασιλεῖ τῆς ἡλείας
πολυξείῳ. ἀμειψύων δὲ
παρὰ πολυξείου λυγρὰς
μυίας αὐτὰς ἔχων εἰς μυ-
κύνῳ. ὃ δὲ ἡλεεύων τοῖς
τῆς παύδων δάνακτον βου-
λόμηνος ἐκδικῶσαι παρε-
δούς τῷ βασιλεῖ αἰμει-
ψύωνι, καὶ τῷ θυγατρὶ
ἀλκμήνῳ, ἐξορκίσας ἵνα
μέχρι τῆς ἐπιπόδου πρὸς
αὐτῷ φυλάξῃ, στρα-
τεύειν ἐπὶ τηλεβοῶσιν δι-
νοῖτο. ἀρχαμβάσιτος
δὲ αὐτῇ τὰς βοῆς, μᾶλλον
ἐκδορούσης ἀμειψύων ἐπὶ
αὐτῷ ἀφῆκεν, ὃ μὲν χεῖ-
ρας εἶχε, ῥόπαλον. τὸ δὲ
ἀγκρουνθεὶ ἀπὸ τῆς παρῆ-
ται εἰς τῷ ἡλεεύωντος κα-
φαλῷ ἐλθὼν ἀπέκτεινε
αὐτόν. ὃ δὲ λαβὼν ταύ-
τῳ τῷ περὶ φανι δένε-
λος, περὶ τὸς ἄριστος ἐξέβα-
λεν ἀμειψύωντα, καὶ τῷ
ἀρχὸς τῆς μυκύνων, καὶ
τῆς τίγριδος αὐτὸς κατέ-

10 χα. τὴν δὲ μίδεαν μετὰ πεμ-
 ψάμενος τῶν πέλσων παῖ-
 στας ἀντρέα, καὶ θυέστην, πα-
 ρέθηκε τοῦτοισι, ἀμφιερύων
 5 δὲ σὺν ἀλκμήνῃ, καὶ λικυ-
 μνίῳ πρᾶξιμόμενος ὃς δὴ
 βασιλῆος κρείοντος ἦγνί-
 σθη. καὶ δίδωσι τὴν ἀδελ-
 φίδα περιμήδην λικυμνίῳ.
 10 οὐλομένης δὲ ἀλκμήνης γα-
 μινθίσσας τῷ τῆς ἀδελ-
 φίδι αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸν
 δάκτυλον, ἕως ῥόμβου ὃς
 15 πελεβοῖα στυκτὸν εὖειν ἀμ-
 φιερύων, ἣ πρηνόλαι συμ-
 βάλασθαι κρείοντα. ὁ δὲ,
 ἔφα, στυκτὸν εὖειν ἐὰν πρὶν
 20 ῥοι-εἰς τὸν τὴν καδμείαν
 τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ.
 20 ἔφειρε γὰρ τὴν καδμείαν
 ἀλώπεξ θυεῖον. ἕως ἄν-
 τος δὲ ὁ μῶς, εἰμορμλίον ὦν
 αὐτὴν μετὰ πῖνα κατὰ λα-
 βεῖν. ἀδικομυλίας δὲ τῆς
 25 χόρας, εἴα τῆς ἀστῶν παῖ-
 δας οἱ θεοὶ κατὰ μῆνα
 περὶ πῖναι αὐτῇ. πολ-

10 tryo uero cum Alcmena, et
 Licymnio Thebas profectus
 à Creonte fuit expiatus, ac
 Perimedem sororem Licym-
 nio tradit. Interca uero Alc-
 mene diffitante ei nuptatam
 se esse, qui fratrum suorum
 interitum ulcisceretur,
 Tam Amphitryo pollici-
 tus aduersus Teleboas se bel-
 lum moturum, Creontem
 quoq; ad id sibi socium ad-
 uocauit. Tam is socium
 se belli fore inquit, si pri-
 us ille Cadmiam à uulpe li-
 beraret, nam fera uulpes
 Cadmiam de uastarat. Qui,
 et si recepisset, falso cau-
 tum erat, eam à nullo
 unquam mortalium captam
 iri. Interim, dum fines
 ab hostibus diripiuntur,
 vitam ex urbanis puerum
 Thebani ad mensu Cur-
 ticulum ipsi multos rapi-
 emi ne hoc fieret oppo-
 suerunt. Igitur Amphiz-
 tryo Athenas profectus ad

APOLLODORI

Cephalum Deionei filium
hunc Teleboarum spolio=
rum partem promissa, in=
duxit, ut in uenationem ad=
duceret canem, quem Pro=
cris à Creta sumptum à
Minos, duxerat. Cui fa=
vo concessum fuerat ut quam=
cumque feram insecraretur,
occideret. Quamobrem Can=
nem, cui Laelapi nomen fuit,
cum uulpem insequitur, Iupis=
ter utrumque lapides effecit.
Amphitryo Cephalum à Tho=
rico, qui Atticæ terræ por=
puli nomen est, belli socium
habens, et de Phocensibus Pa=
noreum, ab Elusa Argis=
uorum Eleum, à Thebis Cre=
ontem, Taphiorum infus=
las deuastat. Verum Pæ=
relaus donec in humanis fuit,
Taphium capere nunquam
potuit. Post, ubi Co=
meidò Pærelai filia. Am=
phitryonis amore inflam=
mata est, aureum de pas=
tris capite capillum pro se

λους ἀρπαζούσῃ, καὶ τῇ
μυθίστῃ. ἀπαλαγχαίς ὅτι
ἀμφοτέρω, εἰς αὐτὴν καὶ
πρὸς κέφαλον τὸ θητόν
συνέπειται ὅτι μὲν αὐτῇ
Τηλεβόαν λαφύραν ἄγειν
ὅτι τὴν θύσαν τὸν κύνα. ὅς
πρόκειν ὅτι γὰρ ἐκ κρήνης
παρὰ μίνωος λαβοῦσα. ἂν
δὲ καὶ ῥύτω πύργῳ - 10
μύριον πᾶν ὅ, π. αὐτὸ θύσαν,
λαμβανέειν. διακομίσας ὅτι
ἔπειτα τὸ καὶ τῆς ἀλάτης
κος, ξύς ἀμφοτέρωσι λί=
θοις ἐποίησαν ἀμφοτέρωσι
δὲ ἔχει ἐκ μὲν θύσαντος τῆς
ἀπὸ τῆς κέφαλον συμμα=
χοῦνται. ἐκ δὲ φασίαν πα=
ροπία. ἐκ δὲ ἑλφός τῆς οὐ=
ρείας ἑλφός τὸν τῆς οὐρείας. 20
ἐκ δὲ θύσανος κρείαντα, τῆς
τῆς ταφίαν ἑλφός ἐπὶ τῇ
θῆ. ἄρα μὲν οὕτως ἐξ ἡπείρου
ῥέλαος, οὐκ ἐστὶν αὐτῇ τῇ
φασίαν. ὅς δὲ ἡ πύργῳ
λαίου θύσανος ταφίαν θῆ=
ραδιῇ ἀμφοτέρωσι, τῇ

χρυσὸν τεύχε τῷ πατρὶος ἐκ
 τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο. πῆ
 ρελαίου τελευτήσαντος, ἐ-
 χειρώσατο τὰς κείνου ἀπα-
 5 ρας. πῶ μὲν δὲ κυμαίνων,
 κτείναν ἀμειβύων. καὶ πῶ
 λείαν ἔχον, εἰς δὴ βας ἐ-
 παλῆ, καὶ τὰς νήσου ἐλίσσας,
 καὶ κεφαλῶ διδύμοι. καί-
 10 καί τινι πόλει αὐτὴν ἐπὶ τῷ
 μαρ κτίσκειν, καὶ τὰ κυ-
 λων. περ αὖ δὲ ἀμειβύων
 πρᾶξιον εἶναι εἰς δὴ βας,
 15 ξοῖς ἔξινυκτὸς ἐλάνων, καὶ
 20 πῶ μίγα τῷ πλοῦσι αὐτῶν
 πικρὰ ὅμοιος ἀμειβύων
 γλῶσσος, ἀλκίμων, στυβ-
 ράδων, καὶ γλῶσσος πρᾶ-
 25 πλοῦσι αὐτῶν γλῶσσος. ἀμ-
 30 εἰς τὴν δὲ πλοῦσι αὐτῶν
 εἰς τὴν δὲ πλοῦσι αὐτῶν
 35 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν
 40 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν
 45 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν
 50 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν
 55 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν
 60 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν
 65 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν
 70 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν
 75 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν
 80 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν
 85 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν
 90 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν
 95 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν
 100 πλοῦσι αὐτῶν πλοῦσι αὐτῶν

cuit, Inde iterata morte
 infecta omnes ad unam insu-
 las subegit Amphirryo.
 qui interfecta post Came-
 rhone, captis spolis Thez-
 bas renauigat. Et insulas
 Eleo, Cephaloq; tradidit.
 Mox illi conditas sibi co-
 gnominas urbes habitatum
 commigrarunt: Prius aus-
 tem, quam Amphirryo Thez-
 bas redisset, per noctem Lus-
 piter ad Alcmenam conuen-
 dit, cum qua trinoctio fa-
 cto mutatus in Amphirryo-
 nis acri formam, concu-
 buit. Quaeq; aduersus
 Teleboas gesta essent, omnia
 recensuit, ubi uero
 Amphirryo redijt, ac se a
 coniuge negligentius exci-
 pi uidet, ab ea huiusce rei
 causam postulat, cui, cum
 Alcmena respondisset, quod
 reuersus priore nocte se-
 cum concubisset. A Ti-
 resia Iouis cum uxore con-
 cubitum factum resciscit.

APOLLO DORI

Alcmena uero duos peperit filios, Ioui quidem Herculem una nocte grandiorē, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitatae magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum demisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraq; manu constrinxit eos ipsos necauit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire uellet, dracones bosce in cunas, lectumue iniecisse: quo facto Iphicles plane in fugam ire conatur. At Hercules immotus stetit: atq; ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, et ab Euryia sagittandi ratio-

μύλον τῷ Διὶς εὐνοοῖται. Ἄλκμην δὲ Διὸς ἐγέννησε παῖδας. οὗ μὲν Ἡρακλῆα μετ' ἑνὸς ἡμερῆος, τοῦ δὲ Ἰφικλῆος ὀκτὸς μηνὸς ὄντος ἐκταμνωμένης, δύο δράκοντας ὑποδριγέδεις ἦρα ὅς τιν' αὐτῇ ἐπιμύθε διαφθαρέναι εἴρηφος δέλουσα. ἐπισωμμένης το δὲ Ἀλκμῆνης ἀμολύωντα, Ἡρακλῆς δαιδαλὸς ἄγχιον ἐκασθῆναι ταῖς χερσὶν αὐτῷ διέφθειρε. φρικύδης δὲ φησὶν ἀμολύωντα βουίς λόμλιον μαθεῖν, ὁ πότμος ὃν τῷ παίδων ἐκείνων, τῷ δράκοντα εἰς τὸ αὐτῆς ἐμβαλεῖν. καὶ τῷ μὲν Ἰηκλῆος φυγόντος, τῷ δὲ Ἡρακλῆος ὑποσπίνδης, μαθεῖν, ὡς Ἰηκλῆς ὅς αὐτῷ γεγῆσται. ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς ἀρματοπλάτειν μὲν ὑπὸ ἀμολύοντος. παλαίειν δὲ, ὑπὸ τῷ αὐτολύκῳ. τοξάειν δὲ, ὑπὸ εὐρύτου. ὁ-

πολυμαχεῖν δὲ, ἔκαστος ἀν-
 ετονος. κινδάρφειν δὲ ὑπὲρ
 λήθην. οὐτως δὲ ὅν αἰδελ-
 φός, Θερφείας. ἀποκρίματος
 δὲ εἰς διήκασιν, καὶ δι-
 βλῆς γένεσις ἀπὸ ἡρα-
 κλείου τῆς κινδάρφης. πολυ-
 χεῖς ἀπείδοντες. ἐπιπλήξας
 τὰ γὰρ αὐτὸν ἐργασίαις ἀπὲρ
 οὐκ εἴνε. δύναν δὲ ἐπὶ γόν-
 των τινῶν αὐτῷ, φόνου, πα-
 ραιεργίᾳ νόμον ῥαδικαί-
 σιν ἀνέχοντες, ὅς αὖ ἀμύν-
 ται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἄρ-
 ξαται. ἀνδρῶν εἶναι. καὶ
 οὐτως ἀπὸ λήθης δὲ ἰσχύος δὲ
 ἀμεινῶν, μὴ πάλιν τι
 ποιῆσαι τοιοῦτον, ἐπιμύειν
 αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια.
 οὐκ ἀεὶ ἐν ἐφύμνῳ μεγάλῃ
 τε, καὶ ῥώμῃ, πάντων δι-
 νερῶν. οὐ δὲ καὶ διωρε-
 θεῖς φοβερὸς ὅτι πᾶσι θεοῖς
 ὅν. περὶ πηχυσίων μὲν γὰρ
 εἰς τὰ σώματα. πυρὸς δὲ ὅς
 ὁ μᾶλλον ἐλαμπινεῖ γὰρ οὐ-
 κὲν οὐκ εἶναι δὲ οὐκ ἐφύμνῳ,

nem à Castore sub armis ex-
 erceri, demum à Lino Ciubar-
 rædicam didicit. Is Orphei
 frater fuit. qui cum Thebas
 commigrasset, ac Tibbano-
 rum civium numero allectus
 fuisset, ciibara percussus ab
 Hercule, interijt: quod ab eo
 velui præceptore vapulasset,
 ira succensus interemit, cui
 cum quidam diem dicerent, et
 cædis, et commissi criminis
 postularent, ille contra Rha-
 damanibi legem recitans eius-
 modi, qui manibus iniustis im-
 panti punierit, insons effo, et
 huc in modum Hercules euasit
 icolumis. Veritus aut Amphi-
 tryo, neq. iterum eiusmodi face-
 ret, eum ad boi armeta amada-
 nit, ibiq. dum educatur, et corpo-
 ris, et viri præstia ceteris
 oib. antecellebat, Adhæc visu
 terribilis erat, nepe Louis fili-
 us. quiq. cubitum corporis, quatuor
 erat a' titudine. Igneum ex o-
 culis splendor effundebat, nec
 frustra aut ab arcu sagittas ex

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

mittebat, aut iaculo feriebat.
 qui, cum inter hominum armen-
 ta esset annum agens decem-
 tumotlaum leonem Ciri-
 ibaroneum interfecit. Hic
 è Citharone impetu facto,
 Amphitryonis, ac Thestij bo-
 ues, dissipabat. Is autem The-
 sien sum rex erat, ad quem,
 leonis illius occidendi ergo
 se contulit Hercules; apud
 quem dies quinquaginta ex-
 ceptus hospitio permansit.
 Huic, quod per diem^{us} ues-
 natum eunti noctibus singu-
 lis singulas filias subigens
 das dabat. Is autem filias
 quinquaginta ex Megas-
 wrede Arnæi filia natus ha-
 bebat, qui summa ope ni-
 tebatur, ut Herculis semine
 repleta oēs sibi nepotes pro-
 crearent. Hercules unam, can-
 demq; sibi supponi puellā exi-
 stimās cū oīb. iandē couit: ac
 subacti suis uiribus leonis pel-
 lē sibi iduit, et huius hiatū ga-
 leæ loco habuit, redeunti uero
 illi

οὐκ ἀκοιμάζων. εἰ δὲ τοῖς
 βουκολίοις ὑπάρχον ἀκτα
 καὶ δεκάτης, τὸν κηθαίρω
 ρειον αὐτῷ λεόντα. οὗτος
 ὀρμαίνων ἐκ τοῦ κηθαίρω
 ρος, ταῖς ἀμειψύωνος ἔφθ
 ρε βόας, καὶ ταῖς θείων,
 βασιλὺς δὲ ὅν οὗτος θεί-
 απιδν, πρὸς ὃν ἀτίκατο ἡ-
 ρακλῆς ἐλεῖν βουλόμηνος
 τὸν λεόντα. ὁ δὲ, αὐτῷ ὄξε
 νισ πεντήκοντα ἡμέρας.
 καὶ ὅς τινὲς θήρως ὄξιντι
 νυκτὸς ἐκείνης μίαν στωδ
 νάξει θυγατῶρα. πεντήκον
 τα δὲ αὐτῷ ἔαν ἐκ μεγα-
 μίδης τελευτημίαι τῷ αὐ-
 ναίου. ἐπὶ οὐδαξί γρ πά-
 ρας ὄξῃ ἡρακλῆος τεκνοποι
 ὄδοι. ἡρακλῆς δὲ μίαν
 νομίζων εἶν τινὲς αἰεί στωδ
 νάξομην, στωδλθε πά-
 σαις. καὶ χειρὸς αὐτοῦ τὸν
 λεόντα, τινὲς μὲν ὄδοι ἡμ-
 φιάτο, τῷ χάσματι δὲ
 ἐχρήατο κόρυδι. αὐτῷ
 πῶντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς
 θήρας

1 Διρας, σελήνη τισαν κέρκες
 2 πρὸ ὀρίνου πεμφθεῖτες
 3 ἴνα πρὸ Διβαίων τὸν δασ
 4 μὸν λάβωσι. ἐπέστω δὲ
 5 Διβαῖος τὸν δασμὸν ὀρίνω
 6 διαπὰρ τῆς Α. Κλυμένης,
 7 τῆς μινυοῦ βασιλέα Λιδῶ.
 8 Κελαὸν Μελοπιάδης Ηπίοχος,
 9 ὁ ποταμὸς Ὀρίνης, αἰὲς ὅς τις
 10 ὁ ποταμὸς τῆς πελῆας πρὸ
 11 σκῆς. ὁ δὲ, κομμάτις εἰς ὄρυ
 12 μῶν ἡμιδαίης, ἐπικύπτει
 13 τελευτῆς ὀρίνω τῷ πελῆ
 14 ἐπικύπτει τὸν Διόνειον αἰ
 15 τοῦ. στρατοῦ τοῦ ποταμοῦ δὲ ὀ
 16 ρίνος αἰὲς Διβαῖος κτεῖναι
 17 οὐκ ὀλίγους, ἐπεισέτω μὲν
 18 δ' ὅρῳ δ' ὅπως πῶς ποταμὸς
 19 αἰὲς τῷ Διβαῖοι δασμὸν αἰ
 20 ἐπικύπτει τῷ πελῆας ἐπὶ
 21 τὸν ὄρυ. αἰὲς ὅς τις τῶν
 22 δασμὸν τῶν κέρκες εἰς Δι
 23 βαῖος ἀπὸ τῶν σελήνης,
 24 ἡρεκλῆς ἐλβεῖος τοῦ ποτα
 25 μὸς γὰρ αἰὲς τῶν τῶν
 26 καὶ τῶν ὄρυ, καὶ ὁ ποτα
 27 μὸς τῶν ὄρυ, αἰὲς ὅς τις

illi à uenatione Ergini legat
 missi à Thebanis tributum, ne
 Eligal' ne exultanti obuiam fa
 Eli ierunt; Thebani uero Ergi
 gino hanc ob causam uelligas
 les, tributumq' ne erant. Cly
 meniam Minytarum regē Me
 nteci auriga, cui nomen fuit
 it Perteres, lapidis istu in
 Onchesto Neptuni ludo auis
 nerat, et hic Orthometum
 semimortuus delatus, ac mor
 ribundus Erginói filio mor
 tem suam atq' soci inbet. Ergi
 nos inq' ingenti cum exercitu
 contra Thebas profectus,
 non paucis trucidatis pacem
 decimum narcizando stabilitis
 cum Thebanis deduxit lege,
 ut ij ad annos uiginti bonas, ci
 cum quotannis tributi nomine
 ad eū mitteret. Hercules, lega
 tus ad id tributū petendū The
 bas adueniens fonte quadam
 obtinuit ab eis, ignominie af
 fecti, de sellis auribusq', et ma
 ribus quosq'. et fusticulis suis
 is colla manus uicemuligant.

hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quia ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerva fauoritis, & bello praefectus. Erginum quidem obruncavit, Minyas autem in fugam vertit, ac his Minyas geminatum tributum Thebanis pendere speravit: quo bello cum fortissime pugnaret. Amphitryo interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem praecclare gestam natu maximam filiam, Megaram uxorem accepit, de qua filios tres Therimachum, Creontiadem & Deiontem habuit. Iunio rem vero filiam Creon Iphicle, qui iam Iolasum filium ex Automedusa Alcathei filia, susceperat, coniungunt. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis caedem Alcmenam duxit. Quisq; Ocaleam in Boetia in exilium eius habitatum concessit. Hera

κραχέλατ, ἔφθ' ἄν' ὄρ' ἰ-
ν'· καὶ μινύαισ' ἀκομὸν κο-
μίσθην· ἐφ' οἷς ἀγαν κτ' ἦ
ἐσθ' αὖτ' ὄσιν δ' δ' ἰβ' αὖτ'· ἡρε-
κλῆς δ'· λαβὼν δ' ὅπλα πα-
ρ' αἰθιῶς, καὶ πολέμαρχον,
ὄρ' ἵπ' οὐ μὲν ἔκτεινε· τὸν δ' ἔ-
μινύας ἐδέψατο· καὶ τὸν
ἀκομὸν διπλοῦν ἠγάγετο
δυοαίοις φέρειν· σωθέντα δ' ἔ-
πειτὰ μάχῃ αὐτὸν ὄντα
ζηνταίως μαχόμενον πελο-
πίσσει· λαμβάνει δ' ἡρε-
κλῆς τῶν Κρείοντος αἰετῶν
πλεὺς περισβύτατι θυγατέ-
ρ' αὐτῶν· ὅς ἡς αὐτῇ
παῖδες ἐγένοντο τρεῖς· θυ-
εῖραχος, Κρείοντιάδης, δυο-
κόων· πλεὺς δ' ἑωτέρω θυ-
γατέρ' αὐτῶν ἰοῦλα δίδω-
σιν· ὅδ' αὖτ' ἰοῦλας ἔχον-
τι ὅδ' αὖτ' οὐ μὲν δούσης τῆς αὐ-
τῶν· ἔγχετο δ' καὶ ἀλ-
κμήνῃ· μετὰ τὸν ἀμειψύ-
ιος δ' αὖτ' ὄσιν, διὸς παῖς ἔ-
σθ' αὖτ' ὄσιν· κατ' ἔκει δ' ἔ-
σθ' αὖτ' ὄσιν· τῆς αὖτ' ὄσιν

φανταίς· περιμένδαν δὲ πα-
 ρ' ἄρυντον τὴν τοξικλήνηρα-
 κλῆς, ἔλαβε παρὰ ὄρμον·
 μὲν ξίφος, παρ' ἄλλαντος
 5 δὲ τόξα, παρὰ ἡφαίστου, δαί-
 ρακα χρυσοῦ· παρὰ δὲ α-
 θηναίης πέπλον· ῥόπελον
 μὲν γὰρ αὐτὸς ἐπέμπε ἐκ νε-
 μίως· μὲν δὲ τὴν πρὸς με-
 20 νύας αὐτῷ μέχλιω, σπινθί-
 κω τὰ ξύλοι ἔρασ' μαλῆναι·
 καὶ τοὺς κ' ἰδίοις παῖδας
 οὓς ἐκμεγαλῆας εἶχεν, εἰς
 πῦρ ἐμβαλεῖν· καὶ τῶν
 25 Σιδάκλων δύο, οὗτοι ἐκ ταύτης
 ὅς ἐκ τῆς φυγῆς, καὶ δαί-
 ρα μὲν ἔπειθ' ἔδειον· παρὰ
 ἡλίου δὲ εἰς δελφούς,
 πυνδαίνεταί τῃ θεῶν· πῦρ
 30 καὶ τοῖς κ' αὖτις· ἡ δὲ πυθί-
 α πρῶτον ἡρακλῆα αὐτὸν
 προσεγόρευσε· 3 δὲ πρῶ-
 τος Ἀλκίδης προσεγόρευσε
 καὶ τοῖς κ' αὖτις· εἰπεῖν· εἰ
 35 πρῶτον ἄρυντι λαΐδαν
 τα ἔτε δίδου, καὶ τῶν
 ἡδὲ ταυτομέλειος ἄλδαν δύο

culci per Eurytum sagittas
 di peritiam antea consecra-
 tus: ensē a Mercurio: ab
 Apolline sagittas, a Volcan
 no Thoracem auream, &
 a Minerva pepulum accepit.
 Nam clavam ipse sibi in Mes-
 sene sylvā cesam comparas-
 uit. Post consellam cum
 Minyis pugnam Iadonis odio
 in furem incidit, ac filios
 os ipse filios ex Megara
 procreatos, una cum duobus
 Iphicli liberis, in ignem
 coniecit, qua de causa se
 ipsum exilio mancipavit.
 Expiatur demum a Tho-
 stio. Inde Delphos profectus
 Elias Deum scitatur, ubi nam
 habitatum iturus esset.
 Pythia cum primum Hera-
 culem ipsum appellavit, nam
 prius Alcidae nomine voca-
 batur, cumq; Tirynibem
 habitaturum esse dixit.
 Eurystheoq; annos duodeci-
 cum servitutum, & impo-
 ratos labores ionidem con-

festum. Ad postremum ad-
re peractis erumnis ipsum
immortalitate donatum esse prius
dixit. Id ubi Hercules acce-
pit, Titynum commigras-
nit, ne quicquid ab Eurystheo
iuberetur, exigebat. Prius
namque illi Nemeæ leonis
pallē afferre iubet, id ve-
ro animal Typhone ge-
nitum invulnerabile fuit.
Hercules contendens in leo-
nem Cleonas peruenit, ubi
Molorchus uir, qui manibus
suis uictū sibi quaeritabat, ip-
sum hospitio excepit: Cuius
hostiam immolare uolenti,
eam ad diem trigesimā ei ser-
uare iubet. Nam, si de uenas-
tione incolumis reuenteretur,
leoni tam seruatori mactaret.
Si uero occubuerit, sibi uē
luti Heroi iſerias ageret. Post
ubi in Nemeā peruenit, quæsi-
tūq; leonē reperiit, ac sagi-
tis illum prius impetuit. Ut u-
ro nullis posse uulneribus occi-
di cognouit, protenta claua fe-

δεκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως
ἔφθ' ἵκε' αἰθέρα σείσσει· λε-
ονέων, αἰθέρα τὸν αὐτὸν
ἔσθ' ὅθι· ὅθι αἰκούσας ὁ
Ἡρακλῆς, ἐπὶ ἀρμυδῶν λῆθε
καὶ τὸ περὶ τὰ πτόλιον ὑπὸ
ἀρμυδῶν ἐπέλασεν. πρὸς τὸν
μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῇ, τῷ
νέμε' οὐ λείοντος πτόλιον
νομίζειν. ὅθι δὲ ξέροντες ἴσ-
αῖοντες ἐκ τῶν δῶν γεγ-
νημῶν. πορὸν ὁμιλίας οὖν δῶ-
τὸν λείοντα, εἰς ἡλεῶν ἡλ-
θε, καὶ ξοίζεταί πρὸς αὐ-
τῷ χερσὶ τῇ μολῶσχα· καὶ τῷ
θύειν ἱερῇ δέλονται, εἰς ἡμέ-
ραν ἔφθ' τηρεῖν τελεακῶν.
καὶ αὐτὸ μὲν αὐτὸ τῷ δῶ-
σῶς ἐπ' ἀνέλθῃ, διὸ οὐ τῷ
εἰ θύειν, ἐπὶ δὲ αὐτὸν δῶ-
τὸ πτόλιον αὐτὸν εἰσάγειν. εἰς
δὲ πτόλιον νέμε' αὐτὸν ὁμιλίας,
καὶ τὸν λείοντα μαρτύρας,
ἐπὶ ξέροντες πρὸς τὸν. αἰς δὲ
ἐμαρῶν αἰθῶν ὄντα, αὐτὸν
τεταρμῶν τὸν ἔσθ' ὅθι
δῶκα, συμφυζόντος δὲ αἰς

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Ibiq; postquam ab Eurystheo
expiationem esse consecutus,
habitavit. Porro secundum
Herculi certamē Hydram Lers-
neam obtruncandam impera-
vit, Hæc intra paludem Lers-
nam emunita plana omnia, et
cæpestria eruptione facta dis-
perdebat, in pecora atq; agros
semebat. Hydra mira corpo-
ris magnitudine fuit novæ ca-
pitibus unumita, quorū octo more
si obnoxia fuisse dicuntur.
quod autem omnium mediū erat,
immortale fuisse ferū, Hercu-
les igitur, curru conscenso, Ios-
lai aurigæ opa usus ad Lernā
eōtendi, quō cū promisset, ex
quos sistit, Hydram in tumultu
quodā natus, pp Amymones
fontes, ubi ea latitare cōsueve-
rat, quā cū ignitis sagittis ipe-
nisset, de latebris exilire cōpu-
lit. Egressamq; ipsam manu
prehēsat, prehēsamq; tenei, ea
vero pedibus statim circūpli-
cta cobibebatur. Hercules ea
pina cōtandens clava, nequic

παρ' αἰεθρίας καὶ θαλάσσης,
ἐκαὶ κατέκει· δαύτῳ δὲ
δὲ ἄθλον ἐπίταξεν αὐτῷ
τὴν λερναίαν ὕδραν κτε-
ραι· αὐτῇ δὲ ἐν τῷ τῆς λέρ-
νης ἔλει ἐκταφεῖν, ὅθεν
βαιεν εἰς τὸ πῖδον, καὶ τὰ
πρὸς κῆματα, καὶ τὴν χό-
ραν διεφείρει· εἶχε δὲ ἡ
ὑδρὰ ὑπερμέτερον σῶμα· ο
κεφαλὰς ἔχον εἰς ἑκα· τὰς
μὲν οὐκ αὖ, συντάς, τὴν δὲ
μέσιν, ἀθάνατον ἐπιβάς
ὅτῳ ἀρμάθης ἦν ἰοχελῆτος ἰο-
λάου, παρεγλίξεν εἰς τὴν
λαρύν· καὶ οὖν μὲν ἴππων
ἔστησεν, τὴν δὲ ὕδραν αἰ-
ρῶν ἐπὶ τοῦ πῦρος, πρὸ τὰς
πηγὰς τῆς αἰμυμονέως, ὅταν
ὁ φάλεος αὐτῷ ὑπῆρχε, βα-
τον
λῶν ἐέλεσι πεπρωμένους,
ὕνα γκασεν ὅθεν εἰδ· ἐκ
τουθεν δὲ αὐτῷ κρατῆρας
κατέχευ· ἡ δὲ δαύτῳ τῆς
ποδῶν ἐνέχετο πεπρωμέν· ο
κεί· τῷ ῥοπαλῶ δὲ τῆς
κεφαλὰς κόπῃεν, οὐδὲ

αὐτὸν ἐδύνατο . μετὰ γὰρ
 κοπιήσας κεφαλῆς, δύο
 κεφάλια . ἐπιβουδὲς δὲ
 καρκίνος τῷ ὕδατι ἀποδύμε
 γίνεσθαι δεινόν τὸν πόδα, διό
 τῶν ἀγκυρεῖται, ἐπὶ τῆς
 λίαν καὶ αὐτὸς βουδὲς
 τοῖς ἰόλασι . ὅς μιν πρὸς τὴν
 τακρύσας τῆς ἐγὼς ἀ
 λυγ τοῖς δαλῶσι ἐπὶ αἰῶν
 τὰς αἰάταλεις τῆς αἰῶν
 μέλαν κεφαλῆς ἐκείνου
 αἰετοῖαι, κατὰ τῶν τῶν
 πον τῆς αἰάταλεις κεφαλῆς
 ἐκείνου πειγνόμενος τῷ αἰῶν
 πρὸς ἀγκυρῆς κατὰ τῆς
 καὶ βουδὲς ἐπὶ τῆς πῆδαν
 τῆς τῶν ὅδον τῷ φέρουσαν
 ὅς λῶν ἐπὶ ἐλῶντα .
 ἐπὶ τῆς σῶμα τῆς ὕδατος ἀνα
 γίνεσθαι, τῆς χολῆς τῆς αἰῶν
 ἀπὸ τῆς ἀρῶν δὲ ἐπὶ τῆς
 μὲν δὲ κατὰ τῶν αἰῶν
 τῆς δαλῶν τῶν αἰῶν . οὐ
 γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ
 λῶν τῆς ὕδατος πειγνόμενος
 κατὰ τῶν αἰῶν πειγνόμενος

quam elaborabat, namq; uno
 contuso, duo subnascebantur.
 Insuper Hydrae peruasti cor
 poris Cancer admorso Hercu
 lu pede operto ferebat quo cir
 ca impetisset laqueo, Isolai, &
 ipse opem implorauit. Qui
 cum proxime sylvae pattem
 succendisset ignis arboribus
 renascentia Hydrae caput in
 urbi in medium renascentium
 caput ortus suborti prohi
 bebat, victor caput illud mor
 ti haud obnoxium recisum
 desedit, eiq; ingens pando
 ris lapidem superimposuit,
 secus viam, quae per Lernam
 Eleuntem ducit. Adhuc Hy
 drae corpore minutissime con
 ciso sagittas eius felle tinx
 it. At Eurythicus hunc Her
 culi, laborē duodecim annis
 nis annumerandum esse nega
 uit. Propterea quod Hercules
 non, solus; sed Isolai ad
 iuvantia Hydram superuor
 rat. T. erum, vera facinus
 hoc, illi gerendum, impenit.

APOLLO DORI

ut cornutam ceruam Hyge-
nas uiuam adferret. BUT NON.
ad Oenoe auratis cornibus
insignis cerua Dianæ sacra,
Quo circa Hercules, quod
eam neque occidere, neque uis-
neribus afficere uellet, an-
nam totam est insectus. Pos-
tea uero, quam fera Hercu-
lis persecutione laxatam se
esse sensit, in Artemisium
montem confugit, & illinc ad
Ladonem amnem, quem cum
iam iam tranatura esset, fu-
gitta percussam cepit, bux-
meris sublatam serens, &
per Arcadiani iter ugebat,
qui, cum Apolline Diana si-
mul obuiam facta, ceruam res-
cepit, atque Herculem quod
sacram sit animam occide-
re uolasset, obiurgauit, tamen
ille necessitate rei damna
Barylbæon auctorem rei fu-
isse affirmans, placatam De-
i acerbis ijsque animam ad-
ducit. Hygeas temporauit
Quarum unde et ceruam

[illegible]

Imperavit, Erymanthium A-
prum ad se vivum ferat;
Hæc autem fera Psophidem
usq; ab Erymantho monte
prorumpbat. Hercules itaq;
Prooem intereundum à Pho-
lo centauro Silent, ac Mæ-
Nymphæ filio hospitio exti-
pitur. Hic hospiti costas car-
nes edendas apposuit. Ille ve-
ro crudis vesci maluit. Her-
culi interim vinum posceti
vereri se, inquit, commune
centaurorum dolium relin-
re; ac bono illum esse animo
Hercules iubet, ac ipse do-
lium relevit. Neq; iam multo
post; centauri, quod vinum
subolisset, affactæ lapidibus
armati, & abietibus in Tholi
antrum irrumpunt. E quibus
Anchium, & Agrium, quod
primi intrare Spelæum ausi
fuissent. Hercules accensis
torribus percussos evertit; re-
liquos autem ad Maleam usq;
sagittis persecutus est. Inde
vero ad Chryonem confuz

gere, qui à Lapithis cecidit
 è Pelio monte, ad Maleam
 habitabat. In hunc Hercules
 cum circa delapsos centau-
 ros sagittis impeteret, telum
 emissu, quod delatum per Ela-
 ti Brachium in Chironis genu
 infigitur. Tum Hercules tris-
 titia affectus accurrit, ac sag-
 gitam extrahit, datuq; à
 Chirone remedium vulneri
 imposui, ille vero irremedia-
 bili vulnere sauciatus inspec-
 tulum se recipit, quod in eo ni-
 m excedere uellet, qui, cum
 per immortalitatem, qua do-
 natus erat, minime interire
 posset, tamen Prometheo lo-
 mis permissu, immortalita-
 tem adepto Chironis loco,
 tandem esse desuit. Cetera
 uero Centaurorum multitu-
 do, alius aliò ex fuga sese
 receperunt. Nec desuerunt,
 qui in Maleam montem con-
 fugerint. Eurytion uero in
 Itholoea, atque Nessus ad
 Euenum amnem, reliquos

παντα σωίφοντοι. ὅς ἔφιλα
 θεὸς ὑπὸ λαπίδων ὄφειδ
 πηλίου παρὰ μέλιτος κα-
 τώκησε. τούτῳ ποδὶ πιπῶ
 κότας τὸν κενταύροισι το-
 ξούων ἴησι βέλος. ὃ δὲ εἰς γ-
 χροῦλά του ὄρε τῷ βραχίον-
 ιας τὸ γόνυ τῷ χείρῳτος ἐμ-
 πήγνυται. ἀνίσταται δὲ ἥρα-
 κλῆς προσδραμών, τὸ τε βέ-
 λος ἐξέλκυσεν. καὶ ὁδὸς χεί-
 ρωνας φάρμακον ἐπέθηκεν.
 αἰσῶνι ἔχον τὸ ἔλκος, οἷον
 σπύλακον ἀλλὰ σπύλακα κα-
 καὶ πλάτυσεν βελώνης, ὅς
 καὶ μὴ δυνάμεις, ἐπὶ πρὸ
 ἀδανάτος ἐν αἰτιάδῳ δὲ
 ὁδὸς προμηθεΐ, ἃ καὶ αὐτὸ
 χερσὶ μέλον ἀδανάτων, ὅ-
 τως ἀπιδάνει. οἱ λοιποὶ δὲ
 τῶν κενταύρων φύλοισις
 ἄλλος ἀλλὰ χεῖ. καὶ πρὸ
 μὲν πρὸ γλίστον τοῖς ὄρεσιν
 λέγει ὀρυπτιῶν ἢ, εἰς φα-
 λῶν. νέεσσι δὲ αἰὲν πα-
 ταμόν ὄντων, τῶν δὲ λοι-
 παύς ὑπὸ δὲ ξέμενος προσ-
 τει

οὗτ' εἰς ἑλκυσίνα, ὄρος καὶ π
 κάλυψεν. ἔπειτα λῶν δὲ
 εἰς φολὸν Ἡρακλῆς. καὶ φό-
 λον πελὺ πῶντα διασάμε-
 νος μὲν καὶ ἄλλων πολλ-
 λῶν. ἐλκυσάς τε ἐκ νεκροῦ
 τὸ βέλος ἐθαύμαζεν εἰς τὸν
 τιλικούτοισ' τὸ μικρὸν διέ-
 φθειρε. τὸ δὲ, τῆς χειρὸς
 10 οἷον εἶδεν ἢ λῶν ἀδὶ τὸν
 πόδα, καὶ πῆα χρῆμα ἀπέ-
 κτεινεν αὐτὸν, δάψας δὲ
 φόλον Ἡρακλῆς, ἀδὶ πλὴν τῷ
 κάπερου θῆραν πῆα γίνετο.
 15 καὶ διώξας αὐτὸν ἐκ πινος
 λογχῆς μὲν κραυγῆς εἰς
 χόνα πολλῶν πῆρι μείον,
 ἐμβροχίᾳς τε ἐκόμισεν εἰς
 μυκήνας. Πέμπτον μὲν εἰ-
 20 πέταξεν αὐτῷ ἄθλον ἦ αὐ-
 γείον βοσκημάτων ἐν ἡμέ-
 ρα μᾶλλον ἐκ φορῆσαι
 πλὴν ὄνθον. ὅν δὲ αὐγείας
 βασιλὸς Ἠλίδος. ὡς μὲν π
 25 νός εἰπὼν παῖς Ἠλίου. ὡς
 δὲ πινός ποσειδῶνος. ὡς δὲ
 εἴιοι φόρβατος. πολλὰς δὲ

autem Neptunus exiecit
 in Eleusina monte oculus
 it. Porro Hercules ad Pho-
 liden regressus, ac Pholam
 multis cum alijs morientem
 conspiciens, crura de morte
 in corporis sagitta, quo per-
 cussus tantis tum parua sagit-
 ta occidisset admirabatur.
 Haec autem ē causa delapsa
 in pedem decidit, et
 efflutum ipsum interemit.
 Igitur Hercules Pholo huius-
 modi condito ad Apri penetra-
 tionem contendit. Quem ē
 fruteco quodam ingenti cum
 clamore excitatum, post alio
 totum neminem decessum, ac ante
 oculis praepeditum Mycenae
 inuexit. Quintum deinde
 laborem imperavit, ut Aus-
 ge pecoris finem iugis diei
 curriculo exportaret. At
 Auges rex Elidis fuit, sunt
 qui illum Salu filium fuisse
 dicant. Ne desunt, qui
 Neptunum, et qui Phorbantem
 esse. Huius multis pecorum

greges habuisse ferunt; ad quem, cum Hercules adisset Ithulla de Eurysthei mansueto intentione facta, una die finem omnium exportaturarum se pollicitus est: si decimam pecoris universi ipsi condonaret. Augoeus autem huic minime credulus, se illi tamen, postulatam concessurum propositis. Hercules inde antestitatus Phyleum Augoei filium, stabili fundamentum exuavit, Arpeumque, et Perseum, flumina praeterfluentem per fossam deducere, corrumpentis promissit: ita, tunc per alienam in pectore alveum deducere, effecit. Augoeus, ubi de Eurysthei imperio cessasse accepit, non modo moris patiamur, non prolabatur, sed et quicquam se promississe negare, et quicquam de iudicio sententiam se futuram esse, distimulavit. Consilientibus itaque iudicibus Phyleus, ab Hercule electus, in primis testimonium dicit,

εἶχε βοσκημάτων ποιμένας. τούτω προσελθὼν Ἡρακλῆς οὐ δηλώσας τὴν εὐρυθείαν ἐπιταγὴν, ἔφακε μὲν ἡδὲ μόρα τὴν ὄντων ἐκφυρῆσαι, οἱ δὲ τὴν δὲ καὶ τὴν αὐτῷ τῆς βοσκημάτων. αὐγείας δὲ ἀπὸ τῶν ὑποχρεῖται. μαρτυρούμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν αὐγείας παῖδα φυλέα, τῆς τε αὐλῆς τὸν Σιμίλιον δειλὸν, καὶ τὸν ἀλφειὸν τὰ ποταμὸν, καὶ τὸν περὶ οὐν ἐγγὺς ῥέοντα πρὸ χετὸς, ἐπὶ γὰρ ἐκείνῳ δι' ἄλλης ὁδοῦ ποιεῖται. μαθὼν δὲ αὐγείας ὅτι καὶ ἐπιταγὴν εὐρυθείας ἔσται ἐπιτελέσει, τὸν μαθὼν οὐκ ἀπιδιδόναι προσέτι δὴ κείτο, καὶ μαθὼν ἔτι πρὸς δίδωαι δώσειν. καὶ κείνῳ δὲ τούτου ὁ ποιμὸς ἔλεγεν εἶναι. καὶ διδοῖναι δὲ τῆς διηγουμένης, καὶ οὐδὲν οὐδὲν ἀπὸ Ἡρακλείου, τοῦ πατρὸς καὶ τερμῶν τῶν οὐκ

πᾶν ἄρ' ὁ λόγ' ἄσπευ' ἰδοὺ μὲν ἔστι
 σπινθὴρ τῶν ὀργιστῶν δι' αὐτῶν
 γὰρ κς πρὶν τῶν ἡρώων εἰσὶν
 χροῖται, τὸν τε Φυλῆα καὶ τὸν
 Ἡρακλέα καθίσθιν' ὅς τ' ἡλιδόα
 ἀφ' ἡλιδόας φυλῶς μὲν ἦν εἰς
 ἀνδραγαθὸν ἔλθ'· καὶ κ' ἐκ τῶν
 τῶν τε Ἡρακλῆος δ' εἰς ἄλ' ἡμι-
 νος πρὸς Δεξιᾶ μὲν οὐκ ἔστι
 10 καὶ πατὴρ καὶ καὶ κατὰ
 βεβύκον μέλλοιτα δια-
 νύκτωρ μνηστῆρας ὄντας
 νικατοῦρ μνησιμάχων
 τῶν θυγατέρων· ὅφ' οὐκ ἔστι
 15 κλυτὰς βουδ' ἐν ἑλιδόῃ τῶν
 ὅς τ' ἡλιδόῃς ὄντας ὄντας
 ἀπὸ τῆς ὄντας ὄντας ὄντας
 δ' ὄντας ὄντας ὄντας ὄντας
 20 μὲν οὐκ ἔστι πρὸς τῶν
 ἐπὶ ταῖς ὄντας ὄντας ὄντας
 συμφαλίδας ὄντας ὄντας
 δ' ὄντας ὄντας ὄντας ὄντας
 25 πᾶσι τῶν ὄντας ὄντας ὄντας
 φάλιδας ὄντας ὄντας ὄντας
 λὸς τῶν ὄντας ὄντας ὄντας
 τῶν ὄντας ὄντας ὄντας ὄντας

quod ipso mercedem Hierocli
 se datum patris fuerit, et
 proinde Augas, ut infans
 matris ante, quam iudicium fuisse
 fragilis sententia, ferretur ad
 Phyleus, et Hercules ab
 Elide facesset, imperavit.
 Phyleus itaque Dulichium com-
 migravit. Hercules autem
 Olenum ad Dexamenum ab-
 iit, atque ibidem habitavit. Vbi
 illum necessitate compulsum, ut
 Eurytionis Centauro Minen-
 sumachem filiam uxorem duci
 re deprehendit, a qua, ut sit
 bibeat ferre, exoratus Her-
 cules Eurytionem, qui ad
 sponsam ducendam uenerat, et
 abstinuit, sed Eurystheus
 neque id inter duodecim, cer-
 tam admissit, quippe quod mer-
 cede hoc fecisse, asserbat.
 Sextam ei laborem, ut stym-
 phalidas aues fugaret, iniun-
 xit. Erat autem ad stympha-
 lum Arcadiae urbs stympha-
 lis palus multis comestis, atque
 utraque asperis addita.

quo in hanc magna avium
multitudo, luporum uim per-
timescentes ex fuga se se res-
cipiebant. Herculi itaque,
quoniam ratione avis è βί-
α dispelleret, ambigenti
Pallas aenea crepitacula Vol-
cani munera accepta dedit.
Hæc ille quassans sub monte
quodam paludem proximo
aves territabat, quæ soni-
tum minime sustinentes præ-
metu subuolabant: cumq; in
modum Hercules ipsas sagi-
tis impetivit. Septimum in-
de laborem Cretensis Tauri
abducendi imposuit. Hunc
Acusilaus quidem esse refert:
regi Europam ad Iouem tulit.
Nonnulli uero à Neptuneo è
mare submissum, quo tempe-
pore Minos id se Neptuneo
immolaturam dixit, Quod è
mari apparuisset. Atq; ac-
tuali conspectum ipsam Tau-
ri formam, ac spectamen,
tamè plane inter hæc ar-
menta dimisisse, pro qua alia

ἴδης, τῶν ἀπὸ τῆς λύκαι-
αἰσχρογῆν διδοικῶν. αἰμοχα-
ροῦτος οὕτω ἠρακλῆϊος πῶς
ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὀρνίθας ἐκ-
βάλει, χάλκεα κρόταλα
δίδωσιν αὐτῷ ἁδινᾶ περὶ
ἠφραίον λαβοῦσθαι. ταῦτα
προῦν ἡρώτιος ὄρου τῆ
λίμνη πωλικυμίου, τὰς ὀρ-
νίθας ἐφόβει. αἱ δὲ, τὸς
δοῦπον οὐχ ἡγορεύονσαι,
μετὰ δ' οὖτος ἀνίππαστο. καὶ
ᾧ τὸν τὸν ἠρώτιος ἠρακλῆς
ἐτόξουσιν αὐτάς. ἐξοδον
ἐπὶ ταξίαι αἰθλοῦ τὸν κρο-
τὰ ἀγαγεῖν ταῦρον. ᾧ τὸν
αἰλουσίλακος μὲν εἶπαι φασὶ
τὸν δὲ παρὰ μούσῳ (ἄντα δι-
δάσκειν δι, πικρὸς δὲ ἡ ἡρώ-
ποσειδῶτος αἰσδομένηται. ἐκ
θαλάσσης. καὶ φασὶ δια-
σῶσθαι αὐτὸν τῷ ταύρου δ
κάλλος. ᾧ τὸν μὲν εἰς τὴν
βουκόλια ἀχρὲς πέμπαι, θῶ-
σαι δὲ ἄλλον ποσειδῶνι.
ἐφ' οἷς ἐρχομένητα τὸν θεὸν
αἰσδομένη τὸν ταῦρον. ὅς

ἄλλον πρᾶξι νόμιμος εἰς κρη-
 τιν ἡρακλῆς. ἐπειδὴ λα-
 βὲν ἀξίον τι μίνως εἰπας
 αὐτῷ λαμβάειν διακωισα-
 ς μίση, καὶ λαβὼν πρὸς ὄρυ-
 θέα διακομίσας ἐδιέξε. καὶ
 τὸ λατὸν εἰκασεν αἶψον. ὁ
 δὲ, πλάσσειν πᾶρτιον
 π, καὶ ἀντιθέσιν ἄπασιν,
 καὶ διαβὰς τὸν ἰσθμὸν, εἰς
 μακροτάτην τῆς ἀπὸ τῆς ἀφ᾽
 κόμης, ὅν ἐγχαλίου δα-
 λυμαίνον. ὁ γὰρ δὸν ἀθλοῦ
 ἐπὶ ταῖς αὐτῷ τοῖς διαμύ-
 ς ἀπὸ τῆς θρακίης ἵππων εἰς
 μνηστῶν κομίζαν. ὅν δὲ
 οὗτος ἄριος, καὶ κυρῆτος.
 βασιλῆς βισόνων ἱπποῖς
 θρακίον, ἢ μαχίμων τῶν.
 οὐδὲ δὲ αἰθρῶν πεφάσθαι
 ἵππων. πλάσσειν οὖν μὲν
 τῶν ἐκουσίως σωματικῶν.
 βασιλῆος ὅν ἢ ταῖς φά-
 ταις τῶν ἵππων ὑπὲρ γυν-
 ς τας, ἢ γὰρ ἢ τῶν δα-
 λωται. τῶν δὲ βισόνων
 οὐδὲ πλοῖς ἐπὶ τὸν δαίμονα

um Neptuno sacrificasse:
 quibus in rebus iratum num-
 men iaculo feritatem immis-
 sisse, in hunc igitur Hercules
 profectus in Cretam, quos
 niam capere volenti⁹ Minos
 inquit. Vbi expugnare, sis
 bi caperet. Post, ubi illum
 cepit, Eurysilheo transfatum
 ostendit. Cetera agro sac-
 rum, nummiq; dedicatum
 abire permisit. Hic Spars-
 teq; , & Arcadia, universa
 peragrata, Isthmum trans-
 cit, ac in Marathonem Atticæ
 terræ profectus incolæ possi-
 me habebat. Orestem cer-
 tamen Diomedis Thracis ex
 quas Mycenæ abigendi fuit.
 Is Maris, & Cyrenes fia-
 lius Bistonum Thraciæ gene-
 ris, ac pugnacissimi, rex fuit
 it: Cui tum equæ erant, quas
 mortalium corporibus pascea-
 bat. Ad quem cum Hercules
 volentum multitudine stu-
 patus navigasset, perdomitis,
 qui equarum præsepib. præ-

erant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus summa pñs armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdera custodiendas commisso. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere locrus ab Opunte, Herculis amasus, quem equæ discerptum interemerunt. Hercules demissus, Bistonibus, atq; occiso Diomede reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdera urbe, ad Abderi perempti sepulchrum cõdita abactas equas Eurystheo tradidit. Quæ postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissæ, cõ cum peruenissent, a feris dilanatae sunt: Nonus labor est, quo Hippolytæ cingulum ad se ferri iussu Eurystheus, Hæc erat Amazonum Regina: quæ circa Thermodontem anthem habitabant hæc gens erat bello gerendo præstantissima, quippe quæ viriliter fortitæ

ταῖς μὲν ἵπποις ἡρώδης αἰδοῦσα φυλάσσεν· οὐτος δὲ ὅν κείμοι πάς λακρός ἐξ ὀπιὸς τοῦ Ἡρακλείου ὀρώμενος· ἐν αὖ ἵπποις διέφθειραν, ἐπαπασιμέναι· περὶ δὲ τὸ εἶσοσας διαπνισάμενος, καὶ διομόδην ἀγκτεῖνας, οὐ λαιπρούς ἠνάγκαζε φεύγειν· καὶ κτίθας πόλιν Ἀβδηρῶν πρὸ τὸν τάφον τῆς διαφθαρῆτος Ἀβδηρου τῆς ἵππου κομίσας ὀρυδαίει δωκε· μελέντος δὲ αὐτὰς ὀρυδαίως εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος ὄλυν· πονέλουσαι, περὶ τῆς δὲ εἰὼν ἀπώλοντο· αἰατος ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ξυσῆρα κομίζειν τὸν ἵππολύτης· αὐτὴ δὲ ἐβασίλευεν· ὁ ἀμαξίων· αἱ αὐτῶν κτλ· εἰ τὸν θερμόδοντα ποταμὸν, ἔδνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ὅσκιον γὰρ αὐτοῖς· καὶ εἴ ποτε μεγέσονται θλιπόμενοι, τὰ θήλας ἐφύποι· καὶ οὐ μὲν δέξονται μεσούς

ἡδὲ Ζεῦ λαίαν, ἵνα μὴ καὶ
 λύνονται ἀκοντίζον. οὗ δὲ,
 αἰσούρας εἶων, ἵνα βέποιον.
 εἶχε δὲ ἰσχυρότατον ἄρτος.
 5 ζωστῆρα σύμβολον τῷ πρῶ-
 τῷ εἰν ἄπασιν. ὃς δὲ οὐρανὸν
 τὸν ζωστῆρα ἠρακλῆς ἐπὶ μ-
 πτόλαβεν. αὐτὸς ἐπιθυμῶν
 αἰς τῆς οὐρανίας θυγατρὸς
 10 Ἑλένης. παραλαβὼν ἔ-
 ἰδεν τὰς συμμέχους, ἐ-
 μιᾶς γὰρ ἔσται. λαὶ προσί-
 χει νύμφην παρὰ καὶ κατὰ
 κοῦν οἱ μίνως υἱοί, οὐρανί-
 15 σται, ἐλπίδους, Νηφαλίαν,
 Φιλοῦκος, ἀπὸ πάντων δύν-
 οντων ἐν τῇ σινοῦ πλάτῃ
 σαι ὑπὸ τῆς μίνως υἱοῦ.
 20 ὡδὲ ὦν ἀγαπητῆς ἠρα-
 κλῆς τούτων μὲν πᾶσι χρο-
 μα ἀπέκτεινε. οὗ δὲ λοι-
 πούς κατακλείσας ἐπο-
 λιοῖκε. ἕως ἐπιπρεσβυ-
 σμῆνοι πῆρεσθαι αὐτὸν
 25 οὐκ ἐθέλουν δύο λαβεῖν,
 οὗς αὐτὸς διέλυσε. ὁ
 δὲ, λύσας τὸν πολιορκίαν,

fortitudinem exercebat, ac si-
 quando uisus admittit perere-
 rini, patris semineos educa-
 bant. Dexteras ad haec manus,
 ne iactis emittendis impedimur
 to foret, in nihilū redigebant.
 laus autē alēdi filiorū gratia
 succro segre patiebatur. Ceterū
 τῇ Hippolyte Martis balibeu,
 argumenta, ut omnibus alijs
 proceres habebat. Ad hos igitur
 tunc Hercules capiendū emittē-
 batur. ut illud cupienti Admeto
 filiae Eurystheus obsequeres-
 sor. Imprecis itaq; uoluntarijs
 focis una ē navi, Hercules se-
 se navigandi accingit, ac max
 ad insula. Caron appellat. Vbi
 cum Minos, filio Eurymedon,
 Chryses, Nephalion, et Philo-
 lus erant. Ex oib. quos secū
 10 laus habebat Hercules, duo ē
 Minos filijs interfecti fuerunt;
 quorū iterū iniquissime feceris
 Hercules hosce statim ē medio
 sustulit, ut reliquos intra oppi-
 dū cōclusos, obsidione premē-
 bandones, p legatos ab Hercu-

le precibus impetrarunt, ut
pro duobus è suis neci datis,
quos ipse uellet, acciperet.
Tum ille soluta obsidione, atq;
Androgei filijs Alce o, Sibes-
neloïs, acceptis, in Mysiam
ad Lycum Dascyli filium con-
tendit, atq; ab Amyco Bebry-
cum rege hospitio exceptus,
pugna inita à Bebrycibus, Ly-
cum adsumens multos trucidauit,
in quibus, & Mygdonem
regem Amyci fratrem occi-
dit, mox excisa Bebrycum ur-
be, terram Lyco attribuit. Hic
autem omnem illam Heracleæ
necauit. Inde uero Hercule ad
Themiscyra portum appulso,
ad eumq; profecta Hippolyte
atq; eius aduentus causam pe-
cūctata, luno, sumpta Amazo-
nū unius forma multitudinem
adit: nuncians Reginam ab
aduēctis hospitibus rapi. Tum
illæ captis armis in nauem,
equo uellæ decurrunt. Hec-
culei, ut armatas Amazonum
torpās prospexit, arbitratus,

καὶ τῷ αἰσρόγαυ ἤμιναι
ἡοὺς αἰελέμνος ἀλκαῖος,
κὴ δένελον, ὅ κε εἰς μουσίκον
πρὸς λυκὸν ἢ δισκύλου, κὴ
ξυιδεῖς, ἅπῳ ἀμύκον ἔτε,
βρύκων βαπλίας, συμβα-
λόντων κοινῶν λυκῶ, πολ-
λοὺς ἀπέκτεινε. μεθ' ὧν κὴ ἔ-
βασιλίᾳ μύδονα, ἀδελφὸν
ἀμύκον, καὶ τὴν βεβρύκων, ἰο-
πόλιν ἀχρεμόμνος, γὰρ
ἔδωκε λυκῶ, ὁ δὲ, πᾶσι
ἐκείνην ἐκάλισεν ἡράκλειον.
καὶ ταπλῶσκιντος δὲ εἰς ἔ-
τε μοσκύρα λιμνίᾳ, καὶ πε-
ραχνομλίνῳ, ὡς αὐτὸν ἰππο-
λύτης. καὶ τίνος ὅκοι ἰχθ-
υν πυθολίης, καὶ δώσειν
τὸν ζωστῆρα ὑπὸ χονμλίας,
ἥρα μιᾷ τῇ ἀμαζόνων εἰ-
καδεῖσε τὸ πλῆθος ἐπ-
φοῖτα λέγοντα τὴν βασί-
λίδα. ἀρ' πάξουσιν οἱ περ-
σελδόντες ξείνοι. αἱ δὲ, με-
θ' ὅπλων ἢ τὴν ναῦν κατέ-
θειον σὺν ἱπποῖς. ὡς δὲ εἰ-
δεν αὐτὰς κακοπολισμείας

Ἡρακλῆς, νομίσειεν δόλον
 ἔσθ' ἐνέσθαι, τὴν μὲν ἰσ-
 πηλύντω κτείνας, τὴν ξυσῆ
 ρα ἀφαιρέει. πρὸς δὲ τοῖς
 5 λαιπῶς κτενίσσας, ἀπο-
 πλεῖ. καὶ προσίχεται τοῖς
 σὺντεβέβηκ' δὲ τότε κατὰ
 μῶνιν ἀχάλλαντος, καὶ ποσειδῶν
 οὐτος ἀτιχεῖν τὴν πόλιν.
 10 ἀπόλλων γὰρ, καὶ ποσειδῶν
 τὴν λαομέδοντος ὕβριν πε-
 ρᾶσκει δέλοισι, εἰκαδὲς
 πῆς αἰθέρ' ὤρει, ἡδὲ μὲν
 τευχίειν τὸ πέργαμον. τοῖς
 15 δὲ τευχίσσας τὸν μιδῶν οὐκ
 ἀποδίδου. δὲ ἔσθ' ἀχάλλων
 μὲν λημὸν ἐπιμαίει. πο-
 σειδῶν δὲ, καὶ οὐκ ἀφαιρέμε-
 νον ὑπὸ πλυμμενίδης, ὅτ' ἐν
 20 ἐν τῇ πύλῃ σὺν ἑρπύλλῃ καὶ
 θρώωνος, χρησμῶν δὲ λε-
 γόντων ἀπαλαγνίσθαι
 τῆς συμφορῶν, καὶ περὶ
 λαομέδωντος οἰκῶν τὴν θυ-
 25 γατῆρα αὐτοῦ ἑορᾶν κατε-
 ὅδ' ἐπεὶ οὐκ ἐπὶ τῶν πύλων
 τῆς θαλάσσης πύργου περ

id iam non sine dolo fieri,
 Hippolytem necat, et Zinam
 auferi, ad hæc reliquis dem-
 ens, renavigat, et Troiam
 appellit. Tum forte accidu-
 per Apollinis, et Neptuni ira
 ut, ciuitas infelicitèr age-
 ret. Quor' am Apollo, Nep-
 tunusq; Laomedontis iniuriis
 am ulcisci uolentes, mortas
 libus assimilati, ac ueluti mer-
 cennarij pergama se ædifi-
 caturos paciscuntur, quibus, cū
 opere absoluto cōstitutam mer-
 cedem Laomedon minime sol-
 ueret, tum Apollo pestem,
 ac Neptunus cum inundatio-
 ne Cetus immisit, quod
 quicquid mortalium in cam-
 pis offendit, corripiebat,
 cum uero ex oraculis, ma-
 lorum finem tum, demum
 fore diceretur, cum Lao-
 medon Hesionem filiam sua-
 am Ceto deuorandam ap-
 posuerit, Tum ille in pro-
 ximis pelago saxis illige-
 tam, proposuit. Hanc ita

APOLLODORI

expositam ut uidit Hercules ,
 se seruaturū pollicetur , si sibi,
 quas equas . p rapti Ganyme-
 dis iactura , ei Iupiter dede-
 rat, Laomedon tradit. Hoc illi
 se daturū pollicitus est Laome-
 don Hercules Cetus occidit,
 et Hesione seruauit, at Lao-
 medonte mercedem pactā nō
 soluente; Hercules Troie ex-
 cidium minatus , abiuit &
 Aenium appellit, ubi à Poly-
 tye hospitio excipitur . Mox
 inter nauigandum in littore
 Aeniensi Sarpedonem Neptu-
 ni filium, ac Polyis fratrem
 virum contumeliosum, atq; im-
 probum sagittis confixum in-
 terfecit , Inde cum ad Tha-
 sum peruenisset expugnatis
 inibi Thracibus , eam Andro-
 gei filijs habitandam dedit.
 At è Thaso profectus aduer-
 sus Toronen.. Polygonum,
 Telegoniumq; Protei , qui
 ex Neptuna procreati fue-
 rant , filios , ad luctan-
 dum prouocare solius in ipa

σχετάσας . ταύτῳ ἰδὼν ἐκ-
 κειμένῳ, ὕρακλῆς ὑπέχετο
 σώσειν αὐτῷ, εἰ τὰς ἱπ-
 πους πρὸ ἀκομέδοντος λή-
 ψεται, ὃς ὁ ξυὺς πασιλὼ τῶν
 γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδω-
 κεν . δώσειν δὲ ἀκομέδον-
 τος εἰπόντος, κτείνει αὖ τὸ κῆ-
 ρος, ὃ σιόντιον ἔσται . μὲν γὰρ
 λαμπίου δὲ τὸν μισθὸν ἀποιο-
 δοῦναι, πολέμῳσιν ἐροῖα
 ἀπειλῶν, αἰὶν ἄν . κὴ περσι-
 χει αἶψα . εἴ δα ξυρίζεται
 ὑπὸ πόλυνος . ἀποπλήσας
 δὲ ὑπὸ υἱόνος τῆς αἰνίας, εἰς
 ἄσπεδον ἀποσειδῶνος με-
 ῖον, ἀδελφὸν δὲ, πόλυνος,
 ὑβριστὴν ὅντα τοξόον ἀπέ-
 κτεινε . καὶ πρὸ γλυκύματος
 εἰς δαίον, καὶ χειροσκέματος το-
 τῶν ἐσθλοῦ τας θράους,
 ἔδωκε τῆς αἰσχροῦ παρσι-
 κοτοκίῃ . ἐκ δαίου δὲ ἄρ-
 μοδι εἰς ὑπὸ τεράντιον πολυ-
 γονος, κὴ πλέγων τοῦ περσι-
 τῆος ἔ . ἀποσειδῶνος υἱὸς πα-
 λῆος ἀρπαλαυγῆος, κα-

τὰ πῶ πάλιν ἀπὶ κτείνει.
 κομίζας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς
 μυκῆνας, ἔδωκεν εὐρυπύλῳ.
 δέκατοι δ' ἐτάφη ἄθλοισι,
 τὰς γερυόνης βοῦς ὄξυρυ-
 θείας κομίζειν. ὦν δ' εἶπε
 δὲ ὅν ὠκεανοῦ πλοῦσιον κει-
 μένῃ νῆσος. ὃ νῦν γὰρ διερε-
 καλεῖται, τὰ πῶ κτείνω-
 ῖοι γερυόνης χρυσόκορος, καὶ
 καλλιρρόης τῆς ὠκεανοῦ
 τελευτῶν ἔχων αἰσχροῦ συμφυ-
 εῖς σῶμα, στυγερὰ μάλιστα εἰς
 κατὰ πῶ γαστέρα, ἐσχισμέ-
 νον τε εἰς ὥεις ἀφ' ἀλάστορων
 πέ, καὶ μύρων. εἶχε δὲ φοι-
 νικῆς βοῶν ὧν ἦν βουκόλος
 εὐρυπύλῳ. φύλαξ δὲ ὄρεθρος
 ὁ κύων δεικέφαλος ὅς ἐχίδ-
 νου, καὶ τυφλὸς γελιν-
 μίος. πορδύμιος αὖτε ἰδὼν
 τὰς γερυόνης βοῶν ὄξυρυ-
 θείας, ἀγρία πολλὰ πε-
 ριελθὼν λιβύνῃ ἐπὶ βαινέ-
 καὶ περιελθὼν ταρτηρόν,
 ἐσπασίμεια τῆς πορείας
 δὲ τῆς ὄρεθρος ἀνέρας, καὶ λι-

sa palestra, interemit.
 Denum illatam Mycenae,
 Zonam Eurystheo dedit.
 Tum decimam illi certamen
 etymnamq; indixit Geryon
 ne boues ab Erythea abigen-
 das. Sed Erythea non pro-
 cul ab Oceano insula erat,
 quam tunc Gadiram, nomi-
 nant. Hanc Geryones Chry-
 saetris, & Callirrhoeis, quae
 filia erat Oceani, habitas-
 bat. Is erat trium homin-
 um corpore praeditus, ita
 compacto, ut in unum uen-
 ire tenus coiret, & ab illic-
 bus, semotibusq; in trium
 rursus partes diuisum esse
 uideretur. Adhaec illae pus-
 nicæ boues erant; quibus
 bubulcum Eurytionem praes-
 esse uoluerat. Orithras aus-
 tem canis biceps ex Echide-
 na, & Tyrbone genitus
 custos praestat. Concedens
 igitur ad Geryonæ boues, per
 Europam, monstra inter eas
 dunt multa praetergressus, in

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Libyam traiecit : atq; cum per Tartessum iter egisset, itineris sui monimenta in Europa, ac Libyæ fimbis oppositas inter se columnas duas constituit. At ubi in itis nare solis radijs calfieret, cum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic uero hominis urres admiratus, Herculem aureo poculo donauit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus in* Arbante motu pernoctauit. Id sentiens canis in eum prupit. Hunc Heros claua percussu, nec non Eurytionē bubulcum cani suppetias, atq; opere ferentē, occidit. Inter hæc Menætiæ Plutonis bouū pastor rē oēm Geryonæ nūciauit. Hic Hercule ad Anihemuniē fluxuū boues abigeniē natū cōmissa pugna, sagitta perfossus interijt. Hercules autem impositis poculo bobus Tartessum tranauit ubi Soli poculum reddidit, transgressus inde Abderam in Libyam petens

Εὐρύς αὐτοῦ ποίχων δύο σήλας. Θόρμακινόμηνος δὲ, ὑπὸ ἡλίου κατὰ πλὴν πορεύεται τὸ τόξον ἔχων τὸν θῆον σιέτειν. ὁ δὲ πλὴν αὐτοῦ βροχίαι αὐτοῦ θάλαμους, χρύσειον ἔδωκε δέπας. εἰ δὲ τὸ ὠκυπῆτον διεπύρασεν. καὶ πῆλκινόμηνος εἰς Ὀρύθηαν, εἰ ὅρα ἄρβαντι αὐλίζεται. αἰδοόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὤρμα, ὁ δὲ καὶ ὄντων τῷ ῥοπαλῷ παύει. καὶ τὸν βουκόλον διρυπῶνα τῷ κυνὶ βοηθῶντα ἀπέκτεινε. μελοίπιος ἦ ἐκεῖ τὰς εἰς ἄστυ βόας βόσκων, γενεήν τὸ γεροντὸς ἀπήγγειλε. ὁ δὲ, καταλαβὼν ἡρακλέα παρὰ ποταμὸν αἰδέμεοντα τὰς βόας ἀπάγοντα, συνοσησάμενος μάχην, καὶ τοξολυθεὶς ἀπὸ θανάτου. ἡρακλῆς εἰδήμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλύνει εἰς ταρτηασὸν, ἡλίῳ πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας. διελθὼν δὲ ἄβδηρον, εἰς λιβύν ἔλ-

19 *Ἦεν, εἰ δὲ τὰς βόας ἀφ-*
ροῦντο ἀλεβίων τε, καὶ δ' ὄρ-
καοὺς οἰποσιδῶνος ἦοι, οὓς
πτεῖνας δὲ τυρρηνίας εἴν-
 20 *αἰρ' ἔργιον δι', εἰς ἀρρύν-*
γισι ταῦρος, καὶ ταχέως
εἰς πλὴν δαίλασσα ἐμπε-
σών, καὶ διαπλευσάμενον
εἰς σικαλίαν, καὶ πλὴν πλν
 21 *οσίον χώρας διελθὼν, πλὴν*
ἀπ' ἐκαίνου κλυθεῖσαν ἰτα-
λίαν, τυρρῆνοιο γὰρ ἰταλὸς
τὸν ταῦρον ἐκάλεισαν, ἢ λ-
 22 *θεν εἰς πιδίον ὄρυκος, ὃς ἐ-*
σβασίλοισι ὄρυκίνων. ὄρυξ
δὲ ὅν ποσιδῶνος παῖς, ὃς γ'
ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκα-
τέμνει ἀγέλαις. πῆρα δὲ με-
 23 *ρος δὲ τὰς βόας Ἡρακλῆς ἠ-*
οφάεισθ, ὃς πλὴν αὐτ' ἐν τῇσιν
ἠπείγῃ. οὐρῶν δὲ εἰ ταῖς τ'
ὄρυκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ καὶ
λέγοντες οὐ δώσειν, εἰ μὴ πα-
λαίτας αὐτῷ παραλήνται.
 24 *ταῖς πωδὶ λεοάνω καὶ ταῖς*
πλὴν πάλιν, ἀπὶ κτενε καὶ
τῶν ταῦρον λαβὼν, μὲν τ'

mit; in qua Alebion, ac Dercynus Neptuni filij bonas abigere solebant; quibus peremptis, cum per Tyrrheniam iter ageret tantorum tantus ab Rhegyo aufugit, atq; in fretis repente delapsus est, ac miscina terra percussa, ab illa Italia fuit appellata: nam Tyrrheni, quem latini tantum vocantur, ἰταλὸν dixerunt. In Erycis campos se constat. Is Erycius in Sicilia parte, regnabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum tantum suis armentis aggregavit. Commendatis itaq; bobus Volcano, Hercules tantum quæ futurus procedit, quem, cum invenisset inter Erycis armenta, ab eo reproposcit. Tum is, nisi ipsum palaestra superarit, tantum se redditurum esse negabat. Hercules semel, atq; iterum, et tertio abse nitium Erycem luctando petiit. Et tantum receptum cum

APOLLO DORI

αἰῆς in Ionium mare perduxit. qui simulac in ponti recessus penetravit, bobus asinum pariter collecta ad Hellespontum copulit. quem auro reliquae fuerunt, cetera ferae, utque agrestes euaserunt. Hercules tandem aegre collectis bobus Strymonem, ut olim nauigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus in nauigabilem effecit, ac traductas boues Eurystheo dedit, quas ille postea Iunoni immolauit. Confessus autem hisce certaminibus, intra annus mensis, annorumque octo curriculum, Eurystheus Augeae pecoris, et Hydrae laboribus minime admissis, undecimam Herculi aerumnam imposuit, ut ab Hesperij aurea mala repertaret. Haec auro non, ut quorundam est sententia, in Libya erat. sed in Hyperboreorum

ἄλλων, ὅς τὸν ἰόντον ἔλαυνε πάντων. ὡς δὲ ἦλθεν ὁ τὸν μυρῶνος τῶντων, ταῖς κοινοῖσι οἷσιν ἐβλάκει ἡ ἔρα. καὶ χιζόνται κατὰ τὰς θράκας ὑπὸ ρείας. ὁ δὲ δειξάσ τὰς μετὰ συλλαβῶν ὅς τ' ἐλλήωνοντο ἢ γλῆ. αἰ δὲ ἀπληφθεῖσαι, τὸ λοιπὸν ἔσαν ἄγρια. μόλις δὲ τῆς ἑοδὸν στυγερὰς τῶν στυμὸν μεμψόμενος τὸν ποταμὸν πάλαι τὸ δειδρὸν πλάττον, ὃν ἐμπλήξας πέτραις, ἄπλωδὸν ἐποίησε. καὶ τὰς βόας δι'ρυθμὶ κομίσας δέδωκε. ὁ δὲ αὐτὰς κατέδυσεν ἔρα. πλεονείτων δὲ τῆς ἄθλων εἰς μὲν, καὶ ἐπισιγόντων, μετὰ δεξιέρους δι'ρυθμὸς τὸν τῆς αὐγείου βοσκημάτων, καὶ τὸν τῆς ὕδατος, εἰς δὲ τὸν ἐπὶ ταξὶν ἄθλων πρὸς ἐσπερίων χρύσεα μετὰ κομίσθη. ταῦτα δὲ ἔτι, οὐχ ὥσπερ εἰπὸν αὐτοὶ λιβύη, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ

ἄτλαντος ἐν ἁπλοῦς βορέοις.
 αἱ δὲ γήμασι, ἥρα ἐδωρό-
 ταιτο. ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ
 δράκων ἀδαιατος. τυφώ-
 ς ῥος, καὶ ἐχιδνὴς κεφαλῆς
 ἔχων ἱππῶν, ἐχρῆτο δὲ φω-
 ναῖς παντοίας, καὶ ποικί-
 λαις. μὲν τούτου δὲ ἔπει-
 εῖδης ἐφύλαττον. αἰγληδὺν
 10 θία, ἐσία, ἀφ' ἑνδοῦσα. πορβύ-
 μενος δ' αὖ ἐπὶ ποταμὸν ἐχέ-
 δωρον ἦκε. κύκνος δὲ ἄρειος,
 καὶ πυρρῆς, εἰς μονομαχίαν
 αὐτὸν προηγαλείτο. ἄρειος
 15 δὲ ἑστῶν ἐκδικοῦντος, καὶ
 σπαισάντος μονομαχίαν,
 βλυθεῖς κεραυνὸς μέσον ἀμ-
 φοτέρω, διαλύει πλὴν μά-
 χην. * βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυ-
 20 ρίων, καὶ ἀπεύδων ἐπὶ πο-
 ταμὸν ἠγχιανὸν ἦκε πρὸς
 νύμφας διὸς, καὶ δῆμιδες.
 αὐταὶ μινύουσιν αὐτῶν νυ-
 ρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτῇ κοι-
 25 μῶμενοι, καὶ παντοίας ἐν ἅλ-
 λασσόντα μορφάς, ἔδρασε.
 καὶ οὐκ ἔλασε πρὶν, ἢ μα-

Atlante, quæ Iuno suis in
 nuptijs Ioui muneri dedit.
 Ea draco immortalis Typhes-
 nis, et Echidnae filius cens-
 ticeps asseruabat. Hic varijs
 etiam, omniumq; generum vo-
 cibus utebatur, cum quo et
 Hesperides, Aegle, Erythia,
 Vesta, et Erethusa, simul
 custodiebant, Hercules itaq;
 cum ad Echedorum amnem
 peruenisset, à Cygno Mar-
 tis, et Pyrenes filio ad sin-
 gulare certamen provocatur.
 Pugnae et praeses, et Arbi-
 ter huiusce Mars erat: quam
 demissum è caelo fulmen inter
 utrosq; medium diremit, * iter
 deinde per Illyrios faciens,
 ac properans ad Eridanm
 amnē Nymphas Iouis, et The-
 midis filias adiit. Haec ipsi Ne-
 reū indicāt, cōprehensūq; ipm
 dormientiē, atq; omnigenas for-
 mas alternantiē deuinxit, neq;
 illū prius, q̃ ab eo ubi iam ma-
 la illa, et Hespides essent, edox-
 cuisset, abire pmisit. Quod ubi

APOLLODORĪ

didicit, Libyam percurrit.
Huic Antæus, Neptuni filius
præerat, quem, quod hospites
secum palæstra dimicare com-
pelleret, occidebat, Hercu-
les cum eo luctari coactus, su-
blimem illum è terra ulnis eli-
sum interemit. nam si terram
contigisset, is robustissimus eo
uadebat, quapropter hunc ter-
ræ filium nonnulli esse dixe-
runt. Inde à Libya, Ægyptum
peragunt, in qua Busiris ex
Neptuno, ac Lysianassa Epa-
phi natus regnabat. Hic ad
Iouis aram hospites ora-
culo quodam monitus immo-
labat, annos enim novem
Ægyptus agrorum sterilitas
et laborauit. Inter hæc Thra-
sius uaticinandi peritus è Cy-
pro aduenit, qui hanc an-
nonæ caritatem desitutam
esse pronunciquit, si uirum
hospitem, quot quot annis
Ioui mactarint. Tum Bus-
siris uate illo prius immo-
lato, aduenientes deinceps

θρῆν παρ' αὐτῆς ποῦ τυγ-
χεῖνοι· τὰ μὲν λα, καὶ αἱ ἐ-
σπερίδες. μαθὼν δὲ Ἰλίουθῶν
διέφη. ταύτης ἐβασίλευε
παῖς ποσειδῶνος αὐτοῦτος·
ὃς τῶν ξείνων ἀναγκάξας
παλαίειν, ἀδῆρει. τούτῳ δὲ
παλαίειν ἀναγκαζόμενος ἡ-
ρακλῆς, ἀράμελος ἔγκασ-
σεν πῶρον θλίψας, ἀπὶ κτείο-
τε, φάροντα γὰρ γῆς, ἰσχυ-
ρότατον σωίβη γίνεσθαι.
διὸ καὶ γῆς πνίς ἐφάειν
τῶν ἐπὶ τοῦ παῖδα. μετὰ δὲ
κύων δὲ αἰγυπῖον ὄρεν. ταῦτα
τῆς ἐβασίλευε βούσις ποσει-
δῶνος παῖς, καὶ λίσσας ἀσπὶς
τῆς ἐπὶ πῶρον. οὗτος τῶν ξεί-
νων ἔθυσεν ὡδὶ βαμῶν διὸς,
κατὰ τὸ λόγιον, εἰνείκε γὰρ
τῇ ἀφορέῃ τὴν αἰγυπῖον κα-
τάλαβει. θράσιος δὲ ἔλθων
ἐκκύπερου μάστιγος τὴν ἐπισή-
μην. ἔφη τὴν ἀφορέαν παύ-
σασθαι, ἐὰν ξείνους ἀφ' ὧν τῶ
διὸ σφάξωσι κατ' ἕτος. βού-
σις γὰρ κοῖνον πρῶτον σφά-

1 ξασ' τὸν μαῖντιν, τὸν καὶ πᾶν
 2 τας ξείνοισ' ἔσφαξε· συλλο-
 3 φθῆς οὖν καὶ Ἡρακλῆς, ὅς τις
 4 βωμοῖς προσεφάρετο. τὰ δὲ
 5 δισημαῖ διαρρήξας, τὸν τε βου-
 6 σσειν, καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα
 7 ἀμφοδύμαστα ἀπικτείνει,
 8 καὶ τὸν κύρυνκα χαλβῶν.
 9 διεξίων δὲ Ἀσίας' Ἰδάρμυ-
 10 οφθαῖς ῥοδίων λιμνῇ προσί-
 11 σχει. καὶ βουλά του πινὸς
 12 λυσκῆς τὸν ἔτρωον τῷ ταύ-
 13 ρῳ ἀπὸ τῆς ἀμάξης, ἀνα-
 14 χεῖ το θύσκῃ. ὁ δὲ βουλά-
 15 τος βουδῖν ἐαυτῷ μὴ δύνα-
 16 μνος, σῆς ἐπίπτος ὄροισ' ἐκ-
 17 τηρᾷ το. διὸ καὶ νῦν ἐπι-
 18 δεικνύσιν Ἡρακλεῖ, μὲν καὶ
 19 ταρῶν ὅσον πρᾶτ' ἵσταται. πε-
 20 ραίων δὲ ἀρῶν βίαν ἡμαδίω-
 21 να κτείνει παῖδα πιδωνοῦ.
 22 καὶ ὅς τις τῆς λιβύης ποταμῶ-
 23 δεις, ἢ πῶν ἔξω δαίλασπε-
 24 κα τα πλεῖ. οὐ τὸ δὲ πᾶς κα-
 25 ταλαμβαίνει. καὶ πῶν αἰ-
 26 δεις ὑπὸ τῷ ὄρει πῶν
 27 ἐκτερεῖ, καὶ πετῶνται ἢ τ

iugulabai. Comprehenfus
 itaq; et Hercules etiam ad-
 aras trahabatur, ac disruptis
 uinculis, Bufirinq; et eius
 filium Amphidamantem, et
 Chalbē Cerycē necavit. Post
 haec Asia perussa in Thetym-
 dras Rhodiorum portum ap-
 pulit: et bubulci cuiuspi-
 am alterum de planstro for-
 latum taurum, ac matrem
 eam comedit. Tum bubul-
 cus, ubi nullam sibi auxilij
 copiam, neq; spem resulge-
 re uidet, quodam in monte
 consistens execrari coepit.
 quo circa et nunc etiam post
 peractum Hercules sacrum,
 cum execrationibus id peras-
 gunt. Hinc Hercules in Ara-
 biam peruasit, ubi Himantios
 ne Titboni filium necat, et fra-
 stro p Libyam itinere, ad exis-
 pū usq; mare nauigat, ubi scy-
 rho sumpto in abiectam contin-
 gentem itaiecit: atq; aquilam,
 Typhonis, et Echidnae filia-
 am Prometheus tecum in Caus

caso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detracto oleagino uinculo, solutum liberauit: eumque ad Iouem reduxit; qui illum pro Chirone, qui mori cupiebat, immortalem esse declarauit. Post autem quam in Hyperboreos ad Aslantem peruenit, ac Promethei prudentia commonescens est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Aslanti in caelo sustinendo succederet, illumque pro se mitteret. Itaque persuasus excepit. Aslas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem rediit. qui, cum caelum habere subterfugeret: cessicillum, inquit, se uelle facere suo capiti imponendum, quo commodius tantum caeli pondus ferre posset. Quod ubi audiuit Aslas, depositis humi pomis, caelum recepit, atque ita postquam Hercules consecutus discedit. Sui uero & dicat, haec non

καυχήσου τὸν ἐπίοιόντα τὸ
τῷ προμηθεῖως ἢ παρ' αἰετὸν
ὄντα ἐχίδνης, καὶ τυφώ-
νος. ὃς καὶ τὸν προμηθεῖα
διέλυσε δεσμὸν ἐλόμειος ἢ
τῆς ἐλαίας. καὶ παρήχθη
διὰ χεῖρωνα θνήσκειν, ἀνδρά-
ναὸν αὐτ' αὐτῷ δέλοντα.
ὥς δὲ ἔκιν' εἰς ὑπερβορέας
πρὸς ἄτλαια ὑπερβείως
προμηθεῖως τῷ Ἡρακλεῖ αὐ-
τὸν ἵδ' τὰ μῦλα μὴ πορεύε-
σθαι. διαδέξαμνον δὲ ἄ-
τλαιος τὸν πόλον ἀρσε-
λεῖν ἐκείνον. πειθεὶς δὲ, δι-
δέξατο. ἄτλας δὲ σβεφέ-
μνος παρ' ἐσπερίων τεία
μῦλα, ἥ κε πρὸς Ἡρακλεῖα. καὶ
μὴ βουλόμνος τὸν πόλον ἔ-
χειν, καὶ ἀπείρου ἰδὲ τ' κα-
φαῆς δέλων ποιήσθαι.
ἔδοξ' ἀκούσας ἄτλας ἵδ' ἡς
καταδείξαι τὰ μῦλα, ἢ πό-
λον διεδέξατο. καὶ οὕτως
ἀνελόμνος αὐτὰ, Ἡρακλῆς
ἀπὸ πηλᾶ πῖτρο. οἳ οἱ δὲ φα-
σὶν, οὐ πρὸ ἄτλαιος αὐτὰ

λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψα
 σθαι τὰ μῦλα κτείναντι ἢ
 φρουροῦντα ὄφιν. κομίζας
 δὲ τὰ μῦλα δούρειεῖ ἔδω-
 κεν. ὁ δὲ λαβὼν Ἡρακλεῖ ἔ-
 δωκεν ἁπλῶς. παρ' οὗ λαβού-
 ρα ἄθηνάε πάλιν αὐτὰ ἀπι-
 κόμειν. ὅσιον γὰρ οὐκ ἔναι αὐ-
 τὰ περὶ θῆναι. δωδίκη
 10 τοι ἄθλῳ ἐπιτάγῃ κέρβε-
 ρον ὅζον ἄδου κομίζειν. εἴχε-
 δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνώδεις
 κεφαλᾶς, τὴν δὲ οὐράν
 δράκοντος, κατὰ δὲ τῆς νώ-
 15 τας, παντοίων εἶχεν ὄφειας
 κεφαλᾶς. μέλλων οὖν ἰδὼν
 ἄλλοι ἀπείσῃ, ἦλθεν πρὸς
 εὐμόλπον. πρὸς ἐλδυσίαν,
 βουλόμενος μνηστῆραι. ἦν
 20 δὲ οὐκ ὅζον ξείνης τότε μένει-
 σθαι. ἐπειδὴ πρὸς Δίσιος πυ-
 λίου παῖς βουλόμενος ἐμυεί-
 πο. μὲν δ' αὖτε δὲ ἰδεῖν
 τὰ μυστήρια, ἐπεὶ πρὸ οὐκ ἔναι
 25 ἡγήσιμους, τὸν κεν τῶν
 φόρον. ἀγνοοῖς, ὅπου δὲ
 μολποῦ τοτε ἐμυῖσθαι. καὶ

ab Ailante habuisse, sed ip-
 sum caeso dracone custodē de-
 cerpsisse, quae secū delata de-
 dit Eurystheo. Tum ille ac-
 cepta Herculi condonauit, a
 quo cum Mimerua accepisset,
 ea rursus reportauit, quoniam
 iam religiosum erat, ea alicus-
 bi collocari. Duodecimus la-
 bor iniunctus est Cerberi ab
 inferis abstrahendi, hunc au-
 tem terna canum capita, &
 draconis caudam, & in dor-
 so serpentum omnium gene-
 rum capita habuisse fertur.
 Descensurus igitur ad hunc
 canem, Eleusinem ad Eus-
 molpum se contulit, ut ab eo
 Cereris sacris initiaretur. At
 uero externis his sacris admit-
 ti non licebat, ex quo Thee-
 spius Pylij filius initiatus ex-
 rat, qui ne mysteria spectare
 quidem iam poterat, qui non-
 dum Centauri caede expiatus
 Hercules demū ab Eumolpo
 tanti criminis contagione ex-
 purgatus Cereris sacris initia

APOLLODORI

tur . Inde ad Tænarum Lac-
comide promontorium , ubi ad
inferni descensum ostium pas-
set , accessit . Hac ad inferos
penetravit : quem cum animæ
conspexisset , duabus excep-
tis Meleagri , ac Medusæ Gor-
gonis filie , omnes in fugam
abiere . In Gorgonem uero
Hercules ensē ut in viam
nūdavit : tum illud à Mercu-
rio commune spectrum esse
discit . Mox , ubi ad Plu-
tonis ventum est , Theseum , ac
Pirithoum Proserpinæ nups-
tias poscentem , eaq; de causa
deuinctū inuenit . Hi conspic-
ti Herculem , uclut illius uir-
tibus redituri in uitam , ma-
nus porrigebant , tum ille The-
seum manu prehensum exci-
tauit , sed Pirithoum quoq;
reuocare in uitam cupiens , ob
terræ motam dimisit , & As-
calaphi saxum reuoluit . Ad
hæc sanguinem animis præ-
biturus unam ex Plutonis bu-
bis iugulaui . Ceterum Mæ-

πῦρ κλειόμενος ἐπὶ ταίναρον
τῆς λακωνικῆς , οὗ τῆς ἁδου
καταβάσεως τὸ σῆμῶν ὄσι,
ὅθεν δούτου ἀπῆει . ὁ πῦρ κλει-
όμενος δὲ εἶδον αὐτὸν αἰ ψυχὰς χω-
εῖς μελεάγρου , καὶ μεδού-
σης τῆς γοργόνος , ἔφυγον . ὅ-
θεν τὸ γοργόνα τὸ ξίφος ,
ὡς ξύλον ἔλκει . καὶ παρὰ
ὁρμῶν μαρτυρεῖ , ὅτι κοινὸν το
εἶδωλόν ὄσι . πολλοῖον δὲ τῶ
ἁδου πυλῶν γλῶσσος , δι-
σῆα οὐρε , καὶ περὶ δου τῶ
πῶρσφόνος μῆνυς οὐδὲ μῆνυς
γᾶμον . καὶ ὅθεν δούτου δὲ δού-
τα . Θεασάμενοι δὲ ἡρα-
κλέα τὰς χεῖρας ὥρεσεν ὡς
αἰσῶν οὐδὲ μῆνυς ὅθεν τῆς ἐκεί-
νον βίαν . ὁ δὲ θεοὶ αὐτὸν με-
λαβόμενος τῆς χειρὸς ἤγει-
ρε . περὶ δου δὲ αἰσῶν οὐδὲ
βουλόμενος τῆς γῆς κενου-
μῆνυς , ἀφῆκεν . ἀπικύλισε δὲ
καὶ τὸν ἀσκαλάφου πέτρῶν .
βουλόμενος δὲ αἶμα τῶν
ψυχῶν παραχρῆσθαι , μῆνυς
τῶν ἁδου βῶν ἀπὸ τῶν ἀξῶν .

ὁ δὲ τέμων αὐτὰς μεοίπας
 ὁ καλιδωνίου περσκαλισσά
 μιν εἰς πάλιν ἡρακλῆα λυ
 φθεῖς μίσον, καὶ τὰς πλῶ-
 5 ρὰς κατὰ ξείας, ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 φόνος πρὸ τῆς αἰτοῦτος
 δ' αὐτὸς πλούτωνα τὸν κέρ
 βον, ἐπὶ ταξείῳ πλούτων
 ἄγειν χωρεῖς ὧν εἶχεν ὅ-
 10 πλων κρατῶτα. ὁ δὲ δι-
 ρὸν αὐτὸν ὥς τὰς πύλαις
 τῆς ἀχέρωντος τό, πειθόμενος
 συμπεφραγμένος, καὶ τῇ
 λειοντῇ συσκευασθεὶς, καὶ πρὸ
 15 εὐκαλῶν τῇ κεφαλῇ τὰς
 χεῖρας, οὐκ αἰνέει. καὶ πρὸ
 δακνόμενος ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 τὴν οὐρανὸν δράκωντος, κρατῶ
 ἐκ τῆς κραχίλου. καὶ ἄγχιον
 20 τὸ θύειν ἐπὶ πικρῶ. συλλαβὴν
 τὴν αὐτὴν, ὅκα πρὸς εὐρυδίᾳ
 δὲ φροῖντος ποινισμένης
 τὴν αἰσάλασιν. ἀσκάλαφον
 μὲν δὲ δαμνῆν ἐποίνουσαν ὅ-
 25 σπον. ἡρακλῆς δὲ εὐρυδίᾳ δὲ
 ξας τὴν κέρβον, πάλιν ἐκόμε-
 σον εἰς ἄδου. μετὰ δὲ τοὺς

naetius, Cernibonymifilii Plu-
 tonis bubulcus cum provocasset
 in palæstrā Hercule pstra-
 ctis costis, ac medius ab eo pre-
 bensus, Proserpinæ deprecas-
 tione servatus est. Demū Her-
 cules Cerberum à Plutone de-
 poscit. Is illi, ut sine armis,
 quibus cōmunitus aduenerat
 canis abducendi potestatem fa-
 cit. At Hercules nactus illum
 pro Acherontis portis thorace
 circumseptus, ac leonis pel-
 le contectus, et circumiectis
 illius capiti manib. haud ab-
 ire permittit, et si à dracone
 qui in Cerberi cauda existeret
 morderetur, ceruicem
 comprimens, ac belluam præ-
 focans patere coegit. Cap-
 tum itaq; Cerberum ad Eury-
 stheum, regressus per Træ-
 zenem abduxit. At Ceres
 Ascalaphum in bubonem mu-
 tauit. Hercules Eurystheo
 monstratum Cerberum rursus
 ad inferna reduxit. Porro Hercules exundatis la-

boribus Athenas, regressus Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse uero uxorem duclurus, Eurytum Oecaliae regulum, qui sagittandi peritiam se, ac filios suos uicerit, certaminis praemium Ioles filiae connubium proposuisse accepit. Oecalias iam igitur profectus, cum sagittandi arte us omnibus praestantior extitisset, uxorem certe promissum certaminis praemium est in inime consecutus; Iphitus, sane filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat. At Eurytus, ceterique filij debortari, nequam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obstruere, pertimescentes. Hinc uero non longo post tempore, abactis ex Euboea per Autolyambus, Eurytus id Herculis persuasum confectum esse putauit, contra Iphitus id minime credens, ad Herculem conuolat, eique a Pberis au-

nienti

ἔδωκεν ἡρακλῆος ἀφαιρόμε-
τος εἰς θάλασσαν, μέγαρον μὲν
ἔδωκεν ἰολάῳ· αὐτὸς δὲ γα-
μαι θάλασσαν, ἐπὶ μνηστῆρας
ρυτὸν οἰχαλίας διωκόμενος
ἔδωκεν περὶ πύλας τὴν ἰό-
λης τῆς θυγατρὸς γάμον· τῇ
νικήσαντι ὄξικῃ, αὐτὸν τε, καὶ
τοὺς παῖδας αὐτῆς ἐπαίρειν
τάς· ἀφαιρόμενος δ' αὖ εἰς οἰ-
χαλίαν, καὶ τῇ ὄξικῃ κρείτ-
των αὐτῆς γινόμενος, οὐκ
ἔτυχεν τῇ γάμον· ἰδίαν μὲν
τῇ πρὸς θυτῆρα τῆς παί-
δας λέγοντος δίδουαι τῇ ἡρα-
κλεῖ τῇ ἰόλῳ. οὐρύτου δὲ
καὶ τῆς λοιπῆς ἀπαγαγόν-
των· καὶ δίδουαι αὐτῶν
τῶν μὴ περὶ ποιησόμενος τῇ
γινουμένη παλαιῇ ἀπο-
κτείνῃ. μετ' οὐ πολὺ δ' ἡλικ-
παιστῶν δὲ οὐθίνας ἑσπόμενος
τολῦκου ἑσπόμενος, αὐτὸς μὲν
εἰόμενος ὑπὸ ἡρακλέους γενο-
νταί ὄντω· ἰδίος δὲ ἀπο-
στῶν, ἀφαιρεῖται πρὸς ἡρα-
κλίαν· καὶ οὐκ ἐτυχεν ὄντω
ἐκφύων

ἐκφορᾶν αὐτὸν σὺν κώπῃ τὸ
 ἀφ' ὧν οὐδ' ἔστιν ἄλκῃ σὺν δὲ
 μὲν τῷ, παρακαλεῖ συζῆτῃ-
 σσαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δὲ
 5 ὑπαίχεται, καὶ ξίφει μὲν
 αὐτῶν. μαρτυρῶν δὲ αὐτῶν, ἔ-
 πο' ἧς πρῶτον ἐρύττει
 αὐτῶν τειχῶν. καθαρῶς δὲ
 δὲ δέλων τὸν φόνον, ἀφικνεῖ
 10 οὐκ πρὸς νηλεῆ. πυλῶν δὲ
 οὐτὸς Διωάτης. ἀπὸ αὐτοῦ
 του δὲ νηλεῶς αὐτὸν δὲ τὸ
 πρὸς ὄρνυται θλίβει, εἰς
 ἀμύκλῳ παραγλυόμενος,
 15 ἀποδοιφόρου τῷ ἱεροῦ
 του καὶ δάρεται, καὶ ταχέ-
 ρως δὲ πρὸς ἰόσφ, δὲ τὸν ἰοί-
 του φόνον, εἰς Δελφούς πρὸς
 γλυόμενος, ἀπὸ ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ
 20 δαίμονι τῷ ἰοῦ. μετὰ χρυσῶ
 οὐκ οὐκ δὲ αὐτῷ τῆς πυλῆς,
 τὸν περὶ αὐτὸν ἢ δὲ δὲ
 καὶ τὸν περὶ αὐτὸν ἢ δὲ δὲ
 καὶ τὸν περὶ αὐτὸν ἢ δὲ δὲ
 25 δὲ δὲ μετὰ αὐτῷ ἢ δὲ δὲ
 σπύλλων, ἢ δὲ δὲ ἢ δὲ δὲ
 αὐτῷ ἢ δὲ δὲ ἢ δὲ δὲ

niēt, occurrit, quo tpe, serua-
 tā ab se iā mortuam. Alcestin
 Admeto marito restituerat.
 Proinde Iphitus Hercule, ut
 secū bonos uestigaret, cohorta-
 tur. Id illi Hercules se prae-
 turū pollicetur, et eū quoq; hos-
 pitio accepit. At furore iterū
 agitatus hūc ē Tirynchiorum
 mēmbus deiecit. Cū uero cō-
 missa eadē expiari uellet, ad
 Neleū, Pythiorū dynastā, pfi-
 ciscitur, exclusus autē ab eo.
 q̄ olim, uetus cū Euryto sibi
 beneuolētia intercesserat: Amy-
 clas puenit, ubi illū Deiphos-
 ius Hippolyti filius sceleris
 cōsage. lustrauit. Deinde gra-
 ui morbo de Iphiti nece corre-
 ptus Delphos adiit, ac morbi
 finē roganti illi Pythia nihil
 respondet, at Hercules eo no-
 uine spoliare templum uoluit,
 et, uelutq; tripodē, propriam
 sibi oraculorum adēm cōstru-
 xit, ac mox ab Apolline in eū
 pugna cōmissa, Iupiter inter
 hosce duos illorū fulmē demis-
 k

fuit, eoque modo dirempta illos
 tum pugna, hoc Hercules ora-
 culum habuit. Morbi finem
 tum fore, cum tricentum ox-
 um uenditis seruierei seruis
 tantum, & commissæ cædis
 ergo Euryto æstimationem
 rependerit. Mercurius hoc
 oraculo dato, Herculem uen-
 dit, eamq; Omphale Iardani
 filia Lydorum regina merca-
 tur: Cui Tmolus coniux mo-
 vens regnum reliquit. Sed
 oblatum fraternæ cædis æsti-
 mationem admittendam mini-
 me censuit. Interim Hercu-
 les Omphale seruicus non
 procul ab Ephefo Cercopas
 captus in uincula coniecit.
 Syleum uero in Aulide, qui
 peregrinos eâ iter facientes
 terram fodere compelleret:
 resosus ab radice nitibus, unâ
 cum Xenodice filia interfes-
 cit. Idemq; ad Dolichen ins-
 ulam delatus, ac uidens Icar-
 i corpus in litore circum ses-
 pulchra dedit, ab eoque Dos

διαλυθέντων τὸν φόβου
 λαμβάνει χρησμὸν ἠρακλῆς.
 ὃς ἐλεῖτο ἀπὸ πλῆθος αὐτῶν
 ὅτι νότον ἔσθαι περὶ αὐτῶν,
 καὶ τρεῖς ἐπὶ τὴν δουλείαν ἔ-
 καὶ δὲ πρὸς τὴν αὐτῶν φέρει
 πρὸς πρῶτον αὐτῶν. τὸ δὲ
 χρησμὸν δὲκίνας, ὅμῃς ἠρα-
 κλῆς πικρὰς. καὶ αὐτῶν
 ὄντα ἔσθαι ὁμῶς ἰατρῶν, 10
 βασιλείᾳ λυθῶν, ἢ τὴν
 ἡγεμονίαν πλεονέκτημα
 τῶν κατὰ τὴν. τὴν μὲν
 αὐτῶν πρῶτον κομιθεῖσιν, αὐ-
 ρυτος οὐ περιδέξασθαι. ἠρακ-
 λῆς δὲ ὁμῶς δουλείαν,
 ὅτι μὲν πρὸς τὴν ἔφερον καὶ
 κοπῆς, συλλαβὴν ἔδωκεν.
 συλῆα δὲ ἐπὶ αὐτῶν τὸν πε-
 ριόντας ξείνους σκῆπτρον αὐ- 20
 ναγκάζοντα, σὺν ταῖς αὐ-
 τῶν ταῖς ἀμύλλαις σκῆπτρον
 μὲν τῆς θυγατρὸς ξεινοφίλους
 ἀπὸ τῆς. καὶ περὶ αὐτῶν τὴν
 σφδελίαν, τὸ ἴδιον σῶμα 15
 ἰδὼν ταῖς πύλαις περὶ
 φερόμενον, ἔδωκεν καὶ τὴν

ἦσαν αὐτὶ δολίχης ἰσχυρίας
 ἐκάλουν. αὐτὶ τοῦτου δὴ
 δαίμων ἐπὶ πύσῃ, εἰκόνα πῦρ
 πλοῦτος ἔκπεσεν αὖτις ἡρε-
 κλει, ὃν ἰκτὸς ἀγνοῦσας ἡ-
 ρακλῆς λίθῳ βαλὼν αὖτις ἔμ-
 πυσεν ἱπποξεί. καὶ ὅττι
 δὲ χρῶτον ἐλάφει πρὸ μ-
 φάλαρ, λέγεται ὅτι ἐνδὲ κόλ-
 οῦ πλοῦν γινώσκου. καὶ τὴν
 τῆς καλυπτομένης καὶ πρὸς δὴ
 ραυ, καὶ δὴ πρὸς πῦρ γινώμε-
 νον ἐκφοῖντος εἰς τὸ ἰσχυρὸν
 καὶ δὴ πρὸς. μὴ δὲ τὴν λα-
 οῦ πρὸς ἀπὸ πρὸς τὸ νότον
 δὴ ἰλιον ἔπειτα. πεντακον-
 τῶν οὐκ ἐπὶ πρὸς καὶ δὴ πρὸς σι-
 θηρῶν πρὸς τὸν αὐτὸν αὖτις
 τῶν ἐπὶ πρὸς δὴ πρὸς τῶν πρὸς
 τῶν πρὸς. καὶ τὰ πρὸς πρὸς
 δὲ εἰς ἰλιον, τὴν μὲν τὴν πρὸς
 φυλακῆς οὐκ ἐπὶ πρὸς πρὸς πρὸς.
 αὐτὸς δὲ μὴ πρὸς ἀλλὰ πρὸς αὖτις
 πρὸς αὖτις δὴ πρὸς πρὸς πρὸς.
 πρὸς πρὸς πρὸς δὴ πρὸς τῶν
 πρὸς οὐκ ἐπὶ πρὸς πρὸς πρὸς
 πρὸς πρὸς, οὐκ ἐπὶ πρὸς αὖτις

lichen insulam minas nomi-
 ne Icariam vocavit. Cuius
 beneficij cā Deidalus ē Picea
 Herculis imaginē cōsimilimā
 effinxit, quam quōd ignoras-
 set, per noctem, lapide vivam
 esse opinatus, percussu. At
 quo tempore apud Ompha-
 len serviret, aiunt, cum in
 Colchos navigasse, & Caly-
 donij apri uenationem cons-
 fecisse, ac Theseum, qui Træ-
 zene Isthmum aduenerat, ex-
 piasse. Porro post servitutem,
 morbo liberatus, nauibus res-
 morum quinquaginta prædis-
 tis decē, et octo, collecta fortis-
 simorū uolontate manu in Iliū
 nauigauit. Postea uero quān-
 tum Ilium cum classe appulit, eam
 Oicles custodiendam reli-
 quit. Ipse autem cum ceteris
 rei bellicæ peritissimis in
 urbem promouit. Laome-
 don interea factū cum multi-
 tudine in classē impetu, Oic-
 leum quidē pugnantem in-
 terfecit, arceiectus ab Herc-

culis copijs intra urbem, obse-
deri cœpit: cumq; urbis obse-
dione continenti premeretur,
refractis mœnibus, Telamo
primus urbem, intrat, et post
eū Hercules. At, ubi Telamos
nem prius intrasse uidet, stris-
tō in eū ense uadit. Nā is me-
liore seipso uolebat neminē. Id
eū Telamon prouide animad-
uertisset proximos adiacen-
tes lapides colligere aggere-
ditur: Tum Hercules, quid
nam faceret, percontatur: a-
tam, ille inquit Hercali Cal-
linico se excitare. Tum is Te-
lamonem collaudauit, Mox
uero capto Ilio, sagittis con-
fecto Laomedonte, cum filijs
suis, præter unam Podar-
cen: Telamoni, Hesionam,
Laomedontis filiam ob rem
præclarissime gestam præ-
mij loco dedit: et huic, quem
uellet captiuorum abducen-
dum concedit. Ea uero cum
sibi Podarcem fratrem dele-
gisset, Hercules hunc prius

νε μαχόμενον. ἀπὸ λαθεῖς
δὲ, ὑπὸ τῷ μῦθῳ Ἡρακλείου,
ἐπὸ λιορκίῃ. τῆς δὲ πο-
λιορκίας εἰς τὴν πόλιν. καὶ
τὸ τείχος πελαμῶν πρῶτος
εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ
μῦθον ἔδωκεν Ἡρακλῆϊ. ὡς δὲ
ἐδικάσθη πελαμῶν πρῶ-
τον εἰσελευσθέντα, ἀπεσπῆ-
μεν; τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτῷ ἦν. ἰδὼ
μολοῖν δὲ λαὸν ἐαυτῷ κρεῖτ-
τον ἀπομιθεῖν. σιωπῶν
ἔδωκεν πελαμῶν πολέσιον λί-
θον κειμένον σιωπῶν. ὅτε
δὲ, ὁρμήσειεν τὴν πρᾶττον, βαί-
νον ἐπὶ πρὸς Ἡρακλείου. κατὰ
σκαλᾶν καλλινίκου. ὁ δὲ
ἐπαυνέσας, ὡς εἶλε τὴν πό-
λιν κατὰ τοξόους λαομέ-
δοντα, καὶ τὸν ποταμὸν αὐτῷ
χωρὶς ποταμῶν. πελαμῶν
ἀεισεῖον ἡσιόντι τὴν λαομέ-
δοντος θυγατέρα δίδωσι. ὅς
ἦν ὁ πρῶτος πελαμῶν ἐπὶ πύ-
κρον γένος. καὶ ταύτην συγ-
χωρεῖ τῷ ἀρχαλῶντι. ὅν
ἦ δαδεν, ἀγαθόν. τῆς δὲ

αἰρουμένης, τὸν ἀδελφὸν πο-
 δάρκην, ἔφην δὲ ἰν' ἀφ' ὧν
 αὐτ' δούλοι γέσθαι, καὶ τὸ
 π, τίδ' ἔστι δούσαι αὐτ' αὐ-
 5 τῇ λαβεῖν αὐτ' ἢ δι' ἀπὸ
 σκοπέου χρυσῶν· τίς καλὴ
 ἦν αὐτῷ ἀφ' ὧν τῆς καφαι-
 λῆς, ἀνέδωκεν· ὅθεν πο-
 δάρκης πρῶτος ἐκλήθη.
 10 Ὁ πάλαιος δὲ ἀπ' Ἰοίας ἡ-
 ρακλῆος, ὃς αὖτε καὶ ποῖος ἔ-
 πεμψε χειμῶνα· ἐφ' οἷς αἰ-
 γανὰ κτήσας ἔδους, ἐκράμα-
 σεν αὐτῷ ὃς ὀλύμπου. περ-
 15 οῦ πάλαι δὲ ἡρακλῆος τῷ κῶ.
 καὶ τομῆς αὐτ' οἱ κῶι
 λασιγὸν ἄγειν σόλον, βάλ-
 λοντας λίθοις περὶ αὐτῶν
 ἐκάλοντο. ὁ δὲ βίαιος μὲν
 20 οὐκ ἔστιν ὅτι· καὶ τὸν βί-
 αλῶν ἀνέβη αὐτῶν αἰσπα-
 ράμενος καὶ δαί, καὶ ποσειδῶ-
 νος ἐκτερεῖ· ἐφ' ὧν δὲ κα-
 τοὶ τῶν ποταμῶν ἡρακλῆος· ὅ-
 25 τ' πὸ γαλακτοῦτος, καὶ δὲ
 ὅθεν πᾶσι τοῖς αὐτῶν, ἐν ὧν
 ὅθεν πᾶσι τοῖς αὐτῶν, ἐν ὧν

in servitutem redigendum
 esse ait. Tum etiam illo ad-
 iecit, quid nam ipsi harum
 rerum causa, ut cum accipis-
 as, data sit. Ea vero pro-
 empto statim deceptum ē cau-
 pite sub statim aureū dedit.
 Hinc pro Podarces Priamus
 est nominatus. Herculi uer-
 o ab illo classem reducenti
 Iuno foedam immisit tempe-
 statem, quoniam Iupiter
 indignatus eam ex Olympo
 suspendit. Hercules interea
 cum ad insulam Cō nauiga-
 ret. Cōi, quod piraticam
 ipse classem ageret, existi-
 mantes, lapidum iactu in por-
 tum appellere prohibebant.
 Is autem ut illata, insulam
 cepit: regemq; Eurypylum
 Astypalaea, ac Neptum filio
 um interemnit. Sed et Hero-
 cules interpuugnatum à Chal-
 codonte vulneratus fuit, et
 Iouis ope conservatus nihil
 perdidit. Inde, Cō deus
 natus, et Hecora, ob diti-

APOLLODORI

actum adinit : ubi una cum
 dijs gigantes debellavit, nec
 longo post tempore Arcadium
 magna manu collecta, & ac-
 ceptis secum ex urtibus Grae-
 ciae volonibus fortissimis in
 Augeam bellum movit. Aus-
 geas interum ab Hercule ex-
 peditionem in se comparari
 audiens: ab Eliensibus Eury-
 tum, & Cleatū germanos du-
 ces delegit : qui viribus, utq;
 opibus oēs eorum temporum
 mortales antebant, hi Molio-
 nes, & Aëtoris filij erant,
 licet Neptuni esse diceren-
 tur. Aëtor etiam Augeae fra-
 ter erat. Enimvero accidit,
 ut per eiusce expeditionis tem-
 pus Hercules in morbum in-
 cideret; eamq; ob causam cum
 Molionidis pacem iniit: qui,
 cum postea Herculem morbo
 pressum rescissent: eius copias
 insidijs aggrediuntur, ac
 naves cruciunt. Nec ob id
 nomen iam, tum ab re bellica
 Hercules discessit. At cum

ὅκα δὲ ἀθροίσαντες φλέγονται.
 καὶ μὲν δὶαδὼν κατεπλή-
 μυσεν γήαντας, μετ' οὐ πά-
 λυ δὲ ἐπ' αὐγείᾳ ἐστρατιά-
 το, σιωθεροίσας ἀρχαιοτάτων
 στρατὸν, καὶ πῆρα λαβὼν ἐδε-
 λονταίς τῇς αἰσῶν ἀπὸ τῆς
 ἐλλάδος αἰεσίῃσι. αὐγείᾳ
 δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλείδου πάλε
 μὸν ἀκούων, κατέσπευεν ἡλεί-
 ον στρατηγούς, ὄρυτον, καὶ
 κτείοντον συμφοίῃς· οἳ δ' αὖτε
 μὲν ὧν τότε ἀνδρώπων ὄ-
 πρῃ ἔκκλον. παῦδες δὲ ἄ-
 σκον μολιόνους, καὶ ἄκτους. ἰ-
 ἐλὲροντο δὲ πασιδῶντος.
 ἄκτους δὲ ἀδελφὸς ὦν αὐ-
 γείου. σιωεῖν δὲ Ἡρακλῆ
 κατὰ τὸν στρατεῖαν νοσῶ-
 σαι. ὅτε ἔπειτα, καὶ ἀποσιδὼς πο-
 πλὸς τῶν μολιονίδας ἐπιό-
 ρατο. οἱ δὲ ὕψιστον ἐπιγόν-
 ος ἀπὸ τῶν νοσούντων, ἐπιτί-
 θεται τῷ στρατῷ μακρῇ, καὶ
 κτείνουσι πολλοίς. τότε μὲν οὖν
 ὦν οὐκ αὖτε χόρηνεν Ἡρακλῆς.
 αὐτὸς δὲ τῇ τέτις ἰδύμε

οὗς πλουσίως, ἡλέει οὐδὲ
 μοιωνίδης πρὸς αὐτὸν σω-
 θήτας, εἰ καὶ αὐτὸς εἰσπορεύ-
 σθαι οὐκ ἠράκατο, ἀπὸ τῆς
 5 νε. καὶ στρατηγὸς αὐτὸν
 τῶν ἑλίων αἶλε τῶν πόλει-
 κῶν κτείνει, μετὰ τῶν παίδων
 αὐτοῦ καὶ τῶν φυλά-
 κῶν τούτων τῶν βασιλείων
 ἰοδόωκαν. ἔπειτα δὲ καὶ τὸν
 ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα τίλοισ
 τε βωμόν ἰσχυρόν. καὶ δεῦ-
 ρθεν βωμούς ἕως ἑδί-
 ματο. μετὰ δὲ τῆς ἡλίδος
 15 ἀλλοσι, ἐστράτευον ἐπὶ
 λου, καὶ τῶν πόλιν ἑλόν,
 πολυκλόμενον κτείνει τὸν
 ἀλκιμώτατον τῶν νελέων
 παίδων, ὃς μετὰ πολλοῖς
 20 οὔτως μορφῆς ἐμάχετο. τὸν
 δὲ νελέα, καὶ τὸν παῖδα
 αὐτῷ χεῖρας ἐπὶ πρὸς ἀπὲκτει-
 νε. οὐ πρὸς δὲ ἑὸς ὦν πρὸς γ-
 ρωνίους ἐπέβη. κατὰ δὲ
 25 τὴν μάχην, καὶ ἄθνη. ἔπει-
 α πολίοις κοινῶν ταῖς ἑλίων
 δὲ τῶν πόλιν, ἐστράτευον ἐπὶ

περὶ τῶν ἑλίων. Iudicis ce-
 lebratetur missos ab Eleis mo-
 lionidas cum alijs simul in-
 molaturos ad Cleonas per ins-
 idias circumvenientes cruciaret,
 et ductis in Elion copijs ur-
 bem cepit, occisq; cum filijs
 Augea Pyleum abduxit, eiq;
 regnum attribuit. Ad hæc
 etiam olympicum certamen in-
 stituit, ac Pelopiamam stas-
 tau, nec non duodecim Deo-
 rum aras deinceps excitavit.
 Post autem Elidem captam
 aduersus Pylum castra pro-
 mouit, et urbe expugna-
 ta Perichymenum Nelei fi-
 liorum fortissimum, qui in
 uarias inter pugnam for-
 mas mutabatur, Neleumq;
 et eius filios omnes, uno ex-
 cepto Nestore, interfecit.
 Hic enim puer adhuc apud
 Gerenios alebatur. Quia et-
 iam ea in pugna Plutonium
 Pylis optulanti vulnera-
 uit. Deinde eversa Pylō in Las-
 cedæmonem Hippocoontis fi-
 k nij

APOLLO BORI

lios, puniturus bellam geris :
 quibus, quoniam Neleo sup-
 petias tulissent, erat iratus,
 et, quod Lycymnum puerum
 occidissent, longe magis illis
 succensēbat. Nam, cum ipse
 Hippocoontis Regiam spes-
 elaret, erumpit illico in eum
 molossici generis canis, tum
 puer arreptum lapidem in ca-
 nem coniecit, nec lapidis con-
 iectio puerum fecit. Mox
 eruptio ne facta Hippocoons
 tidæ, uirgis puerum uerberan-
 tes peremerunt. Huiusce igitur
 mortem ulturus exeretis
 tam in Lacedæmonios compa-
 raui, atq; in Arcadiam cas-
 stris promotis. Cephæum cum
 augeint, quos habebat, filijs ut
 belli socius esse uelit, obtex-
 tatur. At Cephæus ueritus,
 ne relictam à se Tegeam Ar-
 giui bello intraderent, ex
 peditionem detestabatur. Tum
 Hercules sumptus de Minerva
 aeneæ Gorgonis coma in
 artha, Strophe Cephæi fia-

λακεδαίμονα μετὰ δέκας
 ἑὸν ἰσποκώωντες παῖδας δέ-
 λων. ὀργίζετο γὰρ αὐτῆς,
 ὡς οὐκ ἔνυλῃσι πῦρ μάχης.
 μᾶλλον δὲ ὀργίζετο, ὅτι τὸν
 Λικυμνίου παῖδα ἀπέκτει-
 νον. Θεωρήσει γὰρ αὐτῶν τὰ
 ἰσποκώωντες βασιλεῖα ἐκείνη
 μὲν κύων τῆς μολεθῆκατος
 ἐπ' αὐτὸν ἐφάρθε. ὁ δὲ, βασι-
 λῶν λῆδον ἐπέτυχεν κῆδος.
 ἐκβοήσαντες δὲ οἱ ἰσποκώ-
 οντες, καὶ τὴν πῆλιν αὐ-
 τὸν τοῖς σκυτάλοις, ἀπέκτει-
 ναν. τὸν δὲ τούτου δάκρυον
 ἐκδιπλῶν, στρατείας ἀπὸ λα-
 κεδαίμονιαν, σπυρίδριον
 καὶ πρᾶξιον εἰς ἀργε-
 ῖαν ἤγειρε, καὶ κῆδος μὲν
 ἔπεισεν, ἀκείχεν, εἰκοσι-
 συμμάχων. διδώς δὲ κα-
 πόλιν μὲν κατὰ λιπόντος αὐ-
 τοῦ τέγαν ὀργεῖσι ἐπιστρα-
 τῶσιν, πλὴν στρατείας ἡρε-
 νεῖτο. Ἡρακλῆς δὲ πρᾶξιον
 νῆας λαβὼν εἰς ὑβρία, ἔχων
 καὶ βόας καὶ γρόντος, σφά-

πῇ τῇ παφείῳ θυγατρὶ δὲ
 δώσω εἰπών· εἰαὶ ἔτιν' ἔσται
 τὸς τέτ' ἀναχούσης ἐκ τῆς
 περὶ τὸν ὅσον υἱόν, ἢ μὴ
 προσδύσης, ὅπως τῆς πο-
 λεμίας ἐσθλαί. πύτου γε
 ἑρμίου, κεφαλὴς μετὰ τῆς παί-
 δης ἔσται· καὶ ἡγά-
 τῃ μάχῃ αὐτὸς περὶ, καὶ ἰ-
 οπαὶ δὲ αὐτῇ τελευτῶσι. ἢ
 πρὸς τοῦ τοῖς Ἰφικλοῦ οὐκ
 ἡρακλῆος ἀδελφός. ἡρα-
 κλῆς δὲ κτείνει τὸν ἱππο-
 κῶντα, καὶ τὸν παῖδα αὐ-
 τὸς τ' ἡρώωνος, τῷ πόλιν
 τυτθῶν καὶ ταγαρῶν πῶν
 ἑσπέρειαν παρέδωκε τοῦ-
 τῳ. πρὸς δὲ πέτα ἡρα-
 κλῆς τῷ αὐτῷ ἄλλῳ θυ-
 γατρὶ αὐτοῦ, ἀγνοῶν ἐ-
 π' αἰετῶν δὲ, περὶ τὸν
 κρύφα ἑρέφους, κατὰ τὸν
 πῶν περὶ τῆς ἀδυναμίας. λοι-
 πῶν δὲ τῆς χώρας φθέρου-
 σι μὲν ἄλλοις εἰσελθόν, καὶ
 ἑρμῖνός, εἰς δὲ πέμπος, τὰς
 τῆς θυγατρὸς ὠδύνας εὖρε.

lia muneri dedit, bisce ad-
 iectis verbis, quandoq; miliz-
 tum copijs ingruentibus eam
 comam de moenibus, nec ta-
 men prouisam sublimem o-
 stendet, hostiam futuram ex-
 uersionem pronuntiatur.
 Quo facto Cepheus cum fi-
 lijs expeditionem secutus est,
 Atq; idem in pugna, filijq;
 sui omnes occubuerunt, his eti-
 am accessit Iphicles Herculis
 frater. At Hercules caeso
 Hippocoonte, eiusq; filijs in-
 feruntatem redactis, subiecit
 urbem Tyndareo; & hanc
 etiam regnum concessit, de-
 inde Hercules Tegea transi-
 ens Augem Alei filiam, haud
 agnitam uisitauit. Quae cum
 antea puorum occulte peperis-
 set; in Minoriae templo depo-
 suit. Interim postea per ca-
 ca debacchante, Aleus tem-
 plum ingressus, & singula ri-
 matus filiae partum reperit.
 ac puerum in Partheniæ mon-
 tem deferendum, exponendumq;

APOLLODORI

dedit, qui divina quadam
 providentia conseruatus est;
 Nam, quæ nuperrime Gerua
 pepererat, illi ubera præbus
 it, mox autem pastores as
 sumptum infantem, Tele
 ptum uocitarunt. Sed, &
 Hercules Augem Nauplio
 Oieptuni filio extra fines uen
 dendam exportari iussit. Hic
 autem Teuibranti Teuibras
 niae urbis Dynastæ tradidit,
 & ille eam sibi postea uxore
 rem fecit. Ceterum Hercu
 les Calydonem profectus Des
 ianiram Oenei filiam coniu
 gem depoposci, ac luctatus
 matrimonij huiusce de causa,
 cum Acheloo in certum trans
 formatum, unum illi de cor
 nibus perfregit. Itaq; Des
 ianiram duxit, cornuq; A
 cheloo redditur, cuius loco
 Amalibæ cornu accepit.
 Hac Harmonij filia fuit, quæ
 capri cornu habuit. Id, ut
 Pherecydis testimonio com
 probatur ovis fuisse sacula

τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ πρῶ
 τόνιον ὄρος ἐτίθειτο. καὶ τότε
 μὲν καὶ ταῖς θύραις πινά περὶ
 νοικατο ἐστῶθι. Σηλυὲν μὲν γὰρ
 ἀρπύγης ἑλαφὸς ὑπὸ χεῖρ
 αὐτῶν. ποσειδῶν δὲ αὐτοῖς
 μῦθοι τὸ βρέφος, τήλεφον
 ἐκάλισαν αὐτὸν, αὐτὰν δὲ
 ἔδωκεν αὐτοῖς τῶν ποσει
 δῶν, ὡς, ὑποδύοντι ἀπὸ μὲν
 λῦσαι. ὁ δὲ πύθρασι τῶν
 πυθραῖα δαμάσῃ αὐτὴν
 ἔδωκεν. καὶ κείνος γυναικὶ
 ἐποίησεν. ΗΡΑΚΛΗΣ
 δὲ πρὸς ἀχελόου εἰς καλῶ
 δῶνα τῶν οἰνίας θυγατέρων,
 θυγατέρας ἐμυσε ἀνὰ τὸν
 διαπλάιστος ὑπὸ τῆς γα
 μαν αὐτῆς πρὸς ἀχελόου,
 ἀπὸ καὶ αὐτῶν ταύτης π
 ροκλαπὲς τὸ ἔτερον τῆς κα
 ράτων. καὶ τὴν μὲν θυγατέ
 ραν γαμῆ. τὸ δὲ κέρως
 ἀχελόου λημβάσας, ὄνους
 καὶ τὸν τούτου τὸ τῆς ἀμαλ
 θείας. ἀμαλθεία δὲ τὸν ἀ
 μοῖου θυγατέρα. ἡ κέρως

χε ταύρου. ὅτε δὲ ὡς φρε
 κύδης λέγει, δύναμιν ἔχει
 ταυτῷ. ὥς τε βρωτὸν, ὃ
 ποτ', ὃ πῶρ ὄξαιτό τις, πα
 5 ρέχειν ἄπονον, στραθείε δὲ
 Ἡρακλῆς μετὰ καλυδωνίων
 αἰδὲ διαπραγνύς. καὶ πόλιν
 ἐλὼν ἔφυγε, ἧς ἐβασιλεύε
 φύλας, ἀσπύχῃ τῇ τοῦτου
 10 θυγατρὶ σικελῶν, πατρὶ
 τλῶ πολέμου γίνεται. δια
 πλάθῃ δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ
 πέμψας πρὸς διαπλοῖν, ἢ ἂν
 15 μὴ κατέχειν ἔλεγε παύδας
 ὧς δὲ ὡς διβας ἀποστῆλ
 λειν. τῶν δὲ λοιπῶν τέσσα
 ρας πέμψεν εἰς ἑσθῶν τινὶ
 νῦν ἐπ' ἀποικίαν γνημέ
 20 ναν δὲ τοῦτου, ὡς ἔχοντες
 ποῖος πρὸς οἰεῖ, καὶ κοινὸν λαὸν
 παύδας, ἀπὸ κτείνει ἀρχαί
 λους παύδα δὲ νόμον κατὰ
 χειρὶν δίδιντα. συγγλῆν
 25 δὲ οἰνέας οὐτος. ἀλλ' ὁ μὲν
 πατρὶ τῷ παιδὶ, ἀκουσίως
 γληνῶν τῷ συμβεβηκό
 τος, σικελῶν γνημόναι Ἡρακλῆς

tatis, ut; quicquid esculenti,
 ac poculenti quispiam expe
 tisset, copiose admodum sup
 peditaret. Insuper Hercules
 pro Calydonijs contra The
 5 procos bellum gerit, qui urbe
 Ephyra, cui Phylas rex pater
 erat, vi capta congressus cum
 Asphocbe huiusce filia, The
 10 polemi sue pater. Cum uero
 apud eos permaneret, ad The
 15 pium misit, ac septem frat
 rē filios vi retinere dicebat;
 de quibus treis ablegaturū se
 Thebas, ac reliquos quatuor
 in Sardiniam insulam ueluti
 colonos se transmissurum,
 Quibus confectis cum apud
 Oeneum in conuiuio esset, pu
 20 gno percussam Eunomiam Ar
 chitelis filiam ei pocula pros
 pinantem occidit, Is autem
 Oeneo propinquus erat sed
 pueri pater, quod id praeter
 eius uoluntatem factum fuisse
 25 contigisset, ei penam
 dedit. Atqui Hercules le
 30 gis nullum fecerat, exilium

sustinere uoluit, atq; Tra-
 chinem ad Ceycem se iā con-
 ferre decreuit: q̄, ubi cū De-
 ianira uxore ad Euenum am-
 nem peruenit, ibi Nessum Cē-
 taurum manentem, q̄ uiatores
 traiciēbat, offendit, eumq; tra-
 iiciendi laborem mercedis lo-
 co ē Dijs, Iustitiæ suæ causa
 se recepisse dicebat. Igitur
 Hercules ipse perse amnem
 tranauit. Et Deianiram, por-
 torum pactus, in alteram ri-
 pam Nesso transuehendam
 commisit, tum illi Centaurus,
 dum traicit, uim inferre ag-
 greditur, eam uero acclaman-
 tē audiēs Hercules, egressum
 in terrā Nessum i corde sagi-
 ta percussit. Is, ubi se moriturū
 uidet: mulierē ad se uocat, eiq;
 si uelit inq̄, p̄bilitū apud Her-
 culē, sibi habere, quod ipse se-
 nē in terrā effudisset, cū san-
 guine, q̄ ex spiculi uulnere ma-
 nasset, commisceat. Tum illa
 id factum penes se conserua-
 uit. At Hercules, Dryopum

δὲ κατὰ τὸν νόμον, τὴν Φυ-
 γὴν ὑπομείνειν ἢ θάλασσαν
 οὐκ ἔγνω πρὸς κῆρυκα εἰς ὧς
 χῖνα ἀπείλει. ἄγων δὲ δῆϊά
 νειρα, ἰδὼν ποταμὸν ἄνιον,
 ἔκεν. εἰ ᾧ καθεξόμενος γέ-
 σος ἀκένταυρος, τὸν ποταμὸν
 τὰς διεπύρρμας μετὰ
 δὲ λέγων παρὰ θείῳ τὴν
 πορθεμένην εἰληφείη, οὐκ
 οἰοῦντο. αὐτὸς μὲν οὖν ἔ-
 ρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη.
 δῆϊα γάρ οἱ μετὰν αἵμα-
 θείας, ἐπὶ τρεῖς ἔσσι διακο-
 μίξῃ. ὁ δὲ διαπορρμάων
 αὐτὴν ἐπιχείρῃ βιάζεσθαι.
 τῆς δὲ ἀόκητα γούσης αἰδο-
 μένος ὁ Ἡρακλῆς, ὄψελθόν-
 τα νέεσσι ἐτόξευσεν, εἰς τὴν
 καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευ-
 τῶν, πρὸς καλεσμένους εἶπεν
 εἰ θέλοι φίλον πρὸς Ἡρα-
 κλέα ἔχει τὸν τε γόνον, δὴ
 ἀφῆκε, κατὰ τῆς γῆς, καὶ
 τὸ ῥυτίει κτῆ φάσματος τῆς
 ἀκίδος αἵμα συμμίξαι. ἡ
 δὲ ποιήσασα ἄνθρωπον, ἐφύλατ

κ πρ' αὐτῇ· διεξιὼν δὲ ἡρα
 κλῆς τὴν θρυόπων χώραν
 ἀφ' ὧν βοφῆς, ἀπαντήσαν
 ὅς θ' ἰδόμενος βουλατοῦ.
 5 ὅς, τ' ἔτ' ὅσον τ' ταύρων λύ
 γας, κ' σφάξας, κ' ἐψύσας
 ἀσπίδα τοῦ. ὡς δὲ ἦκεν εἰς
 ταχίνα περὶ κύνεα, ἔπειθε
 χεῖς ὑπ' αὐτῷ, θρυόπας καὶ
 10 πολεμῶν. αὐτὸς δὲ ἐ-
 καῖθε οὐρανὸν, αἰγυμῶ
 βασιλεῖ δωρὶον σωματῶν
 οὐ. λαπίθαι γὰρ πᾶσι γῆς ὁ
 ρων ἐπολέμου αὐτῷ κο-
 15 ρῶντον στρατηγῶτος. ὁ δὲ,
 πολιορκούμενος, ἐπικαλέσ-
 το τὸν ἡρακλέα βορῶν, ὃς
 μὲν τῆς γῆς. βουθῶντας δὲ
 ἡρακλῆς ἀπὸ κτενε κόρωτον,
 20 μετὰ καὶ ἄλλων, κ' τὴν γῆν
 ἀπὸ τῶν παρέδωκεν ἐλδοῦ
 ραν αὐτῷ. ἀπὸ κτενε δὲ κ' ἡ
 λαογῶν, μετὰ τῶν πέντων
 βασιλεῖα θρυόπων, εἰ ἀπὸ
 25 λατος τεμνὶδ' ἰακύνθων, ὑ-
 βρεῖν ὄντα, καὶ λαπίθων
 σύμμιχρον. παρὸντα δὲ

finibus peragratis, et citi
 inopia laborans Thiodamantem
 plaustrum, quod à binis bo
 bus traheretur, ducentem obv
 uium habuit, eorum alterum
 è carru solutum, iugulatumq;
 et coctum deuorauit. Postea
 cum Trachinem peruenisset
 ad Ceycem, hospitio ab eor
 dem acceptas Dryopas debela
 lauit. Inde illinc promotus
 Egimio Doriensium regi se
 belli socium fecit. Nam la
 pithæ, eum de terræ finibus
 Coronæ eius belli Imperator
 re armis infestabant. Is igitur
 obsidione pressus Hercula
 tem in societatem, atq; in
 regni partem adiutorē arcessie
 rat Cui Hercules opitulatus,
 Coronum cum cæteris suis in
 teremit, eiq; regni fines unis
 uersos liberos reddidit. Ad
 hæc est Laogoræm Dryorum
 regem cum filiis in Apollinis
 luco epulantem, ut uirum pec
 tulanter improbumq;, ac La
 pitharum socium obtrunca =

uit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Erynnus Martis, & Pelopie filius, ut in singulare secum certamen congraderetur, provocauit, Congressus itaq; & hunc etiam interfecit. Vi autem Orchomenum peruenit, cum rex Amyntor cum armis procedere minime sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse uita priuauit. At, cum Trachinem peruenisset, exercitum in Oebaliam adunauit, ut eo bello in Eurytam animaduertentes, accitis sibi socijs Arcasidibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Eurytōvni cum filiis occiso urbem caput. Sepultis deinde suis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atq; Hippaso Ceycis filio, Argem, & Melas ne Lycymnij filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuū abduxit. Inde in Ceneam

ἱτάναι· εἰς μοτομαχίαν πρὸς καλῶνται αὐτὸν κύκνος ἄρεος, καὶ πλοπίας, συσῆς δὲ καὶ ἄλκον ἀπὶ κτείνειν. αἶμα δὲ εἰς ὄρχυμνὸν ἵκαν, αἶμα δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶα μεθ' ὅπλων διαρχεσθαι· κωλυόμενος δὲ περικύβητος, καὶ ἄλκον ἀπὶ κτείνειν. αἰετὸς δὲ εἰς φαχίαν, στρατοῦ τείας ἐπ' οἰχαλίᾳ στυγέουθαι. αὐτὸν πρὸς ἀφαιεσθαι δίλκον. συμμικχόμενοι δὲ αὐτῷ κρύβονται, καὶ μινυεῖαν τῆς ἐκ φαχίης, καὶ λακρῶν τῆς ἐπικυμίδους, κτείνειν μετὰ τῆς παίδους αὐρῶν, αἶρεϊ τὴν πόλιν καὶ δάψαν τῆς σὸν αὐτῷ στρατὸν ἀφαιεσθαι τὸν αἶμα, ἵπκασόν τε τὸν κύκνος, καὶ αἰετὸν, καὶ μέλανα, τὸν λικυμνίον καὶ δας. καὶ λαφυραγωγῶν τὴν πόλιν, ὅ γιν' ἰόλκω αἰετὸς ἀφαιεσθαι. καὶ πρὸς ἀφαιεσθαι τὴν αἰετὸς τῆς αὐτοῦ αἶμα ἐπ' αἶμα

παρὰ, διὸς κυκλίου, βαμὸς
 ἰοφύατος. μέλλαν δὲ ἰφροῦρ
 χεῖν, εἰς Ἰαχίνα τὸν κύκλιον
 ἔπρηνε λαμπρὰ καὶ ἰφροῦρ
 5 αἰότα. πρὸ δὲ τούτου τὰ
 ποδὶ πρὸ ἰοφύατος διαινεῖται
 πυλῶν, καὶ δέισατο μὴ
 πάλιν ἐκείνῳ μάλλον ἀγα-
 πῆς, νομίσασα τῆς ἑλ-
 10 θείας φιλίας εἶναι τὸ ἔνδο-
 αἶμα νείσου, ὅντου, τὸν χε-
 πῶνα ἔχουσι. εἰδὺς δὲ ἡρε-
 κλῆς ἔδρευε. ὡς δὲ θάρμας
 δειπῶν τῷ χεπῶνι, ὁ τῆς ὕ-
 15 θρουσ, ἰὸς τοῦ χεπῶνα ἔσκη-
 π. ὅ μὴ λίαν τοῖν ποδῶν αἰ-
 ρῶντος κατεκλίνοντο αἰὲρ
 τῆς κοιτίδος. τὸν δὲ χεπῶ-
 να αἰπῶτα περὶ σφυγῶτα
 20 οὗ τοῦ σώματος. σπασσάτω τὸ
 δὲ αἰσάντας αὐτῶν. ὁ δὲ αὐτῇ
 δὲ συμφορᾷ κατεκλίνοντο,
 εἰς Ἰαχίνα καὶ τῶν κομῆ-
 ζεται. διαινεῖται δὲ αἰδο-
 25 σμῶν τὸ γεγονός, ἰαυτῶ αἰ-
 σῶνται. ἡρεκλῆς δὲ εἴπει-
 λαμῶν ὕλην, ὅς ἐκδοῖται

Euboeæ & promontoria appul-
 sus Iouis Cenæi aram consti-
 tuit. Sacrificaturus adest, Troa-
 chinem ad Ceycem misit,
 qui laurum, ac splendidam ad-
 se tunicā afférret, à quo, ubi,
 quæ de Iole successerant,
 Deianira percepit, verita ne
 illam potius arderet, rata ves-
 tum esse amoris poculum, es-
 fufum Nessi sanguinem, co-
 tunicam infecit. Quam sibi
 Hercules indutus, sacrificas
 vit: sed, ubi aestis incaluit,
 hydræ vitro Herculis corpus
 putrescebat. Tum Licham il-
 le pedibus abreptum, sublan-
 tumq; à Bæotia deiecit in ma-
 re præcipitem, tunicam vero,
 quæ iam corpori inheserat, re-
 scindit: eamq; ita avulsam car-
 nis frustra subsequēbantur.
 Tanto igitur Hercules mora-
 bo laborans navi Trachinem
 aduchitur. quod ubi Deianira
 rescivit, suæ ipsius manu suspi-
 dio vitā finivit. Hercules Hy-
 lo, qui natus maior ex Deiani-

APOLLONIORI

ræ filij erat; ut cum per æ-
 tatem ei liceret, Iolem uxore
 rem daceret; imperavit, De-
 inde ad Octam Trachinios
 rüm montem se contulit, ibiq;
 construatam abse pyram, iā
 conscendit, atq; ignem sub-
 jeci iubebat. Quod cū suorū fa-
 cere auderet nemo. Pæus ins-
 terim quæsiturus amissos gre-
 ges cum per id loci iter fa-
 ceret, pyram succendit. Huic
 Hercules sagittas, arcumq;
 dono dedit; ardente autem py-
 ra, nubem cum tonitru sub-
 latam ipsam in caelum remis-
 sisse; dicitur. Inde immor-
 talitatem adeptus, et reuocatus
 gratiam cum Iunone Hebem
 illius filiam uxorem duxit,
 de qua sibi filios Alexiaren,
 et Anicetum procreavit. Her-
 culi autem filij ex Thespij fi-
 liabus hi fuerunt, Procris
 quidem Antileon, et Hippæas.
 Ea enim natu maxima gemi-
 nos peperit, ex Panope. Törrip-
 sippas, Lyses, Eumedes, * Creō

ραο, ὅ γινώσκοντες πρὸς τὸ
 τὸρος, τὴν ἰαλίαν αἰσθάνου-
 ται γῆμαι. πρὸς γὰρ ὁμοῦντος εἰς
 οἱ τινὲς ἔρος, ἔστι δὲ ὁμοῦντος ἰα-
 χνίαν, ἐκείνους πρὸς τὸν
 οἱς, ἐκείνους ἐπὶ αἰσθάνου-
 φάπτην. μηδενὸς δὲ τὸν
 του πρὸς τὴν ἐπὶ αἰσθάνου-
 οἱς, ἐκείνους ἐπὶ αἰσθάνου-
 τὸν μὲν ὅ γινώσκοντες τὸν
 τὸν τὸν ἐπὶ αἰσθάνου-
 κλῆς. καὶ αἰσθάνου-
 οἱς, λέγεται ἰαχίαν ὅ γινώ-
 σκοντες βροτῆς αὐτὸν ἐπὶ
 οἱς αἰσθάνου-
 οἱς δὲ τὸν αἰσθάνου-
 καὶ αἰσθάνου-
 ἐκείνους θύγατρες ἡ ἑλῶ-
 ρον. ὅ γινώσκοντες αὐτὸν
 οἱς αἰσθάνου-
 το. ὅ γινώσκοντες αὐτὸν
 ἐκ μὲν τῆς θύγατρες θύγατ-
 ρων, πρὸς αἰσθάνου-
 ων, καὶ ἰππῶν, ἡ πρὸς αἰ-
 τὰ τὴν γῆν διδόνου-
 οἱς. πανόπης δὲ, θεμῆ-
 λῶν, αἰμείδης, * κρέων,
 ἡ πύλαος

ἐπίλαος, ἀστυάλαξ . κράδης
 δι' ἰόβης, εὐρύβιος, πολύ-
 λαος, πάριος, ἀρχίμαχος,
 5 μελίνης, λαομέδων, κλυτί-
 ππος, εὐρυκίπης, εὐρύπυ-
 λος, εὐβώτης, ἀγλαίης, ἀν-
 τιάδης, ὀνησίππος, χρυσί-
 δος, ὀρεΐης, λαομελίνης, τέ-
 λης λιοτίδην σενπιδίδης, με-
 10 ιονιωπίδης, αἰθιδίπης, ἰωπά-
 σφομος, τελευταγόρας, εὐ-
 ρυκίπυλος, ἱππώως, εὐβοί-
 ας, ὀλυμπουσίης, νικόσφο-
 15 ρος, ἀρχίλως, κλεόλαος,
 ἰσέξολος, ὀρύθρεας, ξαιθίδος
 ὀμόλιππος, στρατόνικος, ἄ-
 σφομος, κελόνταϊος . ἴφης,
 λαοδόνης, αἰπιδος, αἰπιώ-
 πης ἀλόπιος, ἀστυλίνης* κλαα-
 20 σμύπιδος, φυλαγίδος, τίχασης.
 αἰχρινίδος λαυκώνης, αἰθεί-
 ας.* εὐρυπύλης, ἀρχίδικος,
 διωκῆνης, ὀφάως, ἀστωπίδης,
 μετίτρε, ἡώνης, ἀμύστιος,
 25 σπυφύσης λυγκίδης, ἀλοκραί-
 τος ὀλυμπουσίης ἐλικωνί-
 δος φαλίαις, ἡσιχείης, οἰστρεΐ

Epilaus, Astyanax ex Cres-
 the uero Iobes, Eurybius, Po-
 lylaus, Patrus, Archema-
 chus : Meline, Laomedon,
 Clytippus, Euricape, Eury-
 pylus, Eubotes, ex Aglaia .
 Antiades, Oesippus, ex Chry-
 seide Oreas . Lanomene .

Teles, Lysidice, Menippri-
 des, ex Antihippe, Hippodro-
 mus, Teleutagoras, Eury-
 capylus, Hippotus, Eubæas,
 Olympuse, Nicodromus, Ar-
 gele, Cleolaus, Exolus, Ery-
 thras, Xanthidos, Homolip-
 pus, Stratonicus, Atromus,
 Celeustanor, Iphibis, Laothoe,
 Antidus, Antiope : Alopius,
 Astybie* Claametides, Pby-
 leidus, Tigafus, ex Aschreis-
 de, Leucones, Anthea.* Eus-
 rypyles, Archedicus, Dyz-
 nastes, Eratus, Asopides,
 Mentor, Eone Amestrius,
 Tiphysse. Lynceus, Halocras-
 tes, Olympuses, Heliconi-
 de, Phalias, ex Hefychee,
 Oestrebles, Terpsicrates,

Euryopes, * Bleucea, Bu-
leus, Antimachus, Nicippes
Patroclus, Pyrippus, Ne-
phos, Praxithea Lyfippus,
Erasippus, Lycurgus, Ly-
cius, Toxicrates, Bucolus,
Marsæ Leucippus. Euryteles,
Hippocrates, Hippozygus.
Hi sunt ex Thespiadibus or-
ti, ex alijs autē, ac Deianira,
Oenei filia, Hyllus, Ctesip-
pus, Glycisonetes, sed ex Me-
gara Creōtis, Tberimachus,
Deicon, Creōtides, Deion,
quem aut Hercules sustulit fi-
liū ex Omphale Lydorū regi-
na, nomē fuit Agelao, unde et
Cræsi genus. Ex Gbalciope
Eurypyli filia Theffalus, ex
Epicaſte Ægei filia, * Theſta-
lus, ex Paribenope Stympha-
li filia Eucres, ex Auge A-
lei, Telephus, ex Astyoche,
Phylantis Tlepolemus, ex
Astydomya Amētoris Ctesip-
pus, ex Autonoe Perei Pa-
læmon. Relato demum ins-
er Deo Hercule filij sui Bu-

βλης, τὸν ἡμέραν, ἀγυό-
πης, * ἐλδοχέας, βουλό-
αίτιραχος, νικίπης, πά-
τροκλος, πύριππος, νεφός,
πράξιθεας λύσιππος, ἐρά-
σιππος. λυκούργος, λυκίος,
τοξικράτης, βουκόλος, μυ-
σὴς λούκιππος, εὐρυτέλης,
ἰπποκράτης, ἰπποζυγος.
οὐτοι μὲν ἐκ τῆς θιαπίου θυ-
γατρῶν. ἐκ δὲ τῆς ἄλλης,
διδαιρέας τε τῆς οἰνέως,
ἕλλος, κτήσιππος, * γλυκισ-
ονέτης. ἐκ μεγάρων δὲ τῆς
κρεόντος, δινέμαχος, δικό-
ων, κρεοντιάδης, δικιω. ὅθεν
φάλης δὲ, ἀγίλαος, ὁ δὲ καὶ
τὸ κροίου γένος. χαλκί-
πης τῆς αὐρυπύλου θεττα-
λὸς ἐπικαστῆς αἰγίου, θε-
στάλος, πρῶτος τῆς συμ-
φάλου, αὐγῆς, αὐγῆς τῆς
αἰετός, τίλειφος, ἀσπύχης
τῆς φύλακος, τληπόλε-
μος, ἀσπιδαμείας τῆς αἰε-
τός κτήσιππος. αἰτάνης
τῆς πυρίας, παλαιοῦ με-

τας πάντας δὲ ἡρακλείῳ εἰς
 θεοῦς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυ-
 γόντες, δῖον δὲ αἶψα, πρὸς κού-
 ρην περιγέοντο. ὥς δὲ ἐκαί-
 5 τοις ἐκδιδοῖναι λέγοντος δῖ-
 ον δὲ αἶψα, καὶ πόλεμον ἀπει-
 λούωντος, ἐθεοδίκασαν, Ἰαχί-
 να καταλιπόντες, ὅτε τῆς
 ἐλλάδος ἐφυγον. διωκόμενοι
 10 δὲ, ἤλθον εἰς ἀθήνας. καὶ
 θεοδίκαιες ὦντι τὸν ἐλέου
 βωμὸν, ἡξίουν βοῦσι δαΐ-
 αθυναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδοῖντες
 αὐτοῖς πρὸς τὸν δῖον δὲ αἶψα,
 15 πόλεμον ὑπέστησαν. καὶ τοῦ
 μὲν παῖδας αὐτοῦ ἀλέξαν-
 δρον ἰφίμεδοντα. δῖον δὲ αἶψα,
 μῆδρα, περὶ μῆδρα, ἀπὶ κτε-
 ιναι. αὐτὸν δὲ δῖον δὲ αἶψα
 20 γόντα ἐφ' ἄρμας, καὶ πῆ-
 ρας ἤδη περὶ πύλοισιν ταῖς
 βοῦσι δαΐ, κτείνει δῖον δὲ αἶψα
 λος. καὶ πῶν μὲν καφκλὸν
 ἀχρημῶν, ἀλκμή. καὶ δῖον δὲ
 25 σιρ. ἡ δὲ, καρκίσι τοῦ ὀφθαλ-
 μούς ὁφθαλμοῦ αὐτοῦ. ἀχρη-
 μῶν δὲ δῖον δὲ αἶψα, αὐτὸν πῆ-

rystheum fugientes ad Cey-
 cem se receperunt. Vbi ues-
 to illos ab eo repetere cepit
 Eurystheus, ac, nisi dederen-
 tur, bellum minitabatur, q-
 tum metu percussi relicta Tra-
 cbine per Helladem fugerunt.
 qui, cum Eurystheus eos inse-
 citaretur, Athenas concesser-
 unt, et confidentes ad Mise-
 ricordiae aram opem implora-
 bant. Athenienses non modo
 non dederunt eos, sed etia
 am aduersus Eurystheum bel-
 lum sustinuerunt, et eius fi-
 lios, Alexandrum, Iphime-
 dontem, Eurybium, Meno-
 rem, Perimedemq; occide-
 runt. Ipsum insuper Eury-
 stheum fugientem e curru,
 atq; ad petras Scironides ad-
 equitante Hyllus infecutus
 obtruncat: eiusq; caput ampu-
 tatum Alcmenae dedidit. Haec
 autem illi textoris radjs o-
 culos effodit. Itaq; post inter-
 sectum Eurystheum in pelo-
 ponneseum Heraclidae redier-
 unt.

APOLLODORI

runt, oēsque amissas urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spatium, ex quo in patriam remearat, uniuersam Peloponnesum pestis inuasit, eamque euersisse, quod Heraclidae prius, quam liceret, ipsi sedem patriam repetissent, oraculo declaratum est. Quamobrem relicta rursus Peloponneso, Marathionem commigrarunt. Clepolemus autem Licymnium non sponte occidit, quippe, qui administrum suum quendam baculo percussurus aberrauit. Idque ante, quam ex Peloponneso abscederet. Exulans igitur baud quaquam exigua cum hominum manu Rhodum uenit, atque ibi sedem locauit. Hyllus adhaec ex patris imperio Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copulauit, et qua nam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit, et quamquam uia reuerteri posset, Apollinem scitans

λαπόννησον ἤλθον οἱ ἥρα-
κλείδαι, καὶ πάσας εἰλον-
τάς πόλεις, ὡς δὲ εἰαυτίη δὲ
αὐτοῖς εἰ τῇ καλῶς θη-
μῶν φθορᾷ, πᾶσι πελοπόν-
νησον κατέχευε. καὶ ταύτῃ γε-
γέσθαι. χρηστὸς δὲ τῷ ἥρα-
κλείδαις ἐδῆλου. περὶ γὰρ τῷ
δέοντος αὐτοῦ κατελθεῖν. ὅ-
θεν ἀρχὴ πόντης πελοπόννη-
σον, ἤλθον εἰς μακραδῶνα,
καὶ καὶ κατὰ κοῶν. τὸν πόλε-
μος οὕτω κτείναντες οὐχ ἐκὼν
δικύμνιον, τῇ βακχεῖα γὰρ
αὐτῶν θορᾶς δύνοντα πάλαι-
σων ἑμοκρεῖ, πρὶν ἀελθεῖν
αὐτὸν ἐκ πελοποννήσου. φά-
των οὕτω μετ' οὐκοῦ λίγων, ὅ-
θεν εἰς ῥόδον, καὶ καὶ κατὰ
κει. ὕλκιος δὲ, τὸν μὲν ἰόλην-
τὸν δὲ ῥόδον κατὰ τὴν γῆν.
πατρὸς εἰπολὴν ἔχημε. τὸν
δὲ καὶ θεὸν ἐξέτει τοῖς ἥρα-
κλείδαις, καὶ τὸν γάμοισιν.
διὸ πρᾶξι μῆτις εἰς δελ-
φούς, ἐπειδὴ τὸ πῶς αὐ-
τὸν ἔλθοιεν. ὅ δὲ θεὸς ἔφα-

α παρμεύονται τὸν τεί-
 τον καρπὸν καρτάρχου.
 νομίσεις δὲ ὕλλος τείτον
 καρπὸν λείεσθαι, τὴν τεί-
 5 τία, τοῦτον περιμείνας
 χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατὰ
 τοῦ Ἡρακλείου, ὡς πλοπὸν
 νῆον. πρὸς μισοῦ τοῦ ῥέου ἡοῦ
 βασιλεύοντος πλοπῶντη -
 10 οσίαν. καὶ γνομίης πάλιν
 μάχης, νικῶσι πλοπῶντι-
 σιοι, καὶ αἰεσίμαχος ἀνίσκ-
 ῖται δὲ ἡνδράδην οἱ κλει-
 λῶν παῖδες, ἐχρῶντο παρ-
 15 κατόντου. τῷ Διὶ δὲ εἰπόν-
 τος ὅ, τι, καὶ τὸ πρὸς τὸν,
 τὰ μὲν ἡ πᾶσι λείων τῶν
 πηδῶντα ἀτὶ χῆσαι. ὁ δὲ
 Διὸς αἰτεῖται τῷ ἀτὶ χ-
 20 μάτων αὐτῶν αἰτίαι εἶναι.
 τὸν γὰρ χρησάμεν οὐ συμβά-
 λειν. λέγει γὰρ αὐτῷ γῆς, ἀλ-
 λά γλῆκας καρπὸν τείτον.
 καὶ * σῖντρον τὴν αἰρε-
 25 ρασίαν διέβη κατὰ τὸ ἰο-
 μὸν ἔχοντι τὴν δαίμοναν.
 τῶντα τὰ μὲν αἰκῶν, ἡ-

tur, Tum Deus, si ad tertium,
 usq; fructuum, inquit, expe-
 ctarint eos esse redituros, Hyl-
 lus uero tertium fructum, trienij
 cursum dici arbitratus, ad e-
 pis curticulum p̄moratus cum
 exercitu Heraclidas in Pelo-
 ponesum reducit, quo tpe Tisae-
 menus Orestis filius Pelopon-
 nesiorum regnum tenebat, ac pug-
 na commissa Peloponesij. uin-
 cit, et Aristomachus interficitur.
 Postea uero, q̄ Cleolai fi-
 lij adulta iam aetate fuerunt, de re
 ditu pythia cōsulunt, à qua, q̄
 antea oraculum dederat, accepe-
 rant. Temenus, sibi, q̄ responso
 eiusmodi fidē habuissent, infe-
 liciter successisset, obijciebat.
 Tū cōtrā Pythia ipso infelici-
 tatis suae fuisse auctores respō-
 dit, Q̄ n̄ r̄sa data minime itel-
 ligebat. Nō. n. tertium terrae, sed
 generis esse fructum, inquit, ora-
 culum indicat, ac * Stenigru isth-
 mum innuit, quem latioris ab-
 uci pelagus dextrorsum allex-
 dit, quo cū audisset Temenus.

APOLLODORI

militum copias legit, & in Ætolie loco naues cōpingit. Vbi etiā nūc loco ab ea re no-
men est Naupactos. Interca-
dum ibi comparatæ militum
copie morantur: Aristode-
mus, relictis ex Argia An-
tesionis filia geminis Eury-
sibenz, ac Procle, fulmine
ictus occubuit. quin etiā Nau-
pacti exercitus in morbum in-
gentem concidit, siquidem ip-
sis uates futura prædicens,
atq; afflatus numine uisus est
quem magum esse, atq; à Pe-
loponnesus in exercitus per-
niciem emissum existimarūt.
Hunc Hippotes Phylantis An-
tiochi ex Hercule nati filius
iaculo percussus interfecit.
quo facto rei naualis appa-
tus perditâ classe dispergit,
peditatus item fame infeli-
cissime egit, exercitusq; om-
nis dissolutus est. Temeno
interim ea de clade oracu-
lum postulanti numen ob na-
tis eadem ea obuenisse respo-

ὀίμαξε ἡ στρατὸν, καὶ ταῦς ἐπὶ
 ξαῖς ἐν τῷ αἰτωλῷ τόπῳ.
 εἰδανὺς ἅπαντες ἐτόπῳ
 ναύπακός λέγεται. ἐκαὶ
 δ' ὁ ἴσος στρατὸς μάχης ἔκρινε
 θυμὸς κεραιωθεὶς, ἀπὶ δα
 τε καὶ δας καταλαττὼν ὅς
 ἀργείας τῆς αὐτοῦ αἰῶνος δι
 δύμας, ἀνρυθέντες καὶ περ-
 κλῖα. στυγερά δ' ἐκαστὸν
 στρατὸν ἐν ναυπάκῳ συμ-
 φορᾷ πρὸςπαρῆν. ἐφάνα γὰρ
 αὐτοῖς μαίνεται χρυσίονος ἀν-
 των. καὶ οἱ διάξαν, ἐν ἐν-
 μισιν μάχῃ εἶναι. ἔδωκε δὲ
 καὶ τῷ στρατῷ πρὸς πλοῦτον
 νοσίων ἀπεσταλμένοι. ἔδωκε
 βαλὼν ἀκονίᾳ ἰπποσύνης. ὁ
 φύλακός τε αἰτιόχου τοῦ
 ἡρακλείου τυχεὶν ἀπὸ κτε-
 νεί. οὕτως δ' ἐχρυσίαν πρὸς
 οὐ, τὸ μὲν ναυπάκον διασφρα-
 γασῶν τῇ νικῇ, ἀπὸ δὲ
 δ' ἐπὶ πρὸν, ἐτύχουσε λιμῶν,
 καὶ διελύθη τὸ στρατόμα-
 χισμῶν δ' ἐπὶ τῆς συμ-
 φορᾷς τηλικαύτης καὶ θειοῦ.

5 ὅς τὸν μαίῃν χλεύσας
 ταῦτα λέγοντος, καὶ κα-
 λάοντος· φυλακίσαι δέ-
 κα ἔτι τὸ ἀνελόντα. καὶ
 10 ὅς ἑὺρ δὺς ἔτι, καὶ χρεώ-
 σαι ἡγεμόνι τῆ τελοφθαλ-
 μῳ. τὸν μὲν ἰππότην ἐφουρά-
 δικαν, τὸν δὲ τελοφθαλο-
 μῳ ἐξήτοιω, καὶ πάλιν πυγ-
 15 οχοίτοισιν ὀξείλῳ τῷ αἰσθη-
 μονος, ἐφ' ἵππου καὶ δημῶν,
 μοιοφθαλμῳ τὸν γὰρ ἔτε-
 ρον τῆς οφθαλμοῦ, ἐπὶ κα-
 πτὸ τόξῳ, αἰὲρ φόνῳ γὰρ οὐ
 20 τος φωνῶν εἰς ἑλιν. καὶ ἐκεί-
 νου εἰς αἰτανάλας. αἰσθητῶ
 δὲ διελθόντος, ἐπαινεῖς χεῖ-
 συμβαλόντες ὅτε τὸν χρυσ-
 μόν, ὅτε ἡγεμόνα ποταμῶ-
 25 ται, καὶ συμβαλόντες ταῖς πο-
 λεμίοις, καὶ τῶν πρῶτον, καὶ τῶ
 καυκῶν προτέρουσι στρα-
 τῶν. καὶ πρῶτον κτείοισιν
 τὸν ὀρέσαν. ἀποσώσιν δὲ
 30 συμμικτρῶν περὶ αὐτοῖς, ἀφ'
 αἰγυμίων καὶ διὰ πᾶν φου-
 λος, καὶ δῦμας. ἐπὶ δὲ

pondit : Proptereaq; bonicis-
 dam decennium exulare, ius-
 sit, necnon ea de causa Trio-
 culi belli prætoris opera bini-
 mum uti illi præcepit. Quare
 Hippotem exilij causa solum
 uertere coegerunt. Atqui Trio-
 culum uestigantes, Oxylo An-
 draemonis filio equum insiden-
 ti obviam fiunt. Hic uncus-
 lus erat, qui oculorum al-
 terum sagitta excussum ami-
 setat. qui dum cædis pas-
 trata causa in Elidem, atq;
 illinc in Ætoliā iret exula-
 tum, & circumaëlo iam an-
 no in patriam redibat. Hunc
 igitur ab oraculo significari
 arbitrantur, copijs imperato-
 rem præficiunt, & mox pro-
 gramita, terra, mariq; vin-
 cunt. Tisamenum Orestis fi-
 lium occidunt. Verum è suis
 desiderantur Ægimij filij, Pæ-
 phylus, ac Dymas. Post, ubi
 Peloponneso potiti sunt, treis
 aras Ioni patrio excitant,
 in quibus petactis sacris ut-

APOLLO DORI

bes sortiti inter se partiumtur. Prima itaq; sortitio fuit Argos, secunda Lacædemon, Tertia demum Messene. Illata deinde stula aque plena; placitum est cuiq; in eā sortes conijci. Tū Temenus, et Aristodemī filij Procles, et Burysthenes, calculos coniecerūt. Cresphōites autē Messenē sortito habere uolens terræ glebā miscuit, qua resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse erat. Educīta igitur prius Temeni sorte. Secunda Aristodemi liberum sortitio fuit: quos factum est, ut illa soluta, hæc conslitterit, et per eam Cresphonti Messenum obtigerit. Porro in aris, quibus immolatum erat, iacenta signa inuenere. Nam, quibus Argos obtigit priuatum, rubetam, quibus Lacædemon, draconem, quibus autem Messene, uulpē. Hi in sua quisq; ara priuati signi symbolum offenderunt, quæ uero

κράτιστον πλοπωννέου, ὅς τις ἰσχύσκειτα βαμύς παρῶν διός. καὶ ἐδὴ τούτοις ἐδύσαν, καὶ ἐκκληροῦντο τὰς πόλεις. πρώτη μὲν ἦν Ἀργεῖς, ἄρξος, δευτέρᾳ Λακεδαιμόνων. τρίτῃ δὲ μεσσηνία. κομισάντων δὲ ὑφίστατο ὕδατος, ἔδοξε. καὶ φωνὴ καλεῖν ἑκάστου. τήμιλος οὖν, καὶ οἱ ἀετοδομήμου παρὰ δὲ περικλῆος, καὶ ἀγρυδίνης, ἔβαλον λίθους. κρεσσόντης δὲ βουλόμενος μεσσηνίῳ λαχῶν, γῆς εἰς ἑκαλεβαλον. παντὶ τῷ δὲ δίκαιον λυθείσης, ἔδει γὰρ ἑκάστου κλέρου πρῶτον ἀναφραῖναι. ἐκλυθείσης δὲ, πρώτης μὲν τῆς τημλίου, δευτέρᾳ δὲ τῆς κλέρου τῆς ἀετοδομήμου τοπαίδων, μεσσηνίῳ ἔλαβε κρεσσόντης. ἀδὴ δὲ τοῖς βαμοῖς, οἷς ἐδύσαν, ὅσον σιμεία καὶ μύθια. οἱ μὲν λαχόντες ἄρξος ἐδὴ τὸν ἴδιον φρένον, οἱ δὲ Λακεδαιμόνα λαχόντες, ἀράκοντα. οἱ δὲ μεσ-

σῆνον, ἀλώπηκι. ποῦ δὲ ᾧ
 σκυλίαν, εἰς τοὺς οἰκίας τεί-
 ταῖς μὲν ἢ φεύγει καὶ ταλα-
 βουσι, ἡδὴ τῆς πόλεως μέ-
 5 νεον ἄμεινον. μη γὰρ ἔχοντες
 ἀλκίῳ περιδύμενοι τὸ θυ-
 εῖον. οἷον δὲ δράκοντα καὶ τα-
 λατόντας, δεινὸν δὲ πόντας
 ἔλπειν ἔσθαι, οἷον δὲ πῶν
 10 ὁ ἀλώπηκι, δολίῳ. τῆμενος
 μὲν δὲ περὶ ἀπὸ πόντου οἷον
 καὶ δὲ ἀγέλαον, καὶ δὲ ἐν-
 πυλον, καὶ ἡγάλαται τῇ θυ-
 γατρὶ περὶ στείχεν ἕρπον-
 15 τοῦ, καὶ τῷ ταύτης αἰσθη-
 τῇ φόντῃ, ὅθεν οἱ καὶ δὲ
 περὶ τοῦ πᾶντος ἡδὴ με-
 τῷ τῷ περὶ αὐτῶν τοῦ
 20 φόντου, τῷ βασιλείῳ ὁ σκῆ-
 τὸς ἔχει ἰσχυρῶς ἕρπον-
 τοῦ. καὶ δὲ φόντῃ. κρείττον-
 τῆς δὲ οὐ πολλὰ μεσσηνίας
 βασιλείῃς χρόνοι, μετὰ δὲ οὐ
 25 παύσαν, φονεὶς αἰσθη-
 τε. πολυφόντῆς δὲ ἐκασ-
 τὸν αὐτῶν, οἷον ἡρακλε-

ad symbola spectant, nates cecinerunt, Natis quidem rubetum, in urbe manere præstat. Id enim animum gentis, si peregrinetur, nullis uiribus se tueri potest. qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoueantur, qui uero uulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur prætermissis Agelao, Eurypyloq. et Callia filijs, Hyrneithonem filiae, atq. huiusce uiro Deiphonti adhæsit. Proinde illius filij Titanas, mercede conductos ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaq. parricidio regnum penes Hyrneithonē, ac Deiphontem exercitus fore iudicauit. Cresphontes autem nō ita multo post susceptam imperium Messenæ duobus cum filijs interfecit. Atqui Polypontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atq. oc-

εἰσι. Cresphontis uxorem Me-
 xorem inuitam perduxit, ac
 hic etiā è medio sublatus fuit.
 Nam cum tertium Merope fi-
 lium Aegyptum nomine habe-
 ret, patri suo ipsius alendum
 dedit: qui cum adulter iam
 ætatis esset, per insidias ador-
 tus Polyphontem peremit, ac
 paternum sibi regnum recu-
 peraui.

δῶν ὑπάρχων. καὶ τὴν τῆς
 φοινίκης τοῦ γυναικὸς ἀκου-
 σαν μρόπῳ ἔλαβεν. ἀπὸ
 τῆς δὲ καὶ οὗτος. τρεῖς τοὺς
 γὰρ ἔχουσα καὶ δὲ μρόπῳ
 καλυμμένην αἰγυπῶν, ἐδῶ
 καὶ τῇ ἐαυτῆς πατρὶς ἐ-
 φειν, οὗτος ἀποβλέψας, καὶ
 κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε
 πολυφόντην. καὶ τὴν πα-
 τέρην βασιλείαν ἑπέλαβεν.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Ἡ ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, γ'.

APOLLODORI GRAMMATICI ATHE-
NIENSIS BIBLIOTHECES SIVE
DE DEOR. ORIGINE,
LIBER TERTIUS,

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ε ΠΕΙ δὲ τὸ ἰνὰ χεῖρας
διόρχόμενοι γένος, οὗ
ἀπὸ βύλῳ μέχρι τῆς ἡρα-
κλειδῶν δεδουλώκαμεν, ἐχ-
μὴς λέγωμεν τὰ παρὰ ἀγ-
γῆρος. ὡς γὰρ ἡμῖν λέλε-
ται, δύο λιβύων ἐγένοντο
παῖδες ἐκ ποσειδῶντος βῆ-
λον, καὶ ἀγήνορα. βῆλος
μὲν βασιλεύων αἰγυπτίων,
οὗ περιερμύειος. ἐγέν-
οντο ἀγῆνορος δὲ πρᾶγμότε-
ρος εἰς τὴν εὐρώπην, γαμῆ
τῆλεφάσαν. καὶ πικροῖ θυ

Quoniam uero genus
Inachium enarrata Be-
li progenie, usque ad
Heraclidarum familiam exposui-
mus, & Agenoris prole quoque
deinceps enarremus. Enimue-
ro, ut a nobis antea dictum fuit
duos ex Libya filios Belum &
Agenorem Neptunus procrea-
uit. Belus quidem Aegyptiorum
rex, quos superius diximus,
liberos genuit, Agenor autem
in Europam profectus Tele-
phassam coniugem ducit, ex

qua Europam filiam, & Cad-
mum, Phœnicemq; mares, &
Cilicem sustulit. Sunt, qui
Europam non Agenoris, sed
Phœnicis filiam esse affir-
ment. Huius amore captus pe-
rit Iupiter, nec non taurus per
Rhodium mare nauigat, qui
ubi sese puellæ mittit, cicu-
remq; præbuit, atque inde
tauri dorso illam impositam
uelut prædam, pelago auexit
in Cretam: eaq; inibi ab Io-
ue compressa Minoem, Sar-
pedonem, ac Rhadamanthum
repperit: sed Homeri testimo-
nio Sarpedon ex Ioue, ac Lao-
damia Bellorophontis filia na-
tus est, Post, ubi Europa nus-
quam appareret, Agenor pa-
ter eam filios uestigaturos emi-
sit: ijsq; ne nisi, cum reperta
prius Europa, redirent, impe-
rauit. quibus cum & Tele-
phassa mater, ac Thasus Nep-
tuni filius, uel, ut Pherecy-
des ait. Cilix ad eam perquisi-
rendam coeuit. Postea uero,

γατόρ' α μὲν οὐρώπην. καὶ -
δας δὲ καὶ δῖον, καὶ φοῖνι-
κα, καὶ κίλικα. πινὲς δὲ οὐ-
ρώπην, οὐκ ἀγχιόρος, ἀλλὰ
φοῖνικος λέγουσι. ταύτης
ζούς δ' ἄραδεις, πίπῃσι δ' ἄρ' ἡ
θαλάσσης ῥέου ἀκρωλέων
ταύρος. ὅς χειρόνδης γλῶ-
μῆος, ἐπιβιβασθεὶς δ' ἄρ' ἡ
θαλάσσης, ἐκόμεον εἰς κρη-
την. ἡ δὲ ἐκαστωθῆνα δ' αἰ-
τος αὐτῇ διὸς, ἐλόντος μί-
νωα. σαρπηδόνα, ῥαδάμαν-
θον. καὶ δ' ὁ μιν δὲ σαρ-
πηδὼν ἐκδὶος, καὶ λαοδά-
μειον τῆς βελλεροφόντου.
ἀφαιούσ δὲ οὐρώπης γλο-
μῆος, ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀγ-
χωρ ὡδὶ ξήτησιν ὅξ' ἐπιμψα-
νὸν παῖδας εἰπὼν. μὴ πρὸς -
τόρον αἰας εἶρειν. πρὶν
αὖ ὅτ' οὐρώπην οὐρώπην, στω-
ξήλθῃ δὲ ὡδὶ πλὴν ξήτησιν
αὐτῇ, τηλεφάσσε ἡ μήτηρ,
καὶ δαῖος ὁ ποσειδῶνος, ὥς
δὲ φδρεκύδης φησὶν, κίλιξ.
ὥς δὲ πᾶσαν ποιούμενοι ξή.

πσιν εὐρεῖν ἔσαν εὐρώπηι
 ἀδύνατοι, τὼ εἰς οἶκον αἰῶ
 κομδὴν ἀχρηστῶντες, ἄλλος
 ἀλαχού κατῴκησαν. φοί-
 5 νιξ μὲν φοινίκῳ . κίλιξ δὲ
 φοινίκης πλυσίον, καὶ πᾶ-
 σαν τὼ ὑφ' αὐτῷ κειμένῳ
 χώρα ποταμῷ σύνεργος
 πυρᾶς, κιλίκιας ἐκάλεισε,
 10 καὶ δῖμος δὲ, καὶ τηλεφάσσα,
 εἰ θράκη κατῴκησαν. ὁμοί-
 ως δὲ, καὶ θάσος εἰ θράκη
 κτίσας πόλιν θάσον κατῴ-
 κησεν. εὐρώπην δὲ γήμασ-
 15 σ' ἀσπίδι ὁ κρητῆρ δωάσης,
 οὗ ἐκταύτης παῖδες ἐξε-
 φει. οἱ δὲ, ὡς ἐπλειώθυ-
 σαν τοὺς ἀλλήλους ἐσαΐα-
 σαν. ἰάχοισι γὰρ ὄρωτα παῖ-
 20 σος, ὃς ἐκαλεῖτο μίλητος.
 ἀχάλλωνος δὲ ἦν, καὶ ἀρείας
 τῆς κλειόχου. τῷ δὲ παῖδος
 πρὸς ἄρπηδνα μάλλον οἰ-
 κείως ἔχοντος, πολεμῶντος
 25 μίνως ἐπετόρῃσεν. οἱ δὲ,
 φῶβοισι . καὶ μίλητος μὲν,
 καὶ ἰὰς περσών, ἐκεί πόλιν

cū passim oīa uestigassēt, neq;
 usquā Europā compissent, des-
 pto ad suos reditu, alius aliō
 cōmigrarūt. Phænix in Phœ-
 nicen se cōtulit. Cilix huic fi-
 nitima loca, inuasit, atq; oēm
 Pyramo amni adiacentiē regio-
 nem subegu, eamq; de se Ci-
 liciam nominauit. Cadmus au-
 tem, ac Telephassa in Thrac-
 ciam penetrarunt, necnon et
 Thasus conditam in Thracia
 urbem Thasum suo de nomi-
 ne appellatam habitauit. De-
 mum Asterion Cretensium
 regulus Europa in matrimo-
 nium ducta ex ea natos filios
 aluit, qui, cum adoleuissent
 mutuā inter se discordiā exer-
 cuerunt, nā Muletum puerum
 deperibant. Hic filius Apolli-
 nis, et Aræ Cleochi filia fuit:
 Puer, cum in Sarpedonis bene-
 uolentiam, amoremq; potius
 inclinare uideretur, Minos
 conflato bello uictor fuit, Post
 illi in fugam uertuntur, ac Mi-
 letus in Cariam appulsus ibi

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Miletum à seipſo dictam urbē
 condidit. Verum Sarpedon Ci-
 lici aduerſus Lycios bellū ge-
 rēti opitulatus, ex Lyciæ par-
 te regnum ſibi comparauit :
 eiq; Iupiter ad tres ætates ui-
 tam conceſſit. Nec deſunt, qui
 illum Atymnij Louis, & Caſ-
 ſiepeæ filij amore conflagraſ-
 ſe tradunt, eaq; de cauſa in
 ſeditionem cōcidiffe. Sed Rha-
 damantibus, cum conditis ab ſe
 legibus inſulaniſ imperaret,
 atq; ex fuga rurfus in Bæoti-
 am contendiffe; Alcmenem
 duxit vxorē: demū uita deſan-
 ctus, nꝑud inferos cum Minde
 fratre iudicandis animis præ-
 ſicitur. At Minos Cretā in-
 colens leges conſtraxit, du-
 ctq; Paſiphae ſolis, ac Per-
 ſeidis filiu, ſiue, ut Aſclepia-
 des ait, Creta Aſterij filia,*
 Caſtreum, Deucalionē Glau-
 cum, & Androgeum nates,
 feminas autem Hecalem. Xe-
 nodicen, Ariadnemq; ac Pha-
 dra ſυſτูลία. Porro ex nympħa

αφ' ἑαυτῷ ἐκπσε μίλωντον .
 ſαρπηδῶν δὲ ſυμμαχῶν
 κίλικι, πρὸς λυκίους ἔχοντι
 πόλεμον, ἀδὲ μὲν τῆς χό-
 ρας λυκίας ἐβαſίλευσε .
 καὶ αὐτῷ δίδωσι ζῆς, ἀδὲ
 ρῆϊς γυνεῶς ζῆν . εἴποι δὲ
 αὐτὸν δρᾶσθαι λείπειν
 ἀτυμνίου τῷ διός, καὶ κατ-
 ſιεπείας, καὶ ὅτ' οὐκ ἔστιν ἡ
 ſιὰ σου . ραδάμαιθυσ δὲ, ὅτις
 νησιώταις νομοθετῶν, αὐ-
 θις φυτῶν εἰς βοιωτίαν, ἀλλ
 μὲν τῷ γαμῆι . καὶ μετελὰ-
 ξας εἰ ἀδου μετὰ μίνως θις
 καὶ ζῆ . μίνως δὲ κρήτην κα-
 τοικῶν, ἔχοντα νόμους . καὶ
 γάμους πασιφᾶν, τῷ ἡλίῳ,
 καὶ πρῶτῳ δὲ, ὡς ἀσκλη-
 πιάδης φησὶ κρήτην τῷ ἀστειο-
 εἶον θυγατρί . παρ' ὅτις μὲν
 ἐπέκνωσέ, καὶ ζῆ . δῶκεν
 λίωνα, καὶ αὐκον, ἀσπρόγι-
 ων . θυγατρί . δὲ, ἐκείνην
 ξενοδίκην . ἀριάδην, φαίει
 θῶν . ἐκ τῆς εἰας δὲ σύμφως
 ἀργυμέδοντι νηφαλίῳτα,

χάσκει. Φιλόλαον. ἐκ δὲ δεξι-
 ρίας, δι' ἐκείνου. αἰσθητῶς
 δὲ ἄπαιδος ἀφ' ἡδονῶντος μί-
 νως βασιλεύειν θέλων κρύ-
 5 τως, ἐκωλύει. φέσκει δὲ πα-
 ρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰ-
 λαφείαι. χρεὶν τῷ πεινῶντι
 ἵκε, ἔφη, εἴ τι αὐτῷ ὕψεται, γι-
 γνῆσθαι. καὶ προσειδὼν θυῶν,
 10 οὐδέ αὖτε ταῦτον αἰσφαιδ-
 ναι ἐκ τῆς βυθῶν, ὑπερ-
 μέως κατὰ δύσιν τὸν φα-
 νέρτα. τοῦ δὲ προσειδῶτος
 ταῦτον αἰσῆτος αὐτῷ δια-
 15 πρέπει, τὴν βασιλείαν πα-
 ρέλαβε. τὸν δὲ ταῦτον εἰς
 τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυ-
 σεν ἑτόρον. Σηλασσουκράτη-
 ρας δὲ πρῶτος, πασῶν τῆς
 ἀφῆσων ἡ δὲ ὑπηρεσι. ὅρ-
 φεις δὲ καὶ τῷ προσειδῶντι, ὅτι
 μὴ κατέδυσεν τὸν ταῦτον,
 20 ὅσον μὲν ὄρε γρίφοι, πασι-
 φάν δὲ ἔλθειν εἰς ἐπὶ θυ-
 25 μίαν αὐτῷ παρεστῶσαν,
 ἡ δὲ, ὁραθεῖν τοῦ ταῦτον
 σιωπῶν λαμβάνει ἀπὸ δε-

Paria Eurymedontem, Neph-
 lionem, C. brysen, et Philocū.
 At ex Doxibea Euxābium.
 Deinde, ubi Asterion nullis re-
 lictis liberis decessit, Minos
 Græciæ suscepta regni admis-
 nistratione protibetur. Qui
 fidei commissi ergo a dus re-
 gnū se accepisse affirmans,
 Quicquid, inquit, uicio depopo-
 scisset, euenisse. Inde Neptuno
 immolās, taurū, ut sibi ex pro-
 fundo mari offerri precibus,
 depopo scit, oblatum immolatu-
 rum se pollicetur. A Neptu-
 no itaq; tauro, qualis eū dece-
 ret, emissio, regnū accepit. Qui
 cum eiusmodi taurū ad armen-
 ta deduci iussisset, alium immo-
 lauit. Ille subactō sibi pelago
 sanibus prope ἑσulis præsuit.
 At iratus illi Neptunus, quod
 eundem taurum minime immo-
 lasset; hanc ipsum efferauit.
 Pasiphaenq; ut illum arden-
 tissime deperiret, effecit, Ille
 igitur tauri inflammata de-
 siderio ad uicem sibi Dædæ-

A P O L L O D O R I

lum assumit architectum, qui
cædis reus Athenis aufuge-
rat, hic ligneam in rotulis uac-
cam concuam intrinsecus mi-
ro artificio construit, cuiq; bu-
bulā pellem circūfuit, eamq;
in prato, ubi taurus depascere
cōsueuerat, elocauit. Inde Pa-
siphaen intromisit: ad quam
taurus accurrens, cen natus-
ralem uaccam iniuit. Hæc
demum Asterium cognomen-
to minotaurū peperit: taurino
uultu, cetera uirū fuisse, fertur
Hunc Minos oraculis quibus-
dā monitus intra labyrinthū
conclusum custodiri iubet. Sed
Labyrinthus, quem Dædalus
ædificauit; domicilium erat,
quod ob multiplices uiarum
ambages, occurfusq;, ac re-
cursus, fallebat. Quæ uero
de Minotauro, & Andro-
geo, ac Iphœdra, & Ariadna,
leguntur, ubi de Theseo post di-
cetur, explicabimus. Ast Aero-
pe, Clymene, Apemoseyne, &
Alibemenes è Cræteo Minos
filio

λον, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων. πε-
φουτῶς δὲ ἀθηνῶν δὲ φόνου-
σὺντος ξυλίσινω βουῶ ὡδὶ το-
χῶν κατὰ σκαλάσας, καὶ
ταύτην λαβὼν, κὶ κοιλάντας,
ἔσωθ' αὖ, ἐκδείρασ' τε βουῶ,
τὴν θορὰν ποδὶ ἐρέαλε. καὶ
δαίς αὖ ὡς πῶρ εἶδισο ὁ ταύ-
ρος λειμῶνι βόσκεισθαι τὴν
πισπάρην αἰεδίδασεν. ἐλίο-
δων δὲ ὁ ταύρος ὡς ἀλυσθῆ-
ναι βοῖ στυγῶν. ἡ δὲ ἀπὸ
εἰον ἐχλόνθη τὸν κλυδόντα
μινώταυρον. οὐδ' εἶχε ταύ-
ρου πρόσωπον τὰ δὲ λοιπὰ
αἰσθρόος. μίνως δὲ αὖ τῷ λα-
βυρίνθῳ, κατὰ πινασ' χρυσ-
μὸν κατὰ κλείσας αὐτῶν
ἐφύλαττε. ἦν δὲ ὁ λαβύριν-
θος, ὃν δαίδαλος κατασκευάσας
σεν, οἰκῆμα κυμπαῖς πολλῶν
πολόκοις πολυκλόν τινος ἔξο-
δον. τὰ μὲν οὖν ποδὶ μέγα
ταύρου, καὶ αἰσθρόοιο, καὶ
φαιδρῶς, καὶ ἀειδόμενος
τοῖς ποδὶ δισέως ὕσθρον ἐ-
ροῦμεν. κρατίως δὲ τῷ μέ-
γιστος

ναος ἀδρόπη, καὶ κλυμίων,
 καὶ ἀπημοσύνη, καὶ ἀλμυ-
 μαίνης υἱοὶ γίνονται. χρῆμα
 ἰὼ δὲ κρητεῖ πόδι κατὰ σφο-
 5 φῶς τῆς βίτης, ὁ δὲ ὁσὶς ἔφην, ἡ-
 πὶ αἰὸς τῆς καὶ δὴ πάλιν
 ξιῶσαι. κρητὺς μὲν δὲ, ἀπὸ
 κρητὺς τῆς χρησμοῦς. ἀλμυ-
 μίνας δὲ αἰλούρας, καὶ δὲ ἰσ-
 κομὴ φοινῶς γλῆνται τῆς πα-
 ῖδος, ἔρως ἐκ κρητὺς μετὰ
 ἀδελφῆς ἀπημοσύνης, προ-
 σίσχει πνὶ τὸ παρὰ τῆς ῥόδου.
 καὶ κατὰ σκῶν κρητὺν αἰ-
 10 ρῶντα σκῶν. αἰατὸς δὲ αἰὸς τὸ
 ἀταλύνει καὶ λούμειον ὅρος
 ὁ δὲ αἰὸς τὸ ταῖς πύξεϊ ἰσ-
 καπὶ δὲ καὶ κρητὺν, καὶ
 τῆς παῖδας ἑταίρων αἰ-
 20 θεῶν ἰσχύος βωμῶν ἀταλ-
 εῖον δὲ. μετὰ οὐ πολὺ δὲ,
 τὸ ἀδελφῆς αὐτόχειρ ἐγλῆ-
 το. ὁρμῆς γὰρ αὐτῆς ὁρ-
 αῖς, ὡς φαίνοντα αὐτῶν
 25 κατὰ λαβεῖν οὐκ ἰσχύει. π-
 εῖον γὰρ αὐτῆς τῶ ταίχει τῆς
 ποδῶν, κατὰ τῆς ὁ δὲ αἰ-

filio liberti nati sunt. Cre-
 tes vero, qualem ipse ui-
 ua exitum habiturus esset, ex
 oraculum scitanti, Deus ab
 uno è filijs suis interfectum
 iri respondit. Cretes itaq;
 oraculum caelae: quod cum
 accepisset Alibemenes: et ne-
 ritus; ne patri mortem infer-
 ret, relicta Creta cum Ape-
 mofyne sorore profectus, in
 quendam Rhodi locum appel-
 lit: quo potitus Creteniam
 illi de se nomen indidit. Con-
 scenso autem Atabyrio mon-
 te nascentes circa insulas cir-
 cumspectauit, ac ei despicatus
 Creteniam, et deum patrio-
 rum recordatus Atabyrio Io-
 ui aram statuit: nec longo
 post tempore suam ipse so-
 rorem interemit. Nam Mer-
 curius eius amore correptus
 quod fugientem assequi non
 posset, quippe quae illi pe-
 dam perniciousae praestabat,
 recentibus tergoribus nam
 substravit, in quibus delap-

μum, cum è Creta rediret, uiz-
tiat, ac fratri rem commissam
renunciat, Is autem Dei no-
mē culpæ expugnatae pudici-
tiæ pretextū esse arbitratus,
eā calcibus impetita occidit.
Mox Crateus Aeropem, Clys-
menenq; per Naupliū in lon-
ginqvas terras, uendendas
amandat. Ex his quidem Plis-
sthenes Aeropem uxorem dus-
xit; ex qua filios Agamem-
nonem, & Menelaum substi-
lit, Verum Clymenem Nau-
plius in matrimonium cepit,
ac filiorum Oracis, & Pala-
medis pater efficitur. Cum ue-
ro Crateus senio confectus es-
set, Altbemeni filio regnum
tradere cupiebat: eaq; de cau-
sa Rhodium contendit: cumq;
è naui cum heroibus socijs
in desertum quendam insulae
locum descendisset: à bubul-
cis prædones ingruisse ratis
ejcitur, quiq; uerū dicens,
cum ob odium larratum, quod
ab insulariis percuteretur,

οας επίστωσθ γεοδάρτας.
ἐφ' αὖς ὀλιγόχρη, ἠνίκα, ἀ-
πὸ τ' κρήτους ἐπαίγει, φθεί-
ρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ μη-
νύ τὸ γελῶνός, ὃ δὲ, σκῆψις
τομίους εἶναι τ' θεόν, λαβ-
εῖσθ' ὁρῶν ἀπέκτειναι. ἀδρό-
πην δὲ, κ' κλυμμένην κρητῶς,
ναυπηγῶσθ' ὀδῶσιν, εἰς ἄλλο
δε παῖς ἐπείρουσ' ἀπὲμ πωλῶ
σαι. τούτων ἀδρόπην μὲν ἔ-
γαιε πωλειδίνης. καὶ παῖ-
δας ἀγαμέμνονα, καὶ με-
νέλαον ἐπεσσι. κλυμμένης
γαμῆ, ναυπηγῶσθ' ὀδῶσιν, εἰς
πατὴρ γίνεται ὄρακος, καὶ
παλαμῶντος. κρατῶς δὲ
ὑσδρον γήρα κατεχόμενος,
ἐπὶ θεί τῷ βασιλείῳ ἀλ-
θυμλῆι τῷ παιδὶ πῖραδον-
ται. καὶ ὅτε ὄντο ὃ λῶσιν εἰς
ρόδον. ἀρχαῖς δὲ τῆς γεῶς
σὺν τοῖς ὕδασι κατὰ πῖρα τ'
νῆου ὄρημον, τὸ πῶν, ἡλαύνει
το ἔσθ' τῆς βουκόλων λη-
στὰς ἐμβεβληκέναι δοκῶν-
των. καὶ μὲν διωκεμῆσθ'.

ἀκούσαι λέγοντος αὐτῷ τὴν
 ἀλήθειαν, ὅτι τὴν κραυγὴν
 τῆς κυρῆς, ἀλλὰ βαλλόν-
 των ἀκρίων, πᾶσι γινώ-
 5 ρος ἀλθιμῆος ἀκοντίσας,
 ἀπὶ κτείνειν ἀγροὺς κρητιά-
 μαδων δὲ ὕδατον τὸ γέ-
 ρος, οὐξ ἀμύτος ἔσθ' ἡσίομα
 περὶ κρητῶν. δι' ἡμελίωνι δὲ
 10 ἐλθόντο ἰδοὺ τοὺς τέ, καὶ κρη-
 τη. καὶ νόθος, καὶ μῶλος.
 γλαῦκος δὲ ὁ μίνως ἐπὶ νῆ-
 πιος ὑπάρχων, τὸν, μῦς
 διακὼν εἰς μέλιος πύθον πε-
 15 σὼν ἀπὸ δανειν. ἀφαισὶς δὲ
 ὄντος αὐτῷ μίνως πολλῶ-
 ξήτησιν ποταμὸς μέλιος πύθον
 τῆς θύρας αὐτῶς ἐμειντ δὲ ἔσθ'.
 κούρην δὲ εἴπον αὐτῷ τε
 20 χρῶματι καὶ ταῖς ἀγέλαις
 εἶχεν ἑαυτῷ. τὸν δὲ τὴν τεύ-
 της δῖος ἔειπε εἰς ἄσας δν
 νηδύτα, καὶ ξαντά τοῖς
 καὶ δα ἀφώσσειν. συγκλη-
 25 θείων δὲ τῆς μαίμων, πο-
 λυειδὸς ὁ κοῖρας οὗ, τὴν χρῶ-
 ας τῆς βοῆς εἰς ἄσας εἶπεν

exaudiri non posset: Althe-
 menes superueniens telo con-
 torto. Crateum patrem band
 quaquam agnitum interfecit.
 Qui, ubi scelus patratum con-
 gnovit, deos precepsit terrae
 bñati absortus occultatur. Ces-
 terum Deucalionis nati sunt
 filij Idomeneus, Crete, ac
 Noibis, & Molus, Glaucus
 autem Minois filius infans ad
 buc murem insequens in mel-
 lis dolium delapsus, occubuit.
 qui, cum gentium nuf-
 quam appareret; Minos pa-
 ter, quod amissum filium re-
 periret, cum diu, multumq;
 quaesivisset, de illius inven-
 tione scitatum oracula misit.
 Curetes illi tricolorum inter
 armenta bouem esse retule-
 runt, cuius, qui optime ef-
 fingere simulacrum posset,
 ab eo filium in vitam reuo-
 catum iri. Accersitis itaq;
 undecumq; natibus. Polydus
 Cærami filius rubi fructui
 bonis colorem affundebat: ad-

APOLLODORI

puerum uestigare coactus uaticinij cuiuspiam adiumento tandem reperit . At cum Minos cum sibi uinum reddi oportere dictitaret , cum pueri cadauere in quodā domicilio concluditur , cūq; in summa consilij inopia uersaretur , draconem ad præmortui pueri corpus proserpentem uidit . Hunc lapide percussum , ueritus , ne idem ipse pateretur , occidit . Interea draco alter aduenit , ac priorem extinxit : et cum conspicatus , retro abiit : mox herbam ferens redit : eaq; super omni draconis mortui corpore imposita , illum in uitam renouauit . Id , cum Polydus summa cum admiratione conspexisset eadem herbam illatam Glauci corpori imposuit : atq; illico mortuum suscitauit . At Minos , neq; post recuperatum filium , nisi , prius uaticinandi rationem Glaucum doceat Polydus , illum Argos remeare permis-

καρτωῶ , καὶ ζῆτεῖν τὸ παῖ-
δα αἰαγκαδεῖς , διὰ τοῦτος
μαρτείας αὐτοῦ . λέγοντος
δὲ μίνως , ὅτι δέϊ , κὺ ξῶντα
ἀχλαβεῖν αὐτὸν , εἰ τι οἱ
κῆματι ἀπικλείσθῃ σὺν τῷ
νεκρῷ . οὐ ἀμυχανία δὲ πολλὰ
λῆ τυγχάνων , εἰδὲ σβάκων
τα ἑδὲ τὸν νεκρὸν ἰόντα .
ἔδωκε βαλὼν λίθῳ ἀπὸ κτε-
ρε . δείξας μὲν αὖτὸς τε-
λουτήσῃ , εἰ ἔδωκε συμπαθεῖ-
ῶν . ἔρχεται δὲ ἔτορος σβάκων .
καὶ θεασάμενος νεκρὸν τὰ
πρῶτον , ἅπεισιν , εἰ ταῦτα ὑπο-
στρίφει πόσι κομίζων , καὶ
ταύτῳ ἐπιτίθειν ὥς πάν-
τὸ τῷ ἔτορου σῶμα . ἑδὲ τε-
δείσης δὲ τῆς πόσι , αἰέσῃ .
θεασάμενος δὲ πολυΐδης , κὺ
δαυμάξας , τὴν αὐτὴν πό-
σιν , περὶ νεκρῶν τῷ τῷ γλαυ-
κὸν σῶματι , αἰέσῃσιν . ἀχ-
λαβὼν δὲ μίνως τὸ παῖδα ,
οὐδ' οὐτως εἰς ἄεθρος ἀπεί-
ναι τὸ πολυΐδον εἰσαπείν-
τῳ μαρτείας διδάξει τὸν

γλαῦκον . αἰαγκαδίης δὲ
 πολυίδος διδασκῆ . κὺ ἐπεὶ
 δὲ ἀπὶ πᾶσι , καλᾷει τὸν
 γλαῦκον εἰς τὸ σῶμα ἔστι τῆ
 5 σαι . κὺ ἔστ' οὖν ποιήσας γλαῦ-
 κος , τὴν μαρτεῖαν ἐπλάθει-
 το . τὰ μὲν οὖν πρὸ τῶν
 τῆς ἀνθρώπου ἀρχόντων , μέ-
 χρι τῶ δέ μοι λελέχθω . καὶ δ'
 10 ὅμος δὲ , ἀρχαίου (ἔχοντα) δαΐφας
 παλεφαίεσσαν , ὑπὸ θρακῶν
 ξυνοδῶν ἤλθε εἰς διελφούς
 πρὸ τῆς ἀνθρώπου πύθωσ
 μέσος . ὁ δὲ θεὸς εἶπε πρὸ
 15 μὲν ἀνθρώπου μὴ πολυπρα-
 γμονεῖν , χρῆσθαι δὲ καλῶ-
 σι γῶ σοί , κὺ πόλιν κτίξαι ,
 εἴδω αὖ αὐτὴ πῖσιν καμῶ-
 σαι . τοιοῦτον λαβὼν χρεσ-
 20 μόν , δὴ τότε κίον ἐπορεύθω .
 εἶτα βοὶ στυγρὴν εἰδὼς
 πλάγανθός βουκολίσις , ταύ-
 τῃ κατὰ πᾶσιν εἶπτο . ἡ δὲ
 διεξιούσα βοιωτῆς ἐκλίδη ,
 25 πόλιν εἴδω καὶ εἰσὶ θεῶν
 βουλόμενος δὲ ἀνδρῶν κατὰ
 θεῶν τὴν βοιωτῆν , πῆρ' ἔπειτα

tebat . Polyidus autem coac-
 tus edocet . atq; in patriam
 rediturus , uela faciebat . Glau-
 cum sum in os inspuere iua-
 bet , quo facto Glaucum na-
 ticipandi obliuio subiit . Ha-
 ttenus itaq; de Europæ poste-
 ris dixisse sat est . Porro
 Cadmus cum iam uita sumo
 Etam Telephassam sepelisset
 a Thracibus hospitio ex-
 ceptus Delphos de Europæ
 deum scitaturus , contendit :
 Deus illi nihil ab eo curiose
 de Europa querendum res-
 pondit : sed bonæ uie dace-
 utatur , atq; urbem condæ
 ubicumq; , ea ambulando de-
 fessa procumbat . Quo ille
 le accepto responso per Pho-
 censem terram iter facie-
 bat : mox boui inter Pelagoni-
 tis uermē obuiā factus eā po-
 nē sequebatur : Ea uero Boeotia
 percursa homini procubuit ,
 ubi nunc exiit Thebæ .
 Deinde bonem illam Palladi
 palistatus , e socijs suis ex-

APOLLODORI

Martio fonte defumptam as-
quam reportaturum mittit :
draco fonti custos appositus
erat , hunc Marte satum facis
se perhibebant . Is ex aqua-
turis plerisque absumpsit , qua-
re indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Minervae
consilio eius dentes ferit , quib-
us satis , armati è terra viri
exorti sunt : quibus Sparti
idest Satis , nomē inditum fue-
it : Hi postea mutuis sese vul-
neribus , Alteri , quidem vel
inuiti in pugnam congressi ,
Alteri vero , quod alter alter-
tum nequaquam cognosce-
rent , occiderunt . Sed Phe-
recydes scriptum reliquit , Cade-
mus ut , armatos viros è terra
exoriri cōspexit , lapides inter
eos coniecit . Tū ἢ vicissim prae-
cuti existimantes mutuam ins-
ter se pugnam iniierunt . Vos-
tum ex ἵστῃ , quinque tantum
mō Echion . Vnde Cithonius
Hypenor , et Pelor icolumen su-
peruerunt at Cadmus p̄ Caeſu

νὰ τῆς μετ' αὐτῷ λυφόμε-
νοι ἀπὸ τῆς ἀρείας κρήνης
ἔδωκε . φρουρὰ δὲ πλὴν κρή-
νην θρακῶν ἐν ὅς ἀρείος εἰ-
πον πτεῖς γαγονεῖαι , τὰς
πλεῖστας τῶν πεμφθέντων
διέφθειρεν . ἀναγκάσας
δὲ κλέδιμος , κτείνει τὸν θρα-
κῶτα . καὶ τὴν ἀδινῆς ὑπο-
θελῆς , τὸν ὁδόντας αὐτοῦ ἰο-
σπύρη . τούτων δὲ σωπερά-
των , αἰέτειλας ἐκ γῆς αἰ-
σθῶς ἔτοπλοι , οὓς ἐκάλε-
ξαν σωπερούς . οὗτοι δὲ ἀ-
πικτεῖναι ἀλλήλους , οἱ μὲν ἰ-
εῖς ὄν ἀκούσθαι ἐλδόντες .
οἱ δὲ , ἀλλήλους ἀγνοῦντες .
φθρεκύνδης διέφθον ἔτι κλέ-
δος ἰδὼν ἐκ γῆς αἰσφυσμέ-
νους αἰσθῶναι εἰς πλοῖον , ἐπ' το-
αὐτῶν ἔβαλε λίθους . οἱ δὲ
ὑπὸ ἀλλήλων ἰομίζοντες
βάλλεσθαι , εἰς μάχην κατέ-
σταν . περὶ σπάρτας δὲ πτε-
ρ . ἐχίων , εὐδαίμων , χροῖος ,
ὑποδρόμος , τίλας . κλέδιμος
δὲ αἰδ' ὅτ' ἐκτείνει , αἰδῶν

εἰσάγων τὸν ἐκ τῆς οὐραίας ἀρεῖ.
 ὅν δὲ ὁ εἰσάγων τὸς τόπον οὐκ ἔτι.
 μὲν δὲ τὴν δὴ τεύεισιν.
 ἀδινὰ αὐτῷ βασιλεῖ καὶ π
 σπύλασιν. ζῶντες ἐδωκεν αὐτῷ
 γυναικὰ καὶ ἁρμονίαν. ἀφρο-
 δίτης, καὶ ἀρεῖος θυγατρὶν.
 καὶ πάντες θῆοι καταλι-
 πόντες τὸν οὐρανόν, ἐπὶ καὶ
 οὐραίας τὸν γάμον οὐρανὸν μένοι
 αὐτῶν μνησθῆναι. ἐδωκεν δὲ αὐτῇ
 καὶ ὁ μὲν πῖπλον, καὶ τοῖς
 ἡρώεσσιν οὐκ ἔστιν ὁ μὲν, ὅν ὑ-
 πόθετον αἰσίου λέγουσι τινὲς ἐκ
 τῶν δινῶν καὶ ὁ μὲν. φερένους
 δὲ ὑπὸ οὐρανῶν. ὅν παρὰ
 τοῖς αὐτῶν λαβεῖν. γίνονται
 δὲ καὶ ὁ μὲν θυγατρὶν μὲν
 αὐτοῖον, ἰνῶ, σεμέλῳ, ἀ-
 γαυῶν. καὶ δὲ παλαιοῖς
 ρος. ἰνῶ μὲν ὅν αἰνῶμασιν ἔχον
 μὲν αὐτοῖον δὲ κλειστοῖς.
 ἀγαυῶν, ἔχον, σεμέλῳ δὲ
 ζῶντες ἀρεῖς, ὅρασιν ἡρώεσσιν
 ἀσπασθῆναι. ἢ δὲ, ὅρασιν
 παρὰ τῶν αἰσίου ὑπὸ ὅρασιν, καὶ
 παρὰ τῶν αἰσίου αὐτῶν τοῖς πᾶσι

iter se uiris annū integrū Mar-
 ti mercenarius fuit. Lā tū an-
 nus annis octo constabat. Post
 exultū mercedis iēpus regi ip-
 si Minerva regiā adornauit,
 Harmoniam Veneris, et Mar-
 tis filiā uxore dedit. Adhuc
 diēs relicto cælo i Cadmia
 conuiuio excepti nuptias cōce-
 lebrarunt. Cadmus uxori per-
 plū, ac Monile Volcani opus,
 qđ y ab Volcano dono missū
 ferūt: muneri dedit. At The-
 recydes ab Europa datū scri-
 bit: idq; ab Ioue accepisse.
 Cadmi filiae fuerē Autonoe,
 Inō, Semele, Agaue. Verū To-
 lydorū unicū habuit marē, sed
 Inō Aibamāti nupsit. Atistæ-
 us Autonocem sibi coniugauit
 Echion Agaue duxit. Iupiter,
 cū Semelen arderet, cū ea etiā
 Iunone concūbit. Hæc autē ab
 Iunone decepta, qđ q̄cquid ab
 eo deposceret, sese futurum
 pollicente: ut qualis cum con-
 iuge congressurus adueniret,
 secum decumberet, postula-

APOLLO DORI

uit, quod cum Iupiter ab s-
nuere non posset; curru me-
uētus in peramatae Semeles
ebalanum præmisso fulmiz-
ne cum fulgetris simul, &
tonitribus aduenit: quare ses-
mele metu externata semer-
strem partem eiecit. Iupi-
ter hunc è medio abreptum
igne, femori insuit. Mox
Semele extincta, reliquæ Cad-
mi filiae, euulgant dictis ses-
melen cum mortalium quorū
dam concubuisse, & ab Io-
ue se compressam mentitam
fuisse, eamq; ob rem fulmiz-
natam fuisse. Congruo de-
inde tempore solutis filis Ius-
piter Dionysium gignit, eumq;
Mercurio tradit. Hunc ille
ad Itonem, & Atbaman-
tem affert: atq; ut puellam
educarent, suadet. Quod
iniquo animo ferens Iuno
ysce furorem immisit. Ias-
de Atbamas maiorem natū
filium Learchum, uelut Cer-
uum uenatus interfecit. Ino

τὸ αἰτιθεὶ ποιήσειν, αἰτεῖ-
ται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν
οἷος ἢ λαθε μιν εὐόμβλιος ὄ-
ραει. ξυῖς δὲ μὴ διωσάμενος
αἰσίου σοι, πῆκνινεταί εἰς
τὸν δαίλαμον αὐτῆς ἐφ' ἧρ-
ματος. αἰστέραυς ὁμοῦ, καὶ
βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἴσ-
σιν. σμέλως δὲ ὄχρ' ἢ φέ-
ρον ἐκλιπύσης ὄρα μιν ἰαῶν
βρίφος ὄρα μιν λαθεῖν ἐκ τοῦ
πυρός αὐτῶν πασκα, εἰς ἧρμα
τῶ μαρῶ. ἄρα θανούσης δὲ
σμέλως, αἰ λοίπαι καὶ ὁμοῦ
θνητῶν δὲ θνήσκουσιν λό-
γον στωδύνουσαι θνητῶν πῶ
σμέλιν, καὶ κατὰ φύσιν ὄρα
οἷος. καὶ ὄχρ' ἢ ἐκ τοῦ κεραυνῶ
θνη. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν
καθ' ἡκόντα, οἷος ἴσιν γλῶσσά
ξυῖς λύσας τὰ ῥάμματα.
καὶ δίδωσιν ὅρμη. ὁ δὲ, κομῖ-
ζει αὐτῆς ἰνῶ, καὶ αἰσθῆμασται
καὶ πείθῃ ξείλῳ αἰς κόπον.
ἄρα θανούσης δὲ ὄρα, με-
ρίαν αὐτοῖς εἰς ἑκάλε. καὶ αἰ-
σθῆμασ' μὲν τὸν πρὸς βύπε-

ροῦ παῖδα λίσσας, αἷς ἔλα
 φοῖν θηράσας, ἀπὸ κτείνου
 ἰνῶ δὲ τὸν μελικόρτην, εἰς
 πύργον μὲν λείβεται εἰς
 ἑξῆς, εἴτα βασιλεύει μὲν τε
 κροῦ τῷ πατρὶ, ὃν ἄλλω κα
 τὰ βυβλὸν, καὶ Λοκωδία
 μὲν αὐτὴ καλεῖται, παλαι
 μων δὲ ὁ παῖς οὕτως ὀνομα
 ζομένης ἔπειτα τῷ πλεόντων,
 τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βο
 θοῦσιν. ἔπειτα δὲ, ἡδὲ μὲν
 κέρτα ἀπὸν τῷ ἰομύων σι
 σύφου δίντος. δῖονυσον δὲ,
 ἡ ξυῖς εἰς ἄρπον ἀλλάξας,
 τὸν ἕρας θυμὸν ἔκλειψεν,
 λαβὼν αὐτὸν ὄρνυς, πρὶς
 σύμφου ἀκόμοσεν, εἰς γυναι
 κῶς εἰσάσας καὶ τοῖς κοῦρας. ἔς
 αὐτὸν δὲ ξυῖς καὶ τὰ παρὶς αἰ
 νόμασιν ἡγάσας. αὐτοκόης
 δὲ, καὶ ἀειπαῖον παῖς ἔσ
 κταῖ ἀπὸ γλῶσσο. ὅς, φραφίς
 πρὸς χεῖρας, κυνηγὸς ἐδιδά
 κτεται. καὶ ὁ παῖς καὶ τὸν
 εἰς τὴν μετὰ κροῦν ἔπειτα τῷ
 ἰομύων καὶ τῷ πατρὶ, καὶ ἔπειτα

uero Melicerta in feruentem
 lebetis aquam coniecto, et
 cum peremptio filio in ma
 ris profunda defiluit, et
 haec quidem Leucobea nos
 minatur. Puer autem Palae
 monis nomen accepit. Sic
 itaq; appellati à nauiganti
 bus maris tempestatem pa
 cientibus opem ferunt. Ad
 haec Melicertae Ithymia cen
 tauri. Sisyphos auctore inflex
 tus fuit. Mox Iupiter, Diony
 sum in haec dum transformat
 ut Iunonis irā euadere. Hinc
 Mercurius sumptus puerum
 ad Nymphas, quae tum Nys
 sam Asiae urbem incolebant,
 transportant. Haec postea
 Iupiter in Hellas mutatus.
 Hyadas appellauit. Sed ex
 Autonoe, et Aristeo Aëte
 on filius procreatur, qui
 à Chirone educatus uena
 tur euasit. Postea uero suis
 à canibus in Cithaerone de
 uoratus est, cuiq; in mos
 dum interijt, ut uero Acusis

APOLLODORI

laus ait, Iouis ira, quod Seme-
lē cōpressisset; sed, ut pleriq;
quod Dianam lavantem vidis-
set, aiuntq;, ab dea extemplo,
in ceruam cōmutatum fuisse,
atq; quinquaginta illius canis-
bus insequentibus rabiem inie-
ctam fuisse, ut per eam dēum
band agnicum deuorarent. Ce-
terum Actæonē ē medio suba-
latum canes dominum uesti-
gantes gemitu vocis & Do-
mini desiderii tristitia qua-
dam significantes bābantur,
ac demum post diu quæsitum
berum in Chironis antrum
denegerūt, quibus ille Actæo-
nis simulacrum effinxit, quo
uiso statim metore soluti funt
oēs Actæonis * Canum poia.
De quibus hi pulebrum uelis
di circum undiq; regis
Inuadunt corpus rabide cen-
Tigrides, arsiq;
Immanis soboles laniant pro-
pe * retia, Protei;
Post alij dominum inuadunt
feruissimā proles.

λάβῃ τῶν τῶν ῥόπον. ὥς μὲν
οὖν ἀκουσίλαος λέγει μινί
σκντος τῷ διὸς ὅτε ἐμινεσθῇ
ἔσθ' σέ με λη. ὥς δὲ οἱ πλεῖ-
στον, ὅτι τὴν ἄρπυιαν λου-
μνίῳ εἶδε, καὶ φασὶ τὴν θεὸν
πῶς ἄρπυιαν αὐτῇ τὴν μορ-
φῇ εἰς ἑλᾶφον ἀλλάξει.
καὶ τοῖς ἐπορρίοις αὐτῇ πε-
τήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν
λύσασιν, ὑφ' ὧν κατὰ ἄγροιο
αὐτῇ ἐβρώθη. ἀχλουμνίου
δὲ ἀκταίουτος, οἱ κύων ἐπὶ
τοῦ περὶ τὸν δεσπότην, κατὰ
ρύοντο. καὶ ζῴησιν ποιοῦ-
μενοι, παρεγλίσσαντο ἀπὸ τοῦ
χείματος αὐτῶν. ὃς εἶδων
κατακλίμασεν ἀκταίουτος, ὃ
καὶ τὴν λύπην αὐτῷ ἐπαύ-
σατο. τὰ ἡνόμενα τῷ
ταίουτος καὶ αὐτῷ, ὃς αὐτῷ.
Δὲ γὰρ καλὸν σῶμα ποιοῦ-
σας, αὐτῇ τῇ
τοῦτον ἐδίδαντος κύων
κατὰ τῇ. * πῶς ἄρπυιαν
πῶς.
μὲν τὴν ἑλᾶφον τῇ.

Λυγκάδ' ε, κη* βαίος πόδας
αἰετὸς . ἢ δ' ἀμαρυνθός .
καὶ οὐς ὀνόμασι φέροντες,
ὥς κατέλεξε .

5 καὶ τότε ἀκταίων ἔδαιεν
δῖος ἐνέσιποι,

πρῶτοι γὰρ μέλαν αἵματι
πύσφατόροιο αἰακτὸς
σπαρτὸς τ' αἶν, ἀργὸς τε, βο

10 ρυστ' αἰφροκλήιδος .
ταὺ δ' ἀκταίωντος πρῶτοι
φάγον, αἵματι δ' ἔδαζον .
τοῖσ' δ' μετ' ἄλλοι πάντες
ἐπίσυνδον ἐμμεμελῶτας .

15 Ἀργαλείων ὀδυνῶν ἄκος
ἐμμετρὰς αἰδοῦσιν ποῖσι .
Διόνυκος δ', ἀνέτης ἀμπί-
λου γλῶσσος, ἤρασμαι καὶ
αὐτὸν ἐμβαλλούσης, περ-

20 πλάσσειται αἰγυπῆόν τε, κη
συνείει . καὶ τὸ μὲν πρῶτον
πρωτὰς αὐτὸν ἔπειθε·
βασίλεις αἰγυπῆϊαν . αὐθις
δ' εἰς κύβηλα τῆς φρυγίας
ἔσκιον κτείνεται . καὶ καὶ κατὰ
δρῖς ἔπειθε, καὶ ταῖς τε
λατῖς ἐκκεῖναι . καὶ λατῖς

Lyncem, ἔ* Bani pedibus
citius, atq; Amarynthus
ἔ* quos nominatum protu-
lit* in enumeratione.

* Tum Iouis imperio Aetion
cecidit*

Regis namq; sui nigram atq;
sumpsere cruorem.

Argusq; spartusq; , botesq;
celerrimus, idem

Artabus Aetii, atq; etiam
sunt sanguine pasti.

Cetera dein prompte inuase-
runt turba latranum.

* Scorum haec hominum ge-
neri est medicina dolorum.

Porro Dionysius post uitam
inuentam a Iunone furorē

incedo percitus, Egyptumq;
ac Syriam petere ait.

Hunc
primus omnium Proteus Aeg-
yptium rex hospitio acci-
pit: ac postus ad Cybellam

Phrygiae urbem proficiscitur
atq; ibi expulsi a Rheo,

et Ceremonias, edoctus Cy-
belcias, stolisq; ab eadem

sumpta ad inde per Thraciam

ciam contendit. Lycurgus Dryantis filius rex Edonorum, qui amnem Strymonem incolunt, primum ipsum con tamelia affectum deiecit. Tum Bacchus ad Thetis Ne rei filiam confugit, Bacchæ autem in vincula coniectæ fuerunt, verum magna Sasyrorum multitudo eum confecta est. Contra vero Bacchæ statim solutæ sunt. Inde Dionysus Lycurgo furorē iniiecit. Tum ille amantia præcepit Dryantem filium vitis palmitem se ratus amputare, securi percussus interfecit. qui cum extrema sui corporis præcidisset, resipivit. Deinde, ubi terra nullas suppedicaret fruges, numen suo renuntiavit oraculo, terram autem fore fructiferam, cum Lycurgus mortali- tatem exuerit: quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangæum montem abductum in vincula coniecerunt, ubi ex-

βῶν παρ' ἐκείνους τὴν σολῆν, ὡδ' ἰνδοὺς δὲ τῆς θράκης ἡπαίγχο. λυκούργος ἡ παῖς σβύλαιος ἰδωνάδ' ἐκαστλάων, οἱ στυμόνα ποταμὸν πῆροι 5 κοῦσι, πρῶτος ὑβρίσας ὀξέ βαλεῖ αὐτὸν, καὶ διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Ἄ- την τὴν νοτίως κατίφυγε. βῆχχει δὲ ἐγλίοντο αἰχμαῖο 10 λῶται, καὶ τὸ σπινθὲρ πῶμλον ἐκτύραν πλῆθος αὐτῷ. αὐτὸς δὲ αἰ βῆχχει ἐλύνθησαν ὀξείφους. λυκούργῳ δὲ μα- νίαι ἐποίησε διόνυσος. ὁ δὲ 15 μεμνητὸς σβύλαια τὸν παῖ- δα, ἀμπέλου νομίζων κλῦ- μα κόπῃεν, πλῆκει πλῆ- ξας ἀπίκτεν. καὶ ἀκρω- τηρία(ας) ἐαυτὴν, ἐσωφρόν 20 σε. τῆς δὲ γῆς ἀκρόρου με- κούσης, ἔχρυσεν ὁ θεὸς, καὶ ποφροήσαν αὐτὴν, αἰ θα- πατωθῆ λυκούργος. ἰδωνάδ' δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ πηγ-υ-ε- 5 καῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος ἔδωκεν. καὶ καὶ κατὰ

5 διοῦσου βούλῃσιν ἄπο ἴσ-
 των διαφθαρεῖς ἀπέθανε.
 διελθὼν δὲ Θράκῃ, καὶ τῷ
 Ἰνδικῷ ἀπασκιν, σήλασ' ε-
 10 καὶ σήσας, ὅταν εἰς θῆβαι.
 καὶ τὰς γυναικας ἠνάγκα-
 σε καταλιπούσας τὰς οἰ-
 κείας, βακχάειν ἐν τῷ κε-
 δαιῶνι. πενθὺς δὲ γλι-
 15 σσομένης ὅς ἀγαυῆς ἐχίονι πα-
 ρὰ κείδ' ἰμον εἰληφὼς τῷ βα-
 σιλείῃ, διεκώλυε ταῦτα
 γίνεσθαι. καὶ πρᾶξιόμηνος
 εἰς κηταιῶνα τῆς βακχῶν
 20 κατὰ σκοπὸς ἄπο τῆς μη-
 ρος ἀγαυῆς κατὰ μαίαν
 ἐμελείδῃ. ἐδόμσε δ' αὐτῇ
 θηροὶ εἶναι. δέξας δὲ θη-
 25 βείοις, ὅτι θεός ἐστιν, ὅταν
 εἰς ἄρξας. καὶ καὶ πάλιν οὐ
 πμῶντων αὐτὸν, ὅς ἐμνη-
 τὰς γυναικας. αἱ δὲ, ἐν ὧς
 ὄρεσι τῶν ἐπιδασιδίου ἔχον-
 30 ται παῖδας τὰς σάρας αὐ-
 35 τῆς ἐπτοῦτο βουλύμε-
 νος δὲ ἄρ' τῆς ἰσθμίας εἰς
 νάξου διακωμωδῆσαι. τι γ-

Dionysij uoto equis laniatus
 occubuit. Adhæc Bacchus post
 Thraciam, atq; Indiam uni-
 uersam peragratam, & loca
 tis inibi cum titulo stelis The-
 bas repedauit, nec non femi-
 nas relictis domibus suis in
 Cithærone debacchari com-
 pulsi. Penibæus autem Aga-
 ues, & Echionis filius à Cad-
 mo in regno subrogatus, hæc
 ab illis fieri prohibuit: quicq;
 cum se in Cithæronem mon-
 tem Mimallonidas exploratu-
 rus, contulisset, ab Agaue
 matre, p̄ furorem, cum fœram
 esse arbitrata, mēbratim con-
 ciditur. Demum Bacchus ubi
 se Thebanis Deum esse decia-
 rauit, Argos adiit, atq; iti rur-
 sus ab illis ut numen minime
 obseruatus, coarctæ mulieres fure
 re, ac debacchari coegit. Quæ
 mox in montib. lætentium, quos
 secū extulerāt, filiorū carnib.
 uescebatur. Postea uero, cū ab
 Icaria ī Naxū trāsuehi cape-
 ret, prædatoriā Tyrrhenorū

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Triremem mercede cōduxit,
ac deo ipso in nauī impositus
Naxi littora praeerlegunt,
atq; in Asiam Deum uenditu-
ri uela faciunt. Tum Dionys-
ius malum, remosq; inserpen-
tes uertit, nauim ad haec hæs-
dera, et iubarq; sonitu oēm res-
pleuit. Nautæ interim furore
aëli i mare præcipites fugiūt,
atq; in delphinos transformā-
tur, post, ubi, hunc Deum es-
se à rebus gestis mortales didi-
cerunt, diuinis hononibus pro-
lebant. Hic, deinde ab inferis
matrē reuocauit, Thyonemq;
mox illā appellauit, cū ea des-
cētu in caelū cōscendit. Interea
Cadmus cū Harmonia cōniu-
ge post relictas Thebas ad En-
cbeliēsες cōmigravit. quib; cū
ab Illyrijs bello impeterentur,
a Deo responsū fuit. Illyrijs, si
Cadmū, Harmoniāq; ducē ha-
berēt, impaturos. Tū hi oracu-
li fidē secuti eos aduersus Illy-
rios duces deligūt, ac uincunt
Sic itaq; Cadmus Illyriorū re-

ρυνῶν ληστρικὴν ἐμαθὼτα
τελευτῆν. οἱ δὲ, αὐτὸν εἰς θίμε-
νοι, νύξον μὲν παρ' ἐπ' αἰῶνι,
ἠπείγοντο δὲ εἰς τὴν ἀσίαν
ἀπὲρ πωλῶσιντες. ὁ δὲ τὸν
μὲν ἴσον, καὶ τὰς κώπας
ἐποίησαν ὁ φεῖς. τὸ δὲ σκά-
φος ἔπλωσε κισσῶν, καὶ ῥοῆς
αὐλῶν. οἱ δὲ, ἐμμελῆς γε-
νόμενοι, καὶ τὰ τῆς θαλάσσης
ἐφυγον, καὶ ἐγένοντο δελφί-
νοι. ὡς δὲ μακρόντες αὐτὸν
θεὸν αἰθρώποι τιμῶν. ὁ
δὲ αἰαγατῶν ὄψ' ὄντι τὴν
τόρην, καὶ περὶ αὐτοῦ θυῶν
τὴν, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν
αὐτὴ λθῆν. ὁ δὲ καὶ ὁμοῦ μετ'
ἀρμονίᾳς θύεσσιν ἐκλι-
πῶν, πρὸς ἐγχελέσσιν ἔπρε-
γινετο. τούτοις δὲ ἔπειτα
ἰλλυριῶν πολέμου μετόπισ, ὁ
θεὸς ἔχρησεν ἰλλυριῶν κρα-
τὴσιν. καὶ ἠγεμόνα καὶ ὁμοῦ,
καὶ ἀρμονίαν ἔχοντι. οἱ δὲ,
πεισθέντες, ποιοῦσιν κα-
τὰ ἰλλυριῶν ἠγεμόνας θύ-
τοις, καὶ κρατοῦσι. καὶ ἔτι

σιλάει καὶ ἄμμος ἰλλυρίων.
 καὶ παῖς ἰλλύριος αὐτῷ γί-
 νεται. αὐτῷ δὲ μετὰ αἰῶνα
 5 εἰς οὐρανὸν μεταβα-
 λών, εἰς ἰλλύσιον πύλον, ἔσθ-
 ος ὄξε πέμψθησαν. πολύ-
 δωρος δὲ θυβῶν ἐκσιλῶς
 γλυόμβιος, νυκτιάδα χαμεῖ
 νυκτίως τῷ χρονίου θυγατέ-
 10 ρα. καὶ γλυόμβιος λαβδακόν. οὗτος
 ἀπώλετο μετὰ πινθία ἐκεί-
 νῳ φρονῶν παραπλήσια.
 καὶ ταλιπόντος δὲ λαβδα-
 καν παῖδα εἰσαυσάων λα-
 15 σίων, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο λύ-
 κος, ἕως οὗτος ἦν παῖς ἀδελ-
 φὸς ὢν νυκτίως. ἀμφότεροι
 δὲ ἀπὸ οὐρανοῦ φυγόντες
 ἐπεὶ φλεγύας ἀπικτεῖναι
 20 τὸν ἄερος, καὶ χύσης τῷ οὐρα-
 νῷ, συνέλαβον καὶ τῶ κοῦρ. καὶ
 ὄξε τὴν περὶ πινθία οἰκίαν
 τιτα, ἐγρόνισαν πολίτη.
 αἰρεθεῖς οὖν λύκος πολέ-
 25 μαρχος ἔσθθη θυβαίων, ἐπε-
 πείθετο τῷ δαυκστία, καὶ βα-
 σιλεύσας ἐπὶ τῇ εἰκοσι φωνῇ

gnū adipiscitur : eiq; Ilyrius
 filius nascitur, nec longo post
 tempore in draconem cū Har-
 monia mutatus in campū Ely-
 sū ab Ioue demissus fuit. Dein
 Polydorus Thebatz regno p̄se-
 ssus Nycteidē filiā Nyctei, q
 fuit, Chibonij filius, ducit ux-
 rē: ex qua Labdacum gignit.
 Hic, post Penibeam, quod eaz-
 dem, quæ ille, sentiret, occu-
 buit. Qui, cum Laium fia-
 lium anniculum superstitem
 reliquisset, Lycus Nyctei fra-
 ter, interea, dum ille in pueris
 esset, regnum occupavit. Am-
 bo uero ab Eubæa in fugam
 acti, post Phlegyam Martis,
 et Chrysæ Bæotidis filium
 interfectum in Syria sedē col-
 locatū: atq; ob suam, quæ cū
 Penibeo necessitudo interces-
 serat, in ciuitatem cooptati
 fuere. Declaratus igitur Ly-
 cus a Thebanis belli imperas-
 tor, regno p̄æficatur: qui,
 cum iam annos uiginti impe-
 rasset, a Zæbo, et Amphio-

A P O L L O D O R I

ne obtruncatus diem obiit. Hu-
mce necis hanc fuisse caus-
sam produunt. Antiope Nyctei
filia fuit, hanc Jupiter in-
iit, eaq; quod grauida esset
patre comminante, in Sicyo-
nem ad Epopeum ex fuga ses-
se recepit: atq; huic nubit.

Nycteus interim mœrore con-
fectus, cum antea Lyco, ut in
Epopeum, Antiope m̃q; anis
maduenteret, imperasset, si-
bi ipsi mortem consciscit. Is
autem comparata magna mis-
litum multitudine Sicyonem
capit, et Epopeum interimit.
Atq; Antiope captiuam ab-
ducit, quæ, cum abduceretur:
ad Elcuberas Bœotiae gemis
nos parit, quos expositos Bu-
bultus inuenit, ac educat. Ho-
rumq; alteri, Zetbo, alteri
autem Amphioni, indidit no-
men. Zetbus rei pecuariae
studio sese dedit, Amphion
uero: quod à Mercurio ly-
ra donatus esset, citharæ di-
cam exerceuit. Lycus interea

Antiope

δεῖς ἑπὶ ξήσου, καὶ ἀμφί-
τος, θνήσκει δι' αἰτίας τίν-
δε. αὐτόπῃ θυγάτηρ ὅν τε
κτεῖται. ταύτῃ ξυῖς σκυῶ-
δε. ἡ δὲ, ὡς ἔγνωσεν ἐλθέ-
ντ' ἑκτὸς ἀπειλῶντος, εἰς
σικυδῶνα ἀφ' οὐδοῦ περὶ
ἐπωπίας. καὶ τοῦτ' ἡ γαμῶ-
ται. νυκτὸς δὲ ἀθύρματα,
ἐαυτὸν φοιτᾷ. δούς ἐπὶ το-
10 λῶ λυκῶ πῶδ' ἐπωπίας,
καὶ πῶδ' αὐτόπης λαβεῖν
δίκας. ὁ δὲ, στρατευσάμενος
σικυδῶνα χειροῦται. καὶ τὸν
μὲν ἐπωπία κτείνει. τὴν δὲ
αὐτόπῃ ἡ γαλὴ αἰχμάλω-
τον. ἡ δὲ, ἀγμῶν δύο γλῶσ-
σῶν δας εἰ ἐλθὼν θάλασσαν τῆς
βοιωτίας. οὗς ἐκκειμένους
δύων βουκόλος αἰετὸς ἔρει. 20
καὶ τὸν μὲν καλεῖ ξῦσον, τὸν
δὲ ἀμφίονα. ξῦσος μὲν οὖν
ἐπιμελεῖτο βοουφορβίας.
ἀμφίον δὲ κειραφοδία ἡ-
σκει. θέντος αὐτῷ λύρα καὶ
ὄρμον. αὐτόπῃ δὲ, ἡ κίχρ-
πο λυκὸς καὶ δειρξάσ, καὶ ἡ
τοῦτου

πούτου γὰρ ὄφρα . λαβοῦ-
 σκε δὲ πάλιν τῆς δισημῶν αὐ-
 τομάτων λυσιτάτων, ὅπως
 ἐσθὶ τὴν τῆς παύδων ἔκφυ-
 5 λιν . διχθῆναι πρὸς αὐτὰς
 διλουσιν . οἱ δὲ, αἰαγασ-
 σάμενοι τὴν μητέρα, ἣ μὲν
 λυσιτα κτείνονται . τὴν δὲ δι-
 κλιν θοῦξιν διδόντες ἐκταύ-
 10 ραν θανούσαν, εἰπὼσι εἰς
 κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης κα-
 λουμένην διρκιν . πρὸς αὐ-
 τὰς δὲ τὴν Λυσιτάτην,
 τὴν μὲν πόλιν ἐτείχευσεν
 15 ἐπεκαλουμένην τῇ ἀμ-
 φιότῳ λύρᾳ τῆς λίθων . λά-
 λον δὲ ἐβόκαλον . οἱ δὲ, σὺ πε-
 λοποννήσου διαπλεῖν, ἐπι-
 νοῦται πέλοπι, καὶ τούτου
 20 πατρὶς δὲ χρύσιον, ἀρμά-
 σθαι μὲν διδάσκον, ὅρα δὲ
 αἰὶς παρὰ τῆς γαμῆς δὲ χρύ-
 μιν, θύβιν, ἀφ' ἧς ἡ πόλις
 θύβει . ἀμφιότων δὲ ἐβόβιν
 25 τὴν ταυτάλου . ἡ γὰρ
 παύδης μὲν ἐπὶ αὐτῷ, οἱ πολ-
 μίντων, ἰσμήνων, δαμασί-

Antiope in uinculis, et eiusce
 coniunx Dirce torquetur .
 Clam uero, tandem aliquan-
 do uinculis ultro solutis, ad fi-
 liorum domicilium, ut ab eis
 exciperetur, contendit . Qui ma-
 tre agnam Lycum occidit, ac
 Dirceam crinibus religatam è
 turo necant, & in fontem,
 qui ab ea Dirce postea nomi-
 natus est, conijciunt . Resur-
 perato deinde imperio, ut e-
 bent, subsecutis Amphionis ly-
 ram lapidibus, muro cinxerūt,
 Latiumq; fugerunt . Quom-
 cum in Peloponneso ageret,
 Pelops hospitis excipit, & hu-
 iusce filium Chrysippum ca-
 rulis artibus exerceunde ratio-
 nem edocens, & eius amoris
 futeensus, rapit . Thebus por-
 rò Theben ducit, de qua The-
 bis urbi factum est nomen .
 Amphion uero Nioben Tan-
 tali filiam sibi coniugavit .
 De qua filios uates sapientem
 procreauit . Siphium . Miso-
 ntem, Ismaum . Deu-

A P O L L O D O R I

cithonem, Agenorem, Phœ-
dimum, ac Tantalum, scmi-
nas autem toridem* Eibodæā,
sive, ut alii, volunt Theram,
Cleodoxā, Astyoeben, Phibiz-
atā, Pelopiā, Astycratēam,
Ogygiam. At Hesiodus de
cem filios, toridemq; filias ge-
nisse ait. Sed Hierodotus duos
quidem mares, tres autem fe-
minas. Immo uero Homerus
sex filios, & sex item femi-
nas illum ex ea sustulisse re-
fert. Quare, Niobe, tot fi-
lij aucta, latona se facun-
diorem esse iactitavit. Lato-
na uero id ægerrime ferens,
Dianamq; ac Apollinem, in
Niobem filios irritauit. Mox
autem Diana Niobes filias
sagittis domi confecit: ac ma-
res ad vnum omnes in Cithæ-
rone uenanteis Apollo interfe-
cit*. Amphion tamen è maris
bus, & è feminis Chloris na-
ta maxima, quæ Neleo nup-
serat, asseruat sunt. Vex-
rū Telephille testimonio Amy-

χθονα, ἀγάνορα, φαίδιμοις,
ταίνταλον. θυγατράσ δὲ
ταῖς Ἰφίς ἐθοοῦσας, ἢ ὅστι
τοῦ θῆρας, κλεισθῆσαι, ἀ-
συσόχων, φθίαι, πελοπίαις,
ἄστυκράτεια, ὠγυγία, ἡσιό-
δος δὲ δέχα μὲν υἱούς. δέχα
δὲ θυγατράσ. ἡρόδοτος δὲ,
δύο μὲν ἄρρεας, τρεῖς δὲ θη-
λείας. ὁμηρος δὲ, ἕξ μὲν ἰο-
υούς, ἕξ δὲ, θυγατράσ. φη-
σὶ χλιδάου. ὅπκιτος δὲ οὐ-
σαι νιόβη. τῆς λατοῦς ὅπκ-
τικωτράσ εἴπεν, ὑπέρ-
χεν. λατοῖ δὲ ἀγανακτῆσαι
ἶα, τήντε ἄρπεν, καὶ τοῖς
ἀπῆλλω κατ' αὐτῆς παρῶ-
ξαι. καὶ ταῖς μὲν θηλείας
αἰδῶ τῆς οἰκίας, κατετόξευ-
σαν ἄρπεις. τοῦ δὲ ἄρρε-
τος κοινῷ πάντας ἐκκαθε-
ρῶνι ἀπῆλλω. καυχητοῦ
τας ἀπικτείνει ἐσώθη δὲ ἦ
μὲν ἀρρεῖων* ἀμφίων. τῆς
δὲ θηλείων χλιδεύς ἡ πρεσβυ-
τερὰ, ἢ νηλεὺς στωφίκο-
σα. κατὰ δὲ πλεῖστα

ἰσώδασεν ἀμύκλας, καὶ με-
 λίβοικ' ἐτοξάδην δὲ ὑπ'
 αὐτῆς, καὶ ζῦθος, καὶ ἀμ-
 φίων. πῶ τῇ δὲ νιόβῃ δάδαις
 9 ἀφ' ἡλίου πύργου, πρὸς τὸν πα-
 τέρ' αὐτῆς τάλανον ἔκεν εἰς σί-
 πυλον. καὶ κεῖ δ' ἰδὺς αἰδώς,
 πῶ μορφὴν εἰς λίθον μετέ-
 βαλεν. καὶ χεῖ τοι δάκρυα
 10 ἰονύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμῶν τῷ
 λίθῳ, μετὰ δὲ τῶν ἀμφί-
 ονος παύσῃ, λείπεις τῶν ἑα-
 σιλέων πρὶ λαβῇ. καὶ γὰρ
 βῆσ' ὀνυχά τέρ' αὐτοῦ κούρως,
 15 ἦν ἐκείνῳ μὲν ἰσχυρὸν, εἴ τοι δὲ
 ἐπικρίνω, λείπῃσι. χρύσαν-
 τος τῷ θεοῦ μὴ γένῃ. τὸν
 γέννησέν τε γὰρ πατρὸς τὸ-
 νον ἔπεισται. ὁ δὲ οἶα θεὸς
 20 σπινθῆρα τῇ γυναικί. καὶ τὸ
 γέννησέν τε ἐκ θεῖναι δίδω
 ὅτ τοι μὲν πρὸ βίαις διακρίβεις
 τὰ στυγρὰ. ἀλλ' οὐ τὸς μὲν
 θύει δὲ καὶ εἰς κτεάεσσιν. πο-
 25 λύβου δὲ βουκόλοι τῷ καδμῷ
 δίδωσι βασιλείας τὸ βρέφος
 ὄφρ' ὄντες, πρὸς τῶν αἰώνων

cla, et Meliboea in caele remā-
 serunt: et ab ipsdem Zetibus
 etiam, et Amphion sagittis
 confixi occubuerunt. Ipsa uero
 Niobe, Thebis relictis in
 Sipylum ad Tantalum patrē
 peruenit; ibiq; Iouem precan-
 te in saxum commutata fuit,
 ac lacrymas noctes, atq; dies
 effundit suo de lapide. Post,
 ubi Amphion uita decessit. La-
 ius regnum accepit, duellāq;
 Menoecei filia, quam nonnul-
 li Iocastam, quidam uero Epi-
 castam nominant. Qui, ora-
 culo monitus, ne filios gigne-
 ret, quod ex eo, qui nascere-
 tur, parricida futurus esset. Is
 autem p ebrietatem cū uxore
 concubuit, ex ea natum in-
 fantem, pastorī traiecit for-
 rea sibi calceaneis, dedit ex-
 ponendum, ut hic quidem pue-
 rum in Cithaerone monte ex-
 posuit. Polybi uero Cortu-
 thiorum regis bubulci reper-
 tum infantem ad Periboeam
 illius uxorem contulerunt,

APOLLODORI

que sumptum puerum velut propriū partū sibi supponit, et curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq; illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis æqualibus antecellens, ob eadem abse patrata per contumelias, suppositivus, asperius appellatur. qui cum de Peribœa id quæreret, scire minime potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui cum Apollo, ne in patriā redires, oraculo edicit, quippe qui suo patri eadem esset illaturus, et cum matre rem habiturum.

Hic, ubi id accepit, ac repugnans ex ijs, quæ dicta fuerant, successisse omnia. Corinthiū redire supersedit, et dū curru per Phocidem uehitur, angusta quadam in via Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laï præco) curru cunctibus occurrat, cui, cum Polyphontæ, ut de via cederet, impet-

μαίνεταί· πείθεται ὅτι γὰρ καὶ ἡ δὲ, αὐτὸν δὲ ἀποβάλλεται. καὶ θρασυτέρως τὰ σπουδὰ, εἰδὼτα καλεῖ. οὗτο· διελθὼν τὸ ὄριον δὲ τὸ τῶν πόδες αἰαδῶσαι πλάθῃ θείσ δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφερόν τῆς ἡλικίας καὶ ῥάμης, δὲ φόνον ἀνείδίζει τὰς πόδας πατρὸς. ὁ δὲ πυνδαρόμηνος πᾶσι τοῖς πόδεσσι αὐτὸν μαθεῖν, οὐκ ἰδύνατο. ἀρχικόμηνος δὲ εἰς ἀδελφοὺς, πᾶσι τῆς ἰδίας ἐπινιδάμενος γοῖαν. ὁ δὲ θεὸς εἰπὼν αὐτῷ εἰς τίαν πατρίδα μὲν πορεύεσθαι. τὸν μὲν γὰρ πατὴρα φοιτεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μαγίσσεσθαι, ὅτε αἰκούσας, καὶ νομίζοντες, ὅτι εἰς ἕλεγα γελειῖσθαι, κούρετον μὲν ἀπὸ λαιπίν, εἰ δ' αἶμα τὸς δὲ δὲ τῆς φακίδος φειρόμενος, σεντυγχάνει κατὰ πινὰ σεντὴν ὁδὸν ἐφ' αἶμα τὸς ὀχουμῆας, λακίφ, καὶ ποταμοὺς λυφόντη. κέρυς δὲ αὐτὸς ἀγλακίον. καὶ καλῶσκει τὸς

ἐκχυρεῖν. κὶ δὲ ἀπείθειαν,
 καὶ ἀκροβελίω, κτείναντος
 τῷ ἴππῳ τὸν ἑτόρειον. ἀγα-
 νικτήσας οἰδίππῳ, καὶ πε-
 5 λυφόντην, καὶ Λαΐου ἀπεί-
 κτενε. καὶ παρεχόμενος εἰς
 Δίβας. Λαΐον μὲν οὖν δαί-
 πῃ ἐκασίλῳτῃ πλατταίαν
 δεμασίστρατος. τὴν δὲ βα-
 10 σιλείαν κρέαν μελοικίως πα-
 ραλαμβοίει. τούτου δὲ ἐκ
 σιλαίουτος, οὐ μικρὰ σύμφο-
 ρὰ κατέχευε Δίβας. ἔπειτα
 γὰρ ἔρεα σφίγγα, ὃ μικρὸς
 15 μὲν, ἐχέδιος δ'. πρὸς δὲ, τὸ
 φάνος. εἶχε δὲ πρὸς ὥπως
 μὲν γυναικὸς. σῆψος δὲ, κὶ
 βασιλῆος, καὶ οὐραὶ λέοντος,
 καὶ πῆφύγας ὄρνιθός. μα-
 20 θουῖα δὲ κινίγματα πρὸ
 μυσσῶν, ἀδὲ τὸ ὀκνεῖν ὄρος
 ἐκασίλῳτῃ. καὶ ἑὸν πρὸς
 τετελεσμένον. ἢ δὲ τὸ αἶο
 νιγμα. τίς δὲ τὸ μέλαν ἔχων
 25 φωνὴν, πρὸς ποῦν, καὶ ὀ-
 ππῶν, κὶ τελευτῶν γίνεται.
 χρυσίου δὲ βασιλῆος ὑπάρ-

tasset, nec ille dicto audiens
 esset, quin potius constare s-
 tur, equorum ingalium alte-
 rum præco interfecit. Ira e-
 cundia percitus ædipus, &
 Polybonem, & Laium si-
 mul obtuncavit, inde The-
 bas peruenit. Laium itaq;
 Plataensem rex Demasius
 stratus sepeliendum curavit.
 Regnum uero Creon Menæ-
 cei filius inuasu, quo regnan-
 te non mediocris clades The-
 bas occupauit. Siquidem Iu-
 no Sphingem, ex Ectidna,
 & Typhone parentibus or-
 tam immisit. Hæc muliebri
 facie, pectore: pedibusq; , ac
 cauda leonis, & auis pennis
 prædita fuit. quæ cum à Mu-
 sis ænigmata didicisset ī Phy-
 ceo monte confedu: de quibus
 id unum Thebanis proponere
 solebat. qđ est hmoi, quod nā
 esset id animal, quod vna ear-
 b ei uocem, et quadrupes bis
 pes. ac dentium tripes, nascia-
 tur. Ad hæc Thebanis oraculū

APOLLO DORI

los renuntiatum fuerat, iam, tum sphingis incommodo, ac detrimento liberos fore, quandoq; id enigmatum, uel in unum saepenumero cocuntes, soluissent, quid illud esset, quarebat, quod, cum minime reperirent, abreptum ex omnibus, unum deuorabat: eaq; de causa pleriq; futinde peribant. Ac postremo ad eum modum Aemone Creontis filio perempto, Creon enigma homini soluturo, et regnum, et Laii uxore se traditurus pro concionis noce renuntiare iubet. Quod ubi ad Oedipi aures peruenit, ipse ita soluit: quod a Sphinge proponitur, enigma, hominem esse ait, nascitur enim quadrupes infans, et quatuor gradatur membris, grandior aut effectus, homo bipes esse incipit, senescens uero, ac demum tertio assumpto pede. i. scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur, Sphinx ex arce sese praecipitem dedit, Oedipus inde regnum accipit, et

χόντος τηνικαῦτα ἀπὸ πολλὰ
γέσσομαι τῆς σφίγγος, ἡνί-
κα αὖ τὸ αἰνίγμα λύσωσι.
καὶ στωιόντες εἰς αὐτὸ πάλ-
λας, ἐξήτει τί τὸ λεγόμε-
νόν ἐστιν. ἐπ' αὖ δὲ μὴ εὖ ε-
σκει, ἀρπάξας εἶα, κατεβί-
βρωσκε. πολλάκις δὲ ἀχλὺ
λυμνίων. καὶ δὲ πλοῦτα ἔσθ' οὐ
αἶματος τῷ κρείοντι, κρυψάμενος
κρίων. τῷ, τὸ αἰνίγμα λύ-
σονται, καὶ τῷ βασιλείᾳ, καὶ
τῷ λαῷ δώσειν χάριν καὶ
οἰδίῳ δὲ ἀκούσας, ἔλυ-
σεν εἰπών. τὸ αἰνίγμα τοῖς
ὑπὸ τῆς σφίγγος λεγόμε-
νον, αἶψά ποινὴν εἶναι. γλο-
νᾷται γὰρ περὶ ἄποιναν βρέ-
φος οἷς τέτταρσιν ὀχρούμενον
κόλοις. πλειούμηνον δὲ, ἢ 20
αἰθρῶν, δῖπῳ. γρη῏ν-
τα δὲ, τρεῖς τῶν περὶ λαμ-
βαίνειν βάσιν τὸ βάκτρον. ἡ
μὲν οὖν σφίγξ, ἀπὸ τῆς αἰ-
κροπόλεως ἑαυτὴν ἐβρί- 23
ψεν. οἰδίῳ δὲ καὶ τῷ
βασιλείᾳ πῖρλαβε, καὶ τῷ

μητὲρ ἄγνωστος ἀγνοῶν . κ
 καὶ οὗτος ἐπέκρινεν ὅτι αὐτὸν
 πολυνείκεον , καὶ ἐποκλήεχ .
 θυγατὴρας δὲ ἰσμενίου , κ
 5 καὶ πτόνῃ . εἰσὶ δὲ , αἱ γυναι
 αἱ τὰ τέκνα τοῦ τε φα
 σιν ὅτι εὐρυγενείας τὴν ἑσπέρ
 φαιώς . φαεινῶν δὲ ὕδατον
 τῆς λαοθαρόντων , ἰοκάστη
 20 οὐλοῦν ὅτι ἐγγύς ἐσθλὸν ἀ
 νήρ τῶν . αἰσθάνομαι δὲ τὰς
 οὐλοῦν τυφλώσας ἐκδηλῶν
 ἡλαυνόν . ἀφ' αἱ τοῖς παισὶ
 δῖμος . οἱ τῆς πόλεως αὐ
 15 τὸν ἐκβαλλόμενοι θεωροῦν
 τες , οὐκ ἐπὶ μῦθῳ . παρὰ γ
 νόμος δὲ τὸν καὶ πτόνῃ , τῆς
 ἀφ' αἱ εἰς κολωνόν . εἴδοι
 τὸ τῆς εὐμενίδων ὅτι τίμε
 20 οῖος , καὶ δίδει ἐκείνης . προσδ
 ραίς ὅτι δῖος . καὶ με
 τ' οὐ πάλιν χρόνον ἀπὶ δα
 σεν . ἐποκλήεχ δὲ , καὶ πο
 λυνείκεος ποδὲ τ' βασιλείας
 25 αὐτῶν ἔσται πρὸς ἀλλή
 λους . καὶ αὐτῶν δοκίμῳ τὸν
 ἑσπέρῳ . πρὸς αἱ αὐτῶν αἰ

matrem ignorans duxit uxore
 tem, de qua etiam polynicem
 et Eteoclem matres, femineiq;
 sexus Ismenæ, et Antigone
 procreavit. Sans autem, qui
 tradant hosce filios editos es
 se, ex Eurygenea Hyperphan
 tis filia. Deinde, ubi, quæ an
 tea latuerant: in lucem tan
 dem prodire: Iocasta qui
 dem laqueo sibi collū fregit.
 Oedipus autem, oculis orba
 tus Thebis pellitur, ac filios
 execratus q ab urbe paretem
 exi spectantes, cum ab iniu
 rianon defenderunt. Profugit
 igitur cum Antigone in Colo
 num Atticæ terræ, populiq; lo
 cū, ubi Eumenidum lucus vis
 sebatur, in eo supplex conse
 dit. Inde fuit à Theseo susce
 ptus, neq; ita multo post e us
 ta migravit. Eteocles autem
 et Polynices de regno inter se
 gerendo paciscuntur, placuit, ut
 annuū imperiū p uices ad mini
 strarēt. Sūt, q Polynicē prius
 regnare cepisse aiūt. Deinde

annum Eteocli regnum red-
didisse. Nonnulli vero Eteo-
clem prius imperare cepisse,
nec regnum fratri tradere
voluisse, aiunt. Polynices
itaq; Thebis fugatus secum
monile, ac pepulum exportans
Argos adiuit. quo tempore
Adrastus Talai filius Argis
regnabat: ad cuius regiam per-
noctem accedit: ubi cum Tya-
deo Oenei filio, q; tam quoq;
Calydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum conse-
rit, & excitato inter eos clas-
more, Adrastus repente ap-
paruit, eorumq; pugnam dis-
remi. Tum naticinium quo
fuerat olim monitus, ut &
Aprō, & Leoni filias incon-
iugium daret, memor utramq;
illis sponfos designauit. Illi
etenim in Clypeis, alter Aprī
Leonis alter faciem depictam
gestabant. Deipylem itaq;
Tydeus, Argiam Polym-
ces, uxorem capit. Adra-
stus item utrumq; in patriam

χειν. Ζηνὲς μὲν γὰρ Λαίνοισι παρὶ
τοῖς ἄρξαστος πολυαίκεας
παράδωκε μετ' αἰωνῶν τῷ
Βασιλείῳ ἐπεκλείει· πνὲς δ'
παρὰ τοῖς ἐπεκλείῳ ἄρξαστος
ὅς, μὴ βούλειθαι παραδόν-
ταί τῷ Βασιλείῳ· Φρυγ-
δαδεῖς αὖτ' πολυαίκεας ἐκ
δυβῶν, ἔκκεν εἰς ἄρτος, τὸν τε
ἄρμον, καὶ τὸ πῖπλον ἔ-ιο-
χων· ἐβασίλευε δ' ἄρξας
ἄσθρατος ὁ ταλαοῦ· καὶ τοῖς
τούτου βασιλείοις νύκτωρ
προσσελάζει· καὶ αἰωνάτῃ
μάχῃ τιθεῖ τ' οἰνέας φάει
γοῖτι καλυδῶνα· χρομέ-
της δ' ὀζαίφνης βούς ἐπὶ φα-
νὲς ἄσθρατος, διέλυσε αὐ-
τοῦς· καὶ μαίπως πινὸς ὑπὸ
μυθεῖς λέγοντος αὐτοῦ, καὶ το-
πρω, καὶ λέοντι συζύξαι
ταῖς θυγατρῶν, ἀμφοτέ-
ροις εἴλετο θυμῷ οἱ· εἰχρῶς
γὰρ αὐτὸ τῆς ἀπαίδου, ὁ μὲν,
καὶ πρὸς περτομῶ· ὁ δ' ἄλκι-
ος· γαμεί δ' ἐπὶ πύλλῳ
μὲν τιθεῖς· ἀρξάντι δ' ἐπὶ

λυτῆκος· καὶ αὐτὸν ἄσφα-
 ρος ἀφοτόρῳ εἰς τὰς πα-
 τείδας ὑπῆρχετο κατὰ ξειν-
 κῇ πρῶτον ἰδὼν ἡνίοχος ἔ-
 5 σπασθὲν σφατθῆναι, καὶ
 τὸν ἀειτέας στυγερῶς ἐκ-
 ἀμωιάραος δὲ ὁ οἰκλῆος
 μαίτις ὦν· καὶ περὶ οὗτος ὅ-
 τι δὲ πάντα τὸν σφατθῆναι
 10 οὐκ ἐμὲν χεῖρ ἀσφαρῶν πε-
 λῶν τῆσαι, αὐτὸς τὸ ἄνθρω-
 σφατθῆναι, καὶ τὸν λοι-
 πὸν ἀπείρεται· πολυνεί-
 κης δὲ ἀμωιάραος πρὸς ἱ-
 15 στω τὸν ἀλέκτορος, ὅτι οὐκ ἐ-
 μὲν, πῶς αὖ ἀμωιάραος
 οὐκ ἐμὲν σφατθῆναι
 ὁ δὲ, εἰπὼν, εἰ λάβῃ τὸν ὄρ-
 μον ὀριφύλη· ἀμωιάραος
 20 μὲν δὲ ἀπείρεται ὀριφύλη, πε-
 ρὰ πολυνείκουσ' ὄντα λαμ-
 βάειν· πολυνείκος δὲ ὄντος
 αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἔξιν ὃ ἀμ-
 ωιάραον περὶ σφατθῆναι.
 25 ὅν γ' ἰδὼν ταύτης, γλυπ-
 τὸς γ' αὐτῇ πρὸς ἄσφατον,
 διαλυτῆρος, ὅμως τῶν

suam quamq; redacturam se
 pollicetur, igitur comparato
 exercitu, contra Thebas pris-
 us eundem esse statuit. quare
 praestantissimum quemq; adse-
 coire, imperavit. Amphiar-
 reus autem Oicleis filius nas-
 ticinadi peritissimus, quod om-
 nīs in eo bello praeter unum
 Adrastum perituros esse per-
 spiciebat, hanc Thebanā expe-
 ditionē detestabatur, quā et reli-
 quos debortabatur, Dum vero
 Polynices ad Iphim Alestoris
 filiū cōtendit, ab eoque precib.
 exposcit, ut, quā posset rōne
 Amphiarreū ad militiā capes-
 sendam cogere, demonstraret.
 Hunc ille si monile, inquit, Eri-
 phyle consequatur, Amphiar-
 reus ergo, ne quid à Polyni-
 ce muneris capiat, Eriphyle
 uxori prohibuit: Verū Poly-
 nices eam monili suo donatā
 rogat, ut virum suum ad rem
 bellicam gerendam, inducat. id
 enim ī ipsius erat manū, nam
 cum Adrastum convenisset,

ut, quæ cū eo, et Amphiarao d
regno erat, discessionē solueret.
Adrastus soluo colloqo, q̄cqd
iter eos litis, ac discordiæ, foret
ad Eriphyles iudicium se rela
tutum iureiurando confirma
uit. r̄mo igitur tpe cōtra The
bas belli rō inibat̄ur. Adrastus
ad id capeffendum cobortaba
tur, contrā uero Amphiarauus
dissuadebat: quo circa Eriphy
le torque aureo donata ad id
belli gerendū permouit Adra
stus. Tum Amphiarauus eam
subire militiā coact̄us, filiis i
pat, ut simulac per etatē lice
ret, matrē occiderent, & bello
Thebas maxime infestarent.
Porro Adrastus collectū cum
• Ducib̄ septē, i Thebas exerci
tū duc̄lare maturat. Huiusce
belli duces hi fuerūt. Adrastus
Talai, Amphiarauus Oiclis
Capaneus Hipponoi. Hippo
medō Aristomachi, siue, ut a
lijs placet, Talai. Hi argui
fuerunt. Polynices Oedipodis
Thebanus. Tydeus Oenei fir

ων ἄσρατες διαφύλῃ, δια
κρίνειν εἰς φύλιν. συγχωρῶ
σαι. ὅτε δὲ ἐδιδόκειτο ἔδει
στρατεύειν, ἄσρατες μὲν πε
ραχολοῦντος, ἀμφιαράου
δὲ ἀχρὲς πάντως, εἰς φύλιν ὅ
ρμοι λαβοῦντα, ἔπεισε τὸν
ἄσρατον στρατεύειν. ἀμφια
ράος δὲ αὐτὰ γὰρ ἔχει στρα
τεύεσθαι, τοῖς πασι δὲ αὐτο
λαῖς ἔδωκε πλεονεξίαν, τὴν
πεμπτόντα κτείνειν, καὶ ἐδιδό
κειτο στρατεύειν. ἄσρα
τες δὲ στυγεροὶ ὄντες σὺν ἡγε
μόσιν ἐπὶ τῇ, παλειμείν ἐστι
σπῶν δὲ διδοῦν. οἱ δὲ ἡγε
μόνοισι ἵσαν οἱ δὲ, ἄσρατες,
ταλαοῦ. ἀμφιαράος, ὅτι
κλέουσιν καὶ παρὰ τοῖς, ἰσχυροῦς.
ἰσχυροῦς, ἀριστομάχου. οἱ δὲ
δὲ, ἀριστοῦ ταλαοῦ. οὗτοι
μὲν ὅτι ἄριστοι. πολυνείκης
οἱ δὲ πάντες, ἐκ διδοῦν. τι δὲ
οἰνίως αὐτῶν. παρὰ τοῖς
πάντες μάλιστα, ἀριστοῦ. 28
τινὲς δὲ τι δὲ αὐτῶν, καὶ πολὺ
νεκρῶν, οὐ καὶ ταρταροῦ.

συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς ἐ-
 π' αἰ ἐπὶ κλον. ἔχον, κὶ μὴ
 κεία. πρᾶξεν ὁρῶσι δὲ εἰς
 τε μέλας, ὅς ἐβασιλεύει λυ-
 5 κούργος, ἐξ ὅτου ὕδωρ. καὶ
 αὐτοῖς ἡγάχατο τ' ἐπὶ κρήνῃ
 ὄφιν, ὃν ἔπι πύλῃ, ἢ λυμνία,
 ὅπως ἰσχύει παῖδα ὄντα ὅ-
 10 τέλῃ αἰχρῇ πύλῃ, ὃν ἔ-
 ὀδιφει. Ἀγρυδίας ὄντα καὶ
 λυκούργου. αἰδομένοισι ἔ-
 κει δὲ λυμνία ὕδωρ. ὃς αὖτε
 πτωμένον, ἐκείνον μὲν ἔκτει-
 15 να. τὴν δὲ ἔπι πύλῃ, αἰ-
 20 πμ πύλῃ. ὃς ὅρα φεῖσα
 ἐλάφους πρὸ λυκούργου.
 δικτυοῦσης δὲ τὴν κρήνῃ,
 ὅποις αἰχρῇ φεῖται. τὸν
 25 μὲν οὖν δρᾶντα ἐπιφασί-
 30 πος οἱ μὲν ἀφ' αὐτοῦ, κτείνου-
 35 σι. τὸν δὲ παῖδα δὲ πύλῃ.
 ἀμφιάρκτος δὲ εἶπεν ἐκεί-
 40 νος τὸ σημεῖον ἔστω τὸ πα-
 45 μέλλοντα περὶ αὐτοῦ,
 50 ὅσα. τὸν δὲ παῖδα, ἀρχί-
 55 μορον ἐκείνου, αἰ δὲ ἔστω

lus Aetolus, Parthenopaeus
 Melamoniis Arcas. Sūt, q. Ty
 deū, et Polynice ūter bosque mi-
 nime conuenerent, sed Eteo-
 clū, Iphēu, et Meziacū recon-
 sent. Profecti uero in Diemēā,
 cui Lycurgus rex praesat,
 aquā deposeūt, et his ad fon-
 te uic dux fuit Hyppisyle, te-
 lecto infante paruido Ophela-
 te καὶ, Eurydices, ac Lycur-
 gi filio, cuius ē nutrix erat,
 nam, cū Lomniæ mulieres ab
 ea Theanē patrē seruatiū su-
 iſſe cōperiffent, illū obituncas
 tū. At Hyppisylem uendides
 runt. Quo circa uic tuenda
 gratia apud Lycurgum ser-
 uiebat. Ea, interea dum
 demonstrat iter ad fontem,
 relictus puer à dracone occi-
 ditur. Draconem uero Adra-
 sti apparitores interemerunt,
 ac puerū sepeliunt. Tum Ana-
 phidatus, ad inquit prodigia
 um futura praenuntiat. Sed
 et hunc puerum Archome-
 sum uocant, et in eius etiam

ὄγυιαν· ἀμφικύκλος δὲ,
 πρὸ τὰς προπύλας, ἱππο-
 μέδων δὲ, πρὸ τὰς ὀγκά-
 στας· πολυαείκλος ὃ, πρὸ τὰς
 5 ὑψίστας, πρὸς ἑσπέραιος, πρὸ
 τὰς ἐλκτράς, τηλέους δὲ,
 πρὸ τὰς κρηνίδας, καὶ δώ-
 παλαια δὲ καὶ ἐποκλῆς θη-
 καίαια, καὶ κατὰ σήκας ἡγε-
 10 ομόνομα, ἱεῖα ἴσοις ἔταξε· καὶ
 πῶς αὖ ποτὶ χλίοιτο ἔπο-
 λεμίων ἐμαυτῶν· ὃν δὲ
 πρὸ θηβαίοις μαίτις τειρε-
 σείας αἰετοῖς, καὶ χερυκλῶν
 15 στέμφοις, ἀπὸ χλίοιο οὐδαίον
 τῷ ἀπαρτῷ χλίομενος τυ-
 φλὸς τὰς ὁράσεις· οὐ πρὸ
 εἰ τῆς κηρώσεως, καὶ τῆς
 μακροῦς λέγον· ὁ λόγος διὰ
 20 φορεῖ· ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν
 ἔπο· θιῶν φασι τυφλῶθῃ
 ναι, ὅτι τοῖς αἰσθησέσιν, ἃ
 πρὸ πείνῃ θιλον, ἐμάνυε· φε-
 ρεκύδης δὲ ἔπο· ἀθιῶς αὐ-
 25 τὸν τυφλῶθῃ ναι· οὐ γὰρ γὰρ
 τῷ χερυκλῶ προσομιλῇ τῇ
 ἀθιῶ, γυνυκλῶν αὐτὸν πᾶν-

peneus vero ad Ogyiā. Am-
 phiaras ad Proetidem. Hip-
 pomedon ad Onchaidem, Poly-
 lymices, ad Hypsistam, Pater-
 ibenopaeus ad Helestram, Ty-
 deus demum iuxta portam Cre-
 nide tentoria fixerunt. Sed ip-
 se interea Eteocles Thebanos
 suos annis instruxit, constitus-
 tisq; ductoribus pares, parib.
 suas cuiq; copias regendas com-
 mittit. Ad haec, qui posset hos
 fies superare, uaticinantium
 consilio conquiescit. Erat per
 ea tempora Thebis Tiresias
 uates Eucrii, et Chariclois
 Nymphæ filius ab V dei unius
 us Spartorum, Satorum uel, ge-
 nere oriundus, oculis captus.
 Deq; huius cecitate, ac uatici-
 nandi peritia uaria est historia,
 Namq; alij deorum ira, quod
 mortalibus, quæ latere uoluisse-
 sent, detegeret, excæcatam
 fuisse aiunt. Pherocydes au-
 tem à Pallade luminibus orba-
 tam refert. Siquidem cum
 Chariclo Minervæ carissima

esset, et nudam per omnia
Deam uidere licebat, eamque
manibus suis erutis illius oculo
lū cæcum fecisse, at Charis
clō Palladem, ut patri oculos
resisteret, orasse, quod cum
Dea efficere non posset, ex-
purgatis illius aurium meatibus,
omnem omnium aurium
garritam intelligentem fecis-
se, eundemque Cyaneo sceptro
condonasse: quæ gestans æque,
atque oculatus tunc incedebat.
Hesiodus autem enarrauit,
conspicuum aliquando Tires-
siam non procul à Cyllene coeuv-
tis angues baculo cecidisse,
etque de uiro in muliere mutas-
tum fuisse, et rursus ita coeuv-
tes eosdem serpentes obser-
uasse, et in priore uiri formā
redisse: quo circa, Iuno,
ac Iupiter ambigentes: mulie-
resne, an uiri maiorem in con-
cundo uoluptatem caperent,
hunc sibi litis arbitrum de-
legerunt. Tum ille de nocte
nem, ac decem, quæ inter

τὰ ἰδὲν. τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ
τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῆς καὶ τα-
λαρομήν, πρὸν ποιῆσαι.
χειρὸς ἡ δρομήν, ἀχρη-
ταστῆσαι πάλιν ταῖς ὀφθαλ-
μοῖς μὲν δρομήν τοῦτο ποιῆ-
σαι, ταῖς ἀκοῇς δὲ κενεά-
ρας, ἀπαλὰν ὀρνίθων φωνὴν
ποιῆσαι σιωεῖναι. καὶ σὺ-
ππρον αὐτῆς δρομήν δακρυά-
σιον. ὁ φθῶν, ὁμοίως τῆς βλά-
ποσιν ἐβλάδιζεν. ἡ δὲ οὗτος δὲ
φθῶν, ὅτι θεοσάμνος πρὸς
κυλλήνῃν ὁ φθῶν σιωποῖ ἀχρη-
τας, καὶ οὕτως ἰάσας, ἐλπίς
τῆς αὐτοῦ φθῶν. πάλιν δὲ
τοῦ αὐτοῦ ὁ φθῶν ἡρατρή-
σας πλάζοντας, ἐλπίς αὐτοῦ.
διότι φθῶν, καὶ οὗτος ἀμωσῶν
βλάπας πρὸ τῶν, ταῖς γυναιξὶ
καὶ, ὅτι αὐτοῦ φθῶν ἡ δαδαι
μᾶλλον εἰ ταῖς σιωποῖσιν
συμβάλλοι, φθῶν αὐτοῦ. ὁ
δὲ ἐφθῶν μοιρῶν πρὸς ταῖς
σιωποῖσιν οὐσῶν ταῖς μελῶν,
αὐτοῦ φθῶν. ταῖς δὲ δὲ
καὶ, γυναιξὶ. ὅθεν ὁ φθῶν

αὐτὸν ἐτύφλασε. ζούς δὲ
 πῶς μακρικῶς αὐτῷ ἔδωκε.
 τὸ ὑπὲρ τειρεσίου λεχθὲν
 πρὸς δίκαιον ἔργον.

5 Ἰὼν μὲν μοῖρῳ δέκε μοιραν
 τῶν περὶ αὐτῶν,

Τὰς δὲ δέκ' ἐμπύμπλοισι
 γυνὴ τῶν πούσα νόημα.

Εὐλόγῳ ἢ καὶ πολυχρόνιος οὐ-

10 στος δὲ θεβαίοις μακρυόμο-
 ρος, εἰ περικύσθη. ἐὰν μνησι-
 κὸς ὁ κερκὴς ἄρ' ἐσφάρον
 αὐτὸν ἐπιδῶ. ἄρ' ἔκ' οὐκ ἔστι με-
 νοικὸς ὁ κρείωνος, ἐαυτὸν περὶ

15 τῶν πυλῶν ἐσφάξε. μάχης ἢ
 ἡλομῆος, οἰκοδομῆος μέγισ-
 τῶν τειχῶν στυγερώδεσσι. καὶ
 καὶ παῖδες ἀρπαγὰς κλίμα-
 κας, ἢ τὰ τείχη δι' αὐτῶν αἰῶ-

20 καὶ ζούς αὐτὸν κεραιῶν. τὸν
 τοῦ δὲ ἡλομῆου ἰόπακος
 τῆς ἀρχαίας γίνεται. ὥς δὲ
 ἀπώλλωτο πολλοὶ, δέξαι
 ἐκ τῶν τοῖς στρατῶμα-

25 σι, ἐπικλῶν, καὶ πολυεῖ-
 κος, πᾶσι τῆς βασιλείας μο-
 νομαχοῦν, καὶ κτείνουσι

cocundū voluptatis partes ca-
 piūtur, non ē mares, ac iudic-
 re decē sentire iudicavit. Pro-
 inde illū Iuno luminis usu pri-
 uavit. Cui Iupiter p luminis
 bus adēptis uaticinandi scien-
 tiam cōcessit. Sunt, q Tiresiā
 Ioui, Iunoniq, ita respondis-
 se ferunt.

Parte una ē denis mas partis
 bus oblectatur,

At mulier solidū coitus capie
 ipsa decuncē. Longuā insup
 Tiresiae uitā fuisse, proditur.
 Illic itaq; Thebanis futura se
 dicens cū uictorē fore, inq, se
 Menæceus Creōtis filius sese
 Marti uictimā deuoueret. Qd
 ubi Menæceus audiuit, sei p
 ante portas mactauit. Deinde
 pagna commissā Cadmeos ad
 muros usq; psecuti sunt, ei ar-
 reptis scalis Capaneus in sum-
 mos muros cōscendit, eūq; Iu-
 piter fulmine idū interemit.
 Quo factō Argiui aufugiūt, in
 quo cū multi cecidissent, ex
 utriusq; exercitus snia Eteas

ΑΠΟΒΛΟΔΟΡΙ

cles. & Polynices singulari
certamine pugnant, ac mutuis
se uulneribus necant. Noua
rursus pugna conferta Astas
et filij rem fortissime ges
serunt. Ismatrus enim Hippo
medonem prostrauit. Leas
des Eteoclam. Amphidicus
Paribenopæum à Periclyme
no Neptuni filio cæsum fuis
se narrat. Melanippus ad hec
nouissimus Aslaci filius Tys
deum in uentre percussit, qui
cum sentianimis laceret, Pala
las ab Ioue impetratam reme
diam attulit, quo illum fas
ceret immortalis. Quod
tum accepisset Amphiarus,
Tydeum ofus, quoniam ip
sam præter sententiam suam
Argiuos ad bellum Theba
rum compulisset, defectum
Melanippi caput ad eum tra
xit. Tydeus, quod ab eo uultu
ueritatur esset, illum occidez
tat, detractum eo de capite
cerebrum absorbuit, id
ubi Pallas animaduertit, ins
dignata

ἀλλόλοις. καρτερᾶς δὲ πύ
λιν γλοβέλης μάχης, οἱ αἰ
σακὸν παῖδες, κείσθουσιν,
Ἰσμάτρος μὲν γὰρ ἱππομέδον
τα ἀπὶ κτείνει. * λεάδης δὲ,
ἐτεόκλον· αἰμωίδης δὲ, πῆ
ρσοπαῖον. ὡς δὲ οὐρυνπίδης
φασὶ πῆρσοπαῖον ὁ ποσει
δῶτος παῖς προκλύμενος
ἀπὶ κτείνει. μελαίππος δὲ ἰο
ὁ λαιπὸς τῆς καΐδων, εἰς
τὴν γαστέρα τυδεία πρὸς
σκει. ἡμῶν τούτου δὲ αὐτοῦ
καίμελον, πῆρ αἰδὸς αἰτῆς
μὲν ἀθηνᾶ φάρμακον ἦν εἰς
κα, δῖου ποιεῖν ἔμελλεν
ἀθάνατον αὐτόν, ἀμωιά
ρος δὲ αἰδομένος ἑῶν, με
στῶν τυδεία, ὅτι πῆρ αἰτῆς
καίον γράμην εἰς θήβαο
ἔπεισε τὸν ἀργεῖον σφα
τᾶν εἶδαι, τὴν μελαίππου
κεφαλὴν ἀχρεμῶν, ἔδω
κεν αὐτῷ. πηδοκόμενος δὲ
τυδεὺς, ἔκτεινεν αὐτόν. οἷος
δὲ διελὼν τὸν ἐγκέφαλον,
ἐξέρρεφουσιν αὐτός. ὡς δὲ
εἶδε

εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυχῷ χρεῖσα,
 τὴν δ' ὄργισαι ἐπέχετ', κ' ἢ
 ἐφθόνησιν. ἀμφιμαράω δὲ
 φάτο· γοῖτι πῶτα πότα μόνισ-
 5 μιν ὅτι πρὶν ἔσθ' ἀποκλυμέ-
 ρου τὰ τὰ τὰ τὰ τὰ, ζῶς κα-
 ραυνὸν βαλὼν, τὴν γῆν διέ-
 σπασεν. ὁ δὲ σὺν τῷ αὐτῷ μα-
 καὶ τῷ ἡνιόχῳ, βᾶτωνι, ὥς
 10 δὲ οἱ οἱ, ἐλατῶν ὦ ἐκρύφθι,
 καὶ ζῶς ἀθάνατον αὐτὸν
 ἐπαύσατο. ἄσπασον δὲ μόνον
 ἵππων δίσωσιν ἀρίων. τοῦ-
 τόν ἐκπαυσεῖσθ' ὡς ἐλπίσας
 15 δὲ μὴ τῆς εἰκαδεῖσας ἐλπίσας
 καὶ τὰ τὴν σιωπούσας κρείων
 δὲ τὴν θαλάσσαν βασιλεύσας
 πᾶσιν ἀλάσας, τὸν τ' ἀργείων
 νεκροὺς ἐρεῖψας ἀτάφους.
 20 καὶ κενέξας μιν δὲ δαί-
 πσι, φύλακας κατέστησεν.
 αὐτὸν γὰρ δὲ μὴ τῶ οἱ δὲ πο-
 δὸς θυγατρὶν κρύφα τὸ πο-
 λαυεῖκος σῶμα κλέψασα
 25 εἰ δαίσε. κ' φεραθείη ἔσθ' ἀπο-
 κρείοντος, αὐτὴν τῷ τὰ τῷ
 ζῶσαν ἐκρύψατο. ἄσπασ-

dignata beneficium eius cemo-
 di abstinuit, & invidit. Inter
 hæc Amphiarao ad Isme-
 num annem fugienti, prius,
 quam, in humeris à Pericly-
 meno vulnus acciperet, demis-
 so ab Ioue fulmine terra des-
 hiscit, Mox ille cum curru sis-
 tul, & Batone auriga, siue,
 ut quidam ferunt, Elationo,
 ex terræ biatru, Ægyptus est,
 & postea nunquam, visus est,
 Illū. n. Iupiter immortalitate do-
 navit. Væq. Adrastus ab A-
 rione equo neccus i tuū, eua-
 fit. Hunc Ceres in Ermenyis
 formā cōuersa, ex Neptuni cō-
 cubita genuit. Creon Thetæ-
 norum regnum adeptus Argi-
 norum cadauera insepulta p-
 iecit. Quinetiam, ubi edi-
 flo præcepit, ne quis ea sa-
 pelire curaret, custodes appo-
 suit. Antigone vero sola Oedi-
 podæ filiarū superstes Poly-
 nicis corpus, quod occulte huius-
 mōdum curavit, à Creōte des-
 phēsajūm cōjicitur in sepul-

ebriū. Adrastus, aut Athenas
pfectus, ad Misericordiae arā
cōfugit, atq; patris supplicatio
nibus, Cadaverū tumulādi po
tēstati p̄cabatur. Tū Athe
nenses cōparatis militū copijs
duce Theseo Thebas capiunt,
cadavera suis sepeliēda cōces
serūt. Et in Capanei rogu cō
flagrātē cōiux Euadne Iphiz
elis filia seipsam coniecit, et
suo cū marito cōcremari non
subterfugit. Decimo autē post
anno caesorum ad Thebas du
cū filij, cognomēto Epigoni, ac
si dicas latine postbumi, pater
nas caedes ulturi, bellum cōtra
Thebanos gerendū statuerūt.
deq; belli exitu oraculum sci
cātib. ipsis, Deus victoriā nati
cinatur, si Alcmacone duce bel
lū capefsāt: sed Alcmaeon hu
iusce expeditionis praefecturā
detrectabat, prius, quā de mas
tre suppliciū capiat, nibilo tū
secius ad id bellū cōcedit, Nā,
cū Eriphyte poplū a Theban
dro Polycis filio accepiss-

τος δὲ εἰς αἰδήνας ἀφικόμε
τος, εἰδὼ τὸν ἐλέου βαμὸν κα
πέφυγε. καὶ ἰκατέραις θεῖς,
ἡμίονο δαΐπῃ εἰν ἑὸν νεκρούς.
οἱ δὲ αἰδυνῶντες, μετ' ἀπιστίας
στρατ' ἀγαντες, αἰροῦσι δα
βασ. καὶ ἑὸν νεκρούς τοῖς
οἰκείοις διδῶσιν δαΐλαι. τῆς
δὲ καπνέως κοκομῆλις πυ
ρᾶς, δαΐδην ἢ καπνέως ἰο
μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ ἰωλίδος
ἑαυτὴν βαλοῦσα συγκακ
καίει. μετὰ δὲ ἔτι δαΐλαι. οἱ
τῆς ἀχλομῆλιος παῖδες κλυ
δαίτες ἐπίγονοι, στρατ' ἀγαντες
δὲ δαβασ. περὶ τοῦ τ' ἑ
πατρὸν δαΐχον τιμαρτί
λαδοι βουλόμην. ἢ μετ
ταυομῆλιος αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐ
δέειπεν νίκην, ἀλκμαίωνος
ἡγουμένη. ὁμῶς τῇ ἀλκμαίων
ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ
βουλόμην, πρὶν πίσεσθαι
τὴν μητέρα, ὅπως στρατ' ἀ
γαντα. λαβοῦσα γὰρ ἐμφύλιος
πρὸς ἀδελφόνιστον τῆς πολυ
γυνίας τὸν ὄρεμον, ἢ τὸν πῆ-

πλοῦς, αὐνέπεισε, καὶ ἦδ' αὖ
 δαῖς στρατεύεσθαι· οἱ δ' ἔτι γε
 μὴ ἀλκμαίωνα ἐλόμηναι,
 δῖόν τε ἐπολέμου· ὕβρις
 5 δὲ οἱ στρατεύομενοι αἶδε, ἀλ
 κμαίων ἀμειψάδου, καὶ αἰμ
 φίλοχος· αἰγιαλὸς δ' ὀφθαλ
 μῶν· διομήδης τυδῖος· πρὶν
 μαχος πρὶν τοῦ καίου· θῖος
 10 ὅλος καὶ πανέως· θάρ' ἀνδρῶς
 πολυεῖκος· θύρ' ἔνυλος,
 μυκηστὴς· οὗτοι πρῶτοι
 πρὸ πορθεύσι τὰς πίτεις καὶ
 κῆρ· ἐπειτα τῆς θεοῦ
 15 ἔνυλ' ἔδοντες, λαοδάμαρτος
 τῆς ἐπὶ κλέους ἡγουμένης, γλο
 δαῖς μάχονται· καὶ λαο
 δάμαρ μὲν αἰγιαλὸς κτεί
 νει· λαοδάμαρτα δ' ἀλα
 20 μακτῶν, καὶ μετὰ τὸν ὄντου
 δαῖα τὸν θεοῦ οἱ συμφο
 ρῶντες εἰς τὰ τεῖχη· τερε
 σίου δ' εἰ πῶτος αὐτοῖς πρὶν
 μὲν ἀρ' ἰσθμῷ κίρνηται· πρὶν
 25 δ' ἀλλ' ὅπως ἀρ' ἔλλεν, αὐ
 τῶν δ' ἐπὶ γαῖαν· πρὶν μὲν ἔν
 πολυεῖκος κίρνηται· πρὶν τοῦ

sei suos etiā filios. ad eā pro
 vinciam belli capeffendam in
 duxerat. Delecto igitur, sibi
 omniū calculis Alcmaeone Im
 peratore, Thebas oppugnā
 tum ierunt, qui uero hanc mi
 litiam secuti sunt, bi fuerunt,
 Alcmaeon, Amphilocheus Am
 phiarai filij. Aegialeus Adra
 sti. Diomedes Tydei, Proma
 ctus Parthenopaei. Capanei
 Sibeneus, Polynices Theba
 sander, Eurypylus Mecistei.
 Sed hi aī omnia finitimos cir
 ca uicos depopulantur, qua in
 re Thebani suis opem latenti
 eruptione facta Laodamante
 Eteoclis filio duce, fortissime
 pugnant:: Siquidem Laode
 mas Aegialeum necat, Laoda
 mantem uero Alcmaeon, quo
 caeso Thebani ad moenia con
 fugiunt, qui Tiresiae uatis con
 silio moniti ad hostes faciales
 de pace petenda mununtur. Ip
 si uero interea fugam capess
 unt, siquidem coniugibus, li
 berisque suis eib. supra uehiqu

APOLLODORI

la collocatis , relicta urbe
abierunt , atq; ubi per noctem
ad Tilphusium fontem per-
uenerunt , Tiresias cum eo
de fonte sumptam aquam au-
dissime bibisset : improvisa ,
ac repentina morte , uitam
reliquit . Thebani uero diu,
multūq; peruagati Estiæ ur-
bem absē conditā incolauerūt.
Argini interea cognita The-
banorum fuga, congregiuntur
Thebas , ac præda collecta ,
et muros euertunt , ac ur-
bem totam deuastant, ac præ-
dæ partem Delphos ad Apol-
linē mittunt cū Tiresiæ filia,
cui Mantō nomen erat: noue-
rant enim ipsi , captis; diru-
ptisq; Thebis spoliōrū ῥητάν-
tissimum , ac nobilissimum illi
dono missuros, post, ubi ab ar-
ginis Thebæ capte sunt, Al-
cmeon , quod in eam quoq;
dona Eriphylem matrem ces-
pisse, rescituisset, maiori suc-
census est iracundia, et accep-
to ab Apolline responso , eam

σιν. αὐτοὶ δὲ αἰαβρίζουσιν-
τες ἑδρὴ τὰς ἀπὸ νύκτας,
καὶ γυναικας, ἐκ τῆς πόλε-
ως ἐφαλον. νύκτωρ δὲ ἑδρὴ
τὴν λεγούσαν πλφουσία 5
κρύβνουν πρὸ λεγομένην αὐτῶν.
τειρεσίης ἀπὸ ταύτης παῖν,
αὐτῶν, τὸν εἶον κατέστρεψαν.
Θηβαῖοι δὲ ἑδρὴ πολὺν διελ-
δόντες, πόλιν ἐστίασαν κτῆς 10
ἄνθρωποι κατὰ κρησιν. ἀργεῖαι
δὲ ὕψος τὸν ὄρατον τῆς
Θηβαίων μελόντες, εἰσάσαν
εἰς τὴν πόλιν. καὶ σπινθαροί
ξοισι τὴν λείαν, καὶ πρὸς αἰ-
ροῦσι τὰ τεῖχη. ὅθεν δὲ λείας
μέρος εἰς διελφούς πέμπουσιν
ἀπὸ λῶνι. καὶ τὴν τει-
ρεσίον θυγατέρα μετατῶν ὕ-
ξαντων γὰρ αὐτῶν Θηβας ἐλόντες 20
τες, τὸ κάλυσιν τῆς λαφύ-
ρον αἰαθίσαν. μετὰ δὲ τῆς
Θηβαίων ἄλῃσιν, αἰδομένοι-
τος ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτῶν
δῶρα εἰληφῆσαι ἐμφύλιων 25
τὴν μετῶν, μάλλον ἢ γὰρ
κτενέ. καὶ χρόνον τοσούτον ἀπὸ

λαὸς αὐτῷ πλὴν μετὰ δὲ
 πίπτειν. αἵ τοι μὲν μάλλον
 λέγῃσι σὺν ἀμφιλόχῳ τῷ
 ἀδελφῷ κτεῖναι πλὴν ἐρι-
 5 φύλῳ. αἵ τοι δὲ ὅτι μόνος
 ἀλκμαίωνα δὲ μετῴλθεις
 ἔμνῃς τοῦ μηρώου φόνου.
 καὶ μεμνηὶς, πρῶτον μὲν
 εἰς ἀρκασίαν περὶ οἴκῳ*
 10 ὁπρᾶγινεταί. ἐκασθὲν δὲ εἰς
 ψωφίδα περὶ φρυγία. κα-
 θαρσθῆναι δὲ ὑπ' αὐτῷ ἀρσι-
 νόῳ γαμῇ πλὴν οὐτοῦ θυγα-
 τῶρα, καὶ τόν τε ὄρμον, καὶ
 15 τὸν πύλον ἔδωκεν ταύ-
 τη. ἡλιομῆνις δὲ ὕσθρον τῆς
 γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρῃ, χυῖον
 τοῦ αὐτοῦ τῷ θεοῦ, περὶ ἀχ-
 λαδον ἀπικίαι, καὶ πρὶ ἐκασ-
 20 τὸν πόλιν διαλαμβάνειν. τὸ
 μὲν πρῶτον περὶ οἰνεία πα-
 ραγίνεται, εἰς καλυδῶνα,
 καὶ ξοίζεταί παρ' αὐτοῦ.
 ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς θεσ-
 25 πρῶτον, τῆς χώρας ἀπι-
 λαύεται. πλοῦταίον δὲ
 ἀδελταῖς ἀχλάδων παρὰς πα

necaui. Nec de sunt, q Amphi
 lochi ēi germani fratris adius
 mēio matri suae cādē intalisse
 Alcmaeonē memoriae cōmēda
 runt. Tameisi plures sint aus
 etiores, qui nullius auxilio id
 facinus ab eo cōmissum fuisse
 testantur. Alcmaeonem uero
 ob infelicissimā matris suae si
 nem furij exagitatum, ac su-
 ribundum legitur in Arcadis
 am imprimis ad* Oideum se
 recepisse. Illinc aūt Psopbiadē,
 ad Phegeū cōmeasse, a quo p-
 lustratū, cedis ergo Arsinodē
 eiusce filiā uxō rē duxisse, cui
 ēi monile, ac pepulum dono des-
 disse. Postea uero q̄ ea de cā
 summa frugum inopia, ac fa-
 me laboraretur, consultus
 Apollo, id ex oraculo respon-
 dit. Ad Acheloum cōmigrans
 dū, ab eoq; urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primū ad
 Oeneū p̄ficiscitur, eiusq; hos-
 pitio usus ē. Inde ad Thespro-
 ias p̄fectus ab eoq; finitū res
 pellitur. Demū, ad Acheloi son

APOLLO DORI

tes concessu, ab eoq; expiatur: nec non illius filiam Callirrhoen, & quem locum Achelus exaggerarat, urbem ibi ab se construtam habitavit: Mox autem Callirrhoe mortua, reliqua habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coitura nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaeon Persphidem profectus, Phegeonemquit naticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedit: & pepulum: Hec ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei a famulo denuntiatum esset, quod haec Callirrhoe sibi infidij a Phegei liberis Texmeno, & Axione patris interio circumventus a medio tollitur. Arfinoem vero id factum increpantem Phegei filij coniecitant in arcam Tegeam transfuehant, atq; Agapea

ραγνόμενος, καθάριεταί· πύπ' αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐκείνου θυγατρῶν καλλιρρόην λαμβάει. καὶ ὁν ἀχελεύς περὶ σέχωνε τὸ πρὶν κτίσας κατ' ἑκαστα. καλλιρρόης δὲ ὕστρον τόντε ὄρμον, καὶ τὸ πύπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν. καὶ λετούσης οὐ σπασκύνειν αὐτῇ, εἰ μὴ λάβοι ταῦτα, διὸ παῖο ραγνόμενος εἰς Ἰωλίδαν ἀλκμαίων φηγεὶ λέγει περὶ ταῦτα τῆς μοιρίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτῷ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς δελφοὺς κομίσκῃ· καὶ αὐτῇ, καὶ τὸ πύπλον· ὃ δὲ, πιστεύσας δίδωσι, μινύσκει· τὸς δὲ θοράκωντος, ὅπ' ἐκκαλιδρόν ταῦτα λαβὼν ἐκίμει· καὶ εὐρύνει εἰς Ἰωλίδαν φηγεὶς παίδων τυμλόν, καὶ ἀξίωτος ἐπιτάξαστος τοῦ φηγεὶς, ἀναρεῖται. ἀρσένον δὲ μεμφομένην, οἱ τοῦ φηγεὶς παῖδες ἐμβολοῦσιν· καὶ εἰς λάριαν, κομίσκονται εἰς τίγαν. καὶ ἀφ' ἑκαστου

πίπαι· καὶ τὰς δούσας μὲν αὖ
 ἀλκμαίωνος αὐτῆς φόνον.
 καλλιρρόη δὲ, τὴν ἀλκμαίω-
 νος ἀπώλειαν μακροῦσιν,
 5 πλοσιζόντος αὐτῇ τῷ διὸς
 αἰτῆται τὸν γελυνυλῖον
 περὶ δὲς ἀλκμαίωνος αὐ-
 τῇ γελυνῶσαι τελευτῶν· ἵνα
 τὸν τῷ πατρὸς ἴσονται φέ-
 10 ρον· γελυνῶν δὲ, ὁ βαίφνης
 εἰ παῖδες τέλειοι, αὐτὴν τὴν
 ἐκδοκίαν τῷ πατρὸς ὁρῶν.
 καὶ τὰ τὸν αὐτὸν δὲ καίφνης,
 15 ὅτε, φηγίως παῖδες περὶ-
 15 1008, καὶ ἀγνῶν εἰς διελφὸν
 νομίζοντες αἰκλῶναι τὸν ὅρ-
 μον, καὶ τὸν πύλλον, καὶ τὰ
 λυοῖσι περὶ ἀγαπίοντα· καὶ
 αἱ αὖ ἀλκμαίωνος παῖδες,
 20 ἀμφότερὸς τε, καὶ ἀκραιφνέ-
 και αἰκλῶντες τὸν τῷ πατρὸς
 φηγίως, πᾶς γελυνῶν τε εἰς
 τὰς δούσας, καὶ παρελθόντες
 εἰς τὰς δούσας, τὸν τε φη-
 25 γίως, καὶ τὴν γυναικῶν αὐ-
 τῇ κτείνουσι διαφείντες δὲ
 ἀχρὶ πηγίως, ἐπὶ προσηνέ-

nori tradunt ementiti ab Alc-
 maeone eam fuisse interfe-
 ctam; Ceterum. Callirrhoe
 audito Alcmæonis interita,
 dum secum rem habet, ab
 Ioue flagitat, ut ij quos ex
 Alcmæone liberos sustulisset,
 necem paternam ulciscerentur,
 simulac adultam iam ætas
 te forent. Quare impetrata,
 adulti planè filij repente ad
 patris ultionem exilierunt.
 Quo etiam tempore Phegei fi-
 lij Pronous, & Agenor,
 ut monile, ac pepulum Del-
 phico Apollini dedicaturi fe-
 rebant, ad Agapenorē,
 & Alcmæonis filij Ampho-
 terusq; & Acarnan unā
 diuertunt, ubi cæsus patris
 sui interfectioribus, profecti
 Psoptidem, factaq; in rex
 gnum impetu, Phegeum, &
 uxorem eius occidunt, sed
 fugientis Tegeam usq; in-
 secuti sunt; uerum Tegean-
 sium ope, & Arginorum
 quorundam adiuncta fuga

eis Iſophidijs incolantes ex-
uaſerunt . quĩs , ubi rem
geſtam omnem , patri des-
clararunt , monile ſimul , &
peplum , Delphos proſecti ex
Acheloi imperato Apollini
conſecrarunt . Progreſſi de-
inde in Eptum , collectis co-
lonis Acarnaniam condunt .
Atqui Euripides Alcmaeo-
nem, inquit , per inſaniae tem-
pora , ex Mantone Tireſiae
filia duos fuſcepiffe marem
ſcilicet Amphilochoum , &
ſextinci ſexas Tiſiphonem .
Tralatos deinde puerulos co-
rinthum, Creonti Corinthio-
rum regi alendos dediffe : ac
Tiſiphonem forma praece-
lentiffima à Creontis coniu-
ge diuenditam fuiſſe, damna-
cite ; ne eam Creon ma-
ritus in coniugium ſibi ca-
peret, ſubueretur . Alcmaeo-
nem uero hanc mercatam
eſſe , cum ſuam ipſius filiam
ſeruiturā ſeruitutem neſciret .
Mox autem proſectum Co-

πων πεγατῆς, καὶ τίνων ἀφ-
χείων ἐσώθησαν, εἰς φυγὰς
τῆς ψωφιδίαν τραπέντων.
δικλῶσαντες δὲ τῇ μητεὶ
ταῦτα, τὸν πεδρμον, καὶ τὸν
πέπλον ἐλθόντες εἰς διελ-
φοὺς αἰέδωτο, κατὰ πρὸς
σαξην ἀχλαῶν. παρὼν δὲ
τες δὲ εἰς τὴν ὕπαιρον, εὐα-
δρσίχοισιν οἰκότερας, καὶ κτί-
χοισιν ἀνακραίαν . ὁρῶν-
τες δὲ φροσὶν ἀλκμαίονα κα-
τὰ τὸν τῆς μαλίας χρόνον,
ἐκμαστοὺς τειρελίον, παῖ-
δας δύο γελνῶσαι, ἀμεί-
λοχον, καὶ θυγατῆρα ποι-
φόνιον . κομίσαντα δὲ εἰς κα-
λυδον, βασιλεῖ κρείοντι . καὶ
τὴν μὲν ποιφόνιον δικεργαῶν
ἔαν ὁμορφέα, ἔπειτ' κρείοντος
γυναικος ἀπὲμπωλα-
θῆναι, δεδουκίαν μὲν κρείον
αὐτῶν γαμετὴν ποπίσσηται .
τὸν δὲ ἀλκμαίονα, ἀγορά-
σαντα ταύτην ἔχειν, οὐκ εἰς
ὅδε ταύτῃ ἐαυτῷ θυγατῆρα
δορᾶται . πρᾶξιόμε..

νοι δὲ εἰς κῆρυθον, ἑδὴ τιμὴν
 τῆς, πικτῶν ἀπαίτησιν, καὶ
 τὸν υἱὸν κομίσασθαι. καὶ ἀμ-
 φίλοχος καὶ τὰ χρυσμοὺς ἀ-
 5 πολλῶντος, ἀμφιλοχικὸν ἄρ-
 γος ὤκρυσεν. ἐπαυάτωρ δὲ
 νῦν πάλιν ἑδὴ τὸν Πέλασ-
 γον, ὃν Ἀκουσίλαος μὲν διὸς
 λέγει, καὶ νιόβης καὶ δαΐδρ-
 οῦ πατρὸς. ἡσιόδοος δὲ αὐτὸ-
 χθονα, τούτου, καὶ τῆς ὠκεας
 τοῦ θυγατρὸς μελιβρίασ. ὅ
 καὶ δαΐδρ ἄλλοι λέγουσι,
 νύμφης κυλλῆνης, καὶς λυ-
 15 κῶν ἐγείρε. ὃς Ἐκσιλίδων
 ἀρχαῖδων, ἐκ πολλῶν γυναι-
 κῶν πεντήκοντα καὶ ὀκτὲς
 γείνουσα. μαίναλον, Δεωρεῶ-
 τὸν, ἔλινκα, νύκτιμον, πε-
 20 σκέτιον, καόκωνα, μκκισία,
 ὃ πλεον, μακρῆα, μάκκιδ-
 νον, ὄρειον, πόλιχον, ἀκόντην,
 βιάμονα, ἀγκύρεα, ἀρχε-
 βᾶτην, καρετρώνα, αἰγῶνα-
 25 ρια, πᾶλλατα, αὐμόνα, κα-
 ρυθον, ἀρόδον, λίτον, κορέ-
 θοντα, μαίναλον, τηλεβόαν

rinthum liberos repetitarum,
 et filium etiam ipsum tu-
 lisse. Dein Amphiloctus As-
 pollinis oraculo monitus Ar-
 gos Amphilocticū habitatum
 concessit. Iam vero redeun-
 dum est ad Pelasgum, quem
 Acusilaus, ut antea monui-
 mus, Iouis, et Niobes filium,
 ait. Sed Hesiodo indigetem
 fuisse placet, cuius, et Me-
 libææ Oceani filia, siue, ut
 alij volūt, Cyllenes Nymphæ
 filium Lyaonem fuisse me-
 moratur. Qui Arcadibus im-
 perans, è multis uxoribus
 filiorum quinquaginta fa-
 ctus est pater. Quorum hæc
 sunt nomina Menalus, Tbes-
 protus, Helix, Nyctimus,
 Peucectus, Cancon, Me-
 cistens, Opleus, Maca-
 reus, Macedonius, Hortus, Pe-
 lichus, Acontes, Eucemon,
 Ancyor, Archebates, Car-
 teton, Egeon, Pallas, Eunon,
 Canethus, Proithous, Li-
 nus, Corethos, Menalus,

Teleboas, Phrysius, Phas-
sus, Phibius, Lycus, Ali-
pherus, Genetor, Bucolion,
Socleus, Phineus, Eumetes,
Harpaleus, Poribens, Pla-
ton, Aimon, Cynaëthus, Leon,
Harpalycus, Heræus, Tis-
tanas, Mantius, Cleor, Stym-
phalus, Orchomenus, Nyctimū
Iuniorē. Hi cū supbia tum im-
pietate cunctis mortalibus an-
teflecterunt. quare Iupiter, ut
horum impietatis periculum
faceret, sumpta hominis mer-
cenarij forma, ad eos acces-
sit. Tum hi simulacrum con-
spiciunt inuitatum hospitem
domi suæ excipiunt. Huic
iugulati, è conterraneis puer-
is unius viscera sacris admi-
sta Mænali fratris natu mas-
toris suafu comedenda appor-
tuerunt. At Iupiter id genus
mensæ maximam in modum as-
pernatus euerit, ex eo ipso in
loco, ubi nūc Trapezus (sc. n.
loci nomē ē) spectatur. Ceterū
Lycæonem, ac eius liberos,

φύσιον, φάσιον, φθίος, λυ-
κιον, ἀλίφροον, γλιέτροα,
βουκολίωνα, σωκλήα, ελ-
νέα, ἀμύτην, ἀρπαλῆα, πορ-
θῆα, πλάτωνα, αἴμονα, κύ-
ναιον, λῆοντα, ἀρπάλυ-
κον, ἱραῖα, τιτάνω, μασι-
νω, κλείτροα, σίμφυλον,
ὄρχυμιλὸν σὺν πμοι τ' ἑσπῆ-
ροισι. οὗτοι πάντα καὶ θρό-
νον ἑσπῆρας, ἑσπῆρας
θαλάσσης, καὶ ἀσβεστῆς. ἑσπῆρας
δὲ αὐτῆς βουλώματος πᾶσι
ἀσβεστῆρας περικαταστή-
σας αὐτοὺς χρηστή, πᾶσι γὰρ
νεύει. οἱ δὲ αὐτὸν αὐτῶν ξε-
νία καλέσαντες, σφάξαν-
τες ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως
δακτύλου τοῦ τούτου
σφαγῆρας σπασσάμενοι
πᾶσι δὲ τῆς ἐσπῆρας
συμβουλεύσαντες τῷ πρῶ-
τον αὐτῶν ἀδελφῷ μακρό-
λον. ἑσπῆρας δὲ μυχλοῖς τῆς
μὲν ἐσπῆρας, αὐτῆς ἐσπῆρας. ἐκ δὲ
δακτύλου τῆς ἐσπῆρας καὶ τῆς
ἐσπῆρας. λυκαῖον δὲ, καὶ τῆς

τούτου καὶ δὲς ἐκέρων' ὡσεὶ
 χεῖς ἤ νωτὰ ῥυ νυκτίμα.
 αἰαχρὺν γὰρ ἡ γὰρ τὰς χεῖ-
 ρας, καὶ τῆς δεξιᾶς ἣ δὲς
 5 ἐφαταμένη, τὴν ὀργὴν κα-
 τέπαυσε. νυκτίμου δὲ τὴν
 λαοπλείαν παραλαβόντος,
 ὁ αὖθις ἀδελφάδ' αὐτοῦ κρα-
 κλυτμὸς ἐγλήφο. οἷον ἔ-
 10 οἰοί φασι δὲ τὴν τῆς Λυ-
 καίουτος πατρὸς διαστρίβειαν
 γελῆναι, ἄμικλος δὲ,
 καὶ πινὼν ἔτορροι λέγουσι. Λυ-
 καῖοι καὶ θυγατὸρα καλλι-
 15 πῶν γινέσθαι. ἡσιόδοσ μὲν γὰρ
 αὐτὴν μίαν εἶναι τῆς νυμ-
 φῶν λέγει. ἄσιος δὲ νυκτέ-
 ως; φερικύδης δὲ, κρτίως,
 αὐτὴν σύνδμηρος ἀρτίμυδος
 20 οὖσα τὴν κῶν τὴν ἐκείνῃ σο-
 λὴν φορῶσα, ὥμασιν αἰε-
 ποῖ μέναι πῶν δίνον. ξαῖς
 δὲ φραδῆς, ἀκούσῃ στυγνὰ
 ζέται. οἰκαδῆς, ὡς μὲν οἷοι
 25 λέγουσιν, ἀρτίμυδι. ὡς δὲ ἔ-
 νιοι ἀπ' ἄλλων. βουλόμηνος
 δὲ ἔρα λαδοῖν, εἰς ἔρα τῆς

præter Nyctimachon novissimam
 omnium fulmine, percu-
 cussos concretauit. Terra
 interim sublatis in altum ma-
 nibus, ac Iouis dexteram con-
 tactu suo demulcens, illius
 iram compescuit. Enimve-
 ro Nyctimus, ut regnum ad-
 ceptus est, Deucalionis dilu-
 vium insequitur. Hoc sanè
 alij Deucalionis filiorum impie-
 tate, ac scelere factum fuisse,
 scribunt. Eumelus uero
 et alij quidam Lyaonem fi-
 liam etiam Callionem ha-
 buisse narrant. Quam, qui-
 dem Hesiodus unam è nym-
 phis esse recensuit. Asius au-
 tem eam Nycteo, at Pherecy-
 des Ceteo natam esse refert.
 Hæc quòd cū Diana uenan-
 di studio oblectata, eandemq;
 strolam induta secum inibi se
 auitginitati addictam fute in-
 ranit. Verum huius forma
 caput Iupit'is, siquidem in
 Dianam, ut nonnulli aiunt,
 mutata, siue, ac quidam in

APOLLODORI

Apollinē uerfus inuitā subegit. quod cū Iupiter Iunonē latere studeret, eam in urse faciē uertit: Iuno interea Dianæ, ut, immanē belluā sagittis cōfigat, persuasit. Nec, defuncti, auctores, q̄ referāt, illā pmissæ uirginitatis uiolatæ cā sagittis à Diana percussam obijisse. Qua demum sublata Iupiter abreptū infans in Arcadia Maiae enutritus dum dedit, Eiq; Arcadi nomē iposuit: et Callistō inter astra collocauit, urfamq; nominauit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amyclæ filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aut Eumelus ait; ex nymp̄ha Chrysopea nati sunt filij Elatus, & Arbidas. Qui terrā partiti sunt. Summa uero portus penes Elatū fuit. Hic ex Laodice filia Cinyræ Symphatū, & Perenn̄ zigmit. Sed Arbidas Alcū, et Sibeneboā, quæ Prætonup̄si. Alei uero, et Neare Percei filie Auge q̄ de semina: matris autem, Cæ-

μετεμόρφωσεν αὐτὴν. ὅρα δὲ ἔπεισεν ἄρτεμιν, ὡς ἄγριον θηρίον κατατοξεύσαι. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς ἄρτεμις αὐτὴν κατατόξευσεν, ὅτι τὴν πρὸ Τελαιῶ οὐκ ἐφύλαξεν. ἀχλομήνης δὲ καλλιπυῆς ξυῖς τὸ βρέφος ἀρπάξας, εἰς ἀρκάδιαν εἰσέωσιν αἰατρεῖν μαίαν. περὶ οὗτοισι κατὰ τὸν ἄρκαῖον τὴν δὲ καλλιστὴν κατασεύχας, ἐπέλεον ἄρκτον. ἀρκάδος δὲ, καὶ λιαλείρας τ' ἀμύκλας, ὃ μεγαλείρας τῷ κρόκωτος. ὡς δὲ δὴ μυθολογία λέγει, τὸν μῦθον χρυσωπέας, ἐγλίοντο παῦδες ἑλάως, καὶ αἰφείδας. οὗτοι τὴν γῆν ἐμάρτυοντο. τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχον ἑλαῖος. ὃς ἐκλαοδίκης τῆς κυνύρον, σύμφκλον, καὶ πέρειαν πεκνῶν. αἰφείδας δὲ ἄλιος, καὶ διενέβοιος. ὃν γαμειῖ περὶτος. ἀλίον δὲ καὶ νέαιρας. ὡς τῆς πέρειας, θυγάτηρ μὲν, αὐγῆ. ἣ δὲ καφῶς, καὶ

λυκούργος. αὐτὴν μὲν ἔν τ' ὕφ' ἡ
 ρακλείῃσιν φθαρείῃσιν, κατέ-
 κρυψε τὸ βρέφος ἐν τῇ τε-
 μνίῃ τῆς ἀθηνᾶς, ὅς εἶχε
 5 τὴν ἰδρωσύνῃν. ἀκράτῃσιν
 δ' ἐτ' ἡγεμνίουσιν. καὶ μνηστῶν
 τῶν τῆς χρυσίδος εἶναι τι
 ἐν τῇ τεμνίῃ τ' ἀθηνᾶς δυσ-
 σέβημα, φεραθείῃσιν ἔπειτα
 10 πρὸς, πρὸς δὲ βασιλῆα
 εὐδαιμόνῃ. πρὸς τὸν τεύχεος
 ὁμυσιῶν δ' ὡς πρὸς παραλα-
 βῆσθαι αὐτὴν ἐφείρε. τὸ δὲ
 15 βρέφος ἐκτεθείς ἐν ὄρει πῇ
 θείῃ, θηλυὲν ἔπαχθονος
 ἐλάφου, τήλερος ἐκλήθη.
 καὶ ἀραφείσιν ἔπειτα τῆς κοί-
 τῃς βουκόλων, καὶ ξητήας
 τῶν ποίων, ἡκὼν εἰς δελ-
 20 φούς. καὶ μεθ' οὗ πρὸς τοῦ
 θεοῦ, πρὸς γὰρ θεῖς μουσίαν,
 διετὸς παῖς τεύχεος γί-
 νεται. καὶ πελοπώντος αὐ-
 τῆς, διαδοχῆς τ' ὀδυσσεύας
 25 γίγνεται. λυκούργου δὲ, καὶ
 κλειοφίλης· ἡ δὲ ρωόμης, ἄς
 καῖος, καὶ ἔποχος, καὶ ἀμύχης

pheus, ac Lycurgus. Hæc igitur
 ab Hercule uitiâ infantiæ
 intra Palladis lucū cælauit.
 Vbi, postea illius sacerdotio
 præfuit: Cū uero ingrauesces-
 ret ænona, ut planè fames im-
 mineret, quòd terra sterilitas
 te laboraret: atq; oraculis si-
 gnificaretur, ī Mineruæ luo
 quādā latere ī pietatē. deprehē-
 sa demū à patre puella, Nau-
 plio occidēda traditur, à quo,
 cum illā Tbeutibras Mysiorum
 dynastes accepisset, uitiā uit, et
 īfans Parthenio ī mōte expo-
 nitur, quòd cerua de suis ube-
 ribus alimentum suppeditaret,
 Telephus est appellatus, atq; à
 Coryibi bubulcis enutritus, ac
 perquisitis parētib; Delphi-
 cum Apollinem adiit, ac moni-
 tus ab oraculo in Mysiam con-
 cedit, & puer à Teutibrans
 te adoptatur, eoq; uita functō
 Mysiæ regni heres īstituitur.
 At ē Lycurgo, & Cleophi-
 le, siue Eurynome nati sunt,
 Ancæus, Epochus, Amphibis

A P O L L O D O R I .

damas, et Idaeus, ex Amphida-
mate uero Melanion, et Antis-
machè filia. quā duxit Eury-
stheus. Ex Iaso, & Clymene
Minyæ filia nascitur Atalan-
ta, cuius pater masculæ proliis
cupidus, eā exposuit, ad quā
arsa sæpenumero ueniēs ube-
ra prædebat: eāq; demū uenas-
tores inuentā p̄mes se educatū-
rūi. Atalanta deinde adultæ tā-
ætatis se uirginē seruabat, et
ueniēdo i solitudine armata p̄-
ma nebat. Quā etiā ubi iuiola-
re uirginitati suæ à Rhæco, et
hylleo cētauris uim parari p̄-
spicit, hi sagittis ab ea perfoffi
et occiderūt: deuenit p̄terea uirgī-
tū uiris p̄clarissimis nō ad ue-
nationē mō. i Calydomū aprū
indictā, sed ei ad certamē in
Pelie honorē institutū, p̄pō-
siuq; , ubi cū Peleo luctata ē,
ac palmā inde ē cōsecuta. Cū
uero Atalanta non ita multo
post genitores suos reperisset,
ac patris suasu ad uirum cū-
piendum inducēta esset, in sta-

δαμασ, καὶ Ἰδαῖος. ἀμφι-
δάμαντος δὲ μελαιόαν· καὶ
καὶ θυγάτηρ αὐτοῦ μάχον, ἣν
εὐρυσθέης ἐγάμη. ἰάσου δὲ
καὶ κλυμένης τῆς μινύου, ἡ
ἀταλάτῃ ἐγένετο. τὰς τῆς
ὁ πατὴρ ἀρρέσσει· καὶ δὼς
ἐπιθυμῶν, ὅς ἐστι καὶ αὐτῶν
ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλὰ
κας θηλίῳ ἐδίδου. μέχρις οὖν
ὅν εὐρόντες κωνοχοὶ πρὶ ἐαυ-
τοῖς αἰέτρεφον. τελεία δὲ
ἀταλάτῃ γλομῶν, πρὶ δὲ
τοῖν ἐκὼ τῶν ἐφύλαττει· καὶ
σηρδύσσει ἐν ἐρημίᾳ καὶ δὴ
πολισμῶν διετέλει. διὰ τὸ
δοῦν δὲ αὐτῶν ἐπιχειροῦν-
τες κένταυροι, ῥοῖκος, καὶ ὕλ-
λαῖος, καὶ τατοξυθόες ὁ-
ν· αὐτῆς ἀπέδανον. παρε-
κοχλῆτο δὲ μετὰ τῆς ἀνδρός.
καὶ αὐτὴ τὸν καλυπθῆναι κα-
πεον. καὶ εἰ τῶ αὐτῇ πελὶ
πιδίῃ πικρῶν, ἐπὶ ἀλάτῃ πα-
λεῖ, καὶ εὐκλῆναι. αὐτοῦ ῥοῖος
ἔα δὲ ὕστρον, ἐν ᾧ ἦν ἐαυ-
τῇ πατὴρ γαμῆν αὐτῶν ἐπει-

200
 210
 220
 230
 240
 250
 260
 270
 280
 290
 300
 310
 320
 330
 340
 350
 360
 370
 380
 390
 400
 410
 420
 430
 440
 450
 460
 470
 480
 490
 500
 510
 520
 530
 540
 550
 560
 570
 580
 590
 600
 610
 620
 630
 640
 650
 660
 670
 680
 690
 700
 710
 720
 730
 740
 750
 760
 770
 780
 790
 800
 810
 820
 830
 840
 850
 860
 870
 880
 890
 900
 910
 920
 930
 940
 950
 960
 970
 980
 990
 1000

diū abit, i cuius medio triū cu
bitū palū defigit . Hinc pcan
tiū uirotq; curukibus ludis ppo
fitis armata decurrebat. In q=
bus q uincebatur, cædes, at Vi
ctori Atalāte coniugium des
bebatur . Demum post mul
sorū cædes Melanion eius
amore inflammatus , aureis
malis, quæ à Venere dono ac
cepit, secū allatis in illud de
currēdi certamē d. scendit: ea
in a icurrentē puellā insequēs
obycit. Tū Atalāta, dū in pie
tis pomis è terra colligendis
occupatur , cursu deuicta est,
Sic, itaq; Melanion Atalan
te coniugio potitus est . Sed
et fama est, eos aliquando ,
per uenationis otium in Iouis
lucam penetrasse , ibiq; mu
tuo complexu coeuntes, in leo
nes transformatos fuisse .
Hesiodus autem , ac pleriq;
alij Atalantam non Iasi , at
Sebœnci filiā fuisse memoras
rūt. Euripides, è Mœnalo ore
tam , nec eam Melanioni, sed

APOLLODORI

Hippomoni nupta dicit. Atalanta hæc è Melanione, siue, ut alij uolunt, ex Martè Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreauit. Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiæ monte natae sunt filiae septem, quibus Pleiadibus cognomen tum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxorem sibi sociauit. Merope Sisyphus, duas corripit, Neptunus quidem priorem sanè Celæno, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater, in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriorem autem Alcyonē, ex qua Æthusa filiam genuit, quæ Apollini Eleuiberem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, et Hyperenorem, Nycteus autem ex Hyreō, et nymphea Cloniana natus est. Dædus Nycteo, et Polydore Antiope orta

Ἰππομόνῃ. ἐχλόνου δὲ ἑκ-
 μαιλασίονος ἑταλαίωτα, ἧ,
 ὡς ἄλλοι λέγουσιν, ἄρειος,
 παρθενοπαιδῶν. ὃς ἀδελφὴν
 βασιλίστην ἔστρατοῦ. ἄτλας
 τος δὲ, καὶ τῆς ὠκεανοῦ
 πλειόνους, ἐχλόντο θυγα-
 τέρους ἐπὶ αἰκυλλόνῃ τῆς
 ἀρχαίας, αἱ πλειάδες
 προσεχρῶνθεῖσαι. ἀλκυό-
 νηιδόρη, καλαίνῃ, ἡλίκταιο
 σόρῳ. ταῦτά τε. μαῖα. θυ-
 γῶν σόρῳ μὲν, οἰνομας
 ἔγχε. σίσυφος, μῶρον ἔκ-
 θυσι δὲ ἐμίχον προσειδῶν.
 πρῶτη μὲν καλαίνῃ, ὃς ἦεν
 λυκὸς ἐχλόν. ὃν προσειδῶν
 αἰμακάρων ὠκισέ τῷ τος.
 δευτέρῃ δὲ ἀλκυόνῃ. ἧ θυ-
 γατὴρ αἰμακάρων ἐκείνων αἰθου-
 (αν, πλὴν ἀφ' ἧλων ἐλάνθῃ = 20
 ρα περὶ ἧν καλίστην ἡμῶς
 δὲ ὕψια, καὶ ὑπερνορεα.
 ὕψιος μὲν οὗ, καὶ κλονίης
 νύμφος, νυκτὸς, καὶ λυκός, καὶ
 νυκτὸς δὲ, καὶ πολυδὸς,
 καὶ πύπ. καὶ πόπης δὲ, καὶ
 δὲς

διός, ξυῖδος κὺ ἀμφίαν. ταῖς
 δὲ λοιπαῖς ἀτλασπίσι ξυῖς
 σωσιπλάξει. μαῖα μὲν οὖν ἡ
 περισυτάτη δῖοι σκελετοῦ
 5 σκιδάσσει τὸν κυλλάνην, ὅρ-
 μῳ πικτεῖ. οὐτως δὲ πρῶ-
 τοις ὧ τῷ λίκνου καί μινος
 ἐκδύς, εἰς πειρία πρᾶγινε-
 ται. κὺ κλέπῃ εἰς ὄας, ὡς δὲ
 10 μὲν ἀφ' ἑλάνων. ἴνα δὲ μὴ φω-
 ραθεῖν, ὑπὸ τῷ ἰχθύν, ὑπο-
 δύνετα ὅτις ποσὶ περὶ ἐθυ-
 κεν. κὺ κομίσας εἰς πόλιν,
 τὰς μὲν λοιπὰς εἰς ἀπύλαι
 15 οὐκ ἀπὲρ κρυψέ. δύο δὲ κατα-
 θύσας τὰς μὲν ὑπὲρ ὄας πέτραις
 κεκάλωσεν. τῶν δὲ κρεῖων τὰ
 μὲν, καταπλάσας ἐλπίσας,
 τὰ δὲ, κατακένωσεν. κὺ ταχί-
 20 ως εἰς κυλλάνην ὥχῳ. κὺ δι-
 εῖσκει περὶ τῷ ἀνδρὶ νεομεί-
 νον χλωρίῳ, ταύτῳ ἐκκα-
 θάρσας, εἰς τὸ κῦτος χορδαῖς
 εἰτείνας, ὅς ὢν ἐθυσε ἑοσύν.
 25 κὺ ὀρθάξι μινος, λύρας ἐποίη-
 σεν. κὺ πρῶτος κρέα ὥπιησεν.
 κὺ λύρας ὄρε, κὺ πάλῃ κῆρυ.

pe orta est: de qua, et Ioue Ze-
 ibus, et Amphio, Atlántidas autē
 ceteras, Iapiter cōpressu. Siq=
 dem Maia natam maxima ab
 Ioue in Cyllenes antro uitiata
 Mercuriū paru: Hic, cū adhuc
 in cunis uagiret. erumpit, atq;
 Pieriam p̄uasit, et quas Apollo
 boues pascebat. furto abegit ne
 ne id deprehendi p̄ uestigia pos-
 set: calceos earum pedibus in-
 duit, quarum partem Pylum
 abduxit, ac reliquas intra
 spelaeum abscondit: ex ijs au-
 tem, cum iam duas immolas-
 set, earum coria scopulis de-
 fixit, ac uiscerum partim eli-
 xa, partim tota esitauit. In-
 de ī Cyllenē festināter p̄fici-
 scitar. p̄ antri ostio cōsumpta
 uā carne testudinē inuenit, qua
 p̄purgata, et absterā sup̄ eius
 testa nervos ex maceratāz boū
 intestino confectos tetendit,
 & lyram conficit. Sic itaq;
 Mercurius carnes torrere, ly-
 ramq; ac plectrum primus
 inuenit Mox Apollo bubus p=

APOLLO DORI

quirendis operam navat, & Pylum reflecta concedit, ubi ci-
nes ab eo diligenter examinava-
nt eas abigētem pueri vidisse
viderunt: sed uero baudqua
quā posse dicere, quonā puer
esse forent, quando eas, qdem
vestigia deprehēdi nō poterāt.
Denum, ubi Apollo ex nautici
nādi pictis abigē cōperit: ad
Mara in Cyllenem pperavit,
apud quā, Mercuriū furti ac-
cusat. Ea uero pueri ipsum fa-
scis involutū oīdit. Hūc Apol-
lo manib. sublatū ad Iouē tra-
xit, ac boues reposcit. Is, tamet
si Iouis impio reddere iubere-
tur, inficiari tñ nō desinebat,
qui, quod ille minime psuadet,
Apollinē Pylum pducit, ac bo-
ves restituit. Inde Apollo audi-
ta lyra, tradit illi rursus eas
boueis: quas cū Mercurius pa-
sceret, fistulā et cōpegit, &
cōpassam īflavit, p qua quod
eius hñde miro desiderio Apol-
lo tenebatur, aureā uirgam
dare, non uerebatur, quā, cum

ἀρχῶν δὲ τὰς βόας ξηρῶ,
εἰς πύλον ἀφικνέη. ὃ γὰρ
κατακοιῶντας αὐέκοντο. οἱ
δὲ ἰδεῖν μὲν παύσαι ἐλαύνον-
τας ἔφασκεν. οὐκ ἔχειν δὲ
εἰπεῖν ποῖόν ποτε ἠλάσα-
σαν, οἷα τὸ μὴ εἶρεῖν ἰχθὺς
δύνασθαι. μαθὼν δὲ ἐκ τῆς
μαυτικῆς τὸν κελευφότα,
πρὸς μαῖα εἰς κυλλόνειο
περαγίνεται, καὶ τὸν ὀρ-
μῶν ἡπάτο. ἡ δὲ, ἐπιδεί-
ξαι αὐτὸν εἰδοῖς ἀπαργά-
τοις. ἀρχῶν δὲ αὐτὴ πρὸς
διακομίτας τὰς βόας ἀπέ-
τει. διὸς δὲ καλεῖοντος, ἀρ-
δυνῶαι, κινεῖτο. μὴ παύσαν-
τὴ, ἄγει τὸν ἀρχῶνα εἰς
πύλον, καὶ τὰς βόας ἀρ-
δίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λυγ-
ρας ὁ ἀρχῶν, αὐτοδιδῶν
τὰς βόας. ὀρμῆς δὲ ταύ-
τας νέμων, σύειγχα πάλιν
κηξάμενος ἐστέλχει. ἀρχῶ-
ν δὲ καὶ ταύτῃσι βουλό-
μενος λαβεῖν, τῇ χρυσῇ
ἐκδοτῇ ἐδίδου, ἢ ἢ ἐκείνῃ

Κοινοῦ . ὁ δὲ καὶ ταύ-
 τῳ λαβεῖν ἀπὸ τῆς οὐ-
 295 ρῆς ἔδωκε, καὶ τῷ μαρπι-
 κῷ ἐπαλθεῖν . καὶ τοὺς δὲ
 300 δίδασκεται τὴν οὐρὰν τῆς ἡ-
 φαν μαρπηκῷ . τοὺς δὲ αὖ-
 τὸν κέρυκεν ἑαυτῷ, καὶ θεοῖς
 ἑποχρονίῳ τίθησι . ταῦτά
 τε δὲ ἐκδοῖς, λακεδαίμο-
 305 ν . ἀπὸ οὗ καὶ λακεδαίμων
 ἡ χώρα καλεῖται, καὶ λακε-
 δαίμονος δὲ, καὶ ἀπέρτης
 τῆς οὐρώτα, ὅς ὦν ἀπὸ λέ-
 λεγος ἀπὸ τόχονος, καὶ νύμ-
 310 φος νυΐδος κλειοχαρείας ἀ-
 μύνκλας, καὶ οὐρυδικῆς, ὅς
 ἔστι γαμβρὸς ἀμύνκλας δὲ
 καὶ διομένης τῆς λαπίδου
 κωόρτης, καὶ ὑάκινθος, τῷ
 315 τοῖς εἶναι τῷ ἀπὸ λωτος οὐ-
 μῆλον λέγεται . ὅν δισκῶ βα-
 λῶν, ἅκων ἀπὸ κτείνε . κωόρ
 του δὲ παῖς πελώρης, ὅς γα-
 μῆ γοργόφονῳ τῷ πέρ-
 320 ρείας, καὶ δὲ πέρ σπείχρος
 φησι . καὶ τίκεται τυνδαρεῶν,
 ἱκάειν, ἀφαιρία, λαύκε-

Apollo bonas pasceret, habes-
 bat. quod cā Mercuriū, et pro
 fistula habere, et uaticinandi
 artem consequi cupiebat. que
 tradita, et per calculos etiam
 uaticinari docetur. Adhuc Iu-
 piter ipsum sui ipsius, Deorūq;
 Manium nuntium fecit. Iupis-
 ter insuper ex Taygete Laces-
 dæmonē filiū pcreauit, à qua
 ēi Lacedæmonis regio nomen
 est cōsecuta. Sed ex Lacedæ-
 monē, ac Sparte filia Eurotæ,
 q̄ fuit Lelegis indigetis filius
 et Cleobareæ Nardis nym-
 phæ Amyclas, et Eurydice,
 quā Acrisius uxorem habuit.
 Amyclæ autem, et Diome-
 des lapidæ filia, Cynortes, et
 Hyacinthus filij sacre. Hyas
 cynibum ab Apolline ardēter
 amari fatentur, quē disco pe-
 cussum fortuito interfecit. Sed
 et Cynortæ filius fuit Perie-
 tes, cui Gorgophone Persei fi-
 lia nupsit, ut narrat Stesichor-
 us, ex eaq; Tyndareum,
 Icanium, Aphareū, ac Leucip-

πῦ, suscepit. Ex Aphareo, & Arene, Oebali filia Lynceus Idas, & Pifus nati sunt. Verum multarum testimonio Idas, è Neptuneo genitū esse cōprobatur. Atqui tanta lynceus oculorum claritate procelluit, ut sub terra lacētia quæq; puidis se dicatur Leucippi uero ex Philodice Inachi filia natae fuere Ilaira, et Phæbe. Hasce Dioscori. i. Iouis filij Castor, et Pollux ab se raptas uxores duxerūt: post has ēi Arsinocē genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapiū peperit: At qdā nō Arsinocē Leucippi filie, sed Coronidis Phlegyæ i Thessalia natū Æsculapiū ferūt: cū qua, simulac eā depisset Apollo, statim concubuisse, peditur. nam, quod pter patris sententiā ea potius ēi, Iſcbyri Elati filio coniunctam fuisse aiunt. Apollo, autem delator rem coruū immodicis male dictis execeratur, &, qui ad eū usq; diem candidus fuerat,

πῶν. ἀφαιρέως μὲν οὖν, καὶ ἀρῶντος τῆς οἰβάλου, λυγκοῦς τε, καὶ ἰδίας, καὶ πείως. καὶ τὰ πολλοὺς δὲ, ἰδίας ἐκ ποσειδῶνος λέγεται. ὅθεν δερκίᾳ δὲ λυγκοῦς ἐνεγκεν. ὡς καὶ τὰ ἄλλα γὰρ διαρεῖν. Λουκίππου δὲ, καὶ Φιλοδίκης τῆς ἰνᾶχου θυγατρὸς ἐχλῶντος, ἰλάερα, καὶ φοίβη. ταύτας ἀρπύσαι-10 τες, ἔγχεσαν δίσκους. πρὸς δὲ ταύταις, ἀρσινόη ἐχλῶντος. ταύτῃ μέγαν ἀχάλλαν. ἡ δὲ, ἀσκληπιὸν γέννα. πινὲς δὲ ἀσκληπιὸν, οὐκ ἴσθι ἀρσινόης τῆς λουκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ κορώνιδος τῆς φλεγύου ἐκ Θεσσαλίας. καὶ φασὶν ὁραθῆναι ταύτης ἀχάλλαν τινα δὲ, καὶ αὐτῆς 20 στωελεθεῖν. τῇ δὲ, πρὸς τὸν ἔπαλδος γράμην ἐλαμύνα, ἰσχυρὴ τῇ ἐλάτῃ ὑπὸ στωε κλίν. ἀχάλλαν δὲ τὸν μὲν αἰπαργείλῃ τα κάρκα καὶ παρᾶται. ὅς τις λουκίος

ὄντα, ἐπύθου μέλαινα . αὐ-
 τὸν δὲ ἀπέκτεινε . κακομέ-
 νος δὲ αὐτῆς ἀρπάζας τὸ
 βρέφος ἐκτῆς πυρᾶς, πρὸς
 5 χεῖρας ἢ κύνταυρον ἤνεγ-
 κα . πρὶν δὲ καὶ τὸν ἰατρικὸν,
 καὶ τὸν κυνηγετικὸν φερό-
 μινος ἐδιδάχθαι . καὶ γενόμενος
 χειρουργικὸς, καὶ τὸν τέχην
 ἰατρικὴν ὡς ἀπὸ τοῦ, οὐ μόν-
 ον ἐκάλυψε πινὲς ἀρσενί-
 σκειν, ἀλλ' αὐτοῖς, καὶ τοῖς
 ἀρσενιζομένοις . πρὶν δὲ ἢ ἀ-
 νιῶς λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 15 βῆς τὸ γοργόνος ῥυτίδιον αἷμα .
 τὸ μὲν ἐκτὶ ἀρσενικῶν ῥυτί-
 διον, πρὸς φθορὰν αὐτῶν ῥῶπιον
 ἐχρῆτο . τὸ δὲ ἐκ τῆς δεξιᾶς,
 πρὸς σωτηρίαν . καὶ διὰ τού-
 20 τοῦ τοῖς τελευτήσαντας αὐτοῖς
 ῥυτίδιον . αὐτοῖς δὲ πινὰς λεγόμε-
 νους αἰσάνειναι ὑπὸ τοῦ τῆς,
 καὶ πατέρας, καὶ λυκούργου .
 ὡς δὲ σπείχου φησὶν εἰφύ-
 25 λιν, ἰσχυρὸν . ὡς δὲ τὰ
 ναυπηγικὰ συγγράμματα
 λέγει, τυνδάρεον, ὡς φησὶ

in mortuum commutavit, & Co-
 ronidem gravidam percussit,
 sit, & necavit. Ex qua, cum
 conflagraret, abreptam infan-
 tem ē pyra ad Chironem Cen-
 taurum alendum tulit : à quo
 etiam medicinam, & uenian-
 di artem perdidicit . Qui cum
 iā Chirurgicus enasisset, atq;
 artē eiusmodi iampridē exer-
 cuisset, non modo quosdam ab
 interitu liberauit, sed etiam
 prēmortuos in uitam reuoca-
 uit. Nam . cum à Pallade ef-
 fusū de Gorgones uenis cruo-
 rem accepisset, qui ē laevis
 defluxisset in mortaliū per-
 niciem, quod autem ē dextris
 in conseruandis hominibus ute-
 batur : atq; huiusce opem in
 mortuis suscitandis adhibe-
 bat . Sed inueni quidem non-
 nullos, qui ab eo reuocati in
 uitam dicuntur, Capaneum,
 ac Lycurgum. Vt autem Ste-
 sichorus ait, Eriphylem, Hippo-
 polytam, ut, qui Naupacti-
 ca conscripsit, Tyndareum .

A P O L L O D O R I

Tanyalus Hymenæum. At Orphici, Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait: Deum Iupiter ueritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se uiribus uicissim adiunxerint: fulmine ipsum interfecit. Quamobrem iratus Apollo Cycloz pas, quod Ioni fulmina comparassent, occidit. Quem, cum Iupiter in Tartarum iam deieciurus esset, Latonæ precibus exoratus annum totum ut ipse uiro mercede conductus seruiret, imperauit. Is autem Pheras ad Admetum Pheretis filium se contulit, apud quem seruitutem seruiens armenta pascebat; ac boues dominicas gemelliparas omnes effecit. Sunt, qui, et Aphareum quidem, et Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cy-noræ autem Perierem filium fuisse, et huiusce Oebalum. Sed Oebali, et Battæ

πηνύασις. ὕμνιαιον. ὡς οἱ ὀρφικοί λέγουσι, γλαυκὸν τὸν μίνωος. ὡς μνησθῆναι λέγει. ξυῖς δὲ φοβηθεὶς μὴ λαβρόντες αὐτῷ παῖσι θύειν, πᾶν αὐτῷ βοσκήσων ἀλλήλοις, ἐκτραύευσεν αὐτόν. καὶ ὅτε τῷ οὐρανῷ ἀρχάων κτείνει κύκλῳ παῖς, ὃν ἔκτραυλόν δι' αἰὶν τασκοῦν ἀσπεντας ξυῖς δὲ ἐξ μέλῃσι εἰπῆεν αὐτόν εἰς τάραννον. δευδείσης δὲ λυτοῦς, ἐκάλυψεν αὐτὴν ἐν αὐτῷ, αἰσβὴ θητὸν σαι. ὅτε δὲ, πᾶν γένος εἰσφορὰς πρὸς ἄδμητον τὸν φέρειν, θύου λαβύων ἐποίμανε. καὶ τὰς θηλείας βόας παῖς διδύματόν τοις ἐποίησεν. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες ἀφαιρέα μὲν, καὶ λούκιππον ἐκ περὶ ῥοῖς γενέσθαι ἔκ αἰόλου. περὶ ῥοῦ δὲ, περὶ ῥον τῷ δὲ, οἷον βάλον. οἱ βάλου δὲ καὶ νῆας οὐδὲς νύμφης βατεῖας τινος δάριον, ἰπποκόωντα. ἰππο-

εἶδον. ἰπποκόωντος μὲν οὖν
 ἐγλείβοιτο παῖδες δὲ δρυκλῆς,
 σκαῖος* ἱμαῖος τοῦτος. οὐ τὺν
 χης, βοικόλος, λύκωνι. πῆ
 5 ἑρως, ἰπποκόωντος, οὐ γυνῆς, ἰπ
 ποκορυφῆς, ἀλκίνοιο, ἄλκ
 κων. τούτου ἰπποκόωντος ἔ
 χοντο παῖδας, ἱκαρίωνα, καὶ
 τυνδάρεω, ὃς ἐβαλεν λακκ
 10 οὐαίμονος. οἱ δὲ φάβοιοι
 πρὸς Δίσιον, καὶ συμμα
 χούσιν αὐτῷ πρὸς τὸν ὁμό
 ρον πόλεμον ἔχοντι. καὶ γα
 μεῖ τυνδάρεως Διείονος θυ
 15 γατῆρα λήσαν. αὐτῆς δὲ
 ὅτε ἱερακλῆς ἰπποκόωντα, καὶ
 τὸν οὗτον παῖδας ἀπῆκτει
 νε, κατῆρχοντο, καὶ πᾶς
 λαμβάνει τυνδάρεως πλὴν
 20 βασιλείαν, ἱκαρίων μὲν ὄν,
 καὶ περὶ βόας τὴν φωνὴν τοῦ
 ὄντος ἡοι ἄρρεσιν πέντε, τοῦτος.
 δεμάσιππος. ἱμάσιμος, ἄλ
 λῆτης, πείλεως. καὶ θυγα
 25 τῆς πενελόπης. ὅν ἔζη μὲν ὁ
 ὄντος οὗτος. τυνδάρεω, καὶ λῆ
 ὄντος, τιμαίονος, ὅν ἔχε μὲν

Naidis, Nympha Tyndareū,
 Hippocoontem, & Icarionē.
 At Hippocoontis filij fuerē
 Dorycleus. Scæw* Emerf
 phorus, Eucybes, Bacolus,
 Lycon* Tebrus, Hippolobus,
 Eurytus, Hippocorystēs, Al
 cinus, Alcon. His permuta
 tus filijs Hippocoon, Icarion
 nem, ac Tyndareum Lacæ
 demone eiecit. Hi uero ad
 Thestium eiecit confugerunt.
 Eiq; aduersus finitimos bel
 lum gerenti opem tulerunt.
 Dein Tyndareus Thestij fi
 liam Leda cepit uxorem.
 Rursus, quo tempore Hiera
 cules Hippocoontem cum libe
 ris interemit in patriam res
 deunt: ac Tyndareus regnum
 accipit. Nati uero ex Icar
 rio, & Peribœa naidē nym
 pha, mares filij quinq; Theo
 as, Damasippus, Imeusimus,
 Aletes, Perilaus: & filia
 Penelope, quæ Vlyssī nupsit.
 Tyndarei autem, ac Ledæ, fi
 lij Timandra, quam Echemus

APOLLODORI

in coniugium duxit, Clytem-
nestra : quam Agamemnon
uxorem habuit : Item Philo-
noe , quam Diana immorta-
lem esse fecit : Adhæc Iupi-
ter , qua nocte cum Læda in cy-
gnum uersus concubuit : ea-
dem quoq; Tyndareus illam
impleuit : deq; Ioue pollux ,
& Helena , de Tyndareo au-
tem Castor procreati sunt.
Inuenio etiam autores , qui He-
lenam Nemesis , & Iouis fi-
liam fuisse dicant. Nam , cum
ea Iouis concubitum fugeret
in anserem mutatam fuisse. Io-
uem autem in cygnum uersum
coiisse memoratur , Nemesis
uero ouum ex eo concubitu pe-
perisse : Idq; , cum in nemore
opilioni cuidam occurrisset ,
ei , ut ad Lædam afferret , de-
disse : Hæc autē conditū i arca
reposuisse , et suo demū tpe or-
iā fuisse Helenā : eāq; pinde ,
ac de se fuisset nata , educasse ,
quæ cū formæ præstātia polle-
ret , eā Theseus rapuit , et Atre-

ΐημε . κὺ κλυταίμορσεν ,
ὅν ἔγημεν ἀγαμίμνων , ἔπι
τε Φιλοτόν , ὅν αὖ τ' ἡμῖς ἀ-
δαίτατον ἐποίησε . διὸς δὲ λό-
δια στωελθόντος ὁμοιωθεὶς
τρεκύντω , καὶ κρατὰ τῶν αὐ-
τῶν ὑκτά τυτθάρως ἐκ
διοῦ μελὶ ἐλθόνθ' ἐκ πολυδαί-
κτος , καὶ ἐλείν . τυτθάρω δὲ
κράτωρ . λέγουσιν δὲ εἴποιτο
νεμέσεως ἐλθόνθ' εἶπαι , καὶ
διοῦ . ταύτῳ γὰρ τῶν διοῦ
φθίγνυσαν σκουνοσίαν , εἰς
χθρὰ τῶν μορφῶν μεταβα-
λεῖν , ὁμοιωθεὶς τὰ δὲ κὺ δίκαις
τῷ κύντῳ , στωελθεῖν . τῶν
δὲ ὦν ἐκ τ' σκουνοσίαν ἀχρ-
πεκίειν . ὅθεν δὲ εἰς τοῖς ἀλσ-
σιν οὐρόν τ' ἀπὸ ποιμνίας ,
λήλα κομίζοντα δεύειν . 20
τῇν δὲ κρατὰ θεμλίον εἰς λάρ-
να καφυλάσθην , καὶ χρόνῳ
καθίκοντι γέννηθ' εἶσαν ἐξ
λεῖον , ὡς ὅζ' αὐτῆς θυγατέ-
ρα ῥέφειν . γεννημένη δὲ αὐτῇ
τῶν καλλεῖ δικηρεπῇ θῆ-
σους ἀρπαγῆς , εἰς ἀδμήαν

ἐκόμεσθ'· πολυδύκης δὲ,
 καὶ κείτωρ εἰς ἀθῆνας ἐπι-
 στρατεύσαντες, εἰ ἄθου θη-
 σίως οἶός, αἰρουῦσι τῷ πό-
 5 λιν· καὶ τῷ ἑλένῳ λαμ-
 βάουσι· καὶ τῷ θησίῳ μη-
 τέρα κῆρυκα ἄγοισιν αἰχμὰ
 λατὸν· πῆλξιοι το δὲ εἰς
 ἀπέρτῳ ἡδὲ ἢ ἑλένης γα-
 10 μοι οἱ βασιλεύοντες ἐλλά-
 dos· ὅταν δὲ οἱ μνησθόμε-
 νοι οἷδε, ὀδυρῶς λαοῦτον.
 διομήδης τιδῶς· αἰτίλοχος
 νέστωρ· ἀγαπίνωρ ἀγκαῖα.
 15 ἀδίνελος καπανέως· ἀμφί-
 λοχος κπείτου· δαίλπος, δὲ
 εὐών· μέγης, φυλέως· ἀμφί-
 λοχος, ἀμφιαράου· μνη-
 σθῶς πεία· χείδος ἐπιστῶ
 20 φον· πολυέως ἀγαδίνωρ.
 πύλλεως λυίτου· ἀϊασοῖ
 λέως· ἀσκάλαφος, καὶ ἰάλ-
 μνιος, ἄριος· ἐλεφάνωρ χαλ-
 κόδοντος· ὄμβλος ἀδμήτου.
 25 πολυπότης, πειρίβη· λείον
 τῶς κορώνου· ποδαλείως
 καὶ μαχάωι ἀσκληπιού· ὧ

nas abduxit. Deinde Pollux,
 ei Castor comparato in Athe-
 nienses exercita, cum ad Plu-
 tonis esset Theseus. Urbem
 capiunt: atq; Helenam recu-
 perant: necnon Aethram The-
 sei matrem captivā abducunt.
 Iam tum quoq; bi Græciæ re-
 ges Helenam uxorem pro se
 quisq; petunt: Spartam adue-
 nerunt. Procantium uero no-
 mina hæc fuisse leguntur.
 Vlysses Iacriæ, Diomedes Ty-
 dei, Antilochus Nestoris, Aga-
 penor Ancæi, Sibonius Ca-
 panei, Amphilochus Cteati,
 Thalpius Euryti: Meges Pby-
 lei: Amphilochus Amphia-
 rai, Mnestheus Petri, Schez-
 dius Epistrophæ, Polyxenus
 Agasthenis, Penelcus Leiti,
 Ajax Oilci, Ascalaphus et
 Ialmenus Martis, Elephenor
 Chalcodontis, Eumelus Ad-
 meti, Polypoetes Pirithoi, Les-
 onteus Coroni, Podalirius,
 et Machaon Æsculapij, Pbi-
 lofictes Pæantis, Eurypylus

APOLLODORI

Euæmonis, Proteſilaus Iphicli
Menelaus Atrei. Ajax, et Teu-
cer Telamonis, Patroclus Me-
næti. Hæc turbâ conſpicatus
Tyndareus, ne, ſi ex toi cõpeti-
toribus, uni Helena i coniugiũ
addiceretur, reliqui ſeditionẽ,
ac tumultum excitarent, perti-
meſcebat. Quo circa Vlyſſes,
quoties, inq̃t, illi ad penelopes
nuptias adipiſcẽdas mihi adin-
mento ſure te pollicearis, talẽ
ego cũ aĩo meo rõnẽ inibo, ut
p̃ eã nulla oĩno ſit iter procos
oritura diſcordia. Tum uero
Tyndareus, ubi ipſi latare ſe-
opẽ p̃miſit, uniuerſos, iq̃t, vlyſ-
ſes p̃cos iuſiurãdi religiõẽ ob-
ſtrigito, ut, cũ filie tue Ele-
næ de noſtri cœta quẽpiã ſpõ-
ſum, delegeris, illi a nobis ad-
iumentũ latiũ iti aduerſus eos
q̃ in ſponſũ, maritiũ ue, ac ma-
trimoniũ eiufmodi uim face-
re conẽctur. Quod ubi Tyndas-
teus audiuit, p̃cos ad Vlyſſu
cõſiliũ p̃ficiendũ uniuerſos p̃
eã iuſiurãdi religiõẽ cõpellu-

λοκτίτης ποίαιτος. διῶντο
λος, δυνάμονος. πρῶτοι
λαος Ἰφίκλου. μενέλαος ἄ-
τρείας. αἶσ', καὶ πῦκρος π
λαμῶνιος. πᾶντοκλος μελαί-
τιον. οὐτῶν ὁρῶν τὸ πλῆ-
θος τινδάρειας, ἐδιδόκει,
μὴ κερδαίνουσιν εἶς, στασιάζου-
σιν οἱ λοιποί. ἄποχευμίου
δὲ ὀδυσσεύς. εἰὰ συλλάβει-
ται πρὸς τὸν πανελόπης αὐ-
τῷ γάμον, ἄποκευδαί ῥό-
ποι τινὰ, δι' οὗ μηδὲ μίαν ἔ-
νυκτα στασις. ὥς ὑπὶ χρο-
αὐτῷ συλλήψασθαι, ὅτιν-
δάρειας, πάντα εἴπειν ὅσα
κίσει τὸν μνηστῆρας βουλή-
σιν, εἰὰ ὁ περκευδὴς νυμ-
φώιος ἀπ' ἄλλας πινὸς ἀδικῶ-
ται πᾶσι τὸν γάμον. ἀκού-
σας δὲ οὗ τινδάρειας, τὸν
μνηστῆρας ὀδορκίζει. καὶ με-
νέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται
νυμφώιον. ὀδυσσεὺς δὲ πρῶτος
καλεῖται μνησθῆναι πανελόπ-
ῃ. μενέλαος μὲν οὕτω ὅ-
δε τῆς ὁμιλίᾳ ἐχρίσθη.

καὶ κατὰ πινυς νικέσσαντι.
 ἐκ δούλης πειρώδης γλῆος αἰ-
 τωλίδος, ἣ καὶ δάπδρ' ἄκου
 σίλακος, φησὶ, πηρομένης, μετὰ
 5 πένθι. ἐκ κνωσίου δὲ νύμ-
 φης κατὰ ἄμμιλον, ξυλόδα-
 μον. τῆς δὲ ἐκ λώδης γλυο-
 μλῖαι παίδων, καὶ στὼρ μὲν ὅ
 σκει τὰ κατὰ πόλεμον. πο-
 10 λυδιύκης δὲ πυγμαῖν. καὶ δὲ
 τὴν αἰοφείαν ἐκ λήθουσι
 ἀμφότροι διόσκουροι. βου-
 λόμνοι δὲ γῆμαι τὰς λυ-
 κίππου θυγατέρας, ἐκ μεσ-
 15 σῆνης ἀρπάσαντες ἔγνηται.
 καὶ γίνεται μὲν πολυδιύ-
 κησ, καὶ φοίβης, μνησίλειος,
 καὶ στῆρος δὲ, καὶ ἰλαεΐας,
 αἰώπων. ἐλάσσαντες δὲ ἐκ
 20 τῆς ἀρκαδίας βουλείας με-
 τὰ τῆς ἀφαρείας παίδων
 ἰδα, καὶ λυγκίως. ἐπιτρέ-
 ποιοῖν ἰδα διελθεῖν. ὁ δὲ,
 πεμὼν βουῖ εἰς μὲν πῶτον
 25 στρατὸν πρῶτον κατὰ φασγόν
 πρὸς εἰπε τῆς λείας τὸ ἥμι-
 σον ἔσθαι, καὶ τῶ δυνάττον

ac Menelaum quæ filie sue
 sponsū declarat, atq; et ab Ica-
 rio Vlyssi Penelopem i coniugiū
 proposcit. Menelaus itaq; ex He-
 lena Hermionē genuit, et, vi, q
 dā ajunt Nicostратū ex Dule
 Pieride ab Ætolia oriūda. Sis-
 ne, ut Acusilaus ait ē Teridaz
 Megarēthem: sed ex Nymphis
 Gnosia, Eumelo autore Xenos
 damū preceavit. Ceterū ē Le-
 da natis Castor planē, xē mīli-
 tarē exercuit. Pollux autē cæs-
 sticū pugnandi genus seclatus
 est. Atq; ambo ob fertitudinē
 Dioscuri quasi Iouis ples cor
 gnomēto diēti sūt. Qui cū Leu-
 cippi filias in matrimonium ha-
 bere cupent, ē Messene raptas
 uxores abo sūt cōsecuti. Dein
 ex Polluce, ac Phoebe Mnesi-
 leus, at ē Castore, et Ilaira
 Anogon nati sūt. Qui cū, socijs
 Ida, Lynceōq; Apharei filijs
 ab Arcadia bovū prædā abegi-
 sēt. Ida arbitrio diuidēdā p-
 misere. Tū ille bouē in partes
 quatuor partitius, quā prior, it

quit, deuorari, huic praeda dimidium cessura est: postea riori, reliquum: quo dicto Idas anteuerrens, priuatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atq; cum eo praedam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum etiam multam aliam praedam simul abducunt, sed quercu la infidias Idam, Lynceumq; intercipere conabantur: Verum Lynceus uiso Castore Idae fratri significauit, atq; eum ille necauit, At Pollux ipsos infectus Lynceum, telum iaculatus occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemq; in caelum agit. Pollux uero, immortalitatem reuinit castore mortuo. At Iupiter ambobus, alterius diebus, inter Deos, ac mortuos

τὸ λοιπὸν. καὶ φθάσας κατὰ τὸν ἄλωσεν τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρῶτον ἴδων, καὶ τὸ τῷ ἁδελφοῦ. καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς μεσομήνῳ ἔλασεν, & στρατὸν σαρπηδὲς δὲ ἠδὲ μεσομήνῳ οἱ διόσκουροι, τὴν πελίσσον ἐκείνῳ, καὶ πολλὰ ἄλλῳ στυγέοντο. καὶ τὸν ἴδαν ὑπὸ δρυὶ ἐλόχων, καὶ ἰὸν τὸν λυγκέα. λυγκὰς δὲ ἰδὼν χάσσετα, ἐμύνησεν ἴδαν. καὶ κείνος αὐτὸν κτείνει. πολυδύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτούς. καὶ τὸν μετὰ λυγκάας κτείνει τὸ δρυὸς περὶ μέσος ἔδιν ἰδαν διώκων, ἑλθὼν ὑπὲρ ἐκείνου πέφρα κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς. καὶ ξὺν ἴδαν κείρανται. & πολυδμήνῳ δὲ εἰς οὐρανὸν ἀναγεί. μετὰ δὲ χρομίου δὲ πολυδμήκοις τὴν ἀθανασίαν, ὄντος νεκροῦ χάσσετα, ξὺν ἀμφοτέρωσι παρ' ἡμέτερα, καὶ εἰς θεοὺς ἔπεικε, καὶ εἰς ἀνθρώποις ἔδωκε. μετὰ τὰν τῶν δὲ

εἰς Διὸς τῆς Διοσκουρείας,
 τυνδάρεωσ μεδεπιμύαμε-
 ρος μινέλαον εἰς ἀσπάρτω,
 τοῦ τῷ τῷ βασιλείῳ πῆ-
 5 δεικται. ἡλέκτρασ δὲ τ' ἄ-
 τλαστος, καὶ διὸς ἰασιῶν,
 καὶ δαρδανος ἐγγίοντο. ἰα-
 σίῳν μὲν οὖν ὁράδεις δῆμιο
 ρος, καὶ δῖλῳν κατὰ χυ-
 10 οται τῷ θεῶν, καρυνούται.
 δαρδανος δὲ ἐν τῷ Σαμῶ-
 τῷ τῷ ἀδελφοῦ λυγρούμε-
 ρος, ἡμαθροῦν ἀγρλίπων.
 εἰς τῷ ἀσπίδρα ἡ πειροῖ
 15 ὕλθι. ταύτης δὲ ἐβασί-
 λθι πῦκρος ποταμοῦ σκα-
 μαίδρου, καὶ νύμφης ἰδυίας.
 ἀφ' οὗ καὶ οἱ τῷ χώρῳ νε-
 μόμενοι πῦκροι περσσυ-
 20 ροῦντο. ὡς δὲ χρεῖς δὲ ὡς
 τῷ βασιλείῳ, καὶ λαβὼν μέ-
 ρος τῆς γῆς. καὶ τῷ ἐκεί-
 νου θυγατῶν βάρεια, δαρ-
 δανος ἐκ τῆς πόλιν. τελευ-
 25 τῆς γῆτος δὲ πῦκρου τῷ χῶ-
 ρῳ ἀπὸ τῶν δαρδανίῳ ἐκ-
 λησε. γλομῶν δὲ, αὐτῆς

esse concessit. Relatis ad
 superos Dioscuris Tyndareus
 accersito Sparten Menelao re-
 gnanti tradidit. Ex Electra
 autem Atlantidis filia, et Io-
 ue Iasion, Dardanusq; gi-
 gnuntur, ex quibus Iasion Ce-
 reren deperiuit, Eiq; nimis in-
 ferre uolens fulmine ictus oc-
 cubuit. At Dardanus fra-
 tris interitu mæstus Samoitra-
 ce relicta in obiectam contra-
 nentem tranauit, ubi Teucer
 Scamandri fluminis, Idaeaeq;
 nymphæ filius regnabat: ab
 eo, etiam, qui regionem illa-
 lam incolebant, Teuceri no-
 cabantur. Hic itaq; ab rege
 acceptus hospitio, atq; in res-
 gni partem admissus, Ba-
 teameius filiam sibi in con-
 iugium duxit, ac Darda-
 num urbem condidit. At
 postquam ex humanis Teu-
 cer excessit, uniuersam pro-
 uinciam Dardaniam appel-
 lauit: filios habuit duos illum,
 et Erichoniam, ex quibus,

APOLLODORĒ

Ilus nullis susceptis liberis
extinctus est. Hinc Erichtho-
nius regni heres, ductaq; As-
syoche Simoentis filia Tro-
em creat. Hic deinde regnum
adeptus regionē à seipso Tro-
iam nūcupavit, et Callirrhoē
Scamandri filiam sibi collo-
cavit, ex qua Cleopatram fi-
liam sustulit, Mares autem
Ilum, & Assaracum, et Gas-
nymedem. Hunc autem ob cor-
poris formam raptum per As-
quilam Jupiter Deorum pins-
cernam in cælo constituit. As-
saracus uero ex* Hieromneme
Simoentis filia Capyn procre-
at. Huiusce, ac Themidis Ili-
filæ Anchises filius fuit. Cum
quo Venus ipsius amore flas-
grans congressa Æneam ge-
nuit, ac* Lyrum, qui sine li-
beris decessit, ilus cū in P bry-
giam peruenisset, atq; inibi ab
rege propositum certamen na-
ctus esset. Palæstra uicit, des-
cenditq; illi rex præmij loco pue-
ros quinquaginta, & totidem

παίδων Ἰλου, ἢ εὐχρόνιος,
Ἰλος μὲν οὗν ἄποιος ἀπίδα-
τος. εὐχρόνιος δὲ διαδεξά-
μνος τὴν βασιλείαν, γήμας
ἀσινόχῳ τὴν σιμόντος, π
κνοῖ ἑρδαι. οὗτος παραλα-
βὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν
χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ ποίει ἐπὶ
λίσσας. καὶ γήμας καλλι-
ρρόν τὴν σκαμάνδρου, γλ-10
νὰ θυγατρός καὶ κλεισπας
πας. καὶ δας δὲ, Ἰλον, καὶ
ἀσάρακον. ἢ γασυμέδην.
οὗτον μὲν οὗν δὲ καὶ Ἰλος ἀ-
ναρπάσας ξυῖς δ' αἰθού, 15
δεῖν οἰνοχόαν εἰ οὐρανῷ κα-
τέστησεν. ἀσάρακον δὲ, ἢ*
ἰδομένης τῆς σιμόντος,
καί πους. τὸ δὲ, καὶ δέμει δει-
τὸ Ἰλου ἀγχιότης. ὅ δ' ἑρ-20
πικλὸς ἐπιθυμίας, ἀφροδίτη
σευελδοῦ (α, αἰνείας ἐγλόν-
σε, καὶ* λύρον. ὅς ἄποιος ἀ-
πίδατος. Ἰλος ἢ εἰς φρυγίαν
ἀφ' ἐκλήματος, καὶ κατὰ λα-25
βὼν ὑπὸ τοῦ βασιλείας αὐ-
τοῦ διὰ πρὸς μὲν αἰῶνα, νεκρῶ

πάλιν καὶ λαβὼν ἄλλους
 πιτῆκοντα κούρους, καὶ κώ-
 ρας τὰς Ἰῆας ὄντος αὐτῶ
 τῆ βασιλῆως κατὰ χρησμόν
 5 καὶ τοῦ ποικίλλω. καὶ φρά-
 ζαντες εἰς πύλιν αὐτὸν κλι-
 θῆναι τὸ πρῶτον, πόλιν κτίσθαι, εἰς
 πύλιν τοῦ. ἡ δὲ ἀποκομέ-
 να ὑπὸ τὸν λεγόμενον τὸ φρυ-
 10 γιάσ' ἄτης λῶφον, κλίνετο.
 εἶδεν πόλιν κτίσθαι, ἴλος,
 ταύτῃ μὲν ἴλιον ἐκείλιν
 δε. τῷ δὲ διὰ σημεῖον ἀξί-
 μος αὐτῶν τί φασκέναι μεθ'
 15 ἡμῶν τοῦ διὰ πύλιν πάλιν
 διοὺν περὶ τῆς σκλῆντος κλίμε-
 νον ἐδικάσθη. ἡ δὲ τῷ με-
 γάλῃ τείπη. τοῖς δὲ πο-
 σὶ συμβεβηκός. καὶ τῇ μὲν δε-
 20 ξία ὄρου διὰ τῆς μὲν ἐχού-
 τῃ δὲ ἐτάρ' ἡ λακκίτην, καὶ ἄ-
 ρακτον. ἰσορία δὲ ἡ ποδὶ τῇ
 παλασίου τοῦδε φέρει.
 25 φασὶ γλῶττι δέισον τὴν ἀν-
 νου, τῇ δὲ τείπωνι φέρει-
 δας, ὅτι θυγάτηρ ἦν παλ-
 λῆς. ἀμφοτέρω δὲ ἀσκου

puellas. Adhuc ex oraculi
 sententia discolorum boue ad-
 iecit, monuitque, ut ubi ea pro-
 cubuerit, urbem conderet.
 Hic boue ipsam insequitur, Ea
 vero, simulatque ad Atri, quas
 si dicas Noxæ Phrygiæ, tus-
 mulum peruenit: huius pro-
 cubitis: quo in loco illa ur-
 bem ab se conditam, Illum no-
 minauit. Postea Iouem pre-
 catur, ut signum sibi aliquod
 ostenderet, postridie vero, ubi
 illuxit, ab Ioue demissum Pal-
 ladium ante tabernaculū con-
 spexit, id erat magnitudine
 trium cubitum: ac pedibus, ita
 compositis, ut ambulare uis-
 deretur, dextraque elatam bas-
 statam, ac leua colum, fusumque
 gerebat. Huiusmodi de Pal-
 ladio narratur historia, aiunt
 natam Minervam apud Tri-
 tonem, cui filia Pallas erat: ex
 ducari cepisse. Vtriusque autē
 fuisse rei bellicæ studiosas. Et
 in contentionem aliquando
 deuenisse: Palladi iam iam

APOLL ODORI

vulnus illaturæ Minervæ Io-
nem paucifacium Egidem op-
posuisse, eam vero territam
respexisse: atq; ita à Miner-
ua vulneratam concidisse. At
Minervam eius de causa sum-
mo dolore affectam, simu-
l lacrum illi simile confecisse,
ac Thoraci, pectoriq; eius,
quam perstimulerat Egidem,
accommodasse, & apud Io-
nem, bonoris ergò constitui-
tuisse. Deinceps autem Ele-
ctram, per anni pestilentissimi
contagionem ad hoc confugisse
se, ac secum id Palladium
in terra Iliaca exposuisse.
Illum postea in huiusce me-
moriam templum ab se con-
ditum summopere coluisse.
Hæc hactenus de Palladio. Ce-
terum Ilus Eurydicem Adra-
sti filiam uxorem cepit, ex
qua Laomedontem genuit, cui
Strymò Scamandri filia nu-
pta fuit. Sed, & quorun-
dam testimonio, Placiam A-
trei ab illo ductam fuisse le-
gitur.

σας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς
φιλοεικίαν ποτὲ περὶ λ-
θεῖν. μελλούσης δὲ παλ-
ῆν τῆς παλλάδος, ἣ δὲ
φοβηθεῖτα τὴν αἰγίδα
περὶ θῆναι. τὴν δὲ, αἰλα-
βηθεῖσαν αἰσθλέειν περὶ
τὴν αἰγίδα, καὶ οὕτως ὑπὸ
τῆς ἀθηνᾶς παθεῖσαν πι-
σεῖν. ἀθηνᾶ δὲ πείλυσεν
ἐπ' αὐτῇ γλομφίον, ἐξ ὧν
ἐκείνης ὁμοίον κατὰ σκευά-
σαν, καὶ περιθῆναι τοῖς σῶ-
νοις, ὅν ἔδιδον αἰγίδα. καὶ
πρὸς ἰσχυροφίον πρὸς τῇ
δί. ὅσοι δὲ ἠλέκτρον κα-
τὰ τὴν φθοράν τοῦ περὶ
φυγούσης, διαρρέειν μετ'
αὐτῆς, καὶ τὸ παλλάδιον
εἰς τὴν ἰλιάδα χώραν ἵλαιο
δὲ οὗτου ναὸν κατὰ σκευά-
σαντα πρὸς. καὶ πρὸς μὲν
τῆς παλλάδιου ταῦτα λέ-
γεται ἵλος δὲ γάμος θέρ-
δικῶν τὴν ἀσφάτου, λαομέ-
δοντα ἐλάνθησαν. ὅς γε με-
στρυμὸς τὴν σκαμνίσκου.
κατὰ

κατὰ δὲ πῶς ὡς παλαιὰ
 τὴν ἀγρίαν. κατ' αὖτις δὲ
 λυγρὰ πῶς καὶ τεκνοὶ καὶ
 δας μὲν πῶς ὡς λαμπρὰ,
 5 κλύποι, ἵκετα ὡς. ποδο-
 κλυ. θυγατὶς δὲ, ἡσίο-
 νην, καὶ κίλλαν. καὶ ἀσύν-
 χην. ἐκ δὲ ἡμῶν καλὴ
 εἰς θουκυλίαν. πῶς ὡς
 10 ὦς αὖτις ἀρπάζουσα δὲ
 ῥωτα, εἰς αἰθίοπας καμίζ-
 αὶ καὶ στωελδοῦσα γέντα
 καὶ δας ἡρακλῆα, καὶ μέ-
 μνονα. μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆ-
 15 σαι ἱλίον ὡς ἡρακλῆος,
 ὡς μικρὸν πρότερον ἡμῖν λέ-
 λεκται, ἐξ αἰθίορος ποδο-
 κλῆς ὁ κλυθεὶς πρίαμος. καὶ
 20 γαμῆ πρῶτην αἰρεθῆν τὴν
 ὡς ἡμῶν. ὡς αὖτις πῶς
 αἰθίορος γίνεται. ὡς ἡμῶν
 ποδοκλῆ τὴν καβαλῶν θυ-
 γατὶς, ἡν περὶ τὴν ἀρπάζ-
 οῦσαν ἀπὸ ῥωτῆος. πρία-
 25 μος δὲ αἰρεθῆν ἐκδοῦς ῥωτα
 καὶ, θυγατὶς ἡμῶν ἐκεί-
 νην τὴν ὡς ἡμῶν, ὡς ἡμῶν

gatur. Nec defuit, qui Leu-
 cippi filiam habuisse in matris
 monio ferant. Hic matres quis
 dem Tabonem, Lamponem,
 Clytam, Iocionem, et Po-
 darem, feminas autem Hes-
 sionem, Cillamq; Astyochem
 procreavit. At et Calybe nymp-
 pha Buvlionem suscepit.
 Porro Tibonem, quod cum
 ardens, autem præceptum in
 Ethiopiam abduxit: ibiq; cum
 eo congressa Hemathionem,
 ac Memnonem gignit. Post,
 ubi Troia ab Hercule, quo de
 paulante diximus, capta fuit:
 Podarces cognomento Pria-
 mus regnum tenuit, ac primū
 coniugē Menopis filia nomine
 Arisbam sibi coniugavit, ex
 qua Asacū filium creavit: cui de-
 rope Cebrionis filia nupsit,
 quā cū mortuam nimio luctu
 defleret, in mergum aëre
 tatus est. Mox Priamus Aris-
 ba collocata in matrimonium
 apud Hyrtacem, Hecubam fe-
 cundā uxorem Dymantia, se-

ne, ut alijs placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea prius Hector: Deinde, cum secundam propediem esset paritura filium, facem reapse ardentem Hecuba parere, cumque omnem urbem Ilium depasceret, atque concremaret, in somnis sibi videbatur. Id ubi Priamo visum Hecuba recitavit.

Æsacum filium, hic statim accessi iubet ad se. Eum. n. Merops pater maternus somnij conciliandi rationem edocuerat, re precepta, Æsacus puer existeret illaturum esse fore respondit. Proinde infantem exponi iubet. Hinc priamus, simulac puer in lucē prodiret, familia ei exponendū tradit, asportandumque in Idā montē. Huic seruo, nomen Agelao, aut Arbelao, fuit, infans ut ab eo expositus esset, quinque dies ab urfa nutritus est. Hic puer natus incoctum tollit, secum illū attulit

τοῦ φασι κασίως. ὃς ὡς ἔπε-
ροι λείβουσιν ἀγχαρίου πα-
ταμόν, καὶ μετώπης. γλυ-
νᾷ τοι δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν
ἔκτωρ. δευτέρου δὲ γλυνᾷ-
σαι μέλλοντος βρέφους, ἔ-
δοξα ἐγκέβη καὶ ὃ παρ δα-
λὸν πεκαῖν διά πυροῖ. ὥστων
δὲ πᾶσιν ἐπιέμεσθαι τὴν
πόλιν, καὶ καίειν. μαδῶν
δὲ πρίαμος παρ' ἐγκέβης ὅ-
ῳ κηρον, ἀζσακον τὸν ὕον με-
πέμελετο. ἔν γ' ὀνδροκεί-
της πρὸ τῷ μαροπάτρωτος
μδρόπος διδοχθεῖς. οὗτος εἰ-
πὼν τῆς πατρίδος γλυτάσαι
τὸν καὶ δα ἀπώλειαι, ἐκθεῖ-
ναι τὸ βρέφος ἐκάλουε. πρία-
μος δὲ ὡς ἐγλυνᾷσθαι τὸ βρέ-
φος, δίδωσιν ἐκθεῖναι οἰκά-
τη κομίσονται εἰς ἰδν. ὃ δὲ, 20
οἰκάτης ἀγέλαος ἀνομάζε-
το, ἢ ἀρχέλαος. τὸ δὲ ἐκπ-
δοῦ ἅπαρ τούτου βρέφος,
πίνδ' ἡμῶας ἅπαρ ἀρκτου 25
ἐφάφον. ὃ δὲ σωζόμενον δι-
ρῶν, αἰσμεῖται. καὶ κομί-

[illegible]

Et quasi filium suum, indito illi Paridi nomen, educavit: qui cum iam grandiusculus evasisset, & plerisque, & corporis forma, & robore anteciperet, et quod prædemonstratum, incutusque repelleret, & onilibus custodiendis adinamento foret, Alexander cognomētam pro meritis est; Neque multo post tempore inuentas parentis agnovit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodiceā, Polyxoā, et Cassiopeā, quæ, cum Apollo in stuprum illiceret, utriusque facultatē, cum se docturam pollicetur, Hecuba autē ubi sua educta, sui corporis copiam Apollini nātinare fecit: quare p. Apollo, in illius utero a fide carerēt, effecit. Posthinc filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Heleum, Iamonen, Polixen. Androphum, Hippoxoam, Polydorum, Troilum, quæ ex Apollinis concubitu nasci eē ferunt. Sed ex illis conjugib. Priamo filij nasci

cuntur, Melanippus Gorgi-
chon, Philemon, Hippochous,
Glaucus, Agathon, Cœrse-
damas, Euagoras, Hippoda-
mas, Mestor, Atas, Doriclus,
Lycaō, Dryops, Bias, Cbro-
mus, Astygonus, Telesbas,
Euander, Cebriones, Meli-
us, Archemachus, Leodocus,
Ecbepbron, Idamachus, Hype-
rion, Ascanius, Democoon.
Arrhetus, Deidartes, Glo-
nius, Ecbemon, Hypirychus,
Ægeoneus, Lysibous, ac Poly-
medon. Filie vero, Medusa,
Medesicasta, Lysimache, Ari-
stodeme. Verum Hæstor An-
dromachen Betionis, et Alexā-
der Oenonē Cebrenis amnis
filiā ducit. Hæc à Rhea nativā
nādi cognitionē edocta Alexā-
dro, ne ad Helenā nauigaret,
p̄dixit. At ea minime p̄suadēs
inquit, cum sibi vulnus illatum
fuerit, ad eam venturum, di-
xit, quod eam ipsi mederi pos-
set, intelligebat, præterea neu-
minē. Hic aut rumpi poss. Hele-

περιθίων, Φιλαίμων, Ἰππο-
χούς, γλαῦκος, ἀγάθων, χερ-
σιδάμας, βιάς, Κρόμος,
Ἰπποδάμας. μέστωρ. ἄστας. Ἑβ-
ρων, Λυκάων, Δρύωψ, Βί-
ας. Χρόμιος, Ἐστυγόνης, Τε-
λέστας, Αἰκασβίος, Καβείριος,
Μέλιος, Ἀρχίμαχος, Λαοδό-
κος. Ἐχέφρων, Ἰδαυλάδης, Ὑπ-
ερίων, Ἀπκάνιος, Δημοκόων. το
ἄρρητος. Διδόπης, Κλόνιος
ἔχμων, Ὑπέρυχος, Αἰγί-
βους, Λυσιχούς. πολυμέδων.
Θυγατρίδων δὲ μέδουσα, με-
δισκαστή, Λισιμάχη, Μεδε-
στική. Ἐκτὼς μὲν οὖν αὐτοῦ
μάχλῳ τὴν ἀετίνου γαμει-
νῆ Λέξασθος δὲ οἰώντιον τὴν
Κεβρήνους τῆ ποταμοῦ Θυ-
γατρίδα. αὐτὴ παρὰ ῥέαν το-
τὴν μαυρικὴν μαθούσα,
περὺλεγει ἀλεξάνδρῳ μὲν
πλεῖν ἰδὲ ἔλκιν. μὲν πεί-
δουσα δὲ εἶπεν. εἰ μὲν ὅμως
πῶς γὰρ εἶθαι πρὸς αὐτὴν, ἡ
μὲν γὰρ θόρακός σου δύ-
νασθαι. τὸν δὲ, ἔλκιν ἐκ

πῶς ἔστις ἀρπάζει. πολέ-
 μου μὲν δὲ Τροίαν. τῶν δὲ
 θεῶν τὰ ὑπὸ Φιλοκτήτου τῷ
 ξυῖν ἡρακλείοις, πρὶς οἰνῶ-
 5 νων ἐπαρελθὲν εἰς Ἰδν. ἡ
 δὲ μνηστεικῶν, θόρακιν
 οὐκ ἔφθ. ἀλέξασθός
 μὲν οὖν εἰς ῥοίαν κομίζομε-
 νος ἐτελεύτα. οἰωνὸν δὲ με-
 10 οταροῖσιν, τὰ πρὸς θηρά-
 πειαν φάρμακα ἔφαρ; καὶ
 καταλαβούσα αὐτὸν γε-
 κρὸν, ἐαυτῷ αἰστέπει. ἡ
 γὰρ οἰωνὸν ἰατρικῶν, καὶ μου-
 15 σικῶν, ὅσκει. ὁ δὲ αἰσὼ πρὸς
 ποταμὸς ὠκεανοῦ, καὶ τη-
 θύος. ὡς δὲ ἀκουσίλαος λέ-
 γει, πηροῦς, καὶ ποσειδῶνος.
 ὡς δὲ πινύθιος, καὶ οὐρανός
 20 ομος, οὗτος μετὰ τῷ λωγαμέ-
 νιδος, λαίδωνος δὲ τῷ ποτα-
 μῷ. θυγατρὸς, αὐτῇ, δύο
 μὲν καὶ δύο ἐγλήνυσεν ἰσμε-
 νόν, καὶ πελάγοντα, εἰκοσι-
 25 δὲ θυγατέρας, ὡς μὲν μέγας
 ἀγνοῶ, ἢ πρὸς οἰωνὸν ἐκαλεῖ-
 ται, ἢ ἔπειτα ἰδὲ. τῷ τῇ αἰ

na ē sparre, Troiads bello im-
 petita: sagittis Herculeis à
 Philoctete sanciatas in I-
 dam ad Oenonem remeavit.
 Tum illa iniuriatum memor,
 Taridē curare nolle affirmat:
 Alexander igitur, cum in Tro-
 iam referretur occubuit. Moxo
 Oenone, quam decretae
 medelae praeiurata, ad vul-
 nus curandum pharmaca de-
 ferebat, siquidem Oenone me-
 dendi, canendiq; artem calle-
 bat. Quae, ubi cum iam obij-
 se reperit. Sibi laqueo in-
 tam finivit. Asopus vero an-
 nis Oceani, & Teichus filius.
 sed Acusilaus, Perus, &
 Neptum esse filium scribit.
 sed, ut alij. Ionis, & Eus-
 rynomes aiunt. Hic ducta Me-
 rope, quam Ladonis flumij
 filiam fuisse tradunt: duos fi-
 lios Ismenum, ac Pelagontē,
 & viginti feminas procrea-
 vit: Quae etiam Reginam, cui
 Oenone fuit nomen, ab Ioue
 rapta. Asopus quatenus Corin-

ebum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Iovem cognoscit. Iupiter autem post insequentem Asopum fulminatum, rursus ad sua fluentia remisit.

Quamobrem, & in hoc usque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Æginam illatam, in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Æginam, Iupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, deforamiciis homines facit. Adhæc Æacus Endeidem Chironis filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij Peleus, & Telamon. Phætecydes vero Tædemonem amicam, non fratrem fuisse Pelei narrat, eumque * Alcæi filium, & Glances * Crethei, fuisse ait. Atqui & Æacus cum Psamathe Nezei filia, in fontem, quod inscendi nollit, commutata cor-

σωπὸς ζήτησ', ὅταν εἰς κόρυndon, καὶ μαλακὰ παρὰ σπονδὸν τὸν ἡρακλῶτα εἶν' διαξούς δι' ἄσωπῳ μὲ καλαυρώσας διώκοντα, πάλιν εἰς τοὺς οἰκίαις ἀπὲρ πύλων εἶδρα. διὰ δὲ οὗ μέχρι καὶ νῦν, ἐκ τῆς τούτου εἶδρας αἰδρακὲς φέρονται. αἰγυαὶ δὲ εἰς κομίσεις εἰς τὴν τόπιον οἰνώνιον λεγομένην νῦν. νῦν δὲ αἰγυαὶ ἀπὲρ καὶ νῦν κληθεῖσιν. μίγνεται, καὶ γυνὴ παῖδα ὅς αὐτῆς αἰακόν. τούτῳ ξύς ὅτι μόνη εἰ τῇ τῆς φανὸς μύρμηκας αἰδρώπῳ ἐποικίει. γαμεθε αἰακὸς εἰδυῖδα, τῷ χείρεος, ὅς ὅς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο, πηλὸς τε καὶ πλάγος. φερένδης δὲ φασί τε λαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν πηλῶς εἶν'. ἀλλὰ * ἄκταίου παῖδα, καὶ γυνῆς τῆς κρυδίας. μίγνεται δὲ αὐτῆς αἰακὸς, γαμεθε τῇ γυναικί, εἰς * πηλὸν ἀλλὰ.

γμεῖν δὲ τὸ μὴ βούλεσθαι
 αἰελεῖν . καὶ τέκνοι καὶ δε
 φάκον . ἔν δὲ δύσεβέστατος
 ἀπ᾽ πάντων αἰακός . διὸ καὶ πλὴν
 5 ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίζ
 ας δὲ πύλοπα, ὅτι συμφά
 λα τῷ βασιλεῖ τῆς αἰακί
 δυν πολέμου, πλὴν αἰακί
 δυν εἰλεῖν μὴ Διωάμειος,
 20 πορφυροῦσι μὴ Διωάμειος
 ἐκτείνει αὐτόν . καὶ διέ
 ασιρε μελίσσας . χρῆστοι δὲ
 θεῶν ἑλκρον ἀπαλαγῆσαι
 5 πλὴν ἑλλάδα, εἰς αἰακός ὑ
 πὲρ αὐτῆς δύσεβς ποιῶσι
 ται . πορφυροῦσι δὲ δύσεβς
 αἰακόν, τῆς ἀκαρπίας ἡ ἐλ
 λας ἀπαλλάττεται . τιμᾶ
 20 ται δὲ καὶ παρὰ πολούτων
 νι πλεοντῆρας αἰακός . καὶ
 τὰς κλέεις τῷ ἄδου φυλάτ
 τει . διαφύροντος δὲ ἐν τοῖς
 αἰῶσι φάκω, τῷ ἀδελφοῦς
 25 πλεῖα, καὶ πλεοντῆρας ἐπ
 βουλόσθαι . καὶ λαχὼν κλέ
 ρφ, πλεοντῆρας συγγυμναζέ

iunt, et Phœcum gignit. Sed
 et Æacus omnium pietatis
 servantissimus fuit, quamobrem,
 cum Græcia inusitata
 frugum caritate premeretur,
 Pelopis causa, quod ipse Sym
 phalum Arcadium regem bel
 lo infestans, Arcadiam subire
 gere minime posset . persimul
 latam amicitiam ipsum intere
 fecit, ac eius viscera membra
 tum confecta dispersit . Deo
 rum interea responsus tum Gra
 ciam imminuentibus, malis erep
 tam iri, si illius ergo preces
 effuderit Æacus, renunciat
 um est . quo per Æacum fa
 cto, Græcia annonæ penuria
 liberatur . Quinetiam et apud
 inferos Æacus in summo
 esse honore perhibetur : et is
 Plutonis claves servare pro
 ditur . Quoniam vero Phœcus
 in certaminibus præstare vis
 debatur, fratres Peleum, ac
 Telamonem insidias illi com
 parasse, fecerunt : atque ubi for
 te obvenerit, ut cum eo Telamon

pari in ludo decertaret, dis-
co caput illi ferit, et occidit,
ac sublatum Peleo adiutore
quadam in sylva occultauit.
Demū uero eade de teila am-
bo ex Ægina ab Æaco solum
uertere compelluntur. Te-
lamon Salaminem ad Cy-
cherēū Neptuno, ac Salamine
Asopi filia natum peruenit.
Is necato serpente, qui insus-
lam, cuius ipse rex erat, de-
uastante: ac nullis possē se reu-
hētis filijs moriens, regnum
Telamoni concessit. Is, de-
inde Peribœam Alcatboi Pe-
lopi filiam sibi uxorem con-
iunxit. Et, Hercules, ut il-
li mascula proles enasceretur,
à Dys, precibus depoposcit:
et post preces repente aquila
apparuit, et enatum puer-
um Aiacem nominarunt: Qui
in bello contra Ilium Hercu-
lem secutus, Hesionem Laon-
medontis filiam muneri acce-
pit, ex qua sibi Teuetyne
procreauit. Ceterum Pelcus

μυλον αὐτὸν βαλὼν διακρ,
κατὰ τῆς κεφαλῆς κτείνε-
καὶ κομίζε μετὰ πηλῆος,
κρύπτει κατὰ πηγὸς ὕδατος.
Φωραδίτης δὲ τῆς φόρον, 5
φυγὰς ἀπὸ αἰγίνης ὑπὸ
αἰάκου ἐλαύνονται. καὶ πε-
λαμῶν μὲν εἰς θαλάσσιον πε-
ραγίνεται πρὸς κυχρία τὸν
ποσειδῶνος, καὶ θαλαμῶνος 10
τῆς αἰῶνος ὑπὸν, κτείναν-
τὸν δὲ οὐτος αἰδουῶντα
τὴν νῆσον, ἣς αὐτὸς ἐβασι-
λυνε, καὶ πλοῦτῃς ἀπαρ-
τὴν βασιλείαν παραδίδωσι 15
πελαμῶνι. ὁ δὲ γαμῆν πρὸς
βοῖαν τὴν ἀλκίβαν τῆς πί-
λως. καὶ πρὸς θαλάσσιον αἰ-
χὰς Ἡρακλείου ἵνα αὐτῷ
παῖς ἀρῶν γενέται, φασὶν 20
τὸς δὲ μετὰ τὰς θυγὰς αἰ-
τῆς, τὸν γεννηθῆναι ἐκάλει-
αν αἰῶνα. καὶ στρατοῦσας
μυλον ἢ βοῖαν πρὸς Ἡρακλεῖ,
λαμβάνει γένος Ἡσιότιον 25
τὴν λαομέδοντος θυγατέ-
ρα. ἣς αὐτῷ γένετα πρὸς

κρος· πηλὸς δὲ εἰς φθία
 φωνὴν πρὸς ἀνερπύοντα τὸν
 ἄνθρωπον, ὃν αὐτὸν καὶ αἰεὶ
 ταῖ· καὶ λαμβάνει πρ' αὐ
 5 τοῦ πλὴν θυγατρός αὐτοῦ
 νίω, καὶ τῆς χήρας τὴν φί
 λην μοῖραν καὶ γίνεταί· θυ
 γάτρε αὐτῷ πωδυσόφρυν, ὃν
 ἐγὼ με βώρος ὁ πειρώσις·
 10 δοῦντάς τ' αὖτις ἰδὼν τὴν θυγατέρα
 καὶ λυγρόν· καὶ πρὸς μετ' ἑ
 ρυπύοντος ἔλθων πρὸς ἑλπίος
 ἰδὼν τὸν σὺν ἀκόντοισι, ὅν
 τινος τυγχάνει, καὶ κτε
 15 ρεῖ αὐτοῦ ἀκόν· πάλιν οὖν
 ἐκ φθίας φωνὴν εἰς ἰωλκόν,
 πρὸς ἄνθρωπον ἀφικνέεται,
 καὶ ὃν αὐτὸν καὶ αἰεὶ ταῖ·
 ἀπαρτίζεται δὲ, καὶ τὸν ἰδὼν
 20 πηλὸς αὐτὸν πρὸς ἀταλάνην
 τὴν διαπαλαίοντα, καὶ ἀν
 δάμεια ἀκόντου γυνή, πη
 λίος ἀνδρὶ, πρὸς αὐτὸν
 25 ἴσας· μὴ δύναμιν δὲ πρὸς
 σται, πρὸς τὴν γυναικα αὐ
 τῇ πηλὸς ἔφρ, μὴ λυγρὸς

Prohibita ad Eurytionem As
 tioris filium exulatum abire,
 a quo postea expiatus Anti
 gonem illius filiam in matrimo
 nium caput: atq; in tertis
 am regni partem adscitus est.
 Mox Polydoram filiam ger
 mit, quam Boro Perieris fia
 lia nuptui dedit. Inde in cas
 lydonij Apris uenationem cum
 Eurytione simul egressus, eo
 missio in aprum telo Eurytion
 uenit ferit, cumq; fortis aet
 cecidit, rursus itaq; a Phobio
 Iolcum ex fuga ad Acastum
 sese recepit, ab eoq; lustratur.
 Adhuc cum Atalanta ludis
 in Pelie regis honorem insti
 tatis palaestrica pugna decora
 tam: ubi Asphydamea Aca
 sti coniux Peliei amore cora
 reptat, ad eum literas de concu
 bium dedit; quae, quoni
 am id illi persuadere non
 potuit, ad eius epistolam exo
 rem misit, qui a Pelio,
 Steropem Acasti filiam pro
 pedem ductam in illi remisit

tiaret. Quod ubi illa accessit, laqueo se suspendit. Peleum insuper Acasto, quod eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haud quaquam abse necandum esse censuit: at eum in Pelium montem uenatam adducit. Dede coorta de uenatione controuersia, Pelens quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intraperam reponebat. Aliqui Acasti comites eas capientes, Peleum uelut nihil uenatam irridere. Is autem quoique linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se uenatum esse distitauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset: Acastus reliquit, eiq; sublatum enssem in boum fimo celauit, et abiuit. Is, deinde ex pertectus, interea dum enssem querit, à Centauris comprehensus iam iam moriturnus

πυλῆα γαμῖν, σφόδρ' ἄντι τὴν
ἀκρίσου θυγατρῶα. καὶ ὅτε
ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγχομένη
αὐτῇ περὶ. πυλῆας δὲ πρὸς
ἄκαστον καταφύδεται, λέ-
γουσα ὑπ' αὐτῇ πρὸς σιωπῆς
σίαν· πεπεισμένη. ἄκαστος
ἀκούσας, κτείνει μὲν, ὃν ἐκεί-
νη φησὶ, οὐκ ἴδουλόνη. ἄρχει
δὲ αὐτὸν ἐπὶ δῆρας εἰς τὸ ἰο-
πύλιον. καὶ φησὶ ἀμύλλας πε-
ρὶ δῆρας γλοιμύας, πυλῆας
μὲν ὅν' ὠνέχειρόν τοι δῆρας,
ταῖς γλώσσας τούτων ἐκτε-
μνων εἰς πήρας ἐτίθει. οἱ δὲ εἰς
ματὲ ἀκρίσου πρὸς ταῖς χειρὸς
μύλοι καταγίλων ὡς μύδης
πεδερθότος τῆς πυλῆας.
ὁ δὲ ταῖς γλώσσας παραχρῆ-
ματος ὅρας εἶχε ἐκείνοις παρὰ
ἑαυτὰ ἔφη, πεδερθὲν κτείνει.
ἀρχοι μὲν φησὶ αὐτῇ ἐν τῇ
παλίῳ, ἀρχλιπὴν ἄκαστος,
καὶ τὴν μάχην ἐν τῇ τῇ
βοῶν κόπρη κρύψας, ἐπαρ-
σύνεται. ὁ δὲ, ὑβριστὴς καὶ
ζητῶν τὴν μάχην, ὡς

πῆ καὶ ταύρων καταλ-
 φθεις, ἡμελλεν ἀχόλῃ
 εἶναι. σῶζεται δὲ ὑπὸ χεί-
 ρων οὗτος. καὶ τῷ μάχαι-
 ραι αὐτὸ ἐκρυπτός, καὶ ὁρῶ-
 ρων δίδωσι. γαμεί δὲ, ὡς λέ-
 λεκτο, πηλὸς ἀπὸ πόνου τῷ
 ὀρυπτιῶτος, ὁρῶς αὐτῷ γί-
 νεται πολυδῶρη, ὅτ' ἔγχε,

50 ὁ παρ' ἑοῦ οὐ ποταμὸς ἐπὶ
 κλην ἑωρὸς ὁ πέμφοις ἡδὲ,
 ὁρῶς ὁ μενέδιοι τεκνός. αὐτὸς
 δὲ πηλὸς γαμεί δὲ τῷ
 νεφέως ποταμῷ ὅς τοι γάμον

55 ἔδωκε, καὶ ποσειδῶν ἡείλετο. δὲ
 πηλὸς θεοποδοδύσσει σάδου
 τοι ἐκ ταύτης γένουσαί τε
 κρείττονα. ἢ παῖδες, ἀχόλῃ
 τα. ἔνιοι δὲ φασὶ διὸς ἑρμῶν

60 ὁρῶς. καὶ τῷ ταύτης σιωρὸν
 σίαν, εἰρηκίαν περμῆδιν ἢ
 ἐκ ταύτης αὐτῷ γένουσαί τε
 τα, οὐρανοῦ διωκτοῦ εἶναι. π-
 κίς δὲ λέγουσι, μὴ βουλαδῶν

65 γαμείδιν διὸ σιωαδῶ εἶναι ὅτ'
 ποτ' ἔρατο γαμείδιν. δὲ δὲ
 ὁρῶς εἶναι ἡγνῶν ἐδὲ λη-

erat, uerum hic à Chirone
 seruat in columis, eisdemq;
 quæsitum, ac repertum ensen
 condonauit. Pelus uero, ut
 supra dictum est, Antigone
 Eurytionis patre procrea-
 iam uxorem duxit, de qua
 sibi Polydoram gignit, quam
 postea Sperchio flumini con-
 gnomento Boro Periclis filio
 uxorem collocauit, ex qua
 Menestibius natus ē, Sed et alia
 terā duxit, Theti Pelus nēpe
 Nerei filiam, de cuius matri-
 monio Iupiter, et Neptunus cō-
 tenderūt. At cū Thetis ē se or-
 tū filiū patre futurū esse præ-
 stantiorē p̄dixisset; abstinuit
 se Iouē illius nuptias ferunt,
 Nec desunt, q scribūt ad eius
 cōplexum iā iam p̄dēti Ioui
 Prometheus, dixisse, natum ex
 ea cælo d̄naturū. Sūt ē; q me-
 morent Thetis Iunonis monia-
 ta, persuasam Iouis consubiū
 euicasse. Hinc iratum Iouem
 uoluisse, ut ea mortalijs uiri
 coniugio locaretur. Chiron

nis itaq; consilio eam compre-
hendendi, ac detinendi ratios
nem Peleus inijt: eam itaq;
cum in varias se formas com-
mutantiē observasset, corripit,
quæ cū interim ignis, interim
aquæ, modò et feræ uultū cas-
peret, non eā prius, quàm pri-
stinam formam recepisse uis-
det, remisit. Hanc demum
in Pelio monte uxorem sibi co-
pulauit: atq; inibi Dī conui-
uio excepti suo quisq; munere
matrimonii cōmendarūt. Nā
Cbirō basta fraxinea Peleū,
Neptunus equis Bālio, et Xan-
thum. Vulcanus ense, ac reliis
qui, alijs munerib. cōdonarūt.
Hi uero Dī īmortales fuere.
Post ubi Thetis concepī ē Pe-
leo partū edidit, cū īmortalem
factura clam peleo p noctē in
igne abscondit, et qcqd paternæ
ī eo mortalitatis erat, excoque-
bat, p diē uero, ambrosia pue-
rū mūgebat. At Peleus p ob-
seruationē palpitantiē natū in
igne cōspicatus, īclamauit. Τὸ

σοι αὐτὸν σπασαίνου. καί
ρανος δ' ἔπειθε μιν οὐκ ἀλλὰ
συλλαβεῖν, καὶ κατέχευ αὐ-
τὸν μετὰ μορφασμένην, ἐπιτη-
ρέας, σπασαρχέζει. γινόμε-
νην δὲ ὁ τὲ μὲν, πύρ. ὁ τὲ δὲ
ὑδὼρ, ὁ τὲ δὲ θάλασσα, οὐκ ἀλλὰ
τὸν αὐτὸν, πρὶν, ἢ τὸν αὐ-
τοῦ μορφῆν, εἶδεν ἀρχα-
βοῦσαν. γαμὲν γὰρ καὶ πάλιν.
καὶ καὶ οἱ θεοὶ τὸ γάμον ὁμοῦ
μὲν καὶ θύμηναν. καὶ εἰδὼς
χεῖρας παλὲς ὄφρ' ἐμείλινον,
πασσίδων γὰρ παλαιῶν.
καὶ ξαίνον. ἢ φαστος ἢ μάχης,
καὶ οἱ λιπὸν ἔτρεψαν, ἀλλὰ
ταυτοὶ δὲ ὄντες οὐ τοι. ὥς δὲ
γλύνουσι δέ τις ἐκ παλίας
βρέφους, ἀνδάντων δὲ λου-
σάντων αὐτοῦ, κρύφα παλαιο-
τας εἰς τὸ πῦρ ἐκρυβόσαν-
τῆς νυκτὸς, ἐφθέρει, ὁ δὲ
αὐτὸν θητὸν παρῶν. μετ'
ἡμέρας δὲ ἔχρει ἀμβροσίᾳ.
πολλοὺς δὲ ἐπιτηρέας, καὶ
ἀσπείροντα τὸ πῦρ αἰσίνων
αὐτὸν πύρρην, ἐβόων, καὶ

Δίης κωλυθεῖσιν τὴν περ
 αἰρεῖσιν τελειῶσαι, νύπιον ἢ
 παῖδα ἀρλιπυῖσιν, πρὸς
 θυρηστάς ὃν ἔδω, καμίζης δὲ
 τὰν παῖδα πρὸς χεῖρας πι
 λῶς. ὃ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔβρα
 φε ἀπὸ ἀγχοῖς λεόντων,
 καὶ σὺν ἀγρίων, καὶ ἄρ-
 κτων μελῶς, καὶ ὠνόμε-
 νον ἀχιλλεῖα. πρὸ τῶν ὅν
 ὄνομα αὐτῷ λιγύρων. ὃ π
 τὰ χεῖρα μακροῖς οὐ περὶ
 μεγροπάλῳς δὲ μετὰ παῖ
 τῶν αὐτῶν ἰσόνι, καὶ δισκούν-
 τας ἐπὶ ῥομφαίᾳ ἰαλόν. καὶ
 ἔκτενέμενος τὴν ἀσπίδα γυ-
 ραῖναι φονάει. καὶ διελὼν
 μέλαν, δίσταται δὲ αὐτῆς τὰν
 στρατὸν εἰς τὴν πάλιν. ὡς δὲ
 τοῖς ἑλῶσι. εἰναίης ἀχιλλεῖς
 καὶ χαλκὸς λέγοντός, οὐ δύ-
 νασθαι χωρὶς αὐτοῦ τοιοῦτος
 αἰρεθῆναι, Δίης προαιδέα
 ὃ π δὲ στρατοῦ ὁμιλῶν αὐτῶν
 ἀρλιπύσαι, κρύψατο εὐδῆτι
 γυμνασίᾳ, ὡς πρὸ δένου πρὸ
 δέω. καὶ κείνῳ φερόμενος τῷ

Thetis quo minus votum ex-
 pleret suum, impedita, reli-
 git in fantalo, ad Nereidas
 abijs. Tum Peleus sublatum
 in manibus, puerum ad Chiro-
 nem tulit, quem ille acceptum
 leonum uisceribus, aprosumq;
 et urforum medullis nutrit, in-
 curatq; cui Ligyron antea no-
 men fuit, quod mammis Las-
 tra mimme admonisset, Achil-
 lem nominari uoluit, Possi hæc
 Peleus Iasonis & Dioscurorum
 adiumento Iolcum expugna-
 uit: Astydamiamq; Acasti cō-
 iugem occidit, ac distractis il-
 lius mēbris per eam intra ur-
 bem traduxit exercitum. Vbi
 demum nonum ætatis suæ an-
 nū expleuit Achilles, calchan-
 te Troiam sine ipso capi non
 posse, prædicante, Thetis, quod
 filium eo in bello militantem
 interitarum omnino præuidis-
 set: muliebri ipsum ueste con-
 textum in Scyron insulam Ly-
 comedi pro puella incorrupta,
 ac virgine perductum com-

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

mendavit, ibiq; agens adoles-
 scentulus, Deidamiam regis
 filiam comprimit: ex qua Pyr-
 rhum filium extulit, qui postea
 nomine Neoptolemus
 est appellatus. Ceterum Vlyf-
 ses, quando et apud Lycomes
 dem esse Achillem, indicas-
 tum fuit, quæsitum tuba usus
 inuenit: Ad hunc itaq; modum
 Achilles ad bellum Troianum
 perductus est: Ad quod etiam
 Phœnix Amyntoris filius il-
 lum comitatus accessit. Hunc
 à Clytæ patris pellice, ut de
 stupro interpellata falso mis-
 mulatam pater oculorum luce
 priuauit. quem Peleus ad Cbi-
 rontem, ductum, ab eoq; cus-
 ratum oculorum luce recupera-
 rat: Dolopum regem constitu-
 tuit. Insuper Achilli Patroz-
 elus Menteij, ac Sibeneles
 Acæsti, siue, ut alijs placet, Pe-
 riapidis Phœreus filij, uel, ut
 Philocrates inquit, Polymeli Pe-
 leo natij, filius, comes accessit.
 Is Opuntæ delatus, in Talonæ

Λυκομήδιδος θυγατρὶ διττὰ
 μέγα μίγνυται. ἢ γίνεται
 παῖς πυρρὸς αὐτῆς, ὁ κλα-
 θεὶς τοῦ πτόλεμος αὐτῆς. ὁ
 δὲ οὗτος δὲ μινυθείται πρὸς
 Λυκομήδιδος θυγατρὶ ἀχίλλεως
 σάλπινγιν χρησάμενος ὄρεϊ.
 ἢ ὄρεον τὸν τόπον εἰς τοῖον
 ὄρεϊ. σωείπιτο δὲ αὐτῷ
 φοῖνιξ ὁ ἀμώτορος. οὗτος
 ἔπειθ' ἡ πατρὸς ἐτυφλώθη
 καὶ τὰ φάσματός φθάρη.
 κλυτὰς τῆς ἡ πατρὸς παλ-
 λακίδος. παλὰς δὲ αὐτῆς
 πρὸς χείρας κομίζας, ὅπως
 κείνου διραπνοθείται τὰς
 ὄψεις, βασιλεία καὶ κτήσει
 λόπῳ. σωείπιτο δὲ καὶ
 πατρὸς οὗτος ὁ μινυθείου, καὶ
 δυνάμει τῆς ἀκείνου, ὅτι πρὸς
 εὐαπίδος τῆς φέρουρας, ἢ καὶ
 διὰ τὸν φασὶν ὀλοκράτης,
 πολυμέλου τῆς παλῆας. οὗ-
 τος εἰ ὁ ποῦν πρὸς ἐργασίαν
 εἰ παιδίᾳ πρὸς ἀστρά-
 λων παῖδων καὶ δὲ κλυτὰ
 νύμφον τὸν ἀμωδέμενος

αἰῶν ἀπύκτειε. καὶ φύων
 μετὰ τῷ πατρὶ, πρὸ πηλεΐ
 κατὰ φῆ, καὶ ἀχιλλέως ἐρω
 μένος γίγεται. κέκροτο αὐτό
 5 χροὶ συμφυῖς ἔχων σῶμα
 αἰσθητὸς, καὶ οὐράκοντος, τῆς
 ἀπὸ κῆς ἐκασίλαον περὶ
 τος. καὶ τὴν γῆν περὶ τὸν
 λευκὸν ἄκτον, ἀφ' ἑαυτοῦ
 10 οὐκ ἐκρίνατο ὠνόμασεν. ὃ δὲ
 τυφασὶν ἔδρετο. οἷς τοῖς πό
 λης καταλαβέσθαι, εἰ αἱ
 ἔμελλον ἔχον. ἡμᾶς ἰδίας
 ἔκατος. ἡ καὶ ἡ πρῶτος πο
 15 σειδῶν μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς. καὶ
 πολὺν τῇ τελευτῇ κατὰ
 μέσην τὴν ἀκρόπολιν, αἰε
 φωνεῖ δαλασσαι. ἡ νῦν ὄρε
 χροῖδα καλοῦσι. μετὰ δὲ τῇ
 20 τον ἡ καὶ ἀθηνᾶ. καὶ ποιη
 τὰ μὲν τῆς καταλήψεως καὶ
 κροτοῦ μαρτυρεῖ, ἐφύπνυ
 σεν ἰλαίαι. ἡ νῦν εἰ τῷ παν
 οὐσίῳ δέικνυται. γλιόμει
 25 νης δὲ ὄρεος ἀμφὸς ποδὶ
 τῆς χώρας, ἀθηνᾶ, καὶ πο
 σειδῶνα διαλύσας ζῶς, καὶ

Iudo Clysonymum Amphidas
 matris filiū imprudenter occidit:
 atq; i exiliū actus cū patre, à
 Pelco domi i cōtubernio acces
 ptus Achillis Amasius efficitur.
 Porro Cecrops Indiges,
 ac geminus idest. humani si
 mul, ei serpētino corpore præ
 ditus in terra Attica primus
 regnavit, & quæ prius Aeth
 dicebatur, de suo ipsius vocabu
 lo cecropiā dici voluit. Sub eo
 quoq; Deorū fuisse decreto cō
 cessam aīū urbū occupanda
 tū priātem, sanē in qb. potissī
 mū priuatos honores unus qsq;
 adipisci posse uideretur. Pri
 mus igitur Neptunus i Atticā
 uenit, ac percussa iridēte ad me
 diā arcē terra, fretum repente
 exiit: id loci erecibeidē uocā
 post hūc aut Minerva cōparat
 is: quæ lecto à se Cecrope oc
 cupatiōis suæ iudiciū teste, oleā
 ē terra pduxit, quæ nostra ē
 etate uisita i Pandrosio. Cæ
 orta deinde inter utrunq; cons
 tentione, ac lite de urbe, Iupis

APOLLODORĪ

per Minervam; Neptunumq;
inter se pœdavit, usq; , non , ut
quidam memorant , Cecropē;
Crœnaumq; , nec Erichtheum,
sed duodecim Deus huiusce
cōtrouersæ indices dedit, quo-
rū sententia urbs Athenæ Mi-
neruæ adiudicata fuit; quan-
do primū ab ea oleam Cecro-
pis testimonio productum fuis-
se petereperunt: Minerva itaq;
de seipsa Athenis nomen im-
posuit; at Neptunus miram in
modū iratus Thriasium cam-
pum pestilenti afflicxit: atq; Ae-
tiam uniuersum pelago inuol-
auit. Adhuc Cecrops Agrau-
lo Aetæi filio in coniugium
ducti; ex eaq; matrem quidem
suscepit, Erysichthonem; qui
sine maribus liberis è uita de-
cessit; filius uero, Agraulon
Herfem: & Pandrosom. At
ex Agraulo, ac Marte gigni-
tur Alcippe. Hanc uim sua
ferre Alirrhobothus Neptuni,
& Eurytes Nymphe filius à
Marte deprehensus occiditur.

εὐαγόρε

τὰς ἔδωκεν . οὐχ' ὥς εἰ πο-
τινὲς κέκροπα , κῆ κροακόν .
οὐδὲ ἐριχθέα . θεοὺς δὲ τῶν
δῶδεκα . καὶ τούτων δια-
ζόντων ἡ χώρα τῆς ἀθηνᾶς
ἐκείδη . κέκροπος μορτυρέ-
σαντος . ὅτε πρῶτον τὴν ἐ-
λαίαν ἐφύτευεν . ἀθηνᾶ
μὲν ἤνω ἀφ' ἐαυτῆς τὴν πό-
λιν , ἐκάλεισεν ἀθηνᾶσ . πο-
σειδῶν δὲ , θυμῷ ὀργισθεὶς ,
τὸ θριάσιον πεδίον ἐπεγάλυ-
ψε , κῆ τὴν ἀπῆκλὸν ὕφαλον
ἐποίησεν . κέκροψ δὲ γάμας
τὴν ἀκταίου κόρην , ἀγραυ-
λον . παῦ δας μὲν ἔχει ἐρυ-
σίχθονα . ὃς ἄπεκνος μετὰ-
λαξε . θυγατρός δὲ ἀγραυ-
λον ἔρσην , πάνδροσον , ἀ-
γραυλαχ μὲν ὄν , κῆ ἄρεος ἀλ-
κίππη γίνεται . ταύτην εἰα-
ζόμενος ἀλιγρόδιος ὁ ποσει-
δῶνος καὶ νύμφης δι' ἑρμῆος
ἔπειτα ἄρεος φωρεθεὶς κτεί-
νεται . ποσειδῶν δὲ ἐν ἀρείῳ
πάγῳ κτείνεται διαζόν-
των τῶν δῶδεκα θεῶν ἀρεῆς

καὶ

καὶ ἀχολύεται. ὅς τις δὲ, καὶ
 ὄρμον κέφαλος, οὗ ὄραδεῖ
 σα ἰὼς ἔρπασα. καὶ μυχί-
 σα εἰ συνέει, πάλιν ἐλύν-
 5 σα πιδωνόν. οὐ πῶς ἐλύνε-
 το φαίνων. τούτου δὲ αὐ-
 τοῦ. τῷ δὲ, σπίνδοπος, ὅς ἐκ
 συνέεισ' ἐλύνων εἰς κληκίαν,
 πόλιν ἐκπια καλκίδειν. καὶ
 10 γάμασ'. Διατάκην πλὴν με-
 σαρίου κληκίαν τῇς ἀστυ-
 εῖαν βασιλεία ἐλύνου. με-
 νύρας'. οὗτος ἐκ κνήφω, πε-
 ραχλινόμηνος σὺν λαῷ ἐκπ-
 15 σα πείφον. γάμασ' δὲ ἐκεί-
 μενδίαρον. καὶ πν γμαδία-
 νος κυπρίαν βασιλείας, ὅς ἐκ
 πύρρον ἐλύνου, καὶ ἀδωνιν.
 πρὸς δὲ νύκτις. θυγατέρας.
 20 ὁδρεσθίαν. ἀκοζόρην, καὶ
 ἑρκετίαν. αὐτὰ δὲ ὄντι μὴ
 νιν ἀφροδίτης ἀλλοτριεῖς
 αὐτοφάτοι. αὐτοφάτοι, ὅς
 βίαν ἐκ αὐτῇ μετῆλα-
 25 ξας. ἀδωνιν ὅς ἐκ πῶς ὄν,
 οὐκ ἐμὸς ἡλίας, πλὴν γαῖς
 οὐκ ἐμὸς ἀπὸ σὺς, ἀπὸ δὲ

quāobrem Neptunus. Mariē i
 Ariopago credis reum agit. Le
 duodecim Deorū senectia indi-
 catus absolvitur. at Cephalus
 Herfes, et Mercurij filius fuit
 quē cū Aurora supra modum
 amaret, correptū secū asportā-
 nit ī spriā, aliq. illius cōcubien-
 granda fit. et Tiberiū regē
 cui Rhacabōtem filiū fuisse pr-
 dūt. Huius aut. fuit Astyanus,
 ex qua Sādocusq. ē Syria pfe-
 flua in Ciliciam. Celenderym
 urbem cōdidit. duflaq. in ma-
 trimonium. Thanace Magest-
 fani filia. Cinyram Affryon-
 tū regē procreavit. Hic Ciny-
 rancū in Cyprū se cōtulisset,
 cū populo paphū cōdidit. Qua-
 flaq. ibidi uxore Melharms
 Erymaliois Cypricū regis fi-
 lia oxypetis, et Adonin genuit
 Necnō filias Oxfadicen. Leon-
 gotēq. et Dorefin ex eadē sus-
 cepit. Hæ vero ob Veneris
 iurā alienigenis pmissæ viris
 uitā ī Egypto cū morte cōmu-
 tatū. Adonis aut. puer adhuc,

APOLLO DORI

Diana iracūdia in uenatione ab apro percussus interijt. Hūc Hesiodus Phœneis et Alpheus filium fuisse ait, Panyas suu aērō de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert.

Hæc myrrha per iram Venēris, quod eam nibili faceret, patris amore corripitur: atq; usa matricis opera, cum infcio patre noctes duodecim concubuit. Is: ubi rem sensit, stris Ebo in filiam ense impetum fecit, quæ, cum iam comprehensaderetur. Deos rogat, ut nupsquam appareat. Tum Dij illam miserati in arborem sui nominis commutauerunt: ac decimo post mēse rescissas arbore, Adonem ex ea filium ortum fuisse ferunt. Quem Venus formæ ergo infantem adnucclam deis in arca occultatam, ante Proserpinam constituit, quem simulac illum conspexit, se reddituram negauit. Delato ad Louem iudicio, tres

νε, ἡσίοδος δὲ αὐτὸν, Φοίνικας, καὶ Ἀλφειοβοίᾳσ' αἰσγεί. Πανύκας δὲ Φοῖσι Δῖος τοῦ βασιλείου Ἀσσυρίων, ὃς ἔχ' θυγατέρα σμύρναν· αὐτὴ κατὰ μήνιν ἀφροδίτης, οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἵχει τὴν παρὸς ὄντα. καὶ στωφρὸν λαβοῦσα τὴν φροφὸν ἀγνοῶν τι τῷ περὶ νύκτας διώδῃ καὶ στωφνέειν. ὃ δὲ, ὡς ἦν ὁ θεός, σπασσάμενος ξίφος ἐδίωκεν αὐτὴν. ἡ δὲ, περὶ κατὰ λαμβανούμην, θεοῖς ἤνεγκατο, ἀφασὶ γένεσθαι. θεοὶ δὲ κατόικτιοντες αὐτὴν, εἰς δένδρον μετέλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρναν. διημιναίᾳ δὲ ὕστερον χρόνῳ, τῷ δένδρον ἐκλείψῃ, γέννησάντα ἃ διημιναίᾳ ὡς δύνει· ὃν ἀφροδίτη ἔβη καὶ αἰὶναιδ' ἔτι νύπτιον κεύθεα θεῶν εἰς λαοφάγα κεύθεα, περὶ σφάνη παίσαντο. ἐκείνη δὲ, ὡς ἐδίωκετο, σὺν ἀπιδόρῳ. καίσιος δὲ αὐτὴ δὴς γένεσθαι

οὐς, εἰς ἑρεῖς μοῖρας διηρέ-
 σθη ὁ εἰσαυτός. καὶ μίας μὲν
 ἥρ' αὐτῷ μέλειν τὸν ἄδω-
 νιν. μίας δὲ παρὰ ἑδρας
 5 φόνι προσέταξε. τὴν δὲ ἐ-
 τέρην, ἥρ' αὖ ἀφροδίτῃ. ὃ δὲ
 ἄδωνις ταύτῃ προσέειπε,
 καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. ὕστε-
 ρον δὲ θυρόδυν ἄδωνις ὑπὸ
 10 οὐδὲς πλανήεις ἀπιδεῖν. καὶ
 κροπὸς δὲ ἀφροδυνός, κρα-
 ναιὸς* αὐτόχθων, ἐφ' αὐτὸν
 ἐδίδου καλίστος λέγεται
 καὶ τακλυόμην θένεσθαι. οὗ
 15 γένος γήμαθ' ἐκλακε δαίμων
 πιδάσθαι τὴν μνῆσιν, ἐ-
 γείνησε κραναὴν, καὶ κρα-
 ναιόχθην, καὶ ἀτθίδιν. ἣς
 ἀφροδυνούσης ἔπ' ἥρ' ἰνόν,
 20 ἥν' αὖ χώρην κραναὸς ἀτθί-
 δα προσήγορόσε. κραναίης
 δὲ ἐκβαλὼν ἀμυγνύων ἐ-
 βασιλεύσε. ἔδωκεν ἔνισι μὲν
 διυκαλίαντος, ἔνισι δὲ* αὖ-
 25 τόχθονος λέγῃσι. βασιλεύ-
 σεντα δὲ αὐτὸν ἐδίδου δῶδε
 καὶ ἔτα, ἐγχερόνιος ἐκβαλὼν

in partes annum partitus est,
 ut unam apud se ipsum, altera-
 ram cum Proserpina, tertiam
 demum cum Venere Adonis
 permaneret, imperavit. Ado-
 nis autem, quæ pars sibi ab
 Ione distributa fuerat, eam
 ipsi Venere attribuit. Nec
 longo post tempore inter uer-
 nandum Adonis ab apro uul-
 neratus occidit. Post, ubi Cea-
 crops humanitatem exuit, Cras-
 naus indiges, sub quo Deuca-
 lionis diluvium fuisse narra-
 tur, ducta à Lacedæmone Pe-
 diade Menetis filia, Cranaum
 genuit, & Cranaechmen, &
 Attribidem, quæ tamen, virginis
 tate necdum expugnata obij-
 fet, Cranaus ab ea terrā At-
 tribidē vocitavit: ubi, post Cra-
 naum expulsam regnavit Am-
 phictyon. Hunc nonnulli Deu-
 calionis, alii uero* indigētis
 hominis filium fuisse dicunt.
 qui, cum duodecim annos re-
 gnum tenuisset, ab Erichono
 pellitur, hunc Hephaestes,

APOLLODORI

ex Cranae Atthis nata fiza
 lū esse aunte. Sūt ēt, qui Vols
 cani, & Palladis esse uelint,
 hunc in modū. Minerva olim
 arma sibi conflare nolens ad
 Vulcanum adierat. Hūc ins
 terim relictum à Venere Mix
 nernae constuprandae cupido
 desiderium incessu: eamq;
 atrectare aggreditur. Hac
 fugit: ille fugientem insequi
 tur, utq; proxime eam uenit,
 i summi erat necessitate, clau
 dicebat enim, Deam inire co
 nabatur. Ea uero, ut pudica
 erat, & uirgo, mirum non ad
 mittebat. Vulcanus demum
 tentigine ruptus in uirginis fe
 mur semen effudit. Tum
 tristata, semen lana deter
 sum in terram deiecit, ac mox
 in fugam se dedit. Inter
 ea uero ex demisso in bu
 num semine gignatur, Erich
 thonius. Hunc clam dys alijs,
 dum immortalem facere stu
 det, educauit: positiūq; in cista
 Pádroso Cecropis filiae cōmen

δορον οἱ μὲν ἠφαισῆς τῇ κρα
 ναΐς θυγατρὸς ἀττίδος ^{καὶ} εἶν.
 λέγουσιν. οἱ δὲ, ἠφαιστου, καὶ
 αἰθιωᾶς οὐτως. αἰθιωᾶ πε
 ρεγλήθη πρὸς ἠφαιστον ὁ
 πλοκα κατασκυάσαι θέλε
 σκε. ὁ δὲ ἐγκαταλείμμε
 νος ἔπειτα ἀφροδίτης, εἰς ἐπι
 θυμίαν ὤλιθε τῇ αἰθιωᾶς.
 καὶ διακείν αὐτῇ ὄρεσσετο.
 ἡ δὲ, ἔφονετο. ὡς δὲ ἐγγύς 10
 αὐτῆς ἐβλήθη, πολλῇ αἰσχύ
 νῃ, ἥ οὐ γὰρ χυλός, ἐπιρᾷ το
 σσελθεῖν. ἡ δὲ, ὡς σῶφρων
 καὶ πρὸ δίνος οὐσε οὐκ ἠέχε
 ῶ. ὁ δὲ, ἀπὸ σπέρματος εἰς τῆς
 σκέλος τῆς θεᾶς. ἐκείνῃ δὲ
 μυσταχθεῖσε, ἐρῶ ἀχρμάξα
 σε τὸ γόνον, εἰς γῆν ἐρρίψα.
 φανούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς
 γονῆς εἰς γῆν πελούσης, ἐρ
 χόνιος γίνεται. ἔπειτα αἰθ
 ιωᾶ κρύφα τῆς ἄλλων θεᾶς
 ἔρεψε. αἰθιωᾶων θέλασε
 ποιῆσαι. καὶ καταθείσε 25
 αὐτὸν εἰς κίστην, πανσόφου
 τῇ κίμροπος παρακλήθε-

το. ἀπεποῦ(α τὴν κίσην
 αὐοίγειν. αἱ ἀδελφαὶ τῆς
 πανδρόσου αὐοίγοισιν ἔπο-
 ποδύργιασ', καὶ θιέοντα
 5 τῷ βρέφει πῆλα περιεβαλόν
 σφάκοντες. καὶ ὡς μὲν εἰσι
 λέγοισιν ἀπ' αὐτῆς διεφθάρ-
 ροντες τῷ σφάκοντος. ὡς δὲ
 εἰσι, δι' ὅρην ἀδινῆς, ἐμ-
 10 μασις γλυκύλαι, κατὰ τῆς
 ἀκροπόλεως αὐτὰς ἐρρί-
 ψας. εἰ δὲ τῷ περὶ τῆς ὄ-
 φεις ἐρχομένου ὑπ' αὐτῆς
 ἀδινῆς, ἐκβαλὼν ἀμυ-
 15 κτύονα, ἐκασίλευσεν ἀδι-
 νῆν. καὶ τὸ εἰ ἀκροπόλει
 ἔστασεν τῆς ἀδινῆς ἰσχύον-
 το. καὶ τῆς παναδινῆος
 τὴν ἐορτὴν σιωπῆς(α. καὶ
 20 πεσίδων νύμφην ἔ-
 γαμεν. ἣς ὡς παῖς πανδίων
 ἐγλυμῆν. ἐρχομένου δὲ ἀ-
 πανδινῆος, καὶ ταφείτης
 εἰ τῷ ἀ, τῷ περὶ τῆς ἀδι-
 25 νῆς, πανδίων ἐκασίλευσεν.
 ἐφ' ὃ δ' ἄμυνται, καὶ δύναν-
 οῖς τὴν ἀπὸ τῆς ἀδινῆς ἀλ-

dant interdictis; ne etiam re-
 tegeret: At Pandrosi sorores,
 quod curiose admodum for-
 rent, cystam aperiuunt; ad vo-
 lutumq; puero draconem spes-
 flant. Nec desunt, qui ab
 eodem dracone fuisse inter-
 emptas, assipulentur, Aho-
 rum vero testimonio Palladis
 ira, furore percitæ, de sum-
 ma sese arce præcipites cie-
 cerunt. Interea vero Erich-
 thonius in templo à Minerva ip-
 sa emittitur pulso Amphictyo-
 ne Aibenatum regno potius
 est, ac Minervæ: signum in
 arce constituit: necnon Pan-
 ibenatorum celebritatem in-
 stituit. Pasibeæq; Nai-
 dem nympham uxorem ac-
 cepit. ex qua sibi Pandion
 natus est, Denq; Erichtho-
 nio uita functo, ac in primo
 Palladis phano sepido, Pan-
 dion regnum adipiscitur:
 quo regnante Ceres, Dio-
 nysiusq; in Atticam uene-
 re: Atqui Cererem Eleusine

A P O L L O D O R I

Celeus suscepit . Dionysius
 vero ab Icario hospitio exci-
 pitur , à quo vitis palmitem
 muneri accepit , ab eoq; vini
 facienda rationem didicit . Is
 igitur Dei b-ificia mortalib-
 us impertiturus , ad pastores
 se quosdam contulit , qui cum
 gustassent vinum : atq; animi
 causa sese largius meri pocu-
 lis inuitassent : malum sibi me-
 dicamentum datum esse arbi-
 trati Icaro necem sustibus in-
 tulerunt . Erigone vero filiae
 patrem uestiganti berilis caz-
 nis , cui Mærae nomen fuit ,
 Icarium confectari solita , caz-
 daver , ubi nã delitesceret , ina-
 dicavit . Tum filia patrem de-
 flens se ipsam ex arbore sus-
 pendio necavit . Tandem in-
 terea de duèia uxore Zeus
 xippe matris suæ sorore , fix-
 lias Procnem , ac Philome-
 lam , & geminos erechtheum ,
 Butemq; suscepit . Dein cons-
 flato in Labdacum bello de ter-
 re finibus in belli societatem

λα' δ' ἄμικρα μὲν καλὸς εἰς
 τὴν ἐλευσίαν ὑπεδέξατο .
 δῖονυσον δ' ἐν αἰέθρῃ καὶ λαμ-
 βάσει πρ' αὐτῷ κλῶμα ἀμ-
 πέλων . καὶ τὰ πρὸς τὴν οἶνον
 ποίησιν μακροδράκον , καὶ τὰς
 τῷ θεῷ δωρεῖσθαι δῖον
 χεῖρας αἰθρῶπις κτε-
 κνείται πρὸς πινυμένον
 τας , οἱ γὰρ ἄμικροι τῷ πο-
 τῷ , καὶ χεῖς ὕδατος ἀφει-
 δῶς δ' ἡδονῇ ἐκλύσαντες ,
 πεφαρμάχθαι νομίζοντες ,
 ἀπέκτειναν αὐτόν . κτερόν
 δὲ τῇ θυγατρὶ τὸν πατρός
 μακρόνυσσιν , κύων στυγερῶς
 ὄνομα μαίρα , ὃ τῷ ἰσχυρῷ
 στωεῖπετο , τὸν τεκρόν ἐμένυ-
 σε . καὶ κτείνῃ κατὰ δυνάμειν
 τὸν πατρός , ἐαυτῷ αἰσχρο-
 τισε . παιδίαν δ' ἐγείρας
 ἐδίδεπεν τῆς μητρὸς τὴν
 ἀδελφὴν , θυγατρός μὲν
 ἐπέκνωσε πρὸς κτείνῃ , καὶ κτε-
 λομένην . παῖδας δ' ἐδίδυ-
 μοις ἐρεχθεῖα , καὶ εὐτύλῳ
 πολέμου δ' ἐξασκάντος

πρὸς Λαέρτακον, πρὸς γὰρ
 δρῶν ἐπιγαλίσσεται βοῦνδον,
 ἐνδράκος περὶ ἧς ἄγχιος.
 καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ
 5 κατὰ δαίμονα, ἔδωκε τρεῖς
 πρὸς γάμον τὴν αὐτὴν θυγατέρα
 γαμβρὸν περικλυτὸν. ὃ δὲ ἐκ-
 ταύτης γένεσθαι καὶ δαίμονα
 τὸν καὶ Φιλομήλου ὄρα-
 20 θήεις ἐφθίρει. καὶ ταύτῃ,
 εἰπὼν πεθναίαι περικλυτὸν.
 κρύπτειν ἐν τῇ γαίῃ.
 αὐτὴς δὲ γάμος Φιλομή-
 λου στυγερὸς. καὶ τὴν
 25 γλῶσσαν ἐξέπλεε αὐτῆς.
 ἡ δὲ ὑφίνασε ἐπὶ πύλῃ
 γράμματα, καὶ διὰ τού-
 των ἐμύνησε περικλυτῇ τὰς
 ἰδίους συμφορὰς. ἡ δὲ αἶψα
 30 ὄρνυτο πρὸς ἀδελφὴν κτεί-
 νει τὸν καὶ δαίμονα, καὶ κατὰ
 ἡμίση, τρεῖς δὲ πνοὴ ἀγνο-
 οῦσι περὶ τῆς. καὶ μετὰ
 τῆς ἀδελφῆς διαταχθεὶς ἐ-
 35 φυγῇ. τρεῖς δὲ αἰδοῦμε-
 νος, ἀρπάσας πύλεων ἐδίω-
 κεν. αἱ δὲ, ἐν δαυλίᾳ τῆς

Tereum Maris filium de
 Thracia conuocauit eoque bel-
 lo per eius auxilia præclaris-
 sime gesto : Procnem filiam
 suam Tereo nuptui collocas-
 uit. Hic suscepto ex ea Ilye
 filio, Philomelam amore furo-
 census uitiat. Eamq; simulas-
 so Procnes obitu, rure celat,
 et huiusce loco Philomelam
 ductam comprimit : Inde hæc
 ic linguam desecuit, ea uero
 per litteras in peplo contex-
 tas, suas ipsius Procne soror-
 ti, misérias significauit.
 Hæc, post quesuam Germa-
 nam Ilym puerum trucidauit,
 tum, elixatumq; Tereo, in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit,
 Tereus cognito facinore at-
 trepta securi fugientes in-
 fesquitur. Hæc uero, cum iam
 Dauliam Phocidis urbem pers-
 uenissent, circumsepit Deos
 rogant in auem mutari. Tum
 Procne sit Lyscinia, Philo-
 mela uero in birdinem trāsa
 r iij

formatur. Adhuc Terens in
Vrupam commutatur. Inde
Pandion ubi fato concessu, sis
lij diuisis interse patrijs sacul
tatibus, Erichbeus regnum
accepit. Sacerdotio aut Minervae,
Neptunij; Butes Erichbe
thonij filius honestatur. At
Erechbeus Praxitbeam Phra
simi, & Diogeneae Cephe
sinae filiam uxorem duxit,
ex qua filios habuit, mores,
Cecropem, Pandoram, &
Metionem, feminas vero Pro
crin, Creusam, Cbithoniam,
Oribyam, quam postea Bo
reas raptisse dicitur. Cbitho
niam Butes in cōiugio habuit.
Atqui Xuthus Creusam dux
it, & Procrin Cephalus
Deionei filius. Haec sum
pta corona aurea Pteleonti
subigitur, et à Cephalo depres
benta, ad Minoem confugit,
Hic eius etiam amore correpte
tus est, cuiusq; concubitum im
petrat. At, si mulier haec
cum Minoe concubisset, nul

φωκίδος γινόμενα περὶ
τάλῳ πῖσι θεοῖς εὐχοίται
ἀφρησθῆναι. καὶ περὶ
μὲν γίνεται αἰδοῖν. Φιλοπό
λα δὲ χελιδόν. ἀπωρετοῖς
ταὶ δὲ, καὶ τηρεῖς, καὶ γίνε
ται ἔπος. πανδοῖας δὲ
ἀφρανόντος, οἱ παῖδες πα
φῶα ἐμείλυντο. καὶ τὴν βα
σιλείαν ἐρχοῦς λαμβάνει. το
τὴν δὲ ἰδρωτόνῳ τῆς αἰθ
νῆς, καὶ τῷ ποσειδῶντος
ἐρχοῦς ἰουβούτης. γάμος ὅ
φρῆσθους προξενία. τὴν
φρατίμου, ἢ διογενείας τῆς
κνωσοῦ, ἔχει παῖδας κίον
πα. πάνδωρον, μυτιόνα. ἡ
γατῶρας δὲ, περικειν. κρέον
αν. χονία. ὠρειδύαν, ὡς
ἡρπασε ἑστέας. χονία μὲν το
δῶν ἔγχευε βούτης. κρέον
δὲ ξούθος. περικειν δὲ κίον
λος ὁ δικιότως. ἡ δὲ, λαβῶ
χρυσὴν σφαῖραν, πῆλ' αἰετοῦ
πτερωδὸς ἀναίεται. καὶ φῶ
ρα θεῖσιν ὑπὸ κεφαλῶν;
περὶ μίνα φαίγεται. ὁ δὲ καὶ

τῆς ἐργῆς, καὶ πῶς εἰς σκυλά-
 ρειν· εἰ δὲ σκυλάδοις χυμὸν
 μίνωι, κίονταρον ὅν αὐτὸν
 σκυλάδοι. παρὰ τὴν γῆρ, ἐ-
 5 πειθὲν πολλὰ ἰς μίνωι σκυλά-
 ρειν, ἐφαρμά-
 κισαν αὐτόν. καὶ ὁ πότε ἀλ-
 λη σκυλάδοις, εἰς τὰ ἀρ-
 ρα ἐφίει δυνά, καὶ οὐτως
 ἰοαπαίλωντο, ἔχοντες οὕτω κε-
 φάλου αὐτῆς κύνια ταχύν,
 σκόντιον κ. ἰδυόλον. ἐπὶ
 τούτοις περικύβητος τὸν
 κῆρυκα τὸν κυριαίον, πῆρ
 15 εἶδα, περὶ τὸ μετὸν ἐλά-
 ρειν, καὶ σκυλάδοις, καὶ
 δίδουσι αὐτῆς τὸν μίνωι
 ὅς χυμὸν, ἡ δὲ εἰς ἀν-
 ὁρῶν, καὶ διαλλαχῆς κα-
 ροφάλο, μετὶ ὅντων παραγί-
 νεται εἰς δυνά. ἡ γὰρ δυνά-
 ρειν πικρὸν. δυνάδοις γὰρ αὐ-
 τὸν εἰς τὴν λοχίαν ἐγνοίαν,
 κῆρυκα ἀκοντίζον, ἡ τὸν
 25 ἔχοντα περὶ κύνια. καὶ κύνια
 εἰς ἀνὴρ πῶν, φυγεῖν
 κύνια καὶ τὰ δυνάδοις.

La potuisset ratione servari.
 Nam Pasiphaë, quod enim mul-
 tis mulieribus Minocem rem
 habere nō ignorabat, eū uena-
 ficis infecti, ut quoties secum
 alia cubaret, in illius artus
 uipera irruerent immanes,
 eumq; in modum pellices Pas-
 siphaë disperdebat. Cephælus
 igitur, pernicissimum habebat
 canem, cui Lelapi nomē fuit,
 et quem nulla fera poterat es-
 uare. Iaculum adhuc, cuius
 ius nulli neminem unquā fe-
 fellit. Inter hæc Procris cōspi-
 cata uirū, Circeā, sumēs radi-
 cēs, neqd sibi obesset, cōcubāt.
 At uerita rursus Minocis con-
 iugem, Athenas proficiscitur,
 et in Cephæli gratiam rediit
 et cum eo ad uenandum con-
 cedit, quippe quæ uenandi
 studio mirifice oblectabatur,
 hæc occulte uirgulta maritus
 sentiens iaculo ineuicibile mis-
 sit, et percussam mox Pro-

APOLLODORI

erim interfecit. Quocirca Cephalus ab Arcopagi Iudicib. exilio sempiterno damnatur. Interea uero Oribyia Ili- sum amantem traicientem Boreas rapuit, et cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, et Chionē, mares autem Zetem, et Calain aligeros peperit. qui cum Iasone in Colchos nauigantes, et Harpyias insectantes morantur, sive ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt. Cleopatram Phineus coniugē cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, et Pandion, his autem filijs, ex Cleopatra Ideam deinde Dardani filiā sibi matrimonio sociauit. Ea uero, prinignos, perinde, ac in Phineci cædem conspirantes, falsò apud patrē insinuat, Hinc ille credulus, ambros oculis priuat, interea Argonau- te cum Boreæ filijs illuc ap- pulsus in Phineum animaduer- titur. Chione autem Neptus

ὠρεΐσθαι δὲ πηδῶν ἐπὶ Ἰλίου ποντομονῶν, ἀπὸ πά- σης βορίας πωυλᾷ. ἡ δὲ γυνὴ θυγατρὶς αὐτῷ κλει- πάτρῃ, καὶ χιόνῳ. ἵκοντες ἡ γῆν, καὶ κίλαϊν πῖπας οὖς. οἱ πλείους σὺν ἰάβω- νι, καὶ ταῖς ἀρπυγίαις δια- κοντες, ἀπὸ δαίμων. ὡς δὲ ἀνα- σίλαος λέγει, πρὸ τῆς οὐ- νὸς ἡρακλείου ἀπέλωτο. κλειοπάτρῃ δὲ ἔγχε, χι- νῶν. ὧ γίνοιτο καὶ δεσφῶ- τὶ πλεῖστον, καὶ πικρῶς ἔχων δὲ κύττω ἐκ κλειοπά- τρος καὶ δεσφῶν, ἰδαίαι ἐχά- μασεν τῷ δαρδάνῳ. καὶ κί- νῳ τῷ περὶ γόνι πρὸς χιόνῃ φθορὰ κατεφύετο. καὶ πρὸς χιόνῃ, ἀμφοτέρω- ροῖς τυφλοῖ. παραπλέου- τες δὲ οἱ ἀργισαῖνται σὺν βορέαις καλᾶσινται αὐ- τόν, χιόν δὲ ποσειδῶνι μί- γνυται. ἡ δὲ κρύφα τῷ πα- τρὶ εὖ μολπον πεποισκα, ἵνα μὴ γινώσκῃ κατεφάγῃς, εἰς

τῶν βυβλῶν εἴηται τὸ παι-
 σίον, ποσειδῶν δὲ αἰελέμε-
 νος, εἰς αἰθιοπίας κομίζῃ. καὶ
 δίδωσι βράθεισι κύμῃ τέφραν
 αὐτῷ θυγατρὶ καὶ ἀμφι-
 τρίτῃ. ὥς δὲ ἐπλειώθη,
 εἶδεν ὁ βασιλεὺς κύμης αἰὲρ.
 πλὴν ἐτόλμα αὐτῷ τῇ θυγα-
 τρῇ δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τὴν
 τοκιδὴν τῆς γαμνθείσης,
 ἐπιχέουσα βιάζεσθαι, καὶ
 ὅττι αὐτὸ φηγάδιδις, μετ'
 πατρὸς ἰσμάρου τὴν παιδὸς, πρὸς
 πύλαιον καὶ δρακῶν βασι-
 λεύῃ. ὅς αὐτῇ τὴν παιδὶ τὴν
 θυγατῶρα σιωφένῃ. ἐπὶ
 λαίῳ ἢ ὑδρῶν γένεσθαι
 παφρῶνς γίνεται. καὶ πρὸς
 ἐλασινίῳ φεύγει. καὶ ὧ-
 ρολίῳ ποιεῖται πρὸς αὐτὴν.
 αὐτῆς δὲ ἰσμάρου πλοῦτις
 βασιλεὺς, μετὰ πμφθίς, ὑπὸ
 πύλαιον παραγίνεται. καὶ
 τὴν πρὸς ἑνὸν μάχῃ δια-
 λυσάμενος, τὴν βασιλείαν,
 παρέλαβε. καὶ πολέμου
 εἰσαίεθ' πρὸς ἀθηναίους, καὶ

no admiscetur. Quae cum,
 clam patre Eumolpo, percip-
 set, ne detegeretur, in mare
 deiecit in fantulum. Hunc sta-
 tim Neptunus exceptum, in
 Aethiopiam transfert, et Ben-
 ibesicyme filiae suae alien-
 dum commendat, et Amphitri-
 tite. Quae, cum aetatis integras
 fuit, intus Benibesicymes con-
 iux, huic alteram filiarum
 uxorem dedit. Hic autem ux-
 oris quoque suae sorori vim in-
 ferre aggreditur. quomobrem
 exilio multatus cum Ismaro
 filio, ad Tegyrium Thraciae
 regem confugit. Quae filiam
 ipsius filio, coniugavit. De-
 inde uero insidias Tegyrio
 quoque comparasse detectus, ad
 Eleusimios aufugit, eorumque
 amicitiam sibi conciliavit.
 Rursum aut, Ismaro filio des-
 functo, a Tegyrio reuocatus
 in Thraciam rediit, ac soluta inter
 eos discordia regnum accepit.
 Mox confiato inter Athenienses,
 et Eleusimios bello, assinit

APOLLODORI

ab Eleusinijs, magno cū Thracum exercitu opem laturos aduenit. At Erechtheo pro Atheniensibus uictoriam adeptus: Deus rem bellicam praeclare gesturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui cum natu minimam, immolasset, & reliquae tum omnes se se iugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se uicissim occidendis, conspirauerant. Commissa uero post immolationem pugna Erechtheus Eumolpum obruncauit. Inde uero ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheū dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administrauit, & is ducta in coniugium Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium suscepit. Hic una cum Cecrope patre regnans à Mettonis liberis per seditionē eiectus fuit. Hinc Megara ad pylam profectus eius filiam iamdudum nubilem uxorem cepit, à qua

ἐλευσινίοισι, ἐπικλυθεὶς ὑπὸ ἐλευσινίων, μετὰ πολλῶν συνεμάχει θρασυῶν διασάμεως. ὄρεχθεὶ δὲ ὑπὸρ ἀθηναίων νίκης χρημίσθε ἔχουσιν, ὁ θεὸς κατὰρξάσει τὸν πόλεμον, εἰ μὴ αὖ τῆς θυγατρὸς σφάξῃ. καὶ σφάξασθαι αὐτὴ τὴν νεώτατον, ἣ αἱ λοιπαὶ εἰσὶν αἰς κατὰ σφάξαι. ἐπεποίλωτο γὰρ, εἰς ἑσφάξαι πινύς, σιωπῶσιν αἱ ἀλλήλαις σιωπολέσθαι. χρημίσθε δὲ μετὰ σφάξαι σμάχους, ὄρεχθεὶς μὲν αὖτις λαὸν ἐμολύων. ποσειδῶνας δὲ καὶ τὸν ὄρεχθεά, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς κατὰ λυγάντος, κίερος ὁ πρεσβύτερος τῆς ὄρεχθείας παίδων, ἐξασίλυσεν. ὅς γὰρ αὖ μὴ καὶ δοῦσαν τὴν ἐπὶ παλαιῶν παῖδα, ἐτίκτωσε παρδῶνα. οὗτος μετὰ κίερος βασιλεύων, ὑπὸ τῆς μετῴτης ἡδὲ κατὰ σάσιν ὄρεχθεά, ἣ πῖα γλαφύρος, εἰς μέγα

5 ρα πρὸς πύλαι τῶ ἐκείνου
 θυγατρᾶ*, πελίας γαμεῖ.
 αὐτὸς καὶ τῆς πόλεως βασι-
 λεύς ὑπ' αὐτῆς καθίσταται.
 10 κτεῖναι γὰρ πύλας ἢ τοῦ
 πατρὸς ἀδελφὸν βίαντα,
 τῶ βασιλείῳ δίδωσι παν-
 διονι. αὐτὸς δὲ εἰς πλοπὴν
 ἵσταται σὺν λαῷ πᾶσι γένε-
 15 ιοις, κτίζει πόλιν πύλας.
 πανδίωνι δὲ εἰς μεγάροις ὄν-
 ται, παῖδ' εἰς ἐλίοισιν. αἰεὶ δὲ,
 παλλασ, νῆστος, λύκος καὶ ἰοί-
 20 δ' αἰγία σκυρίου εἶναι λέ-
 γουσιν, ἔσθ' βλεπθῆναι δὲ
 ἔσθ' πανδίωνος. μετὰ δὲ τῶν
 πανδίωνος τελευτῶσι οἱ παῖ-
 δ' αὐτῶν σκατὸν ἔχοντες ἔσθ'
 αἰνῆτας, ὅς ἐβαλον ἔσθ' μη-
 25 σπονίδας. καὶ τῶ ἀρχὴν τε
 ἔσθ' οὐκ εἶλον. εἶχε δὲ τὸ
 πᾶν κράτος, αἰγὸς, γαμεῖ
 δὲ πρὸς τὸν μὲν, μήτην τῶν
 ὁπλῶν. δαυτῶν δὲ χαλ-
 30 κῶπην τῶν ῥηξύνοντες. ὥς δὲ
 οὐκ ἐλθίετο παῖς αὐτῶν, δε-
 δοικώς ἔσθ' ἀδελφόν εἰς πύ-

deinde urbis regno praefici-
 tur. Nam, cum pylas Bian-
 tem patrum occidisset, Pan-
 dioni genero regnum tradit,
 ipse uero traducto in Pe-
 loponnesum populo Pylum
 urbem condit. Interea Pan-
 dioni Megaris regnanti, na-
 ti sunt filij Aegaeus, Pallas,
 Nisus, et Lycus. Non
 nulli autem Aegaeum Scyrii
 filium esse aiunt, sed a Pan-
 dione suppositum fuisse.
 Demum post Pandionis obit-
 um, eius filij perducto in
 Athenas exercitu Metioni-
 das eiecerunt, ac regnum
 in partes quatuor distribu-
 runt, sed Penes Aegaeum
 summa Imperij fuit. Hic
 primam uxorem Metan Oz-
 pletis filiam: Alteram uero
 Chalciope Rhexenore na-
 tam duxit. At, ubi nulla
 se prole augeri uidet, fra-
 trum metu ad Pythiam adit,
 deque filiorum progenie res-
 ponsum dari sibi postula-

AFOLLODÓRI

uit, cui deus ita natiuitatis ē.
Matte nouā uirtutē, pedem ;
qui prōminet utri.

Ne prius exoluas, quam scans
das Palladis arcem :

At ipse ambigens quid hoc sibi
uelleret oraculum ; Athenas iterum
accessit , ac per Tritonen iter fa-
ciens a Pitheo Pelopis filio
hospitio recipitur , qui , quoniam
oraculum intellexerat . Aege-
um mactati filiam Aethra con-
primendam sum misit . Hanc
etiam nocte eadem Neptuno
coniunxit : Aegaei interea
Aethrae praecipit , ut , si ex ea
masculus ; nasceretur ; educa-
ret ; ne uir ; cuius ille filius es-
set , indicaret ; enssem ; & cal-
ceos sub saxo abditos reliquit ,
haec locutus , cum per Aetatem
puer saxum subuoluere queat ,
ea tolleret , cumque clam cum hi-
isce omnibus ad se rebus emitt-
teret . Ipse interim Athenas
contendit , nec non Panathe-
næorum certamen aggredi-
tur , celebrare , in quibus Me-
-

θύει ἡ ληθ. καὶ πάλιν πα-
 ρων γονῶς ἐμμετρίως. ὁ δ' ὁ
 θεὸς ἐχρησεν αὐτῇ.

Ἀσχοῦ τὸν πρὸνχοντα πρὸ
 δόνα φέρτατε λαῶν,
 μὴ λύσης πρὶν εἰς ἔκρον αἶ
 θναιῶν ἀφίκεται :

Α πόρῳν δὲ τὸν χρυσμόν,
 αὐτὴ πάλιν εἰς ἀθήνας· καὶ
 ῥοιζήναι διδιδύων, ἐπὶ τοῦ
 ξυλοῦται πῖναι τῇ φίλῳ
 πόσι· ὅς τ' χρυσμὸν σπυρίδι,
 μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
 συγκατέλειπε αἰθέρα· τῇ δὲ
 αὐτῇ νυκτὶ, καὶ πόσειδώνι
 ἐπὶ ληϊάσεν αὐτῇ· αἰγυλὸς
 δὲ ἐν τελευτῇ αἰθέρα, ἐκ
 αἰθέρα γλυνήσῃ, ῥέφειν· ἢ
 γένος ἔσται μὴ λείψει· ἀπὲλ
 πῇ δὲ ἄπο τινι πείρα μάχου
 ῥου, ἢ πείδι λαίπῳ, ὅταν
 ὁ πῶς δύνηται πῶς πείρα
 ποκυλίσας αὐτὸν πῶς
 ἦτα, τὸ πῇ μετ' αὐτὸν αὐτὸν
 πῇ μπειν· αὐτὸς δὲ ὅταν εἰς
 ἀθήνας· ἢ τ' ἢ πᾶσι
 ναίων αὐτὸν ἐπὶ τέλει· ὅς τ'

ὁ μίνως παῖς ἀνδρογέως,
 εἰκνύσθαι πάντας. ἔτι οὐδὲ
 ἔτι ἴμαρα δύνωνι ἐπιμύθε
 ταῦροι. ὑφ' οὐδ' ἐφ' ἑνὶ ἑνὶ
 5 νιοὶ δὲ αὐτῷ λείγουσι πορφυροῦ
 μύθοι εἰς ἀνδρῶν ὅτι λαίου
 αἰῶνα πρὸς τῷ αἰῶνι τῶν
 εἰσφύουσι εἰς ταὶ δὲ φάνοις
 ἀφ' ἑνὶ. μίνως δὲ ἐπὶ
 10 εὐφροσύνης αὐτῷ δυνάτου θύων
 εἰς πᾶσι ταῖς χερσὶν ἃ μὲν
 σέφουσιν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
 ἔρριπτε, καὶ τὸν αὐλόν, κατέ
 15 χε, καὶ τὴν θυσίαν, οὐδὲν ἔτι
 20 τὸν ἐπιτέλειεν. ὅθι ἐπὶ καὶ
 δεῦρα χερσὶς αὐλῶν, καὶ σέ
 φαίωσι εἰς πᾶσι θύοισι ταῖς
 χερσὶν. μετ' οὐ πολὺ δὲ δα
 λασσοκράτῃ, ἐπολεμῶν
 25 ἐπὶ τὰς ἀνδρῶν, καὶ μέ
 γαρα εἰλε νίκου βασιλεύον
 τος τῷ πανδίωνος. καὶ μεγα
 ρὰ τὸν ἱπποκλῆος ὅς οὐχ' ἔ
 νισατο βασιλὸν ἐλθόντα ἀπὶ
 30 κτερεῖ. ἀπὶ δ' αὖτε δὲ καὶ νί
 σος δὲ θύγατρός περδομένη.
 ἔχρητι γὰρ αὐτῷ πορφυρῷ, ἔχρη

nois filius Androgeus oib. uis
 gloria praestitit. Hunc Iupiter
 in Maratbonium taurum mis
 sit, à quo fuit interfectus. Nō
 defunt, qui illum Asbenas ad
 Laij certamē euntem, ab aible
 tis ob inuidiam dolo. neccatam
 fuisse prodant. Minos, audiz
 ta filij morte, quo tempore in
 Paro gratijs sacra faciebat,
 sublatam ē capite coronam,
 abiecit, ac tibiam, perrexist,
 & sacrificium nibilo tamen
 secius absoluit. Hinc & in bo
 diernam usq. tempestatem sis
 ne tibijs, & coronis in Paro
 Gratijs immolant. Nec lonz
 go post tempore in mari prae
 poiens cōparata classe Atbes
 nas oppugnavit. Megara item
 Niso Pandionis filio regnante
 subuertit. Adhuc Megareum
 Hippomenis filium, qui ex
 cloaca Niso opimulaturus adu
 uenerat: interemit: et is demū
 p filiae pdictionē occubuit. Nā
 cū Scylla filia Minois amore
 flagaret patri purpureū crinē

APOLLODORI.

quo intinctus esse ferebatur è medio capitis uertice præcidi: eoq; facto statim ille interijt. Minos itaq; Megaris positus, uirginem uinctam pedibus è puppe in mari deiectam summersit. Enimvero, cum id bellum diuturnius fore uideretur, quando Athenas capere minime posset, Ionem, ut Athenienses commissi criminis poenas luerent, obsecrat, Hinc, cum pestis, ac fames simul urbem inuasisset, Priamum quidem ex ueteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filius Antheidem Aegeidem, * Euthenidem: & Lyceam Geræsti ad Cyclopiis tumulū iugularunt, sed harum pater Hyacinthus Lacedæmone Athenas hominigravit, & cum nihil inde sibi emolumenti futurum uiderent oraculam de belli exitu consuluerunt. His lumina, quas ipse uellet, Minos poenas daturos renunciavit. Igitur Athenienses missi à Minoem

αὐτῶν τῇ καφαλῇ τεύχε, ταύτης ἀφαιρεθείσης παλῶντα. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῶν σκύλλα ἀκαδεῖα μίνας ὀρεῖται τὴν τεύχε. μόρον δὲ μεγάρων κερτάσας, καὶ τὴν κόρη τῆς πρύμνης τῆς ποδῶν ἐκδήσας, ὑποβρύχως ἐποίησε. χρονομελίου δὲ πολέμου μὲ διασώματος ἐλθὲν αἰθνήσας, ὅχεται ἰδίῃ πρὸ ἀθηνάων λαβεῖν νόμους. γλομελίου δὲ τῇ πόλει, λιμοῦ τε, καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν πρῶτον κατὰ λόγους αἰθνήσας παλαιὸν, τὰς ὑακίνθου κόρας, αἰθνήσας αἰθνήσας, ἡν θυνίδα, λυνταῖαν, ὅττι γὰρ αἰθνήσας κύνλαστος ταύτην κατέσφαξε. ταύτης δὲ ὁ πατήρ ὑακίνθους ἐλθὼν ἐκλακεδαίμονος αἰθνήσας κατέσφαξε. ὅς δὲ οὐδὲν ὄφελος ὄν. ὅσοι ἐχρῶτο περιὰ πηλαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπαῖνις αὐτοῖς μίνας δίδωται. δίνης αἰθνήσας αὐτὸς αἰρεῖται. τίμωτες

5 φαρτες ἔν περὶς μίνωα, ἐπὶ
 7 ἔπειν ἐτεῖν δίκας. μίνως δὲ
 ἐκέλευσε αὐτοῖς ἰδὲ κού-
 ρωδ ἐπὶ αἵ, καὶ κόρασ' τὰς
 10 ἰσας, χωρὶς ὁπλων πέμπειν
 τῷ μινωταύρῳ βοραί. ἢ καὶ
 δὲ οὐ τὸς εἰ λαβυρινθῷ καὶ
 δειρζαμείος. εἰ ὦ τὸν εἰσελ-
 θήντα, ἀδύνατον ἦν ἐξελ-
 10 πῶν ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων
 πῶν ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων
 15 ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων. καὶ περὶ αἵ
 αὐτὸν δαίδαλος, ὁ δὲ παλά-
 μου παιδὸς τῷ μινωταύρῳ, καὶ
 15 ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων. οὐ τὸς ἦν ἀρ-
 τέκτων αἰσθημάτων. καὶ περὶ αἵ
 ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων. οὐ τὸς
 20 ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων. ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων. ἀπὸ τῶν
 25 ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων. ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων. ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων. ἀπὸ τῶν

Minoë legatis, ut ab eis, quas
 pœnas uellet peterent, tum Mi-
 nos ijs ut quatuordecim corpo-
 ra, septem scilicet puerorum,
 ac totidem & ætate pares,
 puellas, inermes minotaurο
 deuorandos mitterent; impe-
 rauit. Is taurus labyrinthο
 conclusus coerceretur, unde
 ingressus quispiā haud facile
 exire poterat, quod multiplici
 uiarum ambage non agnitus
 exitum excluderet. Hunc Da-
 dalus filius Eupulami, & Me-
 titis, et Alcippæ filius fuit, ex-
 edificauit. Hic item Archites
 ætus omnium præstantissimus
 & primus operum admiratio-
 ne dignorum fuit inuentor.
 Hic etiam Athenis post neca-
 tum Perdiciæ fororis filium
 Talaū, eius discipulum, ausu-
 git, quem, ueritus ne ipsum in-
 genū præcellentia superaret,
 occidit. Etenim serpentis ma-
 lam nactus lignum tenuē ses-
 cuit, deinde ubi pueri cadauer
 deprehensum fuit, Reus in

APOLLODORI

Martis nulla peractus ad Minoem confugit. Atque ibi Pasiphae cum Minois taurum arderet, lignea vacca affabre compacta corripuit: ac Labyrinthum construxit, ad quam quotannis Athenienses Virgines septem, ac totidem pueros aetate pares Minotauro uorandos mittebant: donec Theseus ex Aethra, Aegeoque natus iam grandis factus, petra sumpta calceos, atque enses auferret, et pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam uiam a maleficis uiris undecumque percauit. Primum quidem Periphetem Volcani, et Anticliae filium, qui quod clauam, gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pedibus esset, ferrea claua munitus, uiatores interficiebat: quam ex illo preceptam Theseus ipse ferre comfuevit. Hic Sinem postea Polyemonis filium, et Syleae coniunxi, filiam occidit. Huic Piz-

ναα ἔφυγε· καὶ καὶ πασιφά-
ως ὀρέδεις τῷ ποσειδῶ-
νος ταύρου, σκυῖρα πασιφά-
τεχνοσάμενος ξυλίναν βουῶν.
καὶ τὸν λαβύνειον κατε-
σκόλασεν· εἰς ὃν καὶ τὰ ἔτος
ἀθηνᾶοι κοῦρασ ἐπὶ ἅ, καὶ
κοῦρας τὰς ἴσας, τῷ μινω-
ταύρῳ βορὰ ἐπιμπον. θη-
σὺς δὲ γλυνθεὶς ὅζ' ἀέθρας
αἰγὴ παῖς· ὡς ἐλγνῆθη τέιο-
λειος, ἀπὸ ταύρου πλὴν πεί-
ρας, τὰ πίδαλα, καὶ πλὴν μά-
χειρας ἀναιρεῖται· καὶ πε-
ζὸς ἐπείγεται εἰς τὰς ἀθῆ-
νας· φρουρουμένης δὲ ὑπὸ τῆς
ἀνδροῦ κακούρης τῆς ὁδοῦ
ἡμδρώσε· πρὶν τὸν μὲν γὰρ πε-
ριφύτην τὸν ἡφαίστου, καὶ αἰ-
πκλείας, ὅς ἀπὸ τῆς κορυ-
νης, ὅν ἐφόρει, κορυμβότης ἐπὶ
καλεῖτο, ἔκτεινεν ἐπὶ πίδα-
ρω· πόδας δὲ ἀδινεῖς ἔχων
οὗτος, ἐφόρει κορυμβῶν σιδῆ-
ρα, δι' ὅς τῶν παλαιόντας ἔκας
τείνε· ταύτῳ ἀφελόμε-
νος θησὺς ἐφόρει· δυνάτω

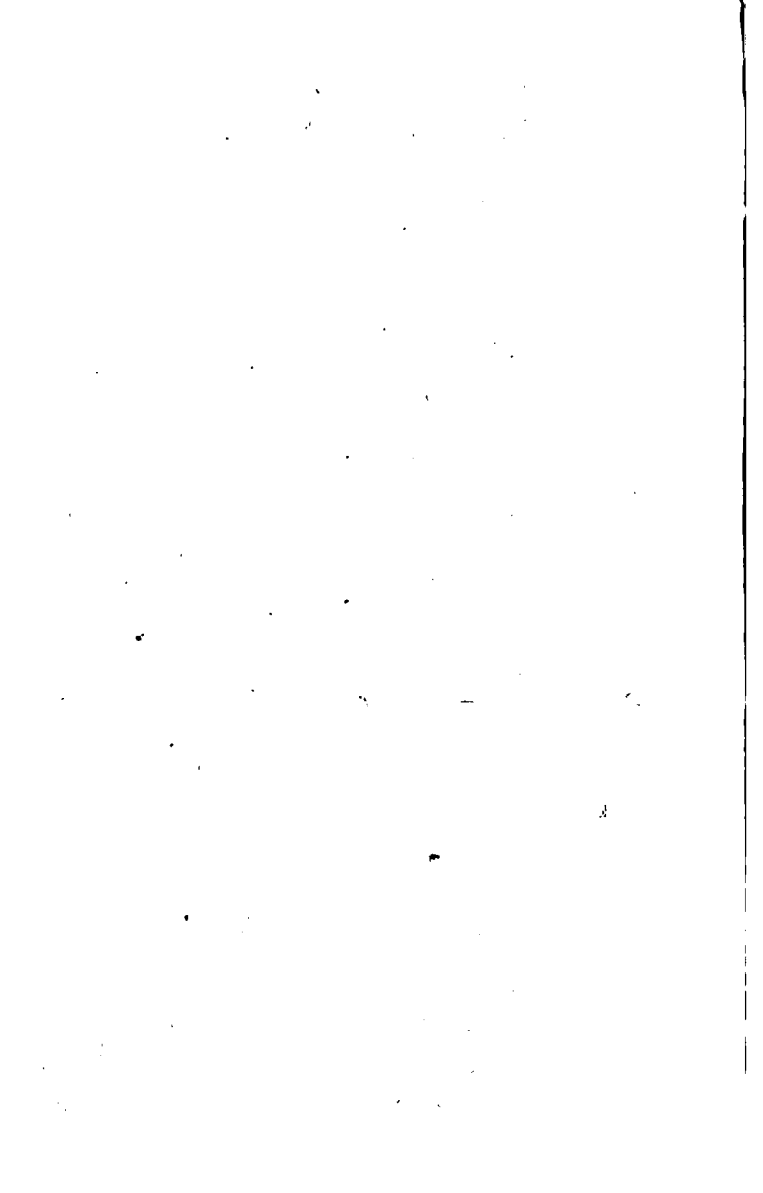
δὲ κτείνει σίνιν τὸν πολυ-
 πήμονος, καὶ συλῆαο τ' κο-
 είνου. οὗτος πιτυοκάμ-
 πτης ἐκαλεῖτο. οἰκῶν γὰρ ἔ-
 κονιδίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε
 τοὺς παρμόντας πίτυς καμ-
 πτοῦσας αἰέχεσθαι. οἱ δὲ,
 οἷον τὴν ἀδένειαν, οὐκ ἠδύνατο
 καμπεῖν. καὶ ὑπὸ
 τοῦτο δένδρων ἀναρρίπτου-
 ντο, πανωλέθρους ἀπώλων
 το. τούτῳ δ' ὁρῶντι θεοὺς
 σίνιν, ἀπέκτεινε.

tyo campe, à curuandis pinis
 nomen fuit. Nam cum Corin-
 thiorum Isthmum insedisset,
 uiatores ad pmos flestēdas īz
 uitas cōpellebat, qui quod eas
 uirium imbecillitate flestere
 nequirent, arborum inse res
 deuntium impetu sublati pe-
 nitus interibant. Hunc in
 modum Theseus Sinem crus-
 ciatum è medio substulit.

Λείπει πολλά.

Multa defunt.

f. j

BENEDICTVS AEGIVS
FVLVIO VRSINO.

S . P . D .

I quis suauissime Fului , me velut
falsi , suspectiq; tituli,quem Apol
lodori nostri fronti præfixi accu
saturus forsan exurgat,quòd eum
scilicet Atheniensem,quòd Græ
maticū dixerim,quòd BIBLIOTHECES,
quòd SIVE DE DEORVM ORIGI
NE, ac LIBRI TRES, adscripserim, his
meis ad te literis , cui nostras in tris Apollodo
ri libros, qualescunq; fuerint, annotationes non
cupare iam pridem constitui: me non ab re hanc
tanti laboris auctori præfixisse inscriptionē om
nibus demonstraturum esse promitto, spondeoq;.
Quòd igitur hunc ego Atheniensem, & Gram
maticum recte appellarim , non modo ex veteri
ipius inscriptione, sed etiam Suidæ testimonio
sine dubio comprobatur . Nam *Ἀπολλόδωρος*,
inquit ille , *Ἀσκληπιάδου γραμματικὸς, εἰς τὴν πα
λαιάν τινος Ῥοδίου φιλοσόφου, καὶ αἰετὰ ἔχον μαθητὴν
Ἀθηναῖος τὸ γένος* . Viden' vt Apollodorus a
Suida non solum Asclepiadæ filius fuisse dici
tur, sed Atheniensis , sed & Grammaticus ap
pellatur . Huc accedit firmum , & graue Eustas

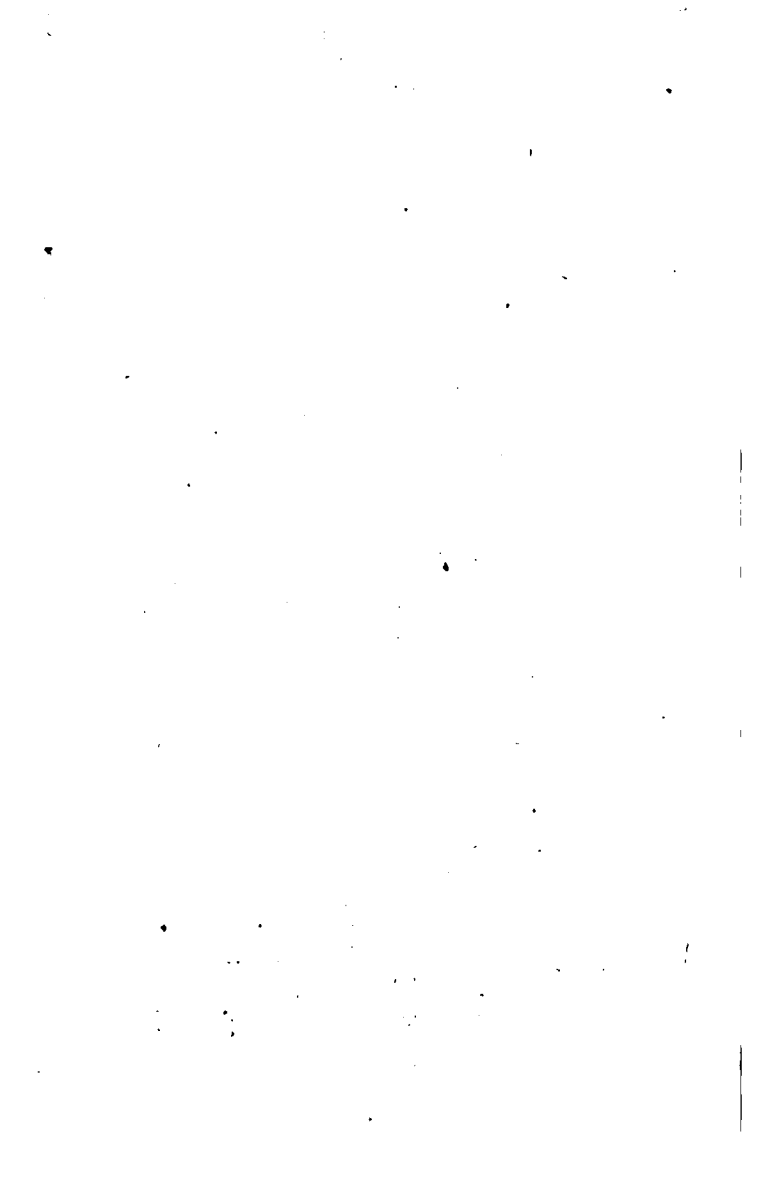
thii magni Homeri enarratoris testimoniū, à quo
etiā hic Atheniensis vocatur his verbis . ὅτι περὶ
ἄλλοις, καὶ ἄρχιλόδωρος ὁ ἀθηναῖος ἐπεαγματολόγη-
το τὸ πρὸς τῷ καταλόγῳ ἐκ δώδεκα βιβλίοις. Quare
quis nam inficiari poterit Apollodorum hunc
fuisse domo Athenis? Ceterum illum dignissio-
mo Grammatici titulo fuisse decoratum Strabo
in Geographiæ libris aperte declarat, cum de
Thucydide, atq; Apollodoro nostro mentionē
facit, οὗτε δὲ οὗτος, δὲ οὗτε ἀρχιλόδωρος ὁ γρημμα-
τικός. Qui itaq; hunc esse Grammaticum nega-
re audeat, cum tanti præsertim auctores senten-
tiæ nostræ subscribant: eum equidem amentis-
simum, ac iudicii præcipitis hominem, deui-
umq; appellandum esse arbitror. Venio iam ad
BIBLIOTHECES adscriptionem. Hac
nos in re vnica, ac singulari Sophoclis in Anti-
gonem commentarii auctoritate contenti esse
velimus. Is enim cum de Phineo loquitur,
ταῦτα, φησὶν, ἵπρετ' ἀρχιλόδωρος ἐκ τῆς βιβλιοθήκης.
Quod autem **SIVE DE DEORVM**
ORIGINE LIBRI TRES adiecerio-
mus, Hic, qui huiusce authoris primi certe li-
bri vnam, aut alteram pagellam, vel lippientis-
bus ocellis legerit: in sententiam nostram, &
manibus, & pedibus, eum iturum certo scio.
Atq; fortasse obiiciet alius (cur **LIBRI Tres**

adscriptum fuit , quando in manuscriptis Apollodori codicibus , nulla librorū partitio esse appareat? Immo vero qui nostram Apollodori latinam interpretationem cū animi candore percurreret , id operis reliquū in tris partes diuisum iri omnino censebit . Nam Homeri , quod te nō fugit , in Iliadem commentarii citant Apollodorum in primo , ac secundo huius operis libro . Si qui igitur mi Fului honeste , ac nobilis Iuuenis , tam peruiaces , tamq̃ refractarii inueniātūr , vt hanc sententiam , censuramq̃ nostram amplecti minime velint , eam planē Hilermum Sirletium , Basilium Zanchium acerrimi iudicii viros , ac duo velut Reip. litterariæ sydera fulgentissima : Ianum deniq̃ Casarium dicendi magistrum , ac bonarum artium professorum facile principem , & in quemuis , defensuros esse non dubito . Tu vero mi Fului meas in Apollodorū annotationes à me tibi iamdudum nuncupatas propediem in lucem prodituras expecta . Quæ vero ad Apollodori vitam copiosè scribendam attinent , nihil est , quod ab Aegio tuo expectes ,

à Tettio enim vtriusq̃ nostri longe amantissimo ista petenda sunt . Vale vi .

Klen . Sextiles , Romæ

M . D . L V .

BENEDICTI ÆGII SPOLETINI

in treis Apollodori Atheniensis Grammatici Bibliothecis, siue de Deorum origine libris

propos, annotationes,

propos, annotationes,

IN LIBRVM PRIMVM.

primus numerus foliũ, significat secundus paginã, tertius lineã.

Fol. pa. li.

1. Οὐρανός. Lactantius Firmianus Uranum uocat deum Topicum Africanorum, qui & Cælestus dicebatur. Nos uero Cælus in genere masculino uertimus secuti Ennii Poetæ auctoritatem, FL. enim Charisius Sospater clarissimus Grammaticorum libro primo. Cælũ inquit hoc cū sit neutrũ, et masculine veteres dixerunt, et Ennius. quẽ cælus genuit. Itẽ quoq; cælus profundus. Legimus etiam CAELVS per e masculine positum in mare nup̃ effosso in arca diuæ Mariæ semper uirginis in Cælio monte, cognomento in Domnica hunc in modum ex fragmento.

OPTIMVS. MAXIMVS

CAELVS. AETERNVS. IMPER-

TER. IVNONI. REGINAE

MINERVAE. IVSSVS. LIBEN-

DEDIT. PRO. SALVTEM. SVAM

M. MODIVS. AGATHO. ET. PR.

FAVSTI. PATRONI. HOMINIS. S.

ET. HELPIDIS. SVAES. CVM. S.

Sunt, qui Cælum ut Deum, Cælium masculine dixerunt differentie causa. Ego uero Ennii testimonium secutus Cælus uerte e græca imitatione malui, idq; pro tuo candore mihi iusto minus

uertent , quando hoc uolens , prudensq; fecerim : adiutus potissimum à uetere epigraphe, at planè ingratissimus omnium dici, & appellari mererer , nisi id Hieronymo Alterio uiro & nobilissimo , & humanissimo acceptum referam . Is enim uiarum magister diligentissimus , & rerum antiquarum seruantissimus in Caelio pro æde Deiparæ uirginis à nauicula cabatoribus conductis efodi ex magistratus auctoritate iubet: dumq; alius excauatur, inscriptio , qua de locuti sumus , effossa primum est: inde aliæ complures , ex quibus tandem aliquando , ubinam in Caelio monte Castra Peregrina uiserentur, cognouimus. Quæ falsò ea in Caelij parte, qui hætenus de rebus antiquis Romanis conscripserunt, ubi sanctorum Quatuor est templum , posuerunt . Quod omnis no à uero abhorrere faciunt infra à me recitatæ inscriptiones, ex quibus peregrinorum castra fuisse ad ædem prænominatæ Deiparæ uirginis, uel furdis facillime , cæcisq; comprobatur: tas metisi non desint , qui id obstinatissime insipientur: cum recantare iam dedignentur . ij, si me audient uiri boni , & cordati sunt gentur officio , si accepti beneficij memores Hieronymo Alterio , quem honoris causa semper, ac passim nomino , gratias & agant & habeant : En tibi igitur erutarum inscriptionum copias quibus (ut diximus) castrorum Peregrinorum locus repertus est.

Ex epistyllo marmoreo.

PRO. SALVTE. ET. RE-
DITV. D. N. IMP. CAES.

|||||

VOTIS FIO. FELICI INVI= VOTIS

X. ANNALIB. CTO. AVG. DOMITIVS XX. ANNA =

FELICL BASSVS. FR. AGENS LIB FELICL

TER. VICE. PRINCIPIS. PE TER.

REGRINORVM. TEM

PLVM. IOVIS. RE=

DVCIS, C. P. OMNI.

CVLTV. DE SVO EXORNAVIT.

Ibidem in Basi
COCCEIVS
PATRVINVS
PRINC.
PEREGRIL
NORVM

In alia ibidem
COCCE
IVS PA=
TRVINVS
PRINC.
PEREGRIL
NORVM.

1. 2. 5. ἐπεὶ ἔστιν) scribendum ἐπεὶ ἔστιν.

2. 2. 13. ὁ ἀριστὸς τῶν) meliorem esse lectionem censuimus,
καὶ τῶν τῶν novissimus enim Caeli filiorum masculinorum Sa-
turnus fuit, post quem Apollodorus statim subnectit feminas.

1. 1. 22. σὺ ξῶν) Sic in exemplari manuscripto legebatur, in cuius
nos locum substituiimus σὺ ξ. que vera est, ac genuina lectio.

1. 25. ὁ μόνος τῶν) reposuimus ὁ μόνος τῶν,

fo.pa.li.

- 4.5.6. ὦν (ιδης.) in Metelliano, & alijs quæ uidi, exemplaribus scriptum legi pro δωειδης.
- 4.1.14. πρωτομέδου(α.) in alijs uidi scriptū quod non displicet. πρωτομέδου(α, Hæc πρωτομέδιδα nominatur ab Hesiodo in Theogonia.
- 4.1.17. πρωτῶ.) siue πλωτῶ, et si alia est nympha πλωτῶ quare ego addere hanc nympham huic loco eam enim Hesiodus cum Oceanidibus recitat in Theogonia.
- 4.1.18. κρατῶ.) legitur et κρατῶ, placet tamen κρατῶ, ἐκ τῆς κρατέω uerbo id nominis deductum est.
- 4.1.25. ἄρην.) uidi in Codice Ioānis Honorij scriptū ἄρην per.ī. non est aspernenda hæc lectio.
- 5.2.31. σδρῆδῆ.) non est fugienda lectio, σδρῆδῆσεσθαι, i. priuandum esse.
- 5.1.17. ὡς δὲ ὁ μῦθος λέγει.) locus ex Iliadis primo.
- 5.2.24. χειμῶνα πέμψα(α.) rem hanc Homerus copiose narrat Libro Iliadis ξ. & Apollodorus infra recitat in a. uolens mine explicatius quàm hic facit.
- 6.1.10. κόρην.) ex tribus codicibus, quibus ego in hoc uertendo auctore usus sum, κόρην patum doctè scriptum uidi : cuius loco nos κόρον restituimus, nam de mare, non de puella hic loquitur Apollodorus.
- 6.1.13. ὡς δὲ τῆς γλυνήσεως αἰέτη χρόνος.) deprauiatus est hic locus, atq; adeo ut deesse nonnulla facile perspiciatur, quocirca adijci pro asterisio à Chalcographis iussimus græca hæc uerba λείπει πινὰ, idest desunt quedam.
- 6.2.12. θυμβρεως.) legitur & ὕβρεως. Cōtumeliæ: translati secutus Gregorium Cyraldum uirum doctissimum undecūq;

& quo neminem plura legisse crediderim. Is enim in suis illis
 frugiferis, & copiosissimis uoluminibus de Dijs Gentium Pa-
 na Iouis, & Contumeliae filium fuisse ait, nullius tamen prae-
 ter ipsius institutū citato testimonio, potuisset tamē ad hanc rē
 citare Pindari enarratorē in argumēto Pythiorū. Ille. n. inibi,
 ἔμαθ' ἰγὶ ἀρχαίων, καὶ τῷ ματικῷ τέχνῳ ἔπαυ-
 τὸ πανός, οὐτος γὰρ τοῖς ἀρκέσι θεμύς δ' ἐπ' αἶσιν
 ἐπιμελὴς, εἴτα ὄρχεται ἄδ' τὸ ματιεῖο, αἶψ' ἢ πρῶ-
 τη νύξ' ἐχρησμάθησεν, εἴτα δέμυς. His ille uerbis Apol-
 linem ait artem diuinandi à Pane Arcadiae deo didicisse, non
 tamen à quonam Pane, quippe qui paulo superius dixerat
 hunc in modum ex eadem Hypothesi. ἐπὶ ἀφ' Ἰονυχον δὲ
 αὐτῷ ἐποίησεν ἀρμωσάμενος πρὸς τὸ τῷ πανός
 σύλγῳ, οὐ τῷ ὄρχῳ, καὶ πινελόπης, ἀλλὰ τῷ
 διοῖ, καὶ δ' ὁμῶς. Iūc igitur ille quisquis fuerit Pinda-
 ri explicator felicissimus, à quonam Pane fuerit Apollo
 edoctus vaticinationes, nempe à Pane Iouis & Thymbris. i.
 contumeliae filio, monstrauit.

- 2.21. ὀρχαμῖον reposuimus ὀρχαμῖνον ex Pherocyde apud Rhodij scholiographum Argonauticorum libro primo.
- 2.22. ἐλάνης). pro quo scribe ἐλάνης, siue ἐλάρας utrūvis nihil moror. dum ἐλάνης per. v. reijciatur.
- 2.17. γνομῖνος). pro γνομῖνος ut in exemplaribus quouisque legi. temporis instantis scribendam arbitratus, & id sensus exigit.
- 2.11. κοιμώμενος). legendum est sine dubio κοιμώμενον in accedendi casu.
- 2.15. ἐπέλασσε. lege ἐκέλασσε. ea. n. i. re librarij iscitia peccauit

Hic pro ἑμονέων, reposui ὄμμονέων, idest ab Hermione-
nensibus. Hic enim Apollodorus. sentiit Hermionenses Ceteri
indicasse à Plutone suam Proserpinam fuisse raptam, & eam
ad inferos deportasse: per ostium: quo ut fama est, ad Pluto-
tonis est descensus. ἑρμόνιον δὲ, ait Strabo libro viij. ὅτι τῆς
οὐκ ἀσήμερον πόλεως, δηλαδὴ τῆς πελοποννησίων, ὅς
τις παρὰ λίαν ἔχουσιν ἀλιεῖς λεγόμενοι θαλάττης
γοί πινδύ ανδρῶν. πρὸ ὄμμονόσι δὲ πεδυνάσσεται
τις εἰς ἃ δὴ κατὰ ἑασιν σὺν τόμον εἶναι, διότι οὐκ
ἐπιθίσκονται ἐπὶ τῶν θαλάττης νεκροῖς ναῦ λαν, idest, Hiera-
mione uerb est vrbs non ignobilis, cuius littora piscatores ha-
bent viri, qui maritimis negotijs tractandis oblectantur. Fama
item est apud Hermionenses facilem esse ad inferos descensum,
quadere nullum ibi mortuis nautum imponere consueuerant,
Hoc per ostium Orpheum ad Ditis penetrasse regiam, ut sua
reuocaret Eurydicem ferunt hinc P. Virgilius.

- 1) Tænarias etiam fauces, alta ostia Ditis.
- 2) Et caligantem nigra formidine lucum,
- 3) Ingressus, manesq; adijt regemq; tremendum.

Siculi Proserpinam nō longè à Syracusis raptam fuisse aiunt,
Horum testimonio Aristoteles, Diodorus, Cicero, Solinus, &
Claudianus subscribunt. Orpheus autem et Pausanias in ter-
ra attica id euenisse referunt. nec desunt, qui ab Achærisio
Ponti specu Plutonem in lucem prodisse narrant ad Prose-
pinam rapiendam. Indicat etiam Pausanias sic in Bæotia
Hermionenses speciem ostentare non procul à lerna, per
quem Pluto Proserpinam ad infera deportauit, Sic itaq; se-
ne controuersia Apollodori locus restituendus fuit.

8.2.11. μετάνειρα.). ex tribus exemplaribus manu parum accurata, & minus docta scriptis, ita id nominis cum t. in secunda exaratum uidi, ex Pausania in Atticis μετάνειρα passim legitur, quod placet, est enim hoc nomen proculdubio ita scribendum, nos t̄erò secuti exemplarium uarietatem, modò per γ, modò τ. scriptum reliquimus, atq; ita etiam à chalcographis notari concessimus.

8.2.11. τῇ τῇ καλεοῦ.). ego καλεοῦ non mutavi, tamen si mihi licuisset, quòd hæc Meganira, quæ Cererem domi suscepit Hippobontis non Cerei uxor fuisse legitur: Huic rei Nicædri in Alexipharmaca enarrator astipulatur his uerbis. ἰστέον, ὅτι τῆς κόρης ἡ γοῦ τῆς πόρσεφόνος ἀρπαγείσης ὑπὸ τῇ πολούτωνος ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Διὸς πόρσεφίρχετο νῆσις ξατοῦσε αὐτῶν, ὑπεδέχθη δὲ ἐν τοῖς οἴκοις τῇ ἰπποβόντης, ὅς ἦν υἱὸς τῇ ποσειδῶνος ἐξ ἀλόπης τῆς κερκύονος, ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτῆς μετάνειρασ, ἥ τις παρὲς θύκεν αὐτῇ κράπεζα, καὶ ἐκέλευεν αὐτῇ οἶνον ὑδρὶ τῇ θλίψαι, ἡ δὲ Διὸς οὐκ ἐδέξατο, λέγουσα μὴ θεμὶ τὸν εἶναι πείναι οἶνον ὑδρὶ τῇ θλίψαι τῆς θυγατρὸς, ἀλφίτων δὲ αὐτῶν κυκεῶνα ἐκέλευσε κατασκυλάσαι, ὃν δεξαμένη ἔπειτα. Quæ sic nos latine, sciendum, inquit, est, ut raptâ puella Proserpina à Plutone, eius Parens Ceres cibos abstinens eam querebat, ac in ædibus Hippobontis, qui Neptuni & Alopes ex Cercyone natæ filius erat, à Meganira eius uxore hospitio fuit excepta. Quæ Dea mensam strauit, & uinum in illius anxietate commiscuit, at Dea id poculi renuit subijciens non esse fas in aduersis unum bibere, proinde Dea Cy

teonem sibi confici missit, quem acceptam hausit, hactenus latine Nicædri Scholiastes, ex cuius testimonio: hic pro καλεῖν, ἰσὺν ἰδόντες reponendū erat, ego uerò, ut dixi, nihil mutavi, propterea quod Apollodorus alium fortasse secutus ē μύθορ, apud quem Celeam Meganiræ maritum fuisse inueniat, ut sunt Græci diuersi inter se in historijs, fabulisq; retenscendis, & Hyginus noster longe aliter hanc recitat historiam.

8. 1. 22. ἐπεὶ τὴν δὲ μετὰ νεῖρα πρῶταξιν. (Ἰάα.) nos τὴν πρῶτην θεῶν separatim scripsimus, ne hinc ambiguum suboriretur, de Praxithea proprio nomine, nihil enim hoc in loco id nominis significaret: & nihil ad rem foret, quare nos pro πρῶταξιν. (Ἰάα), castigauimus πρῶταξιν θεῶν, id est, quid factus ra esset Dea.

10. 1. 14. αἰ. θινῶς ὑποθεμῖν. nos secuti lectionem repositam in margine Codicis Honoriani hoc modo αἰ. θινῶς ὑποθεμῖν. (α), vertimus Minerva impetu facto, tamen si αἰ. θινῶς ὑποθεμῖν non mutarim, quod nonnullis melior lectio uideatur, & si Minerva submonente Hercules Alcyoneum Gigantem domuit Ceterum hæc Hercules cum Alcyoneo pugna à Pindaro, et eius enarratore Didymo in Nemeis aliter multo recensetur: & Apollonij Rhodij Scholiasta à Telamone cæsum fuisse Alcyoneum refert.

10. 2. 7. ἐκ καφάλας. id nos deleuimus, eiusq; in locum secuti exemplar Ioannis Honori uiri literati, & Probi, meiq; amantissimi, substituiimus ἐκ καλῶς, quæ legitima, & uera est lectio.

10. 2. 17. ὑψοῦρον. legimus Stephani testimonio ubi hac de insula ὑψοῦρον.

10. 2. 2. (ἡγετίων)

10. 2. 2. *ῥογτίωνες*, id nominis stellula notandū censueramus, sed tum, cum hic primus Apollodori liber excudidatur Antoni Bladi officina asteriscis non uidebatur: nec uero ille de causa, quod complusculis in locis, in his imprituendis Apollodori libris, stellas eiusmodi opus esse uidebamus, tandem summi iussit.

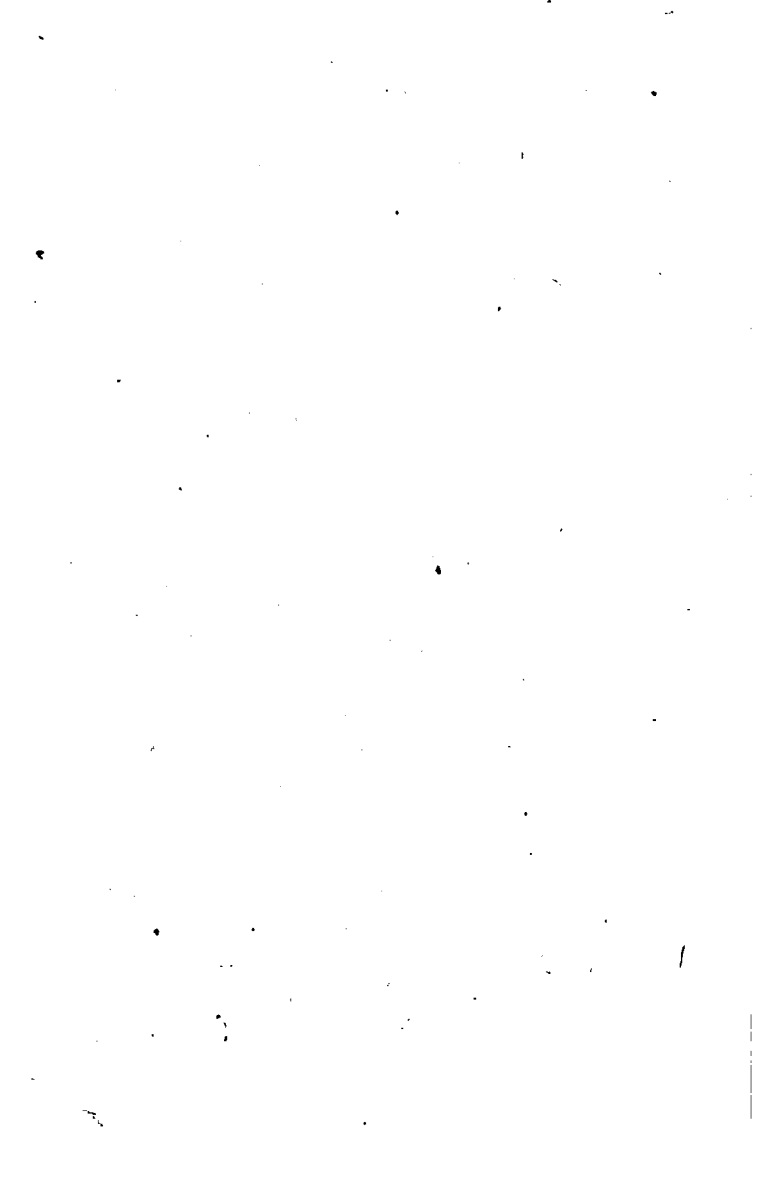
11. 2. 19. *κασιόν*, pro *κασιόν*, id quod in omnibus, quæ uidi exemplaribus scriptum erat: nobis castigari placuit.

12. 2. 4. *εἰς σικαλίαν*, scripsi *καλικίαν*. Et mox linea 5 pro *καρύσιον* nibili dictione, submisimus *καρύκιον*.

12. 2. 9. *δελφύνω θράκηναι*, φύμω, antequam nos quæ Apollodorum auctiorem lectu dignissimum mōstra inuaserāt, perdomanda suscepissemus, legebatur, quod monstrum nō modo dice me torsit, sed tandem Apollonij Rhodij adiumento perdomauimus, sicut et plurima alia, ex eo enim Argonauticorū libro. 2. castigauimus hunc locum, et pro φύμω, quæ uana erat ac futilis lectio, *δελφύνω* subrogauimus, ac ne cuiquā imponere uideamur, poëtae clarissimi uerba simul, et ipsius scholiastæ apposuiamus, quibus quid *δελφύνω* sit, doctissime demonstratur. Apollonius igitur.

ὅς τὸτε πρῶτον ἀπὸ Δειράδι πῆναισι
Δελφύνω τόξοιτι πλώιον ἔχοντες
κῦρος ἐὼν ἐπὶ θυμῶς, ἐπὶ πλοκάμοισι τε γαστέρας.
Hunc locum nos, ut posuimus, hunc in modum transulimus,
et totidem carminibus.

Sub teirico quondam Arnassi ut vertice Apollo
Delphynem ingenti talis occidit, et arcu
Nudus adhuc puer, et rursus iam crine decorus.

BENEDICTI AEGII SPOLETINI

in treis Apollodor: Atheniensis Grammatici Bi-
bliothecae, siue de Deorum origine li-
bros, annotationes,

IN LIBRVM PRIMVM.

primus numerus foliũ, significat secundus paginã, tertius lineã.
Fol. pa. 1.

1. Οὐρανός. Lactantius Firmianus Vranum uocat deum To-
picum Africanorum, qui & Coelestus dicebatur. Nos uero Cœ-
lus in genere masculino uertimus secuti Ennii Poetae authorita-
tem, FL. enim Charisius Sosipater clarissimus Grammaticorum
libro primo. Cœlũ inquit hoc cū sit neutrũ, & masculine veteres
dixerunt, et Ennius. quẽ cœlus genuit. Ite quoq; cœlus p̄fundus.
Legimus etiã CAELVS per & masculine positum in mar-
more nup̄ effosso in area diuæ Mariæ semper uirginis in Cœliq;
monte, cognomento in Domnica hunc in modum ex fragmento.

OPTIMVS. MAXIMVS
CAELVS. AETERNVS. IVP-
TER. IVNONI. REGINAE
MINERVAE. IVSSVS. LIBEN-
DEDIT. PRO. SALVTEM. SVAM
M. MODIVS. AGATHO. ET. PR.
FAVSTI. PATRONI. HOMINIS. S.
ET. HELPIDIS. SVAES. CVM. S.

Sunt, qui Cœlum ut Deum, Cœlium masculine dixerunt differen-
tie causa. Ego uero Ennii testimonium secutus Cœlus uerte &
græca imitatione malui, idq; pro tuo candore mihi iusto minus

uertent , quando hoc uolens , prudensq; fecerim : adiutus potissimum à uetere epigraphe , ac planè ingratissimus omnium dici , & appellari mererer , nisi id Hieronymo Alterio uiro & nobilissimo , & humanissimo acceptum referam . Is enim uiarum magister diligentissimus , & rerum antiquarum seruantissimus in Cœlio pro æde Deiparæ uirginis à nauicula cabatoribus conductis effodi ex magistratus auctoritate iubet : dumq; alius excauatur , inscriptio , qua de locuti sumus , effossa primum est : inde aliæ complures , ex quibus tandem aliquando , ubinam in Cœlio monte Castra Peregrina uiserentur , cognouimus . Quæ falsò ea in Cœlij parte , qui hætenus de rebus antiquis Romanis conscripserunt , ubi sanctorum Quatuor est templum , posuerunt . Quod omnis nō à uero abhorre faciant infra à me recitatæ inscriptiones , ex quibus peregrinorum castra fuisse ad ædem prænominatæ Deiparæ uirginis , uel surdis facillime , cæcisq; comprobatur : tas met si non desint , qui id obstinatissime inficientur : cum recantare iam dedignentur . ij , si me audient uiri boni , & cordati fungentur officio , si accepti beneficij memores Hieronymo Alterio , quem honoris causa semper , ac passim nomino , gratias & agant & habeant : En tibi igitur erutarum inscriptionum copias quibus (ut diximus) castrorum Peregrinorum locus repertus est .

Ex epistyllo marmoreo.
PRO. SALVTE. ET. RE-
DITV.D.N.IMP.CAES.

1111111111111111111111111111
VOTIS FIO. FELICI INVI= VOTIS
X.ANNALIB, CTO.AVG.DOMITIVS XX, ANNA=
FELICL BASSVS.FR. AGENS LIB FELICL
TER, VICE.PRINCIPIS.PE TER,
REGRINORVM.TEM
PLVM. IOVIS. RE=

DVCIS, C.P.OMNI.

CVLTV, DE SVO EXORNAVIT,

Ibidem in Basi
COCCEIVS
PATRVINVS
PRINC.
PEREGRIL
NORVM

In alia ibidem
COCCE
IVS PA=
TRVINVS
PRINC.
PEREGRIL
NORVM.

1. 2. 5. ἐρεῶδης) scribendum ἐρεῶδης.

1. 2. 13. ὡραιότερον) meliorem esse lectionem censuimus,
ὡραιότερον nouissimus enim Cæli filiorum masculinorum Sas-
turnus fuit, post quem Apollodorus statim subnectit feminas.

3. 1. 22. σὺξων) Sic in exemplari manuscripto legebatur, in cuius
nos locum substituiamus σὺξ. quæ uera est, ac genuina lectio.

3. 25. ὡμόκτον) reposuimus ὡμοῖς τὸν,

fo. pa. li.

4. 5. 6. ὠυίδης.) in Metelliano, & alijs quæ uidi, exemplaribus scriptum legi pro δωείδης.
4. 1. 14. πρωτομέδου(α.) in alijs uidi scriptū quod non displicet, πρωτομέδου(α), Hæc πρωτομέδου(α) nominatur ab Hesiodo in Theogonia.
4. 1. 17. πρωτώ.) siue πλωτώ, et si alia est nympba πλωτώ quare ego addere hanc nympbam huic loco eam enim Hesiodus cum Oceanidibus recitat in Theogonia.
4. 1. 18. κραωτώ.) legitur et κρατώ, placet tamen κραωτώ, ἐκ τῆς κραένω uerbo id nominis deductum est.
4. 1. 25. ἄρην.) uidi in Codice Ioānis Honorij scriptū ἄρην per. i. non est aspernenda hæc lectio.
5. 2. 31. σδρῆδῆ.) non est fugienda lectio, σδρῆδῆσθαι, i. priuandum esse.
5. 1. 17. ὡς δὲ ὁ μῦθος λέγει.) locus ex Iliadis primo.
5. 2. 24. χεῖμῶνα πύμψα(α.) rem hanc Homerus copiose narrat Libro Iliadis ξ. & Apollodorus infra recitat in 2. uolunt mine explicatius quam hic facit.
6. 1. 10. κόρην.) ex tribus codicibus, quibus ego in hoc uertendo auctore usus sum, κόρην parum doctè scriptum uidi: cuius loco nos κόρον restitimus, nam de mare, non de puella hic loquitur Apollodorus.
6. 1. 13. ὡς δὲ τῆς γλυνίσεως ἐξέστη χρόνος.) deprauatus est hic locus, atq; adeo ut deesse nonnulla facile perspiciatur, quocirca adijci pro asterisio à Ckalcographis iussimus græca hæc uerba λέγει τινὰ, idest defunt quædam.
6. 2. 12. δύμβρεως.) legitur & ὕβρεως. Cōtumeliæ: transfusus secutus Gregorium Gyraldum uirum doctissimum undecūq;

& quo neminem plura legisse crediderim. Is enim in suis illis
 frugiferis, & copiosissimis uoluminibus de Dijs Gentium Pa-
 na Iouis, & Contumeliæ filium fuisse ait, nullius tamen præ-
 ter ipsius institutū citato testimonio, potuisset tamē ad hanc rē
 citare Pindari enarratorē in argumēto Pythiorū. Ille. n. inibi,
 ἔμαθεν, ἰγί, ἀρχῶν, καὶ τῶν μοιτικῶν τέχνων ἑκὼν
 τῷ πανός, οὗτος γὰρ τοῖς ἀρχαίοις θεοῖς οὐκ ἔστιν
 ἐπιμελὴς, εἴτε ὅς τις αὐτὸ μοι τεῖο, εἰ ὅπως
 τὴν ὕξιν χρυσώδῃσιν, εἴτε δῖμος. His ille uerbis Apol-
 linem ait artem diuinandi à Pane Arcadiæ deo didicisse, non
 tamen à quonam Pane, quippe qui paulo superius dixerat
 hunc in modum ex eadem Hypocōesi. ἐπὶ ἀφ' Ἰουλιον δὲ
 αὐτῶν ἐποίησεν ἀρμωσάμενος πρὸς τῷ τῷ πανός
 σύριγγα, οὐ τῷ ὁρμόν, καὶ πινελόπης, ἀλλὰ τῷ
 διοῖς, καὶ θυμβρεως. Itic igitur ille quisquis fuerit Pin-
 dari explicator felicissimus, à quonam Pane fuerit Apollo
 edoctus vaticinationes, nempe à Pane Iouis & Thymbris. i.
 contumeliæ filio, monstrauit.

6.2.21. ὁρχομελίου reposuimus ὁρχομελίου ex Pherocyde apud
 Rhodij scholiographum Argonauticorum libro primo.

6.2.22. ἐλαόνης). pro quo scribe ἐλάρης, siue ἐλάρας utrūvis
 nihil moror, dum ἐλάνης per. v. reuocatur.

7.2.17. γυνομελίας). pro γυνομελίας ut in exemp^laribus quotquot
 legi, temporis instanti scribendam arbitratus, & id sensus
 exigit.

7.2.11. κοιμώμενος). legendum est sine dubio κοιμώμενον in
 actusfandi casu.

7.2.15. ἐπέλασσε lege ἐκέλευσεν. ea. n. i. te librarij iscitia peccauit

Hic pro ἑμονέων, reposui ὄρμιονέων, idest ab Hermionensibus. Hic enim Apollodorus. senti Hermionenses Cereri indicasse à Plutone suam Proserpinam fuisse raptam, & eam ad inferos deportasse: per ostium: quo ut fama est, ad Plutonis est descensus. ἑρμιόνων δὲ, ait Strabo libro viij. ὅτι τῆς οὐκ ἀσπίμων πόλεως, δηλαδὴ τῆς πελοποννησίων, ὅς τι πρὸ παραλίου ἔχουσιν ἀλιεῖς λεγόμενοι θαλάσσιον ἔργον ποιοῦντες ἀνορθοῦντες. πρὸ ὄρμιονός τε δὲ περὶ ἑλάνταις τι πρὸ εἰς ἅδου κατὰ ἑσπέρην σὺν τόμῳ εἶναι, διότι πρὸ οὐκ ἐν τι διασιν ἐν ταῦθ' αὖ τοῖς νεκροῖς ναῦ λαν, idest, Hermione verb est urbs non ignobilis, cuius littora piscatores habent viri, qui maritimis negotijs tractandis oblectantur. Fama item est apud Hermionenses facilem esse ad inferos descensum, quadere nullum ibi mortuis naulum imponere consueverant, Hoc per ostium Orpheum ad Ditis penetrasse regiam, ut suā reuocaret Eurydicem ferunt hinc P. Virgilius.

- 1) Tænarias etiam fauces, alta ostia Ditis.
- 2) Et caligantem nigrā formidine lucum,
- 3) Ingressus, manesq; adiit regemq; tremendum.

Siculi Proserpinam nō longē à Syracusis raptam fuisse aiunt, Horum testimonio Aristoteles, Diodorus, Cicero, Solinus, & Claudianus subscribunt. Orpheus autem et Pausanias in terrā attica id euenisse referunt. nec desunt, qui ab Acherasio Ponti specu Plutōnem in lucem prodisse narrant ad Proserpinam rapiendam. Indicat etiam Pausanias sic in Bæoticis, Hermionenses speciem ostentare non procul à lerna, per quem Pluto Proserpinam ad infera deportauit, Sic itaq; sine controuersia Apollodori locus restituendus fuit.

8.2.11. μετάνειρα.) . ex tribus exemplaribus manu parum accurata, & minus docta scriptis, ita id nominis cum t. in secunda exaratum uidi, ex Pausania in Atticis μετάνειρα passim legitur, quod placet, est enim hoc nomen proculdubio ita scribendum, nos tēto secuti exemplarium uarietatem, modò per γ, modò τ. scriptum reliquimus, atq; ita etiam à chalcographia notari concessimus.

8.2.11. τῇ τῷ καλεοῦ.) . ego καλεοῦ non mutauī, tametsi mihi licuisset, quòd hæc Meganira, quæ Cererem domi suscepit Hippobothontis non Celei uxor fuisse legitur : Huic rei Nicædri in Alexipharmaca enarrator assipulatur bis uerbis .
 ἰσέον, ὃ τῆς κόρης ἢ γαυ τῆς πόρσεφόνως ἀρπαγείσης ἔπο τῷ παλόντωνος ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Διὸς πόρσεφείρχετο νῦσις ξατοῦσε αὐτῶ, ὑπιδέχθη δὲ εἰ τοῖς οἰκοῖς τῷ ἰπποβοόντης, ὃς ἦν ὑπὸς τῷ ποσειδῶνος ὅζ ἀλόπηος τῆς κερκύονος, ἔπο τῆς γαυακὸς αὐτῆς μετάνειρασ, ἢ τις παρέθηκεν αὐτῇ φάπιζαν, καὶ ἐκέρασαν αὐτῇ οἶνον ἡδὲ τῇ θλίψαι, ἡ δὲ Διὸς οὐκ ἐδέξατο, λέγουσα μὴ θεμτὸν εἶναι πείνοῖνον ἡδὲ τῇ θλίψαι τῆς θυγατρός, ἀλφίτων δὲ αὐτῶ κυκεῶνα ἐκέλευσε κατασκύλασαι, ὃν δεξαμένη ἔπει .
 Quæ sic nos latinæ, sciendum, inquit, est, ut rapta puella Proserpina à Plurone, eius Parens Ceres cibos abstinens eam querebat, ac in ædibus Hippobothontis, qui Neptuni & Alopes ex Cercyone natæ filius erat, à Meganira eius uxore hospitio fuit excepta . Quæ Dea mensam strauit, & uinum in illius anxietate commiscuit, at Dea id poculi reuult subijciens non esse fas in aduersis uinum bibere, proinde Dea Cy

teonem sibi confici misit, quem acceptam hausu, hactenus latinè Nicædri Scholiastes, ex cuius testimonio: hic pro καλεῶν, ἰσὺς ἰδόντες reponendū erat, ego uerò, ut dixi, nihil mutauimus, propterea quod Apollodorus alium fortasse secutus ē auctorē, apud quem Celeam Meganiræ maritum fuisse inuenerat, ut sunt Græci diuersi inter se in historijs, fabulisq; retenscendis, & Hyginus noster longe aliter hanc recitat historiam.

8. 1. 2 2. ἐπετηρὸν μετὰ τὴν εἰρηάναν (πρῶτον δὲ Δία). nos τὴν πρῶτον Δία separatim scripsimus, ne hinc ambiguum suboriretur, de Praxithea proprio nomine, nihil enim hoc in loco id nominis significaret: & nihil ad rem faceret, quare nos pro πρῶτον Δία, castigauimus πρῶτον Δία, id est, quid factus ra esset Dea.

10. 1. 14. αἰνῶς ὑποθεμῶν. nos secuti lectionem repositam in margine Codicis Honoriani hoc modo αἰνῶς ὑποθεμῶν (αἰνῶς, vertimus Minerva impetu facto, tamen si αἰνῶς ὑποθεμῶν non mutarim, quod nonnullis melior lectio uideatur, & si Minerva submonente Hercules Alcyoneum Gigantem domuit Ceterum hæc Hercules cum Alcyoneo pugna à Pindaro, et eius enarratore Didymo in Nemeis aliter multo recensetur: & Apollonij Rhodij Scholiasta à Telamone caesum fuisse Alcyoneum refert.

10. 2. 7. καὶ φάλαξ. id nos deleuimus, eiusq; in locum secuti exemplar Ioannis Honori uiri literati, & Probi, meiq; amantissimi, substituiamus ἐγχελάδα quæ legitima, & uera est lectio.

10. 2. 17. νήσουρον. legimus Stephani testimonio ubi hæc de insula νήσουρον.

10. 2. 22. ῥοατίωνες. id nominis stellularum notandū censueramus, sed tum, cum hic primus Apollodori liber excudibatur Antōnij Bladi officina asteriscis non uidebatur: mea uero ille de causa, quod complusculis in locis, in his imprimendis Apollodori libris, stellas eiusmodi opus esse uidebamus, tandem fundi iussit.

11. 2. 19. κασιόν. pro καωπίον, id quod in omnibus, quæ uidi exemplaribus scriptum erat: nobis castigari placuit.

12. 2. 4. εἰς σικελίαν, scripsi κελικίαν. & μοκ linea 5 pro κορύβιον nibili dictione, substitimus κορύκιον.

13. 2. 9. δὲ λφύνω θράκα ναοῦ, φύμω, antequam nos quæ Apollodorum auctiorem lectu dignissimum mōstra inuaserāt, perdomanda suscepissemus, legebatur, quod monstrum nō modo dice me torsit, sed tandem Apollonij Rhodij adiunxerit perdomauimus, sicut & plurima alia, ex eo enim Argonauticorū libro. 2. castigauimus hunc locum, & pro φύμω, quæ uaria erat ac futilis lectio; δὲ λφύνω subrogauimus, ac ne cuiquā imponere uideamur, pœiæ clarissimi uerba simul, & ipsius scholiastæ apposuimus, quibus quid δὲ λφύνω sit, doctissime demonstratur. Apollonius igitur.

ὥς τότε πρὸς αἶψα ἔκπῳ δειράδι πῆναι στῆθε
Δελφύνω τὸ ξοισι πλάωμον ἔξκαός ξε
κῶρος ἐὼν ἔτι γυμνός, ἔτι πλοκάμοισι γεγῆσθαι.
quem locum nos, ut posuimus, hunc in modum transiuius,
& eisdem carminibus.

Sub tetrico quondam iarnassi uertice Apollo
Delphynem ingenti talis occidit, & arcu
Nudus adhuc puer, & rufilo iam crine decorus.

Sic latine Rhodius, quo in loco Δελφύνη, ait scholiastes τὸ ὄνομά ἐστι τῆς ὀφθαλμοῦς, οἱ μὲν ἀρσενικῶς, εἰ δὲ θηλυκῶς εἴπῃ, ὃ καὶ βέλτιον. ἄλλως δὲ, καὶ οἱ μὲν ὁ Δελφόνυς κλίνουσι τὰ ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ Δελφύνη θηλυκῶς. ὅτι ἐκκαλεῖται τὸ φυλάκων τὸ εὐδελφοῖς χρησιμῶν. Λέωνος δὲ, καὶ καλλιμάχους εἴπον αὐτὸν ὀφθαλμοῦς εἶναι θηλυκῶς, καλουμένην Δελφύνην, idest, Delphyne Draconis est nomen, sunt tamen qui masculine, et qui feminine declinant, quod et melius est. cōtra verò sunt, qui id nominis volunt esse generis masculini tantummodo, propterea quod Delphynes qui oraculi templum custodiebat, uocabatur. Verum Leander, et Callimachus draconem ipsam hanc feminino genere appellatam Delphynam dixerunt. Sed hic Apollonius cum Δελφύνην πλώμενον, dixit, masculine videtur eam appellare uoluisse. Adhuc Apollodorus Callimacho astipulari uidetur, quippe qui et ipse ὀφθαλμοῦς, non ὀφθαλμοῦς, dixit, et ex ijs, quae sequuntur, generis femmini esse Delphynam indicat.

12.1.27. ὅροι scribe, ὅρη.

12.2.1. ὡς τῆς ὀφθαλμοῦς, castigamus τῷ ὅρει, ibidem versu 4, τῆς ὀφθαλμοῦς lege τὸ ὅρος.

25.1.23. siue ἰωάννου, siue φυλάκου. legatur nihil moror. erit patris nomen pro filij nomine, et contra filij nomen pro patris nomine.

25.1.25. φυλάκη, cum acuto, non φυλακῇ cum circumflexo φυλακῇ ᾧ τῆς φυλακῆς custodiam significat, sed φυλάκη cum acuto in secunda, oppidi nomen in Thessas

liā est dicti à Phylaco Deionis filio, de qua vrbe Hamerus
in 2. Iliadis.

οἱ δ' εἶχον φυλάκην, καὶ πύραμον αἰθέριον. idest
Quiq; colunt Phylacam, ac florentem Pyramon urbem.

26. 1. 1. 1. αἰθίων,) hisce characteribus, in tribus, quae mihi hunc
vertenti auctorem, erāt, exemplaribus, id scriptum erat, unde
nihil eliciebatur, quod rei satisfaceret: tandem si recte memo-
ria tenes, nos cum Didymi in Homeri Odysseā scholia ad-
modum vtilia legeremus, (si modo Didymi liber ille est,) nam
id sanē nobis non videtur, cur autem id, & qua ratione iudi-
cemus, non est hic dicendi locus, incidimus in hanc ipsam, et
eandem historiam, de qua, indocti notarij erratum resarciui-
mus, ita ut αἰθίων, ἀγρόν, restituerimus. Didymus mihi
apud Homerum Odysseae vndecimo his verbis græce ex Phe-
recydis libro septimo. ὁ δὲ μελάμπερος παρ' αἰγυπίου
μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ αἰσχυτήρας ἐκείνῳ τὴν μὲν
χειρὸς ἀχέρδου φλοιοῦ καταλυμμεῖν, ἢ ἐπὶ νεύ-
κα φύλακος τῷ ἰφικλῶ ἀδελφῇ τῆς ἀγρόν ἐκτέμνοντι
τὰ περὶ πόσδε, quae sic Aegius vertebat. At Melampus
percepta de vulture causa, & cum vestigasset gladium illum
Acberdi, pyri ue siluestris cortice contextum, eum Phylax-
tus iphiclo attulit, cum in agris quadrupedia incideret. hæc
ille, quibus nos hoc calculo tam exiguo, qui nos maxime crus-
ciabat, liberati sumus.

27. 2. 17. τὸν μονοσάνδαλον,) alij vocant μονοκρηπίδα,
quā diſſonē Hyginus noster vsurpauit, Pindarus in Pythi-
cis αἰσάνδαλον dixit. et pag. 1. li. 14. p. lupō, apro scribe.

28. 1. 1. 1. αἰθίων,) sic & Apollonius, licet sint nonnulli, quorum

est Hyginus, qui ὁ ὕμνος id flumen vocent.

28. 1. 6. συμβαλόν,) placet magis συμβάλλων. liberum tamē
 legentibus relinquo, linea 7. ἕς αὖ ἐπείνοεν. & quæ se=
 quantur, vsque ad lineam sextamdecimam, diutius, quā opus
 erat hic me locus torfit, qui quod complusculis maculis scate=
 bat, non omnino probe interpretari poterat, cōtuli tandem ali
 quando, ut mea omnia studia, cū Iulio Herculanio Romano,
 viro nunquam satis laudato, est enim tantæ & probitatis, &
 eruditionis, ut eum cum primis quibusq; uel grauissimis bona=
 rum cum litterarum, tum artium professoribus comparādum
 esse censeam, hunc si uelis græce, doctissimum, si latine, nulli
 eum secundum esse inueneris. summum insuper in eo est pie=
 tatis, ac religionis studium, est & hic sacrarum litterarum stu=
 diosissimus: quare melius erit mihi de eo tacere, quā pauca
 loqui. Sed æge iam ad Apollodori locum redeo, dixeram id
 loci cum Herculanio meo, qui sumpto in manum auctoris bu=
 iusce volumine, locum ubi semel atq; iterum perlegisset, men=
 dosus, inquit, hic omnino est locus: videamus etiā si lubet Pin=
 dari Pythia, ubi hac de re plura ille sublimis ingenij Poeta
 narrat, Hac ego in re cum illi morem gessissem, tandem ex
 Pindari Commentarijs obscurissimus Apollodori locus ob mē=
 das, quæ sese cum ob temporis iniuriam, tum etiam ob librario
 rum imperitiam multos in libros & græcos & latinos inges=
 serunt, illustratus est consilio Herculani mei. Sic igitur, ubi
 τις αὖ ἐπείνοεν, legitur: una tantum litterula deleta, si
 particula, τις, ut pro τις, τί reponatur sensus elucescere in
 cipit. & linea huius pagine 12. Vbi & μὲν scribitur,
 tollatur 9. ultima & pro ea duæ litteræ 1, scilicet & a,

subijciantur, ita ut sit integrum nomen μῦθε ἰα. denique in linea eiusdem paginae 16 dempta una duntaxat littera ex infini-
to αἰα φέρειν, & reponatur προσέτα πον αἰ φέρειν.
ad eumque modum, totus hic locus de Peliae oraculo mirifice il-
lustratus erit. Nec nos pigebit, quo plenius, copiosiusque ac lucu-
lentius omnia, quae ad hoc argumentum faciunt, intelligantur,
subscribere Pindari Pythiorum enarratoris verba.

μονοκρῆπίδα, inquit ille, τὸν μονοσάνδαλον. κρηπὶς
ἔστι τὸ βῆμα, καὶ εἴρηται παρὰ τὴν βῆσιν, ἡ ἰσορία
πρὸ φρεκύνῃ, ἔστι τῷ ποσειδῶνι φησὶν, ὁ πελίας,
καὶ προείπε πάνσι πρῆναι, οἱ δὲ ὕσαν δι' τε ἄλλοι πο-
λῖται, καὶ οἱ ἰάσων. ἔτυχε δ' ἄροσδύων ἐγγὺς τοῦ
αἰαύρου ποταμοῦ, αἰσάνδαλος δὲ διέβαινε τὸν πο-
ταμόν, διαβὰς δὲ τὸν μὲν διεξιὼν ὑποδείττει πόδα,
τὸν δ' αἰσδὸν ἀνιλήθεται, καὶ ὄρχεται οὕτως ἰωδὶ
δείπων. ἰδὼν δὲ ὁ πελίας, συμβάλλει τὸ μαιτῆλον,
καὶ τότε μὲν ἡσυχασε, τῇ δὲ ὑδραῖα μεταπιμψάμε-
νος αὐτὸν, ἦρχο ὅ, τι ποιοίῃ, ἢ αὐτῷ χρυσείν ὑπό-
δον τῇ πόλιν ἡσυχάζειν. ὁ δὲ ἰάσων πέμψαι αὐ-
τὸν αἰαὺ αὐτὸν, ἰωδὶ τὸ κῶλας δ' χρυσόμαλον ἄξον-
τα αὐτὸν ἀρ' αὐτοῦ. ταῦτα δὲ τῷ ἰάσωνι, ὅρνεος νόον
βάλλει, ὡς ἔλθοι ἡ μῦθε ἰα πελίας κακόν, quae nos sic
conuertimus. Monocrepidā s. monosandalum, unumque san-
dalum in pede altero gestantem. κρηπὶς enim calceū, plan-
tamque significat, ac fundamentum. Haec historia apud Phe-
recidem legitur, Pelias Neptuno, ille inquit, sacrificabat, &
sacrificio eiusmodi omnes adesse edicū, qui cū cines alij erāt,

tum etiam Iason, Is autem agrum propter Anaurum amnem arari faciebat, sine calceis Anaurum traiecit, quo facto alterum quidem dextrum scilicet calciait pedem, sed sinistrum calciare obliuiscitur: eumque in modum ad regiam cenā contendit. Hunc ubi conspexit Pelias, oraculum mente reuoluit, sed tum siluit. postridie vero Iasonem accersuit, rogat, quid nam ipse faceret, si sibi ab oraculo responsum fuerit a cūiūm aliqua moriturum esse. Tum Iason, cum se ad Acem missurū esse ait, ad velleris aurei pellem ab Aecta repositandam, id Iasoni Iuno in mentem conijcit, ut secum Medea Pelie malum futura accederet. Hactenus græce simul & latine Pindari enarrator. omitto, ne sim lectori tedio, recensere, quæ, qui Lycophronem exponit: eadem de re scripta reliquit. iam ad reliqua.

28. 1. 18. δῖραο.) ita substituimus pro δῖξας, quod in manu scriptis erat.

28. 2. 1. ε. ἀγνίου.) pro ἀγρίου, sicut in omnibus manuscriptis erat scriptum. Hagnius enim non Agrius Argonautarū vnus fuit. huius etiam filius fuit Tiphys, vnde Apollonius Rhodius libro Argonauticorum primo. τίφιδ ἀγνιάδης. idest Tiphys Hagniadēs, quo de Valerius Flaccus libro primo.

Peruigil arcadio Tiphys pendeat ab astro
Hagniadēs.

28. 2. 20. ἰοκλέως) emendauimus οἰκλῶς, sic .n. Amphicrai pater dicebatur, linea καὶ οὗς κορώνου, Nos ex Apollonij Argonauticorum libro secundo, scribimus καὶ οὗς κόρωνος. sic .n. ille.

ἤλυθε δ' ἀφ' εὐνὴν περὶ πῶν γυρτῶνα κόρωνος

fol. pa. li.

καυείδης. idest.

Ei linquens dittem venit Gyrtone Coronus

Cænes, & in latine Cænei Coronus.

28. 2. 24. ἀκείσιν.) scribe ἀρκείσιν.

29. 1. 7. μυλῆως.) ita in manuscriptis omnibus, nos μυλῆως
reposuimus.

29. 2. 21. δολίοις.) δολίοσι castigauimus, nam δολίονδον, non
δολιοι hi populi à Stephano vocantur. δολίονδον. n. qui
Cyzicum habitabant, quos δολιέας Hecataeus, vocauit, &
Dolionii dicuntur, & regio Dolionia.

29. 2. 22. πλασικὸν σῆμα.) legendum ex Hygino in fas-
bulis, & Apollonio libro primo. πλασικὸν σῆματόν.

29. 2. 23. πλαστῶν.) terone πλαστῶν. & ibidem ἐτυχόν,
legitur etiam, εἰδικόν.

30. 2. 7. δημορέτης.) nomen est rerum scriptoris, quem hic
Apollodorus citat recensens uaria auctorum testimonia, cur
nam, & ubi nam Hercules ab Argonautis relictus sit, verū
Apollonij scholiastes Argonauticorum libro primo, citans huius
auctoris testimonium δημοράτην vocat, & puto id esse
verum auctoris nomen, quoniam ille eadem in re arcessit testē
hunc auctorem, ego vero hic nihil muto, & si placet, si legas-
tur δημοράτος.

32. 1. 1. οἱ δὲ.) lege, ἢ δὲ.

32. 2. 19. Μελδύς.) scripsi Μινδύς.

32. 2. 5. πετηνῶς.) scribi potest πετεινός, per ei in secunda, &
πεπεινός addita syllaba, & πετηνός, per η in secunda,
& πεπεινός, Sic enim passum legitur, idemq; significat.

32. 2. 10. καταφοροῦτας.) Codex Metellianus habet, quas

lectio non plane spernenda est: ut significet, quasi dormitan-
tes Argonautæ trajicerent, sed $\kappa\alpha\tau\alpha\ \rho\epsilon\phi\omicron\rho\omicron\rho\omega\tilde{\iota}\tau\alpha\varsigma$ ha-
bet Farnesianum exemplar, cuius mihi copiam fecit opera
tua, ac cura Hannibal Curus, qui Alexandro Farnesio Cardinali amplissimo, cum ob singularem ipsius rerum
omnium cognitionem, tum etiam ob incomparabilem animi sui
candorem, ac fidei integritatem rarissimus existit. Hanc igitur
lectionem longe meliorem esse arbitror, $\kappa\alpha\tau\alpha\ \rho\epsilon\phi\omicron\rho\omicron\rho\omega\tilde{\iota}\tau\alpha\varsigma$. Phineus enim Argonautæ hæc prædicebat: si, ut ipse
dicebat: succederent, per cyaneas petras vel cum mira securi-
tate transirent, quare ego Farnesiani codicis lectionem,
 $\kappa\alpha\tau\alpha\ \rho\epsilon\phi\omicron\rho\omicron\rho\omega\tilde{\iota}\tau\alpha\varsigma$, ut potiore edendam censui.

33. 2. 9. $\kappa\alpha\iota\ \epsilon\iota\delta\tilde{\iota}\ \eta\ \alpha\ \tau\omicron\iota\varsigma\ \phi\iota\lambda\alpha\gamma\omicron\upsilon\ \phi\omicron\lambda\pi\mu\alpha\chi\omicron\iota\varsigma$.) quæ ver-
ba, si ut scripta sunt, interpretari velis, nullum desumes sen-
sum, quare hunc in modum castigamus, $\kappa\alpha\iota\ \epsilon\iota\delta\tilde{\iota}\ \eta\ \alpha\ \tau\omicron\iota\varsigma\ \phi\iota\lambda\alpha\gamma\omicron\upsilon\ \phi\omicron\lambda\pi\mu\alpha\chi\omicron\iota\varsigma$. nam quem Medea Aetæ ac Idyæ
filiam fuisse latet, ac veneficam? tamen si sunt alij, qui Hecate
Medeæ, & Circes parentem fuisse aiunt, sicut Sophocles
Næeram unam Nereidum. at Hesiodus, quæ hic Apollodorus
sequitur, in Theogonia Idyiam facit Medeæ matrem.

33. 2. 22. $\chi\omicron\upsilon\ \rho\epsilon\iota$,) nos $\chi\omicron\iota\sigma\alpha\iota$, per i, in prima notamus.

35. 1. 1. $\chi\epsilon\ \delta\epsilon\iota\tau\alpha\varsigma$,) in alijs codicibus legitur $\delta\iota\alpha\chi\epsilon\ \delta\epsilon\iota\tau\alpha\varsigma$,
quæ lectio nobis non displicet.

35. 1. 9. $\sigma\upsilon\gamma\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$ quod sublata est prior syllaba, restituiamus,
& $\lambda\upsilon\gamma\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$, idest Absyrtidæ, de quibus hic Apollodorus no-
tat, insulæ sunt Adriaticæ maris dictæ ab Absyrto Aetæ
filio, in quarum una ille per dolum à Medea sorore fuit inter-
fectus.

fo. pag. li.

voluntatem, multo omnium qui fuerunt, quique nunc sunt, & qui post alijs erunt in annis, eminentissimi.

36. 2. 12. τῶν,) reposuimus, τῶν αἰώνων, vel τῶν αἰώνων ex communis forma loquendi.

37. 2. 20. ἀσφατος,) emendandum est ἀκείσας, ut ex insequentibus apparet.

38. 1. 3. in codicibus manuscriptis, ἐγγυδντος cum κ, in secunda vidimus exaratum, pro ἐγγυδντος, cum γ, in secunda, quae genuina est lectio.

38. 1. 10. μεμαγμέον excudi iussimus, ut μεμαγμέον sui ductum à verbo μαγνόμεαι, idest conspissor & addensor, ergo μεμαγμέον videlicet πῖπλον intelligemus conspissatum, & velut addensatum centauri Nessi sanguine, quo passim mulieres sua vela ex aqua amylo mista conspissare solent: ad eundem modum Medea pepalum veneno infectum nonne Iasoni uxori misit, est quoque in codicibus alijs μεμαγμέον scriptum de verbo μαγνόμεαι; ut, si ita legatur, intelligamus à Medea missum pepalum magicis unguinibus infectum, utranque igitur lectionem tuemur.

38. 1. 22. ἀκράϊας, prius legebatur ἀκείϊας, non male quidem Pausaniam in Corinthiacis eadem in re secuti ἀκράϊας admisimus. ἐς τὴν ἀκράϊαν ἔστιν, ait ille, τῆς ἀκράϊας ἕρως ἰσθρῶν.

IN LIBRVM SECVNDVM
ANNOTATIONES.

39. 1. 10. αἰγιαλῆος,) improbe scriptum erat, quo delecto substitui-
mus αἰγιαλῆος, quod palam fiet, nos huic loco recte consu-
luisse ex insequentibus, hac eadem in facie linea αἰγιαλῆος,
μελίαςus in omnibus manuscriptis visitur, vbi ex Homeri
Iliad. 7, μελίας, accommodatissime subrogare potueramus,
tamen ducti nominis similitudine, nihil mutauimus.
39. 2. 15. Chalcographi conuiuentia, & si exemplari manuscrip-
to, quam ipsi copiam vocare consueuerunt, factum est ut hoc
loco hanc additionem inuaserit, quare nos his nostris castiga-
tionibus sic emendandum censemus in nostra translatione, ex eo
Pelagus etiam natus esse dicitur.
39. 2. 27. εἰς αἰγιαλόν,) in exemplaribus male exaratis, pro quo emen-
damus ἰαλόν, licet apud Hyginum Basium legamus.
40. 1. 8. αἰγιαλῆος,) hanc ut spuriam & inuolatam refutauimus,
& huic subiecit Arcadium legitimam, & integram dis-
tinctionem.
40. 2. 17. κεῖνος,) castigamus κεῖνος, ex Athenæo, Cercops
enim hic est nomen vnius ex rerum scriptoribus, quem Athe-
næus adducit lib. cœnatarum suarum 1. vbi de peculis loq-
uitur. εἰς, inquit, ἡσιόδοος ὅστις ὁ κεῖνος ὁ μελίαςος.
id est, siue Hesiodus, siue Cercops ille Milesius.
- Ἐνθα πὸ τ' ἔσται ἡ μὲν ψυχὴ τοῦ ὄρχου τοῦ λαοῦ, sic nos
Nostrum vbi nam populum psycerion extiterit Dux.
41. 2. 3. βιβλίων,) per 1 in prima, in quatuor exemplaribus, quæ
mibi videre licuit, scribebatur βιβλίων perperam plane, quæ

do hic Apollodorus de libris nihil loquitur, sed de populi nomine. Hinc ego pro inani distione solidam, ac loco huic convenientem substitui *Βυβλίων*, idest *Bybliorum*, *Βῦβλος* enim per *Β* in prima Phœnices oppidum est, de qua complescula scribit Stephanus.

41. 2. 25. *Ἠλεώχης*.) sic habet exemplar Scipionis Tettij Neapolitani viri nobilis, & summæ doctrinæ, & modestiæ, & humanitatis incredibilis, ceterum Metellianus Codex *Ἠλεῶχης* habet, nobis Tettiana lectio magis arrisui, ut ἄρ' τῆς *Ἠλεῶς* composita sit dictio, non autem ἐκ τῆς *Ἠλείου*.

42. 1. 9. *κατ' ὀμίαν*.) legitur in alijs, nec male, *κατὰ κίξει*.

42. 1. 12. *μὴ λαμπρόν*.) ita in manuscriptis omnibus visebatur, nos vnica duntaxat, *ν*, litera detracta de dictiuncula, *μὴ καστιγανίμους μελαμπρόν*.

42. 2. 6. *Λινδία ὁ Ἰνῶς*.) legimus Minervam, præter cetera ipsius cognomina, & Lindiam fuisse cognominatam de Lindo Rhodi vrbe, Lydiam tamen, quod meminerim, Minervam appellatam legi nusquam, quare hic *Λινδία* reposui. Nec vero me later. Hunc Apollodori locum ab Homeri in Iliadis primum Hypomnematisse ita citatum esse, ut & nos castigauimus.

42. 2. 9. *πιδανῶρ*.) ἐλάνωρ hic vocatur ex Homeri scholijs.

43. 1. 14. *τὰς κῆρας*.) scribi potest etiam *τὰς κόρας*, ut sit, Danaus, filias puellas ue fortiebatur, siue eliciet et sortes.

43. 2. 14. *ἁμαρτυράδων*.) hic deleuimus, quod ex Codicibus Graecis omnibus legebatur *ἁμαρτυράδων*. dictio nihili & futillius, & ἁμαρτυράδων substituendum censuimus.

43. 2. 20. *ἄργιος*.) in Alijs *ἄγιος*, in Tettij mei Codice, quem ex

Rodulphi Cardinalis amplissimi exemplari exscribi fecit:
legitur αἴτιος, nos hic tibi liberum facimus, ut quàm velis le-
ctionem eligas: quod ad me attinet, αἴτιος scripsimus.

44. 1. 22. μελάλκῃς.) alibi, μεγαλῇς, alibi vero μετὰλκῃς,
quod Hygino legitur, at ex meo codice μελάλκῃς legeba-
tur, nobis placet scribere μελάλκῃς.

45. 1. 14. ὁ δὲ νόστος ῥαγδαῖος. qui libros de rebus scripse-
rit, legitimus Lysimachum apud Athenæum libro quarto, qui
græcè sic. οἱ δὲ δὲ καὶ τὴν ὀδυσιᾶν τῆς φρονιμότη-
τος, καὶ σὺν τῷ τὰ τοῦ ἀδελφῷ φακλῷ καλουμένῃ,
ἐν ἅλλοις τινέσιν καὶ λίσσῃ ὁμοῖοις, ὥς ἰσορρεῖν μὴ α-
σέχῃ τὴν παρὰ τὴν τέλῃ οὐρα πικρὴν φησὶ λυσίμα-
χος ἐν τρίτῳ νόστῳ, idest, Atqui me non lateat, et Ulyssis
viri prudentissimi, et cordatissimi sororem Phaciam nomine,
quam alij quidam Callistonem vocant, ut a Menæsea Patrensi
Europiacorum tertio recenseri inquit Lysimachus in libro de
rebus tertio. hætenus ille. antequam hic Athenæi locus
mibi subveniret. Teti mei exemplaris lectio, non displice-
bat. νόστος mibi legebatur, nec ab re ea lectio mibi probaba-
tur, propterea quod et auctores habebamus, qui de legibus ci-
tantur Cratinum scilicet et Babylonium Diogenem, sed prior
lectio vera est.

45. 1. 15. κέρκωψ.) Hic quoque est scribendum κέρκωψ, cum sit
Cercops nomen auctoris, de quo superius meminimus.

45. 2. 9. αἴτιος.) ὥς δὲ οἱ τραγικὸὶ ἀνεύχοιαι.) Tragi-
cos hic intelligo Euripidem ut Eustathius Iliadis libro 6. Tra-
gici vero à græcis scholiographis passim citari solent.

46. 1. 15. Ἰδὲ πύειν.) Ἰδὲ πύειν exemplar habet luculen-

tissimæ ALEXANDRI FARNESI bibliothecæ, Cardinalis. n. ille amplissimus; ut ipse est omni virtutum genere ornatissimus, ita domus eius omnis ac bibliotheca, hæc quidem castigatissimis græcis, latinisq; exemplaribus, illa aut eruditissimis, humanissimisq; viris referta est. hæc igitur lectio est omnino admittenda.

46. 1. 25. ἀπώλουσιν.) repono ἀπώλλουσιν geminato cum λλ.

46. 2. 13. ἀλαλγμοῦ.) substituimus ἀλαλγμοῦ.

46. 2. 19. ἰϞόνον.) non ut in manuscriptis erat, ἰϞόνον.

47. 1. 2. Ἰλίουδην. pro quo δηλίουδην emendauimus ex Isacio Lycophronis interprete.

47. 1. 2. πείρω.) repono πείρηναι.

48. 1. 9. ἀρχπνεῖ,) ἀρχπνεῖ alibi legitur, scribo ἀρχπνεῖ, ut sit futurum, hoc apud Didymum Iliadis Σ recitatur.

48. 2. 3. πολυδύκτης,) in alijs visitur. nos πολυδύκτης de-
tracta. v. littera. ut in plerisq; emendatis auctoribus, qui hanc ipsam rem tractant, castigamus. sic enim scribitur apud Isacium, apud Apollonij scholiastes, & reliquos. locus sanè hic erat obscurissimus. ita ex Apollonij scholijs, ex eruditissimorū virorum scriptis, collectis, declarauimus, ut vel anniculis pueris intelligi possit. ceterum historia, seu fabulam dicas, latius ab Isacio Lycophronis tenebrarum illustratore enarratur. quam cum HORATIO VRSINO gentili tuo, domo Tosia, adulescenti modestissimo, ac bonorum literarum studiosissimo, latine interpretandam dedissem, ut de ingenio adulescentis aliquando periculum facerem. ille, & si græcarū literarū candidatus esset, tam docte, tamq; eā latine reddidit, ut sperare liceat eū intra paucissimos annos in his, omni

fol. pag. li.

bus æqualibus suis facillime antestaturum.

48. 2. 17. αὐτῷδε.) legebatur prius αὐτῷδε, sine ullo sensu, nos
promde subiecit pro eo αὐτῷδε, adiēctimusq; nominandi
casum πρὸ αὐτῷδε, atq; ita sensum lucidissimum elicitur,
alioqui locus hic ab Apolline non solueretur.

48. 2. 21. γοργόνων.) Farnesianum exemplar γοργόνων habet,

48. 2. 25. εἰπὼ.) lego εἰπὼ, sicut hoc ipso in loco pro μεμ
φρονῶ, πεμφρονῶ, per π, ac sine μ, ex hoc Hesiodi in
in ibeogonia versu.

πεμφρονῶτ' ὅτ' πεπλόν, εἰπὼτε κροκόπεπλόν.

inuenio tamen multis in locis scriptum, εἰπὼ, εἰπὼ,
εἰπὼ.

49. 1. 12. κῆβισιν.) sunt qui κῆβισιν cum η in secunda syllaba
scribunt, sed male, nā syllaba claudicaret, id quod ex Ascræi
poetæ hic recitato versu declarat.

49. 1. 22. τὴν κενῆν.) nos hic non ab re ante dictionē κενῆν,
addidimus ex historia, ἃ ἰδὲς.

49. 2. 13. θεῶν, θεῶν, habet Hesiodus in Deorum originibus,
verum metri causa ut suus est poetarum mos.

49. 2. 27. τὰς χεῖρας,) in alijs, τὴν χεῖρα, lege ut lubet,
nihil moror.

50. 2. 25. ἐγγυώμελος,) tegerem quoque ex Farnesiano codice
ἐγγυώμελος, sicut ex eodē loco πρῶτον pro πρῶτος,
quod in alijs omnibus scribitur.

51. 1. 19. ἀπὲκτείνω.) in manu exaratis Apollodoris ἀπὲκτείνω
hic legitur, quod non omnino displicet, propterea quod ἀπὲκ
τείνω legi apud auctores poni etiam pro ἀπὲκτείνω,
sicut interdum apud Romanos morior, cuius rei mihi nūc hic

Lucani de bello Pharsalico subiūnit locus.

quis nollet ab isto

Esse mori?

§ 2. 1. 6. μίδεια,) antea, sed male, legebatur μέδεια, nos substituimus μέδεια, quando hic Medice nomen ostensum esset, & ab re longe alienum: nam Apollodorus de urbe hic, cui Midea nomen fuit; non de mulieris nomine loquitur. est enim μέδεια per i non per u, ait Stephanus πόλις αἰῶν ρχει, ὃ νῦν κώμη, ὃ πρότερον πόρσεως πόλις, ἀπὸ μέδεια τῆς ἀλφειῆς θυγατρὸς, λέγεται καὶ χωρὶς τῆς i μέδεια, ἐστὶ δὲ καὶ ἐτέρω πόλις βοιωτίας ὁ μνηρος οἵτε πολυστάφυλον τ' ἀρνίω ἔχον, οἵτε μέδεια, ὅστι καὶ λυδίας ἄλλα. hunc in modum Aegius vertebat. Midea oppidum est Arginorum, quod nunc vicus est, ac prius Persei ciuitas fuit, dicta a Midea Aloe filia. scribitur adhuc sine i, in penultima, est etiam alia Midea in beotia, Homerus.

Vtiferamq; Arnen veniunt, Mideamq; colentes, Pausanias etiam meminit huius urbis.

§ 2. 1. 10. πόρσιν,) id nominis in omnibus exemplaribus abest, sine quo locus hic erat vndecunq; insolubilis, & mutilus: quod huic ex Hierodoti Polymnia admodum opportune intulisse nos arbitramur, ne'ue nos mendacij argui possimus, subscribenda censui, quae ad rem faciunt ipsius primarij historici verba haec. πόρσει, igitur inquit ille Historiarum pater Hierodotus ἐκ αἰῶντος δὲ πάλας ἕως μὲν ἑλλήνων κεφαλῆς, ἕως μὲν τοῖς σφῆρας αὐτέων, καὶ τῆς πόρσεως ἀγροταῖσι. ἐπεὶ δὲ πόρσεως ὁ δαίμων, καὶ διὸς ἐπίκουρος παρὰ

πρὸς κρυφίαν τὸν βίβλου, καὶ ἔχει αὐτῷ τὴν θυγατέρα
αἰδομένησαν, γίνεται αὐτῷ παῖς, τῷ ὀνομα ἔθρο
πρόσθη, ὅστις δὲ αὐτῷ καταλείπει, ἐτύγχευε γὰρ
ἅπαντες ἐὼν ὁ κρυφὸς ἄρσενος γόνου, ἡδὲ τούτου δὲ
τῷ ἐπινυμῖα εἶχε. idest, pro bis qui græcè nesciūt.
Persæ vero quondam à Græcis quidem Cepheneſ uocabantur:
se à suo ipsorum, ac circa finitimorum Ariæ dicebātur.
Vbi vero Perſeus Danaes, & Iouis filius ad Cephæum Belī
se contulit, & eius filiam Andromedam uxorem accepit, eiq;
ex ea gignit filium, cui nomen Persen imposuit. Hunc ibi reli
quit apud matrem, quod tam Cephæus mascula prole carebat.
ex hoc itaq; id cognominis sunt consecuti. hætenus Herodo
tus. Sed & paulo inferius eodem in libro, ubi Xerxen loquen
tem inducit his verbis. ἡμεῖς νομίζομεν πρόσθη εἶναι,
αἰὲν οὐ ἡμεῖς γηγόναιμεν, παῖ δὲ πρόσεως τῆς δαναῆς
γγονότα ἐκ τῆς κρυφείας θυγατρὸς αἰδομένησας,
quod est latine. Nos existimamus Persen esse à quo nos orti
sumus, Persei Danaes filium, natum ex Andromeda Cephæi
filia: viden' igitur mi Fului suauissime, quātop:re ad Apollo
dori locum Herodoti testimonium faciat? ex quo immortā
lis ipsius breuitas mirifice explicatur.

§. 2. 18. ἀλκίως,) ne cui sit mirum rogo, quādo pro ἀλκαίου
scribam ἀλκίως, nam sæpissime legi ita scriptum apud
Græcos unū idemq; nomen. Hesiodus in Clypeo ἀλκαίοιο
vsurpauit genituum ab ἀλκαίος. Pausanias autem in Ar
cadicis de eodem nomine ἀλκίως sicut ἀλλείως dixit,
quod non nationi dissentaneum esse videbitur, si ἀλκείως
patronymici originem perspiciamus.

fol.pa.li.

§ 2.2.4. πῖδελος. & πῖδελος dici potest dorico more.

§ 2.2.11. αἰζόχης,) Isacius apud Lycophronem pro αἰτίοςχος, ἀμπλον nominat.

§ 2.2.21. μεδέας,) nos pro μεδείας, μεδέας reposuimus, & probe Sic.n. castigare legitur in Pindari commentarijs.

§ 3.1.15. προσέχοντος,) sic nos castigauimus ex Isacij in Lycophronem commentarijs: & id ratio exigebat; nam antea προσέχοντες in manuscriptis omnibus erat.

§ 3.1.2. Polyxeno. is Iasonis ex Medea filius fuit, ait Pausanias in Corinth.

§ 4.1.21. vbi legitur ab hostibus intellige vulpem illum (ne dicam illam) Thebanam regionem devastantem cum suis affeculis, & prædonibus.

§ 5.1.6. ἐκταμνιάει.) Theocritus in Herculillo. δεκταμνίου reponi possit, sed nihil ego demutarim, suam enim Apollodorus habet auctoritatem, & eam quidem admirandam.

§ 6.1.3. λίνου,) δὲ μόλπου Theocritus ait.

§ 6.1.15. vbi ab imperitis, & caligantibus typographis scriptū est imperantem, reponendum irritantem, sic enim vertere placuit distionem græcam ἀρξάτι. secutus Ciceronem in Milone, qui vi irritare, & ferro laceffere aliquem dixit. omitto hic, quæ à Budeo in commentarijs suis græcis, & Petro victorio, in rhetoricis Aristotelis ad Theodectem narrationibus doctissime recensentur cum ex Demosthene tum ex Aristotele pro explicanda græca hac & attica ratione loquendi ἀδίκῳ χειρὶν ἀρξάτιν.

§ 6.1.19. Εουφόβια. prius Εουφόβια, litera transposita legebatur.

57. 1. 9. $\rho\epsilon\chi\upsilon\varsigma\omega$, cuius in locum $\delta\gamma\chi\upsilon\varsigma\omega$ restituumus, ex Ste-
phano, & Homero. vbi hæc.

$\delta\gamma\chi\upsilon\varsigma\omega\varsigma$ δ' $\iota\delta\rho\omega\varsigma$ $\pi\omega\sigma\iota\delta\eta\iota\omega\varsigma$ $\alpha\epsilon$ $\gamma\lambda\alpha\omega\varsigma$ $\alpha\lambda\varsigma\varsigma$.

Onchestumq; sacrum Neptuni numine lucum.

58. 2. 15. $\iota\delta\rho\epsilon\iota$. desideratur huic dictioni syllaba, quare scri-
bendum est $\iota\delta\rho\epsilon\iota\omega\varsigma$.

58. 2. 2. $\pi\tau' \alpha\upsilon\tau\omega$, ante quam à nobis id laboris interpretandi
Apollodori, & eius monstorum conficiendi, vnicunque liceret
susceptum esset, $\pi\tau' \alpha\upsilon\tau\omega$ in nominatis superius à me codicibus
omnibus scriptum inuenimus. quæ lectio à veritate abhor-
ret maxime, nos igitur loci illius, vbi, quæ à varijs præceptori-
bus Hercules didicisset, inter cetera idem Apollodorus Hercu-
lem sagittandi artem ab Euryto accepisse dixit, non immemo-
res, hic pro $\alpha\upsilon\tau\omega$, $\alpha\upsilon\tau\omega$ castigamus, cui lectioni aduersa
turum arbitror neminem.

59. 1. 21. $\alpha\upsilon\tau\omega$ scribe $\alpha\upsilon\tau\omega$ aspirata priore, siue $\epsilon\alpha\upsilon\tau\omega$.

59. 1. 22. pro $\epsilon\kappa\rho\upsilon\beta\eta\upsilon\alpha\epsilon$, scribe $\epsilon\iota\varsigma\kappa\upsilon\beta\eta\upsilon\alpha\epsilon$ $\pi\iota\delta\omega\varsigma$ $\chi\alpha\lambda\kappa\omega$.
Diodorus Siculus libro rerum fabulofarum quinto. huic
loco astipulatur his verbis latine, Eurystheus in quærens, a pro-
specto perterritus in æreo se vase abscondit.

59. 2. 17. $\epsilon\tau\iota\upsilon$ $\tau\omega$ $\pi\omega$. placeat & $\chi\omega\epsilon\omega$.

59. 2. 21. $\pi\iota\pi\eta\rho\omega\mu\epsilon\iota\omega\varsigma$, lege $\pi\iota\pi\eta\rho\omega\mu\epsilon\iota\omega\varsigma$, cum, v. in secūda.

60. 2. 1. $\kappa\epsilon\rho\alpha\varsigma\eta\upsilon$, $\chi\rho\upsilon\sigma\omicron\kappa\epsilon\rho\omega\varsigma$ Tzetzes in suis carminibus, et
Pindarus ode. 3, Olympiorum appellant.

63. 2. 19. $\pi\rho\sigma\alpha\delta\epsilon\chi\alpha\tau\omega$, possumus hic etiam $\pi\rho\sigma\alpha\tau\epsilon\chi\alpha\tau\omega$
legere, ut dicat hanc ærumnam non imperauit Eurystheus,
verior est tamen prior.

63. 1. linea vltima, $\omega\lambda\omega\iota\delta\varsigma$. sic scripsimus, Apollonij locum se

cuti Argonauticorū libro secundo hisce versibus.

Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆυς ὁ πῶτ' ἤλυθεν ἀργαδίηνδε,
πλωίδας ὀρνίδας συμφαίδας ἔδεκε λίμνης
ἄσπεδος τοῖς ποταμοῖς sic Aegius ut potuit barbarè vertit.

Namq; nec Alcides, quo tempore venit in altam

Arcadiam, volucres Symphali, nomine dictas

Ploidas, infectis Lernæo felle sagittis

Cænopus validus potuit dispellere ab undis.

Hasce aues Apollonius πλωίδας appellavit, quod eæ in pa-

lude natent, sic etiam Seleucus in miscellaneis, & Charon

Apollonij huiusce familiaris nominavit, ubi de Apollonij histo-

rijs scribit. Nec tamen nihili facienda est lectio vulgata per

manuscriptos libros Apollodori, scilicet ἄπλωτοι. idest in-

numerae.

64. 2. 3. ἡμίμου, ὅρμου notatam erat in omnibus codicibus, q
erant mihi vertenti hunc auctorem. sed Stephanus ἁβδηρου
urbem ab Abdero Erimi filio dicit fuisse nominatam, & Her-
culis amasio. ἁβηρον per v, scriptum inuenio apud Tzetzen,
qua de causa operæpretum me fecisse puto, si pro ὅρμου,
ἡμίμου duorum scriptorum innixus testimonio, scripsi.

65. 2. 6. δασύλου, prius in oibus exēplaribus pro δασκύλου,
videbatur. Sic. n. id nomen Apollonius Rhodius lib. 2. recens
fuit, cum inducit Lycum Dascyli Argonautas alloquentem.

Δασκύλου γὰρ μεγάροισι πατρὸς τὸ δὴ πατρὸς ἐμῆιο. i.
Dascyli ibi nostri tellis genitoris in altis.

Dasylum hunc nominat Cæcis duobus in locis: quare hinc
faccessat Dasycus, & in eius locum accedat Dasculus.

65. 2. 19. μυζόονα. pro μυζάονα annotauimus, id enim nomē

fol. pag. li.

sic scribit Cæcis, & Apollonij Rhodij interpres.

65.2.14. Διμοκύρα, pro εἰμοκύρα, quæ ἀκίφαλος erat dictio, substituiimus Θεμίσκυρα, quæ ciuitas est contra Thermodontem, legitur Themiscyra ἀκρὰ apud Apollonij Rhodij scholiastes, eodem folio, & linea. 13. post diffinitionem πινυμίου exemplari Metelliano; de Farnesiano, & Tertiano codicibus mihi sæpenumero citandis, adieci hæc pauca per necessaria huic historiæ (καὶ δίδωεν τὸν ζῶν σῆμα ὑπὸ χουμίου,) idest & zonam se daturam pollicente.

66.1.1. ἐκ δόλου, de ἐκ δόλου fecimus, rectè, ni fallimur. Apollonij scholiastes variæ sunt, inquit, de cingulo sententiæ, nam sunt, qui illud fuisse Hippolytæ scribant, alij vero Deilycæ. At Ibycus in priuata historia Briarei filia fuisse ait.

66.2.25. Hic ingressi geminatus Typographorum lapsus, ut procreati, pro procreatus, & fuerant, pro fuerat, composuerint. ignoscendum est bene potis.

68.1.7. hæc pauca relicta sunt, remittenda in suum locum statim scilicet, post verbum, est, in linea septima.

In Siciliam tranauit.

69.2.10. quem, vacat, quare delendum est, & pro, quod in eadē linea, scribe quos.

70.1.7. ἀμυδάρματα, & ἰμυδάρματα eundem virum vocat apud Apollonium scholiastes, ita utrunque rectè scribi potest.

71.1.11. quod κεῖνόν, in omnibus quos vidi, & legi codices, verti ego commune, sed eius loco substituendum est κενόν idest vanum, vacuumque, quæ lectio probabilior fuerit.

so. pag. li.

72. 1. 24. ὄρον, nos ex fabula, quæ transformationum libro 6. apud Ovidium enarratur pro ὄρον, subiicimus ὁ τόν.

72. 2. 1. Athenas,) scribitur Thebas, διὰ τοιαύτην enim græcè e regione habetur.

73. 1. 8. τυχῶν,) in huius λεξικῶν locū, nos τερῶν, scripsimus.

73. 2. 13. reponendum post, sed, Eurytus, omissum per ebrietatem ab officinæ opificibus.

73. 2. 17. κέρκοπας,) passim in omnibus exemplaribus sic habetur, nos κέρκοπας restitimus. Cercopas duos fuisse innuenio, quorum hæc fuerunt nomina, Passalus, et Ecbemus sine, ut alij volunt, Candalus, et Ailas.

74. 2. 23. sunt hac in linea verba hæc derelicta in officina. (ex qua postea Teucrum Telamo gignit), post dedit, sunt addenda.

75. 1. 5. τί ποτε δού(ον αὐτ' αὐτῆς,) sic in exemplaribus, quibus nos utebamur, omnibus exaratum erat, suboscuro sane locus est, ob breuitatem: cuius admodum studiosus Apollodorus fuisse videtur: quare nos particula adiecta δυνάται, et προ αὐτῆς, legimus, αὐτῆς, ad hunc modum, τί δὴ ποτε δού(ον αὐτ' αὐτῆς). Isacius autem in suis in Lycophronē commentarijs, explicatius hunc locum trahat, cuius verba hic sub scripsisse non pigebit. τό τε, inquit ille, Ἡρακλῆς, καὶ τῇ ἡσιῶνι χαρίζεται, ὃν αὐτὴ ἐδίλη τῆς αἰχμαλωτῶνς ὠνόμασθαι, ἡ δὲ τῶν εαυτῆς δού(ον καλῶ πῖρρον, τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς ποδάρκην ἐπρίατο, ὅθεν ἐκλήθη, καὶ πρίαμος, idest, tum Hercules Hesione indulget, ut quæ de captivis velit, sibi mercari liceat, tum illa datæ flamæa suo Podarcem fratrem emit, unde illi Priamo cognomen tum mansit.

fol. pag. li.

75. 1. 20. νῦν,) νῦν τε, prius ex quatuor libris manuscriptis notatum erat, nos autem ex Ioanne Tzetze in historiā chiliadibus, νῦν castigauimus. nihil. n. νῦν τε, hic significare potest.

76. 2. 9. μολοπικῶν,) in manuscriptis μολπικῶν legitur. ego vero, nescio an audaculus fuerim, cum priorem lectionē haud quaquam idoneam excluderem, ac pro ea, quod de canibus est hic mentio substituerim, μολοπικῶν.

77. 2. 20. ἀπεικαστὰ,) in Metelliano, εἰκασμῶν habetur.

77. 2. 28. ὀρμυλίου,) in omnibus planē scriptum sic inueni, cuius loco apposui αἰμονίου, sic. n. in argumento, siue maui, hypothesis Trachiniorū Sophoclis, ubi haec omnia ex Apollodoro transcripta visuntur, quae maximum in modum ad diuinā illius tragēdiam faciebant: de qua hypothesis rursus plures hic locos castigauimus.

78. 1. 5. ἀφ' ὅρου,) ex Trachiniorū Sophoclis argumētō, ἀπ' ὅρου in margine annotauimus, non deleta tamen lectione manuscripti codicis Alexandri Farnesij cardinalis Romani, cuius nomē honoris gratia hic subinde a nobis memoratum est, utranque sanē lectionem probo, et si priorem verterim, ἀπ' ὅρου, tamē hypographus ē margine velut emendatiorem lectionem in operis contextum clam me ingressu. ἀπ' ὅρου, itaq; illaboratum verito: ne dictio haec ingesta per errorem, non interpretata remaneat.

78. 2. 9. φύλας,) in manuscriptis φύδες per Δ', male notatum erat. Nos φύλας ex eodem in Trachinia argumento reddidimus, cuius nominis alibi hoc in opere fuit mentio.

78. 1. 21. παῖς,) παῖς, in alijs, utrunq; laudamus.

78. 1. 22. Ὀνόμον,) alibi Ὀνομον. Ὀνόμον Siculus Dio-
dorus habet libro quinto. lege, ut lubet, nihil me mouet. quos-
nam omnes hae lectiones suum habent astipulatorem. nos ta-
men Ὀνόμον legimus. Hunc Pausanias in Corinthiacis
κύκλον appellat, qui Oenei à Cyathis fuit, græcè δινοχέος,
καὶ κατὰ χειρῶν διδούς, quem latini etiam à poculis voca-
cant. Quod autem Eunomus à poculis Oenei fuerit, et quod
κατὰ χειρῶν διδόναι hic apud Apollodorum significare
videatur, non dare aquam manibus (ut ex multis apud Arbes-
næum locis libro nono probatur) sed pocula miscere, id Paus-
sanias in Corinthiacis, cuius locum ad verbum transcripse-
mus, clarissime docet. λέγεται δὲ αὖ, καὶ ὡς δὲ Ἰσχυ-
φλιασίων λόγος Ἡρακλέα, ὅτε ἐκ λιβύης αἰεσίῳ
κομίζων τὰ μῆλα τὰ ἐσπερίων καλουμένων, ἐς φλι-
βὴν τὰ ἐλθεῖν κατὰ δῆτι ἴδιον, διασωμένον δὲ εἰς
ταῦτα, οἰνέα δὲ αἰτωλίᾳ σφαικίᾳ πῖ αὐτῶν.
ἐχρόναι δὲ τῷ Ἡρακλεῖ κιδεύς. τῷ πρὶν αἰετῶν
εἰσία τὸν Ἡρακλέα, ἢ αὐτὸς εἰσία τοῦ ἐκείνου.
κύκλον δὲ ὅμω πρὶν δα οἰνοχέον οἰνέας. οὐ γὰρ ἀρεθίς
τῷ δοθέντι πόματι, καίει τῷ δακτύλῳ καὶ ἐς τὴν
κεφαλὴν, ἀχρόαντοντος δὲ αὐτὸν καὶ πρὶν πλῆγης.
φλιασίοις ὅστις οἶκον εἰς μνήμην, τὸν τῷ φησὶ δόμω-
ται μὲν πρὶν τὸ ἰδρὸν τῷ ἀχρόαντος. ἀγέλαμα δὲ
λίθου πεποιημένον ἔχει κύκλον οἰνέας ἔχοντα Ἡρακλεῖ
κύκλον. Quæ sic Aegius vertebat. Ceterum vulgatissima est
fama apud Phliasios: Herculem, quo tempore, à Libya cū ma-
lis Hesperidum inchoans euasit, priuati euasiam negotij

ergo Pelianatem aduenisse, ad eumq; illic agentem Oeneū eius
 socerum ex Ætolia se contulisse. quò cum peruenisset, ab eo
 Herculem conuiuio inuitatum, aut hunc ab Hercule acceptū
 fuisse. Cyathus autem à poculis Oenei, quod in propinandis
 calicibus minime satisfecisset: vno digito caput pertussus, ex
 actu puer repente extinctus est; condita igitur apud Phliasios
 per gestæ memoriæ causa visitur cella, non procul ab Apollin-
 nis sede, vbi marmorea sigilla sunt, quæ Cyathum Herculi po-
 culum præbentem habent. Ceterum Athenæus eum puerū,
 quem Hercules pugna occidit Hellenici testimonio refert, Ar-
 schiam fuisse vocatum, ob quem Hercules Calydonē excessit;
 & eodem teste in secundo de Phoronide Cheriām nominat,
 Sed Herodorus in 17 libro de Hercule, Ennomam eum voca-
 ri ait. Sed Cyathum Poletis filium, & Antimachi fratrem
 molens Hercules, dum ei pocula propinat, interfecit, ut men-
 riæ statit Nicander in secundo Octonorum. cui etiam san-
 ctus in loco ante urbem ex ædificass: Herculem narrat, quod suis
 quoque temporibus appellari pocillatoris sanum scribit.

77. 1. (Ἰτωρ) Ἰτωρ, in manuscriptis, quod nūq̃ hoc in loco
 significat nos Ἰτωρ; ex Alexandri Equitū lib. 6, Car-
 dinalis Romani, Vaticane Basilicæ Flamini. quoni: casti-
 gandum esse duximus. Ἰτωρ, verò ait Strabo, cuius vrbis est
 Thessaliæ. Cæcis, siue, ut maui, Tzerzes, quo p̃cipue met co-
 gnomento appellat, in historiarum chiliade 2. ubi de Hera-
 culis actis copiose admodum scribit. αἰεὶ δὲ διὰ χόλου οὐ
 τλῆναι τῶν ἰσχυρῶν, qui locus ad Apollodorum intelli-
 gendum facit, nam Herculem legimus Thessaliām terrām de-
 vastasse.

fo, pag li.

79.2.15. μινυείων,) hic ποταμολιέων, edendum curauimus, at impressor adscriptam ē regione μινυείων, ingerere maluit, contraquam nos verteramus; vtraque tamen lectio recipi potest. nam Melienses, & Minyæ in Thessalia sunt Populi.

80.2.3. poculum,) scribo philtum, nam & si Philtum sit amoris propriè poculum, hic tamen, Φίλεσον, verò philtum: quod est etiam latinis receptum, & Ouid. in arte usurpauit, cum dicit.

Philtum nocent animis, vimq; furoris habent.

& Iuuenalis,

Hic Thessala vendit

Philtum, quibus valeant mentem vexare moriti.

Ad hæc Hyginus, ubi de Nessò agit. Ille, inquit, moriens cum sciret sagittas Hydræ Lernææ felle tinctas quantam vim haberent veneni, sanguinem suum exceptum Deianiræ dedit, & id philtum credens conditam diligenter seruauit.

80.2.3. ποίασ',) Φιλοκτήτης. Diodorus libro quinto.

80.2.8. ποίασ' παλαιὸν κατὰ ξήτησιν ποταμίων ὑφ' ἡμῶν, τούτῳ, καὶ τὰ τόξα ἐδωρόσατο Ἡρακλῆς. Apollodorus hic Hercules pyram à Poëante succensam fuisse apertissime dicit, eaq; de causa illū ab Hercule sagittis donatum fuisse dubio procul affirmat. Hunc locum superioribus diebus cum Hilermo Sirletio me contulisse memini, ab eoq; quesisse, quid nam de eo Apollodori loco sentiret, tum ille Apollodorū contra omnium planè sententiam, eam de Poëante historiam recensere dixit, mibiq; ut est vir memoriæ singularis, vnum, alterumue ex Sophoclis Philoctete locos, memoriter recitauit.

tum quoque in mentem mihi reuocauit, ut in secundo variatū
 Petrus Victorius Ciceronis μνημονικὸν σφάλμα hic
 esse scribit, quod a Philoſtete Hercules rogum inflamma-
 tum fuisse, & ab Hercule sagittas accepiſſe retulit, in 2. Tus-
 scul. quæſt. libro. Eaſq; in re Victory ſententiam Hilermus
 noſter non ſatis probare mihi viſus eſt. Ego verò neq; ita mul-
 ta poſt reuoluendis rerum ſcriptoribus totum me tradidi, ut
 in Cicero memoriolæ vitio peccaſſet tandem reperiſſem. rez-
 uolutis itaq; inſcriptis hiſce cum Græcis tum Latinis audito-
 ribus eorum omnium calculis Ciceronem rectè dixiſſe, neque
 vllō memoriæ lapſu deerrāſſe inueni. Quare mi Fulai, ſi hanc
 rem paulo, quam ad annotatiuncularum mearum modum ſpe-
 ſtat, latius enarro, æquo animo feras, nam Cicero noſter, cui
 plurimis nominibus nemo non debet, a Calumniola defendē-
 dus eſt omnino. Sed iam à Sophocle, quem ipſo teſtem ad-
 ducit, incipiamus. Is enim pro Cicerone audentiſſime ſtare vi-
 detur hiſ in Philoſtete ſenarijs. vbi Neoptolemum alloquitur
 Philoſtetes.

Ὅσα πεφανεῖς, ἐστὶ τ' ὦ τέκνον, δίμης.
 ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσέρων ἐμοὶ φάος
 μοῖος δίδωκας, ὅς χρόν' οἱ ταῖαι ἰδεῖν,
 ὅς πατὴρα πρέσβυν, ὅς φίλους, ὅς τῆς ἐμῆς
 ἐχρᾶν μ' ἐν ὀρθῇ ἄντ', αἰέσῃσας πόδας.
 Δάρεται. παρέχει ταῦτά σοι, καὶ διγγάνει,
 καὶ δόντι δῆναι, καὶ ξεπύξασθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἐκείνῃ τῶν δ' ἐπιφάουσαι μόνον.
 ὁρᾷ τῆς γὰρ αὐτὸς, αὐτ' ἐκ τοσάμην.
 Hic Sophocles, qui maniſeſtiſſime docet ab Hercule ſagittas

Philottetem dono habuisse. quin etiam idem paulo inferius,
quod te minime fugit, comprobat.

ἐμπροσθεν, inquit, ὃ ἔλθῃ καὶ τοῖς ποσὶ
τὸν τῷ θεῷ πατρὶ ἁντὶ τῷ δὲ τῷ ὁ πῶλον,
ἃ ἔνῳ οὐ σώζεις. τοῦ τ' ἐπιβίῃσθαι ὁρᾷ. & cetera ibi.

Subdam hic Senecæ tragici ex Hercule Octavo eadem de re
pro Cicerone locos. ille. n. Philottetem inducis sic loquentē.

lato venit ecce vultu,

Quem tulit Pæas, humerisque tela

Gestat, & notas populis pharetras

Herculis heres. heredem, ut vides, appellat Herculis, Pæas
eis filium. & idem eadem ex tragœdia non longè à super
riore loco, inquit.

Vi pressu Octen, ac suis oculis rogem

Lustravit, omnes fregit impositus trabes,

Arcumq; poscit accipe hæc, inquit, sate

Pæante dona, & munus Alcidae cape. Ecquid mi Fulvi pas
tas Victorium illum nostrum id negaturum tam clarum testis
monium? quo Philottetem & ignem rogo subiecisse, & ab
Hercule sagittarum munus accepisse, non Pæantem patrem
Seneca suo cū Sophocle docet. et mox subijcit.

Nec fallor inquam dexteram hic arcus tuam

Librare telum didicit, et certam dare

Fugam sagittis: ipsam non fallunt iter

Emissu nervo. tu tantum precor

Accommoda ignes, & facem extremam mihi.

Et reliqua ibi ad hanc rem facientia omitto. Stat eccl

Ovidius in transformationibus apertus pro Cicerone

defensar hoc suo testimonio.

at tu Louis inclita proles
 Arboribus caesis, quas ardua gessit Oete,
 Inq; pyram structis, arcum, pharetramq; capacem
 Regnaq; visuras iterum Troiana sagittas
 Ferre iabes Pocante satum, quo flamma ministro
 Subdita, dumq; avidis comprehenditur ignibus agger.

Adbac Dictys Cretensis, quem cum Idomeneo in bellū Tro-
 ianum profectum fuisse aiunt, Philoctetē, ubi cum ad Deos
 rediret Hercules, eius tela dono accepisse memorat. Id neque
 Lucianum latuit, id neque Servius noster ignorasse uidetur,
 qui in Aeneidis tertio, Philoctetes, inquit, Pocantis filius. Her-
 culis comes, quem Hercules cum hominē in Oeta deponeret,
 petijt, ne alicui sui corporis reliquias indicaret, de quare cum
 iurare compulsi, & ei pro munere dedit sagittas hydrae felle
 tinctas, & reliqua ibi. Ecquid nam Siculus Diodorus longe
 antea id confirmavit, cuius verba, quod graeci mihi exempla-
 ris copia non est, latina hic subscribam. Hercules, ille inquit,
 desperata salute, ubi in rogam conscendit, rogat, qui cum eo
 erant, ut ignem submittant, quod eū facere auderet nemo, Phi-
 loctetes solus, sagittarū ergo, quas ei Hercules reliquerat, py-
 ram inflammavit, Neq; sanē Homeri in Iliadis. 2. scholion
 graphum, quisquis ille fuerit, id praeterijt. επειδὴ, is inquit,
 εἰμυρτο χαρὶς τῆς ἡρακλείου τόξων μὴ ἀλῶναι τὴν
 ἱλίον. εἴχε δὲ ταῦτα ὁ φιλοκτῆτης ἐαδόντα αὐτῶν
 ὑπὸ ἡρακλείου. καὶ δ' ὁ μενεῖος δελφικὸς ἄλλου
 ὑφ' αὐτοῦ ἐν τῇ οἱ τῇ τῶν ἡρακλείου πόρῳ ἐν τῇ τε-
 λῶν τῇ, ὑφ' αὐτοῦ ὁ φιλοκτῆτης. Tela hic Herculis, Phi-

loctetem filium, pyram hic Herculis, Philoctetem non Pæan-
tem patrem succendisse manifestò refert, memoriolæ ne vitio
Cicero errauit, cum tot præclari pro eo testimonia dicant
auctores? Huc accedat Philostrati locupletissimi testis ex ima-
ginibus auctoritas. Ὁράων, inquit hic, ἐξέλετο τῷ
Ἡρακλεῖ ὁ φιλοκτήτης ἐκ νηπίου, ὃ τε καὶ φορῶνς ὤ-
ναι τῆς τόξεω. ἀ δὲ ὕσoron μεθ' ὃ ἔλαβεν παρ' αὐτῆς
τῆς εἰς τὴν πύραν ὑπουργίᾳς. Comitum, administrūq;
Herculis Philoctetem ait Philostratus, ac mercedis ergo sagi-
tas ab eo accepisse pro subiecta in rogam Herculis flamma.
Subnectamus & alterum ex Heroicis clarissimum illud tanti
viri testimonium, cum dicit. φιλοκτήτης ὁ ποσειδῶτος ἐ-
στράτοσε μὲν ὀψὲ τῆς φωϊκῶν, ἀρίστα δ' ἀνθρώ-
πων ἐτόξευσεν, Ἡρακλείῳ φασι τῷ ἀλκμήνης μα-
δῶν αὐτὸ, καὶ κληρονομήσαι λέγεται τῆς τόξεως,
ὃ πάτε Ἡρακλῆς ἀπὼν τῆς ἀνθρωπείας φύσεως, αὐ-
τόν τε πρῆσινετο, καὶ τὸ ἐν τῇ οἴτῃ πῦρ. Intelligi
ni hoc quoque in loco Philoctetem pyram aeneā succendisse,
& ab Hercule sagittas accepisse cum Cicero Philostratus
scribat. subyctisq; ἐλθεῖν δὲ φιλοκτῆτην ἐς ροίαν
οὔτε νοοῦντα, οὔτε νεοσκηότι ὁμοιον, ἀλλὰ πο-
λιὸν μὲν ὑφ' ἡλικίας, ἐξυκόντα γάρ που ἐτῆς γεγο-
νῆσαι, σφειῶντα δὲ παρὰ πολλοῦ τῆς νέων, βλέ-
πιντε δεινότατα ἀνθρώπων, καὶ φθίγγεσθαι βρα-
χυλοῶτατα, καὶ ὀλίγοις τῆς βουλομένητων ξυωπῇ
θεοῶν. Senem, ac robusto iam corpore, ac viribus constan-
tem, ait Philostratus venisse Philoctetem ad bellum Troianū.
Demum, si placeat, Cointum illū Smyrναῖον, cognomento Ho-

mericum buc tanquam Colophonem addimus, is. m. suprafce
ptorum auctorum sententiæ mirifice fauens, subscribit ἐν τοῖς
μεθ' Ὁμήρου libro. 10. vbi Herculem arma sua à Volca
no fabricata Philoſtetæ Pæantis filio dono dedisse narrat,
eumq; illius amicum, ac contubernalem fuisse refert, cū ait.

Καὶ τὰ μὲν ἀρ' ἐτύχετο κλυταὶ χεῖρες ἠφαιέσσι
ὀβείμῳ ἠρακλῆϊ, ὃ δ' ὤπασα καὶ δα φορῶναι
ποίαντος, μάλα γὰρ ὁμοφρόνιος οἱ φίλος ἦεν,
αὐτὰρ ὃ κυδιόων ἐντύχεσι, δάμνατο λαούς.

Quos versus sic vertit Quintinius Spineus ciuis meus, iuuenis
quidem eruditus, & ingeniosus.

quæ quondam inuictus doctam fabrefacta per artem

ALCIDES VOLCANE tuam gestauerat arma,
Oceæo ad superos iāiā rediturus ab igne, πρᾶφραστικῶς
illa Philoſtetæ tharo donauit alumno. Is versus est.

Hisce sed exultans telis Pæantia proles

Nunc hos, nunc illos hostis demittit ad orcum.

IN LIBRVM TERTIVM. ANNOTATIONES.

81.1.8. scribe Onesippus, & linea nona adde, Stenededides nomē
omissum à cæcutientibus typorum magistris.

81.2.10. Θεπίου,) Nos autem pro Θεσίῳ per τ, scribi
fecimus Θεπίῳ per π, in secunda, quod alioqui contra
historiæ fidem legebatur, & si omnes, quos vidimus codices,
Θεσίῳ habebant.

Jo. pal. li:

8 v. 2. 14. ἑκμεγάρῃσ',) Hic operæpretium me facturum certo scio, si velim corollarium, Pherocydis ex Pindari Isthmiorū tōmentarijs locū de Heccalis, & Megaræ filijs adscribā.

ποδὶ τῷ ἀγῑθμον ἦν ἡρακλῆος ἑκμεγάρῃσ' παί-
δων διαλλάτθισι, Διονύσιος μὲν εἰ πρῶτον κύν-
κλων, Θυρίμαχον, καὶ Δηϊκόωντα. Εὐρυπίδης δὲ
περὶ Διονυσίου αὐτοῖς, καὶ ἀγῑθμον. Αἰνείας δὲ ὁ
ἀργεῖος Θυρίμαχον, κρείοντάδην, Δηϊκόωντα, Δηϊόα.
Φωκυδῆος δὲ εἰ δι' ὑπὸ ῥῷ, ἀγῑμάχον. κλύμενος,
θλῆντοι, Θυρίμαχον, κρείοντάδην. Σάπτος δὲ εἰ δὲ ἀπὶ
κλῆντος, πολὺ δωρον, αἰκλήον. μακιστόφρονον, πε-
τροκλέα. τοξόκλυτον. μλει βροῖτην, χερσίβιον, ἡρόφ-
δωρος δὲ καὶ δῖς φησι μακιστὸν τὸν ἡρακλῆα, ἐκβαλῶν
αὐτὸν ἀπὸ πικέλου, ὡς φησι μλει κράτης λέγων αὐτῷ
ὅτι ἡοὺς εἶπαι ὁκτώ, κῆ καλεῖσθαι οὐχ ἡρακλείδας,
οὐδέ τι γὰρ ἡρακλῆος ὀνομάξω, ἀλλὰ ἀλκείδης.

Hæc nos, ut facilia, non latine reddidimus. Nec tibi mirum sit
Fulvi amantissime, si quædā vertimus, sic enim his, qui græ-
cè non admodum sciunt, benè consulendum censemus. Tu ve-
rò hac ope non indiges, quæm scimas quantopere non modò
latine, sed græcè proficeris, quotq; in græcis exemplaribus,
ac latinis peruoluendis, intelligendisq; noctes perwigilaueris,
& pergis adhuc omnia rimari. Necnō tuis vigilijs ut HO-
RATIVS VRSINVS gentilis tuus, intra paucissi-
mos menses, altissimos quosq; annos sine, & cucurbita, & cor-
tice, pernatatè possit, nihil reliqui facis. Iam ad reliqua.

8 v. 2. 21. αὐγῆς τῆς ἀλκυῶν τήλεφος,) ἀνύχης τῆς φῶ-
λατος,

Ἀλκίονος) Hic de Auge Telephi matre loquitur, & Astyoche, non tamen de ea quæ soror fuit Priami, de qua in hisce Coin-
ti Smyrnoi ex ipsius libro sexto est mentio, ubi multa de Eu-
rpto: quem natum esse ait Coynas Smyrneus ex Astyoche
Priami sorore, sic ille.

Τὸν γὰρ δὲ πικρὸν δὴν κασιγνήτην πριάμοιο
Ἀστυόχῃ, κρατερῆσιν ὑπὸ ἄγκοινησι μεχέει
Τολίφου, αἰεὶ καὶ αὐτὸν ἀταρβείη Ἡρακλῆϊ
Ἀλκιδῆ ἐοῖο τοκίος ἐὺπλόκαμος πικρὸν αὖ γῆ,
Καί μιν πτιδὸν ἔοντα, καὶ ἰχθυόοντα γάλακτος
Θρέψα θούσῳ κερμαίς, ἐφ' οἷον ὀϊλάῳ νεβρῶ
μαζὸν ἔσποχε μὲν βοῶντι Διὸς, οὐ γ' ἔφακε
Ἐκγονὸν Ἡρακλῆος οἷζυρὸς ἀχλὶδαί.
quæ sic latine.

Huc (Eurypylum, f.) Priami nā Dia olim germana creasti.
Astyoche, Herculei validis astricta lacertis
Telephi, & intrepido clam nata parentibus ipsus
Alcida peperit vtilis quem crinibus Auge.
Vberibusq; suis infantem nutrijt, & quem
Hinnuleum ut velox dilexit cerua tenellam,
Submittens natu Iouis ubera, nam tua proles
Alcide perdi misere non posse videtur.

quoniam haud importanè de Cointo, quem falsò Calabrū ba-
stenus passim cognominarant, invidit mentio, hic tantisper, ab
annotationibus & castigationibus nostris digrediar, dū Coin-
to cognomentum, patriam, ac regionem restituiam: ut inuulga-
tum illud Calabri cognomen, & per inscitiam quandam supi-
nam illatum, intrusumq; in boninū ora, posthac tollatur omni

no. Quintum igitur hunc, quem ego Cointum græco de nomine $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$, formatum latina ratione cenſeo appellandū, verbi cauſſa, quemadmodum de nomine $\Phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma$ ſit nobis Philippus, ſic de $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$ Cointus fiat. Nanque huius poetæ nomen nequāquam a Quintus latino vocabulo formatum. eſt more græco Cointus. Non enim hunc poetam Romanū, italū ſive fuiſſe inueniri uſquam puto. Nam ſi Romanus aut Italus fuiſſet, potuiſſet velut de latino nomine declinari græcè $\kappa\omicron\iota\upsilon\tau\omicron\varsigma$. Sed, quia nec Romanum, neque Latinum hūc poetam fuiſſe ſcimus: ipſum à græco nomine, more Romano ut de $\Phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma$, Philippus dicitur, ſic ille à nobis de $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$ Cointus appelletur. Vnde autem Calabri Cointo cognomen tam inditum fuerit, non video, niſi, quod annum abhinc ſuprà nonageſimum repertum extra Hydruntem, in æde Diui Nicolai Caſſulorum, ſeruatumq; à Beſſarione Tuſculanorū Epiſcopo Cardinale, & in lucē editum, à loco poſtea Calabram velint dictū fuiſſe. Cum verò **ACHILLES MAF-
FEIVS** baſilicæ Vaticanæ canonicus, Vir cum primis bonarū artiū ſtudioſus, & omnium generis antiquitatis perpetuus aſſertor, copiā mihi, ut eſt Aegy ſui amatiſſimus, feciſſet primi Cointi huius dereliſtorū libri, ita lationis, incerto in interprete, hoc titulo **QVINTI SMYRNAEILIAS**. hinc ego conijcere cœpi Calabri cognomen tanto poetæ inditum, ſpurium eſſe, ac ſuppoſitiuum: quocirca totum ab initio ad calcem hunc auctorem deuorare aggredior, ut ex eius libris intelligerem, an qui Cointi primum verterat librum, ex titulo appoſito mentitus fuiſſet, cumq; librum eius operis duodecimū percurrerem, incidi tandem in ſubſcriptos verſus, ex

quibus interpretem primi libri non fuisse mentitum, cumq; ex
eisdem Smyrnæum cognominasse deprehendi.

Τοὺς μοι νῦν κείδ' ἐκείσιν αἰετομυλίοισι μοῦσαι
ἔπειθ' ὅτε καὶ βῆθ' ἐν σὺν πολυχαιδέος ἱπποῦ.
ὕμεις γὰρ πάσαν μοι ἐνὶ φρεσὶ δῖα κατ' αἰοδῶν,
πρὶν μοι ἀμφοῖ παρειαὶ κατὰ δῆλ' ἵνα θάω ἰούλων,
σμήρνης εἰ δαπέδοισιν περικλυτὰ μῆλα νέμοι π.
τεῖς τόσον ὁρμῶν ἔπειθ' ὅσον ἑοδῶντος ἀκούσαι.

Ἄρτε μίσθους ποδὶ νῦν, ἑλδὸν δαίμων ἐνὶ κῆρ' ἔφ.
οὐρεῖ ὅτε λῖν' ἡραμαλῶ, οὐδ' ὕψος πολλῶ. idest.

Magnanimi Heroes quot equi subiere latebrās
Duratei, est animus M V S E mibi dicere cāntu.

Vos memorate illos, nam me docuistis et ante
quā mibi pulchra Hebe vestit lanugine malas,
Seruanti in Smyrnæ prælustria ouilia campis.
Ter tantum præcū altæ tuo rapide Herme fluente,
Quāntum hominis vocem licet exaudire vocantis.
Diestynne ad templum, non in seruilibus hortis
Non humili nimium, neque celso in montē locatis.

Ex his itaq; versibus Smyrnæum de patria dictum, quis
ambigat? Quæmq; Ioannes Tzerzes in Chiliadibus suis his ver-
sibus ubi de ætarnis Hercules agit, Smyrnæum nominare nō
dubitauit. cum ait;

Ὁ κοῖντος, δὲ γίγχεφ' οἱ μω, τὸν ἄθλῳ τούτου.
Σώπτετ' μυμλίως ἐπὶ κοῖντος σμυρναῖος.

Coimius poëta cū ὅς μεθ' ὁ μωρον ab Homeri commentario
in Iliadem et Eustathio, citatur. Quare posthac, qui Calas-
trum hunc poëtam ὁ μυμλίως τὰ τον nominatis, ab omnibus

explodendum, ut indoctum, & mendacem esse indicamus.

8 2. 2. 21. σκευονίδες,) prius χειρονίδες praeferri historiæ fidē
legebatur in manuscriptis mendacis.

8 2. 2. 16. ὑπάρβαμε, nos ἡμῶτε : quæ lectio huic loco est ac-
commodator : eamq; reposuimus ex Homeri Iliados secundo
scholiaste, ubi hæc, ἰστέριται δὲ ὅτι τλη πόλεμος θεα
σάμενος λικύμειον τὸν μύθῳ ἔδωκε χειραγούμενον,
τα ὑποπνός τῆς οἰκείων ἀμελὸς χειραγούμενον,
ἀφ᾽ ἧ καὶ τὴν βακτηρίαν ἰδὼ τὸν οἰκίαν, καὶ τοῦτου
μὲν ἡμῶτε, πλάξας δὲ τὸν λικύμειον, ἀκουσίως
ἀπέκτεινε, διὸ ὑπερβαίνει τὴν ἐξ ὧν φύγας τῆς πα-
τρίδος. ex hoc loco illucescit hic subobscurus Apollodori.

8 3. 1. 19. αἰτεῖται,) in alijs αἰεῖται, utraq; lectio proba est.

8 3. 2. 24. σένυρον,) in manuscriptis omnibus σένυρον, quæ
lectio quid sibi vellet, nusquam hactenus assequi potuimus. le-
gimus tamen apud Hesychium σένυρον, pro quo ex ipsius
expositione σένυρον, pro σένυρον scriptissimus. cuius ratio
ne : ausi sumus Apollodori locum castigare ad eum modum,
donec alicunde lectio melior affulgeat. σένυρον, itaq; huic
pro σένυρον reposuimus, quod ἰσθμὶ ἐπίθρον esse vides-
tur. Ἰσθμὸς enim angustam eam terræ partem, quæ utrinque
à mari alliditur, significat. subobscurè planè hic recitatur ab
Apollodoro oraculum Heraclidis datum de suo in patriam re-
ditu, & id præsertim ob codicis mendam.

8 3. 2. 1. ἐπῆξατο,) antea ex manuscriptis ἐπέσσετο scriptum
erat, quam apicè, alij iudicent. Nos à re ipsa, quæ de agitur
ἐπῆξατο castigamus, & pro τῆς λοκρίδος, αἰτωλίας
restituimus, Naupactus enim, quæ à compingendis navibus

Heraclicidarum nomen est conferenda; in Actolis, non in Locris
de esse legitur, Straboni plenus, Plinius, Melae & alijs de qua
Stephanus $\rho\alpha\iota\tau\alpha\kappa\tau\omicron\varsigma$, inquit, $\pi\acute{o}\lambda\iota\varsigma\ \alpha\upsilon\tau\omega\lambda\acute{\iota}\alpha\varsigma\ \alpha\pi\omicron\tau\iota\sigma\tau\acute{\iota}\varsigma\ \kappa\alpha\kappa\alpha\lambda\acute{\iota}\sigma\tau\omega\varsigma\ \alpha\varsigma\ \epsilon\phi\omicron\rho\omicron\varsigma\ ,\ \kappa\upsilon\ \epsilon\pi\acute{\alpha}\beta\omicron\tau$.
possumus manuscriptorum codicum tueri lectiorem, de Lo-
cride, quàm Plinius Actolice proximam facit. Hinc Apollon-
idius Naupactum foras in Locride posuisse vobis
§ 212, 214. $\epsilon\iota\delta\epsilon\lambda\gamma\alpha\upsilon$). Farnesianus sic habet, Festianus ves-
tibus codex ex manuscripto Radulphano $\epsilon\iota\delta\omicron\upsilon\lambda\acute{\epsilon}\gamma\alpha\upsilon$, placet
vtrunque. & ibidem, $\epsilon\iota\delta\omicron\mu\alpha\tau\epsilon\upsilon\ ,\ \epsilon\iota\delta\omicron\mu\epsilon\upsilon\sigma\omicron\upsilon$ Festiano
legitur.

83. π. 1 β. ἰσὺς τῆς ἐφύλακτος; Nos, ἰσὺς τῆς ἐφύλακ
 83. π. 1 β. ἰσὺς τῆς ἐφύλακτος; Nos, ἰσὺς τῆς ἐφύλακ
 83. π. 1 β. ἰσὺς τῆς ἐφύλακτος; Nos, ἰσὺς τῆς ἐφύλακ

ἁπλ. ὁ. δὲ τῷ μαίτιδι, καὶ δὲ τὸν μαίτιν.

24. 175. 3^a 175) antea legebatur ē tu, per. y in fine.

Ex. 2.18. Messenium.) *loge Messena* in nominativo.

87. x. 3. κατὰ βιβλίον,) autem in codicibus meis omnibus, ab
 idem (ut diximus) librarijs scriptis, habebatur, nos subiiecimus
 in prioris lectionis locum κατὰ λαβόν, quæ genuina et
 sua est lectio.

86, v. 4. τῆς ἐφ' ὧς.) τῆς ἐφ' ὧς vocat hanc Stephanus in li-
tro: de loco de oppidis & gentibus, in dictione. Δι' ὧς, τῆς ἐφ' ὧς
= eandem hanc mulierem vocat.

[illegible]

897.2127) Διευκρίνισιν, lege pro Διευκλίνισιν.

89.1.2. ἀσπίωνος,) lege alibi ἀσπίου.

883. 8. fidei commissi) repone, faciendae, pro commissi. id madens
 244. thenschalco graphorum opere commissum est vitium.

fo. pag. li.

88.2.5. λαβών, prius βελών perpetam legebatur in omnibus manuscriptis Apollodori codicibus.

89.1.1. ἀταβύριον,) Stephanus. ἐ ἀταβύριον, prius in vis
tatis codicibus ἀταβέριον per e in media syllaba notat
tum erat.

89.1.18. criteνiam,) diffinitē lege, criteν, iam, ἐ deūm hac in li
nea postrema cum apice circumducto scribendum, sed ignos
cendum est typographis hac in re, quoniam Bladiana officis
us in urbe Roma notissima hisce notulis, idest, circumflexis
erat.

89.2.17. κρυτῶς,) pro, κερῶς, ut in manuscriptis ante scri
bebatur, κρυτῶς autem scribitur idem nomen a Stephe
no in dictione κρυτανία, ut ut idem ait, πῶπος ἐβί τῆς ἐο
δου, εἰ εἰ ὡς κωμ οἱ πῶδε ἀλ. θυμύων, ὅς κρυτῶς, ὅτι
πατῶρα ἀρκτενεί, ἐφυγε, καὶ νυκτὶ πάλαι σιωπῶ
τῶ καὶ ῥόδῳ, καὶ ὡς ἀστὴς νομίσας ἀταρεῖ τὸν πα
τῶρα. eandem historiam hic Apollodorus paulo aliter recen
set, verum ad idem contendit, ideo translationem abstinet. Ste
phani verborum,

90.1.8. χάσματα,) pro χάσματος, male scriptum est.

90.1.13. μῦ,) Lycophronis commentarius μῦ, idest murem
legitimijs μῦα scribitur, melior est prior, hac Apollodori
fabula de Glaucō Minois filio ab Hygino in libro de fabu
lis. Cap. CXXXVI. maiorem in modum illustratur, legito
illic. Adhuc etiam copiose recitatur hac fabula a Cæciliade in
Lycophronis commentarijs.

91.1.24. ἐκλίδη,) nos impressam lectionem ἐκλίδη, pro ἐκ
λίδη substituitur, una tantummodo littera u, mutata, quæ

fol. pag. li,

hunc locum titulosum & obscuram facietat,

91.1. linea ultima. adde omissum à Chalcographis post dictionem
massaturus, aliquem,

92.1. 23. dele, quod,

93.2.1. procatus esset, scribe, pro compressisset, sic enim verteram.
ex dictione græca ἐμὸν ὄψατο; Huic autem loco mirifi-
ce conveniunt quæ scribit Pausanias in Bæoticis. σποίχρος
δὲ ἱμεραῖος, inquit, ἔρχεται ἐλάφῳ περιβαλεῖν
διρμα ἀνταίῳ τῷ θεῷ, πρὸς ἀνέχουσαν οἱ τὸν
ἐκ τῆς κωδὸν δάναον, ἵνα δὴ μὴ γυνώσκῃ σμήλῳ
λάβοι. quæ sic latinè. Stesichorus γὰρ Himeræus scrip-
tum reliquit, Dianam Actæoni pellem cervi circumposuisse
se, cum parasset eum canibus lacerandum, ne Semelcm vxor-
em duceret,

94.1.5. & infra. Non mediocris me tristitia inuasit, non potuisse
omnino castigatius edere Actæonis fabulam quæ adeo mens-
dose in vulgatis omnibus, & manuscriptis exemplaribus re-
censetur, ut agrè ex ea sensum aliquod planum, & dilucidū
elici potuerit. Nihil insuper intentatum reliqui, nihil præter
ea, quæ Ovidius, & quæ Palæphatus conscripserunt, inveni-
re potui, & ea quidem in Apollodoro explanando, nihil adin-
venti contulerunt. Verū tamen, vixitque fieri potuit, quæ
hic innominati poetæ carmina ab auctore sunt in mediū ada-
ducta; Nil magis hisce in libris mutilam, & à temporum in-
iuria læsum magis, quàm infelicitis Actæonis fabula: Nam, ut
ille totus à canibus suis dilaniatus fuit, sic p̄us fabula pessum-
in modum, omniū contumeliarū genere offensa, manca quos-
dammodo, ac imperfecta remansit,

fol. pa. li.

94. 1. 24. κύβαλον,) Stephanus, ἔστι καὶ κύβελλα φρυγία.

95. 2. 6. ἰσθύν,) ante falso legebatur in manuscriptis omnibus
ἰσθμόν.

96. 2. 18. ἐλαυ. Ἰέρω,) reposuimus ἐλαυ. Ἰέρως ex Paeisania in
Aethiis, & Corinthiacis, Stephano, & Strabone, & alijs.

97. 1. 5. αὐτὸν,) verone αὐτῷ.

97. 2. 8. ἡρόδοτος, alij, ἡρόδοτος. quem Aethenius etiam semel,
atq; iterum citat, ut ciuem Heracleensem, & historicum, hic
etiam ab Apollonij Rhodij scholiastis non semel adducitur,

97. 2. 10. ὄμηρος,) Iliadis ultimo bis versibus.

τῇ πόρ δώδεκα καὶ δέξαι μέγαροισιν ὄλοντο.

ἔξ μιν θυγατῶν, ἔξ δὲ ὑέες ἡβόντες.

Bissex Niobes cecidere sub aedibus altis

Sex nati, & totidem natæ puerilibus annis.

Verum Eustathius hoc in loco de Niobe, ἰσθύν, inquit, τὴν

νιόβην, οἱ μὲν πάντας τῶν, οἱ δὲ πέλους κατὰ γοῖν,

καὶ γυναικαὶ δὲ πινὺ μὲν ξέθον φασιν, οἱ δὲ ἀμφοί-

ρος, ἔττοροι δὲ ἀλαλκομειέος, καὶ ἡ συμφορὰ δὲ αὐ-

τῆς, κατὰ μὲν πινὰς, εἰ λυσία, κατὰ δὲ πινὰς εἰ θῆ-

βαις, γινέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ, τὸν μὲν παῖ-

δας αὐτῇ εἰ θῆβαις ἀφλέσθαι, φασιν, αὐτῇ δὲ εἰς

λυσίαν ἐλθεῖν. & μοχθύνειν, inquit, θυγα-

τῶν εἰς πᾶσι νιόβησι καὶ ἰσθύν. τῷ δὲ ἐπὶ κατὰ γοῖν, οἱ

μὲν ἰσθύν παῖδας εἴπων, οἱ δὲ εἴκασιν.

98. 2. 8. χαλδοὺς,) χαλδοὺς sine α. antea in omnibus codicibus les-

gebatur, nos χαλδοὺς scribi fecimus. Hæc enim Nicæi cons-

uix fuit, & Apollonij Rhodij commentarius refert, ex quo Nicæi

fol. pag. li.

florin, Peridymantem, & Ebronum genuit. Sed hic ex ysa-
rijs vxoribus suscepit Taurum, Afferium, Lycaonem, Deima-
chum, Barybium, Epilconem, Pbrasta, Antimenem, & Ala-
fiorem, & Poeta.

[illegible]

Diffini. Nela eximia sunt sanguine creti.

97, 2. linea ultima, πλεονεξία, reponendum censui πλεονεξία, quam Pausanias in Corinthiacis, et Atheniens in suis cœnis citant, de qua honorifice à Suida fit mentio: necnon Plutarchus, ubi de claris mulieribus loquitur, multa de hac memorie prodidit, consule etiam Lucianum, et Eusebium.

98, 2, 1. ἀμύκλα; ἀμύκλα generis feminini 98. Pausanias
in Corinthiacis.

58. a. i s. c. 1010 long. 5 m. Euripides loca fere nominat. Epica
flem vero Homerus.

98. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902

98.3.7. ancillens,) Librarij lapsus, pro antecellens.

98.2.8. scribe ex Hygino invidentiam, ad in græd præ qōrōr,
substituatur O Sivor.

98. 2. i 9. lego; qui dicitur facere, et successisse omnia procrea-
tam esse se.

[illegible]

99.1.15. πρὸς) fac πρὸς.

29.4.1941. *epkeiov*, *dale u* & *appone* 3, in prima,

97.24. accidit, lege acuitur.

99. *xxx. post dictione enigmasq[ue] scribit solut[ur]e, et lineæ sex in*

fo. pag li.

deleto. (soluissent.) & linea septima, pro querebat, reponito, rogabat.

100. 1. 7. *Ἐυρυκλείης*,) vel *Ἐυρυκλείας* Pausanias, vel *Ἐυρυκλῆς*, ex Euripidis Hypomnematographo; quam alij Astymedusam vocant. *Ἐυρυκλείας τὸν ἑυκλειῶτος* nominat Euripidis in Phœnissis scholiastes ex Epimenidis testis monio.

100. 2. 20. scribo utrumque.) & linea 2 defixam, qua de re Stasius Thebaidos prima.

101. 1. 25. *Ἐυκλείης* & *ἑυκλείας*.) scribe *Ἐυκλείης* & *ἑυκλείας*, & adde *ἑυκλείας*, & linea 26. ibidem adde, *καὶ δὲ ἑυκλείας ὑπὸ πύλων*, à regione verò latini contextus, linea vltima subaudiendus est, Amphiaræus; id enim bene poterum somnolentia omissum fuerat, cum imprimitur, ut pleraq; alia ad id argumenti facientia.

101. 2. 1. dele, &, conjunctionem, pro Amphiaræo lege Amphiaræus in nominandi casu.

101. 2. 3. tolle, Adrastus;

102. 1. 9. adde post, Hypsipyle, Lemnia.

102. 2. 12. subdenda, cum, coniunctio statim post, Eteocles.

103. 2. 2. videre licebat, scribe, vidisse contigit. & linea. 5. patri, scribe nato suo.

103. 2. 15. Cyllene,) Cithærone, apud Lycophronem Cæcis scribit, qui de Tiresia latiuscule, quam Apollodorus agit, eadem & Homerj commentarius in Odyssæa.

103. 2. 15. cyaneo sceptro) legerim potius pro cyaneo, corneo, quid. n. cyaneo hic faciat, non video. quo circa ego substituendum puto, corneo ex cornu arbore prædura, ut sceptrum hoc

baculum ne intelligamus de dura cornu factum sit: ita & græco exemplari reponendum sit pro κυάρεον σὺν ἡρώεσσιν, καίαιον. quod Apollodorus σὺν ἡρώεσσιν dicit, Κάκρεον Callimachus in Elegia in Minervam appellavit.

Δώσω καὶ μέγα Κάκρεον, ὃ οἱ πόδες ἐς δ' ἄν' ἄξει,

Δώσω δὲ βίωτον τὸν μακρὸν πολυχρόνιον,
que sic olim Politianus ille politissimus grammaticus vertit.
Hic ingens baculum dabo, quod vestigia ducat,

Quæ velit, huic vitæ tempora longa dabo.

104. 1. 5. que Hic carmina refert Apollodorus, sunt Hesiodi in Melampodia, quod opus ad nos hactenus non pervenit, citantur eadem hæc à Cæcide Lycophronis enarratore. ubi ex eadem Melampodia paulo superius idem Cæcis in suis commentarijs carmina reposuit, quod opus etiam Aibeneus semel, atq; iterum citasse videtur.

104. 1. 9. ἐξήκο δὲ πολυχρόνιος, à Callimacho ex recitato à nobis loco, id sumptum esse videtur. Verum Cæcis apud Lycophronem, Tiresiam aiunt alij, inquit, septem vixisse ætates, alij verò novem. Nam à Cadmo, sunt, ac posterius Eteoclem, & Polynicem. vi. qui Melampodiam scripsit Poesin, scriptum reliquit. inducit. n. illic Tiresiam ita loquentem.

Ζεῦ πάτερ, εἰδ' ἐμοί, εἰδ' ὅσω μ' αἰῶνα βίω

ὄφελαις δοῦναι, καὶ ἴσα μὲν δαΐδμεν,

ἀνθρώποις αἰθεράων, νῦν δ' οὐδέ με τιτάρων ἐπὶ καὶ

ὅσμη μακρὸν γὰρ ἔδωκας ἔχειν αἰῶνα βίω,

ἐπὶ αὖ μ' ἐπιζάειν χρεῖας μὲν ὀπίω αἰθ' ὀπίω, idest

Iupiter o vtinam brevior mihi vita daretur,

Et quæ alij notant homines, mihi nosse liceret.

sol, pag. li.

Nec me exornasti puerum, cum longa dedisti

Tempora, quod septem producam in secula vitam.

104. 2. 9. omiſſa excuſorum oſcitantia duo hæc verba, (quem Bæ
ripides) . .

104. 2. 25. ἔκτεινα,) ſcribendum eſt ἔτινα ἀντὶ τοῦ, τοῦ . &
è regione latini exemplaris ſubſtante poſt diſtinctionem, Tydens,
(vulneratus eſſet, illud pœna affectit, ac).

105. 2. 15. ἔπιγονοί,) me non fugi, à plerisq; ſtudioſorum, gratiã
non mediocrem initurum, ſi qua hæc afferã de Epigonis . cū
de vocabuli ratione, dicam, tum etiam, qui nam ij fuerint ex
plicato. Ipſam igitur diſtinctionem Cicero, vt latinam uſurpauit,
eosq; neque poſteros, neq; heredes, vt poterat, appellauit : qui
Tragediam huiusce nominis apud Romanos conſcripſiſſe,
Antius, ni fallor, quam M. Tullius Cicero in Academicis in
teſtimonium adducit, & in libris etiam de officijs, qui, inquit,
voce freti ſunt, Epigonos, Medeaſq; eligunt. Ἐπίγονοι, ὅτι
ἀπὸ γόνου, nobis poſteri, heredesq; latine dicantur, ὅτι πα
τὴρ τὸ ἐπιγενέσθαι λέγουσιν, vel ἐπίγονος ὁ εἰς τὸν ἐκ
πατρὸς γόνον γληνοῦντος, id eſt, qui poſtea nati ſunt,
vel ij, qui ſunt oriuri ἐπίγονοι, ἢ ἀπὸ γόνου appellantur. ali
bi verò Epigoni ſunt, qui in progenie aliqua ſucceſſores voc
cantur . Hæc diuerſus in locis Euſtathius annotauit . Tam res
τὸ, quo nam Epigoni, de quibus hic Apollodorus ſcribit, nomi
ne ſinguli fuerint appellati, doceamus : & quot nam fuerint.
Epigonorum igitur nomina à nonnullis iſta enumerantur, Ac
galeus Adraſti filius, Therſander Polynicis, Diomedes Ty
dei, Sthenelus Capanei. Alemæon, & Amphiloebus Amphia
rai. Stratolæus Parthenopæi. Polydorus Hippomedontis. Me

lon Eteoclis. Hæc Eustathius apud Homerum, & Hyginus
 noster, quæ in re ab Apollodoro non admodum abhorrent. Qui
 verò apud græcos Tragicæ Epigonorum titulo composuerit,
 Aeschylum inuenio. Fuit, & Epigonus Ambraciote ho-
 minis clarissimi nomen, Eusebius in libris de temporibus.
 Interfectorum, inquit, sunt, eorum posteri, qui bellum Theba-
 nis intulerunt. Mela etiam in primo de situ Orbis, de Epigo-
 nis meminit, Clary inquit Apollinis sanum, quod Mantio Ti-
 resia filia sugiens virescentes Thebanorum Epigonos, edificauit.

105. 2. 15. vbi, Postumi, legitur, Posteriores Heredesue) scribendum est.

105. 2. 26. in latino exemplari deest à typographis relictum, ut
 suus eorum est mos (& manile) quod addendum est post dia-
 ctionem peplati, in hac 26. linea.

106. 2. 5. πλφουσία, nos pro ζαφουσία perperam scripta
 dictione πλφουσία castigamus, secuti Strabonem Geogra-
 phie libro nono, & Pausaniam in Bæoticis.

106. 2. 24. ἐπ' αὐτῶν, in manuscriptis ἐπ' αὐτῶν parum casti-
 gate legebatur, nos legimus ἐπ' αὐτῶν, siue ἐπ' αὐτῶν
 utraque lectio probanda est.

107. 1. 20. πόλις, quæ lectio eruta est à nobis de aduerbio πάλ-
 λιν, quæ hunc locum pro, πάλιν, inuaserat; quæ in re, nisi
 nos Thucydides ex calce libri secundi vbi eandem historiam
 latius enarrat, adiunxisset, nullus ex hoc loco sensus congruus
 eliciebatur.

107. 2. 20. dele, quod, tanquam irrepperit, ac repone, quod antea
 per madulsam chalcographorum derelictum fuit,) dono data
 esse) & tolle diuinculam, sibi, quæ pro infuato esse, subie-
 cta fuerat.

108. 1. 9. pro (synulac) scribe, ut statim,

so. pa. li.

108. 1. 22. regnum, fac regiam.

110. 1. 17. Ἄσιος; hic Asius poeta fuit Samius, si Pausaniae credimus, quem in Arcadia statim, ubi de Pelasgo, adducit; & Aibeneus libro XII. ubi τῷ δὲ τῷ Ἀμείων Ὀυφῶς, Fuit hic poeta Amphipiolemi filius, qui Strabonis testimonio Metabi, & Menalippe fabulam versibus enarrauit. citatur item Asius ab Homericis scholiastis in Odyssæa, ubi de Iphibime Penelopes sorore agitur. scripsit etiam de Apolline Pto. citatur adhuc sæpenumero cū à Pausania, cum ab Aibeneo.

111. 1. 2. vitia, adde syllabam, τα, in fine, & lineâ 4 scribe pro, postea, prius;

111. 1. 21. παρὰ γινετοε, in manuscriptis legebatur παρὰ γινετοε μὲν; quod nihil significabat, nos παρὰ γινετοε subros gauimus.

111. 2. 25. γινετοε, vide num melior sit lectio, γινώσκετοε, tamen si nos interpretati sumus γινετοε, non γινώσκετοε.

112. 1. 22. λέοντες, in codicibus omnibus manu exaratis πᾶσις ὄντας erat, à nobis scriptum λέοντες ex historia nota.

113. 1. 20. varia est fabula hæc de lyre inuentione. Sunt. n. qui dicant, cum aliquando Nilus a lueum egressus totam inundasset Aegyptum, eoq; postea intra suos limites regresso, varias animalanteis in campis fuisse relictas, in quibus etiam remansisse ceciliam, quam cum Mercurius inuenisset consumpta iam carne, sed superstitibus nervis percussam, sonū excitasse, quæ de causa ad illius similitudinem lyram cōposuisse, eamq; Orpheo tradidisse, sive, ut alijs placet, Apollini. Ceterum Apollodorus Homerum illum Hymnorum scriptorem secutus, aliâ de Cbelæ fabulam narrat ex eo ad uerbum prope, cuius car

μίνα ad rem nostram facienda hic ad scribere non pigebit.
 Εσπόμενος τοῦς κλέψας ἐκ τοῦ λαοῦ ἀχρόλωντος,
 περὶ αὐτῇ τῇ περὶ τῆς, τῇ μὲν τέκα πότνια μαῖα.
 οὐδὲ καὶ ἐπιπλήμους ἀπ' ἀδαιτάτων ἰδὼρε γύον,
 οὐκ ἔτι διχρὸν ἐκείτο μιλῶν ἰδρῶ ἐνὶ λίκνῳ.
 ἀλλ' ὅ γ' ἀνείξας ἔσται βόας ἀχρόλωντος,
 οὐδὲν ὑποδραίνων ὑπερφύεος ἀδραιο.
 εἰ δ' αὖ χέλωσιν ἔσται, ἐκ τῆς τοῦ μυνείον ὄλγον.
 ἐρμύς τοι πρῶτα χέλωσιν πεκτίνετ' ἀδιδόν,
 ὅ γ' αὖ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἐπ' ἀνείξας ἰδρῶσι.
 τοσοῦτον περὶ αὐτοῖς ἔσται, ἐκ τῆς τοῦ μυνείον.
 σαῦλα ποτὶν βαλίσουσα. διὲς δ' ἐρμύνιος ἦος.
 ἀδιδόντος, ἐγέλασε καὶ αὐτὴν μύθῳ ἐπὶ.
 σὺμβολοι ἦδη μοι μέγ' ὀνήσιμον, οὐκ οἶο τάχα.
 χαῖρε φυνὴν ὀρέεσσε χοροὶ τῇ περὶ αὐτῆς ἐταίρῳ.
 ἀσπασίν περὶ αὐτοῖς, ἀπὸ τοῦ τοῦ καλὸν ἀδιδόντος.
 ἀδιδόντος ὅστος ἐστὶν ἔσται χέλωσιν ὀρέεσσε.
 ἀλλ' οἴσωσ' εἰς δῶμα λαβών. ὅ φελλος ἔσται ὅστος.
 οὐδ' ἀχρόπινῳ, σὺ δέ με πρῶτον ὀνήσεις.
 οἱ μοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ σῦνεναι.
 ὅ γ' ἔσται πηλυσίης πολυπήμενος ἔσται αἰχμῇ.
 ζώουσιν, ἦν δὲ δαίτης, τὸ τ' αὖ μάλα καλὸν ἀδιδόντος.
 ὡς ἔρ' ἐφ' ἐκείνῳ, καὶ χερσὶν ἄμα ἀμφοτέρῃ περὶ αὐτοῖς.
 ἀπὸ τοῦ τοῦ καλὸν ἀδιδόντος, φέρων ὀρέεσσε ἀδιδόντος.
 εἰ δ' αὖ πηλυσίης γὰρ φέρων πολλοῖο σιδήρον.
 αἰδὼν ὅστος ὀρέεσσε ὀρέεσσε χέλωσιν.
 ὡς δ' ὁ πότ' ἀνείξας ὅστος σέριον περὶ αὐτοῖς.

αἰδώς. ὅν τε δαμναὶ ἐπισφωδῶσι μέλαινα
 αἰὲς ὅτε δινυδάσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγᾶι, *
 ὥς ἄμ' ἔπος τε καὶ ὄρν' ἐμῇδε το κύνδιμος ὄρμησ.
 πῆξε δ' αὖ εἰ μέσσοισι ταμῶν ὀδονησας χαλαμνο
 πειρύνασ' ὄξ' νῆτα ὄξ' εἰνῶιο χελώνης.
 ἀμολὶ δὲ δέσμα τάνυσσε βοὸς πρᾶπίδεσιν ἐνῶσι,
 καὶ πῆχες αἰείθην. αὐτὸ δὲ ζυγὸν ἤραρει ἀμφῶν.
 ἔπῃ αὖ δὲ συμφώνοις ὀίῳ ἐταίνεσσε το χορδαίς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πύξε φέρων ὄρα τεινὸν ἄδυρμα,
 πάλιν κ' ὦ ἐπειρύνιξε κατὰ μόρος, ὃ δ' ἔπειτ' αὖ χεῖρὸς
 σμερδαλέον κονάβησεν. θεὸς δ' ἔπειτ' ἑλὼν αἶειδεν
 ἐξ αὐτοχθίνης περὶ ὠκεῖο, ὅν τε κοῦροι
 ἢ ἑὸ τὰ δαλίῃσι πῆαι βόλα κερτομέλοισιν
 ἀμολὶ δ' αὖ κρονίδην, καὶ μαυρόδα καλὰ λυπιδίλῳ. idest

Vesperis Atlantiades furatus Apollinis infans

Pascentes pinguis vaccas quadrante priore

Postquam vtero è matris in lucem prodijt almae.

Quiq; ubi ab aeternae genitricis corpore abiuit,

Tempore non tenuit sacra incunabula longo.

Ipse sed extemplo exurgens vestigat Apollo

Sini vbinam tua sint armenta, & transilit antrum

Iræruptum, chelyn inueniens se credit aceruum

Inuenisse auri ingentem, effecitq; canoram

Protinus ipse Chelyn, sibi quæ tum occurrit ad antrum

Depasçens teneras herbarum sedula frondes

Tardigrado incedens passu, Ioue natus vbi illam

Vidit, & in risum prorumpens talia fatur.

Argumentam ingens, iucundam, atq; vile donum

Tu mihi

Tu mihi semper eris, neq; te aspernabor, amanda
 Natura salve ipsa tua, atq; apta choreis
 Salve iterum: lautarum epularum læta satellites,
 que iucunda venis pulchra oblectatio nobis,
 Discolor es Testudo altis in montibus alta.
 Quoniam ego te mecum gestabo mihi vtile munus,
 Semper honorabo ego te, quia prima iuuabis,
 Teq; habuisse domi præstat, foris utilis haud es,
 Pharmaca nam viuens damnosa fugabis ab illa.
 Si pereas, iucunda canes mihi plurima semper.

Sic ait, & manibus sublatam gestat utrisq;
 Atq; domum retulit ludicrum ut amabile haberet.
 Inde chelyn scalpro cæpit diuellere acuta,
 Hinc vitam extemplo felix testudo reliquit.
 Dein calamis Hermes æquali ex parte resectis,
 Tergora traiciens chelyis confixit acutis,
 Et corium bubulum circum contendit ab arte.
 Adijcit & cubita, atq; iugum comestit virinque,
 Septemq; ex ouibus concordia fila tetendit.
 Hic postquam penitus ludicrum effecit honestum,
 Singula pertentat sua pectine fila, manuq;
 Mota Dei ingentem sonitum dedit, inde peritus
 Concinit æstutum experiens sua dona, velut, cum
 Equales pueri in dapibus conuiuia iactant
 Versibus alternis Ioue coram & Atlantide pulchra.

113, 2. 21. ἀκῡόσας τῆς λύρας ὁ ἀρχάων,) hic statim post,
 ἀρχάων, sunt addenda hæc ex veteri codice; αὐτίσας
 ταύτῳ, ἔλαβεν ὁρμου ἐκείνου διδόντος, ὁ ἀρχάων.

fol. pag. li.

Sūt ea latine latino exemplari subiungēda suo in loco. s. post verba (auditam lyram, à Mercurio petit, inde sumpta lyra, Mercurio boueis rursus Apollo, hæc omnia in Mercurij hymno nō procul à fine Homerus enarrauit; de caduceo, deq; vaticinio, ibidem omnia.

114. 2. 20. ἄλλων, scribe ἄλλωνα; & dele eadem ex linea τίνδε.

114. 2. 21. pro, τοῦδε, reponere τίνδε. eadem pag. lin. 20.

Quam & o? vsque aduerbum aiunt. quamvis sensus optime quadrat, posset tamen ad eundem propè sensum sic verti. eam verò præter Leucippi patris sententiā nubentem Iſchy Elati filio se coniunxisse, aiunt.

115. 1. 2. adde, ante verbum ἀπέκτεινε. ἄλλων ἔγκυον οὐσαν.

115. 1. 22. lege ὑπ' αὐτοῦ.

115. 1. 24. tolle, δέ, item 25. dele δέ, ναυπακτικὰ ῥογία. huius rei auctor Neoptolemus fuit. Sicut docemur ex Apollonij scholijs arg. lib. 2. Sed illic ποιῶς habetur, quod hic ῥογία.

115. 2. 1. lege. vi, pro at; vi sit, Hymenæum, vi Orphici. hic punctus esse debet, ante Glaucum ab his particulis IDQVE.

116. 2. 19. vsq; ad lineam 22. ante verbum dedisse, reponi quoq; potest. Idq; ouum scilicet, in nemore opilionem quendam inuenisse, & allatum Ledaë dedisse. linea item 20. scribe κομίζοντα ἀορίτωσ, indefinitè ue.

116. 2. 22. φυλάσσει, & φυλάξαι legi potest.

117. 2. 12. ὑπὸ δέσποτι, & ὑποδύσασθαι in alijs habetur.

128. 1. 2. ἐκ δούλης, hic, quod nos ex Dule. non ex ancilla, aut

serua verterimus, non ab re factum mi Fului censeo. Nam secuti Eustatbij sententiam, & Homeri item Scholiastem, quem nonnulli Didymum vocant, Dulen interpretati sumus, ut proprium nomen. Quoniam Homerum id dictionis nusquam vsurpasse animaduertunt, ita, ut neque eo in loco, qui est in Odyssæ lib. 4, per initia, intelligi debet ex ancilla, sed ex muliere huiusce nominis. verba Homeri hæc sunt.

ὅς οἱ Πηλύκετος χεῖρο κρατὶρὸς μεγαπίνθης
ἐκ δούλης. idest.

Absenti cui natus erat validus Megapenthes

Ex Dule,

118. 1. 20. Γουλείων, alibi legitur Γοῶν λεῖων. Pindarus vero in Nemeis eadem de re, Γοῶν ἀπὸ λαοῖων dixit. lege ut lubet.

118. 1. 12. Sed, lege. sub. & ibidem de(lā) syllaba fac (per)ob incuriam notariorum.

118. 2. 2. καὶ ἀνάλωσεν, vna mutata litera, reponere καὶ ἀπὸ ἀλώσε.

118. 2. 10. ὁπὸ δρυὶ ἐλόχων, locus ex Nemeis Pindari, ille.n.

ἀπὸ ταῦ γέ του πόδ' αὖ

γάγων ἴδεν λυγροῦς δρυὸς ἐπὶ σελέχει

ἄμμος, κείνου ὅς ἐπὶ χροῖων

πάντων γέ ἐτ' ὀξύτατον

ὁ μῦθος, & ibi cetera, vbi compluscula ab enarratore hac de re scripta sunt.

120. 2. 18. Διαρροῖαι, hoc in loco διαρροῖαι, ἐκτίθημι, idest expono, significare puto. nam id genus elocutionis Cæcis in Chiliade XIII vsurpauit, cum inquit. οὐ καὶ τὸ νότον

ἔρριπτον τοῖς χρόνοις τοῖς προτέροις. loquitur de Azenarum loco, cui Cynosarges nomen fuit, ubi spurij exponi solebant.

121. 1. 10. ἡὼς, ἡμόρως vocat hanc Isacius apud Lycophronē. ubi πιδωνὸς φησὶν ἡὼς ἢ λαομέδοντος, καὶ στυμοῦς, ἢ ῥοιᾶς τῆς σκαμαλώρου, πρίαμος δὲ λυγκίπας.

121. 2. 19. οἰκίτη κομίξαντι, in manuscriptis mendosè scriptū erat ante castigationes nostras οὐκ ἔτι κομίξαντι.

122. 1. 2. nomen, scribe nomina, et linea 20 vaticinia.

122. 2. 5. Γίωσ. sic nos ex Hygino emendandum putamus: ex dictione Γίωσ. et lin. 20 δκίόπῃος, nos scripsimus δκίόπῃς.

122. 2. 24. dele verbum, inquit, et eadem linea græcè μὴ πωλεῖν ἡδὲ ἐλάν. Non puto hic me operam lusurā, si in studiosorum commodum enarrato ex Isacio, quoties Helene nupserit, et maritorū suorum nomina subscripsero. Isacius, igitur, πέντε, inquit, ἐλάν ἔγχεα αἰδρω. πρῶτος θησὺς ἐπὶ αἰτῇ ταύτῃ ἡρώδης καὶ δάφνη δούης ὁ σάμος, ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτὴν εἰς τὴν ἡπὶ ἡναι ὑπὸ πολυδεύκοις, καὶ κέρως, τῆς αὐτῆς ἀδελφῶν εἰς ἀφίδνας πρὸς λιχίαν τῆς ἀθανάτων, γληνύξαν ἰογλείαις, ἢ καὶ διτλὴν παρὰ δακτύλου μῆτρα ποιεῖται. εἰς μὲν θυμῷ ἐλάνος ὁ θησὺς. Δούτης ὁ μέλας νόμμος αἰδρ. τρίτος ἀλέξανδρος ἀρπάζας αὐτήν; τέταρτος μετὰ δανόντα πάρι δκίφοδος, ὡς αἰσίου, ἢ Γίω. πέμπτος Αχιλλεύς.

123.1.2. τοξόδοτα, alibi πεζωμλίον. Hic de Oenones exis-
tu subnectere placuit, quæ aliter, atq; Apollodorus, recenset
apud Lycophronem Isacius Cæcis. πεζωμλίον δὲ, inquit
Isacius, τὸν Ἀλέξανδρον διραπέυσαι βουλομένη ἡ οἰ-
κὼν, ἐκωλύθη πρὸ αὐτοῦ ταύτης παρὸς. πλουτήσαν-
τος δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕδρον περσνεγκούσα τὰ
φαρμάκα ὄρεσι ὕδρ' ἐκπιπύκοντα, καὶ ἐαυτὴν σιω-
παρεῖν. ἢ κατὰ κόπον τοῦ ἐαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν
ἀλεξάνδρου πύραν, ἢ κατὰ δίκτυον ἐροχῆς ἀπηγ-
χρεῖσθαι, ἢ κατὰ τὸν λυκόφρονα κατὰ πύργον ἢ πύρ-
ρον. ἢ ὅτι οὐκ ἰάσιμον ἦν τὸ πάρος ἔλκος. ἢ ὅτι τε-
θνηκὼς ἦν ὁ ἀλέξανδρος, καὶ ἰατρῆσαι οὐκ ἠδύνατο; ἢ
ὅτι καχεξιμείος ἦν τὰ βέλη φιλοκλήτου, οἷς ἀλέ-
ξανδρος ἐτοξόδω τῷ ἰῶ τῆς ὕδατος, ἢ ὅτι περλε-
φθότος τῷ ξαύματος, ὑπὶ θηκε τὰ φάρμακα.
hæc verò, quoniam facilia sunt, latina facere supersedi.

123.2.18. χείρωνος, in omnibus manuscriptis notatum vidi
σκεῖρωνος, quam etiam lectionem apud Pausaniam in Co-
rinthiacis editam vidi. Verum Pindari interpres nos aperte
docet reponendum esse pro σκεῖρωνος, χείρωνος. Is enim in
Idyllio quinto de Pythea Lampronis filio pancratiaste, his ver-
bis græcè id negotium tractat. ἐν δὲ κρόνου, καὶ ξυῖος,
καὶ νηρείδων λέγων εἶναι τὸν αἰακίδης, αἰακος γὰρ
διὸς, αἰακοῦ δὲ, καὶ ἐνδιδίος τῆς χείρωνος τελαμῶν,
ἢ πηλός. ὁ δὲ χείρων, κρόνου. πάλιν ἀπὸ τῆς νηρεί-
δων φάκος, καὶ ἀχιλλός, ἀχιλλός μὲν γὰρ παῖς
Διὸς, ἐκ γυναικὸς αἰακίδης. φάκος δὲ ἰαμάδης τῆς

νυμφίδος, καὶ αὐτὸς αἰακος. Et reliqua ibi. quare nulli
dubium fore amplius arbitror, quin Apollodoro sua, ac vera
lectio sui restituta: cui etiam Homeri in Iliadem libro 16.
Scholiastes per initia statim astipulatur. αἰακος, inquit,
ὁ δῖος, καὶ αἰγίνος γήμας ἐκδιδέτω τῷ χείρωνος θυ-
γατρὶ; Et quæ inibi sequuntur. Viden' ut tandem veri-
tas elucescit? Ceterum Phocos tris inuenio fuisse, vnum Da-
nai filium Architectum, quo de Hyginus; fuit item alter Pho-
cus Ornytionis filius, ex quo Phocis regio nūcupata fuit, Pau-
sanias testimonio in Phocicis. Tertius accedit is, de quo hic
Apollodorus.

123.2.25. κρυδείος,) sunt qui, hic legant κυχρέως, Et qui
κύπεως, Glaucas inuenio tres fuisse, Glaucem Cytei filiā,
de qua hic apud Hyginum; Glaucem Corinthij filiā Creon-
tis uxorem, Et Glaucem; quæ Amazonam vna fuit.

123.2.9. κυχρέα,) sic legitur ex Pausania in Atticis, alibi
κεγχρέα. Isacius κυγχρέα τὸν ποσειδῶνος inquit.
linea 17 ἀλκίτου sic legendum ex Homeri Scholijs 1 A.
π. πδρίβοια, ibidem apud Homerum εἰρίβοια legitur,
non πδρίβοιαν.

125.1.2. δῦρυτίωνα,) ex Homeri Scholijs, Et Apollodoro infra
paulum, tamen si Isacius apud Lycophronem δῦρυν legat.

125.1.5. ἀπιγόνιαν,) πολυμήλας vocat hanc Actoris filiā,
Pelci coniugem Eustathius Iliad. β', Et lin. 8. πολυδῶρον,
hanc Staphylus in tertio Thessalicorum ex Eurydice natam
ait; Pherecydes autem ex Antigone Eurytionis filia, alij ve-
rò ex Laodamia Alcmaeonis natam scribunt. Homeri Scho-
liastes hæc recenset Iliad. π. Et lin. 21. αἰσυδάμεια.

fo. pag. li.

hanc κρηθρίδα vocat doctus, & grauis Pindari enarrator
in Nemeis Ode 4. & Pindarus Ode 4. Hippolytem Acasti
uxorem nominare videtur.

125. 2. 15. εἰς ἥρωα,) antea luxata diffio esse videbatur in ma-
nuxaratis libris ita scripta εἰς πῶα, de quibus literis
ἥρωα nos diuinauimus, & scopum attingisse arbitramur, id
quod ex insequentibus facile puto intellectum iri: ab acris iu-
dicij literatis. περὶ θυρὸς κότος,) scribi hic potest etiam
περὶ θυρὰ κότος.

126. 1. 4. καὶ τῷ μάχαρσιν,) hinc ad diffionem. δι' ἑπιδος)
in linea 15 locus erat mutilatissimus, & maximum in mo-
dum luxatus: nos ex his Homeri in Iliad. lib. 16. carminibus,
suam in formam restituimus, ita, vt, qui antea nihil ad rem
Apollodorus notariorum simul, & temporum iniuria, hic elos-
quebatur; nunc meridiana luce clarius historiam suam enar-
rare videtur. Homerus itaq; Iliad. π'.

τῆς μὲν ἱὸς σιχρὸς ἔρχε μὲν ἑδῖος αἰολοδῶν
ἵος ἀπερχοῖο δι' ἑπιδος ποταμοῖο.

τὸν τέκε πύλῃος θυγάτηρ καλὴ πολυδῶρη,
ἀπερχοῖο ἀκέραια γυνὴ διῶ δὲ νηθεῖα,
αὐτὰρ ἐπὶ κλυτὰν βῶρην περὶ ἥρεος ἦι
ὅς ῥ' αἰὶα φαιδὸν ὅ πνε πορῶν ἀπὸ δρείσι' ἔδρα. idest.

Ordinis vnus thorace Menesthius ibat

Insignis praeses, sperchio exortus ab amne

Aeiberio, quem pulchra parit Peleia proles

Sperchio coniuncta Deo Polydora superbo,

Cui Boro cognomen erat Perieree nato,

Et qui dona dedit charæ sine fine maritæ.

fol. pag. li.

Sūt ea latinè latino exemplari subiungēda suo in loco. s. post verba (auditam lyram, à Mercurio petiti, inde sumpta lyra, Mercurio boueis rursus Apollo, hæc omnia in Mercurij hymno nō procul à fine Homerus enarrauit; de caduceo, deq; vaticinio, ibidem omnia.

114. 2. 20. ἀρχῶλλον, scribe ἀρχῶλονα; & dele eadem ex linea τήνδε.

114. 2. 21. pro, τοῦδε, reponere τήνδε. eadem pag. lin. 20.

Quam & o? vsque aduerbum aiunt. quamuis sensus optime quadrat, posset tamen ad eundem propè sensum sic verti. eam verò præter Leucippi patris sententiā nubentem Ischy Elati filio se coniunxisse, aiunt.

115. 1. 2. adde, ante verbum ἀπέκτεινε. ἀρχῶλον ἔγκυον οὐσαν.

115. 1. 22. lege ὑπ' αὐτοῦ.

115. 1. 24. tolle, δέ, item 25. dele δέ, ναυπακτικὰ ῥοῦ-
φασ. huius rei auctor Neoptolemus fuit. Sicut docemur ex Apollonij scholijs arg. lib. 2. Sed illic ποιῶς habetur, quod hic ῥοῦφασ.

115. 2. 1. lege. ut, pro at; ut sit, Hymenæum, ut Orphici. hic punctus esse debet, ante Glaucum ab his particulis IDQVE.

116. 2. 19. vsq; ad lineam 22. ante verbum dedisse, reponi quoq; potest. Idq; ouum scilicet, in nemore opilionem quendam inuenisse, & allatum Ledaë dedisse. linea item 20. scribe κομίζοντα ἀορίσως, indefiniēte ue.

116. 2. 22. φυλάσσειν, & φυλάξαι legi potest.

117. 2. 12. ὑποθήσασθαι, & ὑποθήσασθαι in alijs habetur.

128. 1. 2. ἐκ δούλης, hic, quod nos ex Dale. non ex ancilla, aut

serua verterimus, non ab re factum mi Fului censeo. Nam secuti Eustasij sententiam, & Homeri item Scholiastem, quem nonnulli Didymum vocant, Dulen interpretati sumus, ut proprium nomen. Quoniam Homerum id dictionis nusquam vsurpasse animaduertimus, ita, ut neque eo in loco, qui est in Odyssæ lib. 4, per initia, intelligi debet ex ancilla, sed ex muliere huiusce nominis. verba Homeri hæc sunt.

ὅς οἱ Πηλύκετος χεῖρ' ἀτὰρ δὲ μεγαπένθη
ἐκ δούλης. idest.

Absenti cui natus erat validus Megapenthes

Ex Dule,

118. 1. 20. Γουλεῖον, alibi legitur Γουδὼν λεῖον. Pindarus vero in Nemeis eadem de re, Γουδὼν ἀπὲ λαοσίαν dixit. lege ut lubet.

118. 1. 12. Sed, lege. sub. & ibidem de (lā) syllaba fac (per) ob incuriam notariorum.

118. 2. 2. καὶ ἀνάλωσε, vna mutata litera, repone καὶ τὴν ἀλώσε.

118. 2. 10. ὁπὸ δρυὶ ἐλόχων, locus ex Nemeis Pindari, ille.n.

ἀπ' ταῦ γέ του ποδ' αὖ

γάζων ἴδεν λυγκθὲς δρυὸς εἰς τελέχει

ἄμλεος, κείνου γὰρ ἐπιχρονίων

πάντων χεῖρ' ὅξυτάτην

ὁ μῦθος, & ibi cetera, ubi compluscula ab enarratore hac de re scripta sunt.

120. 2. 18. Διαρρίψαι, hoc in loco διαρρίπτω, ἐκτίθημι, idest expono, significare puto. nam id genus elocutionis Cæcis in Chiliade XIII vsurpauit, cum inquit. οὐ καὶ τὸ νόστον

ἔρεϊπτον τοῖς χρόνοις τοῖς προτέροις . loquitur de Az
ibenarum loco, cui Cynosarges nomen fuit, ubi spurij exponi
solebant .

121.1.10. ἡὼς, ἡμόρως vocat hanc Isacius apud Lycophronē.
ubi πιδωνὸς φησὶν ὑὸς ἦν λαομέδοντος, καὶ στυμοῦς,
ἢ ῥοιᾶς τῆς σκαμαίσθρου, πρίαμος δὲ λαυκίππας.

121.2.19. οἰκέτη κομίζαντι, in manuscriptis mendosè scriptū
erat ante castigationes nostras οὐκ ἔτι κομίζαντι.

122.1.2. nomen, scribe nomina, et linea 20 vaticinia.

122.2.5. Γίγας, sic nos ex Hygino emendandum putamus: ex
dictione Γίγας. et lin. 20 δηϊόπλιον, nos scripsimus
δηϊόπλις.

122. 2. 24. dele verbum, inquit, et eadem linea græcè
μὴ παλῆν ἡδὲ ἐλκύν. Non puto hic me operam lusurū,
si in studioforum commodum enarraro ex Isacio, quoties He-
lene nupserit, et maritorū suorum nomina subscripsero. Isa-
cius, igitur, πέντε, inquit, ἐλκύν ἔγρημαι αἰδοῦσθαι.
πρωτὸς θυσίης ἐπὶ αἵματι ταύτην ὑπὸ πάτρης καὶ πα-
τρὸς δουῖς ὁ σάμος, ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτὴν ἐκ τῷ
ἡπηναικῶν ὑπὸ παλαιοῦ καὶ καίστερος, τῆς αὐτῆς
ἀδελφῶν ἐκ αἰδίου πατρὸς λιχίαν τῆς ἀθηναίων,
γληνίαν (ἢ ἰωλγίαν), ἢ καὶ θετὴν πατρὸς καὶ κλυ-
ταμνήστρα ποιεῖται. εἰς μὲν θυμῶς ἐλκύν ὁ θυ-
σός. Δούτορος ὁ μελέλαος νόμιμος αἰὲρ. τρίτος
ἀλέξανδρος ἀρπάξας αὐτήν: πέταρος μὲν θα-
νόντα πατρὸς δηϊφθορος, ὡς αἰεσίον, ἢ Γίγας. πέμπτος
Αχλλεύς.

123.1.2. τοξόδοντα, alibi περὶ ωμίον. Hic de Oenones exis-
ta subnectere placuit, quæ aliter, atq; Apollodorus, recenset
apud Lycophronem Isacius Cæcis. περὶ ωμίον δὲ, inquit
Isacius, τὸν Ἀλέξανδρον διραπνεύσαι βουλομένη ἡ οἰ-
κὼν, ἐκωλύθη πρὸ αὐτῆς ταύτης πατρὸς. πλοῦτήσαν
τοῦ δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕδατον περσενεγκούσα τὰ
φαρμάκα ὄρεα ὅθεν ἐκπεπλοκότεα, καὶ ἐαυτῇ στυα-
ναρεῖ. ἢ κατὰ κόπον τὸν ἐαυτῇ ἐμβάλουσα εἰς τὴν
ἀλεξάνδρου πύραν, ἢ κατὰ δίκτυον ἐροχαῖς ἀπηγ-
χεῖσθαι, ἢ κατὰ τὸν λυκόφρονος κατὰ πηλοῦς ἢ πύ-
ρον. ἢ ὅτι οὐκ ἰάσιμον ἦν τὸ πάριδος ἔλκος. ἢ ὅτι τε-
θηκὼς ἦν ὁ ἀλέξανδρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἠδύνατο, ἢ
ὅτι καχεξιμείος ἦν τὰ βέλη φιλοκλήτου, οἷς ἀλέ-
ξανδρος ἐτοξόδω τῷ ἰῶ τῆς ὕδατος, ἢ ὅτι περ-
σενεγκούσης τοῦ βούματος, ὑπὲρ ἧς τὰ φάρμακα.
hæc verò, quoniam facilia sunt, latina facere supersedi.

123.2.18. χείρωνος, in omnibus manuscriptis notatum vidi
σκεῖρωνος, quam etiam lectionem apud Pausaniam in Co-
rinthiacis editam vidi. Verum Pindari interpres nos aperte
docet reponendum esse pro σκεῖρωνος, χείρωνος. Is enim in
Idyllio quinto de Pythea Lamponis filio pancratiaste, his ver-
bis græcè id negotium tractat. ἐκ δὲ κρόνου, καὶ ξυνὸς,
καὶ νηρείδων λέγων εἶναι τοῦ ἀϊακίδου, αἶακος γὰρ
δῖος, αἶακος δὲ, καὶ εὐδηίδου τῆς χείρωνος πελαγῶν,
ἢ πηλοῦς. ὁ δὲ χείρων, κρόνου. πάλιν ἀπὸ τῆς νηρεί-
δων φάκος, καὶ ἀχιλλεύς, ἀχιλλεύς μὲν γὰρ παῖς
δῖος, ἐκ γυναικὸς αἶακος. φάκος δὲ φαμάκης τῆς

νῦν ἴδῃς, καὶ αὐτὸ ἀέαντος. & reliqua ibi. quare nulli
dubium fore amplius arbitror, quin Apollodoro sua, ac vera
lectio sit restituta: cui etiam Homeri in Iliadem libro 16.

Scholias tes per initia statim astipulatur. αἶαντος, inquit,
ὁ διὸς, καὶ αἰγίνης γήμας ἐκ δὲ ἴδῃς τῶν χείρωνος θυ
γατρῶν; & quæ inibi sequuntur. Viden' ut tandem veri-
tas elucescit? Ceterum Phocos tris inuenio fuisse, vnum Da-
nai filium Architectum, quo de Hyginus; fuit item alter Pho-
cus Ornytionis filius, ex quo Phocis regio nūcupata fuit, Pau-
sanias testimonio in Phocicis. Tertius accedit is, de quo hic
Apollodorus.

123.2.25. κρυθίος,) sunt qui, hic legant κυχρέως, & qui
κύπεως, Glauca inuenio tres fuisse, Glaucem Cytei filiā,
de qua hic apud Hyginum; Glaucem Corinthy filiā Creon-
tis uxorem, & Glaucem; quæ Amazonam vna fuit.

123.2.9. κυχρέα,) sic legitur ex Pausania in Atticis, alibi
κεγχρέα. Isacius κυγχρέα τὸν ποσειδῶνος inquit.
linea 17 ἀλγείδου sic legendum ex Homeri Scholijs 1 A.
π. πδρίβοιας, ibidem apud Homerum εἰβοιας legitur,
non πδρίβοιαν.

125.1.2. δρυτίωνος,) ex Homeri Scholijs, & Apollodoro infra
paulum, tamen si Isacius apud Lycophronem δρυζὸν legat.

121.1.5. ἀπιγόνιον,) πολυμήλας vocat hanc Aëtioris filiā,
Pelei coniugem Eustathius Iliad. β', & lin. 8. πολυστώρη,
hanc Staphylus in tertio Theffalicorum ex Eurydice natam
ait; Pherecydes autem ex Antigone Eurytionis filia, alij ve-
rò ex Laodamia Alcmaeonis natam scribunt. Homeri Scho-
lias tes hæc recenset Iliad. π. & lin. 21. ἀστυδάμεια.

fo. pag. li.

hanc κρηθρίδα vocat doctus, & grauis Pindari enarrator
in Nemeis Ode 4. & Pindarus Ode 4. Hippolytem Acasti
uxorem nominare videtur.

125. 2. 15. εἰς πήρα,) antea luxata dictio esse videbatur in ma-
nucraratis libris ita scripta εἰς πῶρα, de quibus literis
πήρα nos diuinauimus, & scopum attigisse arbitramur, id
quod ex insequentibus facile puto intellectum iri: ab acris ius-
dicij literatis. τετραδονότος,) scribi hic potest etiam
τετραονότος.

126. 1. 4. καὶ τὴν μάχαιρα,) hinc ad dictionem διπλῆς
in linea 15 locus erat mutilatissimus, & maximum in mo-
dum luxatus: nos ex his Homeri in Iliad. lib. 16. carminibus,
suam in formam restituiimus, ita, vt, qui antea nihil ad rem
Apollodorus notariorum simul, & temporum iniuria, hic elo-
quebatur; nunc meridiana luce clarius historiam suam enar-
rare videtur. Homerus itaq; Iliad. π'.

τῆς μὲν ἱὸς σιγῆς ὅρξε μὲν ἑδῖος αἰολοδῶντος
ἵος ἀπὲρ χειοῖο διττὸς πετὸς ποταμοῖο.

τὸν τέκε πύλῃος θυγάτηρ καλὴ πολυδῶρον,
ἀπὲρ χειῶ ἀνὰ μάστι γυνὴ διῶ δύνῃ θείῃ,
αὐτὰρ ἐπὶ κλυτὴν βῶρον περιήρεος ἦι

ὅς ῥ' αἰὲρ φαιδὼν ὅππυε πορῶν ἀπὸ δρείσι ἔδνα. idest.

Ordinis vnus thorace Menesthius ibat

Insignis praeses, sperchio exortus ab amne

Aeiberio, quem pulchra parit Peleia proles

Sperchio coniuncta Deo Polydora superbo,

Cui Boro cognomen erat Perieree nato,

Et qui dona dedit charæ sine fine maritæ.

- 126.1.14. τῷδε ἦς τῷ γάμου,) citatur hic Apollodori locus de
Thetidis nuptijs ab Isacio apud Lycophronem.
- 126.1.18. ἀχρὸς χρόνους,) legitur in alijs, ἀχρὸς χεῖν.
- 126.2.14. Balio,) scribo ex græco Balias, quæ verò per Chalcograpbi madulsa improbè sunt edita, poterit unusquisque Marte suo facillime castigare, sunt. n. maculæ, quæ nullo labore abstergantur.
- 126.2.5. γινομέην δὲ ὅτε μὲν πῦρ, ἔτι reliqua,) Isacius apud Lycophronē, κατὰ δὲ φύσιν, δὲ επιπιδὼν, ὅτι διωκομένη ἡ Δέιπς ὑπὸ πηλείως, μετήλλατ' ἐαυτῷ, ὡς ὁ πρῶτος εἰς διαφόρους εἰδέας, ἐκείνος δὲ κατέσχευ αὐτῷ ἐν σπηλαίῳ μορφῇ, καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὅθεν καὶ σπηλαίῳ λέγεται χεῖρον μαγνησίῳ τετταλικῷς.
- 126.2.24. ἔχρικ' ἀμβροσίᾳ,) citatur ἔτι hic locus ab Isacio.
- 127.1.2. νῆπιον τὸν παῖδ' ἀχλιδῶν(α,) Lycophron in Alexandra Peleum narrat ex Thetide septem genuisse filios, quo loco Isacius mentiri ait poetam; at ille amplius scribit ex illis filiis sex coniectos in ignem perdidit.
- 27.1.9. λιγύρων,) Lycophronis enarrator, ubi totum hunc Apollodori locum de Achille citavit. ἀγαμέμνων δὲ, inquit, ὁ φαρσάλιος πηλείωνος πρὸς τὸν λέγει τὸν ἀχιλλέα κεκλήσθαι ἐν τῷ τῆς Δέιπδος ἐπιθαλαμίῳ. εἴτα τοιοῦτο τρόπον αὐτὸν ἀχιλλέα κληθῆναι, ὡς οὗτου τὰ ἔτι δηλώσειαι.
- παίδιν ὧ δ' οὐτομα θῆκε πηλείωνος, ἀλλ' ἀχιλλῶα
πηλὸς κίκλησκει χείλεος εἵνεκά μιν
Κεῖμνον ἐνὶ κότει ἀποδῆν ἐνὶ πῦρ ἀπάμαρσε
χείλεος αἰθουμνίου ἀπροφάτως ἐτάρων. idest.

d. pa. li.

Agamestor autem Pharsalius Pyriſſoon, quaſi ignitum dixeris, appellatum fuiſſe Achillem ſcriptum reliquit. in Thetidis epitalamio, deinde verò ea de cauſa Achillem vocatū fuiſſe, id quod hæc eius carmina demonſtrare poterunt.

Pelidem puerum dixerere Pyriſſoon, at tu

De labro ab Acacide nomen Achillis habes.

Nam Thetis ardenti cum te purgaret in igne,

Vnum de labris arſit ab igne tuis.

Atqui etymologiarum ſcriptor, quiſquis ille fuerit ſummopere laudandus auſtor, Achillem dictum eſſe ait, ſive πῆρ' αὐτὸ ἄχος λῦεν, quod eſt à dolore tollendo, quippe medicus fuit, ſive δὲ τὸ ἄχος, ideſt ob dolorem, triſtitiā ue, qua matrē afficiebat & Ilienſes. ſive, quod ſuis labris alimētum infans minime attigerit, aut guſtarit, nam nihil omnino laſſis exuſit, ſed ceruorum medullis à Chirone fuit enutritus, ynde à Myrmidonibus ſic appellatū fuiſſe ait Euphorion hiſ. verſibus
ἐς Φιδίην χιλοῖο κατ' ἱεὲ πέμπαν ἔπειρος
τοῦτε καὶ μυρμιδῶνες μὲν ἀχιλλῆα φημίζοντο. ideſt.
quod non mamma altus Phibiam remearit ab vlla,

Ipfum Myrmidones dixerunt nomine Achillem.

127. 2. 12. κλυτὰς,) ſic nos repoſuimus pro Phibia ex Homeri ſcholijſ Iliad. 10. vbi de Phœnice. illic. n. legimus Phœnicen Amyntoris pellicem nomine Clytiā arſiſſe inſimulatū, eoq; nomine è domo patria eiectum fuiſſe. vbi nulla fit de Phibia mentio; ſed Clytiæ inibi bis, ſemel, atq; iterum expreſſe legitur.

128. 1. 5. συμφύες, alibi διφύες, τὸ δὲ μορφῶν legimus, & cur geminus dicatur, doctè Iſacius in Lycophronis cōmentario.

128. 1. 9. ἄκτην, Stephanus. ἄκτη, οὐ ἡ ἀττική ἐκκαλεῖτο
ἀπὸ ἀκταίου πινός, αἰὲρ δὲ ἦν αὐτὸ χθών, ὡς φαβω-
εῖτος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' ἐαυτοῦ οὐ τω πλεον-
χώραν ὠνόμασε, καὶ οὐ λαούς. Απολλόδωρος δὲ
τ' ἀνατρία φησὶν, οὐ τω γὰρ ἐκλύθη δὴ τὸ πολὺ μέ-
ρος αὐτῆς καὶ διμερῆσθαι εἰς δαίλασσαν. idest. Aeste in
quit, Stephanus; vbi Aetia ab Aetia quodam indidem homi-
ne, vt ait Faunorinus, qui ibi regnabat, quo de nomine regionē
cum populis omnibus vocauit. Ceterum Apollodorus, (et hūc
nostrum intelligit) contraria scribit, sic n. appellatur, quod
maior ipsius pars ad mare vsque pertineret.

128. 2. 3. Θεοὺς δὲ ἑξὶ δώδεκα, aras duodecim deorum Deus
calionem primum omnium excitasse, Apollonij Rhodij Scho-
liaſtes lib. argon. 3. refert.

128. 2. 12. τὸ θεῖαισιον πιδόν ἐπελάλυε, nos ex alijs co-
dicibus ἐπελάλωσε, legimus, et interpretati sumus, ac post
θεῖαισιον; πιδόν. quod de erat, ex Thucydide libro histo-
riarum secundo restitimus, et Stephano. sunt qui pro,
ἐπελάλωσε, habeant ἐπελάλυε, et linea 16 scribe Agtaus
lon, Aetiae filiam.

129. 2. 4. πανύατος, lege πανύασις, siue simplici cum σ, siue
duplici in vltima, nam vtrunque legitur. Hic poeta fuit, cuius
ἡρώαδα ab Athenaeo citantur plurib. in locis. ἡρώαδα δὲ
id operis à Panyaside conscriptum libris quatuordecim ait
Suidas. de Panyaside non satis bene sentire videtur Quintilia-
nianus noster.

130. 2. 13. ἡ δὲ ὡς σῶφρων, is locus ad verbum propè in Ho-
meri Iliadis. 2. à scholiographo recensetur, et hanc historiā

à Callimacho in Hecale reponi testatur.

130. 2. 20. εἰχθόνιος γίνεται, de hoc Erichthonio Isacius hæc cognitu non indigna, αἰεδοῦν, inquit, ὁ εἰχθόνιος ἀπὸ τῆς ἐρίου κλυθεῖς, καὶ τῆς χροῖος, ὅθεν πάντας ἀθηνάϊους γηγενεῖς φάσκεισθαι ἀπὸ τούτου, ἄλλοι δὲ, ὅτι λυπεύεσθαι ἀπὸ τῆς κλυθῆς, καὶ οὐδὲ ποτ' ὑπὸ τῶν ἐνδον ὀδυλάθηναι οἱ εἰσὶν αὐτῇ διὰ τὸ ἀξυλον τῆς αὐτῆς χυρῆος, ὅθεν καὶ αὐτὸς αὐτόχρονος, καὶ γηγενεῖς ἐφάσκειν, quæ nos ita vertimus, in lucem prodijt Erichthonius, cui à lana, & terra inditum est nomen, Vnde Athenienses vniuersi terrigenæ ex hoc sunt appellati, siue ut alij volūt, quòd Attica terra infœcunda sit, ac sterilis: & quia à nulla vnquæ alienigena natione eiecti sint, qui in ea sunt, populi; propterea q̃ ea regio nulla inuidia laborabat: immò ab omnibus præ sterilitate contemnebatur. Hinc igitur eorum populi, & indigetes, & Terrigenæ sunt appellati.

131. 1. 2. αἰ ἀδελφαί, scribe αἰ δὲ ἀδελφαί, & linea 20 πασιθία, sic Hesiodo in Thegenia legitur: sed Eusebio, & Cæcidi φρασιθία; vtrunque probatur.

133. 1. 10. Ἐχρίδης οὐκ κεφάλου, qui Cephæli, & Procridis historiam copiosius multò expositam cupiunt, nos illos ad Hyginum, Eustatium, & Homeri Scholiastem in Odysseæ librū vndecimum relegamus.

133. 1. 11. cui Lælapī, & quæ sequuntur paucula verba vsque ad lineam tertiamdecimam adiecimus πρῶτα φρασιτικῶς, quæ apud Hyginū, qui ab Apollodoro in suos de fabulis libros singula ad verbum propè multis in locis exscripsisse videtur.

133. 1. 22. δῖον κούρην ᾤ, dele hinc, ᾤ, & scribe, δὲ, otiosa

enim ea coniunctio esse videtur. δὲ, verò pernecessaria.

133.1.24. τυχὸν, τυχῶν per ὠ scribendum est.

134.1.2. Eumolpum reponere, pro Eumolpo.

134.1.15. βασιλέα scribe, pro βασιλέως.

134.2.26. submitte Peliam, post dictionem, filiam.

135.1.14. σκυρίου, sic nos restitimus, in exemplaribus. n. manu exaratis quædam dictio nihili ac futilis scripta erat, nos ex Lycophronis commentarijs, ubi de Aegeo est mentio, σκυρίου legimus, vel φρμίου secundum Lycophronem, qui Aegei pater fuit.

135.1.15. Ἐὐδοκίαναι, Cæcis in Lycophronem hunc Aegæum ἡοῶντιλῶν .i. factitium fuisse Pandionis ait: qui cum esset Atheniensium rex, duxit primam Metam uxorem, Hopletis filiam, secundam verò Chalciope Rhæxenoris filiam. at verò alibi legitur unam habuisse coniugem Autochthem Persei filiam.

135.2.2. matre noua, id etiam Pylarchus in Theseo per initia recenset.

136.2.5. μόνος, non μόνον scribendum.

137.1.21. τάλαν, legi potest etiam τάλων. ἡλῶν hunc vocatum apud Pausaniam in Atticis legi, nisi sit locus corruptus. Perdicem Dædali sororis filium ait fuisse Apollodorus. Attyginus Perdicem hunc appellatum, non Talaum, quem apud Ovidium, in avem, cum præceps ex arce Athenarum à Dædalo proiectus esset, transmutatum scribunt, quā perdicem vocant. Ovidius item, quod Apollodorus hunc puerum è māla serpentis ferram inuenisse indicat, piscis maxillæ similiter dinem ferratorum dentium imitatum, ferram excogitasse, ait.

H Aellenus obseruationes, Fului amantissime, seu mauis, annotationes nostras in Apollodori à me iure Quiritium, Romanàq; ciuitate donatis, tris bibliothecas librorum, quam breuissimè potui conscriptas, processisse liceat. Potuissè equidem eas locupletius multò scribere, idq; furtasse non paucorum gratiam, vel permagnam mihi conciliaffet. Verum, ne delicatiorum auribus tedium, ac molestiam, quæ longioribus conscriptionibus exoriri consuevit, asferrem; ab ea re temperandum esse censui. Sed illud me interim maximopere cruciat, atq; angit; quòd huiuscemodi, qualiscunq; sit Apollodori nostri, conuersione cum VIVIANO BRVNORIO Corinathensi, & IORDANO IORDANIO Vrbinati, vmbis meis, viris non modò ob còsummatissimam disciplinarum omnium scientiam, sed propter summam humanitatem, modestiam, atq; animi candorem tuo testimonio usq; adeo comprobatis, mihi priusquàm ea in lucem emergeret, còmunicare non licuit. Verum enimvero Dei Opt. Max. & clementia & benignitate, non multis postea mensibus iacturam tanc meam, vel magno cum scœnore me refarciturum spero. eos enim quorum gratiam te ipso auctore mihi conciliaui, non mediocri in Stephani vrbibus, oppidis, vicisq; vertendis, pro eorum, quam mihi quotidie commendas, doctrina ac probitate, adiumento quàm libentissimè fore certò scio. Interea vero dum Stephano conuertendo operam nauamus, commentarios, quos in duo Romanorum rusticana Calendaria, quorum alterum antea in hortis ANGELICOLOTTII, cuius memoria ex vtriusq; nostrum pectoribus nunquam excidet, Romæ visebatur, nunc verò intra priuatas Farnesie

verò intra priuatas Farnesiæ gentis ædes reconditum est .
Alterum in Valleiæ domus atrio . Tertium verò de rebus
vrbanis , in Maffecianis ædibus repositum, conscripsimus , in
lucem iamiam proditurus sum . Subsequentur & hos commen-
tariolus de pyropo, ni fallor, baudquaquam contemnendus. ne-
mo enim hætenus eorum, quos legerim, quid nam sit pyropū
sciuisse inueni. Illud enim Erasmus, in libello, cui titulum fe-
cit Ciccronianum; Illud item Georgius Agricola; illud Be-
roaldus; illud etiam Pius præceptor meus; illud Raphael Re-
gius , illud demum vniuersi, & qui nunc viuunt, & clari sūt,
præter admodum paucos, qui nobis docentibus, quid Pyropum
sit, cognouerunt , lapidem esse falsò existimauerunt . id quæ
ex nostro propediem in lucem venturo commentariolo, à no-
bis apertissime demonstrabitur .

F I N I S .

OPTIME LECTOR.

*Paucula hæc in Apollodori translatione, perperam excusa,
omissaq; & immutata sic emendari possunt.*

fol. pag. li.

25.2.21. post dictianem (domesticis) adde teredimbus.

26.2.28. pro (tum ille) scribe(& is.)

26.2.2. pro, vt, fac, (at ille)

*Excusorum autem lapsus in Annotationibus,
ita corrige.*

*1.1.15. pro Salutem Suam. nihil te moueat, si ita scriptum
legitur. sic enim in ipso marmore insculptum est. sicut
ibidem paulo inferius S V A E S. pro sue.*

6.1.13. pro Asterisio lege asterisco

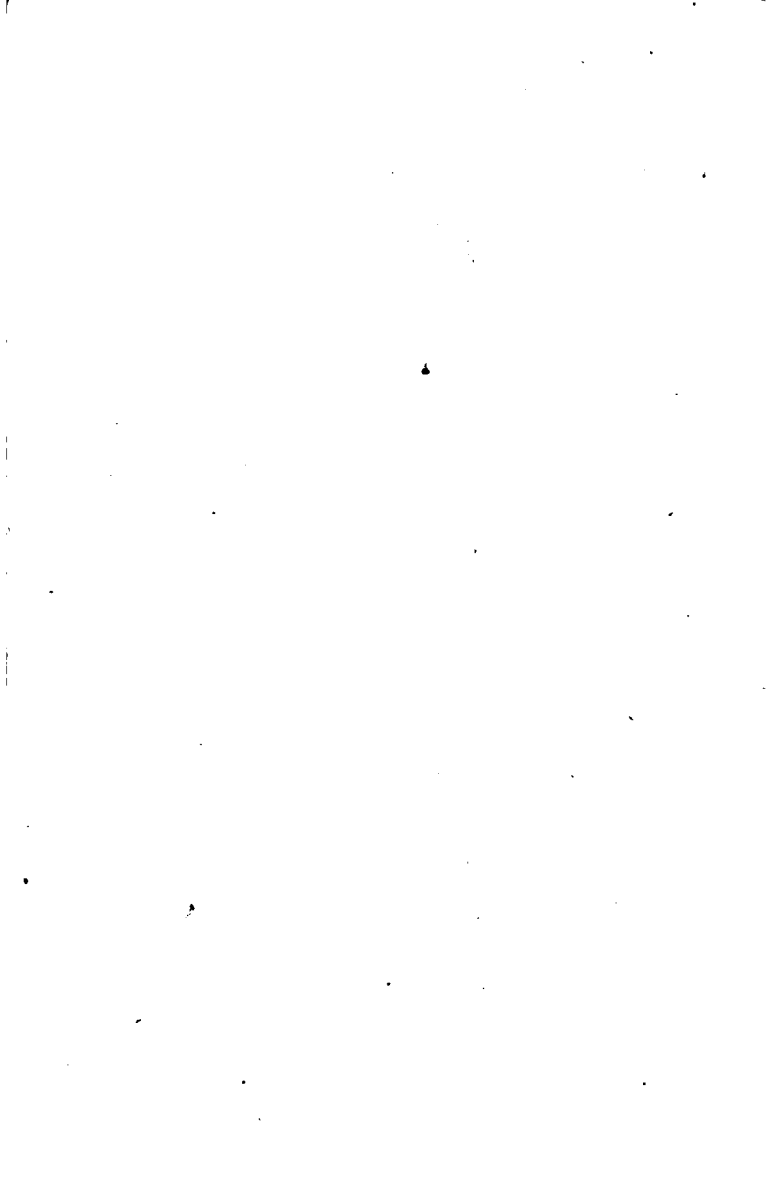
7.2.15. pro speciem. specum.

*41.1.1. tres linæ priores in latina collumella sunt otiosæ, ac
duplicatæ per temulentiam.*

8.2.3. pro bonorum. bonarum.

113.2.20. pro conuiuia conuicia.

*Siqua insuper ea tem ratione commissæ mi Lector,
offendes hoc in libello, tuo ipse calamo suam in for-
mam restitue: ac parce, queso te, maledictis: & Vale.*

INDEX QVAM!OCVPLETISSIMVS,
 eorum, quæ in Apollodoro continentur, cuius numerus pri-
 mus folium, secundus paginā, tertius lineā indicat.

- Abas 20. 2. 13. et 45. 1. 20.
 Abdera 64. 2. 13. et 67. 2. 27.
 Abderus 64. 2. 4.
 Absyrtides insulæ 35. 1. 8.
 et 35. 2. 16.
 Absyrtus 34. 2. 6.
 Acarnan 108. 1. 18.
 Acarnania ciuitas 108. 2. 9.
 Acastus 24. 2. 9. et 27. 2. 19.
 et 28. 2. 26. et 125. 1. 15.
 et 127. 1. 14. 2. 22.
 Actæus 14. 1. 18.
 Acbeloi fons 107. 1. 27.
 Acbelous 5. 2. 14. et 14. 2. 5. et
 16. 2. 21. et 17. 1. 11. &
 77. 2. 18.
 Achéron 9. 1. 20.
 Achilles. et unde sic dictus 126.
 2. 20.
 Achilles ad Troiam 127. 2. 9.
 Achillis prius nomen Ligyron
 127. 1. 9.
 Achui 14. 1. 17.
 Acontes 109. 1. 23.
 Acrisij mors 51. 2. 14.
 Acrisius 45. 1. 23. et 48. 1. 6
 et 114. 1. 17.
 Acrisius subterraneam domum
 struit 48. 1. 10.
 Actæa 4. 1. 13. et 44. 1. 19.
 Actæon 93. 1. 2.
 Actæonis canes, & eorum no-
 mina 93. 2. 5.
 Actæus 122. 2. 22. et 128.
 2. 17.
 Acte 128. 1. 10.
 Acton 14. 2. 9.
 Actor 18. 1. 7. et 21. 2. 9. &
 28. 2. 24. et 75. 2. 14. &
 124. 1. 1.
 Adiante 44. 1. 25.
 Admete 65. 1. 12.
 Admeti boues gemelliparæ.
 115. 2. 20.
 Admetus 17. 2. 25. et 27. 1.
 4. et 28. 2. 25. et 73. 1. 3.
 et 115. 2. 17. & 117. 1.
 24.
 Adonis 129. 1. 21.
 Adrastæa 2. 1. 27.

INDEX

- Adrastus* 26.2.14.100.2.8.
 et 106.1.8.et 120.2.21.
Adyte 44.1.22.
Aeaci pietas 124.1.2.
Aeac⁹ 18.1.16.et 123.2.16
Aeacus apud inferos 124.1.19
Aeaea 25.1.17.
Aeeta 23.1.15.
Aetes 21.2.2.
Aegeon 109.1.25.
Aegeoneus 122.2.13.
Aegeus 17.2.25. & 81.2.
 19. & 135.1.11.
Aegialea 20.2.12. & 26.2.
 27. & 39.1.13.
Aegialeus 27.1.1. & 39.1.
 10. & 106.1.9.
Aegimius 79.1.12.et 84.1.23
Aegina 22.2.1.et 123.1.25
Aegina insula 123.2.11.
Aegios 43.2.15.
Aegipan 12.1.11.
Aegle 69.1.8.
Aegleis 136.2.16.
Aegypti filij 42.1.18.
Aegypti filiorum caedes 44.2.10
Aegyptus regio 42.1.16. &
 85.2.5.
- Aegyptus* 42.1.8.et 44.1.20
Aëllō 3.2.26,
Aëllopus 32.1.1.
Aemon 99.2.11.et 109.2.6
Aeneas 119.2.20.
Aenetus 22.2.9.
Aenus 66.2.11.
Aeolenses 14.1.24.
Aeolia 16.1.9.
Aeolus 14.1.12.et 115.2.23
Aërope 88.2.26.
Aescacus, & eius metamorpho-
sis 121.1.20.
Aeschraeis 81.1.20.
Aesculapius 114.2.15. &
 117.1.26.
Aeson 24.2.15.et 27.2.11
Aesonis mors 27.1.13.
Aëthlius 14.1.9.et 15.2.4.
Aëtbra 117.1.6.135.2.32
 137.2.11.
Aetbusa 122.2.19.
Aetna 12.2.8.
Aetolus 15.2.15.et 102.1.1
Agamēnon 89.2.12.et 16.22
Agapenor 107.2.27.et 117
 1.14.
Agaptolemus 43.2.13.

INDEX.

- Agasthenes* 117. 2. 20.
Agathon 122. 2. 3.
Agave 4. 1. 12. & 43. 1. 23.
 & 92. 7. 17. & 95. 1. 9.
Agelastus lapis 8. 1. 27.
Agelaus 81. 2. 17. & 85. 1.
 11. & 121. 2. 22.
Agenor 16. 1. 5. & 31. 1. 7.
 40. 1. 4. et 41. 2. 23. et 42. 2.
 3. et 97. 2. 1. et 108. 1. 14.
Agenoris genus 36. 1. 5.
Aglaia 4. 2. 8. & 81. 1. 6.
Agraulos 128. 2. 16.
Agrus 16. 2. 19. et 61. 1. 21.
Agrus gigas 10. 2. 20.
Aiax 117. 1. 21. 2. 2.
Aiax, & unde 124. 2. 22.
Alestor 24. 1. 14.
Alcæus 5. 2. 1. 13. et 65. 2. 5.
Alcaibous 16. 2. 10. & 57. 2.
 21. & 124. 2. 15.
Alcestis 24. 2. 11. & 73. 1. 2.
Alcestis reditus uitam 17. 2. 8.
Alcestis admeto nubit 17. 1. 18.
Alcides 58. 1. 22.
Alcidice 22. 1. 22.
Alcimenès 47. 1. 4.
Alcinœ 52. 2. 21.
Alcippe 128. 2. 24. 137. 1. 15.
Alcinus 116. 1. 7.
Alcinous 35. 2. 10.
Alcis 43. 2. 6. (10
Alcmæon 105. 2. 21. & 108. 2.
Alcmæonis furor 107. 1. 8.
Alcmena 53. 2. 5. & 57. 2.
 24. & 87. 2. 14.
Alcmenon 43. 2. 7.
Alcon 116. 1. 8.
Alcyone 112. 2. 8.
Alcyoneus gigas 9. 2. 19. &
 10. 1. 12.
Alebion 68. 1. 1.
Alecto 2. 1. 4.
Alector: 29. 1. 10. & 101. 1.
 14.
Aletes 116. 1. 24.
Aleus 28. 2. 21. et 77. 1. 18.
 et 81. 2. 21. et 110. 2. 24.
Alexander 82. 1. 16.
Alexiæres 80. 2. 20.
Alipberus 109. 2. 2.
Alirrhoënius 128. 2. 25.
Almenus 29. 1. 12.
Aloïdæ 15. 1. 3. & 61. 25.
Aloïdarum contra Iouem bellū
 15. 1. 11.

INDEX.

- Alopius* 81.1.18.
Alphesibœa 129.2.3.
Alpheus 62.2.13.
Althæa 16.2.13.et 16.2.26.
*Althææ, et Cleopatæ metamor-
 phosis* 19.1.20.
Athenienses 89.1.1.8. 2.17.
Amalthea 2.2.3.
Amaltheæ cornu 77.2.24.
Amarynceus 19.2.5.
Amarynthus 94.1.2.
Amazones 47.2.18. et 64.2.
 27.
Amestrius 81.1.23.
Amisodorus 47.2.6.
Amphianax 45.2.7.
Amphiaræus 18.1.9. et 28.2.
 18. et 26.2.17. et 101.1.
 6. et 104.2.17. et 106.1.
 8. & 117.1.17.
Amphictyon 14.16. & 120.
 1.21.
Amphidamas 70.1.5. et 111.
 1.27. & 128.1.1.
Amphidicus 104.2.8.
Amphilochiū Argos 109.1.5
Amphilochus 106.1.8. et 108
 2.14. et 117.1.16. et 117
 1.18.
Amphimachus 52.2.15.
Amphion 24.1.7. et 46.1.27
 22. & 97.2.23. & 133.
 1.2.
Amphithea 26.2.25. & 27.
 1.4.
Amphitrite 3.1.21. et 4.1.10.
 & 8.1.13. et 134.1.8.
Amphitryo cōtra Teleboas 53.
 2.11. & 54.1.10.
Amphitryo Thebas petit. 54.
 1.2.
*Amphitryo ex Peloponneso ejus-
 citur* 53.2.20.
Amphitryo 18.1.2. & 52.1.
 19. & 53.2.1.
Amphitryonis cedes 57.2.12.
Amphoterus 108.1.7.
Amycla 97.2.27.
Amyclæ 73.1.15.
Amyclas 22.2.22. &
Amyclas 110.2.16.
Amycus 30.2.14. & 65.2.8.
Amymone 42.2.19. & 43.1.
 21. et 44.2.27. et 59.1.20
Amyntor 81.2.25. & 127.
 2.11.

INDEX.

- Amyntor* 79.2.9.
Amythaon 16.1.9. & 24.2.
 15. & 46.1.9.
Anaktor 52.2.16.
Anaphe 26.1.14.
Anaurus fluius 27.2.27.
Anaxibia 24.1.26.2.7.
Anaxo 51.1.19.
Ancaeus 17.2.26.et 18.1.28
 et 29.1.1. & 33.1.8.
 & 111.1.28. & 117.
 1.15
Anchione 42.1.5.
Anchises 119.2.18.
Anchius 61.1.22.
Ancyor 109.1.23.
Andraemon 84.1.8. & 17.1.
 4. & 26.2.2.
Androgeos 65.2.5. & 87.2.
 23.136.11.
Andromache 122.2.16.
Andromeda exposita Ceto ma-
rino 50.1.19.
Anexibia 43.2.17.
Anicetus 80.2.21.
Anni in treis partes diuifio 130
 1.1.
Annus tepore Cadmi annorum
 offo 92.1.2.
Anogon 118.1.19.
Antaeus 69.2.2.
Antea 45.2.8. & 47.1.8.
Anthea 81.1.21.
Anthemus 67.2.20.
Antheis 136.2.16.
Anthilea 44.1.14.
Anthippe 81.1.10.
Antiades 81.1.7.
Antidus 81.1.18.
Antigone 100.1.4. & 105.1
 23. & 125.1.3.
Antileon 80.2.24.
Antilochus 24.2.3. & 117.
 1.13.
Antimache 111.2.3.
Antimachus 81.2.2.
Antinoë 37.2.10.
Antioche 19.2.27.
Antiochus 52.2.10.
Antiope 81.1.18. & 96.2.3.
 & 112.2.27.
antiphus 14.2.8.et 122.1.22
Apemofyne 88.2.27.
Aper erymanthius 61.4.1.
Aphareus 16.1.20. & 11.2.
 2.22.et 22.2.15. et 114.

INDEX

- 1.27. & 115.2.22. &
 118.2.22.
 Aphetæ 30.2.2.
 Aphidas 110.2.19.
 Apia 29.2.8.
 Apis 15.2.19. & 39.2.3. et
 40.1.18.
 Apollo 6.2.6.
 Apollo à Mercurio lyram, ac fi-
 stulam capit, 113.2.20.
 Apollo pugnat contra Gigantes
 10.1.26.
 Apollo Æglæus 36.1.15.
 Apollinis seruitus 115.2.16.
 Apollinis, et Mercurij ob abactos
 boues contentio 112.2.14.
 Apollinis, et Neptuni ira in Tro-
 iam 66.1.6.
 Apri Calydonij uenatio, ac Ves-
 natorum nomina 17.2.19.
 Arabia 43.2.10.
 Arbas 67.2.3.
 Arbelus 44.1.27.
 Arcas 110.2.12.
 Arceſius 28.2.22.
 Archebates 109.1.24.
 Archedicus 81.1.31.
 Archelaus 43.2.17. & 52.2
 17. & 121.2.23.
 Archemachus 81.1.3. et 122.
 2.9.
 Archemorus 102.1.26.
 Architeles 78.1.19.
 Area 87.1.21.
 Arene. 114.2.2.
 Arestor 40.2.15.
 Arcete 35.2.26.
 Arethusa 69.1.9.
 Aretus 24.2.2.
 Arge 4.1.26.
 Argele 81.1.16.
 Argeus 79.2.24.
 Argia 26.2.27. & 83.2.7.
 & 100.2.286.
 Argi mors 41.1.4.
 Argiope 5.1.20.
 Argius 43.2.17.
 Argiuarum mulierum furor 95
 1.21. & 26.2.7.
 Argò 28.2.1. (10
 Argonautæ, et eorū nomina 28.2.
 Argonautæ ad Circē 35.1.17
 Argos 39.2.25.
 Arguscanis 94.1.9.
 Argus 21.2. & 28.1.2.17.
 et 29.1.8. et 39.2.16. et 40
 1.4.

INDEX

- Argorū aquarū pēuria* 42.2.14
Argo navis Neptuno dedicatur 37.2.4.
Argus navis uerba 35.1.10.
Argyphia 43.1.17.
Ariadne 87.2.27.
Arione equus 105.1.14.
Arisbe 121.1.10.
Aristæus 92.1.18. et 93.1.21
Aristodeme 122.2.17.
Aristodemus 83.2.6.
Aristomachus 26.2.17. & 101.2.25. & 83.1.12.
Arneus 56.2.20.
Architus 122.2.23.
Arsinoe 114.2.13. & 107.1.14. & 107.2.25.
Ascalaphus 9.1.21. & 29.1.12.117.1.23.
Ascalaphi lapis 71.2.25.
Ascalaphus ī Bubonē 72.1.24
Ascanius 122.2.11.
Asia 3.1.2. & 3.2.2.
Asmene 110.1.3.
Asopi carbones 123.2.7.
Asopides 81.1.23.
Asopus 22.2.1. & 123.1.15 & 124.2.9.
Assaracus 119.2.11.
- Astacus* 104.2.4.
Asteria 3.1.23. & 3.2.12. et 6.1.22.
Asteria ciuitas 6.2.26.
Asterion 87.1.16.
Asterius 24.1.10. et 29.1.13 et 87.2.23. & 88.2.12.
Asteropea 22.2.8. et 37.2.9
Astra 32.12.
Astræus 3.2.1.
Astyanax 81.1.1.
Astycratea 97.2.6.
Astydamia 81.2.25. & 127.1.15.
Astydamia 125.1.20.
Astybie 81.1.19.
Astygonus 122.2.7.
Astyochē 97.2.5. et 78.1.9. et 81.2.23. & 119.1.4. & 121.1.17.
Astynous 129.1.11.
Astypalæa 75.1.21.
Atabyrium 89.1.15.
Atalāta 18.1.7. et 28.2.23. et 111.2.5. et 125.1.16.
Atalantæ, & Pelei lūsta 111.2.23.
Atalanta & Melanionis cursus 112.1.8. * iij.

INDEX

- Atalantæ, & Melanionis trans-*
formatio 112. 1. 22.
Atamantia 22. 1. 11.
Atlas 122. 2. 5.
Ate Phrygiæ tumulus 120.
 1. 7.
Atamas 92. 1. 18. & 92. 2.
 20. & 14. 1. 27. & 20. 2.
 18. & 21. 2. 18.
Athenæ à Castore, et Polluce ca-
piuntur 117. 1. 1.
Athenæ 128. 2. 11.
Athenienses Thebas capiūt 105
 2. 5.
Atheniensium pro Androgei mor-
te supplicia 13. 1. 3.
Atheniensium pueri septem, &
totidem puellæ ad Minotaur-
um in Cretam quotannis
mittuntur.
Atlantea 43. 2. 12.
Atlas mons 69. 1. 1.
Atlas 2. 2. 3. 70. & 2. 9. &
 112. 2. 6. & 119. 1. 5.
Atticæ primus rex 128. 1. 9.
Atræus 53. 2. 25 & 117. 2. 2
 & 120. 2. 26.
Atromus 81. 1. 16.
- Atropos* 4. 2. 5.
Atthis regio unde 130. 1. 20.
Atthis 120. 1. 18.
Atymnius 87. 2. 8.
Auge 77. 1. 18. & 81. 2. 21.
 & 110. 2. 26.
Augeæ boues 62. 1. 21.
Augeas 29. 1. 6. & 62. 1. 23.
 & 75. 2. 7.
Aureum uellus 21. 1. 18. et 21.
 2. 11. & 28. 1. 15.
Aurora 3. 1. 25. & 3. 2. 10. et
 7. 2. 26. & 22. 2. 12. &
 125. 1. 10.
Automate 43. 1. 21.
Automedusa 57. 2. 20.
Autonoë 40. 4. 1. 20. & 44.
 1. 12. & 81. 2. 26. & 92.
 1. 16. & 93. 1. 21.
Autefion 83. 2. 7.
Autolycus 55. 2. 26. & 28. 2.
 22. & 72. 2. 22.
Axion 107. 2. 22.
- B
- Bacchæ in vincula coniiciuntur*
 94. 2. 6.

INDEX

- Bacchi columnæ* 95.1.5.
Bacchi, & Cereris in Atticam
aduentus 131.1.25.
Bacchi furor 94.1.18.
Bacchi mysteriorum inuentor 5
1.11.
Bacchi ortus 92.2.10.
Bacchus ad Indos 94.1.27.
Bacchus in bedum 93.1.13.
Balins 126.2.15.
Banus 94.1.1.
Batea 115.2.27. & 119.1.
20..
Baton 105.1.9.
Bebryces 30.2.13.
Bellerophontes ad chimera 47
1.18.
Bellerophontes 22.1.20.
Bellerophontis certamina 47.
2.15.
Bellerophontis historia 46.2.
27.
Belus 41.2.23. & 86.1.10.
Benthesicyme 134.1.6.
Bia 3.2.15.
Bias 24.2.6. & 25.1.16. et
46.2.8. & 122.2.6. &
135.1.2.
Bistones 64.1.20.
Bitbynis 30.2.15.
Boreas 28.2.15. & 132.2.
16. & 133.2.5.
Bores 94.1.9.
Borienses 14.1.21.
Borus 125.1.8. et 126.1.10
Bosporus 41.1.14.
Bræsia 129.1.24.
Briareus 1.1.6.
Bromius 44.1.10.
Bromes 1.1.14.
Bryce 44.1.16.
Eucolion 100.2.3. & 121.
1.9.
Bucolus 81.2.6. & 116.1.5.
Bulcus 81.2.1.
Busyris 43.1.19. et 69.2.18
Butes 29.1.3. & 35.1.23.
& 131.2.25. & 132.
2.17.
Bybli 41.2.5.

C

Cadmi filij 92.1.15. & 96,
1.8.
Cadmi vxor 91.1.6.

INDEX

- Cadmia* 54.1.16. et 92.1.18
*Cadmus, & Harmonia in draco-
 nes* 46.1.3.
Cadmus annum Marti seruit .
 92.1.1.
Cadmus ad Encbelienses 95 .
 2.19.
Cadmus draconis dentes ferit ,
 91.2.9.
*Cadmus Illyriorum regnum as-
 secutus* 95.2.27.
Cadmus delphos accedit 91.1.9
Cadmus 86.2.1. et 87.1.10.
Cæneus 28.2.19.
Calais 28.2.15. & 31.2.15
 & 133.2.9.
Calchas 127.1.19.
Caliandes 44.1.1.
Callias 85.1.13.
Callichorus puteus 8.2.1.
Callidice 44.1.27.
Calliope 4.2.12.
Callirrhoe 67.1.11. et 107.2
 2. et 108.1.3. et 119.2.7.
Callisto 110.1.14.
Callistius transformatio 110.2.1
Calybe 121.1.18.
Calyce 14.2.4. & 15.2.4.
Calydon 16.1.1. & 16.1.8.
Calypso 4.1.17.
Campe 3.1.1.
Canache 14.2.3.
Cancer hydræ auxiliās. 60.1.4
Caneibus 109.1.26.
Capaneus 101.2.23. et 104.
 1.22. et 106.1.11. et 115
 1.23.
Capys 119.2.16.
Carnes assādi iuētio 113.1.26
Carteron 100.1.24.
Casius mons 11.2.20.
Cassandra 122.1.14.
Cassiopea 87.2.8.
*Cassiopeæ cum Nereidibus con-
 tentio* 50.1.21.
Castor 28.2.15. et 17.2.22
 & 56.1.1. & 116.2.8.
 & 118.1.12.
*Castoris, et Pollucis immortalis-
 tas* 118.2.25.
Castoris, et Pollucis uxores. 114
 2.12. & 118.1.16.
Castor, & Pollux 127.1.13.
Castreus 87.2.23. et 45.111
Caucasus 70.1.27.
Caucasus mons 12.2.23.
Cancon 109.1.20.
Cebren 122.2.19.

INDEX.

- Cebriões* 121.1.21. et 122.2.8
Cecropia 128.1.12.
Cecropis corpus 128.1.6.
Cecrops 132.2.11. & 134.2.17.
Celenens 52.2.15.
Celenò. 44.2.1. et 112.2.10.
Celendris 229.1.13.
Celeus 121.1.1. et 8.2.3.
Celeustanor 81.1.17.
Cenæum 79.2.27.
Centimani 1.1.5. & 3.1.11.
Cephalicanis 54.2.5. & *iaculum* 133.1.10.
Cephalus 22.2.10. et 54.2.1 et 329.1.4. et 132.2.19.
Cepheus 17.2.27. & 28.2.20. & 42.1.10. & 76.2.21. & 110.2.27.
Cepbifus 132.2.10.
Cerberus 71.1.10.
Cercestis 43.2.14.
Cercopes 73.2.17.
Ceres 2.1.19. & 8.1.19.
Cervicornuta 60.2.1.
Ceteus 110.1.19.
Cetò 3.2.23. et 3.2.27. et 4.1.23. et 48.2.24.
Ceuthonymus 72.1.1.
Ceyx 14.2.10. et 78.2.2.
Chætus 43.2.4.
Chalbes Ceryx 70.1.6.
Calciope 21.2.8. et 81.2.18
Chalciope 135.1.22.
Chalcodon 43.2.2. & 75.1.23. & 117.1.23.
Chariclò. 103.1.14. 26. & 103.1.27.
Cherimachus 52.2.16.
Chersidamas 52.2.10. & 122.2.2.
Chersonesus 21.1.23.
Chimæra 22.1.21. & 47.1.19.
Chione 133.2.8.
Chiron 61.1.27. et 70.2.6. et 115.1.5. et 3.2.9. & 123.2.16. & 126.1.1. & 127.2.17.
Chiron ab Hercule vulneratus moritur 61.2.7.
Chironis antrum 93.2.14.
Chloris 97.2.24. et 34.1.7.
Chromius 52.2.9. et 122.20.
Chrysaò 59.1.7. et 67.1.17
Chryse 96.1.18.
Chryseis 65.1.19.
Chryses 81.1.7. et 88.1.12.

INDEX

- Chrysippe* 43.2.2.27.
Chrysippus 43.2.27. & 97.
 1.17.
Chrysopea 110.2.18.
Chthonia 132.2.14.
Chthonius 44.1.11. et 56.2.8
Cibisis quid, et unde 49.1.10.
Cilicia unde 87.1.9.
Cilix 86.2.3.2.26.
Cilla 121.1.6.
Cingulū Hippolytæ 64.2.20.
 & 66.1.2.
Cinyras 110.2.23. & 129.
 1.15.
Circæa radix 133.1.16.
Circe 21.2.4.
Cisseus 44.1.9.121.2.1.
Cithæron 93.1.25. et 95.1.8
 & 97.2.21. et 98.1.23.
Cithæronæus leo 56.2.5.
Cius urbs 30.1.22.
 * *Cladmetidus* 81.1.19.
Cleobæa 16.2.12.
Cleobarea 114.1.15.
Cleochus 87.1.22.
Cleodoxa 97.2.5.
Cleone 58.2.12.
Cleolans 81.1.14. & 83.
 1.14.
Cleopatra 18.1.13. et 19.2.
 9. et 43.2.3. et 44.1.13.
 & 133.2.7.
Cleophile 111.1.25.
Cletor 109.2.8.
Cliò 4.2.13.
Clite 43.2.25.
Clitus 43.2.25.
Clonia 112.2.25.
Clonius 122.2.12.
Clothò 4.2.4.
Clymene 45.1.21. & 88.2.
 26.2.7. & 111.2.4.
Clymenus 17.1.2. et 57.16.
Clypei inuenio 45.2.2.
Clysonymus 128.1.1.
Clytemnestra 136.2.1.
Clytia 127.2.4.
Clytippus 81.1.4.
Clytius 121.1.5.
Clytius Gigas 102.5.
Co insulæ scissio 10.2.13.
Cælus primus orbi imperat 1.
 1.1.
Cæli uxor 1.1.3.
Gæli, & Telluris filij 1.1.6.
Cæranus 90.1.26.

INDEX

- Cæus* 1.1.6. et 1.2.10. & 3. 1.22.
Colchicorum cū Phæacibus habitatio 36.1.1.
Colonus 100.1.17.
Comætho 54.2.24.
Comarum condendi mos in fus nere 29.1.3.
Comata 29.1.13.
Contumelia 6.2.11.
Copreus 59.1.23.
Corcyra 35.2.9.
Coreibon 109.1.27.
Corinthus 22.1.16. & 111.1.18.
Coronis 114.2.17.
Coronus 28.2.19. & 79.1.14. & 117.1.25.
Corni transformatio 114.2.26
Corybantes 5.9.19.
Corycium antrum 12.1.4.
Coryneta 137.2.18.
Cranaë 130.1.16.
Cranaebme 130.1.17.
Cranippus 27.1.1.
Cranaus 14.1.7. et 128.2.4. & 130.1.12.
Crantio 4.1.18,
Cratæ 81.1.1.
Craniens 24.1.26.
Cratus. 3, 2.14.
Crenis 103.1.6.
Creon 54.1.3. & 80.2.27. & 99.1.11. & 37.2.26.
Creontiades 57.2.18. & 81.2.14.
Cres taurus 63.2.15.
Cressphontes 84.2.18. & 81.1.21.
Crete 90.1.19. & 87.2.22. & 89.1.12.
Creteus 23.1.23. et 24.3.12 et 27.2.11. et 123.2.22.
Creusa 14.1.16. et 122.4.12 & 132.2.15,
Criasus 40.1.1.
Crino 44.2.5.
Cribeus 14.1.27.
Crius 1.2.10. & 3.1.26.
Cræsi genus 81.2.18.
Cronon 110.2.16.
Cteatus 75.2.11. & 117.1.15.
Ctesippus 81.2.11. & 81.2.25.
Curetes 2.1.27. et 90.1.19,

INDEX

Curetes à Ioue interficiūtur 41

1.27.

Cyanippus 27.1.1.

Cybella 94.1.22.

Cybreus 124.2.8.

Cyclopes.1.1.13. & 3.1.4.

Cyclopes ab Apolline occiduntur 115.2.9.

Cyclopū habitatio 45.2.14.

Cygnus 69.1.12.et 79.2.3.

Cyllene mōs 112.2.7.et 113

1.5.

Cymō 4.1.15.

Cymothōē 4.1.8.

Cynæthus 109.2.6.

Cynortas 22.2.20.

Cynortes 114.1.19.& 115
2.24.

Cyrene 64.1.19.

Cyrus 119.2.21.

Cytorus 21.2.17.

Cyzicus 29.2.12.

D

Dædalus 74.2.3.et 88.1.27
137.1.3.

Dædalus mirādorū operū exco
gitator primus.177.1.17.

Dædalus Talaū inuidia necat.

137.1.19.

Dædalus cædis reus i villa marz
tis 137.2.

Dædali fuga ibidem.

Daiphron 49.1.21.& 44.1.
24.

Damafichon 97.2.1.

Damafippus 116.1.23.

Damafistratus 99.1.9.

Danaē 45.2.21.

Danaes fabula 48.1.12.

Danai 42.12.

Danai filiae 42.1.20.

Danai fuga 42.2.6.

Danai,et Egypti discordia 42.
1.21.

Danaides rursus uiris copulanz
tur 44.2.23.

Danaidum expiatio propter uis
rorum cædem.44.2.20.

Danaus 42.1.9.

Dardania regio 119.1.25.

Dardanus 119.1.6.

Dardanus urbs 119.1.21.

Dasylus Lyci pater 65.2.7.

Daulia 32.1.23.

Deianira 4.1.19.& 77.2.

15.et 80.1.24.et 81.2.10

INDEX.

- Deïcoon* 57.2.18. et 81.2.14
Deïdamia 127.1.27.
Deïmachus 14.1.25. & 24.
 1.11.
Deioneus 132.2.20.
Deion 14.2.1. & 22.2.5. &
 81.2.16.
Deiotes 122.1.12.
Deiphobus 73.1.16. & 122.
 1.22.
Desphos 8.2.20. & 85.1.15
Deipyle 20.1.7. & 26.2.27
 & 100.2.24.
Deliaides 47.1.12.
Delos 6.1.26.
Delphyne serpens 12.1.8.
Democoon 122.2.11.
Demonice 16.1.14.
Deorū fuga ī Egyptū 11.2.11
Dercynus 68.1.1.
Derò 4.1.21.
Deucalion 130.1.23.
Deucalion, et eius diluvium 13.
 1.10. & 87.2.23. &
 110.1.9.
Deucalionis filij 90.1.8.
Dexamenus 63.1.10.
Dexithea 88.1.3.
Diana 6.2.5.
Diana Aloidas perimit 15.1.
 24.
Diana in pugna Gigantum 10.
 2.19.
Diana Oeneo irata 17.2.6.
Dice 4.2.4.
Diſſys 23.1.1. & 48.1.27.
 & 51.1.7.
Dinò 48.2.23.
Diocoryſtes 43.2.5.
Diogenea 132.2.10.
Diomeda 22.2.6.
Diomede 114.1.18.
Diomedes 10.1.8. & 106.1.
 10. & 117.1.12.
Diomedis equæ 64.1.18.
Dione 4.1.15. & 1.2.16. et
 4.1.20. & 4.2.6.
Dioſcūri unde 118.1.15.
Dioxippe 44.1.21.
Dirce 97.1.12.
Dirce fons 97.1.10.
Doliche 73.2.24.
Doliones 29.2.12.
Dorion 43.2.14.
Doris 3.1.21.
Dorus 14.1.11. et 15.2.23.

INDEX

- Dorycleus* 116.1.4.
Doryclus 122.2.5.
Dotò 4.1.12.
Draco centiceps 69.1.3.
Draconis cuiusdam admiranda
 90.2.7.
Draconis dentes 33.2.1.
Dryas 17.2.19. & 44.1.8.
 & 94.2.2.14.
Dryopes 78.1.27.
Dryops 122.2.6.
Dule 118.1.7.
Dymas 84.1.24. & 121.
 1.27.
Dynamene 4.1.22.
Dynastes 81.1.22.
- B
- Echedorus* 69.1.11.
Echemon 122.2.13.
Echemus 116.1.27.
Echephrò 122.2.9. et 24.22
Echidna 40.1.14. & 67.1.
 22.
Echidne 47.2.8. & 69.1.4.
 99.1.15.
Echinades insulæ 32.1.6.
- Echion* 91.2.25. & 92.2.
 20. & 95.1.10.
Edoni 94.2.2.
Ection 122.2.18.
Elare 6.2.20.
Elata 29.1.14.
Elates 61.2.6.
Elattonus 105.1.10.
Elatius 114.2.23. & 110.
 2.19.
Eleucea 81.2.1.
Eleftra 3.1.20. & 3.2.24.
 et 44.1.12. et 103.1.5.
 et 112.2.10. et 119.1.4.
Eleftryon 52.1.15. 2.11. et
 53.1.8.2.17.
Elephantis 43.1.25.
Elephenor 117.1.23.
Eleusin 9.1.8.
Eleusin mons 62.1.2.
Eleuther 112.2.20. 3
Eleuthera 96.2.18.
Elysus campus 96.1.4.
**Emarsphorus* 116.1.4.
Emathia 70.1.20. & 121.
 1.13.
Enarete 14.1.25.
Enceladus 10.2.8. et 43.1.20

INDEX

- Embeliensis* 95.2.13.
Endeis 123.2.10.
Endymion 15.2.5.
Enipeus 23.1.24.
Ento 48.2.22.
Enteis 136.2.17.
Eone 81.1.23.
Epaphus 43.1.23. et 69.2.13.
Epicaste 16.1.9. et 81.2.19.
Epidaurus 41.1.1.
Epidorus 24.1.12.
Epigoni ad Thebas 105.3.14.
Epilaus 81.1.1.
Epimetheus 3.2.5. et 13.1.12.
Epistrophus 112.1.19.
Epochus 111.1.1.28.
Epopeus 14.2.20. et 96.2.7.
Ephialtes 10.2.1. et 15.1.31.
Ephyra 21.1.16. et 78.1.7.
Eratus 81.1.22.
Erasippus 81.2.5.
Erato 4.1.10. et 4.2.14. et 44.1.15.
Erechtheis 128.3.29.
Erechtheus 14.1.16. et 134.2.3.
Erginus 29.1.5. et 57.1.13.
Erichonius 130.1.26. et 131.1.26. et 119.2.13.
Erichonius 128.2.4. et 131.2.24. et 132.2.5.
Eridanus 69.1.19. et 55.1.3.
Erigone 131.2.14.
Erimus 64.2.6.
Erinnyes 2.1.3.
Erinnyis forum Ceres capu. 105.1.15.
Eriphyle 26.2.26. et 101.1.18. et 106.2.24. et 115.1.23.
Erycinus 61.1.4.
Erychthon 128.2.19.
Erychthon 67.2.7.2.12.
Erychia 69.2.8.2.18.
Erychthon 81.1.14.
Erythroë 22.2.13.
Eryx 68.1.11.
Esula 106.2.9.
Eteocles 100.1.3.22.7.
Eteocles et Polynices singulari certamen 104.1.27.
Eteocles 102.1.4. et 104.2.18.
Ethodæ 97.2.3.
Euemon 109.1.23. et 127.2.1.
Eudæne 36.2.26.

INDEX

- Euadne in pyram viri se proij=**
 cit 105.2.10.
Euagore 4.1.21.
Euagoras 24.1.4. et 122.2.4.
Euander 122.2.8.
Eubœas 81.1.12.
Eubotes 81.1.6.
Euchenor 43.2.8.
Eucrate 4.1.16.
Eudore 4.1.12.
Eucrus fluvius 16.1.27.
Euenus 16.1.16. & 29.1.
 11. & 61.2.27. & 78.
 2.4.
Eueres 5.2.2.11. & 53.1.21
 & 81.2.21. et. 109.1.15
Euiippe 43.2.16.
Euippus 16.2.15.
Eulimene 4.1.11.
Eumedes 20.1.1. & 80.2.
 27.
Eumenidum locus 100.1.23.
Eumelus 117.1.24.
Eumolpe 4.1.22.
Eumolpus 71.1.16. & 134.
 1.2.
Eumon 109.1.26.
Eunice 4.1.11.
Eunomia 4.2.7.
Eunomus 78.1.19.
Eupalamus 134.2.20. 137.
 1.14.
Euphemus 29.1.20.
Euphrosyne 4.2.8.
Europa 63.2.12. & 86.2.1
Europe regia matrona 43.1.
 23.
Eurotas 114.1.13.
Euryale 7.2.2. & 49.2.10.
Euryalus 19.2.26. & 26.2.
 21. & 29.1.9.
Eurybius 24.1.12. & 81.1.
 2. & 82.1.17.
Eurybœa 3.1.26. et 3.1.22.
 & 3.2.22.
Eurycapē 81.1.5.
Eurycapylus 81.1.11.
Eurypylus 85.1.11.
Eurydamas 43.2.15.
Eurydice 4.2.22. et 27.1.17
 & 44.1.13. et 45.2.19.
 & 102.1.11. & 114.1.
 16. & 120.2.21
Eurygenia 100.1.7.
Eurylochus 44.1.7.
Eurymedon 88.1.1.

INDEX

Eurymede 2.1.20.
 Eurymene 24.1.13.
 Eurynome 3.1.21. et 4.2.6. et
 123.1.20. & 111.1.26
 Euryopès 81.2.1.
 Euryphylè 81.1.21.
 Eurypylus 16.2.16. & 81.1
 5.75.1.20. et 81.2.18. et
 106.1.13. et 117.1.27.
 Eurysthei filij, & eiusdem mori
 82.1.16.
 Eurysthenes 83.2.8.
 Eurystheus 52.2.2.23. et 53
 1.5. et 58.1.2.3. et 111.1.3
 Eurystheus ob timorem se in do-
 lium abdit. 59.1.20.
 Euryte 128.2.26. et 16.2.17
 Euryteles 81.2.7.
 Eurytemis 16.2.11.
 Eurytion 18.1.6. et 18.2.1.
 et 61.2.25. et 63.1.13. et
 67.1.24. et 125.1.1.
 Eurytus gigas 10.2.4.
 Eurytus 28.2.27. et 33.2.27
 & 74.1.4. & 75.1.10.
 & 79.2.6. & 116.1.7. et
 117.1.16.
 Euterpe 4.2.16.

Eutychus 116.1.15.
 Euxanthius 88.1.3.
 Exolus 81.1.14.

F

Fistulæ inventor 113.2.23.
 Formicarum in homines mutatio.
 123.2.14.

G

Gaira 67.1.5.
 Galatea 41.13.
 Ganymedes 66.2.3. & 119.
 2.11.
 Genetor 109.2.2.
 Gerestus 136.2.18.
 Geryones, et eius boues 64.1.5
 Gigantes 9.4.5.
 Gigantum cum Dis pugna 9.2.
 23.
 Glaucè 37.2.27. & 43.2.6.
 & 123.2.23.
 Glaucippe 44.1.14.
 Glaucobolus 4.1.8.
 Glaucus 22.1.19. & 47.1.1
 & 87.2.23. & 90.1.10
 & 122.1.27.

I N D E X

- Glaucus uaticinandi peritiā obli-* *bus usus* 61.2.11.
 niscitur 91.1.5.
Glycifoneres 81.2.12.
Gnosia 118.1.10.
Gorge 19.2.16. & 17.1.4.
 & 43.2.8.
Gorgon 45.2.16.
Gorgones 4.1.1.1.1.
Gorgonis caput Minervæ datum
 5.1.22.
Gorgonis coma 76.2.27.
Gorgonum nomina 49.2.10.
Gorgonis sanguis in salutem, &
 perniciem, & quomodo 115.
 1.15.
Gorgophone 22.2.14. & 43.
 1.14. & 52.1.15. et 114.
 1.25.
Gorgophonus 52.2.15.
Gorgyra 9.1.20.
Gorgytion 122.2.1.
Græci 14.1.13.
Gratiæ 4.2.7.
Gratiji in Paro sine coronis im-
 molant 236.1.16.
Gratition gigas 10.2.19.
Gyas 1.1.6.
Gymnici certaminis in funeri-
- H**
Hæmonius 77.2.24.
Hæmus 12.2.1. & 41.2.12.
Hagnus 38.2.11.
Haleyone 14.2.3. & 10.
Halia 4.1.9.
Halimede 4.1.15.
Halocrates 81.1.24.
Harmonia 92.1.6.
Harpaleus 109.2.5.
Harpalycus 109.2.7.
Harpe adamantina 49.2.6.
Harpes 1.1.13.
Harpyiæ 31.2.25. & 31.2.
 19. & 31.2.27.
Harpys 31.2.26.27.
Hebe Iouis, & Iunonis filia, 4.
 1.25.
Hecale 87.2.24.
Hecate 3.2.12.
Hecate contra Gigantes 10.2.5.
Hector 121.2.5.
Hecuba, et eius infomnium 1.21.
 1.26.
Helanor 42.2.10.

INDEX

- Helas* 52.1.14. & 54.2.18.
Helena 116.2.10.
Helena à Theſeo rapta 116.2.27.
Helene proci. 117.1.12.
Helena ſponſo ſuo proci ſe deſenſuros iurant 117.2.23.
Helenus 122.1.22.
Heliconis 81.1.25.
Helis 54.2.17.
Helix 100.1.19.
Helle 20.2.21.
Hellen 14.1.4.
Hellenes 14.1.12.
Helleſpontus 21.1.26.
Hephæſte 44.130.1.27.
Hephæſtine 44.2.3.
Heracidarū per Helladē fuga 82.7.
Heracidarum reditus in Peloponneſum. 82.1.28.
Heracidaꝝ ſortitio de Peloponneſo, et ſigna uifa 84.2.2.
Heræus 109.2.7.
Hercules 13.1.6. et 28.2.15
Hercules à ſole aureum poculū accipit. 67.2.9.1
Hercules ab Atlante cælum ſuaſcit 70.2.14.
Hercules ad Oecaliā 72.2.9.
Hercules ad Theſſium contēdit 56.2.9.
Hercules ad Tirynthem 58.1.23.
Hercules ad Troiam 66.1.4. & 74.1.16.
Hercules Callinicus 74.1.14.
Hercules contra Gigantes 10.111. & 10.2.27. & 75.2.2.
Hercules Cō depopulatur 75.124.
Hercules cōtra Pylis 24.1.18
Hercules in Augeam bellum mouet 75.2.7.
Hercules in Lacedæmonem 76.1.26.
Hercules in Pylum 76.1.15.
Hercules in Solem arcum intēdit 67.1.4.
Hercules legum ſeruator, et eius exilium 78.1.20.
Hercules Nereum comprehendit 69.1.22.
Hercules, quando primum hoc nō mine ſit dictus 58.1.20.

INDEX

- Hercules Strymonem in nauigabilem facit 68.2.13.
 Hercules uenditur 73.2.8.
 Herculi dies dictus 56.1.10.
 Herculis arma 58.1.3.
 Hercules Delphici Apollinis templum spoliat 73.1.21.
 Hercules, & Centaurorum pugna 61.1.17.
 Herculis Columnæ 67.2.5.
 Herculis cum Plutone pugna, 27.2.10.
 Herculis facinora 56.2.5.
 Herculis filij, ex Thespij filiabus, et alijs mulieribus 80.2.22.
 Herculis furor 58.1.10. & 72.1.9.
 Herculis grauitas 30.2.5.
 Herculis immortalitas 80.2.16.
 Herculis infantia 55.2.6.
 Herculis labores 58.2.7.
 Herculis magistri 55.2.26, et 58.1.1.
 Hercules prima uxor, & ex ea filij 57.2.15. (23.
 Herculis prosopographia 56.1.
 Herculis sagittæ 60.1.19.
 Herculis sacra, in quibus exercandi mos 70.1.17.
 Herculis uxor i cælo 80.2.18.
 Hermus 44.1.8.
 Hesione 45.1.15. et 66.1.23. et 74.2.20. & 121.1.6.
 Hesperidum nomina 69.1.8.
 Hesychea 81.1.26.
 Hierax 40.27.
 Hieronymus 119.2.15.
 Hippalmus 29.1.9.
 Hippasus 28.2.25. & 70.2.23.
 Hippeus 80.2.25.
 Hippocoon 76.1.27. & 77.1.15. & 116.1.2.
 Hippocorystes 44.2.2. et 116.1.7.
 Hippodamas 14.2.6. & 16.2.18. & 122.2.4.
 Hippodamia 43.2.2.5. et 48.2.8.
 Hippodice 44.1.24.
 Hippodromus 81.1.10.
 Hippolyte 64.2.20. et 66.1.2.
 Hippolytus gigas à Mercurio vincitur 10.2.18.
 Hippolytus 43.2.9. & 73.1.16. & 115.1.25.

INDEX.

- Hippomedon* 101. 2. 23. & 104. 2. 6.
Hippomedusa 43. 2. 7.
Hippomenes 112. 2. 1. 136. 1. 32.
Hipponome 52. 1. 17.
Hipponoë 4. 1. 18.
Hipponous 16. 1. 26. & 101. 2. 22. & 122. 1. 24.
Hippostratus 19. 2. 5.
Hippotes 83. 2. 17.
Hippotheë 4. 1. 14. & 24. 2. 11. & 52. 1. 21.
Hippothous 43. 2. 8. & 116. 1. 6. & 122. 2. 2.
Hippotus 81. 1. 12.
Hippozygus 81. 2. 8.
Homolois Thebarum porta 102. 2. 27.
Homoliptus 81. 1. 15.
Hoples 135. 1. 20.
Hore 4. 2. 2.
Horus 109. 1. 22.
Hyades 93. 1. 20.
Hyacinthus 5. 1. 17. & 114. 1. 19. 136. 2. 15.
Hylas 30. 1. 8.
Hyleus 18. 1. 26.
Hyllæus 111. 2. 16.
Hyllus 80. 1. 26. & 81. et 11. & 82. 1. 21. & 82. 2. 19.
Hymenæus 115. 2. 1.
Hyperbius 44. 2. 1.
Hyperenor 112. 2. 24.
Hyperichus 122. 2. 13.
Hyperion 1. 2. 10. & 3. 1. 24. & 122. 2. 10.
Hyperippe 44. 2. 2.
Hyperlaus 19. 2. 27.
Hypermnestra 16. 2. 13. et 43. 1. 12. 27. & 44. 2. 11. & 45. 1. 10.
Hyperphas 100. 1. 7.
Hypsæus 22. 1. 12.
Hypsipyle 29. 1. 17. et 102. 1. 9
Hypsista Thebarum porta 103 1. 4.
Hyrnoid 85. 1. 13.
Hyrens 112. 2. 22.
Hyrriacus 121. 1. 26.

I

- Ialmenus* 117. 1. 23.
Lambe 8. 2. 7.
Lapetus 1. 2. 11. & 3. 2. 1.

INDEX

- Iardanus ompheles pater* 73.2.
Ias 10.
Iasi certamen 136.1.6.
Iasius 19.1.6.
Iason 18.1.1. & 27.2.2.11
 & 127.1.13.
Iasus 29.2.27. & 40.1.20.
 & 111.2.4. et 112.1.23
Icaria 74.1.2.
Icarion 116.1.2.
Icarius 22.2.17. & 114.1.
 27. & 118.1.2. et 131.
 1.2.
Icarus 73.2.25.
Ida 2.2.1.
Idæa 119.1.14. & 133.2.
 18.
Idæus 111.2.1.
Idas 16.1.18. & 17.2.21. et
 18.1.13. & 28.2.18. &
 44.1.24. & 114.2.3. &
 118.1.23.
Idmon 33.1.6. & 44.1.23
Idomene 24.2.17. & 46.1.
 10.
Idomeneus 90.1.9. & 122.2.
 10.
Idyia 33.2.11.
- Ilaira* 174.2.10. & 118.1.
 21.
Ilissus 133.2.4.
Ilius nyph unde 120.1.10.
Ilihyia 4.1.26. & 53.1.3.
Ilus 119.2.1.11. 17. et 120
 2.21.
Ilyrius 96.1.1.
Imbrus 44.1.9.
Imeusimus 116.1.23.
Inacbi filij 39.2.4.
Inachus 114.2.9.
Inachus fluius 39.1.7.
Inferni descensus 71.2.3.
Ino 20.2.22. & 92.1.16.2.
 20.
Inomis, & Athamantis furor 92
 2.23.
Io 40.1.21. & eius transfor-
 matio 40.2.6.
Io pristini nam formam recipit 41
 1.22.
Iobates 45.2.5. & 47.1.16.
Iobes 81.1.2.
Iocaste 98.1.13. et 100.1.10
Iolaus 52.2.19. & 59.2.16.
 & 60.1.6. & 72.2.2.
Iolcus 24.2.12.27.2.13. &

INDEX

127. 1. 14.
 Iole 72. 1. 7 & 79. 2. 26. &
 82. 2. 20.
 Ion 14. 1. 17.
 Ione 4. 1. 22.
 Iones 14. 1. 18.
 Ionius sinus 41. 1. 10.
 Iouis contra Saturnum bellum 2.
 2. 20.
 Iouis cum fratribus regni divisio
 3. 1. 15.
 Iouis, & Iunonis questio de ho-
 minis, & mulieris in coitu ua-
 lupiate 103. 2. 21.
 Iouis, & Maia concubitus 113.
 1. 15.
 Iouis ex Iunone filij, & alijs mu-
 licibus 4. 1. 24.
 Iouis fulgetra, ac fulmen. 3. 1. 4.
 Iouis, & Typhonis pugna 11. 2.
 15.
 Iouis in aurum transformatio 48.
 1. 17.
 Iphianassa 15. 2. 18. & 45. 2.
 23.
 Iphicles 18. 1. 2. et 55. 2. 5. &
 77. 1. 12. & 117. 2. 2.
 Iphicli uxor, & liberi 57. 2. 19.
 Iphiclus 16. 2. 15. & 20. 17.
 & 26. 1. 2.
 Iphimedia 14. 2. 22.
 Iphimедon 8. 2. 1. 16.
 Iphimедusa 43. 2. 9.
 Iphinoe 45. 2. 23. & 46. 3. 19.
 Iphis 81. 1. 17. & 101. 1. 14.
 & 105. 2. 11.
 Iphitus 59. 1. 27. & 72. 2. 14.
 Iphius 102. 1. 4.
 Irene 4. 2. 3.
 Iris 3. 2. 25.
 Iritus 29. 1. 11.
 Isaea 4. 1. 21.
 Ischyus 114. 2. 22.
 Ismarus 104. 2. 6. & 134. 1.
 15.
 Ismene 40. 1. 20. & 40. 2.
 Ismenus 97. 1. 27. & 105. 1.
 2. & 123.
 Isis 41. 2. 12.
 Ister 43. 2. 1.
 Isthmicarum certamen 93. 1. 11.
 Italia unde 68. 1. 9.
 Iton 79. 2. 1.
 Irys 132. 1. 6.
 Iuno Acræa 38. 1. 19.
 Iuno Amazonum unius formam

INDEX.

- capit 65. 2. 20. esse 40. 2. 10.
 Iuno 2. 1. 20. & 4. 24. & 5. Ixion 18. 1. 4.
 2. 17. & 7. 2. 7.
 Iuno in pugna Gigantum 10. 1. L
 22.
 Iuno Spbingem mittit 99. 1. 15 Labdacus 96. 1. 9. & 131. 2.
 Iunonis suffendium 75. 1. 13. 26.
 Iupiter 2. 1. 24. & 6. 1. 5. Labyrinthus 88. 2. 15. 137.
 Iupiter ad Alcmenā 55. 1. 13. 1. 8. & 137. 2. 5.
 Iupiter ad Callistonem 110. 1. Lacedæmon 45. 2. 20. et 114.
 24. 1. 9.
 Iupiter ad Lycaonis filios 109 Lacedæmon regio unde 114. 1.
 2. 12. 10.
 Iupiter Atabyrius 89. 1. 18. Lachesis 4. 2. 5.
 Iupiter Ceneus 80. 1. 2. Ladon 60. 2. 12. et 123. 1. 21.
 Iupiter in Cycnum 116. 2. 5. Læertes 28. 2. 21.
 Iupiter in Gigantum pugna 10. Lælaps canis nomen 54. 2. 11.
 1. 21. Laius 96. 1. 12. & 97. 1. 15.
 & 98. 1. 11. 2. 23.
 Iupiter in Taurum 86. 2. 7. Lampon 121. 1. 4.
 Iupiter patrius 84. 2. 26. Lampus 44. 1. 22.
 Iupiter Phyxius 13. 2. 12. & Lanomene 81. 1. 8.
 21. 2. 10. Laodamas 106. 1. 16.
 Iupiter qua cū muliere mortali Laodamia 86. 2. 15.
 primum concubuerit 39. 2. Laodice 39. 2. 2. & 110. 2
 13. 22. & 122. 1. 13.
 Iupiter Semelē uitiat 92. 1. 21. Laodocus 15. 2. 24. et 102. 2.
 Iupiter seruator 58. 2. 20. 5. & 122. 2. 8.
 Iusiurandum amantium irritū

INDEX

- Laomedontis equæ** 66. 2. 3.
Laomedon 66. 1. 1. 9. & 74.
 1. 2. 3. & 81. 14. & 120.
 2. 2. 3.
Laogoras 79. 1. 2. 3.
Laogere 129. 1. 2. 2.
Laiothoe 81. 1. 17.
Lapithæ 70. 1. 1. 3.
Lapithes 114. 1. 18.
Latona 3. 1. 24. & 6. 2. 1.
Λαοδ, denominatio 13. 2. 2. 3.
Leærchus 20. 2. 2. 2. & 21. 2. 2
 & 9. 2. 2. 2. 6.
Leanera 119. 2. 1. 5.
Legdes 104. 2. 7.
Leda 116. 1. 1. 5. & 118. 1.
 11.
Leius 117. 1. 2. 1. et 29. 1. 10.
Lemniarum mulierum in vene-
 rem contemptus 29. 1. 20.
Lemmus uiris orbata 29. 1. 16.
Leo Nemæus 58. 2. 8.
Leon 109. 2. 6.
Leonticus 117. 1. 2. 5.
Leopronte 16. 1. 8.
Lernæa hydra 59. 1. 4.
Lernæi fontes 43. 1. 1. & 44.
 2. 18.
Leucippus 22. 2. 1. 5. & 81. 2.
 7. & 114. 1. 27. & 115. 2
 23. & 131. 1. 3.
Leucon 22. 1. 1. 3.
Leucones 81. 1. 30.
Leucopæus 16. 2. 20.
Leucothea 93. 1. 5.
Libya 41. 2. 19. et 86. 1. 8.
Libya regio 41. 2. 3. 1.
Lichas 80. 1. 16.
Licymnius 52. 2. 19. et 53. 1.
 18. & 76. 2. 4. & 79. 2.
 25. & 82. 2. 1. 2.
Ligyron prius Achællus nomen
 127. 1. 9.
Limnæum 4. 1. 2. 3.
Linus 4. 2. 1. 7. & 56. 1. 2. &
 109. 1. 2. 6.
Lixus 44. 1. 9.
Locri epicnemides 79. 2. 18.
Lucifer 14. 3. 10.
Luna 3. 1. 2. 5.
Lycæon 122. 2. 6. & eius filij
 109. 1. 14.
Lycius 81. 2. 5. & 109. 2. 3.
***Lycnus** 116. 1. 6.
Lycomedes 127. 1. 2. 6.
Lycopæus 39. 1. 1. 4.

INDEX.

Lycormas fluvius 16.1.24.

M

Lycurgi furor 94.2.12.

Lycurgus 17.2.27. et 26.2.24.

et 27.1.5. et 81.2.6. et

94.2.1. et 111.1.1. et

115.1.24.

Lycus 43.1.20. et 33.1.4. et

65.2.7. et 96.1.14.

Lycus fortunatas insulas habitat

112.2.16.

Lycus 135.1.15.

Lyncel oculorum acumen 114.

2.6.

Lynceus 17.2.21. et 28.2.18

et 43.1.15.27. et 44.2

11. et 45.1.17. et 94.1.

1. et 81.1.24. et 114.2.

2. et 118.1.23.

Lyses 80.2.27.

Lyfianassa 69.2.13.

Lysidice 52.1.20. et 81.1.9

Lysimache 26.2.13. et 122.

2.15.

Lysinomus 52.2.16.

Lysippe 45.2.23.

Lysippus 81.2.4.

Lysubous 122.2.14.

Lysia 136.2.17.

Matareus 109.1.21.

Macednus 109.1.22.

Machaon 117.1.26.

Manalus 109.1.18.27. et

112.1.26.

Mæon 102.2.19.

Magnes 5.1.4. et 14.2.1. et

22.2.24.

Maia 110.2.11. et 112.2.14

Mala aurea Hesperidum 68.1.

24.

Malea 61.1.25. et 61.2.25.

Malipunici granum 9.1.16.

Manmeus 45.1.22.

Mantinus 109.2.8.

Mantò 106.2.17. et 108.2.

12.

Marabomius Taurus 136.1.3.

Mariandyni 33.1.3.

Marpeffa 16.1.17. et 18.1.

13.

Mars à Neptuno accusatus 119

1.1.

Mars uinctus 15.1.21.

Marfe 81.2.7.

Marfyas 7.1.8.

INDEX.

Masculā Venerē Tbamyris pri-
mus incipit 5. 1. 21.

Martis lucus 21. 2. 13. & 28.
1. 20.

Mecisteus 26. 2. 15. & 29. 9.
& 102. 1. 15. & 106. 1.
13. & 109. 1. 20.

Medea Aegeo nubis 38. 1. 24.

Medeæ amor in Iasonē 33. 2. 9.

Medeæ in Iasonem ira 28. 1. 9.

Medeæ pharmacorum vis 37. 2.
15.

Medeæ in Colchos reditus 38.
2. 8.

Medeficasta 122. 2. 15.

Media 38. 2. 5.

Medus 38. 1. 25.

Medusa 47. 2. 11. et 49. 2. 11.
& 52. 2. 21. & 71. 2. 7. et
122. 2. 15.

Megareus 136. 1. 10.

Megara 2. 1. 4.

Megamede 56. 2. 16.

Megapenthes 118. 1. 9. & 46.
2. 26. & 51. 2. 25.

Megara 81. 2. 12. & 57. 2. 15
& 72. 2. 2.

Meges 117. 1. 17.

Megeffarus 129. 1. 14.

Melampodium regio 42. 1. 15.

Melampus 24. 2. 17. et 46. 1. 9

Melanon 102. 102. 1. 2. &
111. 2. 2.

Melanippus 20. 1. 11. 15. &
104. 2. 11. & 122. 2. 1.

Meleagri uxor 18. 1. 12.

Meleagri mors 18. 2. 23.

Meleager 17. 1. 13. & 28. 2.
27. & 71. 2. 7.

Melas 16. 2. 20. & 19. 2. 25.
& 21. 2. 17. & 79. 2. 24

Melia 61. 1. 7.

Melibæa 98. 1. 1.

Melicerta 20. 2. 24. & 21. 2.
23. & 93. 1. 1.

Melic 4. 1. 20.

Melienses, siue Minyenses 79.
2. 17.

Meline 81. 1. 4.

Melissæ 2. 2. 1.

Melissa 39. 1. 9.

Melius 122. 2. 8.

Melpomene 4. 2. 13.

Memnon 121. 1. 14.

Memphis 41. 2. 15.

Memphis urbs 41. 2. 18.

I N D E X

- Menachus* 43.2.17.
Menalcas, seu *Megacles* 44.1.21.
Menelaus 89.2.18. & 117.
 2.2.
Menes 130.1.15.
Menestheus 117.1.18.
Menestheus 116.1.12.
Menippides 81.1.9.
Menæceus 98.1.13. & 104.1
 16. & 52.1.18.
Menæcius 3.2.5. & 28.2.25.
 & 36.1.8. & 67.2.18.
 & 71.2.28. & 117.2.
 22.
Mentor 81.1.23. & 82.1.17.
Mercurius 12.1.11.
Mercurius ab *Apolline* nunciis
 nandi peritiam discit 114.
 1.3.
Mercurius *Argiphōtes* 41.1.5.
Mercurij auræ uirga 113. 2.
 26.
Mercurius contra *Gigantes* 10.
 2.17.
Mercurij ortus, & furtu 113.
 2.26.
Mercurius *superorū*, & *inferorū*
 humus 114.1.6.
- Mercurius* *Talaria*, peram, &
 galeā à *Perseo* accepta *Nym*
 phis restituit 51.1.22.
Mermerus 38.1.12.
Merope 7.2.11. et 22.1.17. et
 85.2.4. & 112.2.8.
Merops 121.1.18.2.13.
Mestor 122.2.4. et 52.1.14.
 & 52.2.10.
Meta 135.1.20.
Metamira 8.2.13. & 9.1.1.
Metbarme *Pygmalionis* filia.
 129.1.19.
Metiadusa 134.2.20.
Metion 132.2.11. & 134.2.
 23. & 137.1.14.
Metis 2.2.13. & 3.1.22.
Metope 121.2.3. et 123.2.20.
Midea 52.1.19. et 53.2.26.
Midea ædificatio 52.1.5.
Miletus unde 87.2.1.
Miletus 87.1.19.
Minerva 130.2.3. & 120.1.
 23.
Minervæ simulachrum in *Athe*
 narum arce. 150.1.16.
Minervæ, & *Neptuni* contentio
 de *Attica* 128.1.26.

INDEX

Minerva Lindia 4.2.2.8.
 Minerva in Attica 128.1.21.
 Minois filius à morte reuocatur
 in uitam, 90.2.21.
 Minos 21.2.5. & 86.2.13.
 & 87.1.25.

Minotauri nomen 88.2.112.
 137.1.6.

Minyas 111.2.5.
 Minyæ tributum Thebanis pen-
 dunt 57.2.9.

Minytus 97.1.26.

Misericordiae ara Athenis 82.
 1.10. & 105.2.2.

Mnemosyne 1.2.15. et 4.2.10.

Mnesileus 118.1.20.

Mnesimache 63.1.13.

Mnestra 43.2.16.

Mæra 131.2.16.

Molione 75.2.14.

Molorebus 58.2.13.

Molus 16.1.16. & 90.1.10.

Mulierum scommata in sacris
 Apollinis Aeglei 36.1.22.

Mulierum scommata in Thes-
 mophorijs 8.2.10.

Muse 4.2.11. & ipsarum fi-
 lij 4.2.16.

Mycenarum ædificatio 52.1.5.
 Mygdon Amycum fratrem nez-
 cat 65.2.12.

Myrmidon 14.2.8.

Myrrha 129.2.6.

N

Nais 15.2.16.

Naubolus 29.1.11.

Nauis primus fabricator 42.
 2.2.

Nauis quinquagintiremis 42.
 2.4.

Naupactus unde 83.2.4.

Nauplius 45.1.1. & 77.2.8
 & 89.2.8. & 111.1.11.

Nausimedon 45.1.17.

Nausihoë 4.1.9.

Necra 39.2.27. & 110.2.
 26.

Nebrophonus 29.2.10.

Neleus 23.2.17. et 73.1.13
 & 76.1.19. et 97.2.25.

Nelò 43.2.18.

Nemæorum certaminum origo.
 102.2.1.

Nemea 102.1.6.

Nemesis 116.2.11.

INDEX.

- Nemesis in anserem* 116.2.11.
Neomeris 4.1.18.
Neoptolemus 1.27.2.5.
Nephalion 65.1.15. & 88.1.1.
Nephele 20.2.19.
Nephus 81.2.3.
Neptuni, & Iouis contentio de nuptijs Thetidis 126.1.14.
Neptuni Tridens 3.1.6.
Neptuni uxor 8.1.12.
Neptunus contra Gigantes 10.1.2.
Neptunus in Atticam 128.1.17.
Neptunus Flippothoën rapit 32.1.21.
Neptunus 2.1.21. & 7.2.3. et 23.2.2.
Nereides 4.1.5.
Nereus 3.2.22. & 14.2.20. & 69.1.21. & 123.2.25.
Nessus 78.2.5.
Nestor 117.1.13.
Nestor in expugnatione Pyli set uatus 76.1.2.
Nice 3.2.14.
Nicippe 52.2.20. & 81.2.8.
Nicodromos 81.1.12.
Nicostratus 118.1.6.
Nitocræ 31.2.27.
Niobe 39.2.3. & 67.1.23. & 109.1.9.
Niobes transformatio 99.1.8.
Niobes filij 97.1.25.
Nisus 135.1.15. et 135.1.20.
Nisyros insula 106.2.16.
Nothus 90.1.10.
Noxæ tumulus ubi 120.1.7.
Nycteis 96.2.17.
Nycteus 96.1.7. & 96.2.8. et 110.1.18. & 115.2.24.
Nyctimus 109.1.19. et 2.9. et 110.1.11. & 111.1.10.
Nymphæ 69.1.20.
Nysa mons 12.1.18.
Nysa 93.1.17.
Ocalea 45.1.21. & 57.2.25.
Oceamides 3.1.19.
Oceanus 1.2.10. & 3.1.3.
Ocypeta 3.2.26. & 32.1.2. et 44.1.22.
Ocypode 32.1.4.

Ocythoe

I N D E X

- Ocyboë* 32.1.3.
Oeager 4.2.16. et 28.2.13.
Oeax 45.1.17.
Oebalus 114.2.2. & 115.2.
 25.
Oecalia 79.2.14.
Oedipus 98.2.3.
Oedipus Thebis eijcitur. 100.
 1.12.
Oedipus ænigmata Sphingis sol
uit 99.2.17.
Oeme 44.2.1.
Oeneus 16.2.20. et 24. linea
 20. & 44.1. & 77.2.
 16. & 78.1.19.
Oenoë 20.2.11. & 60.2.3.
Oenomachus 112.2.12.
Oenone 122.2.18. & 123.
 1.25.
Oenone insula 123.2.20.
Oenopion 1.2.11.
Oestrebles 81.1.28.
Oeta 80.2.4.
Olenus 19.2.2.
Ogygia 97.2.7. & 103.1.1.
Oicleus 18.1.9. & 74.2.21.
 & 107.1.22.
Oileus 117.1.22.
Oleus factio 128.1.34.
Olenius 20.1.3.
Olympici certaminis tritū 76.
 1.10.
Olympuse 81.1.13. *ibidem* 18.
 26.
Olympus 7.1.8. & 15.1.11.
Omphale 20.1.27. & 73.2.
 10 & 81.2.16.
Oncaïs thebanæ porta 103.1.3.
Onchestus 57.1.10.
Onesippus 81.1.7.
Opbeltes 102.1.10.
Opbeltes cognomine Archemoz
rus 27.1.8.
Opis 8.1.9.
Opleus 109.1.22.
Opopeus 14.2.20.
Orax 89.2.15.
Orci galea 49.1.20.
Orchomenus 62.2.20. et 70.2.
 8. & 109.2.9.
Oreis 81.1.8.
Orestes 14.2.7. & 83.1.9.
Orion 7.1.25.
Oribyia 132.2.15. & 133.
 2.4.
Orphei sepulchrum 5.1.12.

INDEX

- Orpheus 4. 2. 18. et 28. 2. 13. & 35. 1. 28. & 56. 1. 3.
Orsedice 129. 1. 22.
Orseis 14. 1. 10.
Oribrus 67. 1. 21. 2. 13.
Offa 15. 1. 12.
Osus 15. 1. 2.
Oxylus 16. 1. 12. & 84. 1. 8.
Oxyporus 129. 1. 21.

P
Palemon 28. 2. 20. & 81. 2. 25.
Palamedes 45. 1. 16. & 89. 2. 15.
Palladium 120. 1. 15.
Palladij templum 120. 2. 18.
Pallas 3. 2. 1. & 3. 2. 12. & 6. 1. 20. & 109. 1. 25. et 120. 1. 24.
Pallas aduersus Gigantes 10. 1. 15.
Palladis, & Minervæ pugna. 120. 1. 26.
Pallas Gigas 10. 2. 10. et 135. 1. 14.
Pamphilus 84. 1. 23.
Pan 6. 2. 11.
Panaibenæorum origo 121. 1. 17.
Pandion 44. 1. 26. & 131. 1. 19. 2. 20. & 133. 2. 16. & 134. 2. 21.
Pandora 13. 1. 14.
Pandorus 132. 2. 11.
Pandrosium 128. 1. 25.
Pandrosos 128. 2. 22. et 130. 2. 27.
Pangeum 94. 2. 26.
Panope 4. 1. 17.
Panopeus 54. 2. 16.
Paphus 129. 1. 18.
Pammon 122. 1. 23.
Parcæ 4. 2. 4.
Parcæ contra Gigantes 10. 2. 20. & 121. 1. 20.
Paria 88. 1. 1.
Paris cur dictus Alexāder 122 1. 2.
Paris à Philoteſta uulneratus moritur 123. 1. 3.
Parnasus 13. 2. 10.
Paros ubi Gratijs ſine coronis ſacrificat, et cur. 136. 2. 20.
Parthaon 16. 1. 14.
Paribenius mons 77. 1. 26. &

I N D E X

111.1.15.
 Paribénopæus 102.26.2.15
 1.1. & 104.2.9. &
 106.1.11. & 112.2.3.
 Paribénopæ 81.2.20.
 Pasiphaë 212.2.5. et 87.2.20
 Pasiphaës amor 88.1.25.137
 2.20.
 Pasiphaes pharmaca 132.1.2.
 Pasithea 131.1.18.
 Patro 81.1.3.
 Patroclus 81.2.3. & 117.2.
 3. & 127.2.21.
 Pegasus 47.2.10. & 50.2.5.
 Pelagon 9.1.21. et 123.1.23
 Pelasgi 39.2.18.
 Pelasgus 39.2.16. et 209.1.7
 Pelei et Telamonis exiliū 124
 2.6.
 Pelei, & Thetidis nuptiæ 126.
 2.10.
 Peleus 18.1.4. & 28.2.17.
 & 123.2.16.
 Pelia 134.2.27.
 Peliaë retinamen 111.2.23. &
 125.1.17.
 Peliaë mors 37.2.17.
 Pelias 23.2.15. & 24.2.4.
 et 27.1.13. et 2.13. lxx.

Pelius mons 15.1.12.
 Pellene 9.2.13.
 Pelopea 24.2.16.
 Pelopia 79.2.3. & 97.2.6.
 Pelopis ara 76.1.11.
 Pelops 97.1.16. & 124.2.
 16. & 135.2.9.
 Pelops cōtra Arcadas 124.1.6
 Pelor 91.2.26.
 Pempredō 48.2.22.
 Penelens 29.1.9. & 117.1.
 21.
 Penelope 116.1.25. & 117.
 2.16.
 Penens 62.2.14.
 Penibens 95.1.9.
 Percus 81.2.26. & 110.2.
 23.
 Periapis 127.2.23.
 Peribæa. 19.1.25. & 91.1.
 26. & 116.1.21. et 124.
 2.15.
 Periclymenus 24.1.14. et 29.
 1.6. & 76.1.16. et 140.
 2.9.
 Perieres 14.2.2. et 22.2.13.
 18. et 57.1.9. et 114.1.23
 et 115.2.25. & 125.2.8.

*** j

INDEX

- Perileos 116.5.24.
 Perimede 14.2.5. et 54.1.4.
 Perimedes 82.1.18.
 Però 24.1.9. & 25.1.17. &
 122.1.17.
 Periphas 44.1.18.
 Peristhenes 44.1.7.
 Persarum Regum origo 52.1.
 Persi clypeus 50.1.1.
 Persi filij 52.1.9.
 Persis 21.2.2. & 87.2.20.
 Perses 3.2.1. & 3.2.12. &
 52.1.9.
 Perseus 24.2.1. & 58.1.10.
 Perseus Argū appellat 51.2.7.
 Perseus ad Cepheū 50.1.18.
 Perseus ad Gorgonē 48.2.18.
 Perseus Tyrinthem se confert.
 51.2.25.
 Peteos 147.18.
 Peucetius 109.1.20.
 Phædimus 97.2.1.
 Phædra 87.2.26.
 Phæthron 129.1.10.
 Phalias 81.1.25.
 Phantes 44.1.7.
 Phanus 29.1.14.
 Pharie 43.2.15.
 Phasis amnis 33.1.12.
 Phœgeus 107.1.13. & 107.
 3.12. & 108.1.22.
 Phœræ 27.1.2. et 115.2.16.
 Phœres 24.2.16. & 27.1.2.
 & 28.2.25. & 115.2.
 17. & 127.2.24.
 Phœres trucidatur 38.1.12.
 Phlæmon 122.2.2.
 Philammon 5.1.19.
 Philoctetes 117.1.27. et 123.
 1.3.
 Philodice 114.2.10.
 Philolaus 65.1.19. & 83.
 1.2.
 Philomache 24.2.7.
 Philamela 131.2.23.
 Philonoe 48.1.2. et 116.2.3.
 Philonomus 52.2.15.
 Philyra 45.1.14.
 Phinei, & aliorum in saxū trās
 formatio 51.1.2.
 Phineus 19.2.26. & 31.1.5.
 & 42.1.11. & 50.2.24.
 & 109.2.4. et 133.2.14.
 Phlegra 75.1.27.
 Phlegrei campi. 9.2.14.
 Phlegya 96.1.17.

INDEX

- Pblegyas** 114.2.18.
Pbocus 124.1.15.
Pbocbe 1.2.16. & 3.1.22. et
 43.2.13 & 114.3.10. et
 118.1.20.
Pbomiffa 43.2.19.
Pbocnix 86.2.1. & 87.1.4.
 et 127.2.11. & 129.2.3.
Pboloe 61.1.6. & 81.2.26.
Pbolus 61.1.6. & 62.1.4.
Pborbus 15.2.28.
Pborci filia 48.2.22.
Pboreyades 4.1.1.
Pboreys 3.2.21.
Pboroneus 15.2.26. et 39.1.9.
Pbrasmus 132.2.9.
Pbrixus 20.2.26. & 21.1.
 11. & 21.2.45.
Pbrontis 21.2.17.
Pbobia 15.2.25. & 97.2.6.
Pbtibinus 109.2.1.
Pbyceum 99.1.20.
Pbylaca urbs 29.1.24.
Pbylaci bones 25.1.22.
Pbylacus 22.2.9.
Pbylas 78.1.8.
Pbyleis 81.1.19.
Pbyleus 62.2.11. & 76.1.8.
 & 117.1.17.
Phyfius 109.2.1.
Pieria 44.1.18. et 113.1.8.
Pierus 5.1.13.
Piranibus 40.1.1.
Piren 4.2.1. & 4.1.3.
Pirene 43.2.14.
Priibous 18.1.2. et 71.2.15.
 & 117.1.25.
Pifidice 14.2.4. & 24.1.27.
Pififtratus 24.2.3.
Pifus 114.2.3.
Pittheus 135.29.
Pityocampes 137.2.28.
Placia 120.2.26.
Platon 109.2.5.
Plectri et Lyrae inuentor 1.26.
Pleiades 112.2.8.
Pleione 112.2.6.
Plefaure 4.1.16.
Pluron 16.1.1.
Plexippus 16.2.15. & 133.
 2.16.
Pliftbenes 89.2.10.
Pluton 2.1.20. & 8.1.16. et
 9.1.16.
Plutonis bones 67.2.18. et 71.
 2.26.
Plutonis galea 3.1.5. et 10.2.
 *** ij

INDEX

17. & 49.
 Plutus 3. 1. 27.
 Podalirius 117. 1. 25.
 Podarce 44. 1. 19.
 Podarces 26. 2. 1. & 74. 2. 19.
 & 121. 1. 5. & 18.
 Pocas 29. 1. 2. & 80. 2. 9. &
 117. 1. 27.
 Policibus 109. 1. 22.
 Polites 122. 1. 23.
 Pollux 17. 2. 23. & 28. 1. 16
 116. 2. 9. & 118. 1. 12.
 Polys & 66. 2. 22.
 Polybotes 10. 2. 11.
 Polybus 98. 1. 24.
 Polycaste 24. 1. 27.
 Polyctor 44. 1. 10.
 Polydectes 22. 2. 27. & 48. 2.
 2. & 51. 1. 8.
 Polydectes, & amici in saxa 51
 1. 10.
 Polydore 125. 1. 17.
 Polydorus 92. 1. 17. & 96. 1.
 5. & 122. 1. 24.
 Polygonus 66. 2. 23.
 Polyidus 90. 1. 26.
 Polylaus 81. 1. 2.
 Polymedon 122. 2. 14.
 Polymelus 127. 2. 25.
 Polymnia 4. 2. 15.
 Polynices 106. 1. 2. & 23. &
 105. 2. 26.
 Polynoe 4. 1. 19.
 Polyphemus 29. 1. 12. & 30.
 1. 48.
 Polyphontes 5. & 98. 2. 25.
 Polypemon 237. 2. 25. 24.
 Polypoctes 127. 1. 25. 25. 2.
 & 25.
 Polyxene 15. 2. 24.
 Polyxenus 53. 1. 26. & 117.
 1. 20.
 Polyxos 44. 1. 2. & 112. 2.
 27.
 Pontus 3. 2. 20.
 Poribens 109. 2. 5.
 Potamon 44. 1. 8.
 Porphyrio gigas 9. 2. 18. &
 10. 1. 18.
 Præcones faciales'ue mutilati ab
 Hercule. 57. 1. 25.
 Praxiteles 81. 2. 4. & 23. 2.
 2. 9.
 Proci Helenam sponse sua se
 defensores iurant. 117.
 Procles 83. 2. 23.

INDEX.

Proetus 131.2.24. & 132.1.
 27.
Procris 22.2.10. et 80. 2.23.
 & 132.19.
Proeti exilium 49.2.4.
Proetium infamia 45.2.24.
Proetium curatio 46.2.13.
Proetis 103.1.2.
Proetus 45.1.24. & 110.2.
 25.
Promachus 26.29 & 106.1.
 10.
Promethei hominis formatio 10
 2.16.
Prometheus 6.1.16. et 43. 2.4.
 & 70.2.2. et 126.1.21.
Prometheus in Caucasus affixus
 12.2.22.
Prometheus immortalis factus.
 61.2.17.
Prometheus solutus 13.1.1.6.
Promethei vinculum 70. 2. 3.
Pronax 26.2.15.
Pronoe 15.2.27.
Pronous 108.1.14.
Proserpina 4.1.10. & 1.17.
 & 71.15. & 29.2.25.
Prote 93.2.25.

Protesilaus 117.2.1.
Proteus 43.1.15. et 66.2. 24
 & 94.1.20.
Prothous 20.1.14. & 109.1.26
Protho 4.1.17.
Protogenia 14. 1.7. et 16.1.9
Protomedusa 4.1.13.
Psamathe 4.1.21. & 123.2.
 26.
Psophis 61.1.3. et 107.1.12.
Pteleon 132.2.21.
Pterelai aureus capillus 52. 2.
 24. & 54.2.27.
*Pterelai filij Electryonis bo-
 nes abigunt* 53.1.15.
Pterelau 52.2.2. et 53. 1.9.
Pteus 22.1.14.
*Purgandi per medicinas inuen-
 tio* 46.1.13.
Pygmalion 129.1.20.
Pylaeon 245.1.11.
Pylarge 44.1.23.
Pylas 134.2.25.
Pylus 71.1.21.
Pylos urbs 135.1.6.
Pylus 18.1.26. & 24.1.7.
Pyramus 37.1.8.
Pyrene 69.1.13.

INDEX.

- Pyrrha** 13.1.12.
Pyrrhus 127.2.3.
Pyrippus 81.2.3.
Pytho serpent 6.2.14.
Q
Quinquertium 5.2.13.
R
Rhadamanthus 16.1.12. & 17.1.22. & 86.2.14.
Rhadamanthus, & Minos apud inferos legislatores 87.2.11.
Rhadius 24.1.13.
Rhea 1.2.15. & 2.1.13. & 3. & 132.2.20.
Rhégium 68.1.6.
Rhesus 5.2.6.
Rhexenor 135.2.22.
Rhœcus 111.2.15.
Rhode 8.1.15. & 43.2.9.
Rhodia 43.2.3.
Rubetæ natura 85.2.3.
S
Salamin 124.2.9.
Salmoncus 14.2.1. & 23.1.2.
Salmydessus 31.1.4.
Sandocus 129.1.12.
Sangerius 121.2.2.
Sas 4.1.10.
Sardinia 78.1.16.
Sarpedom 66.2.14. & 86.2.14. & 87.1.23.
Sarpedomis tres ætates 87.2.16.
Saturni vxor 2.1.11. & 2.1.9.
Saturnus patris regnum occupat 2.1.9.
Satyrus Arcadiam infestans 46.1.11.
Scæa 43.1.23.
Scæus 116.1.4.
Scamander 109.1.14. & 120.2.24.
Schedius 117.1.19.
Schœneus 18.1.8. & 22.1.13. & 117.1.19.
Scironides petra 82.1.20.
Scylla, et Charydis 35.1.27. & 136.1.20.
Scyros insula 127.1.26.
Scyrius 135.1.11.
Seis 15.2.16.
Semele 92.1.16.

INDEX.

Semele ab inferis reuocatur 95

2.14.

Sepeliendi ante ciuitatem mos.

14.2.20.

Septem ad Thebas 101.2.20.

Scrapis deus 39.2.13.

Sido 7.2.6.

Sigenum 21.1.23.

Silenus 61.1.7.

Simois 119.2.4.16.

Simis 137.24.

Sinus Corinthorum Isthmum in-

ter fides 2.38.13.

Sinis in viatores supplicium 138.

138.

Sipylus 97.1.26. vrb. 98.1.6

Sirenes 5.2.15. & 16.2.22

& 35.1.19.

Sisyphus 14.1.27. & 22.1.

14.22. & 93.1.19. &

112.2.13.

Socles 109.2.4.

Solis boues in Erythra 9.2.23.

Solis boues 35.2.8.

Sol 31.26. & 8.1.16.

Solymi 47.2.15.

Sparte 114.1.13.

Spartij 91.2.11.

Spartus 94.1.9.

Sperchius 126.1.9.

Sphinx, & eius aenigmata 99.

1.14.

Spiò 4.1.8.

Staphylus 29.1.4.

Stendedides 81.1.9.

Sternops 21.1.1.

Sterope 16.1.17. & 16.2.21

et 76.2.27. et 121.1.21.

Steropes 1.1.13.

Sibenele 43.2.26. & 127.2.

22.

Sibeneleus 20.1.2. & 43.2.

26. & 52.1.13. et 65.2.

6. & 106.1.11. & 117.

7.15.

Sibeno 49.2.10.

Sibenobœa 45.7.10. & 110.

2.24.

Straticus 24.2.7.

Stratobates 52.2.4.

Stratonice 16.1.7.

Stratonicus 81.1.16.

Strophades 32.1.8.

Strymò 120.2.24.

strymon 68.2.12. et 94.2.3.

strymon fluius 5.2.8.

INDEX

- Stygis aqua* 3.2.15.
Stygne 44.1.15.
Stymphalides aues 63.1.23.
Stymphalis 63.1.26.
Stymphalus 63.1.25. & 81.
 2.20. & 109.2.8. & 110.
 2.23. & 124.6.
Styx 3.1.20. & 3.2.13. & 4.
 2.9.
Sylea corinthis filia 137.2.26.
Sylens 73.2.19.
Symplegades 32.1.25.
 T
Tenarus 71.2.1.
Talaus 26.2.12. & 100.2.
 8. & 101.2.25.
Talus Serram inuenit 137.1.
 24.36.1.27.
Tantalus 97.1.23. & 97.2.2.
Taphius 52.1.25. & 53.1.9.
Taphus 52.1.25. & 54.2.22
Tartarus 1.2.4. & 40.1.15.
 & 67.2.2.
Tauri arpedes 33.1.21.
Taurus 24.1.10. & 36.2.5.
Taurus in lucē produus a Neptuno 88.1.11.
Taygete 112.2.11. & 114.1.8.
Tebrus 116.1.6
Tegea 76.2.22.
Tegyrius 134.1.16.
Telamon 18.1.5. & 28.7.16.
 & 117.2.3. & 123.2.19.
Telamon primus Troiam ingressus 74.2.4.
Telebin 39.2.10.
Teleboas 52.1.28. & 53.2.
 11. & 54.2.10.
Teleboas 109.2.1.
Telegonus 41.2.9. & 66.2.24
Teleon 29.1.4.
Telephassa 86.1.13.2.23. &
 91.1.10.
Telephus 20.2.6. & 77.2.6.
 & 81.2.22. & 111.1.17.
Teles 81.1.8.
Telestas 122.2.7.
Telemagoras 81.1.11.
Tellus 1.4. & 3.2.20. & 9.2.4
Terra dea 10.1.2.
Terra Tartaro admiscetur 11.
 1.2.
Temenus 8.3.1.17. & 107.
 2.21.
Tenos 133.2.12.
Teredae 118.1.8.
Tereus 132.1.1.
Terpsichore 4.2.14.

INDEX

Terpsicrates 81.1.27.
 Testudinis inuentio 113.1.23
 Tencen 74.2.23. & 817.2.
 3. & 119.1.13. & 124.
 2.26.

Tencri unde 119.
 Tentamias 51.2.9.
 Tentramia 77.2.11.
 Tentbras 77.2.11. & 111.
 1.12.

Tbalia 4.2.15. & 4.2.9.
 Tbalpius 117.1.16.
 Thamyris Venerem maulam
 primus incipit 5.1.19.
 Thanace 122.1.14.

Thasus 66.2.18. & 86.2.24
 Thasus urbs unde 87.2.12.
 Thaumacus 29.1.3.
 Thaumias 3.2.23.

Thea 3.1.25.
 Theano 44.1.12.
 Thebe 91.1.25.
 Thebe unde 97.1.21.
 Thebanorum tributum Ergina
 57.1.2.

Thebanorum murorum constru
 ctio 97.1.14.
 Thebaru expugnatio 106.2.13.
 Thebarum portae 102.2.25.

Thebe 97.1.21.
 Thebæon 39.2.10.
 Themis 1.2.15. & 4.2.1. &
 6.2.12. & 69.1.20. &
 112.1.17.

Thymiscyra 65.2.17.
 Themisto 22.1.12.
 Theodore 44.1.14.
 Thera 97.2.4.
 Theramachus 57.2.17. &
 81.2.13.

Thermodon 64.2.24.
 Thermydra 70.1.7.
 Thersandrus 105.2.26.
 Thersippus 20.1.23.24.

Thescus 17.2.24. & 71.2.
 14. & 74.1.13. & 101.
 2.5. & 117.1.
 Thescus Minotauri necas 137.
 Thesci facinora 137.

Thespius 56.2.7. & 57.1.
 17. & 71.1.20. & 78.1.11.
 Thespij filia 56.2.20.
 Thesproti 78.1.5. & 107.1.
 24.

Thesprotus 109.1.19.
 Thessalicorum pontium diluvij
 immunitas. sine scissio 13.2.3
 Thetulus 81.2.19.

INDEX

- Thestalus* 81.2.20.
Thestius 16.2.11.27. et 116
 1.11.
Thetis 4.1.11. & 6.1.4. &
 94.2.6. & 126.1.13.
Thetys f. 1.14. & 3.1.20.
Thia 1.2.16.
Thiodamas 70.1.12.
Thoas 29.2.4. & 102.1.14
 & 116.1.22. & 129.
 2.5.
Thoon gigas 10.2.21.
Thoricus 54.2.13.
Thrasius 69.2.19.
Thrasius tractatus 41.1.13.
Thrasymedes 24.2.3.
Thrasius campus 128.2.14.
Thripsippas 80.2.26.
Thyestes 52.2.26.
Thyone 95.2.5.
Thyreus 17.1.2.
Tibiarum inuentio 7.1.9.
Tigasus 81.1.20.
Tigres 31.2.25.
Tilphusius fons 106.2.3.
Timandra 116.1.27.
Tiphys 28.2.11. & 33.1.8
Tiphyse 81.1.24.
Tiresia sceptrum 103.2.11.
Tiresias 55.1.25. &
 102.1.14. & 116.1.
 22.2.4.
Tiryns 45.2.13.
Tisamenus 83.1.8. & 84.
 1.22.
Tisiphone 2.1.4. & 108.2.5.
Titanes 109.2.7.
Titanes 1.2.12. & f. 2.21.
 & 2.2.21.
Titanides 1.2.17.
Tianum proles 3.1.2.
Tithonus 70.1.21. & 121.
 1.4. & 129.1.9.
Tityus 6.2.19.
Tlepokmus 78.1.9. & 81.2.
 23. & 83.2.11.
Tmolus 73.2.11.
Tomi 24.2.21.
Torones 66.2.23.
Toxus 16.2.26.
Toxicrates 81.2.6.
Trachin 78.2.1.
Trapezus unde 100.2.25.
Triops 14.2.20.
Triptolemi curras 9.1.2.
Triptolemus 8.2.27.

INDEX

Z

et 96.1.27. et 133.2.8.

Zelus 3.2.14.

Zeithus 96.2.21. et 133.1.1.

Zetes 28.2.14. et 31.2.15.

Zeuxippe 131.2.21.

FINIS.

AVCTORES, QUORVM FIDE, AC

testimonio Benedictus Aegius in suis pro Apollodoro illustrando usus est annotationibus.

Eneas Arginus

Aeschylus

Agamemnon Pharsalicus

Apollonij Rhodij Scholasticus

Aristoteles

Asius

Asienus

Attius

B

Batus

Beroaldus

Budæus

C

Callimachus

Cercops

Charon

Cicero

Claudianus

COINTVS SMYR.

NAEVS

Cratinus

D

Diety Cretenfis

Didymus Pindari enarrator

Diodorus Siculus

Diogenes Babylonius

Dionysius

E

Ephorus

Ennius

Erasmus

Euphorion

Euripides

AVCTORES

Eusebius

Eustathius

F

Favonius

Fl. Sospater Charisius

G

Georgius Agricola

Gregorius Gyraldus

H

Hecataeus

Hellanicus

Hesiodus

Hesychius

Herodorus

Herodotus

Homeri Scholiasta

Homerus

Homerus bymnographus

Hyginus

I

Ianus Baptista Pius

Ibycus

Isacius Tzetzes, Ceticus

L

Lactantius Firmianus

Lucanus

Lucianus

Lycophron

Lyfimachus

M

Menecrates

Mnaseas

N

Neoptolemus

Nicandri Oenica

Nicandri Scholiastes

O

Orpheus

Orphici

Ovidius

P

Palephatus

Panyasis

Pausanias

Petrus Victorius

Phercydes

Philostatus

AVCTORES

Pindarus
Plinius
Politianus
Pomponius Mella
Plutarchus

Q

Quintilianus

R

Raphael Regius

S

Selencus
Seneca Tragicus
Seruius Grammaticus
Solinus

Sophoclis Scholiaſtes
Sophocles
Staphylus
Stephanus
Stefichorus Himeræus
Strabo
Suidas

T

Thucydides
Tragici

V

Valerius Flacius
Virgilius.

FINIS.